ומשארתך ארור פרי בטנך
ופרי אדמתך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך ארור אתה
בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה
את המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר תעשה
עד השמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני ידבק יהוה
בך את הדבר עד כלתו אתך
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה יככה
יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך
עד אבדך והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת והארץ
אשר תחתיך ברזל יתן
יהוה את מטר ארצך אבק
ועפר מן השמים ירד עליך
עד השמדך יתנך יהוה
נגף לפני איביך בדרך אחד
תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ והיתה
נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ

ואין מחריד יככה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים (ובטחרים קרי)
ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא יככה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש העור
באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית אך עשוק
וגזול כל הימים ואין מושיע
אשה תארש ואיש אחר
ישגלנה (ישכבנה קרי) בית תבנה ולא
תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך נתנות
לאיביך ואין לך מושיע
בניך ובנתיך נתנים לעם
אחר ועיניך ראות וכלות
אליהם כל היום ואין לאל
ידך פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ
כל הימים והיית משגע
ממראה עיניך אשר תראה
יככה יהוה בשחין רע על
הברכים ועל השקים

אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך
יולך יהוה אתך ואת
מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן
והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים
אשר ינהגך יהוה שמה
זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא
תאגר כי תאכלנו התלעת
זיתים יהיו לך בכל גבולך
ושמן לא תסוך כי ישל
זיתך בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
כל עצך ופרי אדמתך
יירש הצלצל הגר אשר
בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה
מטה הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא יהיה לראש
ואתה תהיה לזנב ובאו
עליך כל הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך עד השמדך

ולזרעך עד עולם ל׳ כי את כל הארץ
ובזרעך עד עולם ל׳ והיו בך לאות ולמו׳
ובזרעך לעולם ל׳ וזרעת נעמן תדבק

דגן תירוש ב׳ אשר לא ישאיר לך ובני ישראל
ויהודה היושבים

ב׳ חס א׳ היונת מבין רגליה ויאמר עד
יעתר

כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו אשר צוך׃ והיו בך
לאות ולמופת ובזרעך עד
עולם׃ תחת אשר לא עבדת
את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל׃ ועבדת
את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא
ובעירם ובחסר כל ונתן על
ברזל על צוארך עד
השמידו אתך׃ ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר
גוי אשר לא תשמע לשנו׃
גוי עז פנים אשר לא ישא
פנים לזקן ונער לא יחן׃
ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו אתך׃
והצר לך בכל שעריך עד
רדת חמתיך הגבהת והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר
נתן יהוה אלהיך לך׃

ואכלת פרי בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן לך יהוה
אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך׃ האיש
הרך בך והענג מאד תרע
עינו באחיו ובאשת חיקו
וביתר בניו אשר יותיר׃ מתת
לאחד מהם מבשר בניו
אשר יאכל מבלי השאיר
לו כל במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בכל
שעריך׃ הרכה בך והענגה
אשר לא נסתה כף רגלה
הצג על הארץ מהתענג
ומרך תרע עינה באיש
חיקה ובבנה ובבתה׃
ובשליתה היוצת מבין
רגליה ובבניה אשר תלד
כי תאכלם בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בשעריך׃
אם לא תשמר לעשות
את כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה ליראה
את השם הנכבד והנורא
הזה את יהוה אלהיך׃ והפלא
יהוה את מכתך ואת מכות
זרעך מכות גדלת ונאמנות

וחלים רעים ונאמנים׃ והשיב
בך את כל מדוה מצרים
אשר יגרת מפניהם ודבקו
בך׃ גם כל חלי וכל מכה
אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך׃ ונשארתם במתי
מעט תחת אשר הייתם
ככוכבי השמים לרב כי לא
שמעת בקול יהוה אלהיך׃
והיה כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב אתכם
ולהרבות אתכם כן ישיש
יהוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסחתם
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה׃ והפיצך
יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן׃ ובגוים
ההם לא תרגיע ולא יהיה
מנוח לכף רגלך ונתן יהוה
לך שם לב רגז וכליון עינים
ודאבון נפש׃ והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין

בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי יתן
בקר מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך אשר
תראה והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד
לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות
ואין קנה

אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב

פרש

ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו המסות הגדלת
אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים ההם
ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה ואולך
אתכם ארבעים שנה במדבר
לא בלו שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל
רגלך לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם
ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג
מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם ונקח את
ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי ושמרתם
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר
תעשון

קנב

אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום למען הקים
אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר
איננו פה עמנו היום כי
אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם ותראו את
שקוציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או
שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה
והיה בשמעו את דברי
האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה
לי כי בשררות לבי אלך
למען ספות הרוה את
הצמאה לא יאבה יהוה

חלה ב̇ בתר' לשנין אשר חלה יהוה בה
וכתיב לו חלה

תאלות ג̇ ב מל' וחד חס וכתב את האלות
ונתן יהוה אלהיך כה אמר יהוה

על אבתיך ב̇ כאשר שש למוחנני אספר
דמלכים

סלח לו כי אז יעשן אף יהוה
וקנאתו באיש ההוא ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר
הזה ומחה יהוה את שמו
מתחת השמים והבדילו יהוה
לרעה מכל שבטי ישראל
ככל אלות הברית הכתובה
בספר התורה הזה ואמר
הדור האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה
וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלאיה אשר
חלה יהוה בה גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא
תזרע ולא תצמח ולא
יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדם ועמרה אדמה וצביים
אשר הפך יהוה באפו
ובחמתו ואמרו כל הגוים
על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת מה חרי
האף הגדול הזה ואמרו
על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם אשר
כרת עמם בהוציאו אתם
מארץ מצרים וילכו ויעבדו
אלהים אחרים וישתחוו

להם אלהים אשר לא
ידעום ולא חלק להם
ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל
הקללה הכתובה בספר
הזה ויתשם יהוה מעל
אדמתם באף ובחמה
ובקצף גדול וישלכם אל
ארץ אחרת כיום הזה
הנסתרת ליהוה אלהינו
והנגלת לנו ולבנינו עד
עולם לעשות את כל
דברי התורה הזאת
והיה כי יבאו עליך
כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי
לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך
יהוה אלהיך שמה ושבת
עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר אנכי
מצוך היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל נפשך
ושב יהוה אלהיך את
שבותך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר
הפיצך יהוה אלהיך שמה
אם יהיה נדחך בקצה

השמים משם יקבצך יהוה
אלהיך ומשם יקחך
והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך
וירשתה והיטבך והרבך
מאבתיך ומל יהוה אלהיך
את לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך
למען חייך ונתן יהוה
אלהיך את כל האלות
האלה על איביך ועל
שנאיך אשר רדפוך ואתה
תשוב ושמעת בקול יהוה
ועשית את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום
והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי בטנך
ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך
לטובה כי ישוב יהוה לשוש
עליך לטוב כאשר שש
על אבתיך כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו הכתובה
בספר התורה הזה כי תשוב
אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך
כי המצוה הזאת אשר

האף ב̇ כי יגרתי מפני האף

את החיים ג̇ ראה נתתי לפניך ותאמר נעמי
ושנאתי ◦ ויקחה ג̇ לא ולא ויעבר אחד ◦

ואול חרע ב̇ ראה נתתי לפניך ואול חרע לא
נקבל ◦ נגד כל ישראל ב̇ תקרא בכתר ◦

חזקו ואמצו ג̇ משה יהושע יחזקיהו ◦

אנכי מצוך היום לא נפלאת
הוא ממך ולא רחקה הוא לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה ולא
מעבר לים הוא לאמר מי יעבר
לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה כי
קרוב אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו

ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת
המות ואת הרע אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ואם יפנה לבבך
ולא תשמע ונדחת והשתחוית
לאלהים אחרים ועבדתם
הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכן ימים
על האדמה אשר אתה
עבר את הירדן לבוא שמה
לרשתה העדתי בכם היום
את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך

הברכה והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה אתה
וזרעך לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה בו כי הוא חייך
וארך ימיך לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם

וילך משה וידבר את הדברים
האלה אל כל ישראל
ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום
לא אוכל עוד לצאת
ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את הירדן הזה
יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את
הגוים האלה מלפניך
וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה
ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי
האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם ונתנם יהוה
לפניכם ועשיתם להם ככל
המצוה אשר צויתי אתכם

חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזבך

ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתם לתת להם ואתה
תנחילנה אותם ויהוה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך
לא ירפך ולא יעזבך לא
תירא ולא תחת ויכתב משה
את התורה הזאת ויתנה
אל הכהנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית יהוה ואל כל
זקני ישראל ויצו משה
אותם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמטה
בחג הסכות בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם הקהל
את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו

ולא תשמע ד̇ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך וגו׳
לא תדע לשנו עד אנה יהוה ◦

ולבוא ד̇ ויאמר אליהם עד ני היום ויאמר לא
אוכל ואחרי כן בער ◦ וחיית ב̇ וחיות ורבית
היית ד אתה וביתך ◦

ועשה יהוה ב̇ ועשה יהוה להם ועשה יהוה
צבאות ◦

ויראו את יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את כל דברי
התורה הזאת ובניהם אשר
לא ידעו ישמעו ולמדו
ליראה את יהוה אלהיכם
כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים
את הירדן שמה לרשתה

ויאמר יהוה אל משה הן
קרבו ימיך למות קרא את
יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו באהל
מועד וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד
הענן על פתח האהל ויאמר
יהוה אל משה הנך שכב
עם אבתיך וקם העם הזה
וזנה אחרי אלהי נכר הארץ
אשר הוא בא שמה בקרבו
ועזבני והפר את בריתי
אשר כרתי אתו וחרה אפי
בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה
לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום
ההוא הלא על כי אין אלהי

בקרבי מצאוני הרעות
האלה ואנכי הסתר אסתיר
פני ביום ההוא על כל הרעה
אשר עשה כי פנה אל
אלהים אחרים ועתה כתבו
לכם את השירה הזאת
ולמדה את בני ישראל שימה
בפיהם למען תהיה לי
השירה הזאת לעד בבני
ישראל כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי
לאבתיו זבת חלב ודבש
ואכל ושבע ודשן ופנה
אל אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את בריתי
והיה כי תמצאן אתו
רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי את יצרו
אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל הארץ
אשר נשבעתי ויכתב
משה את השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את
בני ישראל ויצו את
יהושע בן נון ויאמר

חזק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ
אשר נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך ויהי
ככלות משה לכתב את
דברי התורה הזאת
על ספר עד תמם ויצו
משה את הלוים נשאי
ארון ברית יהוה לאמר
לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד
ארון ברית יהוה
אלהיכם והיה שם בך
לעד כי אנכי ידעתי
את מריך ואת ערפך
הקשה הן בעודני חי
עמכם היום ממרים
הייתם עם יהוה ואף כי
אחרי מותי הקהילו
אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם
את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה   ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי   תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא   וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא   הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו   כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול   צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם   דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת   עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך   הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר   שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים   בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים   למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו   יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר   ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו   יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף   יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו   ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ   ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע   ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן   עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים   עם חלב כליות חטה

מקרב ב̇ חל̇ חדשים מקרב האלהי מקרב ׃ יקניאהו ב̇ יקנאהו בזרים ובפסיליהם ׃ תשכל ג̇ מחוץ ונערתי לכם תפלט
אלה ב̇ חל̇ יזבחו ולאלה מעיד ׃ אגור ב̇ לולי דברי אגור בו יחיד ׃ פרתו ׃

ודם ענב תשתה חמר — וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית — ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו — יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו — יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום — חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם — צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך — וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו — ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם — כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם — הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם — ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם — כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית — ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים — אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם — מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי — ושן בהמת אשלח בם
עם חמת זחלי עפר — מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור
גם בתולה יונק עם איש שיבה — אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם — לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו — פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת — כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה — לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם — איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה — אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם — כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים — כי מגפן סדם גפנם
ומשדמות עמרה — ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו — חמת תנינם יינם

אשלח ט̇ ויאמר אנכי ויאמר פרעה יהי כן יהוה עמכם את אומרי מזי רעב והכרתי את ישראל אשר אשלח אותם או דבר אשלח חן א̇
ארץ הרשמים ׃ וחד ואשלח את כל האדם ׃ צורם ג̇ כי צורם מכרם כי לא כצורנו כי אלהים צורם ׃ וחד וצורם לבלות שאול ׃

באוצרתי ג̇ הלא הוא הראיתים וחבירו ◦ דהלכים חס ו ◦ — ועל עבדיו ג̇ כי ידין יהוה וחבירו ופקדתי עליו ◦ וחד פרעה קצף על עבדיו ◦ — הרנינו ב̇ גוים לאלהים עזנו ◦ וחד והרנינו כל ישרי לב ◦

וראש פתנים אכזר — הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי — לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם — כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו — כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם — כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב — ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו — אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם — יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה — ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי — אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא — ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי — ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי — ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי — ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם — וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה — מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו — כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו — וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ
מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת
בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף

יג פסוק ואין ואין ראו עתה כי ידשרתם ויחזי עבד ויקחו את חפני ולהלא ארצו ונתתי מפתח והוא עם בווז וארא ואין איש ואביט ואמאל ישגו כי תאגו ושבתי
והלופיהוז ו פסוק ויאין אין וילבו ויאין מציל אאזרך הבית עשה קדמ ואין אני ◦ ותלתה פסוק ואין ואין ... ויה דוד ויהי בעבר הרעתם ◦

וזרח ג׳ וזרח משעיר וזרח בחשך אור וזרח השמש ובא השמש

אל עמיו על אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל במי מריבת
קדש מדבר צן על אשר לא
קדשתם אותי בתוך בני ישראל
כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לבני ישראל
נב

וזאת הברכה אשר ברך משה
איש האלהים את בני ישראל
לפני מותו ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו
אף חבב עמים כל קדשיו
בידך והם תכו לרגלך ישא
מדברתיך תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב
ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי
ישראל יחי ראובן ואל
ימת ויהי מתיו מספר
וזאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
מצריו תהיה

ללוי אמר תמיך ואוריך

הופיע ג׳ מהר פארן מציון מכלל יפי אל נקמות וחד והופיע אור עננו

יחי ב׳ יחי ראובן יחי לבכבש לשי וכל יחי המלך דכותהון

לאיש חסידך אשר נסיתו
במסה תריבהו על מי מריבה
האמר לאביו ולאמו לא
ראיתיו ואת אחיו לא הכיר
ואת בנו לא ידע כי שמרו
אמרתך ובריתך ינצרו יורו
משפטיך ליעקב ותורתך
לישראל ישימו קטורה
באפך וכליל על מזבחך
ברך יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון
לבנימן אמר ידיד יהוה
ישכן לבטח עליו חפף עליו
כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר מברכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת וממגד
תבואת שמש וממגד גרש
ירחים ומראש הררי קדם
וממגד גבעות עולם וממגד
ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו בכור
שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו
אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה

צדקת ה׳ וירא ראשית צדקת מדיך וחבירו צדקות תמים ישרים וחד וצדיקות צדיקים

שמח ב׳ ולזבולן אמר שמח בחור בילדותך וחד ושמח מאשת נעורך

ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתך ויששכר
באהליך עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יינקו ושפני טמוני
חול ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע אף קדקד
וירא ראשית לו כי שם חלקת
מחקק ספון ויתא ראשי
עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל
ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן ולנפתלי
אמר נפתלי שבע רצון ומלא
ברכת יהוה ים ודרום ירשה
ולאשר אמר ברוך
מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך דבאך
אין כאל ישרון רכב שמים
בעזרך ובגאותו שחקים
מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך
אויב ויאמר השמד וישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף
שמיו יערפו טל אשריך

ומתחת ג׳ זרעת עלם לאריות ולבקר ולישבות ירחים ד׳ ותצפנהו וממגד במספר תספר

והמופתים ב מל בתו או הנסה אלהים לבא ... לכל האתות וכל נביאייא דכוותהון בר מן חד אשר שלח אתות
ומפתים וכל כתיבי דכוותהון חס בגי ג חס א ויקבר אתו וחצי בינו והגרתי לגי אבניה

ישראל מי כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרך ואשר חרב
גאותך ויכחשו איביך לך ל
ואתה על במותימו תדרך׃ ל
ויעל משה מערבת ל חטף
מואב אל הר נבו ראש הפסגה י
אשר על פני ירחו ויראהו ב
יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן׃ ואת כל נפתלי ואת ל
ארץ אפרים ומנשה ואת
כל ארץ יהודה עד הים ל
האחרון׃ ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו עיר
התמרים עד צער׃ ויאמר ו
יהוה אליו זאת הארץ אשר יא פס
נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך ו
אתננה הראיתיך בעיניך ומל
ושמה לא תעבר׃ וימת שם
משה עבד יהוה בארץ מואב
על פי יהוה׃ ויקבר אתו בגי ב
בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו יא
עד היום הזה׃ ומשה בן מאה ז רא
ועשרים שנה במתו לא פס
כהתה עינו ולא נס לחה׃
ויבכו בני ישראל את משה
בערבת מואב שלשים יום

ויתמו ימי בכי אבל משה׃ ב
ויהושע בן נון מלא רוח
חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני ה
ישראל ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה׃ ולא קם ב
נביא עוד בישראל כמשה ל
אשר ידעו יהוה פנים אל ה
פנים׃ לכל האתת והמופתים ב מל בתו
אשר
שלחו
יהוה
לעשות
בארץ
מצרים
לפרעה
ולכל עבדיו
ולכל ארצו׃
ולכל היד ד רא פס
החזקה
ולכל ג חס
המורא
הגדול ח מל בתו
אשר
עשה ג חס
משה
לעיני
כל ישראל׃ מא

סכום הפסוקים שלספר
תשע מאות וחמשים
וחמשה

ויאמר יהוה אליו ו דגש פסו מי
העיר קרא שמו ולא קם ב ולא קם
ויקבר אתו ב בגי אמון הראשון

... לדרכך זאת הארץ עבר בתוך
... חד ואחריו לא קם כמהו

דרכך ג חס׳ תצליח את דרכך הודיענו נא את
העבר עיני ועד היום ב כל המקום מהמדבר

ויהי אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר׃
משה עבדי מת ועתה קום עבר
את הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל׃ כל מקום
אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
נתתיו כאשר דברתי אל משה׃
מהמדבר והלבנון הזה ועד
הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ
החתים ועד הים הגדול מבוא
השמש יהיה גבולכם׃ לא
יתיצב איש לפניך כל ימי חייך
כאשר הייתי עם משה אהיה
עמך לא ארפך ולא אעזבך׃
חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם׃
רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר
צוך משה עבדי אל תסור
ממנו ימין ושמאול למען
תשכיל בכל אשר תלך׃ לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך
והגית בו יומם ולילה למען
תשמר לעשות ככל הכתוב
בו כי אז תצליח את דרכך ואז

חמשים ד׳ וחל׳ וחמשים עלו ואתם תעברו ויעברו
אל קצה החמשים

תשכיל׃ הלוא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת כי
עמך יהוה אלהיך בכל אשר
תלך׃
ויצו יהושע את שטרי העם
לאמר׃ עברו בקרב המחנה
וצוו את העם לאמר הכינו
לכם צידה כי בעוד שלשת
ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
לרשתה׃
ולראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר׃
זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם
ונתן לכם את הארץ הזאת׃
נשיכם טפכם ומקניכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם משה
בעבר הירדן ואתם תעברו
חמשים לפני אחיכם כל
גבורי החיל ועזרתם אותם׃
עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם המה את
הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ
ירשתכם וירשתם אותה

לחפר ג וחל׳ את הארץ את כל הארץ ולעשלים

אשר נתן לכם משה עבד
יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש׃ ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה
ואל כל אשר תשלחנו נלך׃
ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהיה יהוה
אלהיך עמך כאשר היה
עם משה׃ כל איש אשר
ימרה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו
יומת רק חזק ואמץ׃

וישלח יהושע בן נון מן
השטים שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לכו ראו את
הארץ ואת יריחו וילכו
ויבאו בית אשה זונה ושמה
רחב וישכבו שמה׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה
אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את
הארץ׃ וישלח מלך יריחו
אל רחב לאמר הוציאי
האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי לחפר
את כל הארץ באו׃ ותקח
האשה את שני האנשים

ולא ישמע ד׳ אלכם ... חדש ב בחרוי ...

וישכבו שמה ג וישכבו שמה ויסה אל
ועליה כי ירדם שכב שמה

ותצפנו ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין המה
ויהי השער לסגור בחשך
והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר
אחריהם כי תשיגום׃ והיא
העלתם הגגה ותטמנם בפשתי
העץ הערכות לה על הגג׃
והאנשים רדפו אחריהם דרך
הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו
הרדפים אחריהם׃ והמה טרם
ישכבון והיא עלתה עליהם
על הגג׃ ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את
הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
וכי נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם׃ כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחן ולעוג אשר החרמתם
אותם׃ ונשמע וימס לבבנו
ולא קמה עוד רוח באיש
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא
אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת׃ ועתה השבעו

נא לי ביהוה כי עשיתי
עמכם חסד ועשיתם גם
אתם עם בית אבי חסד ונתתם
לי אות אמת׃ והחיתם את
אבי ואת אמי ואת אחי ואת
אחותי ואת כל אשר להם
והצלתם את נפשתינו ממות׃
ויאמרו לה האנשים נפשנו
תחתיכם למות אם לא תגידו
את דברנו זה והיה בתת יהוה
לנו את הארץ ועשינו עמך
חסד ואמת׃ ותורדם בחבל
בעד החלון כי ביתה בקיר
החומה ובחומה היא יושבת׃
ותאמר להם ההרה לכו
פן יפגעו בכם הרדפים
ונחבתם שמה שלשת ימים
עד שוב הרדפים ואחר
תלכו לדרככם׃ ויאמרו
אליה האנשים נקים אנחנו
משבעתך הזה אשר
השבעתנו׃ הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל
בית אביך תאספי אליך
הביתה׃ והיה כל אשר יצא

מדלתי ביתך החוצה דמו
בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשנו אם יד תהיה בו׃
ואם תגידי את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך אשר
השבעתנו׃ ותאמר כדבריכם
כן הוא ותשלחם וילכו
ותקשר את תקות השני
בחלון׃ וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל הדרך ולא
מצאו׃ וישבו שני האנשים
וירדו מההר ויעברו ויבאו
אל יהושע בן נון ויספרו לו את
כל המצאות אותם׃ ויאמרו
אל יהושע כי נתן יהוה
בידנו את כל הארץ וגם
נמגו כל ישבי הארץ מפנינו׃
וישכם יהושע בבקר
ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו׃ ויהי
מקצה שלשת ימים ויעברו
השטרים בקרב המחנה׃
ויצוו את העם לאמר כראותכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם

והכהנים הלוים ג׳ וידבר משה ויצוו את העם
והכהנים הלוים בני צדוק

התקדשו ג׳ ויאמר יהושע כי מחר
כי דבת בקהל ואתה תצוה ב׳ את בני ישראל

כנוח ב׳ ויהי כנוח עליהם
וכנוח להם שנים העשר ב׳ יהושע אל

והכהנים הלוים נשאים אתו
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
אחריו אך רחוק יהיה ביניכם
וביניו כאלפים אמה במדה אל
תקרבו אליו למען אשר תדעו
את הדרך אשר תלכו בה כי
לא עברתם בדרך מתמול
שלשום׃
ויאמר יהושע אל העם
התקדשו כי מחר יעשה יהוה
בקרבכם נפלאות׃ ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועברו לפני
העם וישאו את ארון הברית
וילכו לפני העם׃
ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחל גדלך בעיני
כל ישראל אשר ידעון כי
כאשר הייתי עם משה
אהיה עמך׃ ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבאכם עד
קצה מי הירדן בירדן
תעמדו׃
ויאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הנה ושמעו את דברי
יהוה אלהיכם׃ ויאמר יהושע
בזאת תדעון כי אל חי

בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת
החתי ואת החוי ואת הפרזי
ואת הגרגשי והאמרי
והיבוסי׃ הנה ארון הברית
אדון כל הארץ עבר
לפניכם בירדן׃ ועתה קחו
לכם שני עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש
אחד לשבט׃ והיה כנוח
כפות רגלי הכהנים נשאי
ארון יהוה אדון כל הארץ
במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים
מלמעלה ויעמדו נד אחד׃
ויהי בנסע העם מאהליהם
לעבר את הירדן והכהנים
נשאי הארון הברית לפני
העם׃ וכבוא נשאי הארון
עד הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו בקצה
המים והירדן מלא על כל
גדותיו כל ימי קציר׃
ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו נד אחד
הרחק מאד באדם העיר
אשר מצד צרתן והירדים
על ים הערבה ים המלח

תמו נכרתו והעם עברו נגד
יריחו׃ ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל ישראל
עברים בחרבה עד אשר
תמו כל הגוי לעבר את הירדן׃
ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור
את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃
קחו לכם מן העם שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד
משבט׃ וצוו אותם לאמר
שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממצב רגלי הכהנים הכין
שתים עשרה אבנים
והעברתם אותם עמכם
והנחתם אותם במלון אשר
תלינו בו הלילה׃
ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש אשר
הכין מבני ישראל איש אחד
איש אחד משבט׃ ויאמר
להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
והרימו לכם איש אבן אחת
על שכמו למספר שבטי בני
ישראל׃ למען תהיה זאת
אות בקרבכם כי ישאלון

בכאכם ג׳ עד קצה אל עם בטח העיר
יהושע שאול וחזקיהו

כנות ב׳ ויהיו מאדם העיר
וישבו דאייב

שבטי בני ישראל ג׳ ויהיו לאחי ויאמר להם
ויעשו כן בני ישראל

ויאמרתם להם ב אשר נכרתו ויאמר שאול מינו ו
ככל אשר צוה משה ב והכהנים ואחרן ובניו ו

ויראו ד חס ויראו אתו כאשר יראו וישמעו כל ישראל וייראו מאד מאד ויהי כאשר שמעו ו וכל ו
שמואל דכותהון בר מן א וכל איש ישראל בראותם ו

בניכם מחר לאמר מה האבנים
האלה לכם ואמרתם להם
אשר נכרתו מימי הירדן מפני
ארון ברית יהוה בעברו בירדן
נכרתו מימי הירדן והיו האבנים
האלה לזכרון לבני ישראל
עד עולם ויעשו כן בני ישראל
כאשר צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבנים מתוך
הירדן כאשר דבר יהוה אל
יהושע למספר שבטי בני
ישראל ויעברום עמם אל
המלון ויניחום שם ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע
בתוך הירדן תחת מצב רגלי
הכהנים נשאי ארון הברית
ויהיו שם עד היום הזה
והכהנים נשאי הארון עמדים
בתוך הירדן עד תם כל
הדבר אשר צוה יהוה את
יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו ויהי
כאשר תם כל העם לעבור
ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל

כאשר דבר אליהם משה
כארבעים אלף חלוצי
הצבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו
ביום ההוא גדל
יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו

ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר צוה את הכהנים
נשאי ארון העדות ויעלו
מן הירדן ויצו יהושע את
הכהנים לאמר עלו מן
הירדן ויהי בעלות הכהנים
נשאי ארון ברית יהוה מתוך
הירדן נתקו כפות רגלי
הכהנים אל החרבה וישבו
מי הירדן למקומם וילכו
כתמול שלשום על כל
גדותיו והעם עלו מן הירדן
בעשור לחדש הראשון
ויחנו בגלגל בקצה מזרח
יריחו ואת שתים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו
מן הירדן הקים יהושע
בגלגל ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון בניכם

מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה והודעתם
את בניכם לאמר ביבשה
עבר ישראל את הירדן
הזה אשר הוביש יהוה
אלהיכם את מי הירדן
מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים
סוף אשר הוביש מפנינו
עד עברנו למען דעת כל
עמי הארץ את יד יהוה כי
חזקה היא למען יראתם
את יהוה אלהיכם כל הימים

ויהי כשמע כל מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן ימה וכל
מלכי הכנעני אשר על הים
את אשר הוביש יהוה את
מי הירדן מפני בני ישראל
עד עברנו וימס לבבם ולא
היה בם עוד רוח מפני בני
ישראל
בעת ההיא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות
צרים ושוב מל את בני
ישראל שנית ויעש לו
יהושע חרבות צרים וימל
את בני ישראל אל גבעת

יא כת ב וקרי כף כיעלות כשמעכם כעלות כשמע כחם כשמעו ויבו יבלו הראשון כאמרי וזכור וכי ו
וחלופיהון ג כת כף וקרי ב במלכן ויכן יכין ו ויעברו ב וימהרו העם עלה הפרץ ו וחד ויעשו ע
ויעברו ו

מל ב ובתר לשון ושוב מל את בני ישראל
בערבה מול סוף ו

הערלות וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היצא
ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך
בצאתם ממצרים כי מלים
היו כל העם היצאים וכל
העם הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו
כי ארבעים שנה הלכו בני
ישראל במדבר עד תם כל
הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת
לנו ארץ זבת חלב ודבש
ואת בניהם הקים תחתם
אתם מל יהושע כי ערלים
היו כי לא מלו אותם בדרך
ויהי כאשר תמו כל הגוי
להמול וישבו תחתם
במחנה עד חיותם

ויאמר יהוה אל יהושע היום
גלותי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה

ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו ויאכלו
מעבור הארץ ממחרת
הפסח מצות וקלוי בעצם
היום הזה וישבת המן
ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה ההיא
ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא
והנה איש עמד לנגדו
וחרבו שלופה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרינו
ויאמר לא כי אני שר צבא
יהוה עתה באתי ויפל
יהושע אל פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מה אדני
מדבר אל עבדו ויאמר
שר צבא יהוה אל יהושע
של נעלך מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא ויעש
יהושע כן ויריחו סגרת
ומסגרת מפני בני ישראל

אין יוצא ואין בא
ויאמר יהוה אל יהושע
ראה נתתי בידך את יריחו
ואת מלכה גבורי החיל וסבתם
את העיר כל אנשי המלחמה
הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים
ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות היובלים לפני הארון
וביום השביעי תסבו את
העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות והיה במשך
בקרן היובל בשמעכם את
קול השופר יריעו כל העם
תרועה גדולה ונפלה חומת
העיר תחתיה ועלו העם
איש נגדו ויקרא יהושע
בן נון אל הכהנים ויאמר
אלהם שאו את ארון הברית
ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות יובלים לפני ארון
יהוה ויאמרו אל העם עברו
וסבו את העיר והחלוץ
יעבר לפני ארון יהוה ויהי
כאמר יהושע אל העם
ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היובלים
לפני יהוה עברו ותקעו

ויצא ב׳ בסיפ׳ והיה כל אשר ולא ייצא מפיכם ׃ ושאר סיפרא ויצא ׃

ולא יצא ב׳ ולא יצא מפיכם על כן תפוג תורה ׃ אמרי ב׳ קמ״ץ עד יום אמרי ׃

ואת אביה ב׳ ויציאו את רחב וישרפו אותה ׃

ותקעו בשופרות וארון ברית
יהוה הלך אחריהם והחלוץ
הלך לפני הכהנים תקעו
השופרות והמאסף הלך
אחרי הארון הלוך ותקוע
בשופרות ואת העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם ולא
יצא מפיכם דבר עד יום אמרי
אליכם הריעו והריעתם
ויסב ארון יהוה את העיר
הקף פעם אחת ויבאו המחנה
וילינו במחנה׃
וישכם יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה׃
ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היבלים
לפני ארון יהוה הלכים
הלוך ותקעו בשופרות
והחלוץ הלך לפניהם והמאסף
הלך אחרי ארון יהוה הולך
ותקוע בשופרות ויסבו את
העיר ביום השני פעם אחת
וישבו המחנה כה עשו
ששת ימים ויהי ביום
השביעי וישכמו כעלות
השחר ויסבו את העיר
כמשפט הזה שבע פעמים

רק ביום ההוא סבבו את
העיר שבע פעמים ויהי
בפעם השביעית תקעו
הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו
כי נתן יהוה לכם את העיר
והיתה העיר חרם היא וכל
אשר בה ליהוה רק רחב
הזונה תחיה היא וכל אשר
אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר
שלחנו ורק אתם שמרו
מן החרם פן תחרימו
ולקחתם מן החרם ושמתם
את מחנה ישראל לחרם
ועכרתם אותו וכל כסף
וזהב וכלי נחשת וברזל קדש
הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא
וירע העם ויתקעו בשפרות
ויהי כשמע העם את קול
השופר ויריעו העם תרועה
גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה
איש נגדו וילכדו את
העיר ויחרימו את כל
אשר בעיר מאיש ועד
אשה מנער ועד זקן ועד
שור ושה וחמור לפי חרב

ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר לה
כאשר נשבעתם לה׃
ויבאו הנערים המרגלים
ויציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחום
מחוץ למחנה ישראל׃
והעיר שרפו באש וכל אשר
בה רק הכסף והזהב וכלי
הנחשת והברזל נתנו אוצר
בית יהוה ואת רחב הזונה
ואת בית אביה ואת כל
אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד
היום הזה כי החביאה את
המלאכים אשר שלח
יהושע לרגל את יריחו׃

וישבע יהושע בעת ההיא
לאמר ארור האיש לפני
יהוה אשר יקום ובנה את
העיר הזאת את יריחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו

ויריעו ד׳ מל׳ ויריעו העם ויריעו [illegible] ויריעו איש יהודה כל בני אלהים ׃

יציב דלתיה׃ ויהי יהוה
את יהושע ויהי שמעו בכל
הארץ׃ וימעלו בני ישראל
מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה
מן החרם ויחר אף יהוה בבני
ישראל׃ וישלח
יהושע אנשים מיריחו
העי אשר עם בית און מקדם
לבית אל ויאמר אליהם לאמר
עלו ורגלו את הארץ ויעלו
האנשים וירגלו את העי׃
וישבו אל יהושע ויאמרו
אליו אל יעל כל העם
כאלפים איש או כשלשת
אלפים איש יעלו ויכו את
העי אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה׃ ויעלו מן
העם שמה כשלשת אלפים
איש וינסו לפני אנשי העי׃
ויכו מהם אנשי העי כשלשים
וששה איש וירדפום לפני
השער עד השברים ויכום
במורד וימס לבב העם ויהי
למים׃ ויקרע יהושע שמלתיו
ויפל על פניו ארצה לפני
ארון יהוה עד הערב הוא
וזקני ישראל ויעלו עפר

על ראשם׃ ויאמר יהושע
אהה אדני יהוה למה העברת
העביר את העם הזה את
הירדן לתת אתנו ביד האמרי
להאבידנו ולו הואלנו ונשב
בעבר הירדן׃ בי אדני מה אמר
אחרי אשר הפך ישראל
ערף לפני איביו׃ וישמעו
הכנעני וכל ישבי הארץ
ונסבו עלינו והכריתו את
שמנו מן הארץ ומה תעשה
לשמך הגדול׃ ויאמר יהוה
אל יהושע קם לך למה זה
אתה נפל על פניך׃ חטא
ישראל וגם עברו את בריתי
אשר צויתי אותם וגם לקחו
מן החרם וגם גנבו וגם כחשו
וגם שמו בכליהם׃ ולא יכלו
בני ישראל לקום לפני איביהם
ערף יפנו לפני איביהם כי
היו לחרם לא אוסיף להיות
עמכם אם לא תשמידו החרם
מקרבכם׃ קם קדש את העם
ואמרת התקדשו למחר
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל חרם בקרבך ישראל
לא תוכל לקום לפני איביך
עד הסירכם החרם מקרבכם׃

ונקרבתם בבקר לשבטיכם
והיה השבט אשר ילכדנו
יהוה יקרב למשפחות
והמשפחה אשר ילכדנה
יהוה תקרב לבתים והבית
אשר ילכדנו יהוה יקרב
לגברים׃ והיה הנלכד בחרם
ישרף באש אתו ואת כל
אשר לו כי עבר את ברית
יהוה וכי עשה נבלה בישראל׃
וישכם יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה׃ ויקרב את
משפחת יהודה וילכד את
משפחת הזרחי ויקרב את
משפחת הזרחי לגברים
וילכד זבדי׃ ויקרב את ביתו
לגברים וילכד עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃
ויאמר יהושע אל עכן בני
שים נא כבוד ליהוה אלהי
ישראל ותן לו תודה והגד
נא לי מה עשית אל תכחד
ממני׃ ויען עכן את יהושע
ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשיתי׃ וארא בשלל
אדרת שנער אחת טובה

ומאתים שקלים כסף ולשון
זהב אחד חמשים שקלים
משקלו ואחמדם ואקחם
והנם טמונים בארץ בתוך
האהלי והכסף תחתיה׃ וישלח
יהושע מלאכים וירצו האהלה
והנה טמונה באהלו והכסף
תחתיה׃ ויקחום מתוך האהל
ויבאום אל יהושע ואל כל
בני ישראל ויצקם לפני
יהוה׃ ויקח יהושע את עכן
בן זרח ואת הכסף ואת
האדרת ואת לשון הזהב
ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו
ואת חמרו ואת צאנו ואת
אהלו ואת כל אשר לו וכל
ישראל עמו ויעלו אתם עמק
עכור׃ ויאמר יהושע מה
עכרתנו יעכרך יהוה ביום
הזה וירגמו אתו כל ישראל
אבן וישרפו אתם באש
ויסקלו אתם באבנים׃ ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום
הזה וישב יהוה מחרון אפו
על כן קרא שם המקום ההוא
עמק עכור עד היום הזה׃

ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא ואל תחת קח עמך את
כל עם המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך את
מלך העי ואת עמו ואת
עירו ואת ארצו׃ ועשית לעי
ולמלכה כאשר עשית ליריחו
ולמלכה רק שללה ובהמתה
תבזו לכם שים לך ארב לעיר
מאחריה׃ ויקם יהושע וכל
עם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים
אלף איש גבורי החיל וישלחם
לילה׃ ויצו אתם לאמר ראו
אתם ארבים לעיר מאחרי
העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד והייתם כלכם נכנים׃
ואני וכל העם אשר אתי
נקרב אל העיר והיה כי
יצאו לקראתנו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם׃
ויצאו אחרינו עד התיקנו
אותם מן העיר כי יאמרו
נסים לפנינו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם׃
ואתם תקמו מהאורב
והורשתם את העיר ונתנה
יהוה אלהיכם בידכם׃ והיה
כתפשכם את העיר תציתו
את העיר באש כדבר יהוה
תעשו ראו צויתי אתכם׃
וישלחם יהושע וילכו אל
המארב וישבו בין בית אל
ובין העי מים לעי וילן
יהושע בלילה ההוא בתוך
העם׃ וישכם יהושע בבקר
ויפקד את העם ויעל הוא
וזקני ישראל לפני העם
העי׃ וכל העם המלחמה
אשר אתו עלו ויגשו ויבאו
נגד העיר ויחנו מצפון
לעי והגי בינו ובין העי׃ ויקח
כחמשת אלפים איש וישם
אותם ארב בין בית אל ובין
העי מים לעיר׃ וישימו
העם את כל המחנה אשר
מצפון לעיר ואת עקבו
מים לעיר וילך יהושע
בלילה ההוא בתוך העמק׃
ויהי כראות מלך העי
וימהרו וישכימו ויצאו
אנשי העיר לקראת
ישראל למלחמה הוא
וכל עמו למועד לפני
הערבה והוא לא ידע כי
ארב לו מאחרי העיר׃ וינגעו
יהושע וכל ישראל לפניהם

וינסו דרך המדבר ויזעקו כל
העם אשר בעי לרדף אחריהם (בעי קרי)
אחריהם וירדפו אחרי יהושע
וינתקו מן העיר ולא נשאר
איש בעי ובית אל אשר לא
יצאו אחרי ישראל ויעזבו
את העיר פתוחה וירדפו
אחרי ישראל:
ויאמר יהוה אל יהושע
נטה בכידון אשר בידך
אל העי כי בידך אתננה
ויט יהושע בכידון אשר
בידו אל העיר והאורב קם
מהרה ממקומו וירוצו
כנטות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויציתו
את העיר באש ויפנו אנשי
העי אחריהם ויראו והנה
עלה עשן העיר השמימה
ולא היה בהם ידים לנוס
הנה והנה והעם הנס המדבר
נהפך אל הרודף: ויהושע
וכל ישראל ראו כי לכד
הארב את העיר וכי עלה
עשן העיר וישבו ויכו את
אנשי העי: ואלה יצאו מן
העיר לקראתם ויהיו
לישראל בתוך אלה מזה

ואלה מזה ויכו אותם עד
בלתי השאיר לו שריד
ופליט: ואת מלך העי תפשו
חי ויקרבו אתו אל יהושע:
ויהי ככלות ישראל להרג
את כל ישבי העי בשדה
במדבר אשר רדפום בו
ויפלו כלם לפי חרב עד
תמם וישבו כל ישראל
העי ויכו אתה לפי חרב:
ויהי כל הנפלים ביום ההוא
מאיש ועד אשה שנים
עשר אלף כל אנשי העי:
ויהושע לא השיב ידו
אשר נטה בכידון עד
אשר החרים את כל ישבי
העי: רק הבהמה ושלל
העיר ההיא בזזו להם
ישראל כדבר יהוה אשר
צוה את יהושע: וישרף
יהושע את העי וישימה
תל עולם שממה עד היום
הזה: ואת מלך העי תלה על
העץ עד עת הערב וכבוא
השמש צוה יהושע ויורידו
את נבלתו מן העץ וישליכו
אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול

עד היום הזה:
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה
אלהי ישראל בהר עיבל:
כאשר צוה משה עבד
יהוה את בני ישראל ככתוב
בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא
הניף עליהן ברזל ויעלו עליו
עלות ליהוה ויזבחו שלמים:
ויכתב שם על האבנים את
משנה תורת משה אשר כתב
לפני בני ישראל: וכל ישראל
וזקניו ושטרים ושפטיו
עמדים מזה ומזה לארון
נגד הכהנים הלוים נשאי
ארון ברית יהוה כגר כאזרח
חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל
כאשר צוה משה עבד
יהוה לברך את העם
ישראל בראשנה: ואחרי
כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל
הכתוב בספר התורה: לא
היה דבר מכל אשר צוה
משה אשר לא קרא
יהושע נגד כל קהל ישראל
והנשים והטף והגר ההלך

ואל איש ב ויאמרו אליו ופקדתי עליו
פה אחד ג ויתקבצו גמלאך וחבירו

אכרות ב מל ואיך אכרות לך וברית עולם

שבועה ביהוה אלהי ישראל ג ולא הכום
ויאמרו כי כאשר נשבעתי

כקרבם ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן בהר
ובשפלה ובכל חוף הים
הגדול אל מול הלבנון החתי
והאמרי הכנעני הפרזי החוי
והיבוסי ויתקבצו יחדו
להלחם עם יהושע ועם
ישראל פה אחד׃

וישבי גבעון שמעו את
אשר עשה יהושע ליריחו
ולעי ויעשו גם המה
בערמה וילכו ויצטירו
ויקחו שקים בלים לחמוריהם
ונאדות יין בלים ומבקעים
ומצררים ונעלות בלות
ומטלאות ברגליהם ושלמות
בלות עליהם וכל לחם צידם
יבש היה נקדים וילכו אל
יהושע אל המחנה הגלגל
ויאמרו אליו ואל איש
ישראל מארץ רחוקה
באנו ועתה כרתו לנו ברית
ויאמרו איש ישראל אל
החוי אולי בקרבי אתה
יושב ואיך אכרות לך
ברית ויאמרו אל יהושע
עבדיך אנחנו ויאמר

אליהם יהושע מי אתם
ומאין תבאו ויאמרו אליו
מארץ רחוקה מאד באו
עבדיך לשם יהוה אלהיך
כי שמענו שמעו ואת כל
אשר עשה במצרים ואת
כל אשר עשה לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחון מלך חשבון ולעוג
מלך הבשן אשר בעשתרות
ויאמרו אלינו זקינינו וכל
יושבי ארצנו לאמר קחו
בידכם צידה לדרך ולכו
לקראתם ואמרתם אליהם
עבדיכם אנחנו ועתה כרתו
לנו ברית זה לחמנו חם
הצטידנו אתו מבתינו ביום
צאתנו ללכת אליכם
ועתה הנה יבש והיה נקדים
ואלה נאדות היין אשר
מלאנו חדשים והנה
התבקעו ואלה שלמותינו
ונעלינו בלו מרב הדרך מאד
ויקחו האנשים מצידם ואת
פי יהוה לא שאלו ויעש
להם יהושע שלום ויכרת
להם ברית לחיותם וישבעו
להם נשיאי העדה ויהי

מקצה שלשת ימים אחרי
אשר כרתו להם ברית
וישמעו כי קרבים הם אליו
ובקרבו הם ישבים ויסעו
בני ישראל ויבאו אל עריהם
ביום השלישי ועריהם
גבעון והכפירה ובארות
וקרית יערים ולא הכום
בני ישראל כי נשבעו להם
נשיאי העדה ביהוה אלהי
ישראל וילנו כל העדה
על הנשיאים ויאמרו כל
הנשיאים אל כל העדה
אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה לא
נוכל לנגע בהם זאת נעשה
להם והחיה אותם ולא
יהיה עלינו קצף על
השבועה אשר נשבענו
להם ויאמרו אליהם הנשיאים
יחיו ויהיו חטבי עצים
ושאבי מים לכל העדה
כאשר דברו להם הנשיאים
ויקרא להם יהושע וידבר
אליהם לאמר למה רמיתם
אתנו לאמר רחוקים אנחנו
מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים ועתה ארורים אתם

ומאין ה וסימנהון יהושע האיש חוזן מה
אמרו וחבירו מה מלאכתך

ובקרבו ג חס ישבים ישוב ארבו ישית
מרמה שאלו ג ויהוה הולכים נדרשתי

ארורים ג ומל ועתה ואם בני האדם זערת
ויאמרו אליהם ג כל אורייתא הנשיאים חסרין

גברים ז חד וכל אנשיה גברים קשת גברים איך נפלו גברים בתוך כי גברים חמה והיו כגברים בוסים עיר גבורים
עלה חכם ששים גברים במורד ג חד קמ ותר פת חס במורד כי במורד חורנים מגרים במורד

בנוסם ב חד מל וחד חס ויהי בנסם בנוסם
במלחמה ובתר מל

ולא יכרת מכם עבד וחטבי
עצים ושאבי מים לבית
אלהי׃ ויענו את יהושע
ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך
את אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת לכם
את כל הארץ ולהשמיד
את כל ישבי הארץ מפניכם
ונירא מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה׃ ועתה
הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה׃
ויעש להם כן ויצל אותם
מיד בני ישראל ולא הרגום׃
ויתנם יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאבי מים
לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה אל המקום אשר
יבחר׃
ויהי כשמע אדני צדק מלך
ירושלם כי לכד יהושע את
העי ויחרימה כאשר עשה
ליריחו ולמלכה כן עשה
לעי ולמלכה וכי השלימו
ישבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם׃ ויראו מאד
כי עיר גדולה גבעון כאחת
ערי הממלכה וכי היא

גדולה מן העי וכל אנשיה
גברים׃ וישלח אדני צדק
מלך ירושלם אל הוהם
מלך חברון ואל פראם
מלך ירמות ואל יפיע
מלך לכיש ואל דביר מלך
עגלון לאמר׃ עלו אלי
ועזרני ונכה את גבעון כי
השלימה את יהושע ואת
בני ישראל׃ ויאספו ויעלו
חמשת מלכי האמרי מלך
ירושלם מלך חברון מלך
ירמות מלך לכיש מלך
עגלון הם וכל מחניהם ויחנו
על גבעון וילחמו עליה׃
וישלחו אנשי גבעון אל
יהושע אל המחנה הגלגלה
לאמר אל תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו
כל מלכי האמרי ישבי ההר׃
ויעל יהושע מן הגלגל הוא
וכל עם המלחמה עמו וכל
גבורי החיל׃
ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם בפניך׃
ויבא אליהם יהושע פתאם

כל הלילה עלה מן הגלגל׃
ויהמם יהוה לפני ישראל
ויכם מכה גדולה בגבעון
וירדפם דרך מעלה בית
חורון ויכם עד עזקה ועד
מקדה׃ ויהי בנסם מפני
ישראל הם במורד בית
חורון ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן השמים
עד עזקה וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר
הרגו בני ישראל בחרב׃
אז ידבר יהושע
ליהוה ביום תת יהוה את
האמרי לפני בני ישראל
ויאמר לעיני ישראל
שמש בגבעון דום וירח
בעמק אילון׃ וידם השמש
וירח עמד עד יקם גוי איביו
הלא היא כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ
לבוא כיום תמים׃ ולא היה
כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש
כי יהוה נלחם לישראל׃
וישב יהושע וכל
ישראל עמו אל המחנה

הננו ד ועתה הננו ידך עמך ובשדך דשמואל
הננו אתנו לך באשמתינו

דום ג ב מל וחד חס שמש בגבעון דום
דומי ליהוה והנינה חס

תרף ג אל תרף ידיך מעשי ידיך אל תרף
החזק במוסר

מכה גדולה מאד ג ויהי ככלות יהושע ויכם מערוער וילחמו פלשתים ס

והרגים אחרים ב חס אף כל הרגי ואת מקדה ס

ויכה ג ואת מקדה ויתן יהוה גם אותה ויתן יהוה את לכיש ס

וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה
במקדה ויגד ליהושע
לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במערה
במקדה ויאמר יהושע
גלו אבנים גדלות אל פי
המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם ואתם אל
תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום
לבוא אל עריהם כי נתנם
יהוה אלהיכם בידכם ויהי
ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד
עד תמם והשרידים שרדו
מהם ויבאו אל ערי המבצר
וישבו כל העם אל המחנה
אל יהושע מקדה בשלום
לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו ויאמר
יהושע פתחו את פי המערה
והוציאו אלי את חמשת
המלכים האלה מן המערה
ויעשו כן ויציאו אליו את
חמשת המלכים האלה
מן המערה את מלך ירושלם
את מלך חברון את מלך

ירמות את מלך לכיש את
מלך עגלון ויהי כהוציאם
את המלכים האלה אל
יהושע ויקרא יהושע
אל כל איש ישראל
ויאמר אל קציני אנשי
המלחמה ההלכוא אתו
קרבו שימו את רגליכם
על צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את רגליהם
על צואריהם ויאמר
אליהם יהושע אל תיראו
ואל תחתו חזקו ואמצו
כי ככה יעשה יהוה לכל
איביכם אשר אתם נלחמים
אותם ויכם יהושע אחרי
כן וימיתם ויתלם על
חמשה עצים ויהיו תלוים
על העצים עד הערב ויהי
לעת בוא השמש צוה
יהושע ויורידום מעל
העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו שם
וישמו אבנים גדלות על
פי המערה עד עצם היום
הזה ואת מקדה
לכד יהושע ביום ההוא
ויכה לפי חרב ואת מלכה

החרם אותם ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו ממקדה לבנה
וילחם עם לבנה ויתן יהוה
גם אותה ביד ישראל ואת
מלכה ויכה לפי חרב ואת
כל הנפש אשר בה לא
השאיר בה שריד ויעש
למלכה כאשר עשה
למלך יריחו
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו מלבנה
לכישה ויחן עליה וילחם
בה ויתן יהוה את לכיש
ביד ישראל וילכדה ביום
השני ויכה לפי חרב ואת
כל הנפש אשר בה ככל
אשר עשה ללבנה

אז עלה הרם מלך גזר לעזר
את לכיש ויכהו יהושע
ואת עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מלכיש
עגלנה ויחנו עליה וילחמו

אל פי ה וכינחון והפקידו ולכלב בן יפנה והירדנה מנחלתם לחם חמדות ס

וישלכם ב וישלכם אל המערה וישליכום והראש השליכו קדמה חס ס

ועד עזה ב̇ ויכם יהושע מקדש ועד עזה ס
כל יהושע מגפה והמצפה בר מן חד המצפה הכנעני ממזרח ומים ס וכל קריה דכותיה בר מן ב ויקרא אריה ויהודה בא על המצפה ס הנשמה ב̇ ואת כל הנשמה כל הנשמה תהלל יה ס

עליה: וילכדוה ביום ההוא
ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה ביום ההוא החרים
ככל אשר עשה ללכיש:

ויעל יהושע וכל ישראל
עמו מעגלונה חברונה
וילחמו עליה: וילכדוה
ויכוה לפי חרב ואת מלכה
ואת כל עריה ואת כל
הנפש אשר בה לא השאיר
שריד ככל אשר עשה
לעגלון ויחרם אותה ואת
כל הנפש אשר בה:
וישב יהושע וכל
ישראל עמו דברה וילחם
עליה: וילכדה ואת מלכה
ואת כל עריה ויכום לפי
חרב ויחרימו את כל נפש
אשר בה לא השאיר
שריד כאשר עשה
לחברון כן עשה לדבירה
ולמלכה וכאשר עשה
ללבנה ולמלכה: ויכה
יהושע את כל הארץ
ההר והנגב והשפלה
והאשדות ואת כל מלכיהם
לא השאיר שריד ואת

כל הנשמה החרים כאשר
צוה יהוה אלהי ישראל:
ויכם יהושע מקדש ברנע
ועד עזה ואת כל ארץ
גשן ועד גבעון: ואת כל
המלכים האלה ואת
ארצם לכד יהושע פעם
אחת כי יהוה אלהי ישראל
נלחם לישראל: וישב
יהושע וכל ישראל עמו
אל המחנה הגלגלה:

ויהי כשמע יבין מלך
חצור וישלח אל יובב מלך
מדון ואל מלך שמרון
ואל מלך אכשף: ואל
המלכים אשר מצפון
בהר ובערבה נגב כנרות
ובשפלה ובנפות דור מים
הכנעני ממזרח ומים
והאמרי והחתי והפרזי
והיבוסי בהר והחוי תחת
חרמון בארץ המצפה:
ויצאו הם וכל מחניהם
עם עם רב כחול אשר
על שפת הים לרב וסוס
ורכב רב מאד: ויועדו כל
המלכים האלה ויבאו

ויחנו יחדו אל מי מרום
להלחם עם ישראל:

ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מפניהם כי מחר
כעת הזאת אנכי נתן את
כלם חללים לפני ישראל
את סוסיהם תעקר ואת
מרכבתיהם תשרף באש
ויבא יהושע וכל עם
המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם ויפלו
בהם: ויתנם יהוה ביד
ישראל ויכום וירדפום
עד צידון רבה ועד
משרפות מים ועד בקעת
מצפה מזרחה ויכם עד
בלתי השאיר להם שריד
ויעש להם יהושע כאשר
אמר לו יהוה את סוסיהם
עקר ואת מרכבתיהם
שרף באש: וישב
יהושע בעת ההיא וילכד
את חצור ואת מלכה הכה
בחרב כי חצור לפנים היא
ראש כל הממלכות האלה
ויכו את כל הנפש אשר
בה לפי חרב החרם לא נותר

ויכה ג̇ יהושע את מקידה את מלך ישראל ויקח את אליהו ויקח את אדרת ב בו את אדום ומלכי במחנה אשר ויצא ויכה פשחור ויכה אותם מלך בבל דיומיהו ס וירדפום ב̇ ומל לפני חישעי עד צידון רבה ס
ואת אריה ג̇ ואת כל המלכים אותם יהוה וחבירו ס

שיתה פסוק את ואת ואת ואת ואת ותלד לו את זמרן ויבאו הנערים חמר גלים ויקח יהושע את כל הארץ ויבא יהודה ומטה בנימן דברי הימי וממטה נפתלי דדבר הימי

ב פסוק ומכל ומכל ויבא יהושע ויבאו אל חלקיהן

כל נשמה ואת חצור שרף
באש ואת כל ערי המלכים
האלה ואת כל מלכיהם
לכד יהושע ויכם לפי חרב
החרים אותם כאשר צוה
משה עבד יהוה רק כל
הערים העמדות על תלם
לא שרפם ישראל זולתי
את חצור לבדה שרף יהושע
וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזזו להם בני
ישראל רק את כל האדם
הכו לפי חרב עד השמדם
אותם לא השאירו כל נשמה
כאשר צוה יהוה את משה
עבדו כן צוה משה את
יהושע וכן עשה יהושע
לא הסיר דבר מכל אשר
צוה יהוה את משה ויקח
יהושע את כל הארץ הזאת
ההר ואת כל הנגב ואת כל
ארץ הגשן ואת השפלה
ואת הערבה ואת הר ישראל
ושפלתה מן ההר החלק
העולה שעיר ועד בעל
גד בבקעת הלבנון תחת הר
חרמון ואת כל מלכיהם לכד
ויכם וימיתם ימים רבים

עשה יהושע את כל המלכים
האלה מלחמה לא היתה
עיר אשר השלימה אל
בני ישראל בלתי החוי
ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה כי מאת יהוה
היתה לחזק את לבם
לקראת המלחמה את
ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה
כי למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה
ויבא יהושע בעת
ההיא ויכרת את הענקים
מן ההר מן חברון מן דבר
מן ענב ומכל הר יהודה
ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע
לא נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת
ובאשדוד נשארו ויקח
יהושע את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל
משה ויתנה יהושע לנחלה
לישראל כמחלקתם
לשבטיהם והארץ שקטה
ממלחמה ואלה מלכי
הארץ אשר הכו בני ישראל

וירשו את ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנחל ארנון
עד הר חרמון וכל הערבה
מזרחה סיחון מלך האמרי
היושב בחשבון משל
מערוער אשר על שפת
נחל ארנון ותוך הנחל וחצי
הגלעד ועד יבק הנחל
גבול בני עמון והערבה
עד ים כנרות מזרחה ועד
ים הערבה ים המלח מזרחה
דרך בית הישמות ומתימן
תחת אשדות הפסגה וגבול
עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות
ובאדרעי ומשל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן עד
גבול הגשורי והמעכתי
וחצי הגלעד גבול סיחון
מלך חשבון משה עבד
יהוה ובני ישראל הכום
ויתנה משה עבד יהוה
ירשה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה
ואלה מלכי הארץ אשר
הכה יהושע ובני ישראל
בעבר הירדן ימה מבעל
גד בבקעת הלבנון ועד

את כל הארץ יד אשר אתה ראה ואולם חי ואם יחביב וירדפו להפר תינער כי נתן יהוה בידנו ולהשמיד ויקח יהושע וחבירו ויכתב יהושע ויתן יהוה כה ... וימלא לכבודו

ויכרת ב והסימנוין הענקים מישראל וחד ויכרת מארץ זכרם

חעולה ג ב חס וחד מל מן ההר החלק ואלה מלכי הארץ הראיתם האיש ס
החתי האמרי ב בהר ובשפלה והיצאת את לבבו ס כל יהושע כמחלקתם וחל ס
כל מלכים ב מלך תרצה וישתחוו לו ס וחד וראו גוים צדקך וכל מלכים ס

ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי
האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי

מלך יריחו	אחד	מלך העי אשר מצד בית אל	אחד
מלך ירושלם	אחד	מלך חברון	אחד
מלך ירמות	אחד	מלך לכיש	אחד
מלך עגלון	אחד	מלך גזר	אחד
מלך דבר	אחד	מלך גדר	אחד
מלך חרמה	אחד	מלך ערד	אחד
מלך לבנה	אחד	מלך עדלם	אחד
מלך מקדה	אחד	מלך בית אל	אחד
מלך תפוח	אחד	מלך חפר	אחד
מלך אפק	אחד	מלך לשרון	אחד
מלך מדון	אחד	מלך חצור	אחד
מלך שמרון מראון	אחד	מלך אכשף	אחד
מלך תענך	אחד	מלך מגדו	אחד
מלך קדש	אחד	מלך יקנעם לכרמל	אחד
מלך דור לנפת דור	אחד	מלך גוים לגלגל	אחד
מלך תרצה	אחד	כל מלכים שלשים	ואחד

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים
והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה זאת הארץ הנשארת כל גלילות
הפלשתים וכל הגשורי מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים מתימן כל ארץ הכנעני ומערה
אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי והארץ הגבלי וכל
הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת כל

ישבי ההר מן הלבנון עד
משרפת מים כל צידנים אנכי
אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה
כאשר צויתיך ועתה חלק
את הארץ הזאת בנחלה
לתשעת השבטים וחצי
השבט המנשה עמו הראובני
והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישר
מידבא עד דיבון וכל ערי
סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון עד גבול בני
עמון והגלעד וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר חרמון וכל
הבשן עד סלכה כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי הוא
נשאר מיתר הרפאים ויכם
משה וירשם ולא הורישו
בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב גשור
ומעכת בקרב ישראל עד
היום הזה רק לשבט הלוי

והארץ ה ראש פסו' היתה תהו לא תמכר תעזב מהם אשר יאתה והארץ הגבלי והארץ חנפה והארץ הושמה והארץ תעוד ס והר הארץ אשר הכה יהודה ס ועד גבול ד מן השיחור ושלמה היה מושל והי מושל ממגדל סונה ס
לכנעני ג מן השיחור וחגור נתנה לכנעני כתעבתיהם ס

ה̇ יוגזו מן ב̇ מיחדין חד על וחד עד ואות: על תאות עד מידבא על מידבא עד מעל על מעל עד יואב על יואב ס

זאת נחלת בני ה̇ ראובן גד בנימן בני זבולן ס ושאר זאת נחלת מטה בני ס

ואלה אשר ב̇ ואלה אשר נחלו ואלה אשר חלקו ס

לא נתן נחלה אשר יהוה אלהי
ישראל הוא נחלתו כאשר
דבר לו׃
ויתן משה למטה בני ראובן
למשפחתם ויהי להם הגבול
מערוער אשר על שפת נחל
ארנון והעיר אשר בתוך
הנחל וכל המישר על מידבא
חשבון וכל עריה אשר
במישר דיבון ובמות בעל
ובית בעל מעון ויהצה
וקדמת ומפעת וקריתים
ושבמה וצרת השחר בהר
העמק ובית פעור ואשדות
הפסגה ובית הישמת וכל
ערי המישר וכל ממלכות
סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון אשר הכה
משה אתו ואת נשיאי
מדין את אוי ואת רקם
ואת צור ואת חור ואת
רבע נסיכי סיחון ישבי
הארץ ואת בלעם בן בעור
הקוסם הרגו בני ישראל
בחרב אל חלליהם ויהי
גבול בני ראובן הירדן
וגבול זאת נחלת בני ראובן
למשפחתם הערים וחצריהן

ויתן משה למטה גד לבני
גד למשפחתם ויהי להם
הגבול יעזר וכל ערי
הגלעד וחצי ארץ בני עמון
עד ערוער אשר על פני
רבה ומחשבון עד רמת
המצפה ובטנים וממחנים
עד גבול לדבר ובעמק
בית הרם ובית נמרה וסכות
וצפון יתר ממלכות סיחון
מלך חשבון הירדן וגבל
עד קצה ים כנרת עבר
הירדן מזרחה זאת נחלת
בני גד למשפחתם הערים
וחצריהם ויתן
משה לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה בני מנשה
למשפחותם ויהי גבולם
ממחנים כל הבשן כל
ממלכות עוג מלך הבשן
וכל חות יאיר אשר בבשן
ששים עיר וחצי הגלעד
ועשתרות ואדרעי ערי
ממלכות עוג בבשן לבני
מכיר בן מנשה לחצי בני
מכיר למשפחותם׃ אלה
אשר נחל משה בערבות

מואב מעבר לירדן יריחו
מזרחה׃
ולשבט הלוי לא נתן משה
נחלה יהוה אלהי ישראל
הוא נחלתם כאשר דבר
להם׃ ואלה אשר
נחלו בני ישראל בארץ
כנען אשר נחלו אותם
אלעזר הכהן ויהושע בן
נון וראשי אבות המטות
לבני ישראל בגורל נחלתם
כאשר צוה יהוה ביד משה
לתשעת המטות וחצי
המטה כי נתן משה נחלת
שני המטות וחצי המטה
מעבר לירדן וללוים לא
נתן נחלה בתוכם כי היו
בני יוסף שני מטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק
ללוים בארץ כי אם ערים
לשבת ומגרשיהם למקניהם
ולקנינם כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני
ישראל ויחלקו את
הארץ׃
ויגשו בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כלב
בן יפנה הקנזי אתה ידעת

נחלו ב̇ אשר נחלו אותם אשר נחלו אלעזר ס וחד ונחלו מקדשיהם ס

נחלו ד̇ ואלה אשר נחלו כי בנות מנשה ... ונחלו לעלם ס

נחל ב̇ חד קמ וחד פת אלה אשר נחל ... כי נחל ס

משה איש האלהים ג׳ וזאת הברכה ויגשו בני יהודה ומשה איש האלהים ויעמד על עמדים ותפלה למשה
ויקם ישוע בן יוצדק ס אל מי ג׳ ומחה אל מי המרים ויועדו כל ויעבר הגבול ס

אל עין ב׳ וישבו ויבאו אל עין והיו תצאתיו
אל עין רגל ס

את הדבר אשר דבר יהוה
אל משה איש האלהים
על אדותי ועל אדותיך
בקדש ברנע בן ארבעים
שנה אנכי בשלח משה
עבד יהוה אתי מקדש
ברנע לרגל את הארץ
ואשב אתו דבר כאשר
עם לבבי ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי יהוה
אלהי וישבע משה ביום
ההוא לאמר אם לא
הארץ אשר דרכה רגלך
בה לך תהיה לנחלה
ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי ועתה
הנה החיה יהוה אותי
כאשר דבר זה ארבעים
וחמש שנה מאז דבר
יהוה את הדבר הזה אל
משה אשר הלך ישראל
במדבר ועתה הנה אנכי
היום בן חמש ושמנים
שנה עודני היום חזק
כאשר ביום שלח אותי
משה ככחי אז וככחי עתה
למלחמה ולצאת ולבוא

ועתה תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי ענקים שם
וערים גדלות בצרות אולי
יהוה אותי והורשתים
כאשר דבר יהוה ויברכהו
יהושע ויתן את חברון
לכלב בן יפנה לנחלה על
כן היתה חברון לכלב בן
יפנה הקנזי לנחלה עד
היום הזה יען אשר מלא
אחרי יהוה אלהי ישראל
ושם חברון לפנים קרית
ארבע האדם הגדול
בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה׃

ויהי הגורל למטה בני
יהודה למשפחתם אל
גבול אדום מדבר צן
נגבה מקצה תימן ויהי
להם גבול נגב מקצה
ים המלח מן הלשן הפנה
נגבה ויצא אל מנגב
למעלה עקרבים ועבר
צנה ועלה מנגב לקדש
ברנע ועבר חצרון ועלה

אדרה ונסב הקרקעה ועבר
עצמונה ויצא נחל מצרים
והיה תצאות הגבול ימה
זה יהיה לכם גבול נגב
וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול
לפאת צפונה מלשון הים
מקצה הירדן ועלה הגבול
בית חגלה ועבר מצפון
לבית הערבה ועלה הגבול
אבן בהן בן ראובן ועלה
הגבול דברה מעמק עכור
וצפונה פנה אל הגלגל
אשר נכח למעלה אדמים
אשר מנגב לנחל ועבר
הגבול אל מי עין שמש
והיו תצאתיו אל עין רגל
ועלה הגבול גי בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב
היא ירושלם ועלה הגבול
אל ראש ההר אשר על
פני גי הנם ימה אשר בקצה
עמק רפאים צפונה ותאר
הגבול מראש ההר אל
מעין מי נפתוח ויצא אל
ערי הר עפרון ותאר הגבול
בעלה היא קרית יערים
ונסב הגבול מבעלה ימה

ו׳ כת׳ והיה וקרי׳ עקרבים דוידבר נחל מצרים דיהודה בית און בית חורן בית חגלה דבנימן יצאו אבדות
ולא יהיה עוד לשני החלופיהון והדין פריד למאבל ס

לפאת צפונה ב׳ וגבול קדמה ויהי להם
הגבול וזה גבול הארץ ס

וטלם ב בתרי לישני זיף וטלם ובעלות ומן המשרתים אלישיב

אל הר שעיר ועבר אל כתף
הר יערים מצפונה היא
כסלון וירד בית שמש
ועבר תמנה ויצא הגבול
אל כתף עקרון צפונה ותאר
הגבול שכרונה ועבר הר
הבעלה ויצא יבנאל והיו
תצאות הגבול ימה וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה
גבול בני יהודה סביב
למשפחתם ולכלב בן יפנה
נתן חלק בתוך בני יהודה
אל פי יהוה ליהושע את
קרית ארבע אבי הענק
היא חברון וירש משם
כלב את שלושה בני הענק
את ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק ויעל
משם אל ישבי דבר ושם
דבר לפנים קרית ספר
ויאמר כלב אשר יכה את
קרית ספר ולכדה ונתתי
לו את עכסה בתי לאשה
וילכדה עתניאל בן קנז
אחי כלב ויתן לו את עכסה
בתו לאשה ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת
אביה שדה ותצנח מעל

תחתיות ז וסימנהון נתתני שתני והודותך
רנו שמים נהדה עלים קראתי

אשתאול ב חל בשפלה אשתאול וצרעה
ירעה ואשתאול ועיר שמש

החמור ויאמר לה כלב מה
לך ותאמר תנה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
לי גלת מים ויתן לה את
גלת עליות ואת גלת תחתיות

זאת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם ויהיו הערים
מקצה למטה בני יהודה
אל גבול אדום נגבה
קבצאל ועדר ויגור וקינה
ודימונה ועדעדה וקדש
וחצור ויתנן זיף וטלם
ובעלות וחצור חדתה
וקריות חצרון היא חצור
אמם ושמע ומולדה וחצר
גדה וחשמון ובית פלט
וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה בעלה ועיים
ועצם ואלתולד וכסיל
וחרמה וצקלג ומדמנה
וסנסנה ולבאות ושלחים
ועין ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן
בשפלה אשתאול
וצרעה ואשנה וזנוח ועין
גנים תפוח והעינם ירמות
ועדלם שוכה ועזקה

וימה ג ויהוה אחר מעקרון ועמדו רגליו
ובהר ב ויצאיב בבקעה שמיר ויתיר

ויתיר ב חל ובהר שמיר ויתיר ויתר
יאם לקבלך

ושערים ועדיתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהן
צנן וחדשה ומגדל
גד ודלען והמצפה
ויקתאל לכיש ובצקת
ועגלון וכבון ולחמס
וכתליש וגדרות בית דגון
ונעמה ומקדה ערים שש
עשרה וחצריהן
לבנה ועתר ועשן
ויפתח ואשנה ונציב
וקעילה ואכזיב ומראשה
ערים תשע וחצריהן
עקרון ובנתיה
וחצריה מעקרון וימה
כל אשר על יד אשדוד
וחצריהן אשדוד
בנותיה וחצריה עזה
בנותיה וחצריה עד נחל
מצרים והים הגבול וגבול
ובהר שמיר ויתיר
ודנה וקרית סנה
היא דבר וענב
ואשתמה וענים וגשן וחלן
וגלה ערים אחת עשרה
וחצריהן ארב
ורומה ואשען וינים ובית

ויפתח ג ואשנה הגלעדי שפתיו ב חמיצ
וחד פת ואיצנו בתלת לשני

תפוח ואפקה וחמטה וקרית
ארבע היא חברון וציער
ערים תשע וחצריהן
מעון כרמל וזיף ויוטה
ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן
חלחול בית צור וגדור
ומערת ובית ענות ואלתקן
ערים שש וחצריהן
קרית בעל היא קרית יערים
והרבה ערים שתים וחצריהן
במדבר בית הערבה
מדין וסככה והנבשן ועיר
המלח ועין גדי ערים שש
וחצריהן ואת היבוסי
יושבי ירושלם לא יוכלו
בני יהודה להורישם וישב
היבוסי את בני יהודה
בירושלם עד היום הזה

ויצא הגורל לבני יוסף
מירדן יריחו למי יריחו
מזרחה המדבר עלה
מיריחו בהר בית אל ויצא
מבית אל לוזה ועבר אל
גבול הארכי עטרות וירד
ימה אל גבול היפלטי עד

גבול בית חורן תחתון ועד
גזר והיו תצאתו ימה
וינחלו בני יוסף מנשה
ואפרים ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי
גבול נחלתם מזרחה עטרות
אדר עד בית חורן עליון
ויצא הגבול הימה המכמתת
מצפון ונסב הגבול מזרחה
תאנת שלה ועבר אותו
ממזרח ינוחה וירד מינוחה
עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן
מתפוח ילך הגבול ימה
נחל קנה והיו תצאתיו
הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם
והערים המבדלות לבני
אפרים בתוך נחלת בני
מנשה כל הערים וחצריהן
ולא הורישו את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום
הזה ויהי למס עבד

ויהי הגורל למטה מנשה
כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הגלעד

כי הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן
ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר
ולבני חלק ולבני אשריאל
ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני
מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם ולצלפחד בן
חפר בן גלעד בן מכיר בן
מנשה לא היו לו בנים כי
אם בנות ואלה שמות
בנתיו מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשיאים
לאמר יהוה צוה את משה
לתת לנו נחלה בתוך אחינו
ויתן להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבד
מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן כי
בנות מנשה נחלו נחלה
בתוך בניו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים
ויהי גבול מנשה מאשר
המכמתת אשר על פני שכם

בנותיה ב חד בסיפ עקרון ובנותיה וישבי
תענך ובנותיה

אל הימין ב והלך הגבול אל הימין ומני אריה
אל הימין

על גבולם ב ובית יוסף שמעו חרפת מואב
ובית יוסף ב יעמדו והיה בית יעקב אש

והלך הגבול אל הימין אל
ישבי עין תפוח למנשה
היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים וירד
הגבול נחל קנה נגבה לנחל
ערים האלה לאפרים בתוך
ערי מנשה וגבול מנשה
מצפון לנחל ויהי תצאתיו
הימה נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גבולו
ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח ויהי
למנשה ביששכר ובאשר
בית שאן ובנותיה ויבלעם
ובנותיה ואת ישבי דאר
ובנותיה וישבי עין דר
ובנותיה וישבי תענך
ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה
שלשת הנפת ולא יכלו
בני מנשה להוריש את
הערים האלה ויואל
הכנעני לשבת בארץ
הזאת ויהי כי חזקו בני
ישראל ויתנו את הכנעני
למס והורש לא הורישו
וידברו בני יוסף
את יהושע לאמר מדוע
נתתה לי נחלה גורל אחד

וחבל אחד ואני עם רב עד
אשר עד כה ברכני יהוה
ויאמר אליהם יהושע אם
עם רב אתה עלה לך היערה
ובראת לך שם בארץ
הפרזי והרפאים כי אץ לך
הר אפרים ויאמרו בני
יוסף לא ימצא לנו ההר
ורכב ברזל בכל הכנעני
הישב בארץ העמק
לאשר בבית שאן ובנותיה
ולאשר בעמק יזרעאל
ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה
לאמר עם רב אתה וכח
גדול לך לא יהיה לך גורל
אחד כי הר יהיה לך כי
יער הוא ובראתו והיה
לך תצאתיו כי תוריש את
הכנעני כי רכב ברזל לו
כי חזק הוא׃
ויקהלו כל עדת בני
ישראל שלה וישכינו
שם את אהל מועד והארץ
נכבשה לפניהם ויותרו
בבני ישראל אשר לא
חלקו את נחלתם שבעה
שבטים ויאמר יהושע

אל בני ישראל עד אנה
אתם מתרפים לבוא לרשת
את הארץ אשר נתן לכם
יהוה אלהי אבותיכם הבו
לכם שלשה אנשים לשבט
ואשלחם ויקמו ויתהלכו
בארץ ויכתבו אותה לפי
נחלתם ויבאו אלי ויתחלקו
אתה לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבולו
מנגב ובית יוסף יעמדו
על גבולם מצפון ואתם
תכתבו את הארץ שבעה
חלקים והבאתם אלי הנה
ויריתי לכם גורל פה לפני
יהוה אלהינו כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו וגד וראובן
וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן
מזרחה אשר נתן להם
משה עבד יהוה ויקמו
האנשים וילכו ויצו יהושע
את ההלכים לכתב את
הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אלי ופה אשליך לכם
גורל לפני יהוה בשלה׃

חזקו ג ויהי כי חזקו על כן חזקו ממנו חזקו עלי
ויהי תצאותיו ב והיו תצאתיו

ותפוח ג ב חד למנשה גם תמר ובני חברון
בחברון חד ואינון במלתא לישנו

ויקמו האנשים ב וילכו אשר נקבו בשמות
יהושע לכו והתהלכו בארץ
בארץ

וילכו האנשים ויעברו בארץ
ויכתבוה לערים לשבעה
חלקים על ספר ויבאו אל
יהושע אל המחנה שלה
וישלך להם יהושע גורל
בשלה לפני יהוה ויחלק
שם יהושע את הארץ
לבני ישראל כמחלקתם

ויעל גורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול
גורלם בין בני יהודה ובין
בני יוסף ויהי להם הגבול
לפאת צפונה מן הירדן
ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר
ימה והיה תצאתיו מדברה
בית און ועבר משם הגבול
לוזה אל כתף לוזה נגבה
היא בית אל וירד הגבול
עטרות אדר על ההר
אשר מנגב לבית חרון
תחתון ותאר הגבול ונסב
לפאת ים נגבה מן ההר
אשר על פני בית חרון
נגבה והיה תצאתיו אל
קרית בעל היא קרית
יערים עיר בני יהודה

זאת פאת ים ופאת נגבה
מקצה קרית יערים ויצא
הגבול ימה ויצא אל
מעין מי נפתוח וירד הגבול
אל קצה ההר אשר על
פני גי בן הנם אשר בעמק
רפאים צפונה וירד גי
הנם אל כתף היבוסי
נגבה וירד עין רגל ותאר
מצפון ויצא עין שמש
ויצא אל גלילות אשר
נכח מעלה אדמים וירד
אבן בהן בן ראובן ועבר
אל כתף מול הערבה
צפונה וירד הערבתה
ועבר הגבול אל כתף בית
חגלה צפונה והיה תצאותיו
הגבול אל לשון ים
המלח צפונה אל קצה
הירדן נגבה זה גבול
נגב והירדן יגבל אתו
לפאת קדמה זאת
נחלת בני בנימן לגבולתיה
סביב למשפחתם

והיו הערים למטה בני
בנימן למשפחותיהם
יריחו ובית חגלה ועמק

קציץ ובית הערבה וצמרים
ובית אל והעוים והפרה
ועפרה וכפר העמני
והעפני וגבע ערים שתים
עשרה וחצריהן גבעון
והרמה ובארות והמצפה
והכפירה והמצה ורקם
וירפאל ותראלה וצלע
האלף והיבוסי היא
ירושלם גבעת קרית
ערים ארבע עשרה
וחצריהן זאת נחלת בני
בנימן למשפחתם

ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני
שמעון למשפחותם
ויהי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה ויהי להם
בנחלתם באר שבע
ושבע ומולדה וחצר
שועל ובלה ועצם
ואלתולד ובתול וחרמה
וצקלג ובית המרכבות
וחצר סוסה ובית לבאות
ושרוחן ערים שלש
עשרה וחצריהן עין רמון
ועתר ועשן ערים ארבע

למשפחותם ז̇ מל בנביאייה ראובן תינתה מנשה שנים בן שמעון יהדיה זבולן בתרייה יששכר יהדייה
אשר קדמייה וכל כתיביא כות׳ ס לבנת ב̇ בתר לישנין כמינשה לבנת הספיר ובשיחור לבנת ס

הערים האלה וחצריהן ג̇ זבולן אשר דן ס
כיוה ואד ס

וחצריהן וכל החצרים אשר
סביבות הערים האלה
עד בעלת באר ראמת
נגב זאת נחלת מטה בני
שמעון למשפחתם מחבל
בני יהודה נחלת בני
שמעון כי היה חלק בני
יהודה רב מהם וינחלו בני
שמעון בתוך נחלתם

ויעל הגורל השלישי לבני
זבולן למשפחתם ויהי
גבול נחלתם עד שריד
ועלה גבולם לימה
ומרעלה ופגע בדבשת
ופגע אל הנחל אשר על
פני יקנעם ושב משריד
קדמה מזרח השמש על
גבול כסלת תבר ויצא
אל הדברת ועלה יפיע
ומשם עבר קדמה מזרחה
גתה חפר עתה קצין ויצא
רמון המתאר הנעה ונסב
אתו הגבול מצפון חנתן
והיו תצאתיו גי יפתח אל
וקטת ונהלל ושמרון
וידאלה ובית לחם ערים
שתים עשרה וחצריהן

זאת נחלת בני זבולן
למשפחותם הערים
האלה וחצריהן

ליששכר יצא הגורל
הרביעי לבני יששכר
למשפחותם ויהי גבולם
יזרעאלה והכסולת
ושונם וחפרים ושיאן
ואנחרת והרבית וקשיון
ואבץ ורמת ועין גנים
ועין חדה ובית פצץ ופגע
הגבול בתבור ושחצומה
ובית שמש והיו תצאות
גבולם הירדן ערים שש
עשרה וחצריהן זאת
נחלת מטה בני יששכר
למשפחתם הערים
וחצריהן

ויצא הגורל החמישי
למטה בני אשר
למשפחותם ויהי גבולם
חלקת וחלי ובטן ואכשף
ואלמלך ועמעד ומשאל
ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת ושב
מזרח השמש בית דגן
ופגע בזבלון ובגי יפתח

אל צפונה בית העמק
ונעיאל ויצא אל כבול
משמאל ועברן ורחב
וחמון וקנה עד צידון רבה
ושב הגבול הרמה ועד
עיר מבצר צר ושב הגבול
חסה והיו תצאתיו הימה
מחבל אכזיבה ועמה
ואפק ורחב ערים עשרים
ושתים וחצריהן זאת
נחלת מטה בני אשר
למשפחתם הערים
האלה וחצריהן

לבני נפתלי יצא הגורל
הששי לבני נפתלי
למשפחתם ויהי גבולם
מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל
עד לקום ויהי תצאתיו
הירדן ושב הגבול ימה
אזנות תבור ויצא משם
חוקקה ופגע בזבלון
מנגב ובאשר פגע מים
וביהודה הירדן מזרח
השמש וערי מבצר
הצדים צר וחמת רקת
וכנרת ואדמה והרמה

חדוה ה̇ ורמת וישם פי ואתה בן אדם ולשונם
חרב חדה ואחריתה פ קדמיה שם קריה ס

וביהודה ה̇ ושב הגבול ימה ויעד יהודה עד
וישליכו דמלכי והוה כל כיור לבני דרישו

ואת שכם ב̇ ואת חמור ואת שכם בנו ואת שכם בהר אפרים

אלה ז̇ ראש פסוק בנביא אלה אשר נחלו משה אלה הנחלת אלה היו ערי המועדה אלה שמות הגברים אלה שרי הנצבים דשלמה אלה עשה בניהו אלה הגבורים דדוד עשירה

וחצור ואדרעי ועין
חצור ויראון ומגדל אל
חרם ובית ענת ובית שמש
ערים תשע עשרה וחצריהן
זאת נחלת מטה בני נפתלי
למשפחתם הערים
וחצריהן
למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי
ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש
ושעלבין ואילון ויתלה
ואילון ותמנתה ועקרון
ואלתקה וגבתון ובעלת
ויהד ובני ברק וגת רמון
ומי הירקון והרקון עם
הגבול מול יפו ויצא גבול
בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו
אותה ויכו אותה לפי חרב
ויירשו אותה וישבו בה
ויקראו ללשם דן כשם
דן אביהם זאת נחלת
מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן
ויכלו לנחל את
הארץ לגבולתיה ויתנו
בני ישראל נחלה ליהושע

בן נון בתוכם על פי יהוה
נתנו לו את העיר אשר
שאל את תמנת סרח בהר
אפרים ויבנה את העיר
וישב בה אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן
ויהושע בן נון וראשי
האבות למטות בני ישראל
בגורל בשלה לפני יהוה
פתח אהל מועד ויכלו
מחלק את הארץ

וידבר יהוה אל יהושע
לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר תנו לכם
את ערי המקלט אשר
דברתי אליכם ביד משה
לנוס שמה רוצח מכה
נפש בשגגה בבלי דעת
והיו לכם למקלט מגאל
הדם ונס אל אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער
העיר ודבר באזני זקני
העיר ההיא את דבריו
ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם
וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסגרו את הרצח בידו

כי בבלי דעת הכה את
רעהו והוא לא שנא הוא לו
מתמול שלשום וישב
בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד
מות הכהן הגדול אשר
יהיה בימים ההם אז ישוב
הרוצח ובא אל עירו ואל
ביתו אל העיר אשר נס
משם ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת
שכם בהר אפרים ואת
קרית ארבע היא חברון
בהר יהודה ומעבר לירדן
יריחו מזרחה נתנו את
בצר במדבר במישר
ממטה ראובן ואת ראמת
בגלעד ממטה גד ואת
גולן בבשן ממטה מנשה
אלה היו ערי המועדה
לכל בני ישראל ולגר
הגר בתוכם לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה ולא
ימות ביד גאל הדם עד
עמדו לפני העדה

ויגשו ראשי אבות הלוים
אל אלעזר הכהן ואל

ויכלו ג̇ ויכלו לנחל ויכלו מחלק ויכלו בכל וחד ויכלו השמים

ויבנה ג̇ את העיר את הבנים ויבנה ערים וחד ויבנה ערי יהודה

מהערים ד̇ ונס אל אחת ויתפקדו בני בנימן ואשר מהערים לבן הנני פתח

משפחת ג חס בנביאיא ויצא הגורל למשפחת הקהתי ולבני קהת הנותרים ולבני גרשון ס וכל אורייתא
דכוותהון בר מן חד מל ואחר נפצו משפחות ס וכל כתיבי דכוות מל בר מן חד חס ומשפחת אחרחל ס

חלן ב חס וגשן וחלן וגלה ואת חלן ואת
מגרשה ס

יהושע בן נון ואל ראשי
אבות המטות לבני ישראל
וידברו אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו
ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו
ויתנו בני ישראל ללוים
מנחלתם אל פי יהוה את
הערים האלה ואת מגרשיהן
ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן
הכהן מן הלוים ממטה
יהודה וממטה השמעני
וממטה בנימן בגורל ערים
שלש עשרה
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה אפרים
וממטה דן ומחצי מטה
מנשה בגורל ערים עשר
ולבני גרשון ממשפחות
מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומחצי
מטה מנשה בבשן בגורל
ערים שלש עשרה
לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן ערים שתים

עשרה ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים
האלה ואת מגרשיהן
כאשר צוה יהוה ביד משה
בגורל
ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את
הערים האלה אשר יקרא
אתהן בשם ויהי לבני
אהרן ממשפחות הקהתי
מבני לוי כי להם היה
הגורל ראישנה ויתנו להם
את קרית ארבע אבי
הענוק היא חברון בהר
יהודה ואת מגרשה
סביבתיה ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה באחזתו
ולבני אהרן הכהן
נתנו את עיר מקלט הרצח
את חברון ואת מגרשה
ואת לבנה ואת מגרשה
ואת יתר ואת מגרשה ואת
אשתמע ואת מגרשה
ואת חלן ואת מגרשה
ואת דבר ואת מגרשה
ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה

את בית שמש ואת
מגרשה ערים תשע
מאת שני השבטים האלה
וממטה בנימן את
גבעון ואת מגרשה את
גבע ואת מגרשה את
ענתות ואת מגרשה ואת
עלמון ואת מגרשה ערים
ארבע כל ערי בני אהרן
הכהנים שלש עשרה
ערים ומגרשיהן
ולמשפחות בני קהת
הלוים הנותרים מבני קהת
ויהי ערי גורלם ממטה
אפרים ויתנו להם את
עיר מקלט הרצח את
שכם ואת מגרשה בהר
אפרים ואת גזר ואת
מגרשה ואת קבצים ואת
מגרשה ואת בית חורן
ואת מגרשה ערים
ארבע וממטה
דן את אלתקא ואת
מגרשה את גבתון ואת
מגרשה את אילון ואת
מגרשה את גת רמון ואת
מגרשה ערים ארבע
וממחצית מטה מנשה

ראשנה ד וישם זה יצא יסעו לחטאת היה הגורל בחרו לכם ומדתי פעלתם
ושלמתי הישבים במעל חזה ס הגורל ראישנה ומלך ושלמתי במעל ראשונה
כתב ושארא ראשנה ס

אילן ט וירח בעמק ושעלבין ואת מגרשיה ושעלבים ויקבני
ואת מגרשיה דדב׳ יגשם וצרעה ואת צרעה ופלשתים ס

ולא עמד ג̇ ולא עמד איש אתו וינח יהוה
להם וישב מלך אשור

את תענך ואת מגרשה ואת
גת רמון ואת מגרשה ערים
שתים כל ערים עשר
ומגרשיהן למשפחות בני
קהת הנותרים׃
ולבני גרשון ממשפחת
הלוים מחצי מטה מנשה
את עיר מקלט הרצח
את גלון בבשן ואת
מגרשה ואת בעשתרה
ואת מגרשה ערים שתים
וממטה יששכר
את קשיון ואת מגרשה
את דברת ואת מגרשה
את ירמות ואת מגרשה
את עין גנים ואת מגרשה
ערים ארבע׃
וממטה אשר את
משאל ואת מגרשה את
עבדון ואת מגרשה את
חלקת ואת מגרשה ואת
רחב ואת מגרשה ערים
ארבע׃ וממטה
נפתלי את עיר מקלט
הרצח את קדש בגליל
ואת מגרשה ואת חמת
דאר ואת מגרשה ואת
קרתן ואת מגרשה ערים

שלש׃ כל ערי הגרשני
למשפחתם שלש עשרה
עיר ומגרשיהן׃
ולמשפחות בני מררי
הלוים הנותרים מאת מטה
זבולן את יקנעם ואת
מגרשה את קרתה ואת
מגרשה את דמנה ואת
מגרשה את נהלל ואת
מגרשה ערים ארבע׃
וממטה גד את עיר
מקלט הרצח את רמת
בגלעד ואת מגרשה ואת
מחנים ואת מגרשה את
חשבון ואת מגרשה את
יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע׃ כל הערים לבני
מררי למשפחתם הנותרים
ממשפחות הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עשרה׃
כל ערי הלוים בתוך
אחזת בני ישראל ערים
ארבעים ושמנה ומגרשיהן׃
תהיינה הערים האלה עיר
עיר ומגרשיה סביבתיה כן
לכל הערים האלה׃
ויתן יהוה לישראל
את כל הארץ אשר

נשבע לתת לאבותם
וירשוה וישבו בה׃ וינח
יהוה להם מסביב ככל
אשר נשבע לאבותם ולא
עמד איש בפניהם מכל
איביהם את כל איביהם
נתן יהוה בידם׃ לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל
הכל בא׃
אז יקרא יהושע לראובני
ולגדי ולחצי מטה מנשה
ויאמר אליהם אתם
שמרתם את כל אשר
צוה אתכם משה עבד
יהוה ותשמעו בקולי לכל
אשר צויתי אתכם׃ לא
עזבתם את אחיכם זה
ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת
מצות יהוה אלהיכם׃ ועתה
הניח יהוה אלהיכם לאחיכם
כאשר דבר להם ועתה
פנו ולכו לכם לאהליכם
אל ארץ אחזתכם אשר
נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן׃ רק שמרו
מאד לעשות את המצוה

מצות יהוה ג̇ לא עזבתם נסבלת פקודי יהוה

משה עבד יהוה יד בסיפ ויהי אחרי זכור אשר יניח אבנים שלמות וכל ישראל ואת כל עדי הכוס ב בו עיר
הראובני בתר דפסיק בשלח וגד וראובן אתה שמרתם ושלא אורייתא רק שמרו

ובשלמות ד׳ וחל ונעלות ובשלמות הדבח מאד
והם מביאים והחה מביאים

ואת התורה אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו
ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם׃
ולחצי שבט המנשה נתן
משה בבשן ולחציו נתן
יהושע עם אחיהם מעבר
הירדן ימה וגם כי שלחם
יהושע אל אהליהם ויברכם
ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל
אהליכם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל איביכם
עם אחיכם׃
וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה
מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת
אל ארץ הגלעד אל
ארץ אחזתם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביד משה
ויבאו אל גלילות הירדן

אשר בארץ כנען ויבנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול
למראה וישמעו בני
ישראל לאמר הנה בנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל
גלילות הירדן אל עבר
בני ישראל וישמעו בני
ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלות
עליהם לצבא׃
וישלחו בני ישראל אל
בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה
אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן
ועשרה נשאים עמו
נשיא אחד נשיא אחד
לבית אב לכל מטות
ישראל ואיש ראש בית
אבותם המה לאלפי
ישראל ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר

כה אמרו כל עדת יהוה
מה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מזבח
למרדכם היום ביהוה׃
המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו
עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה׃ ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה והיה
אתם תמרדו היום ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל
יקצף׃ ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם
אל ארץ אחזת יהוה אשר
שכן שם משכן יהוה
והאחזו בתוכנו וביהוה אל
תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח
מבלעדי מזבח יהוה
אלהינו׃ הלוא עכן בן זרח
מעל מעל בחרם ועל כל
עדת ישראל היה קצף
והוא איש אחד לא גוע
בעונו׃ ויענו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי

שבט מנשה ג בסיפ ויתן משה וישלחו ויבאו
וכל אוריית דכות בר מן חד ויתר הגלעד

ויאמר אליהם לאמר ב עלו ורגלו את הארץ
בנכסים רבים

כל סיפרא אל כל ואל כל בר מן ג על כל ויעל כל
נתיק נטבלו הלוא יעו

משה עבד יהוה יד׳ בסיפ׳ ויהי אחרי זכור אשר ינוח אבינו שלמה וכל ישראל ואת כל ערי הכוס ב׳ בו עיר
הראובני בתר דפסיק בשלח וגד וראובן אתב׳ שמדינתם ושל אידרנ רק שמרו ס

ובשלמות ד׳ וכל העלות ובשלמות הרבה מאד
והם מביאים והלחם מביאים ס

ואת התורה אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו
ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם׃
ולחצי שבט המנשה נתן
משה בבשן ולחציו נתן
יהושע עם אחיהם מעבר
הירדן ימה וגם כי שלחם
יהושע אל אהליהם ויברכם
ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל
אהליכם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל איביכם
עם אחיכם׃
וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה
מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת
אל ארץ הגלעד אל
ארץ אחזתם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביד משה
ויבאו אל גלילות הירדן

אשר בארץ כנען ויבנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול
למראה׃ וישמעו בני
ישראל לאמר הנה בנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל
גלילות הירדן אל עבר
בני ישראל׃ וישמעו בני
ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלות
עליהם לצבא׃
וישלחו בני ישראל אל
בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה
אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן׃
ועשרה נשאים עמו
נשיא אחד נשיא אחד
לבית אב לכל מטות
ישראל ואיש ראש בית
אבותם המה לאלפי
ישראל׃ ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר׃

כה אמרו כל עדת יהוה
מה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מזבח
למרדכם היום ביהוה׃
המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו
עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה׃ ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה והיה
אתם תמרדו היום ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל
יקצף׃ ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם
אל ארץ אחזת יהוה אשר
שכן שם משכן יהוה
והאחזו בתוכנו וביהוה אל
תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח
מבלעדי מזבח יהוה
אלהינו׃ הלוא עכן בן זרח
מעל מעל בחרם ועל כל
עדת ישראל היה קצף
והוא איש אחד לא גוע
בעונו׃ ויענו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי

שבט מנשה ג׳ בסיפ׳ ויתן משה וישלחו ויבאו ס
וכל אוריית דכות בר מן חד ויתר הגלעד ס

ויאמר אליהם לאמר ב׳ עלו ורגלו את הארץ
בנכסים רבים ס

כל סיפרא אל כל ואל כל בר מן ג׳ על כל ועל כל
נתיקו נטבלו הלוא עכן ס

אל אלהים ג׳ הוא ידע שניב בו מזמור לאסף ׃
ולשוב ג׳ חלילה לנו ממנו ולשוב ארץ יהודה ולשוב לארץ הזאת ׃
עולה ג׳ מל בסיפ׳ לבנות לנו מזבח ונאמר נעשה נא לנו ונאמר והיה ׃

אלפי ישראל׃ אל אלהים
יהוה אל אלהים יהוה הוא
ידע וישראל הוא ידע
אם במרד ואם במעל
ביהוה אל תושיענו היום
הזה׃ לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם
לעשות עליו זבחי שלמים
יהוה הוא יבקש׃ ואם לא
מדאגה מדבר עשינו את
זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה
לכם וליהוה אלהי ישראל׃
וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם
בני ראובן ובני גד את הירדן
אין לכם חלק ביהוה
והשביתו בניכם את בנינו
לבלתי ירא את יהוה׃
ונאמר נעשה נא לנו לבנות
את המזבח לא לעולה ולא
לזבח׃ כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דרותינו אחרינו
לעבד את עבדת יהוה לפניו
בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו
ולא יאמרו בניכם מחר
לבנינו אין לכם חלק ביהוה׃
ונאמר והיה כי יאמרו

אלינו ואל דרתינו מחר
ואמרנו ראו את תבנית
מזבח יהוה אשר עשו
אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם׃ חלילה לנו ממנו
למרד ביהוה ולשוב
היום מאחרי יהוה לבנות
מזבח לעלה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה
אלהינו אשר לפני משכנו׃

וישמע פינחס הכהן
ונשיאי העדה וראשי
אלפי ישראל אשר אתו
את הדברים אשר דברו
בני ראובן ובני גד ובני
מנשה וייטב בעיניהם׃
ויאמר פינחס בן אלעזר
הכהן אל בני ראובן ואל
בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה
אשר לא מעלתם ביהוה
המעל הזה אז הצלתם
את בני ישראל מיד יהוה׃
וישב פינחס בן אלעזר
הכהן והנשיאים מאת
בני ראובן ומאת בני גד

מארץ הגלעד אל ארץ
כנען אל בני ישראל
וישבו אותם דבר׃ וייטב
הדבר בעיני בני ישראל
ויברכו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם
לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד
ישבים בה׃ ויקראו בני
ראובן ובני גד למזבח כי
עד הוא בינתינו כי יהוה
האלהים׃

ויהי מימים רבים אחרי
אשר הניח יהוה לישראל
מכל איביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים׃
ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אלהם
אני זקנתי באתי בימים׃
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם׃ ראו הפלתי
לכם את הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם
מן הירדן וכל הגוים אשר

ידע יט אם במרד ויעצב מאוהב כי בטרם בטרם המדבר אפוא יככה בי ביום יכבדו ו׳ ואחי צר ב עד ונער חסר שמו ב בו כדגים והככל ׃ ולא אמרו ד׳ וייטב הדבר איה יהוה בלבבם העברים ׃
וכל הגוים ב׳ מן הירדן למען ירשו את שארית ארוה ׃

מלפניכם ג̇ והוריש יהוה את כל הגוים האלה ויהוה אלהיכם הוא יהדפם ירוש תורישו ׃

ויוציא ג̇ את אבותיכם ממצרים מבית עבדים ויוצא אש מתוך ׃ ידה ויוציא נת ויוציא ביה וארצא ׃

הכרתי והים הגדול מבוא
השמש׃ ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והוריש
אתם מלפניכם וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם׃ וחזקתם מאד
לשמר ולעשות את כל
הכתוב בספר תורת משה
לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול׃ לבלתי בוא בגוים
האלה הנשארים האלה
אתכם ובשם אלהיהם לא
תזכירו ולא תשביעו ולא
תעבדום ולא תשתחוו להם׃
כי אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם עד
היום הזה׃ ויורש יהוה
מפניכם גוים גדלים ועצומים
ואתם לא עמד איש בפניכם
עד היום הזה׃ איש אחד מכם
ירדף אלף כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם כאשר
דבר לכם׃ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את
יהוה אלהיכם׃ כי אם שוב
תשובו ודבקתם ביתר הגוים
האלה הנשארים האלה
אתכם והתחתנתם בהם

ובאתם בהם והם בכם׃ ידוע
תדעו כי לא יוסיף יהוה
אלהיכם להוריש את הגוים
האלה מלפניכם והיו לכם
לפח ולמוקש ולשטט
בצדיכם ולצננים בעיניכם
עד אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם׃ והנה
אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם
ובכל נפשכם כי לא נפל
דבר אחד מכל הדברים
הטובים אשר דבר יהוה
אלהיכם עליכם הכל באו
לכם לא נפל ממנו דבר אחד׃
והיה כאשר בא עליכם כל
הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אלהיכם אליכם כן יביא
יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אותכם
מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם

מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם׃
ויאסף יהושע את כל
שבטי ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו
ויתיצבו לפני האלהים׃
ויאמר יהושע אל כל העם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים׃ ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר
ואולך אתו בכל ארץ כנען
וארב את זרעו ואתן לו
את יצחק׃ ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שעיר לרשת
אותו ויעקב ובניו ירדו
מצרים׃ ואשלח את משה
ואת אהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו
ואחר הוצאתי אתכם׃
ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה
וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים ים סוף׃

האדמה הטובה הזאת ג̇ ידוע תדעו והיה כאשר בא והכה יהוה את ישראל ׃

ואת עשו ב̇ ואתן ליצחק ואת עשו שנאתי ׃

וירדו מצרים ד̇ ויקחו האנשים ויעקב ובניו החלצים לרדת חוי חורדים ׃

כל יהושע ושפטים היושב מל בר מן חד חס ורכב ברזל בכל הכנעני

ויצעקו אל יהוה וישם מאפל
ביניכם ובין המצרים ויבא
עליו את הים ויכסהו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי
במצרים ותשבו במדבר
ימים רבים ואבאה אתכם ואביא קרי
אל ארץ האמרי היושב
בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם ותירשו
את ארצם ואשמידם מפניכם
ויקם בלק בן צפור מלך
מואב וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעם
בן בעור לקלל אתכם
ולא אביתי לשמע לבלעם
ויברך ברוך אתכם ואצל
אתכם מידו ותעברו את
הירדן ותבאו אל יריחו
וילחמו בכם בעלי יריחו
האמרי והפרזי והכנעני
והחתי והגרגשי החוי
והיבוסי ואתן אותם בידכם
ואשלח לפניכם את הצרעה
ותגרש אותם מפניכם שני
מלכי האמרי לא בחרבך
ולא בקשתך ואתן לכם
ארץ אשר לא יגעת בה
וערים אשר לא בניתם

ותשבו בהם כרמים וזיתים
אשר לא נטעתם אתם
אכלים ועתה יראו את
יהוה ועבדו אתו בתמים
ובאמת והסירו את אלהים
אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את
יהוה ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם
את אלהים אשר עבדו
אבותיכם אשר בעבר מעבר קרי
הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים
בארצם ואנכי וביתי נעבד
את יהוה
ויען העם ויאמר חלילה
לנו מעזב את יהוה לעבד
אלהים אחרים כי יהוה
אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר
עשה לעינינו את האתות
הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה
ובכל העמים אשר עברנו
בקרבם ויגרש יהוה את
כל העמים ואת האמרי

ישב הארץ מפנינו גם
אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לעבד
את יהוה כי אלהים קדשים
הוא אל קנוא הוא לא ישא
לפשעכם ולחטאותיכם
כי תעזבו את יהוה ועבדתם
אלהי נכר ושב והרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר
היטיב לכם ויאמר העם
אל יהושע לא כי את יהוה
נעבד ויאמר יהושע אל
העם עדים אתם בכם כי
אתם בחרתם לכם את יהוה
לעבד אותו ויאמרו עדים
ועתה הסירו את אלהי
הנכר אשר בקרבכם והטו
את לבבכם אל יהוה אלהי
ישראל ויאמרו העם אל
יהושע את יהוה אלהינו
נעבד ובקולו נשמע ויכרת
יהושע ברית לעם ביום
ההוא וישם לו חק ומשפט
בשכם ויכתב יהושע את
הדברים האלה בספר תורת
אלהים ויקח אבן גדולה
ויקימה שם תחת האלה

יראו ג וכימעוהו ועתה אך קדשיו ... ב ואשלח האשר

ואת האמרי ד ואת היבוסי והחוי ואת הכנעני ויגרש יהוה

קנוא ד ב מל וב חס יהושע אליהו והבירו ... יהושע נחום של

במקדש יהוה ב̇ תחת האלה אשר במקדש יהוה
במקדש אדני

לעדה ג̇ בעבור והיה לי לעדה הנה האבן
הזאת שנים בו

ויביאהו ב̇ חל ויביאהו ירושלם כי לא יביאהו
אדני ב̇ מלעל לדבר עם אדני

אשר במקדש יהוה
ויאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כי היא שמעה את
כל אמרי יהוה אשר דבר
עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם וישלח
יהושע את העם איש לנחלתו

ויהי אחרי הדברים האלה
וימת יהושע בן נון עבד
יהוה בן מאה ועשר שנים
ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש ויעבד
ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחרי
יהושע ואשר ידעו את
כל מעשה יהוה אשר
עשה לישראל ואת
עצמות יוסף אשר העלו
בני ישראל ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים

סכום הפסוקים שלספר
שש מאות וחמשים וששה

ויהי אחרי מות יהושע
וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי יעלה לנו אל
הכנעני בתחלה להלחם
בו ויאמר יהוה יהודה
יעלה הנה נתתי את הארץ
בידו ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי
ונלחמה בכנעני והלכתי
גם אני אתך בגורלך וילך
אתו שמעון ויעל יהודה
ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכום בבזק
עשרת אלפים איש וימצאו
את אדני בזק בבזק וילחמו
בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אותו
ויקצצו את בהנות ידיו
ורגליו ויאמר אדני בזק
שבעים מלכים בהנות
ידיהם ורגליהם מקצצים
היו מלקטים תחת שלחני
כאשר עשיתי כן שלם
לי אלהים ויביאהו ירושלם
וימת שם
וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו
באש ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב
ההר והנגב והשפלה וילך
יהודה אל הכנעני היושב
בחברון ושם חברון לפנים
קרית ארבע ויכו את ששי
ואת אחימן ואת תלמי
וילך משם אל יושבי דביר
ושם דביר לפנים קרית
ספר ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה
ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן
ממנו ויתן לו את עכסה
בתו לאשה ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת
אביה השדה ותצנח מעל
החמור ויאמר לה כלב
מה לך ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב

ואת עצמות ז̇ וסימנהון יוסף ויהונתן יהונתן
בעת ההיא ארבעה בו

נתתני ונתתה לי גלת מים
ויתן לה כלב את גלת עלית
ואת גלת תחתית׃

ובני קיני חתן משה עלו מעיר
התמרים את בני יהודה מדבר
יהודה אשר בנגב ערד
וילך וישב את העם׃ וילך
יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא את
שם העיר חרמה׃ וילכד
יהודה את עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבולה׃
ויהי יהוה את יהודה ויורש
את ההר כי לא להוריש
את ישבי העמק כי רכב
ברזל להם׃ ויתנו לכלב
את חברון כאשר דבר
משה ויורש משם את
שלשה בני הענק׃ ואת
היבוסי ישב ירושלם לא
הורישו בני בנימן וישב
היבוסי את בני בנימן
בירושלם עד היום הזה׃

ויעלו בית יוסף גם הם בית
אל ויהוה עמם׃ ויתירו בית
יוסף בבית אל ושם העיר
לפנים לוז׃ ויראו השמרים
איש יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את מבוא
העיר ועשינו עמך חסד׃
ויראם את מבוא העיר
ויכו את העיר לפי חרב
ואת האיש ואת כל
משפחתו שלחו׃ וילך
האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לוז
הוא שמה עד היום הזה׃

ולא הוריש מנשה את
בית שאן ואת בנותיה
ואת תענך ואת בנתיה
ואת יושב דור ואת בנותיה
ואת יושבי יבלעם ואת
בנתיה ואת יושבי מגדו
ואת בנותיה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת׃ ויהי
כי חזק ישראל וישם את
הכנעני למס והוריש
לא הורישו׃

ואפרים לא הוריש
את הכנעני היושב בגזר
וישב הכנעני בקרבו
בגזר׃ זבולן לא
הוריש את יושבי קטרון
ואת יושבי נהלל וישב
הכנעני בקרבו ויהיו למס׃
אשר לא הוריש
את ישבי עכו ואת יושבי
צידון ואת אחלב ואת
אכזיב ואת חלבה ואת
אפיק ואת רחב׃ וישב
האשרי בקרב הכנעני
ישבי הארץ כי לא הורישו׃
נפתלי לא הוריש
את ישבי בית שמש ואת
ישבי בית ענת וישב בקרב
הכנעני ישבי הארץ וישבי
בית שמש ובית ענת היו
להם למס׃ וילחצו האמרי
את בני דן ההרה כי לא נתנו
לרדת לעמק׃ ויואל
האמרי לשבת בהר חרס
באילון ובשעלבים
ותכבד יד בית יוסף ויהיו
למס׃ וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ומעלה׃

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל
אל הבכים
ויאמר אעלה אתכם ממצרים

יהושע ואשר ידעו שפטים אשר ראו סימנהון
וידעתם היום כי לא את בניכם

יהושע ואשר ידעו שפטים אשר ראו סימנהון
ואשר לא ידעו והאלהים

אבותיו ג̇ מל וגם כל הדור ההוא כל לבבו
חכיו תבוא עד דוד

ואביא אתכם אל הארץ
אשר נשבעתי לאבתיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם
לעולם ואתם לא תכרתו
ברית ליושבי הארץ הזאת
מזבחותיהם תתצון ולא
שמעתם בקולי מה זאת
עשיתם וגם אמרתי לא
אגרש אותם מפניכם והיו
לכם לצדים ואלהיהם יהיו
לכם למוקש ויהי כדבר
מלאך יהוה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל
וישאו העם את קולם ויבכו
ויקראו שם המקום ההוא
בכים ויזבחו שם ליהוה

וישלח יהושע את העם
וילכו בני ישראל איש
לנחלתו לרשת את הארץ
ויעבדו העם את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחרי
יהושע אשר ראו את כל
מעשה יהוה הגדול אשר
עשה לישראל וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה
ועשר שנים ויקברו אותו

בגבול נחלתו בתמנת חרס
בהר אפרים מצפון להר
געש וגם כל הדור ההוא
נאספו אל אבותיו ויקם
דור אחר אחריהם אשר
לא ידעו את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה
לישראל
ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה ויעבדו את
הבעלים ויעזבו את יהוה
אלהי אבותם המוציא
אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם
ויכעסו את יהוה ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם ביד
שסים וישסו אותם
וימכרם ביד אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם בכל אשר
יצאו יד יהוה היתה בם
לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם
ויצר להם מאד ויקם

יהוה שפטים ויושיעום
מיד שסיהם וגם אל
שפטיהם לא שמעו כי
זנו אחרי אלהים אחרים
וישתחוו להם סרו מהר
מן הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא
עשו כן וכי הקים יהוה להם
שפטים והיה יהוה עם
השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם מפני
לחציהם ודחקיהם והיה
במות השופט ישבו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם
לא הפילו ממעלליהם
ומדרכם הקשה ויחר אף
יהוה בישראל ויאמר
יען אשר עברו הגוי הזה
את בריתי אשר צויתי את
אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת
למען נסות בם את ישראל
השמרים הם את דרך יהוה

מזבחותיהם ג̇ ב מל וחד חס כי אם כה תעשו
ואתם לא תכרתו וידעתם

גם אני ו̇ ראש פסוק לא אוסיף גם אני אבחר גם אני נשאתי ...
אני באידכם ...
שרעתי ...

ללכת בם כאשר שמרו
אבותם אם לא וינח יהוה
את הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם
ביד יהושע

ואלה הגוים אשר הניח
יהוה לנסות בם את ישראל
את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות כנען
רק למען דעת דרות בני
ישראל ללמדם מלחמה
רק אשר לפנים לא ידעום
חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי
ישב הר הלבנון מהר בעל
חרמון עד לבוא חמת
ויהיו לנסות בם את ישראל
לדעת הישמעו את מצות
יהוה אשר צוה את אבותם
ביד משה ובני ישראל
ישבו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם
ויעשו בני ישראל את

הרע בעיני יהוה וישכחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת האשרות
ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן
רשעתים מלך ארם נהרים
ויעבדו בני ישראל את
כושן רשעתים שמנה
שנים ויזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה
מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל בן
קנז אחי כלב הקטן
ממנו ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על
כושן רשעתים ותשקט
הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך
מואב על ישראל על
כי עשו את הרע בעיני
יהוה ויאסף אליו את

בני עמון ועמלק וילך
ויך את ישראל ויירשו
את עיר התמרים ויעבדו
בני ישראל את עגלון
מלך מואב שמונה
עשרה שנה ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושיע את
אהוד בן גרא בן הימיני
איש אטר יד ימינו
וישלחו בני ישראל בידו
מנחה לעגלון מלך מואב
ויעש לו אהוד חרב ולה
שני פיות גמד ארכה
ויחגר אותה מתחת למדיו
על ירך ימינו ויקרב את
המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש בריא
מאד ויהי כאשר כלה
להקריב את המנחה
וישלח את העם נשאי
המנחה והוא שב מן
הפסילים אשר את הגלגל
ויאמר דבר סתר לי אליך
המלך ויאמר הס ויצאו
מעליו כל העמדים עליו
ואהוד בא אליו והוא
ישב בעלית המקרה אשר

הבאים שני ב הבאים שם בשלה מה תבוזו אשר אתם הבאים

נאם יהוה אלהי ישראל ב לכן נאם יהוה ונשאר בו עוללת

זרע ב חס בנביא הנה ימים באים ולא בזרע גדולה · וחד יחריש החריש לזרע

יהוה את פני עלי הכהן ובני
עלי בני בליעל לא ידעו את
יהוה ומשפט הכהנים את
העם כל איש זבח זבח ובא
נער הכהן כבשל הבשר
והמזלג שלש השנים בידו
והכה בכיור או בדוד או
בקלחת או בפרור כל אשר
יעלה המזלג יקח הכהן בו
ככה יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשלה גם בטרם
יקטרון את החלב ובא נער
הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח
ממך בשר מבשל כי אם חי
ויאמר אליו האיש קטר
יקטירון כיום החלב וקח
לך כאשר תאוה נפשך
ואמר לו כי עתה תתן ואם
לא לקחתי בחזקה ותהי
חטאת הנערים גדולה מאד
את פני יהוה כי נאצו האנשים
את מנחת יהוה ושמואל
משרת את פני יהוה נער חגור
אפוד בד ומעיל קטן תעשה
לו אמו והעלתה לו מימים
ימימה בעלותה את אישה
לזבח את זבח הימים וברך

עלי את אלקנה ואת אשתו
ואמר ישם יהוה לך זרע
מן האשה הזאת תחת
השאלה אשר שאל ליהוה
והלכו למקומו כי פקד
יהוה את חנה ותהר ותלד
שלשה בנים ושתי בנות
ויגדל הנער שמואל עם
יהוה ועלי זקן
מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל
ואת אשר ישכבון את
הנשים הצבאות פתח אהל
מועד ויאמר להם למה
תעשון כדברים האלה אשר
אנכי שמע את דבריכם
רעים מאת כל העם אלה
אל בני כי לוא טובה השמעה
אשר אנכי שמע מעברים
עם יהוה אם יחטא איש
לאיש ופללו אלהים ואם
ליהוה יחטא איש מי
יתפלל לו ולא ישמעו
לקול אביהם כי חפץ יהוה
להמיתם והנער שמואל
הלך וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים

ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה
הנגלה נגליתי אל בית
אביך בהיותם במצרים
לבית פרעה ובחר אתו
מכל שבטי ישראל לי
לכהן לעלות על מזבחי
להקטיר קטרת לשאת
אפוד לפני ואתנה לבית
אביך את כל אשי בני
ישראל למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר
צויתי מעון ותכבד את
בניך ממני להבריאכם
מראשית כל מנחת ישראל
לעמי לכן נאם יהוה אלהי
ישראל אמור אמרתי
ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני עד עולם ועתה נאם
יהוה חלילה לי כי מכבדי
אכבד ובזי יקלו הנה
ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית אביך
מהיות זקן בביתך והבטת
צר מעון בכל אשר ייטיב
את ישראל ולא יהיה זקן
בביתך כל הימים ואיש
לא אכרית לך מעם מזבחי

וטוב ה קמצ וסימנהון טלויה בחירא פרא ואשכח חכמה

ובחור ג ב חס וחד מל ובחר אתו חמאה ודבש כי בטרם ידע · תינינה מל

מעון ד וסימנהון והבעת מבעטו לבוא למשה וכל שם קריה דסמיכין

מרבית ג וכל מרבית ביתך והנער לא הגד לו ורבי כי מרבית העם

קרא ד קרא שמואל ותבירו חדש ושבת קרא מקרא כי בטרם ידע הנער

אנכי עשה ג ויאמר יהוה אל שמואל ותהיה לו לשם ששון שניה בו

לכלות את עיניך ולאדיב
את נפשך וכל מרבית ביתך
ימותו אנשים׃ וזה לך האות
אשר יבא אל שני בניך אל
חפני ופינחס ביום אחד
ימותו שניהם׃ והקימתי לי
כהן נאמן כאשר בלבבי
ובנפשי יעשה ובניתי לו
בית נאמן והתהלך לפני
משיחי כל הימים׃ והיה כל
הנותר בביתך יבוא להשתחות
לו לאגורת כסף וככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת
הכהנות לאכל פת לחם׃

והנער שמואל משרת את
יהוה לפני עלי ודבר יהוה
היה יקר בימים ההם אין
חזון נפרץ׃ ויהי
ביום ההוא ועלי שכב
במקומו ועינו החלו כהות
לא יוכל לראות׃ ונר אלהים
טרם יכבה ושמואל שכב
בהיכל יהוה אשר שם ארון
אלהים׃
ויקרא יהוה אל שמואל
ויאמר הנני׃ וירץ אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי

ויאמר לא קראתי שוב
שכב וילך וישכב׃
ויסף יהוה קרא עוד
שמואל ויקם שמואל וילך
אל עלי ויאמר הנני כי
קראת לי ויאמר לא קראתי
בני שוב שכב׃ ושמואל
טרם ידע את יהוה וטרם
יגלה אליו דבר יהוה׃ ויסף
יהוה קרא שמואל
בשלשית ויקם וילך אל
עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויבן עלי כי יהוה קרא
לנער׃ ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקרא
אליך ואמרת דבר יהוה
כי שמע עבדך וילך
שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא
כפעם בפעם שמואל
שמואל ויאמר שמואל
דבר כי שמע עבדך׃

ויאמר יהוה אל שמואל
הנה אנכי עשה דבר
בישראל אשר כל שמעו
תצלינה שתי אזניו׃ ביום
ההוא אקים אל עלי את

כל אשר דברתי אל ביתו
החל וכלה׃ והגדתי לו כי
שפט אני את ביתו עד עולם
בעון אשר ידע כי מקללים
להם בניו ולא כהה בם׃ ולכן
נשבעתי לבית עלי אם יתכפר
עון בית עלי בזבח ובמנחה
עד עולם׃ וישכב שמואל
עד הבקר ויפתח את דלתות
בית יהוה ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל
עלי׃ ויקרא עלי את שמואל
ויאמר שמואל בני ויאמר
הנני׃ ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכחד ממני
כה יעשה לך אלהים וכה
יוסיף אם תכחד ממני דבר
מכל הדבר אשר דבר אליך׃
ויגד לו שמואל את כל
הדברים ולא כחד ממנו
ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו
יעשה׃
ויגדל שמואל ויהוה היה
עמו ולא הפיל מכל דבריו
ארצה׃ וידע כל ישראל
מדן ועד באר שבע כי נאמן
שמואל לנביא ליהוה׃
ויסף יהוה להראה

בלבבי ג והקימתי לו ויאמר יהוה אל יהוא נ׳ ויאמר אשר עזורו

המראה ד קמצ וכימנהון ושמואל ירא ואני נשארתי לבדי וראיתי אני ב בו

ויבן ד קמצ וכימנהון עלי דויד דניאל ויבן לנביא ב רפ וידע כל ישראל ומשה לנביא

מכף איבינו ב ויבא העם אל המחנה ויהי כל
העם סרון ט וטאטא מיד איבינו ט

וידעו ג ותפקחנה ולא אבו האנשים וישמעו פלשתים וידעו כל העם ותפר ביום ההוא ויהי כאשר
שמעו כל אויבינו ט יד האלהים ג אוי לנו כבדה מאד גם ביהודה ט

כי נגלה יהוה אל
שמואל בשלו בדבר יהוה

ויהי דבר שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת פלשתים
למלחמה ויחנו על האבן
העזר ופלשתים חנו באפק
ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה
וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת
אלפים איש ויבא העם אל
המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני
פלשתים נקחה אלינו
משלה את ארון ברית יהוה
ויבא בקרבנו וישענו מכף
איבינו וישלח העם שלה
וישאו משם את ארון ברית
יהוה צבאות ישב הכרבים
ושם שני בני עלי עם ארון
ברית האלהים חפני ופינחס
ויהי כבוא ארון ברית יהוה
אל המחנה וירעו כל ישראל
תרועה גדולה ותהם הארץ
וישמעו פלשתים את קול
התרועה ויאמרו מה קול
התרועה הגדולה הזאת

במחנה העברים וידעו כי
ארון יהוה בא אל המחנה
ויראו הפלשתים כי אמרו
בא אלהים אל המחנה
ויאמרו אוי לנו כי לא היתה
כזאת אתמול שלשם אוי
לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את
מצרים בכל מכה במדבר
התחזקו והיו לאנשים
פלשתים פן תעבדו לעברים
כאשר עבדו לכם והייתם
לאנשים ונלחמתם וילחמו
פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי
המכה גדולה מאד ויפל
מישראל שלשים אלף
רגלי וארון אלהים נלקח
ושני בני עלי מתו חפני
ופינחס וירץ איש בנימן
מהמערכה ויבא שלה
ביום ההוא ומדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויבוא
והנה עלי ישב על הכסא
יך דרך מצפה כי היה לבו
חרד על ארון האלהים
והאיש בא להגיד בעיר

ותזעק כל העיר וישמע
עלי את קול הצעקה ויאמר
מה קול ההמון הזה והאיש
מהר ויבא ויגד לעלי ועלי
בן תשעים ושמנה שנה
ועיניו קמה ולא יכול
לראות ויאמר האיש
אל עלי אנכי הבא מן
המערכה ואני מן המערכה
נסתי היום ויאמר מה היה
הדבר בני ויען המבשר
ויאמר נס ישראל לפני
פלשתים וגם מגפה גדולה
היתה בעם וגם שני בניך
מתו חפני ופינחס וארון
האלהים נלקחה

ויהי כהזכירו את ארון
האלהים ויפל מעל הכסא
אחרנית בעד יד השער
ותשבר מפרקתו וימת כי
זקן האיש וכבד והוא שפט
את ישראל ארבעים שנה
וכלתו אשת פינחס הרה
ללת ותשמע את השמעה
אל הלקח ארון האלהים
ומת חמיה ואישה ותכרע
ותלד כי נהפכו עליה ציריה

ויבא יא רפ ב מל ותשעה חס המחנה ויבא שדה העירותי פתחו שערים ונדעה נרדפה כמה נר מלך הנטו ועמד
מנער שנים בו שאו שערים שאו שערים ט ויושיעו ג ב חס וחד מל ויבא בקרבנו אל תחרש ממנו ואמר ביום ט

וכעת מותה ותדברנה הנצבות
עליה אל תיראי כי בן ילדת
ולא ענתה ולא שתה לבה
ותקרא לנער אי כבוד
לאמר גלה כבוד מישראל
אל הלקח ארון האלהים
ואל חמיה ואישה ותאמר
גלה כבוד מישראל כי
נלקח ארון האלהים:

ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן
העזר אשדודה: ויקחו
פלשתים את ארון
האלהים ויביאו אתו בית
דגון ויציגו אתו אצל דגון
וישכמו אשדודים ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה ויקחו את
דגון וישבו אתו למקומו
וישכמו בבקר ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה וראש
דגון ושתי כפות ידיו
כרתות אל המפתן רק
דגון נשאר עליו: על כן
לא ידרכו כהני דגון וכל
הבאים בית דגון על מפתן

דגון באשדוד עד היום
הזה:
ותכבד יד יהוה אל האשדודים
וישמם ויך אתם בעפלים
את אשדוד ואת גבוליה:
ויראו אנשי אשדוד כי
כן ואמרו לא ישב ארון
אלהי ישראל עמנו כי
קשתה ידו עלינו ועל דגון
אלהינו: וישלחו ויאספו
את כל סרני פלשתים
אליהם ויאמרו מה נעשה
לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי
ישראל ויסבו את ארון
אלהי ישראל:
ויהי אחרי הסבו אתו
ותהי יד יהוה בעיר מהומה
גדולה מאד ויך את אנשי
העיר מקטן ועד גדול
וישתרו להם עפלים:
וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון
האלהים עקרון ויזעקו
העקרנים לאמר הסבו
אלי את ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת
עמי: וישלחו ויאספו

את כל סרני פלשתים
ויאמרו שלחו את ארון
אלהי ישראל וישב
למקומו ולא ימית אתי
ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה מאד
יד האלהים שם והאנשים
אשר לא מתו הכו בעפלים
ותעל שועת העיר השמים
ויהי ארון יהוה בשדה
פלשתים שבעה חדשים
ויקראו פלשתים לכהנים
ולקסמים לאמר מה נעשה
לארון יהוה הודענו במה
נשלחנו למקומו
ויאמרו אם משלחים
את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו ריקם כי
השב תשיבו לו אשם אז
תרפאו ונודע לכם למה לא
תסור ידו מכם: ויאמרו מה
האשם אשר נשיב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים
חמשה עפלי זהב וחמשה
עכברי זהב כי מגפה אחת
לכלם ולסרניכם: ועשיתם
צלמי עפליכם וצלמי
עכבריכם המשחיתם את

כל עיננה כתב עפלים וקרי טחרים בר מן ב̇ כת̇ טחרים וקרי טחרים
וישמו את ארון יהוה ואלה טחרי הזהב ۰

לאלהי ישראל ד̇ ועשיתם צלמי ויקרא יעבץ גם הגרו דילמות האולם
הבאים החשבי ۰ אל שדה ב̇ אל שדה עפרון והעגלה ۰

הארץ ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו
מעליכם ומעל אלהיכם ומעל
ארצכם ולמה תכבדו את
לבבכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את לבם הלוא
כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו ועתה קחו
ועשו עגלה חדשה אחת
ושתי פרות עלות אשר לא
עלה עליהם על ואסרתם
את הפרות בעגלה והשיבתם
בניהם מאחריהם הביתה
ולקחתם את ארון יהוה
ונתתם אתו אל העגלה
ואת כלי הזהב אשר השבתם
לו אשם תשימו בארגז
מצדו ושלחתם אתו והלך
וראיתם אם דרך גבולו
יעלה בית שמש הוא
עשה לנו את הרעה הגדולה
הזאת ואם לא וידענו כי
לא ידו נגעה בנו מקרה
הוא היה לנו ויעשו
האנשים כן ויקחו שתי
פרות עלות ויאסרום
בעגלה ואת בניהם כלו
בבית וישמו את ארון יהוה

אל העגלה ואת הארגז
ואת עכברי הזהב ואת
צלמי טחריהם וישרנה
הפרות בדרך על דרך בית
שמש במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולא סרו ימין
ושמאול וסרני פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול
בית שמש ובית שמש
קצרים קציר חטים
בעמק וישאו את עיניהם
ויראו את הארון וישמחו
לראות והעגלה באה אל
שדה יהושע בית השמשי
ותעמד שם ושם אבן
גדולה ויבקעו את עצי
העגלה ואת הפרות העלו
עלה ליהוה
והלוים הורידו את
ארון יהוה ואת הארגז
אשר אתו אשר בו כלי
זהב וישמו אל האבן
הגדולה ואנשי בית שמש
העלו עלות ויזבחו זבחים
ביום ההוא ליהוה וחמשה
סרני פלשתים ראו וישבו
עקרון ביום ההוא
ואלה טחרי הזהב

אשר השיבו פלשתים
אשם ליהוה לאשדוד
אחד לעזה
אחד לאשקלון
אחד לגת
אחד לעקרון
אחד ועכברי הזהב
מספר כל ערי פלשתים
לחמשת הסרנים מעיר
מבצר ועד כפר הפרזי
ועד אבל הגדולה אשר
הניחו עליה את ארון
יהוה עד היום הזה בשדה
יהושע בית השמשי
ויך באנשי בית שמש כי ראו
בארון יהוה ויך בעם
שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו העם
כי הכה יהוה בעם מכה
גדולה ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד לפני
יהוה האלהים הקדוש
הזה ואל מי יעלה מעלינו
וישלחו מלאכים אל
יושבי קרית יערים לאמר
השבו פלשתים את ארון
יהוה רדו העלו אתו
אליכם ויבאו אנשי קרית

ואת כלי ב̇ ואת כלי הזהב את ים הנחשת
ואת העמודים ۰

ולא סרו ב̇ ולא סרו ימין ושמאול ולא סרו
מצות המלך ۰ כלי הזהב ב̇ ולקחתם ויוצא
משם ۰

ואל מי ד̇ יעלה מעלינו תדמיון יאל תדמיוני
ואל מי מקדשים ת̇ ۰

קרית יערים ויעלו את ארון
יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר
בנו קדשו לשמר את ארון
יהוה׃
ויהי מיום שבת הארון
בקרית יערים וירבו הימים
ויהיו עשרים שנה וינהו
כל בית ישראל אחרי יהוה׃
ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר
אם בכל לבבכם אתם
שבים אל יהוה הסירו את
אלהי הנכר מתוככם
והעשתרות והכינו לבבכם
אל יהוה ועבדהו לבדו
ויצל אתכם מיד פלשתים׃
ויסירו בני ישראל את
הבעלים ואת העשתרת
ויעבדו את יהוה לבדו׃

ויאמר שמואל קבצו את
כל ישראל המצפתה
ואתפלל בעדכם אל יהוה׃
ויקבצו המצפתה וישאבו
מים וישפכו לפני יהוה
ויצומו ביום ההוא ויאמרו
שם חטאנו ליהוה וישפט

שמואל את בני ישראל
במצפה וישמעו פלשתים
כי התקבצו בני ישראל
המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים׃
ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו
מזעק אל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים׃
ויקח שמואל טלה חלב
אחד ויעלה עולה כליל
ליהוה ויזעק שמואל
אל יהוה בעד ישראל
ויענהו יהוה׃ ויהי שמואל
מעלה העולה ופלשתים
נגשו למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא על פלשתים
ויהמם וינגפו לפני ישראל׃
ויצאו אנשי ישראל מן
המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת
לבית כר׃ ויקח שמואל
אבן אחת וישם בין המצפה
ובין השן ויקרא את שמה
אבן העזר ויאמר עד הנה

עזרנו יהוה׃ ויכנעו הפלשתים
ולא יספו עוד לבוא בגבול
ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל׃
ותשבנה הערים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד גת
ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום
בין ישראל ובין האמרי׃
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו׃ והלך מדי שנה
בשנה וסבב בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה׃
ותשבתו הרמתה כי שם
ביתו ושם שפט את ישראל
ויבן שם מזבח
ליהוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים
לישראל׃ ויהי שם בנו
הבכור יואל ושם משנהו
אביה שפטים בבאר שבע׃
ולא הלכו בניו בדרכו ויטו
אחרי הבצע ויקחו שחד
ויטו משפט׃
ויתקבצו כל זקני ישראל

מלחמתנו ב̇ וחס ונלחם את מלחמתנו עמו זרוע בשר ס

ועד היום ג̇ ככל המעשים יען אשר עשו את ... לא יטבתי דטמוט ס וכל ירמיהו דכותהון ברמח ד̇ למן היום אשר יצאו אשר שמת הודה לא דכאו ס שלשה ב̇ חס ויעבר בארץ שלשה ואיש בא ס

ויבאו אל שמואל הרמתה
ויאמרו אליו הנה אתה זקנת
ובניך לא הלכו בדרכיך עתה
שימה לנו מלך לשפטנו ככל
הגוים וירע הדבר בעיני
שמואל כאשר אמרו תנה
לנו מלך לשפטנו ויתפלל
שמואל אל יהוה

ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקול העם לכל אשר
יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממלך
עליהם ככל המעשים אשר
עשו מיום העלתי אתם
ממצרים ועד היום הזה
ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים
כן המה עשים גם לך ועתה
שמע בקולם אך כי העד
תעיד בהם והגדת להם
משפט המלך אשר ימלך
עליהם ויאמר
שמואל את כל דברי יהוה
אל העם השאלים מאתו
מלך ויאמר זה
יהיה משפט המלך אשר
ימלך עליכם את בניכם יקח
ושם לו במרכבתו ובפרשיו

ורצו לפני מרכבתו ולשום
לו שרי אלפים ושרי חמשים
ולחרש חרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו
וכלי רכבו ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות ולאפות
ואת שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתיכם הטובים יקח ונתן
לעבדיו וזרעיכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו
ולעבדיו ואת עבדיכם ואת
שפחותיכם ואת בחוריכם
הטובים ואת חמוריכם יקח
ועשה למלאכתו צאנכם
יעשר ואתם תהיו לו לעבדים
וזעקתם ביום ההוא מלפני
מלככם אשר בחרתם לכם
ולא יענה יהוה אתכם ביום
ההוא וימאנו העם לשמע
בקול שמואל ויאמרו
לא כי אם מלך יהיה עלינו
והיינו גם אנחנו ככל הגוים
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
ונלחם את מלחמתנו וישמע
שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני יהוה

ויאמר יהוה אל שמואל

שמע בקולם והמלכת להם
מלך ויאמר שמואל אל
אנשי ישראל לכו איש
לעירו

ויהי איש מבן ימין ושמו
קיש בן אביאל בן צרור
בן בכורת בן אפיח בן איש
ימיני גבור חיל ולו היה
בן ושמו שאול בחור וטוב
ואין איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה גבה
מכל העם ותאבדנה
האתנות לקיש אבי שאול
ויאמר קיש אל שאול בנו
קח נא אתך את אחד
מהנערים וקום לך בקש
את האתנת ויעבר בהר
אפרים ויעבר בארץ שלשה
ולא מצאו ויעברו בארץ
שעלים ואין ויעבר בארץ
ימיני ולא מצאו המה באו
בארץ צוף ושאול אמר
לנערו אשר עמו לכה
ונשובה פן יחדל אבי מן
האתנות ודאג לנו ויאמר
לו הנה נא איש אלהים
בעיר הזאת והאיש נכבד
כל אשר ידבר בוא יבוא

ולא יענה ה̇ וזעקתם אף יצעק אליו אז יזעקו אל יהוה לעבדי קרא אתי שם יצעקו ס

יקח ג̇ קמצ̇ את בניכם במשך לא יתן בשנה אפרים יקח ס וכל אתנח וסוף פס דכות ס

ויקש ג̇ פת̇ את האתנות שלום ורדפוהו תעיתי כשה אבד ס וחד ובקש חכמה ס

עתה נלכה שם אולי יגיד
לנו את דרכנו אשר הלכנו
עליה ויאמר שאול לנערו
והנה נלך ומה נביא לאיש
כי הלחם אזל מכלינו
ותשורה אין להביא לאיש
האלהים מה אתנו ויסף
הנער לענות את שאול
ויאמר הנה נמצא בידי
רבע שקל כסף ונתתי
לאיש האלהים והגיד לנו
את דרכנו לפנים בישראל
כה אמר האיש בלכתו
לדרוש אלהים לכו ונלכה
עד הראה כי לנביא היום
יקרא לפנים הראה ויאמר
שאול לנערו טוב דברך
לכה נלכה וילכו אל העיר
אשר שם איש האלהים
המה עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערות יצאות
לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה ותענינה
אותם ותאמרנה יש הנה
לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום
לעם בבמה כבאכם העיר
כן תמצאון אתו בטרם

יעלה הבמתה לאכל כי
לא יאכל העם עד באו
כי הוא יברך הזבח אחרי
כן יאכלו הקראים ועתה
עלו כי אתו כהיום תמצאון
אתו ויעלו העיר המה
באים בתוך העיר והנה
שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה
ויהוה גלה את אזן
שמואל יום אחד לפני
בוא שאול לאמר כעת
מחר אשלח אליך איש
מארץ בנימן ומשחתו
לנגיד על עמי ישראל
והושיע את עמי מיד
פלשתים כי ראיתי את
עמי כי באה צעקתו אלי
ושמואל ראה את שאול
ויהוה ענהו הנה האיש
אשר אמרתי אליך זה
יעצר בעמי ויגש שאול
את שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי אי
זה בית הראה ויען
שמואל את שאול ויאמר
אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום

ושלחתיך בבקר וכל אשר
בלבבך אגיד לך ולאתנות
האבדות לך היום שלשת
הימים אל תשם את לבך
להם כי נמצאו ולמי כל
חמדת ישראל הלוא לך
ולכל בית אביך
ויען שאול ויאמר
הלוא בן ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפחתי
הצערה מכל משפחות
שבטי בנימן ולמה דברת
אלי כדבר הזה
ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויביאם
לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקראים והמה
כשלשים איש ויאמר
שמואל לטבח תנה את
המנה אשר נתתי לך אשר
אמרתי אליך שים אתה
עמך וירם הטבח את השוק
והעליה וישם לפני שאול
ויאמר הנה הנשאר שים
לפניך אכל כי למועד
שמור לך לאמר העם
קראתי ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא וירדו מהבמה

יעצר ג̇ וחד זה יעצר בעמי אל תעצר עמך אנוש הן יעצר במים ויבשו ◦
כשלשים איש ג̇ ויצאו בני בנימן ויהפך איש איש ויקח שמואל ◦
שלשת הימים ג̇ ולאתנות וכל אשר לא יברא ויזבחו כל אמשי ◦

הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם שָׁאוּל עַל
הַגָּג׃ וַיַּשְׁכִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת
הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל
אֶל שָׁאוּל הַגָּג לֵאמֹר
קוּמָה וַאֲשַׁלְּחֶךָּ וַיָּקָם שָׁאוּל
וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל
הַחוּצָה׃ הֵמָּה יוֹרְדִים
בִּקְצֵה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל
אָמַר אֶל שָׁאוּל אֱמֹר
לַנַּעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר
וְאַתָּה עֲמֹד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֲךָ
אֶת דְּבַר אֱלֹהִים׃

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן
וַיִּצֹק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי מְשָׁחֲךָ יְהוָה
עַל נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד׃ בְּלֶכְתְּךָ
הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִם קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל
בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ
אֶת דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג
לָכֶם לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לִבְנִי׃
וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה וּבָאתָ
עַד אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצָאוּךָ שָּׁם
שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל
הָאֱלֹהִים בֵּית אֵל אֶחָד נֹשֵׂא

שְׁלֹשָׁה גְדָיִים וְאֶחָד נֹשֵׂא
שְׁלֹשֶׁת כִּכְּרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד
נֹשֵׂא נֵבֶל יָיִן׃ וְשָׁאֲלוּ לְךָ
לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם
וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם׃ אַחַר כֵּן תָּבוֹא
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם
נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים וִיהִי כְבֹאֲךָ
שָׁם הָעִיר וּפָגַעְתָּ חֶבֶל
נְבִאִים יֹרְדִים מֵהַבָּמָה
וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל
וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים׃
וְצָלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ
לְאִישׁ אַחֵר׃ וְהָיָה כִּי תָבֹאֶינָה
הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה
לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ וְיָרַדְתָּ לְפָנַי
הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד
אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לִזְבֹּחַ
זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים
תּוֹחֵל עַד בּוֹאִי אֵלֶיךָ
וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ
שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִם שְׁמוּאֵל
וַיַּהֲפָךְ לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר
וַיָּבֹאוּ כָּל הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה
בַּיּוֹם הַהוּא׃
וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה

וְהִנֵּה חֶבֶל נְבִאִים לִקְרָאתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי כָּל
יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם נְבִאִים
נִבָּא וַיֹּאמֶר
הָעָם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה
זֶּה הָיָה לְבֶן קִישׁ הֲגַם
שָׁאוּל בַּנְּבִיאִים׃ וַיַּעַן
אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל כֵּן הָיְתָה
לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִאִים׃ וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת
וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ וַיֹּאמֶר דּוֹד
שָׁאוּל אֵלָיו וְאֶל נַעֲרוֹ
אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ
אֶת הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִּי
אַיִן וַנָּבוֹא אֶל שְׁמוּאֵל׃
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה
נָּא לִי מָה אָמַר לָכֶם
שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל דּוֹדוֹ הַגֵּד הִגִּיד לָנוּ כִּי
נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת
דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד
לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃

וַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת הָעָם
אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ וַיֹּאמֶר

נביאים ד̇ חס בליש̇ חבל נביאים וחבירו וידו
כל יודעו היתה למשל

בואי ג̇ מל שבעת ימים תוחל בואי שכבי
עמו עדי צפון

אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם וָאַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד
מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־הַמַּמְלָכוֹת
הַלֹּחֲצִים אֶתְכֶם׃ וְאַתֶּם הַיּוֹם
מְאַסְתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־
הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל־
רָעוֹתֵיכֶם וְצָרֹתֵיכֶם
וַתֹּאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תָּשִׂים
עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי
יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאַלְפֵיכֶם׃
וַיַּקְרֵב שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּכֵד
שֵׁבֶט בִּנְיָמִן׃ וַיַּקְרֵב אֶת־
למשפחתו קרי שֵׁבֶט בִּנְיָמִן לְמִשְׁפְּחֹתָו
וַתִּלָּכֵד מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרִי
וַיִּלָּכֵד שָׁאוּל בֶּן־קִישׁ
וַיְבַקְשֻׁהוּ וְלֹא נִמְצָא׃
וַיִּשְׁאֲלוּ־עוֹד בַּיהוָה הֲבָא
עוֹד הֲלֹם אִישׁ
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא
נֶחְבָּא אֶל־הַכֵּלִים׃ וַיָּרֻצוּ
וַיִּקָּחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתְיַצֵּב
בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבַּהּ מִכָּל־הָעָם
מִשִּׁכְמוֹ וָמָעְלָה׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם
הַרְּאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר־בּוֹ

יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־
הָעָם וַיָּרִעוּ כָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ
יְחִי הַמֶּלֶךְ׃
וַיְדַבֵּר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם
אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלֻכָה וַיִּכְתֹּב
בַּסֵּפֶר וַיַּנַּח לִפְנֵי יְהוָה
וַיְשַׁלַּח שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־
הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ׃ וְגַם־
שָׁאוּל הָלַךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעָתָה
וַיֵּלְכוּ עִמּוֹ הַחַיִל אֲשֶׁר־
נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם׃ וּבְנֵי
בְלִיַּעַל אָמְרוּ מַה־יֹּשִׁעֵנוּ
זֶה וַיִּבְזֻהוּ וְלֹא־הֵבִיאוּ לוֹ
מִנְחָה וַיְהִי כְּמַחֲרִישׁ׃

וַיַּעַל נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי וַיִּחַן עַל־
יָבֵישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־
אַנְשֵׁי יָבֵישׁ אֶל־נָחָשׁ כְּרָת־
לָנוּ בְרִית וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם נָחָשׁ הָעַמּוֹנִי
בְּזֹאת אֶכְרֹת לָכֶם בִּנְקוֹר
לָכֶם כָּל־עֵין יְמִינְכֶם וְשַׂמְתִּיהָ
חֶרְפָּה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו זִקְנֵי יָבֵישׁ
הֶרֶף לָנוּ שִׁבְעַת יָמִים
וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים בְּכֹל
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין
מוֹשִׁיעַ אֹתָנוּ וְיָצָאנוּ אֵלֶיךָ׃

וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים גִּבְעַת
שָׁאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃ וְהִנֵּה שָׁאוּל
בָּא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־הַשָּׂדֶה
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה־לָּעָם כִּי
יִבְכּוּ וַיְסַפְּרוּ־לוֹ אֶת־דִּבְרֵי
אַנְשֵׁי יָבֵישׁ׃ וַתִּצְלַח רוּחַ
אֱלֹהִים עַל־שָׁאוּל בְּשָׁמְעוֹ
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּחַר
אַפּוֹ מְאֹד׃ וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר
וַיְנַתְּחֵהוּ וַיְשַׁלַּח בְּכָל־גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמַּלְאָכִים
לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ יֹצֵא אַחֲרֵי
שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כֹּה
יֵעָשֶׂה לִבְקָרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־
יְהוָה עַל־הָעָם וַיֵּצְאוּ כְּאִישׁ
אֶחָד׃ וַיִּפְקְדֵם בְּבָזֶק וַיִּהְיוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
אָלֶף׃ וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים
הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ
יָבֵישׁ גִּלְעָד מָחָר תִּהְיֶה־
לָכֶם תְּשׁוּעָה בְּחֹם הַשָּׁמֶשׁ
וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ
לְאַנְשֵׁי יָבֵישׁ וַיִּשְׂמָחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ
אַנְשֵׁי יָבֵישׁ מָחָר נֵצֵא אֲלֵיכֶם
וַעֲשִׂיתֶם לָּנוּ כְּכָל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם׃

ויאבותיכם ב̇ מל בסיפ ועתה התיצבו כאשר
בא יעקב ודחיה דפסוק

ויהי ממחרת וישם
שאול את העם שלשה
ראשים ויבאו בתוך המחנה
באשמרת הבקר ויכו את
עמון עד חם היום ויהי
הנשארים ויפצו ולא נשארו
בם שנים יחד ויאמר העם
אל שמואל מי האמר
שאול ימלך עלינו תנו
האנשים ונמיתם ויאמר
שאול לא יומת איש ביום
הזה כי היום עשה יהוה
תשועה בישראל ויאמר
שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש שם
המלוכה וילכו כל העם
הגלגל וימלכו שם את
שאול לפני יהוה בגלגל
ויזבחו שם זבחים שלמים
לפני יהוה וישמח שם
שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד

ויאמר שמואל אל כל
ישראל הנה שמעתי בקלכם
לכל אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך ועתה
הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנם

הגת מי ד̇ וסימנהון עשקתי יבין שמועה דאגת
ותיראי ואת מי אין כמו אלה

אס ו̇ ר̇פ̇ בסיפ אם יחטא אם תיראו אם פקד
אם כה אם כה אם ונגל

אתכם ואני התהלכתי לפניכם
מנערי עד היום הזה הנני
ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתי וחמור
מי לקחתי ואת מי עשקתי
את מי רצותי ומיד מי
לקחתי כפר ואעלים עיני
בו ואשיב לכם ויאמרו לא
עשקתנו ולא רצותנו ולא
לקחת מיד איש מאומה
ויאמר אליהם עד יהוה
בכם ועד משיחו היום הזה
כי לא מצאתם בידי
מאומה ויאמר עד

ויאמר שמואל אל העם
יהוה אשר עשה את משה
ואת אהרן ואשר העלה
את אבתיכם מארץ מצרים
ועתה התיצבו ואשפטה
אתכם לפני יהוה את כל
צדקות יהוה אשר עשה
אתכם ואת אבותיכם
כאשר בא יעקב מצרים
ויזעקו אבתיכם אל יהוה
וישלח יהוה את משה ואת
אהרן ויוציאו את אבתיכם
ממצרים וישבום במקום

וילכו כל העם ג̇ הגלגל איש לביתו לאכל ולשתות
והנה נתן ב̇ ועתה הנה המלך ובזה אלה

אחר יהוה ב̇ אם תיראו את יהוה ועמד
המלך דמלכים

הזה וישכחו את יהוה
אלהיהם וימכר אתם ביד
סיסרא שר צבא חצור
וביד פלשתים וביד מלך
מואב וילחמו בם ויזעקו
אל יהוה ויאמר חטאנו (ויאמרו קרי)
כי עזבנו את יהוה ונעבד
את הבעלים ואת העשתרות
ועתה הצילנו מיד איבינו
ונעבדך וישלח יהוה את
ירבעל ואת בדן ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם
מיד איביכם מסביב ותשבו
בטח ותראו כי נחש מלך
בני עמון בא עליכם ותאמרו
לי לא כי מלך ימלך עלינו
ויהוה אלהיכם מלככם
ועתה הנה המלך אשר
בחרתם אשר שאלתם
והנה נתן יהוה עליכם מלך
אם תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקולו ולא
תמרו את פי יהוה והיתם
גם אתם וגם המלך אשר
מלך עליכם אחר יהוה
אלהיכם ואם לא תשמעו
בקול יהוה ומריתם את פי
יהוה והיתה יד יהוה בכם

שאלתם ב̇ ועתה הנה המלך הלא שאלתם
וחד ושאלתם לו בשמי

שמואל כי לא יטש יהוה את עמו
תלים כי לא יטש יהוה עמו

ובאבתיכם גם עתה התיצבו
וראו את הדבר הגדול הזה
אשר יהוה עשה לעיניכם
הלוא קציר חטים היום
אקרא אל יהוה ויתן קלות
ומטר ודעו וראו כי רעתכם
רבה אשר עשיתם בעיני
יהוה לשאול לכם מלך
ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
ביום ההוא וייראו כל העם
מאד את יהוה ואת שמואל
ויאמרו כל העם אל
שמואל התפלל בעד
עבדיך אל יהוה אלהיך
ואל נמות כי יספנו על
כל חטאתינו רעה לשאל
לנו מלך ויאמר שמואל
אל העם אל תיראו אתם
עשיתם את כל הרעה
הזאת אך אל תסורו
מאחרי יהוה ועבדתם
את יהוה בכל לבבכם
ולא תסורו כי אחרי התהו
אשר לא יועילו ולא
יצילו כי תהו המה כי
לא יטש יהוה את עמו
בעבור שמו הגדול כי

הואיל יהוה לעשות אתכם
לו לעם גם אנכי חלילה
לי מחטא ליהוה מחדל
להתפלל בעדכם והוריתי
אתכם בדרך הטובה
והישרה אך יראו את
יהוה ועבדתם אתו באמת
בכל לבבכם כי ראו את
אשר הגדל עמכם ואם
הרע תרעו גם אתם גם
מלככם תספו

בן שנה שאול במלכו
ושתי שנים מלך על
ישראל ויבחר לו שאול
שלשת אלפים מישראל
ויהיו עם שאול אלפים
במכמש ובהר בית אל
ואלף היו עם יונתן בגבעת
בנימן ויתר העם שלח
איש לאהליו ויך יונתן
את נציב פלשתים אשר
בגבע וישמעו פלשתים
ושאול תקע בשופר בכל
הארץ לאמר ישמעו
העברים וכל ישראל
שמעו לאמר הכה שאול
את נציב פלשתים וגם

נבאש ישראל בפלשתים
ויצעקו העם אחרי שאול
הגלגל ופלשתים נאספו
להלחם עם ישראל
שלשים אלף רכב וששת
אלפים פרשים ועם כחול
אשר על שפת הים לרב
ויעלו ויחנו במכמש
קדמת בית און ואיש
ישראל ראו כי צר לו כי
נגש העם ויתחבאו העם
במערות ובחוחים ובסלעים
ובצרחים ובברות ועברים
עברו את הירדן ארץ גד
וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו
אחריו וייחל שבעת
ימים למועד אשר שמואל
ולא בא שמואל הגלגל
ויפץ העם מעליו ויאמר
שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה
ויהי ככלתו להעלות
העלה והנה שמואל בא
ויצא שאול לקראתו
לברכו ויאמר שמואל
מה עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם

ולא בא ג׳ ולא בא שמואל ולא בא בכנ
ולא בא עליהם

פסוק בו ה״ו מלין ז מלין מן צד ושבע מלין וה׳ צד ומניעילה כתב׳ וחרש לא ימצא ומי ישמע לכם ותחדירים מכל עונם וחמשה ועשרים אלף ממתים
ויען יהוה יהוה ויהי איוב אחרי זאת ועשה למבערי מעזים ׀ חליתי ב׳ ואל ופני יהוה לא חליתי חליתי פניך בכל לב ׀

מעלי ואתה לא באת למועד
הימים ופלשתים נאספים
מכמש׃ ואמר עתה ירדו
פלשתים אלי הגלגל ופני
יהוה לא חליתי ואתאפק
ואעלה העלה׃
ויאמר שמואל אל
שאול נסכלת לא שמרת
את מצות יהוה אלהיך
אשר צוך כי עתה הכין יהוה
את ממלכתך אל ישראל
עד עולם׃ ועתה ממלכתך
לא תקום בקש יהוה לו
איש כלבבו ויצוהו יהוה
לנגיד על עמו כי לא שמרת
את אשר צוך יהוה׃
ויקם שמואל ויעל
מן הגלגל גבעת בנימן
ויפקד שאול את העם
הנמצאים עמו כשש מאות
איש׃ ושאול ויונתן בנו
והעם הנמצא עמם ישבים
בגבע בנימן ופלשתים חנו
במכמש׃ ויצא המשחית
ממחנה פלשתים שלשה
ראשים הראש אחד יפנה
אל דרך עפרה אל ארץ
שועל׃ והראש אחד יפנה

דרך בית חרון והראש אחד
יפנה דרך הגבול הנשקף
על גי הצבעים המדברה׃
וחרש לא ימצא
בכל ארץ ישראל כי אמר
פלשתים פן יעשו העברים
חרב או חנית׃ וירדו כל
ישראל הפלשתים ללטוש
איש את מחרשתו ואת
אתו ואת קרדמו ואת
מחרשתו׃ והיתה הפצירה
פים למחרשת ולאתים
ולשלש קלשון ולהקי
ולהקרדמים ולהציב
הדרבן׃ והיה ביום מלחמת
ולא נמצא חרב וחנית ביד
כל העם אשר את שאול
ואת יונתן ותמצא לשאול
וליונתן בנו׃ ויצא מצב
פלשתים אל מעבר מכמש׃
ויהי היום ויאמר
יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב פלשתים אשר
מעבר הלז ולאביו לא
הגיד׃ ושאול יושב בקצה
הגבעה תחת הרמון אשר
במגרון והעם אשר עמו

כשש מאות איש׃ ואחיה
בן אחטוב אחי איכבוד
בן פינחס בן עלי כהן יהוה
בשלו נשא אפוד והעם
לא ידע כי הלך יונתן׃
ובין המעברות אשר בקש
יונתן לעבר על מצב
פלשתים שן הסלע
מהעבר מזה ושן הסלע
מהעבר מזה ושם האחד
בוצץ ושם האחד סנה׃
השן האחד מצוק מצפון
מול מכמש והאחד מנגב
מול גבע׃
ויאמר יהונתן אל
הנער נשא כליו לכה
ונעברה אל מצב הערלים
האלה אולי יעשה יהוה
לנו כי אין ליהוה מעצור
להושיע ברב או במעט׃
ויאמר לו נשא כליו עשה
כל אשר בלבבך נטה לך
הנני עמך כלבבך׃
ויאמר יהונתן הנה
אנחנו עברים אל האנשים
ונגלינו אליהם׃ אם כה
יאמרו אלינו דמו עד הגיענו
אליכם ועמדנו תחתינו

על עמו ה׳ וסימנהון לנגיד למשחך למלך ויקנא
יהוה יוסף יהוה דוב ימים כי חמל ׀

ואעלה ג׳ ואתאפק באש מחניכם את שרי
יהודה ׀ הנמצאים עמו ב׳ שמואל ובמלואת ׀

במעט ב׳ להושיע ברב ועלה ועינם במעט
גוי ׀ כלבבך ב׳ הנני עמך יתן לך ׀

ולא נעלה אליהם ואם כה
יאמרו עלו עלינו ועלינו
כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו
האות ויגלו שניהם אל
מצב פלשתים ויאמרו
פלשתים הנה עברים יצאים
מן החרים אשר התחבאו
שם ויענו אנשי המצבה
את יונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה
אתכם דבר
ויאמר יונתן אל נשא כליו
עלה אחרי כי נתנם יהוה
ביד ישראל ויעל יונתן על
ידיו ועל רגליו ונשא כליו
אחריו ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחריו
ותהי המכה הראשנה אשר
הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה ותהי
חרדה במחנה בשדה ובכל
העם המצב והמשחית
חרדו גם המה ותרגז הארץ
ותהי לחרדת אלהים
ויראו הצפים לשאול
בגבעת בנימן והנה ההמון
נמוג וילך והלם

ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי הלך
מעמנו ויפקדו והנה אין
יונתן ונשא כליו ויאמר
שאול לאחיה הגישה
ארון האלהים כי היה
ארון האלהים ביום ההוא
ובני ישראל ויהי עד דבר
שאול אל הכהן וההמון
אשר במחנה פלשתים
וילך הלוך ורב

ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידך ויזעק שאול
וכל העם אשר אתו ויבאו
עד המלחמה והנה היתה
חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד והעברים היו
לפלשתים כאתמול שלשום
אשר עלו עמם במחנה
סביב וגם המה להיות עם
ישראל אשר עם שאול
ויונתן וכל איש ישראל
המתחבאים בהר אפרים
שמעו כי נסו פלשתים
וידבקו גם המה אחריהם
במלחמה ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל

והמלחמה עברה את בית
און ואיש ישראל נגש
ביום ההוא ויאל שאול
את העם לאמר ארור
האיש אשר יאכל לחם
עד הערב ונקמתי מאיבי
ולא טעם כל העם לחם
וכל הארץ באו ביער
ויהי דבש על פני השדה
ויבא העם אל היער והנה
הלך דבש ואין משיג ידו
אל פיו כי ירא העם את
השבעה ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם
וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה
ביערת הדבש וישב ידו
אל פיו ותראנה עיניו ויען
איש מהעם ויאמר השבע
השביע אביך את העם
לאמר ארור האיש אשר
יאכל לחם היום ויעף העם
ויאמר יונתן עכר אבי את
הארץ ראו נא כי ארו עיני
כי טעמתי מעט דבש הזה
אף כי לוא אכל אכל
היום העם משלל איביו
אשר מצא כי עתה לא

ויגידו ב̇ מל בס״פ ויגידו לאנשי יביש ויגידו
לשאול לאמר ס וחד שאול את נערו ויגידו ג

כל לשון דם חדם דמו על בד מן חד אל ויאמר
שאול פצו בעם ס

וירשיע ד̇ ובכל אשר יפנה יאף אתם וחדא ישקט
ויאיש מזמות ירשיע ס

רבתה מכה בפלשתים: ויכו
ביום ההוא בפלשתים ממכמש
אילנה ויעף העם מאד ויעש
העם אל שלל ויקחו צאן
ובקר ובני בקר וישחטו
ארצה ויאכל העם על הדם
ויגידו לשאול לאמר הנה
העם חטאים ליהוה לאכל
על הדם ויאמר בגדתם גלו
אלי היום אבן גדולה ויאמר
שאול פצו בעם ואמרתם
להם הגישו אלי איש שורו
ואיש שיהו ושחטתם בזה
ואכלתם ולא תחטאו ליהוה
לאכל אל הדם ויגשו כל
העם איש שורו בידו הלילה
וישחטו שם: ויבן שאול
מזבח ליהוה אתו החל
לבנות מזבח ליהוה:
ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם
עד אור הבקר ולא נשאר
בהם איש ויאמרו כל הטוב
בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה הלם
אל האלהים: וישאל
שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם

ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא: ויאמר שאול גשו
הלם כל פנות העם ודעו
וראו במה היתה החטאת
הזאת היום: כי חי יהוה
המושיע את ישראל כי
אם ישנו ביונתן בני כי מות
ימות ואין ענהו מכל העם
ויאמר אל כל ישראל אתם
תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה
ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הבה
תמים וילכד יונתן ושאול
והעם יצאו: ויאמר שאול
הפילו ביני ובין יונתן בני
וילכד יונתן: ויאמר שאול
אל יונתן הגידה לי מה
עשיתה ויגד לו יונתן
ויאמר טעם טעמתי
בקצה המטה אשר בידי
מעט דבש הנני אמות:
ויאמר שאול כה
יעשה אלהים וכה יוסף
כי מות תמות יונתן: ויאמר
העם אל שאול היונתן ימות

אשר עשה הישועה הגדלה
הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משערת
ראשו ארצה כי עם
אלהים עשה היום הזה
ויפדו העם את יונתן ולא
מת: ויעל שאול
מאחרי פלשתים ופלשתים
הלכו למקומם: ושאול לכד
המלוכה על ישראל וילחם
סביב בכל איביו במואב
ובבני עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתים ובכל
אשר יפנה ירשיע ויעש
חיל ויך את עמלק ויצל
את ישראל מיד שסהו:

ויהיו בני שאול יונתן וישוי
ומלכי שוע ושם שתי בנתיו
שם הבכירה מרב ושם
הקטנה מיכל: ושם אשת
שאול אחינעם בת אחימעץ
ושם שר צבאו אבינר בן
נר דוד שאול: וקיש אבי
שאול ונר אבי אבנר בן
אביאל: ותהי
המלחמה חזקה על פלשתים
כל ימי שאול וראה שאול

ובבני ד̇ ושאול לכד וגם כל היהודים ויחלקום
בגורלות ויבחר יהודה ס

יו מיחדין לא מפק א̇ שלתך חטאים ותורני ...

כל איש גבור וכל בן חיל
ויאספהו אליו
ויאמר שמואל אל שאול
אתי שלח יהוה למשחך
למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי
יהוה כה אמר
יהוה צבאות פקדתי את
אשר עשה עמלק לישראל
אשר שם לו בדרך בעלתו
ממצרים עתה לך והכיתה
את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תחמל
עליו והמתה מאיש עד
אשה מעלל ועד יונק
משור ועד שה מגמל
ועד חמור וישמע
שאול את העם ויפקדם
בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים את
איש יהודה ויבא שאול
עד עיר עמלק וירב בנחל
ויאמר שאול אל הקיני
לכו סרו רדו מתוך עמלקי
פן אספך עמו ואתה
עשיתה חסד עם כל בני
ישראל בעלותם ממצרים
ויסר קיני מתוך עמלק

ויך שאול את עמלק
מחוילה בואך שור אשר
על פני מצרים ויתפש את
אגג מלך עמלק חי ואת
כל העם החרים לפי חרב
ויחמל שאול והעם על
אגג ועל מיטב הצאן
והבקר והמשנים ועל
הכרים ועל כל הטוב
ולא אבו החרימם וכל
המלאכה נמבזה ונמס
אתה החרימו

ויהי דבר יהוה אל שמואל
לאמר נחמתי כי המלכתי
את שאול למלך כי שב
מאחרי ואת דברי לא
הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה
וישכם שמואל לקראת
שאול בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב
ויעבר וירד הגלגל ויבא
שמואל אל שאול ויאמר
לו שאול ברוך אתה
ליהוה הקימתי את דבר
יהוה ויאמר שמואל ומה

קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע
ויאמר שאול מעמלקי
הביאום אשר חמל העם
על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך
ואת היותר החרמנו

ויאמר שמואל אל שאול
הרף ואגידה לך את אשר
דבר יהוה אלי הלילה
ויאמרו לו דבר
ויאמר שמואל הלוא
אם קטן אתה בעיניך
ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על
ישראל וישלחך יהוה
בדרך ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמלק
ונלחמת בו עד כלותם
אתם ולמה לא שמעת
בקול יהוה ותעט אל
השלל ותעש הרע בעיני
יהוה ויאמר
שאול אל שמואל אשר
שמעתי בקול יהוה ואלך
בדרך אשר שלחני יהוה
ואביא את אגג מלך עמלק

ואת עמלק החרמתי ויקח
העם מהשלל צאן ובקר
ראשית החרם לזבח ליהוה
אלהיך בגלגל׃
ויאמר שמואל החפץ
ליהוה בעלות וזבחים
כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להקשיב
מחלב אילים׃ כי חטאת
קסם מרי ואון ותרפים
הפצר יען מאסת את
דבר יהוה וימאסך ממלך׃
ויאמר שאול אל
שמואל חטאתי כי עברתי
את פי יהוה ואת דבריך
כי יראתי את העם ואשמע
בקולם׃ ועתה שא נא את
חטאתי ושוב עמי
ואשתחוה ליהוה׃ ויאמר
שמואל אל שאול לא
אשוב עמך כי מאסתה
את דבר יהוה וימאסך
יהוה מהיות מלך על
ישראל׃ ויסב
שמואל ללכת ויחזק בכנף
מעילו ויקרע׃
ויאמר אליו שמואל
קרע יהוה את ממלכות

ישראל מעליך היום ונתנה
לרעך הטוב ממך׃
וגם נצח ישראל לא
ישקר ולא ינחם כי לא
אדם הוא להנחם׃ ויאמר
חטאתי עתה כבדני נא
נגד זקני עמי ונגד ישראל
ושוב עמי והשתחויתי
ליהוה אלהיך׃ וישב
שמואל אחרי שאול
וישתחו שאול ליהוה׃
ויאמר שמואל הגישו
אלי את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מעדנת
ויאמר אגג אכן סר מר
המות׃ ויאמר שמואל
כאשר שכלה נשים חרבך
כן תשכל מנשים אמך
וישסף שמואל את אגג
לפני יהוה בגלגל׃
וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה אל ביתו גבעת
שאול׃ ולא יסף שמואל
לראות את שאול עד יום
מותו כי התאבל שמואל
אל שאול ויהוה נחם כי
המליך את שאול על
ישראל׃

ויאמר יהוה אל שמואל
עד מתי אתה מתאבל אל
שאול ואני מאסתיו ממלך
על ישראל מלא קרנך
שמן ולך אשלחך אל
ישי בית הלחמי כי ראיתי
בבניו לי מלך׃ ויאמר
שמואל איך אלך ושמע
שאול והרגני ויאמר
יהוה עגלת בקר תקח
בידך ואמרת לזבח ליהוה
באתי׃ וקראת לישי
בזבח ואנכי אודיעך את
אשר תעשה ומשחת לי
את אשר אמר אליך׃ ויעש
שמואל את אשר דבר
יהוה ויבא בית לחם ויחרדו
זקני העיר לקראתו
ויאמר שלם בואך׃ ויאמר
שלום לזבח ליהוה באתי
התקדשו ובאתם אתי בזבח
ויקדש את ישי ואת בניו
ויקרא להם לזבח׃ ויהי
בבואם וירא את אליאב
ויאמר אך נגד יהוה
משיחו׃ ויאמר
יהוה אל שמואל אל תביט
אל מראהו ואל גבה קומתו

באלה ב׳ זמי׳ לא בחר יהוה באלה לא אוכל ללכת באלה ׳ וכל כאלה
דכוותהון בר מן ג׳ חלץ וחבירו שמעי

לבוש ב׳ מל בנביא ושריון קשקשים הוא לבוש
שכה ב׳ חס ויאספו שכה בן חמר בארבות

כי מאסתיהו כי לא אשר יי
יראה האדם כי האדם יראה
לעינים ויהוה יראה ללבב
ויקרא ישי אל אבינדב וי
ויעברהו לפני שמואל וי
ויאמר גם בזה לא בחר יהוה
ויעבר ישי שמה ויאמר
גם בזה לא בחר יהוה:
ויעבר ישי שבעת בניו
לפני שמואל ויאמר יי
שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה: ויאמר יי
שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר
הקטן והנה רעה בצאן
ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב
עד באו פה: וישלח יי
ויביאהו והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב ראי

ויאמר יהוה קום משחהו
כי זה הוא: ויקח שמואל
את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצלח
רוח יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם יי
שמואל וילך הרמתה:

ורוח יהוה סרה מעם שאול
ובעתתו רוח רעה מאת
יהוה: ויאמרו עבדי שאול
אליו הנה נא רוח אלהים
רעה מבעתך: יאמר נא
אדנינו עבדיך לפניך יי
יבקשו איש ידע מנגן
בכנור והיה בהיות עליך
רוח אלהים רעה ונגן
בידו וטוב לך:
ויאמר שאול אל עבדיו
ראו נא לי איש מיטיב
לנגן והביאותם אלי: ויען
אחד מהנערים ויאמר הנה
ראיתי בן לישי בית הלחמי
ידע נגן וגבור חיל ואיש
מלחמה ונבון דבר ואיש
תאר ויהוה עמו: וישלח
שאול מלאכים אל ישי
ויאמר שלחה אלי את
דוד בנך אשר בצאן: ויקח
ישי חמור לחם ונאד יין
וגדי עזים אחד וישלח
ביד דוד בנו אל שאול:
ויבא דוד אל שאול ויעמד
לפניו ויאהבהו מאד ויהי
לו נשא כלים: וישלח יי
שאול אל ישי לאמר

יעמד נא דוד לפני כי מצא
חן בעיני: והיה בהיות רוח
אלהים אל שאול ולקח
דוד את הכנור ונגן בידו
ורוח לשאול וטוב לו
וסרה מעליו רוח הרעה

ויאספו פלשתים את
מחניהם למלחמה ויאספו
שכה אשר ליהודה ויחנו
בין שוכה ובין עזקה באפס
דמים: ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים: ופלשתים עמדים
אל ההר מזה וישראל
עמדים אל ההר מזה
והגיא בינהם: ויצא איש
הבנים ממחנות פלשתים
גלית שמו מגת גבהו שש
אמות וזרת: וכובע נחשת
על ראשו ושריון קשקשים
הוא לבוש ומשקל השריון
חמשת אלפים שקלים
נחשת: ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת י
בין כתפיו: וחץ חניתו כמנור
ארגים ולהבת חניתו שש

מהיום ג׳ והיה שמואל ויהי שאול עוין וישמח ׳

ויאספו ׳ וסימנהון סביא שלוו שלחן שלחו פלשתייא
גרמוי דמלכא ולאחיהון חמרא וכספא ׳

וגבור ג׳ ויען אחד הנערים ואבד מגור
מיכל יהודה עזוז וגבור

שומר ג מל על יד שומר הכלים ואת שומר ואיל חוילך בן חסרה הנה לא ינום שוא שקד שומר את כל אהביו מיעזר
ארח לחיים ענים פחים שומר הברית והחסד ג ואת אחיך ב תושב את אביך תפקד לשלום ג

עולה ה מל מן החד החלק והוא מדבר והנה איש הבנים
ואל הכהן מחוצה יגיד עליו רעו ג

מאות שקלים ברזל ונשא
הצנה הלך לפניו ויעמד
ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו
לערך מלחמה הלוא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים
לשאול ברו לכם איש
וירד אלי אם יוכל
להלחם אתי והכני והיינו
לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכיתיו והייתם
לנו לעבדים ועבדתם
אתנו ויאמר הפלשתי אני
חרפתי את מערכות ישראל
היום הזה תנו לי איש
ונלחמה יחד וישמע
שאול וכל ישראל את
דברי הפלשתי האלה
ויחתו ויראו מאד

ודוד בן איש אפרתי הזה
מבית לחם יהודה ושמו
ישי ולו שמנה בנים והאיש
בימי שאול זקן בא
באנשים וילכו שלשת
בני ישי הגדלים הלכו
אחרי שאול למלחמה
ושם שלשת בניו אשר

הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב
והשלשי שמה ודוד הוא
הקטן ושלשה הגדלים
הלכו אחרי שאול
ודוד הלך ושב מעל
שאול לרעות את צאן
אביו בית לחם ויגש
הפלשתי השכם והערב
ויתיצב ארבעים יום

ויאמר ישי לדוד בנו קח
נא לאחיך איפת הקליא
הזה ועשרה לחם הזה
והרץ המחנה לאחיך
ואת עשרת חרצי החלב
האלה תביא לשר האלף
ואת אחיך תפקד לשלום
ואת ערבתם תקח ושאול
והמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם
פלשתים
וישכם דוד בבקר ויטש
את הצאן על שמר וישא
וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המעגלה והחיל
היצא אל המערכה והרעו
במלחמה ותערך ישראל

ופלשתים מערכה לקראת
מערכה ויטש דוד את
הכלים מעליו על יד שומר
הכלים וירץ המערכה ויבא
וישאל לאחיו לשלום
והוא מדבר עמם והנה
איש הבנים עולה גלית
הפלשתי שמו מגת
ממערות פלשתים וידבר
כדברים האלה וישמע
דוד וכל איש ישראל
בראותם את האיש וינסו
מפניו וייראו מאד ויאמרו
איש ישראל הראיתם
האיש העלה הזה כי
לחרף את ישראל עלה
והיה האיש אשר יכנו
יעשרנו המלך עשר גדול
ואת בתו יתן לו ואת בית
אביו יעשה חפשי
בישראל
ויאמר דוד אל האנשים
העמדים עמו לאמר מה
יעשה לאיש אשר יכה את
הפלשתי הלז והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ויאמר לו

וישב ג קמ ודוד הלך ושב ולבכר יכרו
ישב והכרתי ממנו עבר ג

אפרתי ג ויהי איש אחד ודוד בן איש וירבעם ג
וחד אפרתים ושם האיש אלימלך ג

ואת בתו ב ואת בתו יתן לו לבלתי לו עבי
איש את בנו ואת בתו ג

נטשת ב ועל מי נטשת כי נטשתה עמך ... בתרייה מל

נסתה ב כת ... ואלהים נסה ... מערכת ב חס ויעמוד ... את המערכה

יש אלהים ב וידעו כל הארץ כי יש אלהים שפטים ב

העם כדבר הזה לאמר כה
יעשה לאיש אשר יכנו
וישמע אליאב אחיו הגדול
בדברו אל האנשים ויחר
אף אליאב בדוד ויאמר
למה זה ירדת ועל מי נטשת
מעט הצאן ההנה במדבר
אני ידעתי את זדנך ואת
רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת ויאמר
דוד מה עשיתי עתה הלוא
דבר הוא ויסב מאצלו אל
מול אחר ויאמר כדבר
הזה וישבהו העם דבר
כדבר הראשון וישמעו
הדברים אשר דבר דוד
ויגדו לפני שאול ויקחהו
ויאמר דוד אל שאול
אל יפל לב אדם עליו
עבדך ילך ונלחם עם
הפלשתי הזה ויאמר
שאול אל דוד לא תוכל
ללכת אל הפלשתי הזה
להלחם עמו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מנעריו
ויאמר דוד אל
שאול רעה היה עבדך
לאביו בצאן ובא הארי

ואת הדוב ונשא שה
מהעדר ויצאתי אחריו
והכתיו והצלתי מפיו ויקם
עלי והחזקתי בזקנו והכתיו
והמיתיו גם את הארי גם
הדוב הכה עבדך והיה
הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף מערכת
אלהים חיים ויאמר
דוד יהוה אשר הצלני מיד
הארי ומיד הדב הוא יצילני
מיד הפלשתי הזה
ויאמר שאול אל
דוד לך ויהוה יהיה עמך
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריון ויחגר דוד את חרבו
מעל למדיו ויאל ללכת
כי לא נסה ויאמר דוד
אל שאול לא אוכל
ללכת באלה כי לא נסיתי
ויסרם דוד מעליו ויקח
מקלו בידו ויבחר לו חמשה
חלקי אבנים מן הנחל
וישם אתם בכלי הרעים
אשר לו ובילקוט וקלעו
בידו ויגש אל הפלשתי

וילך הפלשתי הלך וקרב
אל דוד והאיש נשא
הצנה לפניו ויבט הפלשתי
ויראה את דוד ויבזהו
כי היה נער ואדמני עם
יפה מראה ויאמר הפלשתי
אל דוד הכלב אנכי כי
אתה בא אלי במקלות
ויקלל הפלשתי את
דוד באלהיו ויאמר
הפלשתי אל דוד לכה
אלי ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת
השדה ויאמר
דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי בא אליך
בשם יהוה צבאות אלהי
מערכות ישראל אשר
חרפת היום הזה יסגרך
יהוה בידי והכיתך והסרתי
את ראשך מעליך ונתתי
פגר מחנה פלשתים היום
הזה לעוף השמים ולחית
הארץ וידעו כל הארץ
כי יש אלהים לישראל
וידעו כל הקהל הזה כי
לא בחרב ובחנית יהושיע

הצילני ג ב מל וחד חס ויאמר דוד ... את יהוה כי מכל צרה ...

וידעו יא כל הארץ כל הקהל ... כל ממלכות ... כי אלהים כי ידך זאת ... ויבט הפלשתי ... ולא יעשה ... את בניו

יהוה כי ליהוה המלחמה
ונתן אתכם בידנו
ויהי כי קם הפלשתי
וילך ויקרב לקראת דוד
וימהר דוד וירץ המערכה
לקראת הפלשתי וישלח
דוד את ידו אל הכלי ויקח
משם אבן ויקלע ויך
את הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו ויפל
על פניו ארצה ויחזק דוד
מן הפלשתי בקלע ובאבן
ויך את הפלשתי וימיתהו
וחרב אין ביד דוד וירץ
דוד ויעמד אל הפלשתי
ויקח את חרבו וישלפה
מתערה וימתתהו ויכרת בה
את ראשו ויראו הפלשתים
כי מת גבורם וינסו ויקמו
אנשי ישראל ויהודה
וירעו וירדפו את הפלשתים
עד בואך גיא ועד שערי
עקרון ויפלו חללי פלשתים
בדרך שערים ועד גת
ועד עקרון וישבו בני
ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את מחניהם
ויקח דוד את ראש הפלשתי

ויבאהו ירושלם ואת כליו
שם באהלו
וכראות שאול את
דוד יצא לקראת הפלשתי
אמר אל אבנר שר הצבא
בן מי זה הנער אבנר ויאמר
אבנר חי נפשך המלך
אם ידעתי ויאמר המלך
שאל אתה בן מי זה העלם
וכשוב דוד מהכות
את הפלשתי ויקח אתו
אבנר ויבאהו לפני שאול
וראש הפלשתי בידו
ויאמר אליו שאול בן מי
אתה הנער ויאמר דוד
בן עבדך ישי בית הלחמי
ויהי ככלתו לדבר אל שאול
ונפש יהונתן נקשרה בנפ
בנפש דוד ויאהבו יהונתן — ויאהבהו קרי
כנפשו ויקחהו שאול ביום
ההוא ולא נתנו לשוב בית
אביו ויכרת יהונתן ודוד
ברית באהבתו אתו כנפשו
ויתפשט יהונתן את המעיל
אשר עליו ויתנהו לדוד
ומדיו ועד חרבו ועד
קשתו ועד חגרו ויצא דוד
בכל אשר ישלחנו שאול

ישכיל וישמהו שאול על
אנשי המלחמה וייטב
בעיני כל העם וגם בעיני
עבדי שאול
ויהי בבואם בשוב דוד
מהכות את הפלשתי
ותצאנה הנשים מכל ערי
ישראל לשור והמחלות — לשיר ק
לקראת שאול המלך
בתפים בשמחה ובשלשים
ותענינה הנשים המשחקות
ותאמרן הכה שאול באלפו — באלפיו ק
ודוד ברבבתיו ויחר
לשאול מאד וירע בעיניו
הדבר הזה ויאמר נתנו
לדוד רבבות ולי נתנו האלפים
ועוד לו אך המלוכה ויהי
שאול עון את דוד מהיום
ההוא והלאה
ויהי ממחרת ותצלח
רוח אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית ודוד
מנגן בידו כיום ביום והחנית
ביד שאול ויטל שאול
את החנית ויאמר אכה
בדוד ובקיר ויסב דוד
מפניו פעמים וירא שאול
מלפני דוד כי היה יהוה

עבדיו ב׳ כתב עבדו ויצו שאול את עבדו חוא ועבדיו ועמו ׃

קדש ליהוה

איב ג׳ חס ויהי שאול איב את דוד כי חרב לאיב בעת רעה ובעת צרה את האיב ׃

לא ימכ

לוא ב׳ מל׳ בליש׳ כי לוא טובה השמעה כי לוא חטא לך ׃

עמו ומעם שאול סר ויסרהו
שאול מעמו וישמהו לו שר
אלף ויצא ויבא לפני העם
ויהי דוד לכל דרכו
משכיל ויהוה עמו וירא
שאול אשר הוא משכיל
מאד ויגר מפניו וכל ישראל
ויהודה אהב את דוד כי
הוא יוצא ובא לפניהם:

ויאמר שאול אל דוד הנה
בתי הגדולה מרב אתה אתן
לך לאשה אך היה לי לבן
חיל והלחם מלחמות יהוה
ושאול אמר אל תהי ידי
בו ותהי בו יד פלשתים:
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת
אבי בישראל כי אהיה חתן
למלך: ויהי בעת תת את
מרב בת שאול לדוד והיא
נתנה לעדריאל המחלתי
לאשה: ותאהב מיכל בת
שאול את דוד ויגדו לשאול
וישר הדבר בעיניו: ויאמר
שאול אתננה לו ותהי לו
למוקש ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד בשתים

תתחתן בי היום: ויצו שאול
את עבדו דברו אל דוד
בלט לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדיו אהבוך
ועתה התחתן במלך: וידברו
עבדי שאול באזני דוד
את הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי איש
רש ונקלה: ויגדו עבדי
שאול לו לאמר כדברים
האלה דבר דוד: ויאמר
שאול כה תאמרו לדוד אין
חפץ למלך במהר כי במאה
ערלות פלשתים להנקם
באיבי המלך ושאול חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים
ויגדו עבדיו לדוד את
הדברים האלה וישר הדבר
בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים: ויקם דוד
וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתחתן
במלך ויתן לו שאול את
מיכל בתו לאשה:
וירא שאול וידע כי

יהוה עם דוד ומיכל בת
שאול אהבתהו: ויאסף
שאול לרא מפני דוד עוד
ויהי שאול איב את דוד
כל הימים:
ויצאו שרי פלשתים ויהי
מדי צאתם שכל דוד מכל
עבדי שאול וייקר שמו
מאד: וידבר שאול
אל יונתן בנו ואל כל עבדיו
להמית את דוד ויהונתן
בן שאול חפץ בדוד מאד
ויגד יהונתן לדוד לאמר
מבקש שאול אבי
להמיתך ועתה השמר
נא בבקר וישבת בסתר
ונחבאת: ואני אצא ועמדתי
ליד אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך:
וידבר יהונתן בדוד
טוב אל שאול אביו ויאמר
אליו אל יחטא המלך בעבדו
בדוד כי לוא חטא לך וכי
מעשיו טוב לך מאד: וישם
את נפשו בכפו ויך את
הפלשתי ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל ישראל

אהבוך ג׳ וכל עבדיו אהבוך מישרים אהבוך על כן עלמות אהבוך ׃

מן ראשה דסיפרה עד ויהי ככלתו לדבר אל שאול יונתן בר מן ב׳ יהונתן עבדים מעינו ג׳ ומן ויהי ככלתו עד סופה דסיפרה דכותהון יהונתן בר מן חד יונתן וידבר שאול ג׳ דרכו ה׳ חס ולא הלכו בניו ויהי דוד אני יהוה חקר יחילו דרכו הן אלה ׃

ותוסף ג׳ חל ותוסף המלחמה ותוסף אלהים להיות
ותוסף אסתר וחד אל תוסף דבר אליו

הנביאים ג׳ חל בסיפ׳ הגם שאול
את להקת ולא ענני עוד

ב׳ חס׳ ו׳ בראש תיבות הנה לו עשה אבי
כי עבד ודוד

ראית ותשמח ולמה תחטא
בדם נקי להמית את דוד
חנם׃ וישמע שאול בקול
יהונתן וישבע שאול חי
יהוה אם יומת׃ ויקרא יהונתן
לדוד ויגד לו יהונתן את
כל הדברים האלה ויבא
יהונתן את דוד אל שאול
ויהי לפניו כאתמול שלשום׃
ותוסף המלחמה
להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה
גדולה וינסו מפניו׃ ותהי
רוח יהוה רעה אל שאול
והוא בביתו יושב וחניתו
בידו ודוד מנגן ביד׃ ויבקש
שאול להכות בחנית בדוד
ובקיר ויפטר מפני שאול
ויך את החנית בקיר ודוד
נס וימלט בלילה הוא׃

וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו
ולהמיתו בבקר ותגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם
אינך ממלט את נפשך
הלילה מחר אתה מומת׃
ותרד מיכל את דוד בעד

החלון וילך ויברח וימלט׃
ותקח מיכל את התרפים
ותשם אל המטה ואת כביר העזים
שמה מראשתיו ותכס בבגד׃
וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא׃ וישלח
שאול את המלאכים לראות
את דוד לאמר העלו אתו
במטה אלי להמתו׃ ויבאו
המלאכים והנה התרפים
אל המטה וכביר העזים
מראשתיו׃ ויאמר
שאול אל מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את איבי
וימלט ותאמר מיכל אל
שאול הוא אמר אלי
שלחני למה אמיתך׃ ודוד
ברח וימלט ויבא אל
שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול
וילך הוא ושמואל וישבו
בנוית׃ ויגד לשאול לאמר
הנה דוד בנוית ברמה׃ וישלח
שאול מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת
הנביאים נבאים ושמואל
עמד נצב עליהם ותהי על

מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה׃ ויגדו
לשאול וישלח מלאכים
אחרים ויתנבאו גם המה
ויסף שאול וישלח
מלאכים שלשים ויתנבאו
גם המה׃ וילך גם הוא
הרמתה ויבא עד בור הגדול
אשר בשכו וישאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר
הנה בנוית ברמה׃ וילך
שם אל נוית ברמה ותהי
עליו גם הוא רוח אלהים
וילך הלוך ויתנבא עד באו
בנוית ברמה׃ ויפשט גם הוא
בגדיו ויתנבא גם הוא לפני
שמואל ויפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן
יאמרו הגם שאול בנביאם׃

ויברח דוד מנוית ברמה
ויבא ויאמר לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה חטאתי
לפני אביך כי מבקש את
נפשי׃ ויאמר לו חלילה לא
תמות הנה לו עשה אבי דבר
גדול או דבר קטן ולא יגלה
את אזני ומדוע יסתיר אבי

איבי ז׳ ותשלחי את איבי ... כי לא ירד ...
... ותורד ג׳ ב׳ חס וחד מל ותורד מיכל ... תנינה מל
בלילה הוא ...

הנה לא ג׳ ויאמר לו חלילה ויאמר אחת הנה
לא ינוס

מקרה ב̇ כי לא ידו נגעה בנו ולא דבר שאול ◦ וכל קהלת דכותיה ◦

הָיוּ וְלֹא־דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה
הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי־
לֹא טָהוֹר׃ וַיְהִי
מִמָּחֳרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד

וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְהוֹנָתָן
בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא־בָא בֶן־יִשַׁי
גַּם־תְּמוֹל גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלָּחֶם
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שָׁאוּל
נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דָּוִד מֵעִמָּדִי
עַד־בֵּית לָחֶם׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי
נָא כִּי זֶבַח מִשְׁפָּחָה לָנוּ
בָּעִיר וְהוּא צִוָּה־לִי אָחִי
וְעַתָּה אִם־מָצָאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אִמָּלְטָה נָּא
וְאֶרְאֶה אֶת־אֶחָי עַל־כֵּן
לֹא־בָא אֶל־שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ׃
וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל
בִּיהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בֶּן־
נַעֲוַת הַמַּרְדּוּת הֲלוֹא
יָדַעְתִּי כִּי־בֹחֵר אַתָּה לְבֶן־
יִשַׁי לְבָשְׁתְּךָ וּלְבֹשֶׁת
עֶרְוַת אִמֶּךָ׃ כִּי כָל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר בֶּן־יִשַׁי חַי עַל־
הָאֲדָמָה לֹא תִכּוֹן אַתָּה
וּמַלְכוּתֶךָ וְעַתָּה שְׁלַח וְקַח

מלכותך ד̇ כי כל הימים שבט מישר שבט בכל מדינות והקימותי את ◦

רץ ב̇ חד ויאמר לנערו ויאמר אליו רץ דבר ◦ גם תמול גם היום ב̇ ויבו שטרו ויהי ממחרת ◦

אֹתוֹ אֵלַי כִּי בֶן־מָוֶת הוּא׃
וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־
שָׁאוּל אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לָמָּה יוּמַת מֶה עָשָׂה׃ וַיָּטֶל
שָׁאוּל אֶת־הַחֲנִית עָלָיו
לְהַכֹּתוֹ וַיֵּדַע יְהוֹנָתָן כִּי־
כָלָה הִיא מֵעִם אָבִיו לְהָמִית
אֶת־דָּוִד׃ וַיָּקָם
יְהוֹנָתָן מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בָּחֳרִי־
אָף וְלֹא־אָכַל בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־
דָּוִד כִּי הִכְלִמוֹ אָבִיו׃
וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא
יְהוֹנָתָן הַשָּׂדֶה לְמוֹעֵד
דָּוִד וְנַעַר קָטֹן עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר
לְנַעֲרוֹ רֻץ מְצָא נָא אֶת־
הַחִצִּים אֲשֶׁר אָנֹכִי מוֹרֶה
הַנַּעַר רָץ וְהוּא־יָרָה הַחֵצִי
לְהַעֲבִרוֹ׃ וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־
מְקוֹם הַחֵצִי אֲשֶׁר יָרָה
יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנַּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֵצִי
מִמְּךָ וָהָלְאָה׃ וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
אַחֲרֵי הַנַּעַר מְהֵרָה חוּשָׁה
אַל־תַּעֲמֹד וַיְלַקֵּט נַעַר
יְהוֹנָתָן אֶת־הַחִצִּי וַיָּבֹא
אֶל־אֲדֹנָיו׃ וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע
מְאוּמָה אַךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד

ולא אכל ד̇ ויקם יהונתן ויבא אחאב אל ביתו וזה ימות ואכל פתי לבדי ◦

כי נעצב אל דוד ליה כות ◦ וחד נעצב המלך על בנו ◦

יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר׃ וַיִּתֵּן
יְהוֹנָתָן אֶת־כֵּלָיו אֶל־הַנַּעַר
אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ
הָבֵיא הָעִיר׃ הַנַּעַר בָּא
וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב
וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אַרְצָה
וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
וַיִּשְּׁקוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
וַיִּבְכּוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ עַד־
דָּוִד הִגְדִּיל׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה
בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין
זַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם׃

וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וִיהוֹנָתָן בָּא
הָעִיר׃ וַיָּבֹא דָוִד נֹבֶה אֶל־
אֲחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיֶּחֱרַד
אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד
וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה
לְבַדֶּךָ וְאִישׁ אֵין אִתָּךְ׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲחִימֶלֶךְ
הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צִוַּנִי דָבָר
וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אַל־יֵדַע
מְאוּמָה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־
אָנֹכִי שֹׁלֵחֲךָ וַאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ
וְאֶת־הַנְּעָרִים יוֹדַעְתִּי אֶל־

ואת הנערים ג̇ יודעתי הכו לפי חרב והבידו ◦

וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּשַׁע
דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃
וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן
אֲחִימֶלֶךְ אֶל דָּוִד קְעִילָה
אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃ וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
כִּי בָא דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר
דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וַיְשַׁמַּע
שָׁאוּל אֶת כָּל הָעָם
לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה
לָצוּר אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו׃
וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר
אֶל אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה
הָאֵפוֹד׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי
מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל
קְעִילָה לְשַׁחֵת לָעִיר
בַּעֲבוּרִי׃ הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי
קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד נָא
לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה
יֵרֵד׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי
וְאֶת אֲנָשַׁי בְּיַד שָׁאוּל

וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּירוּ׃
וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ
מִקְּעִלָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר
יִתְהַלָּכוּ וּלְשָׁאוּל הֻגַּד
כִּי נִמְלַט דָּוִד מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל
לָצֵאת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר
בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר
זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל
הַיָּמִים וְלֹא נְתָנוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדוֹ׃ וַיַּרְא דָוִד כִּי יָצָא
שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ
וְדָוִד בְּמִדְבַּר זִיף בַּחֹרְשָׁה׃
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן
שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חֹרְשָׁה
וַיְחַזֵּק אֶת יָדוֹ בֵּאלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל תִּירָא כִּי
לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל
אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לְּךָ לְמִשְׁנֶה
וְגַם שָׁאוּל אָבִי יֹדֵעַ כֵּן׃
וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרְשָׁה
וִיהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ׃
וַיַּעֲלוּ זִפִים אֶל שָׁאוּל
הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא
דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַמְּצָדוֹת
בַּחֹרְשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה

אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן׃ וְעַתָּה
לְכָל אַוַּת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ
לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּירוֹ בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי
חֲמַלְתֶּם עָלָי׃ לְכוּ נָא הָכִינוּ
עוֹד וּדְעוּ וּרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ
אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ
שָׁם כִּי אָמַר אֵלַי עָרוֹם
יַעְרִם הוּא׃ וּרְאוּ וּדְעוּ מִכֹּל
הַמַּחֲבֹאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא
שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל נָכוֹן
וְהָלַכְתִּי אִתְּכֶם וְהָיָה אִם
יֶשְׁנוֹ בָאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ
בְּכֹל אַלְפֵי יְהוּדָה׃ וַיָּקוּמוּ
וַיֵּלְכוּ זִיפָה לִפְנֵי שָׁאוּל
וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן
בָּעֲרָבָה אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃
וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ
וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד הַסֶּלַע
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן וַיִּשְׁמַע
שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי דָוִד
מִדְבַּר מָעוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָוִד
נֶחְפָּז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוּל
וְשָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו עֹטְרִים
אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם

ומלאך בא ב׳ אל שאול לאמר ומלאך בא
אל איוב ׃

יטב ויטב ג׳ חס׳ ועשית לו כאשר יקום אכל
לחם שבו בארץ ועבדו דמלכ׳ ׃

בלט איביך כתב ׃ סגר אלהים אויבך כת ׃
בנפל אויביך כתב ׃ ושארא איבך כתב ׃

ומלאך בא אל שאול לאמר
מהרה ולכה כי פשטו פלשתים
על הארץ וישב שאול
מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחלקות ויעל דוד משם
וישב במצדות עין גדי
ויהי כאשר שב
שאול מאחרי פלשתים
ויגדו לו לאמר הנה דוד
במדבר עין גדי
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני צורי
היעלים ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה
ויבא שאול להסך את רגליו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן
את איביך בידך ועשית
לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט ויהי
אחרי כן ויך לב דוד אתו

על אשר כרת את כנף אשר
לשאול ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה לשלח
ידי בו כי משיח יהוה הוא
וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם
מהמערה וילך בדרך
ויקם דוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא
אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו ויאמר
דוד לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה
היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אשלח ידי
באדני כי משיח יהוה הוא
ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי את
כנף מעילך ולא הרגתיך
דע וראה כי אין בידי רעה

ופשע ולא חטאתי לך
ואתה צדה את נפשי
לקחתה ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמני יהוה ממך
וידי לא תהיה בך כאשר
יאמר משל הקדמני
מרשעים יצא רשע וידי
לא תהיה בך אחרי מי
יצא מלך ישראל אחרי
מי אתה רדף אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד
והיה יהוה לדין ושפט ביני
ובינך וירא וירב את ריבי
וישפטני מידך

ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול
ויאמר שאול הקלך זה
בני דוד וישא שאול קלו
ויבך ויאמר אל דוד צדיק
אתה ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך
הרעה ואת הגדת היום את
אשר עשיתה אתי טובה
את אשר סגרני יהוה בידך
ולא הרגתני וכי ימצא איש
את איבו ושלחו בדרך
טובה ויהוה ישלמך טובה

בלט ד׳ ותבוא אלין בלאט דברו אל דוד בלט
ויקם דוד ויגל מרגלותיו ׃

וירא ג׳ וירא וירב את ריבי כי מי עמד בסוד
יהוה שד ישקיף וירא ׃

איבו ד׳ וכי ימצא איש כי יצא עמך למלחמה
כי יער לו דמלכים חפרע ׃

וישמע ב̇ ר״פ בטלאים קעילה ׃

קעלה ב̇ חס̇ ואף כי נלך קעלה ויצאו מקעלה ׃
יערם ב̇ חס̇ לכו נא לין תכוד ׃

כל קריה ודעו וראו בר מן חד וראו ודעו מכל
המחבאים ׃ חד וראו נא ודעו ובקשו ׃

ויך בהם מכה גדולה ויושע
דוד את ישבי קעילה׃
ויהי בברח אביתר בן
אחימלך אל דוד קעילה
אפוד ירד בידו׃ ויגד לשאול
כי בא דוד קעילה ויאמר
שאול נכר אתו אלהים
בידי כי נסגר לבוא בעיר
דלתים ובריח׃ וישמע
שאול את כל העם
למלחמה לרדת קעילה
לצור אל דוד ואל אנשיו׃
וידע דוד כי עליו שאול
מחריש הרעה ויאמר
אל אביתר הכהן הגישה
האפוד׃ ויאמר
דוד יהוה אלהי ישראל
שמע שמע עבדך כי
מבקש שאול לבוא אל
קעילה לשחת לעיר
בעבורי׃ היסגרני בעלי
קעילה בידו הירד שאול
כאשר שמע עבדך יהוה
אלהי ישראל הגד נא
לעבדך ויאמר יהוה
ירד׃ ויאמר דוד
היסגרו בעלי קעילה אתי
ואת אנשי ביד שאול

ויאמר יהוה יסגירו׃
ויקם דוד ואנשיו
כשש מאות איש ויצאו
מקעלה ויתהלכו באשר
יתהלכו ולשאול הגד
כי נמלט דוד מקעילה ויחדל
לצאת׃ וישב דוד במדבר
במצדות וישב בהר במדבר
זיף ויבקשהו שאול כל
הימים ולא נתנו אלהים
בידו׃ וירא דוד כי יצא
שאול לבקש את נפשו
ודוד במדבר זיף בחרשה
ויקם יהונתן בן
שאול וילך אל דוד חרשה
ויחזק את ידו באלהים׃
ויאמר אליו אל תירא כי
לא תמצאך יד שאול
אבי ואתה תמלך על ישראל
ואנכי אהיה לך למשנה
וגם שאול אבי ידע כן׃
ויכרתו שניהם ברית לפני
יהוה וישב דוד בחרשה
ויהונתן הלך לביתו׃
ויעלו זפים אל שאול
הגבעתה לאמר הלוא
דוד מסתתר עמנו במצדות
בחרשה בגבעת החכילה

אשר מימין הישימון׃ ועתה
לכל אות נפשך המלך
לרדת רד ולנו הסגירו ביד
המלך׃ ויאמר שאול
ברוכים אתם ליהוה כי
חמלתם עלי׃ לכו נא הכינו
עוד ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ראהו
שם כי אמר אלי ערום
יערם הוא׃ וראו ודעו מכל
המחבאים אשר יתחבא
שם ושבתם אלי אל נכון
והלכתי אתכם והיה אם
ישנו בארץ וחפשתי אתו
בכל אלפי יהודה׃ ויקומו
וילכו זיפה לפני שאול
ודוד ואנשיו במדבר מעון
בערבה אל ימין הישימון׃
וילכו שאול ואנשיו לבקש
ויגדו לדוד וירד הסלע
וישב במדבר מעון וישמע
שאול וירדף אחרי דוד
מדבר מעון׃ וילך שאול
מצד ההר מזה ודוד ואנשיו
מצד ההר מזה ויהי דוד
נחפז ללכת מפני שאול
ושאול ואנשיו עטרים
אל דוד ואל אנשיו לתפשם

עבדך ז̇ וסימנהון היסגרני ועשית חסד ולי אני ויאמר אחימעץ כי אתה הבדלתם גם מודים למה הרעות ׃
וכל אתנח וסוף פסוק דכות בר מן חד טוב עשית עם עבדך ׃ מכתתר ד̇ ויעלו זפים ויבאו הזפים
אבו אתה בבוא הזיפים ׃

ויחזק ה̇ וסימנהון חרשה חרש את המצודות
את הלוא עזר ׃ וכל דכותיה לאדכרה דכות ׃

ומלאך בא ב̇ אל שאול לאמר ומלאך בא
אל איוב ׃

ומלאך בא אל שאול לאמר
מהרה ולכה כי פשטו פלשתים
על הארץ וישב שאול
מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחלקות ויעל דוד משם
וישב במצדות עין גדי׃
ויהי כאשר שב
שאול מאחרי פלשתים
ויגדו לו לאמר הנה דוד
במדבר עין גדי׃
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני צורי
היעלים ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה
ויבא שאול להסך את רגליו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן
את איבך בידך ועשית
לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט ויהי
אחרי כן ויך לב דוד אתו

בלט ד̇ ותבוא אליו בלאט דברו אל דוד בלט
ויך לב דוד ויגל מרגלותיו ׃

יטב וייטב ג̇ חס̇ ועשית לו כאשר יטב אכל
להם שבו בארץ ועבדו המלך ׃

על אשר כרת את כנף אשר
לשאול ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה לשלח
ידי בו כי משיח יהוה הוא
וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם
מהמערה וילך בדרך׃
ויקם דוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא
אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו׃ ויאמר
דוד לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך׃ הנה
היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אשלח ידי
באדני כי משיח יהוה הוא
ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי את
כנף מעילך ולא הרגתיך
דע וראה כי אין בידי רעה

וירא ג̇ וירא וירב את ריבי כי מי עמד בסוד
יהוה וירא ישקיף וירא ׃

בלט איביך כתב ׃ סגר אלהים אויבך כת ׃
בנפל אויביך כתב ׃ ושארא איבך כתב ׃

ופשע ולא חטאתי לך
ואתה צדה את נפשי
לקחתה׃ ישפט יהוה ביני
ובינך ונקמני יהוה ממך
וידי לא תהיה בך׃ כאשר
יאמר משל הקדמני
מרשעים יצא רשע וידי
לא תהיה בך׃ אחרי מי
יצא מלך ישראל אחרי
מי אתה רדף אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד׃
והיה יהוה לדין ושפט ביני
ובינך וירא וירב את ריבי
וישפטני מידך׃

ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול
ויאמר שאול הקלך זה
בני דוד וישא שאול קלו
ויבך׃ ויאמר אל דוד צדיק
אתה ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך
הרעה׃ ואת הגדת היום את
אשר עשיתה אתי טובה
את אשר סגרני יהוה בידך
ולא הרגתני׃ וכי ימצא איש
את איבו ושלחו בדרך
טובה ויהוה ישלמך טובה

איבו ד̇ וכי ימצא איש כי יצא עמך למלחמה
כי יעד לו המלכים ה פרע ׃

וְהִנֵּה דָוִד וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגֹּשׁ
אֹתָם׃ וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשֶּׁקֶר
שָׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לָזֶה
בַּמִּדְבָּר וְלֹא נִפְקַד מִכָּל
אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה וַיָּשֶׁב לִי
רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃ כֹּה יַעֲשֶׂה
אֱלֹהִים לְאֹיְבֵי דָוִד וְכֹה
יֹסִיף אִם אַשְׁאִיר מִכָּל
אֲשֶׁר לוֹ עַד הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין
בְּקִיר׃ וַתֵּרֶא אֲבִיגַיִל אֶת
דָּוִד וַתְּמַהֵר וַתֵּרֶד מֵעַל
הַחֲמוֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָוִד
עַל פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרֶץ׃
וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי
אֲנִי אֲדֹנִי הֶעָוֹן וּתְדַבֶּר נָא
אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶיךָ וּשְׁמַע אֵת
דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ׃ אַל נָא יָשִׂים
אֲדֹנִי אֶת לִבּוֹ אֶל אִישׁ
הַבְּלִיַּעַל הַזֶּה עַל נָבָל כִּי
כִשְׁמוֹ כֶּן הוּא נָבָל שְׁמוֹ
וּנְבָלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא
רָאִיתִי אֶת נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר
שָׁלָחְתָּ׃ וְעַתָּה אֲדֹנִי חַי יְהוָה
וְחֵי נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר מְנָעֲךָ יְהוָה
מִבּוֹא בְדָמִים וְהוֹשֵׁעַ יָדְךָ
לָךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אֹיְבֶיךָ
וְהַמְבַקְשִׁים אֶל אֲדֹנִי רָעָה׃
וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר

הֵבִיא שִׁפְחָתְךָ לַאדֹנִי וְנִתְּנָה
לַנְּעָרִים הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי
אֲדֹנִי׃ שָׂא נָא לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ
כִּי עָשֹׂה יַעֲשֶׂה יְהוָה לַאדֹנִי בַּיִת
נֶאֱמָן כִּי מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי
נִלְחָם וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְךָ
מִיָּמֶיךָ׃ וַיָּקָם אָדָם לִרְדָפְךָ
וּלְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשֶׁךָ וְהָיְתָה
נֶפֶשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בִּצְרוֹר
הַחַיִּים אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֵת
נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ
כַּף הַקָּלַע׃ וְהָיָה כִּי יַעֲשֶׂה
יְהוָה לַאדֹנִי כְּכֹל אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֶת הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצִוְּךָ
לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל׃ וְלֹא
תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה
וּלְמִכְשׁוֹל לֵב לַאדֹנִי
וְלִשְׁפָּךְ דָּם חִנָּם וּלְהוֹשִׁיעַ
אֲדֹנִי לוֹ וְהֵיטִב יְהוָה לַאדֹנִי
וְזָכַרְתָּ אֶת אֲמָתֶךָ׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד לַאֲבִיגַל
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר שְׁלָחֵךְ הַיּוֹם הַזֶּה
לִקְרָאתִי׃ וּבָרוּךְ טַעְמֵךְ
וּבְרוּכָה אָתְּ אֲשֶׁר כְּלִתִנִי
הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְדָמִים
וְהֹשֵׁעַ יָדִי לִי׃ וְאוּלָם חַי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

מְנָעַנִי מֵהָרַע אֹתָךְ כִּי לוּלֵי
מִהַרְתְּ וַתָּבֹאתי לִקְרָאתִי כִּי
אִם נוֹתַר לְנָבָל עַד אוֹר הַבֹּקֶר
מַשְׁתִּין בְּקִיר׃ וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָהּ
אֵת אֲשֶׁר הֵבִיאָה לוֹ וְלָהּ
אָמַר עֲלִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתֵךְ
רְאִי שָׁמַעְתִּי בְקוֹלֵךְ וָאֶשָּׂא
פָּנָיִךְ׃ וַתָּבֹא אֲבִיגַיִל אֶל
נָבָל וְהִנֵּה לוֹ מִשְׁתֶּה בְּבֵיתוֹ
כְּמִשְׁתֵּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל
טוֹב עָלָיו וְהוּא שִׁכֹּר עַד
מְאֹד וְלֹא הִגִּידָה לּוֹ דָּבָר
קָטֹן וְגָדוֹל עַד אוֹר הַבֹּקֶר
וַיְהִי בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן
מִנָּבָל וַתַּגֶּד לוֹ אִשְׁתּוֹ אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לִבּוֹ
בְּקִרְבּוֹ וְהוּא הָיָה לְאָבֶן׃
וַיְהִי כַּעֲשֶׂרֶת הַיָּמִים וַיִּגֹּף
יְהוָה אֶת נָבָל וַיָּמֹת׃ וַיִּשְׁמַע
דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֲשֶׁר רָב אֶת רִיב
חֶרְפָּתִי מִיַּד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ
חָשַׂךְ מֵרָעָה וְאֵת רָעַת נָבָל
הֵשִׁיב יְהוָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח
דָּוִד וַיְדַבֵּר בַּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ
לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד
אֶל אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה וַיְדַבְּרוּ
אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלָחָנוּ

הלכות ההלכות ב̇ מל ההלכות לרגלה כי
אניות ללכד הלכיות ס

ירדע ו̇ מל מקיץ כי אמרתי מי מוות חכל ואנכי הידע ועד דרך צדיקים ומי מומב׳ ש אפר כל שער
עמי אם לעת כזאת כל יודע מבין ס וכל תרי עשר ודבר ימי ומשלי וקהלת דכות ב מ ג חס ס

אליך לקחתך לו לאשה׃
ותקם ותשתחו אפים ארצה
ותאמר הנה אמתך לשפחה
לרחץ רגלי עבדי אדני
ותמהר ותקם אביגיל ותרכב
על החמור וחמש נערתיה
ההלכות לרגלה ותלך
אחרי מלאכי דוד ותהי לו
לאשה ואת אחינעם לקח
דוד מיזרעאל ותהיין גם
שתיהן לו לנשים׃
ושאול נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלטי בן
ליש אשר מגלים׃ ויבאו
הזפים אל שאול הגבעתה
לאמר הלוא דוד מסתתר
בגבעת החכילה על פני
הישימן׃ ויקם שאול וירד
אל מדבר זיף ואתו שלשת
אלפים איש בחורי ישראל
לבקש את דוד במדבר
זיף׃ ויחן שאול בגבעת
החכילה אשר על פני
הישימן על הדרך ודוד
ישב במדבר וירא כי בא
שאול אחריו המדברה׃
וישלח דוד מרגלים וידע
כי בא שאול אל נכון׃ ויקם

דוד ויבא אל המקום אשר
חנה שם שאול וירא דוד
את המקום אשר שכב שם
שאול ואבנר בן נר שר
צבאו ושאול שכב במעגל
והעם חנים סביבתו׃ ויען
דוד ויאמר אל אחימלך
החתי ואל אבישי בן צרויה
אחי יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל המחנה
ויאמר אבישי אני ארד
עמך׃ ויבא דוד ואבישי
אל העם לילה והנה שאול
שכב ישן במעגל וחניתו
מעוכה בארץ מראשתו
ואבנר והעם שכבים סביבתו׃
ויאמר אבישי
אל דוד סגר אלהים היום
את אויבך בידך ועתה
אכנו נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו׃
ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח ידו
במשיח יהוה ונקה׃

ויאמר דוד חי יהוה כי אם
יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת
או במלחמה ירד ונספה׃

חלילה לי מיהוה משלח
ידי במשיח יהוה ועתה קח
נא את החנית אשר מראשתו
ואת צפחת המים ונלכה לנו׃
ויקח דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה
ואין יודע ואין מקיץ כי
כלם ישנים כי תרדמת יהוה
נפלה עליהם׃ ויעבר דוד
העבר ויעמד על ראש
ההר מרחק רב המקום
ביניהם׃ ויקרא דוד אל
העם ואל אבנר בן נר
לאמר הלוא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך׃

ויאמר דוד אל אבנר הלוא
איש אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל אדניך
המלך כי בא אחד העם
להשחית את המלך אדניך׃
לא טוב הדבר הזה אשר
עשית חי יהוה כי בני מות
אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח יהוה
ועתה ראה אי [illegible]

על ראש ההר ד̇ ונגבת לו ויעבר דוד וישלח אליו
שר חמשים ואת תורת הבית אלף אחד ס

לא ב̇ רא׳ פסוק בסיפ׳ לא טוב הדבר לא
כן הדבר ס

הכרמלית ב̇ וישב דוד עם אכיש ואלה היו בני דויד אשר נולד לו

היזרעאלת ב̇ חס וישב דוד עם אכיש וילדו לדוד בנים

ועד ארץ ב̇ בואך שורה ועד ארץ מצרים ויהי ... המלכים

צפחת המים אשר מראשתו
ויכר שאול את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד קולי אדני המלך
ויאמר למה זה אדני רדף
אחרי עבדו כי מה עשיתי
ומה בידי רעה ועתה ישמע
נא אדני המלך את דברי עבדו
אם יהוה הסיתך בי ירח
מנחה ואם בני האדם ארורים
הם לפני יהוה כי גרשוני היום
מהסתפח בנחלת יהוה לאמר
לך עבד אלהים אחרים
ועתה אל יפל דמי ארצה
מנגד פני יהוה כי יצא מלך
ישראל לבקש את פרעש
אחד כאשר ירדף הקרא
בהרים ויאמר שאול חטאתי
שוב בני דוד כי לא ארע
לך עוד תחת אשר יקרה
נפשי בעיניך היום הזה הנה
הסכלתי ואשגה הרבה מאד
ויען דוד ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד מהנערים
ויקחה ויהוה ישיב לאיש
את צדקתו ואת אמנתו
אשר נתנך יהוה היום ביד
ולא אביתי לשלח ידי

במשיח יהוה והנה כאשר
גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה
ויצלני מכל צרה

ויאמר שאול אל דוד ברוך
אתה בני דוד גם עשה תעש
תעשה וגם יכל תוכל וילך
דוד לדרכו ושאול שב
למקומו
ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול
אין לי טוב כי המלט אמלט
אל ארץ פלשתים ונואש
ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמלטתי
מידו ויקם דוד ויעבר הוא
ושש מאות איש אשר עמו
אל אכיש בן מעוך מלך
גת וישב דוד עם אכיש
בגת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלת ואביגיל אשת
נבל הכרמלית ויגד לשאול
כי ברח דוד גת ולא יסף
עוד לבקשו
ויאמר דוד אל אכיש
אם נא מצאתי חן בעיניך

יתנו לי מקום באחת ערי
השדה ואשבה שם ולמה
ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתן לו אכיש ביום
ההוא את צקלג לכן היתה
צקלג למלכי יהודה עד
היום הזה
ויהי מספר הימים אשר
ישב דוד בשדה פלשתים
ימים וארבעה חדשים ויעל
דוד ואנשיו ויפשטו אל
הגשורי והגרזי והעמלקי
כי הנה ישבות הארץ אשר
מעולם בואך שורה ועד
ארץ מצרים והכה דוד
את הארץ ולא יחיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ויבא אל אכיש ויאמר
אכיש אל פשטתם היום
ויאמר דוד על נגב יהודה
ועל נגב הירחמאלי ואל
נגב הקיני ואיש ואשה
לא יחיה דוד להביא גת
לאמר פן יגדו עלינו לאמר
כה עשה דוד וכה משפטו
כל הימים אשר ישב בשדה
פלשתים ויאמן אכיש

דמי ב̇ ועתה אל יפל דמי ארצה ... ודמי אל ישבי בשדיה

משפטו ו̇ ואיש ואשה ... ואיש ואשה ... לא יחיה רשע

נביאים דכת נביאם ג ויפשטו גם הוא וישאל
שאול הלקחיך לשונך ׳

ויעיקה בקול גדול ב̇ ותרא האשה ויקם על
מעלה הלויה ׳

באורים ב̇ בתריו לשנ גם בחלמות גם
על כן באריה ׳

בדוד לאמר הבאש הבאיש
בעמו בישראל והיה לי
לעבד עולם׃
ויהי בימים ההם ויקבצו
פלשתים את מחניהם לצבא
להלחם בישראל ויאמר
אכיש אל דוד ידע תדע
כי אתי תצא במחנה אתה
ואנשיך׃ ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים׃

ושמואל מת ויספדו לו כל
ישראל ויקברהו ברמה
ובעירו ושאול הסיר
האבות ואת הידענים
מהארץ׃ ויקבצו פלשתים
ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ
שאול את כל ישראל
ויחנו בגלבע׃ וירא שאול
את מחנה פלשתים ויירא
ויחרד לבו מאד׃ וישאל
שאול ביהוה ולא ענהו
יהוה גם בחלמות גם באורים
גם בנביאם׃ ויאמר שאול
לעבדיו בקשו לי אשת

בעלת אוב ואלכה אליה
ואדרשה בה ויאמרו עבדיו
אליו הנה אשת בעלת
אוב בעין דור׃ ויתחפש
שאול וילבש בגדים אחרים
וילך הוא ושני אנשים
עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסומי נא
לי באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך׃ ותאמר
האשה אליו הנה אתה
ידעת את אשר עשה
שאול אשר הכרית את
האבות ואת הידעני מן
הארץ ולמה אתה מתנקש
בנפשי להמיתני׃ וישבע
לה שאול ביהוה לאמר חי
יהוה אם יקרך עון בדבר
הזה׃ ותאמר האשה את
מי אעלה לך ויאמר את
שמואל העלי לי׃ ותרא
האשה את שמואל ותזעק
בקול גדול ותאמר האשה
אל שאול לאמר למה רמיתני
ואתה שאול׃ ויאמר לה
המלך אל תיראי כי מה
ראית ותאמר האשה אל
שאול אלהים ראיתי

עלים מן הארץ׃ ויאמר
לה מה תארו ותאמר איש
זקן עלה והוא עטה מעיל
וידע שאול כי שמואל
הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו׃
ויאמר שמואל אל
שאול למה הרגזתני
להעלות אתי ויאמר
שאול צר לי מאד ופלשתים
נלחמים בי ואלהים סר
מעלי ולא ענני עוד גם
ביד הנביאם גם בחלמות
ואקראה לך להודיעני
מה אעשה׃
ויאמר שמואל ולמה
תשאלני ויהוה סר מעליך
ויהי ערך׃ ויעש יהוה לו
כאשר דבר בידי ויקרע
יהוה את הממלכה מידך
ויתנה לרעך לדוד׃ כאשר
לא שמעת בקול יהוה
ולא עשית חרון אפו
בעמלק על כן הדבר הזה
עשה לך יהוה היום הזה׃
ויתן יהוה גם את ישראל
עמך ביד פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם את

לראשי ד̇ לכן שמר סוף חבוש לראשי סכתה
לראשי שמאלו תחת לראשי קדמיה ׳

בקשו ז̇ אשת בעלת אוב כל עטי הארץ ג בו
דרשו יהוה וחבידרו לך אמר לבי ׳ וחד
ובקשו ברחובותיה ׳

הנביאים ג̇ מל בסיפ הגם שאול קדמיה
וירא את להקת ולא ענני עוד ׳

אכול ה̇ מל̇ ואשמה לפניך והנה זה מלאך בן אדם את אשר
המצא שניה בו אכול ושתה ואמרלך ○

כל לשון ישיבה על בד מז̇ ד̇ ויקח דוד אל מושב הזיד וישב אל המטה ויהי הם ישבים אל
הישב אל כסא ושבו אל האדמה אל נחר לבד ○

מחנה ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים וימהר שאול ויפל
מלא קומתו ארצה וירא
מאד מדברי שמואל גם
כח לא היה בו כי לא אכל
לחם כל היום וכל הלילה
ותבוא האשה אל שאול
ותרא כי נבהל מאד ותאמר
אליו הנה שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמע נא
גם אתה בקול שפחתך
ואשמה לפניך פת לחם
ואכול ויהי בך כח כי תלך
בדרך וימאן ויאמר לא
אכל ויפרצו בו עבדיו וגם
האשה וישמע לקלם
ויקם מהארץ וישב אל
המטה ולאשה עגל מרבק
בבית ותמהר ותזבחהו
ותקח קמח ותלש ותפהו
מצות ותגש לפני שאול
ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו
וילכו בלילה ההוא׃

ויקבצו פלשתים את כל
מחניהם אפקה וישראל
חנים בעין אשר ביזרעאל
וסרני פלשתים עברים
למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה
עם אכיש ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד
עבד שאול מלך ישראל
אשר היה אתי זה ימים או
זה שנים ולא מצאתי בו
מאומה מיום נפלו עד
היום הזה
ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים
השב את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן
במלחמה ובמה יתרצה זה
אל אדניו הלוא בראשי
האנשים ההם הלוא זה
דוד אשר יענו לו במחלות
לאמר הכה שאול באלפיו
ודוד ברבבתו׃
ויקרא אכיש אל
דוד ויאמר אליו חי יהוה
כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובאך אתי במחנה
כי לא מצאתי בך רעה מיום
באך אלי עד היום הזה
ובעיני הסרנים לא טוב
אתה ועתה שוב ולך
בשלום ולא תעשה רע
בעיני סרני פלשתים׃
ויאמר דוד אל אכיש
כי מה עשיתי ומה מצאת
בעבדך מיום אשר הייתי
לפניך עד היום הזה כי
לא אבוא ונלחמתי באיבי
אדני המלך ויען אכיש
ויאמר אל דוד ידעתי כי
טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעלה עמנו
במלחמה ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר
באו אתך והשכמתם בבקר
ואור לכם ולכו וישכם
דוד הוא ואנשיו ללכת
בבקר לשוב אל ארץ
פלשתים ופלשתים עלו
יזרעאל׃
ויהי בבא דוד ואנשיו
צקלג ביום השלישי
ועמלקי פשטו אל נגב

מהארץ ה̇ ושמואל מת וימאן ויאמר ויקם דוד
עד מעל הפתח כי משלשות ○

בראשי ד̇ הלוא בראשי ויהי כשמעך וחבירו
ויקבלם דוד ○ ותרוין ובראשי חדשיכם
חדשיכם ○

ישרופה ב׳ והנה שרופה באש שרפה באש
כסיחור ׳ בהוריהם חס ׳

ובניהם ובנותיהם ג׳ ויבא דוד ואנשיו והעם אשר
הצור נבלא בדודם ולחותיהם ׳

היזרעלית ב׳ חס א׳ ושתי נשי דוד ויעל
שם דוד ׳

ואל צקלג ויכו את צקלג
וישרפו אתה באש׃ וישבו
את הנשים אשר בה מקטן
ועד גדול לא המיתו איש
וינהגו וילכו לדרכם׃ ויבא
דוד ואנשיו אל העיר והנה
שרופה באש ונשיהם
ובניהם ובנתיהם נשבו׃
וישא דוד והעם אשר אתו
את קולם ויבכו עד אשר
אין בהם כח לבכות׃ ושתי
נשי דוד נשבו אחינעם
היזרעלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי׃ ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לסקלו
כי מרה נפש כל העם
איש על בנו ועל בנתיו
ויתחזק דוד ביהוה אלהיו׃
ויאמר דוד אל
אביתר הכהן בן אחימלך
הגישה נא לי האפוד
ויגש אביתר את האפוד
אל דוד׃ וישאל דוד ביהוה
לאמר ארדף אחרי
הגדוד הזה האשגנו ויאמר
לו רדף כי השג תשיג והצל
תציל׃ וילך דוד הוא ושש
מאות איש אשר אתו

ויבאו עד נחל הבשור
והנותרים עמדו׃ וירדף דוד
הוא וארבע מאות איש
ויעמדו מאתים איש
אשר פגרו מעבר את נחל
הבשור׃ וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אתו
אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מים׃ ויתנו
לו פלח דבלה ושני צמקים
ויאכל ותשב רוחו אליו
כי לא אכל לחם ולא שתה
מים שלשה ימים ושלשה
לילות׃ ויאמר לו
דוד למי אתה ואי מזה
אתה ויאמר נער מצרי
אנכי עבד לאיש עמלקי
ויעזבני אדני כי חליתי היום
שלשה׃ אנחנו פשטנו נגב
הכרתי ועל אשר ליהודה
ועל נגב כלב ואת צקלג
שרפנו באש׃ ויאמר אליו
דוד התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני ואם
תסגרני ביד אדני וארדך
אל הגדוד הזה׃ וירדהו
והנה נטשים על פני כל

הארץ אכלים ושתים
וחגגים בכל השלל הגדול
אשר לקחו מארץ פלשתים
ומארץ יהודה׃ ויכם דוד
מהנשף ועד הערב למחרתם
ולא נמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות איש
נער אשר רכבו על הגמלים
וינסו׃ ויצל דוד את כל
אשר לקחו עמלק ואת
שתי נשיו הציל דוד׃
ולא נעדר להם מן הקטן
ועד הגדול ועד בנים ובנות
ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב
דוד׃ ויקח דוד את כל
הצאן והבקר נהגו לפני
המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד׃ ויבא דוד
אל מאתים האנשים
אשר פגרו מלכת אחרי
דוד וישיבם בנחל הבשור
ויצאו לקראת דוד
ולקראת העם אשר אתו
ויגש דוד את העם וישאל
להם לשלום׃
ויען כל איש רע ובליעל
מהאנשים אשר הלכו עם

רדף ג׳ ב חס וחד מל אמר אויב וישאל
בר ביהוה ארדוף אויבי ׳

ועל אשר ד׳ אנחנו פשטנו ואת הכבשה וגם ביד
יהודא בן חגני ואקרא חרב ׳

ועד כל ב׳ ולא נעדר להם מכלי האגנות ׳

וילכו ב׳ רפ׳ וינהגו וילכו והתשלח בריקים ס
יבואו ג׳ מל׳ הערלים דשמואל וחד יבואו
מלכי אשור כל גוים אשר עשיו ס
בהן ג׳ ויבאו פלשתים וישבו בהן דשמואל
ולכל בהן חוי רוחי אשר ישרתו דיחזקאל ס

דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם
מהשלל אשר הצלנו כי
אם איש את אשתו ואת
בניו וינהגו וילכו׃
ויאמר דוד לא תעשו
כן אחי את אשר נתן יהוה
לנו וישמר אתנו ויתן את
הגדוד הבא עלינו בידנו
ומי ישמע לכם לדבר הזה
כי כחלק היורד במלחמה
וכחלק הישב על הכלים
יחדו יחלקו׃
ויהי מהיום ההוא
ומעלה וישמה לחק ול
ולמשפט לישראל עד
היום הזה׃
ויבא דוד אל צקלג וישלח
מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל איבי
יהוה׃
לאשר בבית אל ולאשר
ברמות נגב ולאשר
ביתר ולאשר
בערער ולאשר
בשפמות ולאשר
באשתמע ולאשר

ברכל ולאשר
בערי הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני ולאשר
בחרמה ולאשר
בבור עשן ולאשר
בעתך ולאשר
בחברון ולכל המקמות
אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשיו׃
ופלשתים נלחמים בישראל
וינסו אנשי ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר
הגלבע׃ וידבקו פלשתים
את שאול ואת בניו ויכו
פלשתים את יהונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול׃ ותכבד המלחמה
אל שאול וימצאהו המורים
אנשים בקשת ויחל מאד
מהמורים׃ ויאמר שאול
לנשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו
בי ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה׃ וירא
נשא כליו כי מת שאול
ויפל גם הוא על חרבו

וימת עמו׃ וימת שאול
ושלשת בניו ונשא כליו
גם כל אנשיו ביום ההוא
יחדו׃ ויראו אנשי ישראל
אשר בעבר העמק ואשר
בעבר הירדן כי נסו אנשי
ישראל וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו את הערים
וינסו ויבאו פלשתים וישבו
בהן׃
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת שלשת
בניו נפלים בהר הגלבע׃
ויכרתו את ראשו ויפשטו
את כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר בית
עצביהם ואת העם׃ וישמו
את כליו בית עשתרות
ואת גויתו תקעו בחומת
בית שן׃ וישמעו אליו
ישבי יביש גלעד את אשר
עשו פלשתים לשאול׃
ויקומו כל איש חיל וילכו
כל הלילה ויקחו את גוית
שאול ואת גוית בניו
מחומת בית שן ויבאו
יבשה וישרפו אתם שם

מהשלל ג׳ ויקח העם מהשלל לא נתן להם
ויטלו מהשלל ס
וימצאהו ג׳ חס׳ ותכבד המלחמה וחבירו ויבאו
לקראת יהוא ס ויפשטו ב׳ את יוסף את כליו ס
דשמואל חס׳ ס
יביש ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ויקומו כל איש חיל
ושלאחריו ויקומו כל איש דדב׳

משיח בשמן לית כותב בסיפר וכל קריה דכותה כד מן חד וזה אפינו משיח יהוה

תרומות ג ב חס וחד מל כל תרומות הקדשים ושדי ותרומה ואיש תרומות יחדסנה

ג כל חוצת בחוצת אשקלון בחוצתיו חוגרו שק ומלאתם חוצתיה

ויקחו את עצמתיהם ויקברו
תחת האשל ביבשה ויצמו
שבעת ימים׃
ויהי אחרי מות שאול ודוד
שב מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים שנים
ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה
ישראל נמלטתי ויאמר
אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס
העם מן המלחמה וגם
הרבה נפל מן העם וימתו
וגם שאול ויהונתן בנו מתו
ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו איך ידעת כי
מת שאול ויהונתן בנו׃
ויאמר הנער המגיד לו
נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו׃ ויפן
אחריו ויראני ויקרא אלי

ויאמר הנני ויאמר לי מי
אתה ואמר אליו עמלקי
אנכי ויאמר אלי עמד נא
עלי ומתתני כי אחזני השבץ
כי כל עוד נפשי בי ואעמד
עליו ואמתתהו כי ידעתי
כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו
ואביאם אל אדני הנה׃
ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
וגם כל האנשים אשר אתו
ויספדו ויבכו ויצמו עד
הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה
ועל בית ישראל כי נפלו
בחרב׃
ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו אי מזה אתה ויאמר בן
איש גר עמלקי אנכי׃
ויאמר אליו דוד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה׃ ויקרא
דוד לאחד מהנערים
ויאמר גש פגע בו ויכהו
וימת׃ ויאמר אליו דוד
דמיך על ראשך כי פיך
ענה בך לאמר אנכי מתתי

את משיח יהוה׃
ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו
ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר
הישר׃ הצבי ישראל על
במותיך חלל איך נפלו
גבורים׃ אל תגידו בגת אל
תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים׃
הרי בגלבע אל טל ואל
מטר עליכם ושדי תרומת
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח
בשמן׃ מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא
נשוג אחור וחרב שאול
לא תשוב ריקם׃ שאול
ויהונתן הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות
גברו׃ בנות ישראל אל
שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה
עדי זהב על לבושכן׃ איך
נפלו גברים בתוך המלחמה
יהונתן על במותיך חלל

נקראתי ב נקרא נקריתי בהר ואני לא נקראתי לבוא אל המלך בתריה כת

ויאמר דוד ויאמר ד עמלקי לא עוד מורת לא יתירו

במותיך ג ב וחד חס הצבי ישראל איך נפלו גבורים בחוצאת

משיח בשמן ל̇ מלא בסיפ׳ וכל קריה דכותיה בר מן ח̇ו̇ [illegible] ואת אפינו משיח יהוה ∘

תרומות ג̇ ב חס וחד מל כל תרומות הקדשים ושדי ומרומי ואיש תרומות יהרסנה ∘

ג̇ כל̇ חוצות בחוצות אשקלון בחוצתיו חגרו שק ומלאים חוצותיך ∘

ויקחו את עצמתיהם ויקברו
תחת האשל ביבשה ויצמו
שבעת ימים׃
ויהי אחרי מות שאול ודוד
שב מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים שנים
ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה
ישראל נמלטתי ויאמר
אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס
העם מן המלחמה וגם
הרבה נפל מן העם וימתו
וגם שאול ויהונתן בנו מתו
ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו איך ידעת כי
מת שאול ויהונתן בנו׃
ויאמר הנער המגיד לו
נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו׃ ויפן
אחריו ויראני ויקרא אלי

ואמר הנני׃ ויאמר לי מי
אתה ואמר אליו עמלקי
אנכי׃ ויאמר אלי עמד נא
עלי ומתתני כי אחזני השבץ
כי כל עוד נפשי בי׃ ואעמד
עליו ואמתתהו כי ידעתי
כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו
ואביאם אל אדני הנה׃
ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
וגם כל האנשים אשר אתו׃
ויספדו ויבכו ויצמו עד
הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה
ועל בית ישראל כי נפלו
בחרב׃
ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו אי מזה אתה ויאמר בן
איש גר עמלקי אנכי׃ ויאמר
אליו דוד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה׃ ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר
גש פגע בו ויכהו
וימת׃ ויאמר אליו דוד
דמיך על ראשך כי פיך
ענה בך לאמר אנכי מתתי

את משיח יהוה׃
ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו׃
ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר
הישר׃ הצבי ישראל על
במותיך חלל איך נפלו
גבורים׃ אל תגידו בגת אל
תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים׃
הרי בגלבע אל טל ואל
מטר עליכם ושדי תרומת
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח
בשמן׃ מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא
נשוג אחור וחרב שאול
לא תשוב ריקם׃ שאול
ויהונתן הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות גברו׃
בנות ישראל אל
שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה
עדי זהב על לבושכן׃ איך
נפלו גברים בתוך המלחמה
יהונתן על במותיך חלל

נקריתי ב̇ נקרא נקריתי בהר ואני לא נקראתי לבוא אל המלך ∘ בתריה כת ∘

ויאמר דמך [illegible] עמלקי לא [illegible] לא יפתהו ∘

במותיך ג̇ ב [illegible] וחד חס הצבי ישראל איך נפלו גבורים בחטאת ∘

ברוכים ג ב מל וחד חס ויאמר שאול ויאמר דוד ברוכים אתם ליהוה

עשיתם הדבר הזה ... יא מחר ... ולא אחר הנער מדוע עשיתם ... ויאמרו איש אל רעהו ... כי מה עבדך

צר לי עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו
כלי מלחמה
ויהי אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה
באחת ערי יהודה ויאמר
יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה אעלה ויאמר
חברנה ויעל שם דוד וגם
שתי נשיו אחינעם היזרעלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי
ואנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי
חברון ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי
יביש גלעד אשר קברו
את שאול
וישלח דוד מלאכים
אל אנשי יביש גלעד
ויאמר אליהם ברכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד
הזה עם אדניכם עם שאול
ותקברו אתו ועתה יעש
יהוה עמכם חסד ואמת וגם

אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר
הזה ועתה תחזקנה ידיכם
והיו לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו בית
יהודה למלך עליהם

ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת
בן שאול ויעברהו מחנים
וימלכהו אל הגלעד ואל
האשורי ואל יזרעאל ועל
אפרים ועל בנימן ועל
ישראל כלה
בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד ויהי
מספר הימים אשר היה דוד
מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים
ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול
ממחנים גבעונה ויואב בן
צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת גבעון
יחדו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה

ויאמר אבנר אל יואב יקומו
נא הנערים וישחקו לפנינו
ויאמר יואב יקמו ויקמו
ויעברו במספר שנים עשר
לבנימן ולאיש בשת בן
שאול ושנים עשר מעבדי
דוד ויחזקו איש בראש
רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת הצרים אשר
בגבעון ותהי המלחמה
קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד ויהיו שם
שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל
קל ברגליו כאחד הצבים
אשר בשדה וירדף עשהאל
אחרי אבנר ולא נטה
ללכת על הימין ועל השמאול
מאחרי אבנר
ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשהאל ויאמר אנכי
ויאמר לו אבנר נטה לך
על ימינך או על שמאלך
ואחז לך אחד מהנערים
וקח לך את חלצתו ולא
אבה עשהאל לסור מאחריו

כלה ג כת ה ועל ישראל כלה ... מואב ...

ועל ישראל ב וימלכהו על כל מלכותו

כל שמואל אחיך בר מן חד ואיך אשא פני אל יואב אחיך ׃ וכל ירמיה דכותיה
אחיך בר מן חד ולשרית אמר חעד נתלי אלף כסף לאחיך ׃ ל

תחתיו דכות תחתיו ויפל שם וימת תחתיו וימת תחתיו אשר מלכת תחתיו וישלח
אבנר מלאכים אל דוד אלוה לא ישיב אפו ל

קדש ליהוה לא ימכר

ויסף עוד אבנר לאמר אל
עשהאל סור לך מאחרי
למה אככה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך
וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל החמש
ותצא החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתו ויהי כל
הבא אל המקום אשר נפל
שם עשהאל וימת ויעמדו
וירדפו יואב ואבישי אחרי
אבנר והשמש באה והמה
באו עד גבעת אמה אשר
על פני גיח דרך מדבר
גבעון ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה
אחת ויעמדו על ראש
גבעה אחת ויקרא אבנר
אל יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלוא ידעתה
כי מרה תהיה באחרונה
ועד מתי לא תאמר לעם
לשוב מאחרי אחיהם
ויאמר יואב חי האלהים
כי לולא דברת כי אז
מהבקר נעלה העם איש
מאחרי אחיו ויתקע
יואב בשופר ויעמדו כל

העם ולא ירדפו עוד אחרי
ישראל ולא יספו עוד להלחם
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה
כל הלילה ההוא ויעברו
את הירדן וילכו כל הבתרון
ויבאו מחנים ויואב שב
מאחרי אבנר ויקבץ את
כל העם ויפקדו מעבדי
דוד תשעה עשר איש
ועשהאל ועבדי דוד הכו
מבנימן ובאנשי אבנר
שלש מאות וששים איש
מתו וישאו את עשהאל
ויקברהו בקבר אביו אשר
בית לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם
בחברון ותהי המלחמה
ארכה בין בית שאול ובין
בית דוד ודוד הלך וחזק
ובית שאול הלכים ודלים
וילדו לדוד בנים
בחברון ויהי בכורו אמנון
לאחינעם היזרעאלת
ומשנהו כלאב לאביגל
אשת נבל הכרמלי
והשלשי אבשלום בן
מעכה בת תלמי מלך גשור
והרביעי אדניה בן חגית

והחמישי שפטיה בן
אביטל והששי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה
ילדו לדוד בחברון

ויהי בהיות המלחמה בין
בית שאול ובין בית דוד
ואבנר היה מתחזק בבית
שאול ולשאול פלגש
ושמה רצפה בת איה
ויאמר אל אבנר מדוע
באתה אל פילגש אבי
ויחר לאבנר מאד על
דברי איש בשת ויאמר
הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד
עם בית שאול אביך
אל אחיו ואל מרעהו
ולא המציתך ביד דוד
ותפקד עלי עון האשה
היום כה יעשה
אלהים לאבנר וכה יסיף
לו כי כאשר נשבע יהוה
לדוד כי כן אעשה לו
להעביר הממלכה מבית
שאול ולהקים את כסא
דוד על ישראל ועל
יהודה מדן ועד באר שבע

ארכה ג והם ותהי המלחמה בין על בן שלה
אלינו ארכה מארץ הדיד

על דברי ג ויחר לאבנר לבו דרשו ב בה לשמע המלבים חני חיל עולה הביצרות שגיון וכל דברי חיל
דכות בר מן חד ולא שמע אל דברי נכו ויפקדו ג מעבדי דוד השוערים ביום הנשכות

גם תמול גם שלשם ב̇ ודבר אבנר היה
בהיות שאול מלך ודב ימיה

עשיתה ה̇ מל ויאמר טעד ויאמר שאול אל אחימלך ויאת הגדול הדיוד וכי ימצא איש ויבא יואב אל
המלך ויאמר עבדיו אליו ומי יאמר מדוע משנאתיך

ולא יכל עוד להשיב את
אבנר דבר מיראתו אתו
וישלח אבנר מלאכים
אל דוד תחתו לאמר למי ארץ
לאמר כרתה בריתך אתי
והנה ידי עמך להסב אליך
את כל ישראל ויאמר טוב
אני אכרת אתך ברית אך
דבר אחד אנכי שאל מאתך
לאמר לא תראה את פני
כי אם לפני הביאך את
מיכל בת שאול בבאך
לראות את פני
וישלח דוד מלאכים
אל איש בשת בן שאול
לאמר תנה את אשתי את
מיכל אשר ארשתי לי
במאה ערלות פלשתים
וישלח איש בשת ויקחה
מעם איש מעם פלטיאל
בן ליש וילך אתה אישה
הלוך ובכה אחריה עד
בחרים ויאמר אליו אבנר
לך שוב וישב ודבר אבנר
היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם
הייתם מבקשים את דוד
למלך עליכם ועתה עשו

כי יהוה אמר אל דוד לאמר
ביד דוד עבדי הושיע את
עמי ישראל מיד פלשתים
ומיד כל איביהם וידבר
גם אבנר באזני בנימין
וילך גם אבנר לדבר באזני
דוד בחברון את כל אשר
טוב בעיני ישראל ובעיני
כל בית בנימן ויבא אבנר
אל דוד חברון ואתו עשרים
אנשים ויעש דוד לאבנר
ולאנשים אשר אתו משתה
ויאמר אבנר אל דוד אקומה
ואלכה ואקבצה אל אדני
המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך
וישלח דוד את אבנר וילך
בשלום והנה עבדי דוד
ויואב בא מהגדוד ושלל
רב עמם הביאו ואבנר
איננו עם דוד בחברון כי
שלחו וילך בשלום ויואב
וכל הצבא אשר אתו באו
ויגדו ליואב לאמר בא
אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום
ויבא יואב אל המלך ויאמר

מה עשיתה הנה בא אבנר
אליך למה זה שלחתו וילך
הלוך ידעת את אבנר בן
נר כי לפתתך בא ולדעת
את מוצאך ואת מבואך
ולדעת את כל אשר אתה
עשה ויצא יואב מעם
דוד וישלח מלאכים אחרי
אבנר וישבו אתו מבור
הסרה ודוד לא ידע וישב
אבנר חברון ויטהו יואב
אל תוך השער לדבר אתו
בשלי ויכהו שם החמש
וימת בדם עשהאל אחיו
וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי וממלכתי
מעם יהוה עד עולם מדמי
אבנר בן נר יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו ואל
יכרת מבית יואב זב ומצרע
ומחזיק בפלך ונפל בחרב
וחסר לחם ויואב ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם
בגבעון במלחמה
ויאמר דוד אל יואב
ואל כל העם אשר אתו
קרעו בגדיכם וחגרו שקים

אקומה ג̇ ויאמר אבנר גם עולים אקומה
נא ואסובבה וחד ואקומה

ולדעת ה̇ ידעת את אבנר ב בו כי שמך
נקרא והבירו רשע בסל

מאחרי כן ג̇ וישמע דוד ויעש לו אבשלום
וינשא לעיני כל הגוים

וספדו לפני אבנר והמלך
דוד הלך אחרי המטה׃
ויקברו את אבנר בחברון
וישא המלך את קולו ויבך
אל קבר אבנר ויבכו כל
העם ויקנן המלך
אל אבנר ויאמר הכמות
נבל ימות אבנר׃ ידך לא
אסרות ורגליך לא לנחשתים
הגשו כנפול לפני בני עולה
נפלת ויספו כל העם לבכות
עליו׃ ויבאו כל העם להברות
את דוד לחם בעוד היום
וישבע דוד לאמר כה
יעשה לי אלהים וכה
יסיף כי אם לפני בוא השמש
אטעם לחם או כל מאומה׃
וכל העם הכירו וייטב
בעיניהם ככל אשר עשה
המלך בעיני כל העם טוב׃
וידעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כי לא היתה
מהמלך להמית את אבנר
בן נר׃ ויאמר המלך
אל עבדיו הלוא תדעו כי
שר וגדול נפל היום הזה
בישראל׃ ואנכי היום רך
ומשוח מלך והאנשים

האלה בני צרויה קשים
ממני ישלם יהוה לעשה
הרעה כרעתו׃

וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וירפו ידיו
וכל ישראל נבהלו׃ ושני
אנשים שרי גדודים היו
בן שאול שם האחד
בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני
בנימן כי גם בארות תחשב
על בנימן׃ ויברחו הבארתים
גתימה ויהיו שם גרים עד
היום הזה׃
וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים בן חמש
שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל
ותשאהו אמנתו ותנס
ויהי בחפזה לנוס ויפל
ויפסח ושמו מפיבשת׃
וילכו בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כחם
היום אל בית איש בשת
והוא שכב את משכב
הצהרים׃ והנה באו עד
תוך הבית לקחי חטים

ויכהו אל החמש ורכב
ובענה אחיו נמלטו׃ ויבאו
הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו וימתהו
ויסירו את ראשו ויקחו
את ראשו וילכו דרך
הערבה כל הלילה׃ ויבאו
את ראש איש בשת אל
דוד חברון ויאמרו אל
המלך הנה ראש איש בשת
בן שאול איבך אשר בקש
את נפשך ויתן יהוה לאדני
המלך נקמות היום הזה
משאול ומזרעו׃ ויען דוד
את רכב ואת בענה אחיו
בני רמון הבארתי ויאמר
להם חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צרה׃ כי
המגיד לי לאמר הנה מת
שאול והוא היה כמבשר
בעיניו ואחזה בו ואהרגהו
בצקלג אשר לתתי לו
בשרה׃ אף כי אנשים
רשעים הרגו את איש
צדיק בביתו על משכבו
ועתה הלוא אבקש את
דמו מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ׃ ויצו דוד את

ואת ראש ב׳ וישא את ראש שר המשקים ואת
ראש איש בשת לקחו

וביתה ב׳ מן המלוא וביתה ובשערי החצר
הפנימית וביתה

ויתלו ב׳ על הברכה את חמש ויתלו
את מרדכי

הנערים ויהרגום ויקצצו את
ידיהם ואת רגליהם ויתלו
על הברכה בחברון ואת
ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון

ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו
לאמר הננו עצמך ובשרך
אנחנו גם אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו
אתה היית מוציא והמבי
את ישראל ויאמר יהוה
לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה לנגיד
על ישראל ויבאו כל זקני
ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך דוד
ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך
על ישראל   בן שלשים
שנה דוד במלכו ארבעים
שנה מלך בחברון מלך
על יהודה שבע שנים וששה
חדשים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה וילך
המלך ואנשיו ירושלם אל

היבסי יושב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אם הסירך העורים
והפסחים לאמר לא יבוא
דוד הנה וילכד דוד את
מצדת ציון היא עיר דוד
ויאמר דוד ביום ההוא כל
מכה יבסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים
שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא יבוא
אל הבית וישב דוד במצדה
ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד
סביב מן המלוא וביתה
וילך דוד הלוך וגדול
ויהוה אלהי צבאות עמו

וישלח חירם מלך צר
מלאכים אל דוד ועצי
ארזים וחרשי עץ וחרשי
אבן קיר ויבנו בית לדוד
וידע דוד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי
נשא ממלכתו בעבור עמו
ישראל   ויקח דוד
עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחרי באו מחברון ויולדו
עוד לדוד בנים ובנות ואלה

שמות הילדים לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה
ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע ואלישמע ואלידע
ואליפלט
וישמעו פלשתים כי משחו
את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה ופלשתים
באו וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים
התתנם בידי
ויאמר יהוה אל דוד עלה
כי נתן אתן את הפלשתים
בידך ויבא דוד בבעל
פרצים ויכם שם דוד
ויאמר פרץ יהוה את איבי
לפני כפרץ מים על כן קרא
שם המקום ההוא בעל
פרצים ויעזבו שם את
עצביהם וישאם דוד
ואנשיו
ויספו עוד פלשתים לעלות
וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה הסב אל אחריהם

יהוה אלהי צבאות [illegible]

אל פלשתים ב׳ האעלה דשמואל אשר
היה דבר יהוה

עזא ג כת א בנביא ועזא ואחיו בגז עזא
וחבירו ס

שם האלהים ב ומשה נגש אל הערפל ויכהו
שם האלהים ס

עולה ג מל בסיפ ויקח שמואל ויהי שמואל
מעלה ויכל דוד מהעלות ס

ובאת להם ממול בכאים׃
ויהי בשמעך את קול הצעדה כשמעך קרי
בראשי הבכאים אז תחרץ
כי אז יצא יהוה לפניך
להכות במחנה פלשתים׃
ויעש דוד כן כאשר צוהו
יהוה ויך את פלשתים
מגבע עד באך גזר׃

ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף׃
ויקם וילך דוד וכל העם
אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם
שם יהוה צבאות ישב
הכרבים עליו׃ וירכבו את
ארון האלהים אל עגלה
חדשה וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חדשה׃
וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך
לפני הארון׃ ודוד וכל בית
ישראל משחקים לפני
יהוה בכל עצי ברושים

ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים׃
ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזה אל ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטו הבקר׃
ויחר אף יהוה בעזה ויכהו
שם האלהים על השל
וימת שם עם ארון האלהים׃
ויחר לדוד על אשר פרץ
יהוה פרץ בעזה ויקרא
למקום ההוא פרץ עזה
עד היום הזה׃ ויירא דוד
את יהוה ביום ההוא ויא
ויאמר איך יבוא אלי ארון
יהוה׃ ולא אבה דוד להסיר
אליו את ארון יהוה על
עיר דוד ויטהו דוד בית
עבד אדם הגתי׃ וישב
ארון יהוה בית עבד אדם
הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת
כל ביתו׃ ויגד למלך דוד
לאמר ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד ויעל את ארון
האלהים מבית עבד אדם
עיר דוד בשמחה׃ ויהי

כי צעדו נשאי ארון יהוה
ששה צעדים ויזבח שור
ומריא׃ ודוד מכרכר בכל
עז לפני יהוה ודוד חגור
אפוד בד׃ ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון
יהוה בתרועה ובקול שופר׃
והיה ארון יהוה בא עיר
דוד ומיכל בת שאול
נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דוד מפזז
ומכרכר לפני יהוה ותבז
לו בלבה׃ ויבאו את ארון
יהוה ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות
לפני יהוה ושלמים׃ ויכל
דוד מהעלות העולה
והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה צבאות׃ ויחלק
לכל העם לכל המון ישראל
למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך
כל העם איש לביתו׃ וישב
דוד לברך את ביתו׃
ותצא מיכל בת שאול
לקראת דוד ותאמר מה

וישאהו ד וחס מבית אבינדב וחבירו דשמואל
על הסוסים דרב ימי במוט בשנים וחד
וישאהו וישיבהו ס

על עיר ד ולא אבוה דוד דשמואל והמטרתי על
עיר אחת ועל עיר אחת שבעים
שבעים ס

שם יהוה צבאות ד ואנכי בא אליך אשר
נקרא שם ויכל דוד בעת ההיא ס

יושב ה מל בסיפ׳ תחת חרמון החוי האשל אל חיב כי יושב הארץ ראה נא אנכי יושב ודוד להשובי
השנה תנה יושב בירושלם ודוד יושב בין שני השערים הנה המלך יושב בשער ׃

שמואל מאחר הצאן ׃ עמוס מאחרי הצאן ׃
דברי הימים מן אחרי הצאן ׃

נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים ׃
ויאמר דוד אל מיכל
לפני יהוה אשר בחר בי
מאביך ומכל ביתו לצות
אתי נגיד על עם יהוה
על ישראל ושחקתי
לפני יהוה ׃ ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני
ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה ׃ ולמיכל בת
שאול לא היה לה ילד
עד יום מותה ׃
ויהי כי ישב המלך בביתו
ויהוה הניח לו מסביב
מכל איביו ׃ ויאמר המלך
אל נתן הנביא ראה נא
אנכי יושב בבית ארזים
וארון האלהים ישב בתוך
היריעה ׃ ויאמר נתן אל
המלך כל אשר בלבבך
לך עשה כי יהוה עמך ׃
ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל
נתן לאמר ׃ לך ואמרת אל
עבדי אל דוד כה

אמר יהוה האתה תבנה
לי בית לשבתי ׃ כי לא ישבתי
בבית למיום העלתי את
בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן ׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי
בית ארזים ׃ ועתה כה תאמר
לעבדי לדוד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן
הנוה מאחר הצאן להיות
נגיד על עמי על ישראל ׃
ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל
איביך מפניך ועשתי לך
שם גדול כשם הגדלים
אשר בארץ ׃ ושמתי מקום
לעמי לישראל ונטעתיו
ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יסיפו בני עולה לענותו
כאשר בראשונה ׃ ולמן
היום אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל והניחתי
לך מכל איביך והגיד לך

יהוה כי בית יעשה לך
יהוה ׃ כי ימלאו ימיך
ושכבת את אבתיך והקימתי
את זרעך אחריך אשר
יצא ממעיך והכינתי את
ממלכתו ׃ הוא יבנה בית
לשמי וכננתי את כסא
ממלכתו עד עולם ׃ אני
אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן אשר בהעותו
והכחתיו בשבט אנשים
ובנגעי בני אדם ׃ וחסדי
לא יסור ממנו כאשר
הסרתי מעם שאול אשר
הסרתי מלפניך ׃ ונאמן
ביתך וממלכתך עד
עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם ׃ ככל
הדברים האלה וככל
החזיון הזה כן דבר נתן
אל דוד ׃
ויבא המלך דוד וישב
לפני יהוה ויאמר מי
אנכי אדני יהוה ומי ביתי
כי הבאתני עד הלם ׃
ותקטן עוד זאת בעיניך
אדני יהוה ותדבר גם אל
בית עבדך למרחוק וזאת

לך ואמרת ג אל עבדי אל דוד לעם הזה ׃
האמהות ב ובאהל שתי אשר אמרת ׃

מי אנכי ג ויאמר משה אל האלהים ומי חוי
מי אנכי אדני יהוה דשמואל ׃

למרחוק ה ותקטן וחבירו הלא שמעת וחבירו עיניו
וביתו ויצא שהר אשא דעי והקול נשמע ׃

תורת האדם אדני יהוה ומה
יוסיף דוד עוד לדבר אליך
ואתה ידעת את עבדך
אדני יהוה בעבור דברך
וכלבך עשית את כל הגדולה
הזאת להודיע את עבדך
על כן גדלת יהוה אלהים
כי אין כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו ומי כעמך כישראל
גוי אחד בארץ אשר הלכו
אלהים לפדות לו לעם
ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונראות
לארצך מפני עמך אשר
פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו ותכונן לך את
עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה
היית להם לאלהים
ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקם עד
עולם ועשה כאשר
דברת ויגדל שמך עד
עולם לאמר יהוה צבאות
אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך

כי אתה יהוה צבאות אלהי
ישראל גליתה את אזן
עבדך לאמר בית אבנה
לך על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את
התפלה הזאת ועתה אדני
יהוה אתה הוא האלהים
ודבריך יהיו אמת ותדבר
אל עבדך את הטובה
הזאת ועתה הואל וברך
את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה
אדני יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם׃

ויהי אחרי כן ויך דוד את
פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה מיד
פלשתים ויך את מואב
וימדדם בחבל השכב
אותם ארצה וימדד שני
חבלים להמית ומלא החבל
להחיות ותהי מואב לדוד
לעבדים נשאי מנחה׃
ויך דוד את הדדעזר בן
רחב מלך צובה בלכתו
להשיב ידו בנהר וילכד
דוד ממנו אלף ושבע

מאות פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דוד
את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב ותבא ארם
דמשק לעזר להדדעזר
מלך צובה ויך דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש
וישם דוד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדוד
לעבדים נושאי מנחה
ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך ויקח דוד את
שלטי הזהב אשר היו
אל עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם ומבטח ומברתי
ערי הדדעזר לקח המלך
דוד נחשת הרבה מאד
וישמע תעי מלך
חמת כי הכה דוד את
כל חיל הדדעזר וישלח
תעי את יורם בנו אל
המלך דוד לשאל לו
לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדדעזר ויכהו
כי איש מלחמות תעי
היה הדדעזר ובידו היו
כלי כסף וכלי זהב וכלי
נחשת גם אתם הקדיש

רחב ב̇ חס̇ שם̇ אנט ויך דוד את הדדעזר
ומשלל הדדעזר בן רחב ׃

חסד אלהים בחסד אלהים ב̇ ואעשה עמו ואני
כזית רענן ׃ ושארא חסד יהוה ׃

ד̇ מקפין בתרתין נקודין מטעין בן ששי
בן אחד בן קטן בן פריץ ׃

המלך דוד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל
הגוים אשר כבש מארם
וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן רחב
מלך צובה ויעש דוד שם
בשבו מהכותו את ארם
בגיא מלח שמונה עשר
אלף וישם באדום נצבים
בכל אדום שם נצבים ויהי
כל אדום עבדים לדוד
ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך וימלך דוד על
כל ישראל ויהי דוד עשה
משפט וצדקה לכל עמו
ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד מזכיר
וצדוק בן אחיטוב ואחימלך
בן אביתר כהנים ושריה
סופר ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו׃

ויאמר דוד הכי יש
עוד אשר נותר לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור
יהונתן ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו לו

אל דוד ויאמר המלך אליו
האתה ציבא ויאמר עבדך
ויאמר המלך האפס עוד
איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן
ליהונתן נכה רגלים ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה הוא
בית מכיר בן עמיאל בלו
דבר וישלח המלך דוד
ויקחהו מבית מכיר בן
עמיאל מלו דבר ויבא
מפיבשת בן יהונתן בן
שאול אל דוד ויפל על
פניו וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה
עבדך ויאמר לו דוד אל
תירא כי עשה אעשה עמך
חסד בעבור יהונתן אביך
והשבתי לך את כל שדה
שאול אביך ואתה תאכל
לחם על שלחני תמיד
וישתחו ויאמר מה עבדך
כי פנית אל הכלב המת
אשר כמוני ויקרא המלך
אל ציבא נער שאול
ויאמר אליו כל אשר היה

לשאול ולכל ביתו נתתי
לבן אדניך ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך
לחם ואכלו ומפיבשת בן
אדניך יאכל תמיד לחם
על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים ויאמר ציבא אל
המלך ככל אשר יצוה
אדני המלך את עבדו כן
יעשה עבדך ומפיבשת
אכל על שלחני כאחד
מבני המלך ולמפיבשת
בן קטן ושמו מיכא וכל
מושב בית ציבא עבדים
למפיבשת ומפיבשת
ישב בירושלם כי על
שלחן המלך תמיד הוא
אכל והוא פסח שתי
רגליו

ויהי אחרי כן וימת מלך
בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו ויאמר דוד אעשה
חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו
ביד עבדיו אל אביו ויבאו

איפה י̇ כת̇ איפה הם רעים איפה האנשים איפה שמואל איפה הוא איפה לא שגלת אלה איפה הם ואיש
אל ידע איפה איפה היית ואיפה ישרים נכחדו איפה לקטת היום ׃ מיכא ב̇ כת̇ א̇ ולמפיבשת בן קטן
ובקבקר חרש ׃ וכל עזרא דכותהון ׃

את כל שדה ב̇ ויכו את כל שדה העמלקי
והשבתי לך ׃

איש ואיש ג ואת מלך מעכה ולציוו ויאמר
מיכ עמידים ס

כל שמואל אבישי בר מן חד אבשי ואת יתרה עד
יתן בידו ס וכל דברי הימים דכותה אבשי

רחוב ג מל שם קדייה ואיז מציל ויבטרו
להדד ושלאחריו ס

קדש ליהוה

לא ומכר

עבדי דוד ארץ בני עמון
ויאמרו שרי בני עמון
אל חנון אדניהם המכבד
דוד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלוא
בעבור חקר את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח
דוד את עבדיו אליך ויקח
חנון את עבדי דוד ויגלח
את חצי זקנם ויכרת את
מדויהם בחצי עד שתותיהם
וישלחם ויגדו לדוד
וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו
עד יצמח זקנכם ושבתם
ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני עמון
וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם צובא עשרים
אלף רגלי ואת מלך מעכה
אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש
וישמע דוד וישלח את
יואב ואת כל הצבא
הגבורים ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח
השער וארם צובא ורחוב

ואיש טוב ומעכה לבדם
בשדה וירא יואב כי היתה
אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי
בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן
ביד אבשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון ויאמר
אם תחזק ארם ממני והיתה
לי לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והלכתי
להושיע לך חזק ונתחזק
בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה יעשה
הטוב בעיניו ויגש יואב
והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפניו ובני
עמון ראו כי נס ארם
וינסו מפני אבישי ויבאו
העיר וישב יואב מעל
בני עמון ויבא ירושלם
וירא ארם כי נגף לפני
ישראל ויאספו יחד
וישלח הדדעזר ויצא
את ארם אשר מעבר
הנהר ויבאו חילם ושובך
שר צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדוד ויאסף

את כל ישראל ויעבר את
הירדן ויבא חלאמה ויערכו
ארם לקראת דוד וילחמו
עמו וינסו ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר
צבאו הכה וימת שם ויראו
כל המלכים עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני
עמון

ויהי לתשובת השנה
לעת צאת המלאכים
וישלח דוד את יואב ואת
עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני
עמון ויצרו על רבה ודוד
יושב בירושלם ויהי
לעת הערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך על
גג בית המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה
טובת מראה מאד וישלח
דוד וידרש לאשה
ויאמר הלוא זאת בת

ד כת ב ולא קרי בחורי בישראל המפקדים במית יהוה המלך
ויתנו בבית הפקידות בנשק ובחרבית ס

ואת עבדיו ד ויהי לתשובת וישקף ארונה
ואחרי בן נאם יהוה את פרעה ס

וימותו ב̇ מל מעבדי המלך ויפל על הנערים
וימותו ○

ככלותך ב̇ ויצו את המלאך לקרא את הספר הזה ○
דדמיין מל ○ וחד בכלותך חסר ○

יגצ

ודא

שבע בת אליעם אשת אוריה
החתי׃ וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבוא אליו וישכב
עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל
ביתה׃ ותהר האשה
ותשלח ותגד לדוד ותאמר
הרה אנכי׃ וישלח דוד
אל יואב שלח אלי את
אוריה החתי וישלח יואב
את אוריה אל דוד׃
ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה׃
ויאמר דוד לאוריה רד
לביתך ורחץ רגליך ויצא
אוריה מבית המלך ותצא
אחריו משאת המלך׃
וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל עבדי אדניו
ולא ירד אל ביתו׃ ויגדו
לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר
דוד אל אוריה הלוא
מדרך אתה בא מדוע
לא ירדת אל ביתך׃ ויאמר
אוריה אל דוד הארון
וישראל ויהודה ישבים

בסכות ואדני יואב ועבדי
אדני על פני השדה חנים
ואני אבוא אל ביתי
לאכל ולשתות ולשכב
עם אשתי חיך וחי נפשך
אם אעשה את הדבר הזה׃
ויאמר דוד אל אוריה
שב בזה גם היום ומחר
אשלחך וישב אוריה
בירושלם ביום ההוא
וממחרת׃ ויקרא לו דוד
ויאכל לפניו וישת
וישכרהו ויצא בערב
לשכב במשכבו עם עבדי
אדניו ואל ביתו לא ירד׃
ויהי בבקר ויכתב דוד
ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה׃ ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול
פני המלחמה החזקה
ושבתם מאחריו ונכה
ומת׃ ויהי בשמור
יואב אל העיר ויתן את
אוריה אל המקום אשר
ידע כי אנשי חיל שם׃
ויצאו אנשי העיר וילחמו
את יואב ויפל מן העם
מעבדי דוד וימת גם

אוריה החתי׃ וישלח יואב
ויגד לדוד את כל דברי
המלחמה׃ ויצו את המלאך
לאמר ככלותך את כל דברי
המלחמה לדבר אל המלך׃
והיה אם תעלה חמת המלך
ואמר לך מדוע נגשתם אל
העיר להלחם הלוא ידעתם
את אשר ירו מעל החומה׃
מי הכה את אבימלך בן
ירבשת הלוא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל החומה
וימת בתבץ למה נגשתם אל
החומה ואמרת גם עבדך
אוריה החתי מת׃ וילך
המלאך ויבא ויגד לדוד את
כל אשר שלחו יואב׃ ויאמר
המלאך אל דוד כי גברו
עלינו האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהיה עליהם עד
פתח השער׃ וירו המוראים
אל עבדיך מעל החומה
וימותו מעבדי המלך וגם
עבדך אוריה החתי מת׃
ויאמר דוד אל
המלאך כה תאמר אל יואב
אל ירע בעיניך את הדבר הזה
כי כזה וכזה תאכל החרב

ואל ביתו ג̇ אם ישוב הרוצח ואל ביתו לא
ירד וגם ביד יהוא ○

אל החומה ג̇ למה נגשתם וילך הרנפה אל גג
השער ונשוב כלנו ○

כזה וכזה ג̇ תאכל החרב עשה לי מיכה
הדבר אליה ○

ויליד לה בן ב׳ ויעבר האבל וילך ויחזה את גמדו
כה אמר יהוה אלהי ישראל ב׳ בסיפר וא׳ נתן

אתם ב׳ דגש בסיפר כלומר החחלנו אתם
ולא ברא אתם לחם

החזק מלחמתך אל העיר והרסה
וחזקהו ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספד על
בעלה ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו
לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר עשה דוד בעיני יהוה

וישלח יהוה את נתן אל דוד
ויבא אליו ויאמר לו שני
אנשים היו בעיר אחת אחד
עשיר ואחד ראש לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד
ולרש אין כל כי אם כבשה
אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו יחדו
מפתו תאכל ומכסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי לו כבת
ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארח הבא לו ויקח
את כבשת האיש הראש
ויעשה לאיש הבא אליו
ויחר אף דוד באיש מאד
ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן
מות האיש העשה זאת
ואת הכבשה ישלם ארבעתים
עקב אשר עשה את הדבר

הזה ועל אשר לא חמל
ויאמר נתן אל דוד אתה
האיש כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול
ואתנה לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה
לך את בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך כהנה
וכהנה מדוע בזית את דבר
יהוה לעשות הרע בעינו את
אוריה החתי הכית בחרב
ואת אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הרגת בחרב בני עמון
ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בזתני
ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה
כה אמר יהוה הנני
מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את נשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושכב עם
נשיך לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה נגד
כל ישראל ונגד השמש
ויאמר דוד אל נתן

חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם
יהוה העביר חטאתך לא
תמות אפס כי נאץ נאצת
את איבי יהוה בדבר הזה
גם הבן הילוד לך מות ימות
וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה
את הילד אשר ילדה אשת
אוריה לדוד ויאנש ויבקש
דוד את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן ושכב
ארצה ויקמו זקני ביתו
עליו להקימו מן הארץ ולא
אבה ולא ברא אתם לחם
ויהי ביום השביעי וימת
הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי
אמרו הנה בהיות הילד חי
דברנו אליו ולא שמע
בקולנו ואיך נאמר אליו מת
הילד ועשה רעה וירא
דוד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר
דוד אל עבדיו המת הילד
ויאמרו מת ויקם דוד
מהארץ וירחץ ויסך ויחלף
שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו וישאל וישימו

ראש הראש ג׳ מל ואחד ראש האיש הראש
ראש עשה כף רמיה

רעיך ב׳ מל בנביא ונתתי לרעיך אתה ורעיך ... מל
כתיב ... ורעך

ויאמרו עבדיו אליו ב׳ ושמר אשר בעלת אוב
מה הדבר הזה ס

ואבכה ג׳ ויאמר בעוד הילד חי ואבכה ב״נ
נפשי ויהי כשמע ס

ג׳ כתיב כף וקרי בית במלכן ויכן את ...
יהוה ויוסף ... יבין ... ס

לו להם ויאכל ויאמרו עבדיו
אליו מה הדבר הזה אשר
עשיתה בעבור הילד חי צמת
ותבך וכאשר מת הילד קמת
ותאכל לחם ויאמר בעוד הילד
חי צמתי ואבכה כי אמרתי
מי יודע יחנני יהוה וחי הילד
ועתה מת למה זה אני צם
האוכל להשיבו עוד אני
הלך אליו והוא לא ישוב
אלי וינחם דוד את בת שבע
אשתו ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את
שמו שלמה ויהוה אהבו
וישלח ביד נתן הנביא ויקרא
את שמו ידידיה בעבור
יהוה
וילחם יואב ברבת בני עמון
וילכד את עיר המלוכה
וישלח יואב מלאכים אל
דוד ויאמר נלחמתי ברבה
גם לכדתי את עיר המים
ועתה אסף את יתר העם
וחנה על העיר ולכדה פן
אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה ויאסף דוד את
כל העם וילך רבתה וילחם
בה וילכדה ויקח את עטרת

מלכם מעל ראשו ומשקלה
ככר זהב ואבן יקרה ותהי
על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ואת העם
אשר בה הוציא וישם במגרה
ובחרצי הברזל ובמגזרת
הברזל והעביר אותם במלכן
וכן יעשה לכל ערי בני
עמון וישב דוד וכל העם
ירושלם
ויהי אחרי כן ולאבשלום בן
דוד אחות יפה ושמה תמר
ויאהבה אמנון בן דוד ויצר
לאמנון להתחלות בעבור
תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות
לה מאומה ולאמנון רע
ושמו יונדב בן שמעה אחי
דוד ויונדב איש חכם מאד
ויאמר לו מדוע אתה ככה
דל בן המלך בבקר בבקר
הלוא תגיד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אחות
אבשלם אחי אני אהב
ויאמר לו יהונדב שכב על
משכבך והתחל ובא אביך
לראותך ואמרת אליו תבא
נא תמר אחותי ותברני לחם

ותעשה לעיני את הבריה
למען אשר אראה ואכלתי
מידה וישכב אמנון ויתחל
ויבא המלך לראותו ויאמר
אמנון אל המלך תבוא נא
תמר אחתי ותלבב לעיני
שתי לבבות ואברה מידה
וישלח דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון
אחיך ועשי לו הבריה
ותלך תמר בית אמנון אחיה
והוא שכב ותקח את הבצק
ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל
את הלבבות ותקח את
המשרת ותצק לפניו וימאן
לאכול ויאמר אמנון
הוציאו כל איש מעלי
ויצאו כל איש מעליו ויאמר
אמנון אל תמר הביאי הבריה
החדר ואברה מידך ותקח
תמר את הלבבות אשר
עשתה ותבא לאמנון אחיה
החדרה ותגש אליו לאכל
ויחזק בה ויאמר לה בואי
שכבי עמי אחותי ותאמר
לו אל אחי אל תענני כי
לא יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבלה הזאת

אחות ג׳ ומל ולאבשלום בן דוד לא יספו לו
אחות לנו קטנה וחד ולאחות אשר ס

את יתר ב׳ ואכל את יתר הכלים ...
אכף את יתר העם ס

הביאי ג׳ הביאי הבריה הביאו עצה הביאי
בני החרוש ס

ב̇ מטעיי בעיניה קדמיה ולא אבה לשמע בקולה תיניה ולא אבה לשמע לה וחד פסוק סימנהון קולה בנחש ילך

ועליה ג̇ ועליה כתנת פסים ועליה למדוס שוביה ועליה ידרעו אחרין

ואני אנה אוליך את חרפתי
ואתה תהיה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דבר נא אל
המלך כי לא ימנעני ממך
ולא אבה לשמע בקולה
ויחזק ממנה ויענה וישכב
אתה וישנאה אמנון שנאה
גדולה מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמנון קומי
לכי ותאמר לו אל אודת הרעה
הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית
עמי לשלחני ולא אבה
לשמע לה ויקרא את נערו
משרתו ויאמר שלחו נא
את זאת מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה ועליה כתנת
פסים כי כן תלבשן בנות
המלך הבתולת מעילים
ויצא אותה משרתו החוץ
ונעל הדלת אחריה ותקח
תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיה האמינון
אחיך היה עמך ועתה
אחותי החרישי אחיך הוא

אל תשיתי את לבך לדבר
הזה ותשב תמר ושממה
בית אבשלום אחיה והמלך
דוד שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד ולא
דבר אבשלום עם אמנון
למרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על
דבר אשר ענה את תמר
אחתו
ויהי לשנתים ימים ויהיו
גזזים לאבשלום בבעל
חצור אשר עם אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני
המלך ויבא אבשלום אל
המלך ויאמר הנה נא גזזים
לעבדך ילך נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אל בני
אל נא נלך כלנו ולא נכבד
עליך ויפרץ בו ולא אבה
ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו
אמנון אחי ויאמר לו המלך
למה ילך עמך ויפרץ בו
אבשלום וישלח אתו את
אמנון ואת כל בני המלך
ויצו אבשלום את

נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את אמנון
והמתם אתו אל תיראו הלוא
כי אנכי צויתי אתכם חזקו
והיו לבני חיל ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו כל
בני המלך וירכבו איש על
פרדו וינסו ויהי המה בדרך
והשמעה באה אל דוד
לאמר הכה אבשלום את
כל בני המלך ולא נותר מהם
אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדיו
וישכב ארצה וכל עבדיו
נצבים קרעי בגדים:
ויען יונדב בן שמעה
אחי דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנערים בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה
שומה מיום ענתו את תמר
אחתו ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם
אמנון לבדו מת:
ויברח אבשלום וישאו הנער

שמעה ב̇ כת ה̇ ולאמנון רע ויען יונדב

שוממה ג̇ ב̇ חס וחד מל ותשב תמר כי רבים בני שוממה

אחותי ג̇ ... עמי ועתה אחותי החרישי

ותכל ב̇ בזה לשנין ותכל להשקותו ותכל דוד
המלך ס וחד ותכל תרועתם ס

הצפה את עינו וירא והנה עם
רב הלכים מדרך אחריו מצד
ההר ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה ויהי ככלתו לדבר והנה
בני המלך באו וישאו קולם ויבכו
וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי
גדול מאד ואבשלום ברח וילך
אל תלמי בן עמיחור מלך גשור
ויתאבל על בנו כל הימים:
ואבשלום ברח וילך גשור ויהי
שם שלש שנים ותכל דוד
המלך לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת:
וידע יואב בן צרויה כי
לב המלך על אבשלום וישלח
יואב תקועה ויקח משם אשה
חכמה ויאמר אליה התאבלי
נא ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה זה
ימים רבים מתאבלת על מת
ובאת אל המלך ודברת אליו
כדבר הזה וישם יואב את
הדברים בפיה ותאמר האשה
התקעית אל המלך ותפל על
אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושעה המלך:
ויאמר לה המלך מה לך

נחם ג̇ פת וכימתהון אמנון מרעה על זאת על
זאת האלהים את ציון ס ומי ישיעהו ס

היורש ב̇ חד מל וחד חס ונשמידה גם את
יור היורש אבי לך

ותאמר אבל אשה אלמנה
אני וימת אישי ולשפחתך
שני בנים וינצו שניהם בשדה
ואין מציל ביניהם ויכו
האחד את האחד וימת אתו
והנה קמה כל המשפחה על
שפחתך ויאמרו תני את מכה
אחיו ונמתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את
היורש וכבו את גחלתי
אשר נשארה לבלתי שום
לאישי שם ושארית על
פני האדמה:
ויאמר המלך אל האשה
לכי לביתך ואני אצוה עליך
ותאמר האשה התקועית
אל המלך עלי אדני המלך
העון ועל בית אבי והמלך
וכסאו נקי: ויאמר
המלך המדבר אליך והבאתו
אלי ולא יסיף עוד לגעת בך
ותאמר יזכר נא המלך את
יהוה אלהיך מהרבית גאל
הדם לשחת ולא ישמידו
את בני ויאמר חי יהוה אם
יפל משערת בנך ארצה
ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר

ולא יוסיף ג̇ ולא יוסיף עוד להעלימו יונה ודני
ברכות יהוה היא תעשיר ס

ולא ישא ב̇ ולא ישא אלהים לא ויגעו ולא
ישא ס

ויאמר דברי:
ותאמר האשה ולמה
חשבתה כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה
כאשם לבלתי השיב המלך
את נדחו: כי מות נמות
וכמים הנגרים ארצה אשר
לא יאספו ולא ישא אלהים
נפש וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח: ועתה אשר
באתי לדבר אל המלך אדני
את הדבר הזה כי יראני
העם ותאמר שפחתך
אדברה נא אל המלך אולי
יעשה המלך את דבר אמתו
כי ישמע המלך להציל את
אמתו מכף האיש להשמיד
אתי ואת בני יחד מנחלת
אלהים ותאמר שפחתך יהי
נא דבר אדני המלך למנחה
כי כמלאך האלהים כן אדני
המלך לשמע הטוב והרע
ויהוה אלהיך יהי עמך:

ויען המלך ויאמר אל האשה
אל נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל אתך
ותאמר האשה ידבר נא

יאת בני ב̇ להשמיד יאת ואת בני ואת בני
נחלת

ארני המלך ויאמר המלך היד
יואב אתך בכל זאת ותען
האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם אש להמין ולהשמיל
מכל אשר דבר אדני המלך
כי עבדך יואב הוא צוני והוא
שם בפי שפחתך את כל
הדברים האלה׃ לבעבור
סבב את פני הדבר עשה
עבדך יואב את הדבר הזה
ואדני חכם כחכמת מלאך
האלהים לדעת את כל אשר
בארץ׃ ויאמר
המלך אל יואב הנה נא
עשיתי את הדבר הזה ולך
השב את הנער את אבשלום
ויפל יואב אל פניו ארצה
וישתחו ויברך את המלך
ויאמר יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני
המלך אשר עשה המלך את
דבר עבדך ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם׃ ויאמר
המלך יסב אל ביתו ופני לא
יראה ויסב אבשלום אל
ביתו ופני המלך לא ראה׃
וכאבשלום לא היה

איש יפה בכל ישראל להלל
מאד מכף רגלו ועד קדקדו
לא היה בו מום׃ ובגלחו את
ראשו והיה מקץ ימים לימים
אשר יגלח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שער ראשו
מאתים שקלים באבן המלך׃
ויולדו לאבשלום שלושה
בנים ובת אחת ושמה תמר
היא היתה אשה יפת מראה׃

וישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא
ראה׃ וישלח אבשלום אל
יואב לשלח אתו אל המלך
ולא אבה לבוא אליו וישלח
עוד שנית ולא אבה לבוא׃
ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידי ולו שם שערים
לכו והוצתיה באש ויצתו
עבדי אבשלום את החלקה
באש׃
ויקם יואב ויבא אל אבשלום
הביתה ויאמר אליו למה
הציתו עבדיך את החלקה
אשר לי באש׃ ויאמר אבשלום
אל יואב הנה שלחתי אליך
לאמר בא הנה ואשלחה

אתך אל המלך לאמר למה
באתי מגשור טוב לי עד אני
שם ועתה אראה פני המלך
ואם יש בי עון והמתני׃ ויבא
יואב אל המלך ויגד לו ויקרא
אל אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה
לפני המלך וישק המלך
לאבשלום׃ ויהי
מאחרי כן ויעש לו אבשלום
מרכבה וססים וחמשים איש
רצים לפניו׃ והשכים אבשלום
ועמד על יד דרך השער
ויהי כל האיש אשר יהיה
לו ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי מזה עיר
אתה ויאמר מאחד שבטי
ישראל עבדך׃ ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים
ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך׃ ויאמר אבשלום מי
ישמני שפט בארץ ועלי
יבוא כל איש אשר יהיה לו
ריב ומשפט והצדקתיו׃ והיה
בקרב איש להשתחות לו
ושלח את ידו והחזיק לו ונשק
לו׃ ויעש אבשלום כדבר הזה

אמץ ב̇ חס̇ ויהי הקשר אמץ והנה חזק ואמץ
וכל ביתו ג̇ ויעל האיש אלקנה ויצא המלך וכל ביתו וימת שאול ודוד ב̇ הימים
בוכים ב̇ מל̇ וכל הארץ בוכים כי בוכים כל העם

לכל ישראל אשר יבאו למשפט
אל המלך ויגנב אבשלום
את לב אנשי ישראל

ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכה
נא ואשלם את נדרי אשר
נדרתי ליהוה בחברון כי נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור
בארם לאמר אם ישיב ישיבני
יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה
ויאמר לו המלך לך
בשלום ויקם וילך חברונה

וישלח אבשלום מרגלים בכל
שבטי ישראל לאמר
כשמעכם את קול השפר
ואמרתם מלך אבשלום בחברון
ואת אבשלום הלכו מאתים
איש מירושלם קראים והלכים
לתמם ולא ידעו כל דבר
וישלח אבשלום את אחיתפל
הגילני יועץ דוד מעירו
מגלה בזבחו את הזבחים ויהי
הקשר אמץ והעם הולך
ורב את אבשלום ויבא המגיד
אל דוד לאמר היה לב איש
ישראל אחרי אבשלום ויאמר

דוד לכל עבדיו אשר אתו
בירושלם קומו ונברחה כי
לא תהיה לנו פליטה מפני
אבשלום מהרו ללכת פן
ימהר והשגנו והדיח עלינו
את הרעה והכה העיר לפי
חרב ויאמרו עבדי המלך
אל המלך ככל אשר יבחר
אדני המלך הנה עבדיך
ויצא המלך וכל ביתו ברגליו
ויעזב המלך את עשר נשים
פלגשים לשמר הבית ויצא
המלך וכל העם ברגליו
ויעמדו בית המרחק וכל
עבדיו עברים על ידו וכל
הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים
שש מאות איש אשר באו
ברגלו מגת עברים על פני
המלך ויאמר
המלך אל אתי הגתי למה
תלך גם אתה אתנו שוב
ושב עם המלך כי נכרי אתה
וגם גלה אתה למקומך
תמול בואך והיום אנועך
עמנו ללכת ואני הולך על
אשר אני הולך שוב והשב
את אחיך עמך חסד ואמת
ויען אתי את המלך ויאמר

חי יהוה וחי אדני המלך כי
אם במקום אשר יהיה שם
אדני המלך אם למות אם
לחיים כי שם יהיה עבדך
ויאמר דוד אל אתי לך ועבר
ויעבר אתי הגתי וכל אנשיו
וכל הטף אשר אתו וכל
הארץ בוכים קול גדול
וכל העם עברים והמלך עבר
בנחל קדרון וכל העם עברים
על פני דרך את המדבר
וגם צדוק וכל הלוים אתו
נשאים את ארון ברית
האלהים ויצקו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד
תם כל העם לעבור מן
העיר ויאמר המלך
לצדוק השב את ארון
האלהים העיר אם אמצא
חן בעיני יהוה והשבני
והראני אתו ואת נוהו ואם
כה יאמר לא חפצתי בך
הנני יעשה לי כאשר טוב
בעיניו ויאמר
המלך אל צדוק הכהן
הרואה אתה שבה העיר
בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני בניכם

ולא ידעו ג̇ ואת אבשלום ולא ידעו כי רפאתים ולא ידעו עשות נכחה
הולך ג̇ מל̇ בסיפ̇ והעם הולך ורב ואני הולך על אשר אני הולך
הרואה ב̇ הרואה אתה מה הם עשים הרואה אתה שבה העיר וכל הלוים ב̇ והנה ודוד המדבר

למשא ג והית עלי למשא ולמה יהיה עבדך עוד ויאהיה עליו וחד לעבר ולמשא

הנה שם ב הנה שם עמם ולאביתר הנה שם
נמוקים ב מל ודוד עבר וגם חמוקים

אתכם ראו אנכי מתמהמה
בעברות המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי וישב צדוק
ואביתר את ארון האלהים
ירושלם וישבו שם ודוד
עלה במעלה הזיתים עלה
ובוכה וראש לו חפוי והוא
הלך יחף וכל העם אשר אתו
חפו איש ראשו ועלו עלה
ובכה ודוד הגיד לאמר
אחיתפל בקשרים עם
אבשלום ויאמר דוד סכל
נא את עצת אחיתפל יהוה
ויהי דוד בא עד הראש
אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה על
ראשו ויאמר לו דוד אם
עברת אתי והית עלי למשא
ואם העיר תשוב ואמרת
לאבשלום עבדך אני
המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך
והפרתה לי את עצת
אחיתפל והלוא עמך שם
צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל הדבר אשר תשמע
מבית המלך תגיד לצדוק

ולאביתר הכהנים הנה שם
עמם שני בניהם אחימעץ
לצדוק ויהונתן לאביתר
ושלחתם בידם אלי כל דבר
אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום
יבוא ירושלם
ודוד עבר מעט
מהראש והנה ציבא נער
מפיבשת לקראתו וצמד
חמרים חבשים ועליהם
מאתים לחם ומאה צמוקים
ומאה קיץ ונבל יין ויאמר
המלך אל ציבא מה אלה
לך ויאמר ציבא החמורים
לבית המלך לרכב ולהלחם
והקיץ לאכול הנערים
והיין לשתות היעף במדבר
ויאמר המלך ואיה בן אדניך
ויאמר ציבא אל המלך
הנה יושב בירושלם כי
אמר היום ישיבו לי את בית
ישראל את ממלכות אבי
ויאמר המלך לצבא הנה
לך כל אשר למפיבשת
ויאמר ציבא השתחויתי
אמצא חן בעיניך אדני
המלך ויבא המלך דוד עד

בחורים והנה משם איש
יוצא ממשפחת בית שאול
ושמו שמעי בן גרא יצא
יצוא ומקלל ויסקל באבנים
את דוד ואת כל עבדי
המלך דוד וכל העם וכל
הגברים מימינו ומשמאלו
וכה אמר שמעי בקללו
צא צא איש הדמים ואיש
הבליעל השיב עליך יהוה
כל דמי בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתן יהוה את
המלוכה ביד אבשלום בנך
והנך ברעתך כי איש דמים
אתה ויאמר אבישי בן
צרויה אל המלך למה יקלל
הכלב המת הזה את אדני
המלך אעברה נא ואסירה
את ראשו
ויאמר המלך מה לי
ולכם בני צרויה כי יקלל
וכי יהוה אמר לו קלל את
דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
כן ויאמר דוד
אל אבישי ואל כל עבדיו
הנה בני אשר יצא ממעי
מבקש את נפשי ואף כי
עתה בן הימיני הנחו ויקלל

ישתחוה ג ויהי דוד ולפניהם ישתחוה ומרדכי לא יכרע וחד וישתחוה לו

צריה ג חד מה לי ולכם בני צרויה קדמיה וידע יואב נשאי כלי יואב בן צרויה דשאול

ומי יאמר ב ומי יאמר מדוע ומי יאמר לו מה תעשה

כי אמר לו יהוה אולי יראה יהוה
בעוני והשיב יהוה לי טובה
תחת קללתו היום הזה וילך
דוד ואנשיו בדרך ושמעי
הלך בצלע ההר לעמתו הלוך
ויקלל ויסקל באבנים לעמתו
ועפר בעפר
ויבא המלך וכל העם אשר
אתו עיפים וינפש שם
ואבשלום וכל העם איש
ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו ויהי כאשר בא חושי
הארכי רעה דוד אל אבשלום
ויאמר חושי אל אבשלום
יחי המלך יחי המלך ויאמר
אבשלום אל חושי זה חסדך
את רעך למה לא הלכת
את רעך ויאמר חושי אל
אבשלום לא כי אשר בחר
יהוה והעם הזה וכל איש
ישראל לא אהיה ואתו
אשב והשנית למי אני
אעבד הלוא לפני בנו כאשר
עבדתי לפני אביך כן אהיה
לפניך
ויאמר אבשלום אל אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה
ויאמר אחיתפל אל אבשלם

בוא אל פלגשי אביך אשר
הניח לשמור הבית ושמע
כל ישראל כי נבאשת את
אביך וחזקו ידי כל אשר
אתך ויטו לאבשלום
האהל על הגג ויבא
אבשלום אל פלגשי אביו
לעיני כל ישראל ועצת
אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל בדבר
האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם
לאבשלם ויאמר
אחיתפל אל אבשלום
אבחרה נא שנים עשר
אלף איש ואקומה וארדפה
אחרי דוד הלילה ואבוא
עליו והוא יגע ורפה ידים
והחרדתי אתו ונס כל העם
אשר אתו והכיתי את המלך
לבדו ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל האיש
אשר אתה מבקש כל
העם יהיה שלום ויישר
הדבר בעיני אבשלם
ובעיני כל זקני ישראל
ויאמר אבשלום
קרא נא גם לחושי הארכי

ונשמעה מה בפיו גם הוא
ויבא חושי אל אבשלום
ויאמר אבשלום אליו לאמר
כדבר הזה דבר אחיתפל
הנעשה את דברו אם אין
אתה דבר ויאמר
חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת
ויאמר חושי אתה ידעת
את אביך ואת אנשיו כי
גברים המה ומרי נפש המה
כדב שכול בשדה ואביך
איש מלחמה ולא ילין את
העם הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד
המקומת והיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע
ואמר היתה מגפה בעם
אשר אחרי אבשלם והוא
גם בן חיל אשר לבו כלב
האריה המס ימס כי ידע
כל ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו כי
יעצתי האסף יאסף עליך
כל ישראל מדן ועד באר
שבע כחול אשר על הים
לרב ופניך הלכים בקרב

ובאנו אליו באחת המקומת
אשר נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על האדמה
ולא נותר בו ובכל האנשים
אשר אתו גם אחד ואם אל
עיר יאסף והשיאו כל ישראל
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר לא
נמצא שם גם צרור׃

ויאמר אבשלום וכל איש
ישראל טובה עצת חושי
הארכי מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את
עצת אחיתפל הטובה ל
לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה׃
ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלם ואת זקני ישראל
וכזאת וכזאת יעצתי אני
ועתה שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן הלילה
בערבות המדבר וגם עבור
תעבור פן יבלע למלך ו
ולכל העם אשר אתו ויהונתן
ואחימעץ עמדים בעין רגל

והלכה השפחה והגידה
להם והם ילכו והגידו למלך
דוד כי לא יוכלו להראות
לבוא העירה וירא אתם
נער ויגד לאבשלם וילכו
שניהם מהרה ויבאו אל
בית איש בבחורים ולו
באר בחצרו וירדו שם
ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבאר ו
ותשטח עליו הרפות ולא
נודע דבר ויבאו עבדי
אבשלום אל האשה ה
הביתה ויאמרו איה
אחימעץ ויהונתן ותאמר
להם האשה עברו מיכל
המים ויבקשו ולא מצאו
וישבו ירושלם׃
ויהי אחרי לכתם ויעלו
מהבאר וילכו ויגדו למלך
דוד ויאמרו אל דוד קומו
ועברו מהרה את המים
כי כה יעץ עליכם אחיתפל
ויקם דוד וכל העם אשר
אתו ויעברו את הירדן עד
אור הבקר עד אחד לא
נעדר אשר לא עבר את
הירדן ואחיתפל ראה כי

לא נעשתה עצתו ויחבש את
החמור ויקם וילך אל ביתו
אל עירו ויצו אל ביתו
ויחנק וימת ויקבר בקבר
אביו ודוד בא
מחנימה ואבשלם עבר את
הירדן הוא וכל איש ישראל
עמו ואת עמשא שם
אבשלם תחת יואב על
הצבא ועמשא בן איש
ושמו יתרא הישראלי אשר
בא אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד
ויהי כבוא דוד מחנימה
ושבי בן נחש מרבת בני עמון
ומכיר בן עמיאל מלא דבר
וברזלי הגלעדי מרגלים
משכב וספות וכלי יוצר
וחטים ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי ודבש
וחמאה וצאן ושפות בקר
הגישו לדוד ולעם אשר
אתו לאכול כי אמרו העם
רעב ועיף וצמא במדבר
ויפקד דוד את העם
אשר אתו וישם עליהם שרי
אלפים ושרי מאות וישלח

66

יחנו ג חל וגם יחתו הצינו רגעיהו כי חמויים יודעים ט וכל אוריא
ודמיהו דכותהון בר מן חד ויהיו כל האנשים

דוד את העם השלשית ביד
יואב והשלשית ביד אבישי
בן צרויה אחי יואב והשלשית
ביד אתי הגתי ויאמר
המלך אל העם יצא אצא גם
אני עמכם ויאמר העם לא
תצא כי אם נס ננוס לא ישימו
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה כמנו
עשרה אלפים ועתה טוב כי
תהיה לנו מעיר לעזיר (לעזור קרי)
ויאמר אליהם המלך
אשר ייטב בעיניכם אעשה
ויעמד המלך אל יד השער
וכל העם יצאו למאות ולאלפים
ויצו המלך את יואב ואת
אבישי ואת אתי לאמר
לאט לי לנער לאבשלום וכל
העם שמעו בצות המלך את
כל השרים על דבר אבשלום
ויצא העם השדה לקראת
ישראל ותהי המלחמה ביער
אפרים וינגפו שם עם ישראל
לפני עבדי דוד ותהי שם
המגפה גדולה ביום ההוא
עשרים אלף ותהי שם
המלחמה נפצית על פני כל (נפוצת קרי)
הארץ וירב היער לאכל

בעם מאשר אכלה החרב ביום
ההוא ויקרא אבשלום לפני
עבדי דוד ואבשלום רכב
על הפרד ויבא הפרד תחת
שובך האלה הגדולה ויחזק
ראשו באלה ויתן בין השמים
ובין הארץ והפרד אשר
תחתיו עבר וירא איש אחד
ויגד ליואב ויאמר הנה
ראיתי את אבשלם תלוי
באלה ויאמר יואב לאיש
המגיד לו והנה ראית ומדוע
לא הכיתו שם ארצה ועלי
לתת לך עשרה כסף וחגרה
אחת ויאמר האיש אל יואב
ולא אנכי שקל על כפי אלף (ולו קרי)
כסף לא אשלח ידי אל בן
המלך כי באזנינו צוה המלך
אתך ואת אבישי ואת אתי
לאמר שמרו מי בנער
באבשלום או עשיתי
בנפשו שקר וכל דבר לא (בנפשי קרי)
יכחד מן המלך ואתה תתיצב
מנגד ויאמר יואב לא כן
אחילה לפניך ויקח שלשה
שבטים בכפו ויתקעם בלב
אבשלום עודנו חי בלב
האלה ויסבו עשרה נערים

נשאי כלי יואב ויכו את
אבשלום וימיתהו ויתקע
יואב בשפר וישב העם
מרדף אחרי ישראל כי
חשך יואב את העם ויקחו
את אבשלום וישליכו אתו
ביער אל הפחת הגדול ויצבו
עליו גל אבנים גדול מאד
וכל ישראל נסו איש לאהלו
ואבשלם לקח ויצב לו בחיו
את מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי בן
בעבור הזכיר שמי ויקרא
למצבת על שמו ויקרא
לה יד אבשלום עד היום
הזה ואחימעץ
בן צדוק אמר ארוצה נא
ואבשרה את המלך כי
שפטו יהוה מיד איביו
ויאמר לו יואב לא איש
בשרה אתה היום הזה
ובשרת ביום אחר והיום הזה
לא תבשר כי על כן בן המלך (כן קרי ולא כתב)
מת ויאמר יואב לכושי
לך הגד למלך אשר
ראיתה וישתחו כושי ליואב
וירץ ויסף עוד אחימעץ
בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי

אל יד ה׳ ויעמד המלך ואלה שמות ב בו חד כעיני עבדים ב בו ט וכל מגלה דכותהון בר מן חד ונתון תלבוש
והסוס על יד איש ט ויקרא ה׳ וסימנהון אבשלום אבשלום חכמה ברזלי ברזלי ט ותרוין ויקרא בהם שמי שמו ט

אחילה ג ויאמר יואב מעי מעי ואני ביהודה

מה ארץ נא גם אני אחרי
הכושי ויאמר יואב למה
זה אתה רץ בני ולכה אין
בשורה מצאת ויהי מה
ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחימעץ דרך הככר
ויעבר את הכושי ודוד
יושב בין שני השערים
וילך הצפה אל גג השער
אל החומה וישא את עיניו
וירא והנה איש רץ לבדו
ויקרא הצפה ויגד למלך
ויאמר המלך אם לבדו
בשורה בפיו וילך הלוך
וקרב וירא הצפה איש
אחר רץ ויקרא הצפה
אל השער ויאמר הנה
איש רץ לבדו ויאמר
המלך גם זה מבשר ויאמר
הצפה אני ראה את מרוצת
הראשון כמרצת אחימעץ
בן צדוק ויאמר המלך
איש טוב זה ואל בשורה
טובה יבוא ויקרא אחימעץ
ויאמר אל המלך שלום
וישתחו למלך לאפיו
ארצה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגר את

האנשים אשר נשאו את
ידם באדני המלך
ויאמר המלך שלום
לנער לאבשלום ויאמר
אחימעץ ראיתי ההמון
הגדול לשלח את עבד
המלך יואב ואת עבדך ולא
ידעתי מה ויאמר המלך סב
התיצב כה ויסב ויעמד והנה
הכושי בא ויאמר הכושי
יתבשר אדני המלך כי
שפטך יהוה היום מיד כל
הקמים עליך
ויאמר המלך אל
הכושי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכושי
יהיו כנער איבי אדני המלך
וכל אשר קמו עליך לרעה
וירגז המלך ויעל
על עלית השער ויבך וכה
אמר בלכתו בני אבשלום
בני בני אבשלום מי יתן
מותי אני תחתיך אבשלום
בני בני ויגד ליואב הנה המלך
בכה ויתאבל על אבשלום
ותהי התשעה ביום ההוא
לאבל לכל העם כי שמע
העם ביום ההוא לאמר

נעצב המלך על בנו ויתגנב
העם ביום ההוא לבוא העיר
כאשר יתגנב העם הנכלמים
בנוסם במלחמה והמלך
לאט את פניו ויזעק המלך
קול גדול בני אבשלום
אבשלום בני בני
ויבא יואב אל
המלך הבית ויאמר הבשת
היום את פני כל עבדיך
הממלטים את נפשך היום
ואת נפש בניך ובנתיך ונפש
נשיך ונפש פלגשיך לאהבה
את שנאיך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום כי
אין לך שרים ועבדים כי
ידעתי היום כי לא אבשלום
חי וכלנו היום מתים כי אז
ישר בעיניך ועתה קום צא
ודבר על לב עבדיך
כי ביהוה נשבעתי כי
אינך יוצא אם ילין איש
אתך הלילה ורעה לך זאת
מכל הרעה אשר באה
עליך מנעריך עד עתה
ויקם המלך וישב
בשער ולכל העם הגידו
לאמר הנה המלך יושב

אמירת ג חס א ולעמשא תמרו אשר ימרוך
למזמור חוכיבונא לממר

ויט ב פת ויט את לבב כל איש יהודה ויט עלינו
חסד

מפבשת ב חס ומפבשת בן שאול את
ארמני ואת מפבשת

ב בשער ויבא כל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהליו:
ל ויהי כל העם נדון
בכל שבטי ישראל לאמר
ב המלך הצילנו מכף איבינו
והוא מלטנו מכף פלשתים
ועתה ברח מן הארץ מעל
אבשלום: ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה
ז חס ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך:
ג והמלך דוד שלח אל
צדוק ואל אביתר הכהנים
לאמר דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אחרנים
להשיב את המלך אל ביתו
ודבר כל ישראל בא אל
המלך אל ביתו: אחי אתם
ל עצמי ובשרי אתם ולמה
תהיו אחרנים להשיב את
ב המלך: ולעמשא תמרו הלוא
עצמי ובשרי אתה כה
יא יעשה לי אלהים וכה יסיף
ד אם לא שר צבא תהיה
לפני כל הימים תחת יואב
ב ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל
ל המלך שוב אתה וכל עבדיך

וישב המלך ויבא עד הירדן
ויהודה בא הגלגלה ללכת ו
לקראת המלך להעביר
את המלך את הירדן: וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני
אשר מבחורים וירד עם
איש יהודה לקראת המלך
דוד: ואלף איש עמו מבנימן
ב חס וציבא נער בית שאול וחמשת
עשר בניו ועשרים עבדיו
ל אתו וצלחו הירדן לפני
ג רפ ל המלך: ועברה העברה
לעביר את בית המלך
ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל לפני
המלך בעברו בירדן: ויאמר
אל המלך אל יחשב לי
אדני עון ואל תזכר את
ל אשר העוה עבדך ביום
נחזור אשר יצא אדני המלך
ג חס מירושלם לשום המלך אל
א לבו: כי ידע עבדך כי אני
חטאתי והנה באתי היום
ראשון לכל בית יוסף לרדת
לקראת אדני המלך:
ויען אבישי בן צרויה
ג ויאמר התחת זאת לא יומת
שמעי כי קלל את משיח

יהוה: ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה כי
תהיו לי היום לשטן היום
יומת איש בישראל כי
הלוא ידעתי כי היום אני
מלך על ישראל: ויאמר
ב המלך אל שמעי לא
תמות וישבע לו המלך:
ב חס ומפבשת בן שאול
ה ירד לקראת המלך ולא
עשה רגליו ולא עשה
ב בטע שפמו ואת בגדיו לא כבס
ה למן היום לכת המלך עד
בעינוי ק היום אשר בא בשלום:
ויהי כי בא ירושלם לקראת
רפ המלך ויאמר לו המלך
למה לא הלכת עמי
מפיבשת: ויאמר אדני המלך
עבדי רמני כי אמר עבדך
אחבשה לי החמור וארכב
עליה ואלך את המלך כי
ל פסח עבדך: וירגל בעבדך
אל אדני המלך ואדני המלך
ה כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך: כי לא היה כל
בית אבי כי אם אנשי מות
לאדני המלך ותשת את
עבדך באכלי שלחנך ומה

שר צבא ג וחד ושר צבא אם לא שר צבא ואבנר
בן נר שר צבא ויכלכו כל ישראל ושר צבא למלך

ולא עשה ה ומפבשת ב בו ולא עשה הישר
ראחו ותבירו וירא האלהים

עבירת הירדן ב חס את ויעבר את המלך
ויאסף את כל ישראל ויעבר ירד
ואליהם ב חד מל וחד חס ואליהם תאמר ואליהם
לא בא
צררות ב משארתם צררות בשלמתו ותהיינה
ירמיה חס וזהב את צררות לספיהם

קדש ליהוה

לא ימכר

יש לי עוד צדקה ולזעק עוד
אל המלך
ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את השדה
ויאמר מפיבשת אל המלך
גם את הכל יקח אחרי אשר
בא אדני המלך בשלום
אל ביתו   וברזלי
הגלעדי ירד מרגלים ויעבר
את המלך הירדן לשלחו
את בירדן וברזלי זקן מאד
בן שמנים שנה והוא כלכל
את המלך בשיבתו במחנים
כי איש גדול הוא מאד
ויאמר המלך אל ברזלי
אתה עבר אתי וכלכלתי
אתך עמדי בירושלם ויאמר
ברזלי אל המלך כמה ימי
שני חיי כי אעלה את המלך
ירושלם בן שמנים שנה
אנכי היום האדע בין טוב
לרע אם יטעם עבדך את
אשר אכל ואם אשר
אשתה אם אשמע עוד
בקול שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למשא
אל אדני המלך כמעט

יעבר עבדך את הירדן את
המלך ולמה יגמלני המלך
הגמולה הזאת ישב נא עבדך
ואמת בעירי עם קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמהם
יעבר עם אדני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך
ויאמר המלך אתי
יעבר כמהם ואני אעשה
לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי אעשה
לך ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק
המלך לברזלי ויברכהו
וישב למקמו
ויעבר המלך הגלגלה
וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה העבירו את המלך
וגם חצי עם ישראל והנה
כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גנבוך אחינו איש
יהודה ויעברו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל
אנשי דוד עמו
ויען כל איש יהודה
על איש ישראל כי קרוב
המלך אלי ולמה זה חרה

לך על הדבר הזה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו   ויען
איש ישראל את איש
יהודה ויאמר עשר ידות
לי במלך וגם בדוד אני ממך
ומדוע הקלתני ולא היה
דברי ראשון לי להשיב
את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל
ושם נקרא איש
בליעל ושמו שבע בן בכרי
איש ימיני ויתקע בשפר
ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל ויעל
כל איש ישראל מאחרי
דוד אחרי שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם
מן הירדן ועד ירושלם
ויבא דוד אל ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמר
הבית ויתנם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא
ותהיינה צררות עד יום
מתן אלמנות חיות
ויאמר המלך אל

שרים ח בלשנו ידמו כחללים בקול וכנרות
וכנרות עשויות לו בקינותיהם ומחוצה
על איש ח ויען כל איש עד אנה תהותתו תחי יחד
יסגר על איש כי לא על איש
במלכם ג ואיש יהודה והנשבעים בני ציון יגילו

עמשא הזעק לי את איש
יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד וילך עמשא
להזעיק את יהודה וייחר
מן המועד אשר יעדו
ויאמר דוד אל אבישי
עתה ירע לנו שבע בן בכרי
מן אבשלום אתה קח את
עבדי אדניך ורדף אחריו
פן מצא לו ערים בצרות
והציל עינינו ויצאו אחריו
אנשי יואב והכרתי והפלתי
וכל הגברים ויצאו מירושלם
לרדף אחרי שבע בן בכרי
הם עם האבן הגדולה אשר
בגבעון ועמשא בא
לפניהם ויואב חגור מדו
לבשו ועלו חגור חרב מצמדת
על מתניו בתערה והוא יצא
ותפל ויאמר
יואב לעמשא השלום
אתה אחי ותחז יד ימין
יואב בזקן עמשא לנשק
לו ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכהו
בה אל החמש וישפך מעיו
ארצה ולא שנה לו וימת
ויואב ואבישי אחיו רדף

אחרי שבע בן בכרי ואיש
עמד עליו מנערי יואב
ויאמר מי אשר חפץ ביואב
ומי אשר לדוד אחרי יואב
ועמשא מתגלל בדם בתוך
המסלה וירא האיש כי עמד
כל העם ויסב את עמשא
מן המסלה השדה וישלך
עליו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד כאשר
הגה מן המסלה עבר כל
איש אחרי יואב לרדף
אחרי שבע בן בכרי ויעבר
בכל שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים
ויקלהו ויבאו אף
אחריו ויבאו ויצרו עליו
באבלה בית המעכה וישפכו
סללה אל העיר ותעמד
בחל וכל העם אשר את
יואב משחיתם להפיל
החומה ותקרא אשה חכמה
מן העיר שמעו שמעו אמרו
נא אל יואב קרב עד הנה
ואדברה אליך ויקרב אליה
ותאמר האשה האתה יואב
ויאמר אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר שמע

אנכי ותאמר לאמר דבר
ידברו בראשנה לאמר שאול
ישאלו באבל וכן התמו אנכי
שלמי אמוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר ואם
בישראל למה תבלע נחלת
יהוה
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה
לי אם אבלע ואם אשחית
לא כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן בכרי שמו
נשא ידו במלך בדוד תנו
אתו לבדו ואלכה מעל העיר
ותאמר האשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך
בעד החומה ותבוא האשה
אל כל העם בחכמתה
ויכרתו את ראש שבע בן
בכרי וישלכו אל יואב
ויתקע בשופר ויפצו מעל
העיר איש לאהליו ויואב
שב ירושלם אל המלך
ויואב אל כל הצבא
ישראל ובניה בן יהוידע
על הכרי ועל הפלתי ואדרם
על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר ושיא ספר
וצדוק ואביתר כהנים וגם

ג יתיר י באמצע תיבות שבעים (?) ... שרף על חבורותים (?)

ארבעה פסוק בעניינה ... ותהי עוד מלחמה ... (?)

עירא היארי היה כהן לדוד
ויהי רעב בימי דוד
שלש שנים שנה אחרי שנה
ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל שאול
ואל בית הדמים על אשר
המית את הגבענים ויקרא
המלך לגבענים ויאמר
אליהם והגבענים לא מבני
ישראל המה כי אם מיתר
האמרי ובני ישראל נשבעו
להם ויבקש שאול להכתם
בקנאתו לבני ישראל
ויהודה ויאמר דוד אל
הגבענים מה אעשה לכם
ובמה אכפר וברכו את נחלת
יהוה ויאמרו לו הגבענים
אין לי כסף וזהב עם שאול
ועם ביתו ואין לנו איש
להמית בישראל ויאמר
מה אתם אמרים אעשה
לכם ויאמרו אל המלך
האיש אשר כלנו ואשר
דמה לנו נשמדנו מהתיצב
בכל גבל ישראל ינתן לנו
שבעה אנשים מבניו
והוקענום ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה

ויאמר המלך אני אתן
ויחמל המלך על מפיבשת
בן יהונתן בן שאול על
שבעת יהוה אשר בינתם
בין דוד ובין יהונתן בן
שאול ויקח המלך את
שני בני רצפה בת איה אשר
ילדה לשאול את ארמני
ואת מפבשת ואת חמשת
בני מיכל בת שאול אשר
ילדה לעדריאל בן ברזלי
המחלתי ויתנם ביד הגבענים
ויקיעם בהר לפני יהוה
ויפלו שבעתים יחד והם
המתו בימי קציר בראשנים
תחלת קציר שערים ותקח
רצפה בת איה את השק
ותטהו לה אל הצור מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ולא נתנה עוף
השמים לנוח עליהם יומם
ואת חית השדה לילה
ויגד לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש שאול
וילך דוד ויקח את עצמות
שאול ואת עצמות יהונתן
בנו מאת בעלי יביש גלעד
אשר גנבו אתם מרחב בית

שן אשר תלום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים את
שאול בגלבע ויעל משם
את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים
ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ
אחרי כן
ותהי עוד מלחמה לפלשתים
את ישראל וירד דוד
ועבדיו עמו וילחמו את
פלשתים ויעף דוד וישבו
בנב אשר בילידי הרפה
ומשקל קינו שלש מאות
משקל נחשת והוא חגור
חדשה ויאמר להכות את
דוד ויעזר לו אבישי בן
צרויה ויך את הפלשתי
וימיתהו אז נשבעו אנשי
דוד לו לאמר לא תצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה
את נר ישראל
ויהי אחרי כן ותהי עוד
המלחמה בגב עם פלשתים

ואין לנו ב ואין לנו איש מדוע חכיתנו ואין לנו (?)

כל לשון צור חצר על בר מ ג ותטהו לה אל הצור אל צור ישראל הביטו אל צור (?)

ניר ג ומטה לא ניר ארצה עד ניר מים כאשר ניר אפו (?)

ילדי בילדי ב חס וגם ילדי הענק את סף אשר בילדי ׃ יקרוני ב אידי אידי ׃ דולים מל ׃

מקשי ג חס מקשי מות דשמואל מקשיה שתולי כליל ומקשות מעלי און ׃ וכל מוקשי דכותהון ׃ משפטו ב חס כי כל משפטו כליל חביות לכל דבריו ולכל משפטו ׃

אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים
ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים ותהי
עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר
וגם הוא ילד להרפה ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד את ארבעת אלה ילדו
להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו ׃

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו
מכף כל איביו ומכף שאול ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני
מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע
כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני
חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו
ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח
וישת חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים
מנגה נגדו בערו גחלי אש ירעם מן שמים יהוה
ועליון יתן קולו וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם
ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים
יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ויצא למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי יגמלני יהוה כצדקתי
כבר ידי ישיב לי כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה

חרמוני ד ב מל וב חס חבלי שאול וחבירו מדוע ... ישיב כל לי ישטמנו בערבות ...

ואהיה תמים לו | ואשתמרה מעוני
וישב יהוה לי כצדקתי | כברי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד | עם גבור תמים תתמם
עם נבר תתבר | ועם עקש תתפל
ואת עם עני תושיע | ועיניך על רמים תשפיל
כי אתה נירי יהוה | ויהוה יגיה חשכי
כי בכה ארוץ גדוד | באלהי אדלג שור
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה | מגן הוא לכל החסים בו
כי מי אל מבלעדי יהוה | ומי צור מבלעדי אלהינו
האל מעוזי חיל | ויתר תמים דרכו
משוה רגליו כאילות | ועל במתי יעמדני
מלמד ידי למלחמה | ונחת קשת נחושה זרעתי
ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני | תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי
ארדפה איבי ואשמידם | ולא אשוב עד כלותם
ואכלם ואמחצם ולא יקומון | ויפלו תחת רגלי
ותזרני חיל למלחמה | תכריע קמי תחתני
ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם | ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר ארץ | כטיט חוצות אדקם ארקעם
ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים | עם לא ידעתי יעבדני
בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי | בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם
חי יהוה וברוך צורי | וירם אלהי צור ישעי
האל הנתן נקמת לי | ומוריד עמים תחתני
ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני | מאיש חמסים תצילני
על כן אודך יהוה בגוים | ולשמך אזמר
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו | לדוד ולזרעו עד עולם

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות
ישראל רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל

באדם צדיק מושל יראת אלהים
וכאור בקר יזרח שמש בקר
לא עבות מנגה ממטר דשא
מארץ כי לא כן ביתי עם אל
כי ברית עולם שם לי ערוכה
בכל ושמרה כי כל ישעי וכל
חפץ כי לא יצמיח ובליעל
כקוץ מנד כלהם כי לא ביד
יקחו ואיש יגע בהם ימלא
ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת
אלה שמות הגברים אשר
לדוד ישב בשבת תחכמני
ראש השלשי הוא עדינו
העצנו על שמנה מאות
חלל בפעם אחד
ואחרו אלעזר בן
דדי בן אחחי בשלשה
גברים עם דוד בחרפם
בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש ישראל
הוא קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ידו אל
החרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם
ישבו אחריו אך לפשט
ואחריו שמא בן
אגא הררי ויאספו פלשתים

לחיה ותהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס
מפני פלשתים ויתיצב
בתוך החלקה ויצילה ויך
את פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה
וירדו שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל קציר אל
דוד אל מערת עדלם וחית
פלשתים חנה בעמק רפאים
ודוד אז במצודה ומצב
פלשתים אז בית לחם
ויתאוה דוד ויאמר מי
ישקני מים מבאר בית לחם
אשר בשער
ויבקעו שלשת הגברים
במחנה פלשתים וישאבו
מים מבאר בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל
דוד ולא אבה לשתותם
ויסך אתם ליהוה ויאמר
חלילה לי יהוה מעשתי
זאת הדם האנשים ההלכים
בנפשותם ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגברים
ואבישי אחי יואב
בן צרויה הוא ראש השלשי
והוא עורר את חניתו על

שלש מאות חלל ולו שם
בשלשה מן השלשה הכי
נכבד ויהי להם לשר
ועד השלשה לא בא
ובניהו בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אראל
מואב והוא ירד והכה את
הארי בתוך הבאר ביום
השלג והוא הכה את
איש מצרי אשר מראה
וביד המצרי חנית וירד
אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו אלה עשה בניהו
בן יהוידע ולו שם בשלשה
הגברים מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא
וישמהו דוד אל משמעתו
עשהאל אחי יואב
בשלשים אלחנן בן דדו
בית לחם   שמה
החרדי   אליקא
החרדי   חלץ
הפלטי   עירא
בן עקש   התקועי
אביעזר הענתתי   מבני
החשתי   צלמון

ריבי ב̇ אתי בן ריבי איתי בן ריבי ◦ וחד ודריבי וישביעד ◦

כל שמואל אתי דגש וכל קוריה איתי רפי ◦

פרעתני ב̇ חס בניהו פרעתני הדי איתי בן ריבי מגבעת ◦

האחחי מהרי
הנטפתי חלב בן בענה
הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניהו
פרעתני הדי מנחלי
געש אבי עלבון
הערבתי עזמות
הברחמי אליחבא
השעלבני בני ישן
יהונתן שמה
ההררי אחיאם בן
שרר האררי אליפלט
בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל
הגלני חצרו
הכרמלי פערי
הארבי יגאל
בן נתן מצבה בני
הגדי צלק
העמני נחרי
הבארתי נשאי כלי יואב
בן צריה עירא
היתרי גרב
היתרי אוריה
החתי כל שלשים ושבעה

ויסף אף יהוה לחרות
בישראל ויסת את דוד

בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה ויאמר
המלך אל יואב שר החיל
אשר אתו שוט נא בכל
שבטי ישראל מדן ועד
באר שבע ופקדו את
העם וידעתי את מספר
העם ויאמר
יואב אל המלך ויוסף
יהוה אלהיך אל העם
כהם וכהם מאה פעמים
ועיני אדני המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ
בדבר הזה ויחזק דבר
המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי
החיל לפני המלך לפקד
את העם את ישראל
ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הגד ואל
יעזר ויבאו הגלעדה ואל
ארץ תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל צידון
ויבאו מבצר צר וכל ערי
החוי והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע
וישטו בכל הארץ ויבאו

מקצה תשעה חדשים ו
ועשרים יום ירושלם ויתן
יואב את מספר מפקד העם
אל המלך ותהי ישראל
שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה
חמש מאות אלף איש ויך
לב דוד אתו אחרי כן ספר
את העם
ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עון
עבדך כי נסכלתי מאד
ויקם דוד בבקר

ודבר יהוה היה אל גד הנביא
חזה דוד לאמר הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם ואעשה
לך ויבא גד אל דוד ויגד
לו ויאמר לו התבוא לך
שבע שנים רעב בארצך
אם שלשה חדשים נסך
לפני צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר
בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר

החררי ג̇ וסימנהון שמה דשמואל הגוני אליל ◦

ויוסף ג̇ לשון תוספה ב̇ מלעל וחד מלרע ויאמר יואב ישמעיהם הנו להכם ◦

ואיש יהודה ו̇ ויפקדם דבקו שפטו נא גנוע שעשרוני ויתן יואב על כל רעת ◦

האחחי מהרי
הנטפתי חלב בן בענה
הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניהו
פרעתני הדי מנחלי
געש אבי עלבון
הערבתי עזמות
הברחמי אליחבא
השעלבני בני ישן
יהונתן שמה
ההררי אחיאם בן
שרר האררי אליפלט
בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל
הגלני חצרו
הכרמלי פערי
הארבי יגאל
בן נתן מצבה בני
הגדי צלק
העמני נחרי
הבארתי נשאי כלי יואב
בן צריה עירא
היתרי גרב
היתרי אוריה
החתי כל שלשים ושבעה

ויסף אף יהוה לחרות
בישראל ויסת את דוד

בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה ויאמר
המלך אל יואב שר החיל
אשר אתו שוט נא בכל
שבטי ישראל מדן ועד
באר שבע ופקדו את
העם וידעתי את מספר
העם ויאמר
יואב אל המלך ויוסף
יהוה אלהיך אל העם
כהם וכהם מאה פעמים
ועיני אדני המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ
בדבר הזה ויחזק דבר
המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי
החיל לפני המלך לפקד
את העם את ישראל
ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הגד ואל
יעזר ויבאו הגלעדה ואל
ארץ תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל צידון
ויבאו מבצר צר וכל ערי
החוי והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע
וישטו בכל הארץ ויבאו

מקצה תשעה חדשים
ועשרים יום ירושלם ויתן
יואב את מספר מפקד העם
אל המלך ותהי ישראל
שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה
חמש מאות אלף איש ויך
לב דוד אתו אחרי כן ספר
את העם
ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עון
עבדך כי נסכלתי מאד
ויקם דוד בבקר

ודבר יהוה היה אל גד הנביא
חזה דוד לאמר הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם ואעשה
לך ויבא גד אל דוד ויגד
לו ויאמר לו התבוא לך
שבע שנים רעב בארצך
אם שלשה חדשים נסך
לפני צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר
בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר

וינחם יהוה אל הרעה ליה מותה וכל ירמיהו
דכוותה בר מן חד ונחמתי על הרעה ׃

ויאמר דוד אל־גד
צר־לי מאד נפלה־נא ביד
יהוה כי־רבים רחמו וביד־
אדם אל־אפלה׃ ויתן יהוה
דבר בישראל מהבקר ועד־
עת מועד וימת מן־העם
מדן ועד־באר שבע שבעים
אלף איש׃ וישלח ידו
המלאך ירושלם לשחתה
וינחם יהוה אל־הרעה ויאמר
למלאך המשחית בעם רב
עתה הרף ידך ומלאך יהוה
היה עם־גרן האורנה היבסי
ויאמר דוד אל־יהוה
בראתו את־המלאך המכה
בעם ויאמר הנה אנכי
חטאתי ואנכי העויתי ואלה
הצאן מה עשו תהי נא ידך
בי ובבית אבי׃

ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם ליהוה
מזבח בגרן ארניה היבסי
ויעל דוד כדבר־גד כאשר
צוה יהוה׃ וישקף ארונה
וירא את־המלך ואת־עבדיו
עברים עליו ויצא ארונה
וישתחו למלך אפיו ארצה׃

ועד עת ב׳ ויתן יהוה דבר ועל מבינים יחשב
מחשבותיו ׃

ויאמר ארונה מדוע בא
אדני המלך אל־עבדו
ויאמר דוד לקנות מעמך
את־הגרן לבנות מזבח
ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם׃ ויאמר ארונה
אל־דוד יקח ויעל אדני
המלך הטוב בעינו ראה
הבקר לעלה והמרגים
וכלי הבקר לעצים׃ הכל נתן
ארונה המלך למלך
ויאמר ארונה אל־המלך
יהוה אלהיך ירצך׃ ויאמר
המלך אל־ארונה לא כי־
קנו אקנה מאותך במחיר
ולא אעלה ליהוה אלהי
עלות חנם ויקן דוד את־
הגרן ואת־הבקר בכסף
שקלים חמשים׃ ויבן שם
דוד מזבח ליהוה ויעל עלות
ושלמים ויעתר יהוה לארץ
ותעצר המגפה מעל ישראל׃

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושש
׃

והמלך דוד זקן בא בימים
ויכסהו בבגדים ולא יחם לו׃
ויאמרו לו עבדיו יבקשו

כי ירויה חמשים שקלים בר מן ב׳ שקלים חמשים
כי קנו אקנה ושקל למחיר ׃

לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהי
לו סכנת ושכבה בחיקך
וחם לאדני המלך׃ ויבקשו
נערה יפה בכל גבול ישראל
וימצאו את־אבישג
השונמית ויבאו אתה
למלך׃ והנערה יפה עד־
מאד ותהי למלך סכנת
ותשרתהו והמלך לא
ידעה׃ ואדניה בן־חגית
מתנשא לאמר אני אמלך
ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו׃
ולא עצבו אביו מימיו
לאמר מדוע ככה עשית
וגם־הוא טוב־תאר מאד
ואתו ילדה אחרי אבשלום
ויהיו דבריו עם יואב בן־
צרויה ועם אביתר הכהן
ויעזרו אחרי אדניה׃ וצדוק
הכהן ובניהו בן־יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ורעי
והגבורים אשר לדוד לא
היו עם־אדניהו׃ ויזבח
אדניהו צאן ובקר ומריא
עם אבן הזחלת אשר־אצל
עין רגל ויקרא את־כל־

בראתו ב׳ וחס ויאמר דוד אל יהוה בי בראתו
ילדיו ׃ שמואל כדבר גד ׃ דברי ימים בידי גד ׃

ויעתר ה׳ ...
...

וחם ג׳ פת ויצקו אתו ושכבה בחיקך
גם אם ישכבו שנים ׃

אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל־אַנְשֵׁי
יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְאֶת־נָתָן
הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְאֶת־הַגִּבּוֹרִים
וְאֶת־שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־בַּת־שֶׁבַע אֵם
שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ
כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ בֶן־חַגִּית
וַאדֹנֵינוּ דָוִד לֹא יָדָע׃ וְעַתָּה
לְכִי אִיעָצֵךְ נָא עֵצָה וּמַלְּטִי
אֶת־נַפְשֵׁךְ וְאֶת־נֶפֶשׁ בְּנֵךְ
שְׁלֹמֹה׃ לְכִי וּבֹאִי אֶל־הַמֶּלֶךְ
דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא־אַתָּה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתְךָ
לֵאמֹר כִּי־שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי
וּמַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָהוּ׃ הִנֵּה
עוֹדָךְ מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם
הַמֶּלֶךְ וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ
וּמִלֵּאתִי אֶת־דְּבָרָיִךְ׃ וַתָּבֹא
בַת־שֶׁבַע אֶל־הַמֶּלֶךְ הַחַדְרָה
וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג
הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרַת אֶת־
הַמֶּלֶךְ׃ וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע
וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ׃ וַתֹּאמֶר לוֹ
אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַאֲמָתֶךָ כִּי־שְׁלֹמֹה
בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב

עַל־כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה
מָלָךְ וְעַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא
יָדָעְתָּ׃ וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא־
וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שַׂר
הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ
לֹא קָרָא׃ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
עֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ
לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל־
כִּסֵּא אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
וְהָיָה כִּשְׁכַב אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ
עִם־אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי
שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃ וְהִנֵּה
עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם־הַמֶּלֶךְ
וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ וַיַּגִּידוּ
לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן
הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל־אַפָּיו
אָרְצָה׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ
יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל־
כִּסְאִי׃ כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח
שׁוֹר וּמְרִיא־וְצֹאן לָרֹב
וַיִּקְרָא לְכָל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וּלְשָׂרֵי הַצָּבָא וּלְאֶבְיָתָר
הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים
לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ

אֲדֹנִיָּהוּ׃ וְלִי אֲנִי־עַבְדֶּךָ וּלְצָדֹק
הַכֹּהֵן וְלִבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע
וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃
אִם מֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת־
עַבְדְּיךָ מִי יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא
אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד
וַיֹּאמֶר קִרְאוּ־לִי לְבַת־שָׁבַע
וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמַר חַי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה
אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה׃ כִּי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי־
שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי
וְהוּא יֵשֵׁב עַל־כִּסְאִי תַּחְתָּי
כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַתִּקֹּד בַּת־שֶׁבַע אַפַּיִם
אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ
וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לְעֹלָם׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ־לִי
לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא
וְלִבְנָיָהוּ בֶּן־יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לָהֶם קְחוּ עִמָּכֶם אֶת־עַבְדֵי
אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת־

שלמה בני על הפרדה אשר
לי והורדתם אתו אל גחון
ומשח אתו שם צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על ישראל
ותקעתם בשופר ואמרתם
יחי המלך שלמה ועליתם
אחריו ובא וישב על כסאי
והוא ימלך תחתי ואתו
צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה ויען
בניהו בן יהוידע את המלך
ויאמר אמן כן יאמר יהוה
אלהי אדני המלך כאשר
היה יהוה עם אדני המלך
כן יהיה עם שלמה ויגדל
את כסאו מכסא אדני המלך
דוד וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי וירכבו את
שלמה על פרדת המלך
דוד וילכו אתו על גחון
ויקח צדוק הכהן את קרן
השמן מן האהל וימשח
את שלמה ויתקעו בשופר
ויאמרו כל העם יחי המלך
שלמה ויעלו כל העם אחריו
והעם מחללים בחללים
ושמחים שמחה גדולה

ותבקע הארץ בקולם
וישמע אדניהו וכל הקראים
אשר אתו והם כלו לאכל
וישמע יואב את קול
השופר ויאמר מדוע קול
הקריה הומה עודנו מדבר
והנה יונתן בן אביתר הכהן
בא ויאמר אדניהו בא כי
איש חיל אתה וטוב תבשר
ויען יונתן ויאמר לאדניהו
אבל אדנינו המלך דוד
המליך את שלמה וישלח
אתו המלך את צדוק הכהן
ואת נתן הנביא ובניהו בן
יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו אתו על פרדת המלך
וימשחו אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגחון
ויעלו משם שמחים ותהם
הקריה הוא הקול אשר
שמעתם וגם ישב שלמה
על כסא המלוכה וגם באו
עבדי המלך לברך את
אדנינו המלך דוד לאמר
ייטב אלהיך את שם שלמה
משמך ויגדל את כסאו
מכסאך וישתחו המלך על
המשכב וגם ככה אמר

המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום
ישב על כסאי ועיני ראות
ויחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו איש
לדרכו ואדניהו ירא מפני
שלמה ויקם וילך ויחזק
בקרנות המזבח ויגד
לשלמה לאמר הנה אדניהו
ירא את המלך שלמה
והנה אחז בקרנות המזבח
לאמר ישבע לי כיום
המלך שלמה אם ימית את
עבדו בחרב ויאמר שלמה
אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואם רעה
תמצא בו ומת וישלח
המלך שלמה וירדהו מעל
המזבח ויבא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך
לביתך
ויקרבו ימי דוד למות ויצו
את שלמה בנו לאמר אנכי
הלך בדרך כל הארץ
וחזקת והיית לאיש ושמרת
את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
מצותיו ומשפטיו ועדותיו

קדש ליהוה

ככתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם
למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני באמת בכל
לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל וגם אתה
ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה
לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן
יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרתו אשר
במתניו ובנעלו אשר ברגליו
ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל ולבני
ברזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך
והנה עמך שמעי בן גרא
בן הימיני מבחרים והוא
קללני קללה נמרצת ביום
לכתי מחנים והוא ירד

לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת
את שיבתו בדם שאול
וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד

והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים
ושלש שנים ושלמה ישב
על כסא דוד אביו ותכן
מלכתו מאד
ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם שלמה
ותאמר השלום באך ויאמר
שלום ויאמר דבר לי אליך
ותאמר דבר ויאמר את
ידעת כי לי היתה המלוכה
ועלי שמו כל ישראל
פניהם למלך ותסב המלוכה
ותהי לאחי כי מיהוה היתה
לו ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל
תשבי את פני ותאמר אליו

לא ומכר

דבר ויאמר אמרי נא לשלמה
המלך כי לא ישיב את פניך
ויתן לי את אבישג
השונמית לאשה ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר
עליך אל המלך ותבא בת
שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו וישם
כסא לאם המלך ותשב
לימינו ותאמר שאלה
אחת קטנה אנכי שאלת
מאתך אל תשב את פני
ויאמר לה המלך שאלי
אמי כי לא אשיב את פניך
ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו אחיך
לאשה ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה את
שאלת את אבישג השנמית
לאדניהו ושאלי לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול
ממני ולו ולאביתר הכהן
ולו ליואב בן צרויה

וישבע המלך שלמה ביהוה
לאמר כה יעשה לי אלהים

וכה יוסיף כי בנפשו דבר
אדניהו את הדבר הזה ועתה
חי יהוה אשר הכינני
ויושיביני על כסא דוד אבי
ואשר עשה לי בית כאשר
דבר כי היום יומת אדניהו
וישלח המלך שלמה ביד
בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת: ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתת לך
על שדיך כי איש מות אתה
וביום הזה לא אמיתך כי
נשאת את ארון אדני יהוה
לפני דוד אבי וכי התענית
בכל אשר התענה אבי
ויגרש שלמה את אביתר
מהיות כהן ליהוה למלא
את דבר יהוה אשר דבר
על בית עלי בשלה:

והשמעה באה עד יואב כי
יואב נטה אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה
וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח: ויגד
למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יהוה והנה אצל
המזבח וישלח שלמה

את בניהו בן יהוידע לאמר
לך פגע בו: ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר אליו כה
אמר המלך צא ויאמר
לא כי פה אמות וישב בניהו
את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני: ויאמר
לו המלך עשה כאשר דבר
ופגע בו וקברתו והסירת
דמי חנם אשר שפך יואב
מעלי ומעל בית אבי: והשיב
יהוה את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים
צדקים וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע
את אבנר בן נר שר צבא
ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יהודה: ושבו
דמיהם בראש יואב ובראש
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהיה שלום
עד עולם מעם יהוה: ויעל
בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימתהו ויקבר בביתו
במדבר: ויתן המלך את
בניהו בן יהוידע תחתיו על
הצבא ואת צדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר: וישלח

המלך ויקרא לשמעי ויאמר
לו בנה לך בית בירושלם
וישבת שם ולא תצא משם
אנה ואנה: והיה ביום צאתך
ועברת את נחל קדרון ידע
תדע כי מות תמות דמך
יהיה בראשך: ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה
עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים:
ויהי מקץ שלש שנים
ויברחו שני עבדים לשמעי
אל אכיש בן מעכה מלך
גת ויגידו לשמעי לאמר
הנה עבדיך בגת: ויקם
שמעי ויחבש את חמרו
וילך גתה אל אכיש לבקש
את עבדיו וילך שמעי
ויבא את עבדיו מגת:
ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלם גת וישב
וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר אליו הלוא
השבעתיך ביהוה ואעד בך
לאמר ביום צאתך והלכת
אנה ואנה ידע תדע כי
מות תמות ותאמר אלי

טוב הדבר שמעתי ומדוע
לא שמרת את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צויתי
עליך ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר
עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך
והמלך שלמה ברוך וכסא
דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם ויצו המלך את
בניהו בן יהוידע ויצא
ויפגע בו וימת והממלכה
נכונה ביד שלמה ויתחתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד
כלתו לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת
ירושלם סביב רק העם
מזבחים בבמות כי לא
נבנה בית לשם יהוה עד
הימים ההם
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו
רק בבמות הוא מזבח
ומקטיר וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה

הגדולה אלף עלות יעלה
שלמה על המזבח ההוא
בגבעון נראה יהוה אל
שלמה בחלום הלילה
ויאמר אלהים שאל מה
אתן לך ויאמר שלמה אתה
עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול כאשר הלך
לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אבי ואנכי נער
קטן לא אדע צאת ובא
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב ונתת
לעבדך לב שמע לשפט
את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את
עמך הכבד הזה וייטב
הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה
ויאמר אלהים אליו יען
אשר שאלת את הדבר
הזה ולא שאלת לך ימים

רבים ולא שאלת לך עשר
ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמע
משפט הנה עשיתי כדבריך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון
אשר כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך
וגם אשר לא שאלת נתתי
לך גם עשר גם כבוד אשר
לא היה כמוך איש במלכים
כל ימיך ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והארכתי
את ימיך
ויקץ שלמה והנה חלום
ויבוא ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו

אז תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה
לפניו ותאמר האשה
האחת בי אדני אני והאשה
הזאת ישבת בבית אחד
ואלד עמה בבית ויהי ביום
השלישי ללדתי ותלד גם
האשה הזאת ואנחנו יחדו

וזאת בנה ב גרש האשה הזאת ותשכיבהו
בחיקה ישנה ב ואמתך אני וחכ

מלך על כל ישראל ב ויהי המלך שלמה ויתנהו
אלהים חכ

אחרי אתנו בבית זולתי שתים
אנחנו בבית׃ וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה
עליו׃ ותקם בתוך הלילה ותקח
את בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה
ואת בנה המת השכיבה
בחיקי׃ ואקם בבקר להיניק
את בני והנה מת ואתבונן
אליו בבקר והנה לא היה
בני אשר ילדתי׃ ותאמר
האשה האחרת לא כי בני
החי ובנך המת וזאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי
ותדברנה לפני המלך׃ ויאמר
המלך זאת אמרת זה בני
החי ובנך המת וזאת אמרת
לא כי בנך המת ובני החי׃

ויאמר המלך קחו לי חרב
ויבאו החרב לפני המלך׃
ויאמר המלך גזרו את הילד
החי לשנים ותנו את החצי
לאחת ואת החצי לאחת׃
ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כי נכמרו
רחמיה על בנה ותאמר בי
אדני תנו לה את הילוד

החי והמת אל תמיתהו וזאת
אמרת גם לי גם לך לא יהיה
גזרו׃ ויען המלך ויאמר
תנו לה את הילוד החי
והמת לא תמיתהו היא
אמו׃ וישמעו כל
ישראל את המשפט אשר
שפט המלך ויראו מפני
המלך כי ראו כי חכמת
אלהים בקרבו לעשות
משפט׃ ויהי
המלך שלמה מלך על כל
ישראל׃ ואלה
השרים אשר לו עזריהו
בן צדוק הכהן׃
אליחרף ואחיה בני
שישא ספרים
יהושפט בן אחילוד
המזכיר׃ ובניהו
בן יהוידע על הצבא
וצדוק ואביתר כהנים׃
ועזריהו בן נתן על
הנצבים וזבוד בן נתן
כהן רעה המלך׃
ואחישר על הבית
ואדנירם בן עבדא על
המס׃ ולשלמה שנים
עשר נצבים על כל ישראל

וכלכלו את המלך ואת
ביתו חדש בשנה יהיה
על אחד לכלכל׃
ואלה שמותם בן חור
בהר אפרים׃ בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית
שמש ואילון בית חנן׃
בן חסד בארבות לו
שכה וכל ארץ חפר׃
בן אבינדב כל נפת
דאר טפת בת שלמה היתה
לו לאשה׃ בענא
בן אחילוד תענך ומגדו
וכל בית שאן אשר אצל
צרתנה מתחת ליזרעאל
מבית שאן עד אבל מחולה
עד מעבר ליקמעם׃
בן גבר ברמת גלעד
לו חות יאיר בן מנשה
אשר בגלעד לו חבל
ארגב אשר בבשן ששים
ערים גדלות חומה ובריח
נחשת׃ אחינדב
בן עדא מחנימה׃
אחימעץ בנפתלי גם
הוא לקח את בשמת בת
שלמה לאשה׃ בענא

ונהרג ג וינחהו יוסף והאמהי והאשה אשר ואנוך
אפרים עבדא ב ואדנירם ועבדא בן שמוע

ולשלמה ח ולשלמה עבדך שנים עשר וישבח שור
ולשלמה ברזלי ובני עשרים

בענא ג כת א בן אחילוד בענא בן חושי
ועל ידם החזיק צדוק

מושל יד׳ מל׳ אמר אלהי ישראל ב׳ בו ושלמה להיות מושל בישראל ואתה מושל בכל והקימותי את כסא ויהי
מושל ואתה מושל בכל אתה מושל בגאות לאלהי ארי נהכי דביר מזעזת אב׳ ודוה ס

וצבי ג׳ איל וצבי לבד מאיל וצבי וצבי עדיין ס
ואינון בתריין לשניין ס

בחושי באשר ובעלות
יהושפט בן פרוח
ביששכר שמעי בן אלא
בבנימן גבר בן
ארי בארץ גלעד ארץ סיחון
מלך האמרי ועג מלך
הבשן ונציב אחד אשר
בארץ יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים
לרב אכלים ושתים
ושמחים: ושלמה היה
מושל בכל הממלכות מן
הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל
ימי חייו:
ויהי לחם שלמה ליום
אחד שלשים כר סלת
ושלשים כר קמח עשרה
בקר בראים ועשרים
בקר רעי ומאה צאן
לבד מאיל וצבי ויחמור
וברברים אבוסים כי הוא
רדה בכל עבר הנהר
מתפסח ועד עזה בכל
מלכי עבר הנהר ושלום
היה לו מכל עבריו מסביב
וישב יהודה וישראל

לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד באר
שבע כל ימי שלמה:
ויהי לשלמה ארבעים
אלף ארות סוסים למרכבו
ושנים עשר אלף פרשים
וכלכלו הנצבים האלה
את המלך שלמה ואת
כל הקרב אל שלחן המלך
שלמה איש חדשו לא
יעדרו דבר: והשערים
והתבן לסוסים ולרכש
יבאו אל המקום אשר
יהיה שם איש כמשפטו
ויתן אלהים חכמה
לשלמה ותבונה הרבה
מאד ורחב לב כחול אשר
על שפת הים: ותרב חכמת
שלמה מחכמת כל בני
קדם ומכל חכמת מצרים
ויחכם מכל האדם מאיתן
האזרחי והימן וכלכל
ודרדע בני מחול ויהי שמו
בכל הגוים סביב: וידבר
שלשת אלפים משל ויהי
שירו חמשה ואלף: וידבר
על העצים מן הארז
אשר בלבנון ועד האזוב

אשר יצא בקיר וידבר
על הבהמה ועל העוף
ועל הרמש ועל הדגים:
ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמת שלמה
מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמתו:
וישלח חירם
מלך צור את עבדיו אל
שלמה כי שמע כי אתו
משחו למלך תחת אביהו
כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים:
וישלח שלמה אל
חירם לאמר: אתה ידעת
את דוד אבי כי לא יוכל
לבנות בית לשם יהוה
אלהיו מפני המלחמה
אשר סבבהו עד תת
יהוה אתם תחת כפות
רגליו: ועתה הניח יהוה
אלהי לי מסביב אין
שטן ואין פגע רע: והנני
אמר לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבי
לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא

ושלום ה׳ היה לו ושלום לעזרך ושלום ושקט
ינדין ושלום נשיהו כי ארך ימים ס

שירו ב׳ ויהי שירו ובלילה שירה עמי ס בתל׳
כת׳ ד׳ ס

ואלף ב׳ ימאל אלף מחדיו ויהי שירו ס

יבנה הבית לשמי: ועתה
צוה ויכרתו לי ארזים מן
הלבנון ועבדי יהיו עם
עבדיך ושכר עבדיך אתן
לך ככל אשר תאמר כי
אתה ידעת כי אין בנו
איש ידע לכרת עצים
כצדנים: ויהי כשמע חירם
את דברי שלמה וישמח
מאד ויאמר ברוך יהוה
היום אשר נתן לדוד בן
חכם על העם הרב הזה:
וישלח חירם אל שלמה
לאמר שמעתי את אשר
שלחת אלי אני אעשה
את כל חפצך בעצי
ארזים ובעצי ברושים
עבדי ירדו מן הלבנון
ימה ואני אשימם דברות
בים עד המקום אשר
תשלח אלי ונפצתים שם
ואתה תשא ואתה תעשה
את חפצי לתת לחם ביתי:
ויהי חירום נתן לשלמה
עצי ארזים ועצי ברושים
כל חפצו: ושלמה נתן
לחירם עשרים אלף כר
חטים מכלת לביתו

ועשרים כר שמן כתית כה
יתן שלמה לחירם שנה
בשנה:
ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שלם
בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: ויעל
המלך שלמה מס מכל
ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש: וישלחם לבנונה
עשרת אלפים בחדש
חליפות חדש יהיו בלבנון
שנים חדשים בביתו
ואדנירם על המס:
ויהי לשלמה שבעים
אלף נשא סבל ושמנים
אלף חצב בהר: לבד משרי
הנצבים לשלמה אשר
על המלאכה שלשת
אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים
במלאכה: ויצו
המלך ויסעו אבנים גדלות
אבנים יקרות ליסד הבית
אבני גזית: ויפסלו בני
שלמה ובני חירום והגבלים
ויכינו העצים והאבנים
לבנות הבית:

ויהי בשמונים שנה וארבע
מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים
בשנה הרביעית בחדש
זו הוא החדש השני
למלך שלמה על ישראל
ויבן הבית ליהוה: והבית
אשר בנה המלך שלמה
ליהוה ששים אמה ארכו
ועשרים רחבו ושלשים
אמה קומתו: והאולם על
פני היכל הבית עשרים
אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רחבו
על פני הבית: ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים:
ויבן על קיר הבית יציע
סביב את קירות הבית
סביב להיכל ולדביר
ויעש צלעות סביב:
היציע התחתנה חמש
באמה רחבה והתיכנה
שש באמה רחבה
והשלישית שבע באמה
רחבה כי מגרעות נתן
לבית סביב חוצה לבלתי
אחז בקירות הבית: והבית
בהבנתו אבן שלמה מסע

נבנה ומקבות והגרזן כל כלי
ברזל לא נשמע בבית
בהבנתו פתח הצלע התיכנה
אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו על התיכנה
ומן התיכנה אל השלשים
ויבן את הבית ויכלהו ויספן
את הבית גבים ושדרת
בארזים ויבן את היציע
על כל הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את הבית
בעצי ארזים
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר אתה
בנה אם תלך בחקתי ואת
משפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם
והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד אביך
ושכנתי בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי
ישראל
ויבן שלמה את הבית ויכלהו
ויבן את קירות הבית
מביתה בצלעות ארזים
מקרקע הבית עד קירות
הספן צפה עץ מבית ויצף
את קרקע הבית בצלעות

ברושים ויבן את עשרים אמה
מירכותי הבית בצלעות
ארזים מן הקרקע עד
הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים וארבעים
באמה היה הבית הוא
ההיכל לפני וארז אל הבית
פנימה מקלעת פקעים
ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה ודביר בתוך
הבית מפנימה הכין לתתן
שם את ארון ברית יהוה
ולפני הדביר עשרים אמה
ארך ועשרים אמה רחב
ועשרים אמה קומתו
ויצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז ויצף שלמה
את הבית מפנימה זהב
סגור ויעבר ברתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו זהב
ואת כל הבית צפה זהב
עד תם כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב
ויעש בדביר שני כרובים
עצי שמן עשר אמות
קומתו וחמש אמות כנף
הכרוב האחת וחמש אמות
כנף הכרוב השנית עשר

אמות מקצות כנפיו ועד
קצות כנפיו ועשר באמה
הכרוב השני מדה אחת
וקצב אחד לשני הכרבים
קומת הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב השני
ויתן את הכרובים בתוך
הבית הפנימי ויפרשו
את כנפי הכרבים ותגע
כנף האחד בקיר וכנף
הכרוב השני נגעת בקיר השני
וכנפיהם אל תוך הבית
נגעת כנף אל כנף
ויצף את הכרובים זהב
ואת כל קירות הבית מסב
קלע פתוחי מקלעות
כרובים ותמרת ופטורי
צצים מלפנים ולחיצון
ואת קרקע הבית צפה
זהב לפנימה ולחיצון ואת
פתח הדביר עשה דלתות
עצי שמן האיל מזוזות
חמשית ושתי דלתות עצי
שמן וקלע עליהם מקלעות
כרובים ותמרות ופטורי
צצים וצפה זהב וירד על
הכרובים ועל התמרות
את הזהב וכן עשה לפתח

ההיכל מזוזות עצי שמן מאת
רבעית׃ ושתי דלתות עצי
ברושים שני צלעים הדלת
האחת גלילים ושני קלעים
הדלת השנית גלילים׃
וקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה׃ ויבן את
החצר הפנימית שלשה
טורי גזית וטור כרתת
ארזים׃ בשנה הרביעית
יסד בית יהוה בירח זו׃
ובשנה האחת עשרה בירח
בול הוא החדש השמיני
כלה הבית לכל דבריו
ולכל משפטו ויבנהו שבע
שנים׃ ואת ביתו בנה שלמה
שלש עשרה שנה ויכל
את כל ביתו׃ ויבן את בית
יער הלבנון מאה אמה
ארכו וחמשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו
על ארבעה טורי עמודי
ארזים וכרתות ארזים על
העמודים׃ וספן בארז
ממעל על הצלעת אשר
על העמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר הטור׃

ושקפים שלשה
טורים ומחזה אל מחזה שלש
פעמים׃ וכל הפתחים
והמזוזות רבעים שקף
ומול מחזה אל מחזה
שלש פעמים׃ ואת אולם
העמודים עשה חמשים
אמה ארכו ושלשים
אמה רחבו ואולם על
פניהם ועמדים ועב על
פניהם׃ ואולם הכסא אשר
ישפט שם אלם המשפט
עשה וספון בארז מהקרקע
עד הקרקע׃ וביתו אשר
ישב שם חצר האחרת
מבית לאולם כמעשה
הזה היה ובית יעשה לבת
פרעה אשר לקח שלמה
כאולם הזה׃ כל אלה
אבנים יקרת כמדת גזית
מגררות במגרה מבית
ומחוץ וממסד עד הטפחות
ומחוץ עד החצר הגדולה׃
ומיסד אבנים יקרות
אבנים גדלות אבני עשר
אמות ואבני שמנה אמות׃
ומלמעלה אבנים יקרות
כמדות גזית וארז׃ והצר

הגדולה סביב שלשה טורים
גזית וטור כרתת ארזים
ולחצר בית יהוה הפנימית
ולאלם הבית׃
וישלח המלך שלמה ויקח
את חירם מצר׃ בן אשה
אלמנה הוא ממטה נפתלי
ואביו איש צרי חרש
נחשת וימלא את החכמה
ואת התבונה ואת הדעת
לעשות כל מלאכה בנחשת
ויבוא אל המלך שלמה
ויעש את כל מלאכתו׃
ויצר את שני העמודים
נחשת שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחד וחוט שתים
עשרה אמה יסב את העמוד
השני׃ ושתי כתרת עשה
לתת על ראשי העמודים
מצק נחשת חמש אמות
קומת הכתרת האחת וחמש
אמות קומת הכתרת השנית׃
שבכים מעשה שבכה
גדלים מעשה שרשרות
לכתרת אשר על ראש
העמודים שבעה לכתרת
האחת ושבעה לכתרת
השנית׃ ויעש את העמודים

שושן ב פת מעשה שושן באולם למנצח על שושן עדות ס וכל שושן דכות

אחריהם ג וחס ו וכל אחריהם ביתה וחביריו אל היכל יהוה ס

וארבע ב ראש פסוק וארבע כתפות אל וארבע חיות ס

ושני טורים סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתרת
אשר על ראש הרמנים וכן
עשה לכתרת השנית. וכתרת
אשר על ראש העמודים
מעשה שושן באולם ארבע
ארבע אמות. וכתרת על
שני העמודים גם ממעל
מלעמת הבטן אשר לעבר
שבכה והרמונים מאתים
טרים סביב על הכתרת
השנית. ויקם את העמדים
לאלם ההיכל ויקם את
העמוד הימני ויקרא את
שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו
בעז. ועל ראש העמודים
מעשה שושן ותתם
מלאכת העמודים. ויעש
את הים מוצק עשר באמה
משפתו עד שפתו עגל
סביב וחמש באמה קומתו
וקוה שלשים באמה יסב
אתו סביב. ופקעים מתחת
לשפתו סביב סבבים אתו
עשר באמה מקפים את
הים סביב שני טורים
הפקעים יצקים ביצקתו

עמד על שני עשר בקר
שלשה פנים צפונה ושלשה
פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה
וכל אחריהם ביתה. ועביו
טפח ושפתו כמעשה שפת
כוס פרח שושן אלפים
בת יכיל.

ויעש את המכנות עשר
נחשת ארבע באמה ארך
המכונה האחת וארבע
באמה רחבה ושלש
באמה קומתה. וזה
מעשה המכונה מסגרת
להם ומסגרת בין השלבים
ועל המסגרות אשר בין
השלבים אריות בקר
וכרובים ועל השלבים
כן ממעל ומתחת לאריות
ולבקר ליות מעשה
מורד. וארבעה אופני
נחשת למכונה האחת
וסרני נחשת וארבעה
פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפות
יצקות מעבר איש ליות
ופיהו מבית לכתרת

ומעלה באמה ופיה עגל
מעשה כן אמה וחצי
האמה וגם על פיה
מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות
וארבעת האופנים למתחת
למסגרות וידות האופנים
במכונה וקומת האופן
האחד אמה וחצי האמה
ומעשה האופנים כמעשה
אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחשריהם
הכל מוצק. וארבע כתפות
אל ארבע פנות המכנה
האחת מן המכנה כתפיה
ובראש המכונה חצי
האמה קומה עגל סביב
ועל ראש המכנה ידתיה
ומסגרתיה ממנה ופתח
על הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אריות
ותמרת כמער איש ולֹיות
סביב. כזאת עשה את
עשר המכנות מוצק אחד
מדה אחת קצב אחד
לכלהנה.

ויעש עשרה כירות
נחשת ארבעים בת יכיל

ויקו דכות וקוה ג. ויקו דמלכי׳ ויצא עוד קוה המדה וקוה ונטה ס

כיר ב חס בנביא מתחת לכיר ויסדי מעליהם ואת הכיר ס וכל אורית׳ דכות ב מ ג מ׳ ועשית ואת הכיור דראש׳ ויעש את ס

ויפתח ב בחד לשן ופתח חגמליס ויפתח על הלחות ס

האחת ב׳ ויצק פת׳ כיור המחלקת ס

הפנימי ב׳ ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויבן בעשרים וחמש שנה לגלותנו עד אתה בן אדם הגד לכותרת בר מן חד ולפני הלשכות מהלך עשר אמות אל הפנימית ס

הכיור האחד ארבע באמה
הכיור האחד כיור אחד
על המכונה האחת לעשר
המכנות ויתן את המכנות
חמש על כתף הבית מימין
וחמש על כתף הבית משמאלו
ואת הים נתן מכתף הבית
הימנית קדמה ממול נגב
ויעש חירום את
הכירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם
לעשות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה
בית יהוה עמדים שנים
וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות את
שתי גלות הכתרת אשר על
ראש העמודים ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי השבכות
שני טורים רמנים לשבכה
האחת לכסות את שתי
גלות הכתרת אשר על פני
העמודים ואת המכנות עשר
ואת הכירת עשרה על
המכנות ואת הים האחד
ואת הבקר שנים עשר תחת
הים ואת הסירות ואת

היעים ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה
בית יהוה נחשת ממרט
בככר הירדן יצקם המלך
במעבה האדמה בין סכות
ובין צרתן וינח שלמה את
כל הכלים מרב מאד מאד
לא נחקר משקל הנחשת
ויעש שלמה את כל הכלים
אשר בית יהוה את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים זהב ואת
המנרות חמש מימין וחמש
משמאול לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרת
והמלקחים זהב והספות
והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור
והפתות לדלתות הבית
הפנימי לקדש הקדשים
לדלתי הבית להיכל זהב

ותשלם כל המלאכה אשר
עשה המלך שלמה בית
יהוה ויבא שלמה את
קדשי דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן

באצרות בית יהוה
אז יקהל שלמה את זקני
ישראל את כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך
שלמה ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעיר
דוד היא ציון ויקהלו אל
המלך שלמה כל איש
ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי
ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון
ויעלו את ארון יהוה ואת
אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל ויעלו
אתם הכהנים והלוים והמלך
שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו אתו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרבים על

ואת הים ה׳ האחד דמלכי נתן מכתף והכיור ואת הים חורוד ואני מרעיש ס

ואת הכלים ג׳ ותשלם דמלכי ויתן אדני בידו ויאשקולת לחם ס

ותשלם ג׳ כל המלאכה והבירו ותשלם החומה ואת השלחן ג׳ ואת כליו ואת כל כליו ויעש שלמה

הארון ועל בדיו מלמעלה
ויארכו הבדים ויראו ראשי
הבדים מן הקדש על פני
הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה אין בארון
רק שני לחות האבנים אשר
הנח שם משה בחרב אשר
כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים
ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את
בית יהוה ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן
כי מלא כבוד יהוה את בית
יהוה
אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל
עמד ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דוד אבי ובידו
מלא לאמר מן היום
אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי

ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר בדוד להיות
על עמי ישראל ויהי עם
לבב דוד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דוד אבי
יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת
כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית כי
אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי ויקם
יהוה את דברו אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל
ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה אשר
כרת עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים
ויעמד שלמה לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו
השמים ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת שמר

הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני ועתה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך דוד
אבי כי האמנם ישב אלהים
על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר
בניתי ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום להיות
עינך פתחת אל הבית הזה
לילה ויום אל המקום אשר
אמרת יהיה שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפלל

נתת ונתת ג חל בסיפ ונתת לעבדך אשר נתת לאבותם ונתת לאיש ס

ואת ידך ב את גדלך ואת ידך כי ישמעון את שמך ס והשבתם ב אל האדמה וחבירו ס דדב והשיבותם כח ס

איבו ד וכי ימצא איש רעב כי יהיה כי יצא עמך את פרעה חפרע ס

עבדך אל המקום הזה ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום ס
הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת את אשר יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה ס
להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה ס
תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו
כצדקתו בהנגף עמך ישראל
לפני אויב אשר יחטאו לך
ושבו אליך והודו את שמך
והתפללו והתחננו אליך
בבית הזה ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתת לאבותם ס
בהעצר שמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם ואתה ס
תשמע השמים וסלחת ס
לחטאת עבדיך ועמך ס

ישראל כי תורם את הדרך
הטובה אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר נתתה
לעמך לנחלה ס
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון ירקון
ארבה חסיל כי יהיה כי
יצר לו איבו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה כל ס
תפלה כל תחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה ואתה
תשמע השמים מכון ס
שבתך וסלחת ועשית ס
ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי
אתה ידעת לבדך את לבב
כל בני האדם למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו וגם אל הנכרי ס
אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך כי ישמעון את
שמך הגדול ואת ידך ס
החזקה וזרעך הנטויה ובא

והתפלל אל הבית הזה
אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית ככל
אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ
את שמך ליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית ס
הזה אשר בניתי כי יצא
עמך למלחמה על איבו
בדרך אשר תשלחם ס
והתפללו אל יהוה דרך
העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בנתי לשמך
ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב
ושבום שביהם אל ארץ
האויב רחוקה או קרובה
והשיבו אל לבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטאנו
והעוינו רשענו ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם
בארץ איביהם אשר שבו

ישובון ו בהעצר וחבירו ... [illegible]

האויב ה שביהם ... [illegible]

אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם
העיר אשר בחרת והבית
אשר בנית לשמך ושמעת
השמים מכון שבתך את
תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום כי
עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל להיות עיניך
פתחות אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם
אליך כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד
משה עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני
יהוה׃
ויהי ככלות שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על
ברכיו וכפיו פרשות השמים

ויעמד ויברך את כל קהל
ישראל קול גדול לאמר
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר
דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר
דבר ביד משה עבדו יהי
יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו
ואל יטשנו להטות לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את
אבתינו ויהיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד והיה
לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה
והמלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני יהוה ויזבח
שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר

עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל
בני ישראל ביום ההוא
קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם את
העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי
השלמים ויעש שלמה
בעת ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום ביום השמיני שלח
את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד
עבדו ולישראל עמו ויהי
ככלות שלמה לבנות את
בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר
חפץ לעשות׃

מצותי חקותי ג̇ עזב אשר שמע א̇ אם שוב תשבון ויער יהוה בישראל ○

שלחים ב̇ ויתנה שלחים לבתו ותתני שלוחים ○ קדמיה חס ו ○

ואת הכנעני ב̇ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הכנעני היושב בעיר ○

וירא יהוה אל שלמה שנית
כאשר נראה אליו בגבעון
ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננתה לפני
הקדשתי את הבית הזה
אשר בנתה לשום שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב ובישר
לעשות ככל אשר צויתיך
חקי ומשפטי תשמר
והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר
דברתי על דוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל אם שוב
תשבון אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם והכרתי
את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני
והיה ישראל למשל

ולשנינה בכל העמים והבית
הזה יהיה עליון כל עבר
עליו ישם ושרק ואמרו על
מה עשה יהוה ככה לארץ
הזאת ולבית הזה ואמרו
על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את
אבתם מארץ מצרים ויחזקו
באלהים אחרים וישתחו
להם ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת
ויהי מקצה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני
הבתים את בית יהוה ואת
בית המלך חירם מלך צר
נשא את שלמה בעצי
ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן
המלך שלמה לחירם
עשרים עיר בארץ הגליל
ויצא חירם מצר לראות
את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו
ויאמר מה הערים האלה
אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום
הזה׃

וישלח חירם למלך מאה
ועשרים ככר זהב וזה דבר
המס אשר העלה המלך
שלמה לבנות את בית
יהוה ואת ביתו ואת המלוא
ואת חומת ירושלם ואת
חצר ואת מגדו ואת גזר
פרעה מלך מצרים עלה
וילכד את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים לבתו
אשת שלמה ויבן שלמה
את גזר ואת בית חרן תחתון
ואת בעלת ואת תמר במדבר
בארץ ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת
ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו
כל העם הנותר מן האמרי
החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל
המה בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא
יכלו בני ישראל להחרימם
ויעלם שלמה למס עבד
עד היום הזה ומבני ישראל

על דויד ד̇ והקמתי ואלה מספרי וממנשה נפלו כי לעת יום ביום ○ וחד ועל דויד אפוד בד ○

ואת ערי ז̇ המסכנות דשלמה ב בו ונתתי את ירושלם ראש פסו הנגי מינוה ויען מלאך יהוה ואת בעלת דדברי הימים ○ כל העם ג̇ ראש פס הנותר וחבירו כל העם הארץ ○

שמע ה̇ ויהי כשמע לבו לא תשא שמע שוא ומלכת שבא וחבירו כאשר שמע למצרים ׃
נעלם ב̇ זמנ̇ לא היה דבר נעלם מן המלך יבא במשפט על כל נעלם ׃
ולכ̇ אלמגים וחל̇ דברי הימי̇ אלגומים ומל̇ ׃

לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו ושריו
ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו
אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה
חמשים וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה אך
בת פרעה עלתה מעיר דוד
אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא והעלה
שלמה שלש פעמים בשנה
עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה והקטיר
אתו אשר לפני יהוה ושלם
את הבית ואני עשה המלך
שלמה בעציון גבר אשר
את אלות על שפת ים סוף
בארץ אדום וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי אניות
ידעי הים עם עבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויבאו אל המלך
שלמה

ומלכת שבא שמעת את
שמע שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות ותבא
ירושלמה בחיל כבד מאד
גמלים נשאים בשמים וזהב
רב מאד ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את
כל אשר היה עם לבבה
ויגד לה שלמה את כל
דבריה לא היה דבר נעלם
מן המלך אשר לא הגיד
לה ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד
משרתו ומלבשיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד
רוח ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא
הגד לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השמועה
אשר שמעתי אשרי
אנשיך אשרי עבדיך אלה
העמדים לפניך תמיד
השמעים את חכמתך יהי
יהוה אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא
ישראל באהבת יהוה את
ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט
וצדקה ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשמים
הרבה מאד ואבן יקרה
לא בא כבשם ההוא עוד
לרב אשר נתנה מלכת
שבא למלך שלמה וגם אני
חירם אשר נשא זהב
מאופיר הביא מאפיר
עצי אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה ויעש המלך
את עצי האלמגים מסעד
לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר נתן
לה כיד המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה

ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת
שש מאות ששים ושש
ככר זהב לבד מאנשי

ירושלמה ה̇ ד̇ חס̇ וחד מל̇ ותבא ירושלמה וישלח מלך אשור ויעמד בתעלת הברכה העליונה ׃
שרים ה̇ בלשנ̇ וסימנהון קדמו שרים אחר נגנים ככנרות והבירו עשירי בימתיהם ומחוצה ׃
כיד המלך ג̇ והמלך שלמה נתן למלכת שבא ויתן מלכות רב ויתן משאת ׃

התרים ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות הארץ
ויעש המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש מאות
זהב יעלה על הצנה האחת
ושלש מאות מגנים זהב
שחוט שלשת מנים זהב
יעלה על המגן האחת ויתנם
המלך בית יער הלבנון

ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מופז׃ שש
מעלות לכסה וראש עגל
לכסה מאחריו וידת מזה
ומזה אל מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל
הידות׃ ושנים עשר אריים
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות׃
וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור אין
כסף לא נחשב בימי
שלמה למאומה׃ כי אני
תרשיש למלך בים עם
אני חירם אחת לשלש
שנים תבוא אני תרשיש

נשאת זהב וכסף שנהבים
וקפים ותכיים׃ ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה׃ וכל
הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן אלהים בלבו׃
והמה מבאים איש מנחתו
כלי כסף וכלי זהב ושלמות
ונשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים
עשר אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם׃ ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוה סחרי
המלך יקחו מקוה במחיר׃
ותעלה ותצא מרכבה
ממצרים בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו׃

והמלך שלמה אהב נשים
נכריות רבות ואת בת פרעה
מואביות עמניות אדמית
צדנית חתית׃ מן הגוים אשר
אמר יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם לא
יבאו בכם אכן יטו את
לבבכם אחרי אלהיהם בהם
דבק שלמה לאהבה׃ ויהי
לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות
ויטו נשיו את לבו׃ ויהי
לעת זקנת שלמה נשיו
הטו את לבבו אחרי אלהים
אחרים ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב
דויד אביו׃ וילך שלמה
אחרי עשתרת אלהי צדנים
ואחרי מלכם שקץ עמנים׃
ויעש שלמה הרע בעיני
יהוה ולא מלא אחרי יהוה
כדוד אביו׃
אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקץ מואב בהר
אשר על פני ירושלם׃
ולמלך שקץ בני עמון׃ וכן
עשה לכל נשיו הנכריות׃

מעם יהוה אלהי ישראל ב ויתאנף יהוה בשלמה
ישלם יהוה פעלך

הנראה ב חד וחד הנראה אליו פעמים
אלי בחלום

ויאמר לו פרעה ב לך ועלי כי מה אתה חסר

מקטירות ומזבחות לאלהיהן
ויתאנף יהוה בשלמה כי
נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו
פעמים וצוה אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה יהוה

ויאמר יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע
את הממלכה מעליך
ונתתיה לעבדך אך בימיך
לא אעשנה למען דוד
אביך מיד בנך אקרענה
רק את כל הממלכה לא
אקרע שבט אחד אתן
לבנך למען דוד עבדי
ולמען ירושלם אשר
בחרתי
ויקם יהוה שטן
לשלמה את הדד האדמי
מזרע המלך הוא באדום
ויהי בהיות דוד את אדום
בעלות יואב שר הצבא
לקבר את החללים ויך כל

זכר באדום כי ששת
חדשים ישב שם יואב
וכל ישראל עד הכרית
כל זכר באדום ויברח
אדד הוא ואנשים אדמיים
מעבדי אביו אתו לבוא
מצרים והדד נער קטן
ויקמו ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם מפארן
ויבאו מצרים אל פרעה
מלך מצרים ויתן לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן
לו וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה
את אחות אשתו אחות
תחפנים הגבירה ותלד לו
אחות תחפנים את גנבת
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך
בית פרעה ויהי גנבת בית
פרעה בתוך בני פרעה
והדד שמע במצרים כי
שכב דוד עם אבתיו וכי
מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה
שלחני ואלך אל ארצי
ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך

ויאמר לא כי שלח תשלחני
ויקם אלהים לו שטן את
רזון בן אלידע אשר ברח
מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
דמשק וישבו בה וימלכו
בדמשק ויהי שטן לישראל
כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם

וירבעם בן נבט אפרתי מן
הצרדה ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה וירם
יד במלך וזה הדבר אשר
הרים יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את פרץ
עיר דוד אביו והאיש
ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי
עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף
ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם
וימצא אתו אחיה השילני
הנביא בדרך והוא מתכסה
בשלמה חדשה ושניהם

חסר ה ויאמר לו פרעה ... גם איש אשר
יתן לו האלהים ...

אלהיו ה ולקחת מבנותיו שניה בו ותקראו לעב
שניה בו וכן עשה לכל נשיו

ויהי בעת ההיא ב ויאמר אבימלך ויהי יהודה
וירבעם ב ויפקד ב ירבעם גדלוהו

לבדם בשדה ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר
עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי
דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת
אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני
עמון ולא הלכו בדרכי
לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל הממלכה
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מיד בנו ונתתיה
לך את עשרת השבטים
ולבנו אתן שבט אחד
למען היות ניר לדויד

עבדי כל הימים לפני יי
בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי
עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים
ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים
עד מות שלמה
ויתר דברי שלמה
וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתבים על ספר
דברי שלמה והימים אשר
מלך שלמה בירושלם
על כל ישראל ארבעים
שנה וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר דוד
אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו וילך
רחבעם שכם כי שכם בא
כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים
וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם לכו עד
שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר וידברו אליו
לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם
ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים

ויעזב את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר העמדים
לפניו: ויאמר אליהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר את
העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו: וידברו אליו
הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר
אביך הכביד את עלנו ואתה
הקל מעלינו כה תדבר
אליהם קטני עבה ממתני
אבי: ועתה אבי העמיס
עליכם על כבד ואני אסיף
על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני איסר אתכם
בעקרבים: ויבו ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום
השלישי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי ביום
השלישי: ויען המלך את
העם קשה ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו: וידבר
אליהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את עלכם
ואני אסיף על עלכם אבי

יסר אתכם בשוטים ואני
איסר אתכם בעקרבים
ולא שמע המלך אל
העם כי היתה סבה מעם
יהוה למען הקים את
דברו אשר דבר יהוה ביד
אחיה השילני אל ירבעם
בן נבט: וירא כל ישראל
כי לא שמע המלך אלהם
וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק
בדוד ולא נחלה בבן ישי
לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו: ובני
ישראל הישבים בערי
יהודה וימלך עליהם
רחבעם:
וישלח המלך רחבעם את
אדרם אשר על המס
וירגמו כל ישראל בו אבן
וימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה
לנוס ירושלם: ויפשעו
ישראל בבית דוד עד
היום הזה: ויהי
כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו

אתו אל העדה וימליכו
אתו על כל ישראל לא
היה אחרי בית דוד זולתי
שבט יהודה לבדו: ויבאו
רחבעם ירושלם ויקהל
את כל בית יהודה ואת
שבט בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל
להשיב את המלוכה
לרחבעם בן שלמה:

ויהי דבר האלהים אל
שמעיה איש האלהים
לאמר: אמר אל רחבעם
בן שלמה מלך יהודה
ואל כל בית יהודה ובנימין
ויתר העם לאמר: כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמון
עם אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת
כדבר יהוה: ויבן
ירבעם את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל:
ויאמר ירבעם בלבו עתה

חקתי ט חס הבית הזה אם שוב תשבון קרע אקרע יען אשר עזבוני ולא אקח את כל הממלכה לא דכות׳ למען בחקותי
ילכו ועל ריב חמה אם חקתי יחללו ס וכל אורייתא דכותהון בר מן חד עקב אשר שמע ס

מלכים וישב ירבעם דדברי הימים וישב ירבעם סימ׳
וישב יהושפט בירושלם וישב ס

לבדם בשדה ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר
עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי
דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת
אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני
עמון ולא הלכו בדרכי
לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל הממלכה
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מיד בנו ונתתיה
לך את עשרת השבטים
ולבנו אתן שבט אחד
למען היות ניר לדויד

עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי
עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים
ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים
עד מות שלמה
ויתר דברי שלמה
וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתבים על ספר
דברי שלמה והימים אשר
מלך שלמה בירושלם
על כל ישראל ארבעים
שנה וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר דוד
אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו וילך
רחבעם שכם כי שכם בא
כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים
וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם לכו עד
שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר וידבר אליו
לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם
ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים

דויד ה מל ואם תלך בדרכי ויהי לעת זקנת ולבנו אתן והקמתי עליהם רעה כמגדל דויד ס וכל תרי
עשר ודברי הימי׳ ועזרא דכותהון ס ועבדתם ד קמצ וסימנהון ותשא ואבי ימה אם שכח ועניתם ס

בהיתו ג חס ויועץ המלך והבירו ואל
ירמיהו ס

ומריתם פי ב̇ חס את כאשר מריתם פי יען
כי מרית פי יהוה ○

וינחהו ב̇ חס וינחהו בגן עזא אל החמור ○
וישברהו ב̇ וימתהו ויקח הנביא ○

וילך וימצאהו והחמור והאריה ○ וילך וימצא
וחמור והאריה ○ סימנהון בלחי החמור חמור ○

קדש ליהוה

לא ימכר

לאביהם וידבר אלהם אביהם
אי זה הדרך הלך ויראו בניו
את הדרך אשר הלך איש
האלהים אשר בא מיהודה
ויאמר אל בניו חבשו לי
החמור ויחבשו לו החמור
וירכב עליו וילך אחרי
איש האלהים וימצאהו ישב
תחת האלה ויאמר אליו
האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני
ויאמר אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם ויאמר לא אוכל
לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה
אתך מים במקום הזה כי
דבר אלי בדבר יהוה לא
תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב ללכת
בדרך אשר הלכת בה
ויאמר לו גם אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי
בדבר יהוה לאמר השבהו
אתך אל ביתך ויאכל
לחם וישת מים כחש לו
וישב אתו ויאכל לחם
בביתו וישת מים ויהי הם
ישבים אל השלחן

ויהי דבר יהוה אל הנביא
אשר השיבו ויקרא אל
איש האלהים אשר בא
מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מרית פי יהוה
ולא שמרת את המצוה
אשר צוך יהוה אלהיך
ותשב ותאכל לחם ותשת
מים במקום אשר דבר
אליך אל תאכל לחם ואל
תשת מים לא תבוא נבלתך
אל קבר אבתיך ויהי
אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו החמור
לנביא אשר השיבו וילך
וימצאהו אריה בדרך
וימיתהו ותהי נבלתו
משלכת בדרך והחמור
עמד אצלה והאריה עמד
אצל הנבלה והנה אנשים
עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה וישמע
הנביא אשר השיבו מן
הדרך ויאמר איש האלהים
הוא אשר מרה את פי יהוה

ויתנהו יהוה לאריה וישברהו
וימתהו כדבר יהוה אשר
דבר לו וידבר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו וילך וימצא את
נבלתו משלכת בדרך
וחמור והאריה עמדים
אצל הנבלה לא אכל
האריה את הנבלה ולא
שבר את החמור וישא
הנביא את נבלת איש
האלהים וינחהו אל החמור
וישיבהו ויבא אל עיר
הנביא הזקן לספד ולקברו
וינח את נבלתו בקברו
ויספדו עליו הוי אחי ויהי
אחרי קברו אתו ויאמר אל
בניו לאמר במותי וקברתם
אתי בקבר אשר איש
האלהים קבור בו אצל
עצמתיו הניחו את עצמתי
כי היה יהיה הדבר אשר
קרא בדבר יהוה על
המזבח אשר בבית אל
ועל כל בתי הבמות אשר
בערי שמרון
אחר הדבר הזה לא שב
ירבעם מדרכו הרעה וישב

ויאכל ה̇ רפ̇ וסימנהון לא שבע לחמא
וכפר בגנתא ○

ולא שמרת ב̇ ויאמר יהוה לשלמה יען כי מרית
פי יהוה ○ עצמתיו ב̇ חס אצל עצמתיו ושפו ○

היה ב̇ כת̇ ה̇ כי היה יהיה היה היה דבר
יהוה ○ וישיבהו ב̇ מל וישא הנביא וישיבהו
ירושלם ○

ויגאל

ויעש מקצות העם כהני במות
החפץ ימלא את ידו ויהי כהני
במות ויהי בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד
ולהשמיד מעל פני האדמה

בעת ההיא חלה אביה בן
ירבעם ויאמר ירבעם
לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת
ירבעם והלכת שלה הנה
שם אחיה הנביא הוא דבר
עלי למלך על העם הזה
ולקחת בידך עשרה לחם
ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער ותעש כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא בית אחיה ואחיהו
לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו
ויהוה אמר אל אחיהו הנה
אשת ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה כי חלה
הוא כזה וכזה תדבר אליה
ויהי כבאה והיא מתנכרה
ויהי כשמע אחיהו את
קול רגליה באה בפתח

ויאמר באי אשת ירבעם למה
זה את מתנכרה ואנכי שלוח
אליך קשה לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיך
מתוך העם ואתנך נגיד על
עמי ישראל ואקרע את
הממלכה מבית דוד ואתנה
לך ולא היית כעבדי דוד
אשר שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני ותרע
לעשות מכל אשר היו
לפניך ותלך ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך לכן הנני מביא
רעה אל בית ירבעם והכרתי
לירבעם משתין בקיר
עצור ועזוב בישראל
ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד
תמו המת לירבעם בעיר
יאכלו הכלבים והמת
בשדה יאכלו עוף השמים
כי יהוה דבר ואת קומי
לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד וספדו

לו כל ישראל וקברו אתו
כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר יען נמצא בו דבר
טוב אל יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם והקים יהוה
לו מלך על ישראל אשר
יכרית את בית ירבעם זה
היום ומה גם עתה והכה
יהוה את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וזרם מעבר
לנהר יען אשר עשו את
אשריהם מכעיסים את
יהוה ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל ותקם אשת
ירבעם ותלך ותבא תרצתה
היא באה בסף הבית והנער
מת ויקברו אתו ויספדו
לו כל ישראל כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיהו
הנביא ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל

המה להם ב׳ ויבנו גם המה להם ולראות שהם בהמה להם ׃

חטאו ג׳ קמ׳ בחטאתם אשר חטאו כי ליהוה חטאו שאול חטאו ׃

הקדשים ב׳ ויעבר הקדשים ויתץ את בתי הקדשים ׃

והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושתים שנה וישכב
עם אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו׃
ורחבעם בן שלמה מלך
ביהודה בן ארבעים ואחת
שנה רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית׃ ויעש יהודה הרע
בעיני יהוה ויקנאו אתו
מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו׃ ויבנו
גם המה להם במות ומצבות
ואשרים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן׃ וגם
קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃
ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה
שישק מלך מצרים על
ירושלם׃ ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח

את כל מגני הזהב אשר עשה
שלמה׃ ויעש המלך רחבעם
תחתם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים
פתח בית המלך׃ ויהי מדי
בא המלך בית יהוה ישאום
הרצים והשיבום אל תא
הרצים׃ ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא המה
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ומלחמה
היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל הימים׃ וישכב
רחבעם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמנית וימלך
אבים בנו תחתיו׃

ובשנת שמנה עשרה למלך
ירבעם בן נבט מלך אבים
על יהודה׃ שלש שנים
מלך בירושלם ושם אמו
מעכה בת אבישלום׃ וילך
בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב
דוד אביו׃ כי למען דוד
נתן יהוה אלהיו לו ניר

בירושלם להקים את בנו
אחריו ולהעמיד את
ירושלם׃ אשר עשה דוד
את הישר בעיני יהוה ולא
סר מכל אשר צוהו כל ימי
חייו רק בדבר אוריה החתי׃
ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל ימי חייו׃ ויתר
דברי אבים וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין אבים
ובין ירבעם׃ וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד וימלך אסא בנו
תחתיו׃
ובשנת עשרים לירבעם
מלך ישראל מלך אסא
מלך יהודה׃ וארבעים
ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת
אבישלום׃ ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד
אביו׃ ויעבר הקדשים
מן הארץ ויסר את כל
הגללים אשר עשו אבתיו׃
וגם את מעכה אמו ויסרה
מגבירה אשר עשתה

אוצרות יא׳ מל׳ ויקח תנינה דגם ויצא משם ב׳ בו ונתתי לך ונתתי את כל חסן ויקח אסא ב׳ בו׳ והלוים אחיהם ...
... וחכסף לא יועילו ואוצרות ברדתראה ׃ אבית ב׳ בנביאיא ושם משנהו אביה בעת ההיא חלה ׃
שאר נביאייא אבים ׃

והשיבום ב׳ אל תא וחבירו ׃ מלכי והשיבום נא׳
דברי הימים והשיבום כלת ׃

מפלצת לאשרה ויכרת אסא
את מפלצתה וישרף בנחל
קדרון והבמות לא סרו רק
לבב אסא היה שלם עם
יהוה כל ימיו
ויבא את קדשי אביו
וקדשו בית יהוה כסף
וזהב וכלים ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם ויעל
בעשא מלך ישראל על
יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יצא ובא לאסא מלך
יהודה ויקח אסא את
כל הכסף והזהב הנותרים
באוצרות בית יהוה ואת
אוצרות בית מלך ויתנם
ביד עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן
בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר ברית
ביני ובינך בין אבי ובין
אביך הנה שלחתי לך
שחד כסף וזהב לך הפרה
את בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה מעלי
וישמע בן הדד אל המלך
אסא וישלח את שרי

החילים אשר לו על ערי
ישראל ויך את עיון ואת
דן ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי ויהי כשמע בעשא
ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה והמלך אסא
השמיע את כל יהודה
אין נקי וישאו את אבני
הרמה ואת עציה אשר
בנה בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ואת
המצפה ויתר כל דברי
אסא וכל גבורתו וכל אשר
עשה והערים אשר בנה
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה רק לעת זקנתו חלה
את רגליו וישכב אסא עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד אביו וימלך
יהושפט בנו תחתיו

ונדב בן ירבעם מלך על
ישראל בשנת שתים
לאסא מלך יהודה וימלך
על ישראל שנתים ויעש
הרע בעיני יהוה וילך

בדרך אביו ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל
ויקשר עליו בעשא בן
אחיה לבית יששכר ויכהו
בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל
צרים על גבתון וימתהו
בעשא בשנת שלש לאסא
מלך יהודה וימלך תחתיו
ויהי במלכו הכה את כל
בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה אשר
דבר ביד עבדו אחיה
השילני על חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו אשר
הכעיס את יהוה אלהי
ישראל ויתר דברי נדב
וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
ומלחמה היתה בין אסא
ובין בעשא מלך ישראל
כל ימיהם
בשנת שלש לאסא מלך
יהודה מלך בעשא בן
אחיה על כל ישראל

ג̇ פסוק אל אל על וגם ביד יהוא ויהי כי ראו
יהודה הנני אספך דדב׳ הימים

כשבתו ב̇ ויהי כשבתו על ויהי במלכו וחד
נודע בשערים בעלה בשבתו

וימיתהו ה̇ מל בסיפ׳ וילך וימצאהו ויבא
זמרי שלום בבו ויקשר קשר

בתרצה עשרים וארבע
שנה ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל
ויהי דבר יהוה אל יהוא
בן חנני על בעשא לאמר
יען אשר הרימתיך מן
העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי
ישראל להכעיסני
בחטאתם הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו
ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט המת
לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עוף השמים ויתר
דברי בעשא ואשר
עשה וגבורתו הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב בעשא עם אבתיו
ויקבר בתרצה וימלך אלה
בנו תחתיו וגם ביד יהוא
בן חנני הנביא דבר יהוה
היה אל בעשא ואל ביתו

ועל כל הרעה אשר עשה
בעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר הכה
אתו
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך
אלה בן בעשא על ישראל
בתרצה שנתים ויקשר
עליו עבדו זמרי שר מחצית
הרכב והוא בתרצה שתה
שכור בית ארצא אשר
על הבית בתרצה ויבא
זמרי ויכהו וימיתהו
בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה וימלך
תחתיו ויהי במלכו כשבתו
על כסאו הכה את כל בית
בעשא לא השאיר לו
משתין בקיר וגאליו
ורעהו וישמד זמרי את
כל בית בעשא כדבר יהוה
אשר דבר אל בעשא ביד
יהוא הנביא אל כל חטאות
בעשא וחטאות אלה בנו
אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי

ישראל בהבליהם ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל
בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה מלך
זמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבתון אשר
לפלשתים וישמע העם
החנים לאמר קשר זמרי
וגם הכה את המלך וימלכו
כל ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה ויעלה
עמרי וכל ישראל עמו
מגבתון ויצרו על תרצה
ויהי כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון בית
המלך וישרף עליו את
בית מלך באש וימת על
חטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה
ללכת בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר עשה
להחטיא את ישראל
ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא

כל סיפרא על כל ועל כל בר מן ו̇ אל כל ואל כל אמר אל דחבנהון חטאות בעשא מעיני המים בבו וגש אליהו
ויאמר אל כל העם צדיקים בהבליהם ג̇ חד קנאוני אל כל חטאות בעשא וחד בכל דרך

ויעלה ג̇ ויעלה עמרי ויעלה אחאב ויעלה
נשאים

ויקן ג ר"פ פסו' ויקן את חלקת ויקן יוסף ויקן את ההר ס

הנקל ב ויהי הנקל לכתו הנקל לבית יהוידע ס

הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל

אז יחלק העם ישראל לחצי
חצי העם היה אחרי תבני
בן גינת להמליכו והחצי
אחרי עמרי: ויחזק העם
אשר אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן גינת
וימת תבני וימלך עמרי

בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך
עמרי על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה מלך
שש שנים: ויקן את ההר
שמרון מאת שמר בככרים
כסף ויבן את ההר ויקרא
את שם העיר אשר בנה
על שם שמר אדני ההר
שמרון: ויעשה עמרי הרע
בעיני יהוה וירע מכל
אשר לפניו: וילך בכל דרך
ירבעם בן נבט ובחטאתיו
אשר החטיא את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם: ויתר
דברי עמרי אשר עשה

וגבורתו אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
וישכב עמרי עם אבתיו
ויקבר בשמרון וימלך
אחאב בנו תחתיו:

ואחאב בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן
עמרי על ישראל בשמרון
עשרים ושתים שנה: ויעש
אחאב בן עמרי הרע
בעיני יהוה מכל אשר לפניו
ויהי הנקל לכתו בחטאות
ירבעם בן נבט ויקח אשה
את איזבל בת אתבעל מלך
צידנים וילך ויעבד את
הבעל וישתחו לו: ויקם
מזבח לבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון: ויעש
אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכעיס
את יהוה אלהי ישראל
מכל מלכי ישראל אשר
היו לפניו: בימיו בנה חיאל
בית האלי את יריחה

באבירם בכרו יסדה ובשגיב (ובשגוב קרי)
צעירו הציב דלתיה כדבר
יהוה אשר דבר ביד יהושע
בן נון: ויאמר
אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה
אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם
לפי דברי:
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר: לך מזה ופנית לך
קדמה ונסתרת בנחל כרית
אשר על פני הירדן: והיה
מהנחל תשתה ואת הערבים
צויתי לכלכלך שם: וילך
ויעש כדבר יהוה וילך וישב
בנחל כרית אשר על פני
הירדן: והערבים מביאים
לו לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל
ישתה: ויהי מקץ ימים
וייבש הנחל כי לא היה
גשם בארץ:
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר: קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם
הנה צויתי שם אשה

ו' כת' ו' באמצע תיבות' ולא קרי' ובחטאתו דעמרי ולא מרו את דבריו ענו בכבל רגליו ועל שפתיו כאש צרבת
גם עיניו לא תשבע ויקם את דבריו ס שם ו' וסימנהו' אברם אברהם בכורות נשי' קריות דמזרח ס

וייבש ג ב מל' וחד חס' ויהי מקץ ימים ותי'
את הקיקיון הוכה בעשב ס

אלמנה לכלכלך׃ ויקם וילך
צרפתה ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמנה
מקששת עצים ויקרא
אליה ויאמר קחי נא לי
מעט מים בכלי ואשתה׃
ותלך לקחת ויקרא אליה
ויאמר לקחי נא לי פת
לחם בידך׃ ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי מעוג כי
אם מלא כף קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנני
מקששת שנים עצים
ובאתי ועשיתיהו לי ולבני
ואכלנהו ומתנו׃ ויאמר
אליה אליהו אל תיראי
באי עשי כדברך אך עשי
לי משם עגה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך
ולבנך תעשי באחרנה׃
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא
תכלה וצפחת השמן לא
תחסר עד יום תת יהוה
גשם על פני האדמה׃ ותלך
ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתה
ימים׃ כד הקמח לא כלתה

וצפחת השמן לא חסר
כדבר יהוה אשר דבר ביד
אליהו׃
ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית
ויהי חליו חזק מאד עד
אשר לא נותרה בו נשמה׃
ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת
אלי להזכיר את עוני
ולהמית את בני׃ ויאמר אליה
תני לי את בנך ויקחהו
מחיקה ויעלהו אל העליה
אשר הוא ישב שם וישכבהו
על מטתו׃ ויקרא אל יהוה
ויאמר יהוה אלהי הגם על
האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את
בנה׃ ויתמדד על הילד
שלש פעמים ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי
תשב נא נפש הילד הזה
על קרבו׃ וישמע יהוה
בקול אליהו ותשב נפש
הילד על קרבו ויחי׃ ויקח
אליהו את הילד וירדהו
מן העליה הביתה ויתנהו
לאמו ויאמר אליהו ראי

חי בנך׃ ותאמר האשה אל
אליהו עתה זה ידעתי כי
איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת׃

ויהי ימים רבים ודבר יהוה
היה אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה׃ וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב
חזק בשמרון׃ ויקרא אחאב
אל עבדיהו אשר על הבית
ועבדיהו היה ירא את יהוה
מאד׃ ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו
מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים׃ ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך
בארץ אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי
נמצא חציר ונחיה סוס
ופרד ולוא נכרית מהבהמה׃
ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך בדרך
אחד לבדו ועבדיהו הלך
בדרך אחד לבדו׃ ויהי

עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על
פניו ויאמר האתה זה אדני
אליהו ויאמר לו אני לך
אמר לאדניך הנה אליהו
ויאמר מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד אחאב
להמיתני חי יהוה אלהיך
אם יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את
הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה
אליהו והיה אני אלך
מאתך ורוח יהוה ישאך
על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא
ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנערי הלא
הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את
נביאי יהוה ואחבא
מנביאי יהוה מאה איש
חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם
ומים ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה

אליהו והרגני
ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו
כי היום אראה אליו וילך
עבדיהו לקראת אחאב
ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו ויהי כראות
אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה
עכר ישראל ויאמר לא
עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אביך בעזבכם
את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל
הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל וישלח אחאב בכל
בני ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל
ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו
אחריו ואם הבעל לכו
אחריו ולא ענו העם אתו

דבר ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה
לבדי ונביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים איש ויתנו
לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחהו
וישימו על העצים ואש
לא ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי על
העצים ואש לא אשים
וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה
באש הוא האלהים ויען
כל העם ויאמרו טוב
הדבר ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם
הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא
תשימו ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל
מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין
קול ואין ענה ויפסחו על
המזבח אשר עשה ויהי
בצהרים ויהתל בהם

אליהו ויאמר קראו בקול
גדול כי אלהים הוא כי
שיח וכי שיג לו וכי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ
ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם ויהי
כעבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין
קול ואין ענה ואין קשב
ויאמר אליהו לכל העם
גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח
יהוה ההרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים
כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך
ויבנה את האבנים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב
למזבח ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על
העצים ויאמר מלאו
ארבעה כדים מים
ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו וישנו
ויאמר שלשו וישלשו

וילכו המים סביב למזבח
וגם את התעלה מלא מים
ויהי בעלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק
וישראל היום יודע כי
אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדבריך
עשיתי את כל הדברים
האלה ענני יהוה ענני וידעו
העם הזה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את
לבם אחרנית ותפל אש
יהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה וירא
כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים ויאמר
אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום
ויורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם
ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם ויעלה אחאב

לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו
בין ברכו ויאמר אל נערו
עלה נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים
ויהי בשבעית ויאמר הנה
עב קטנה ככף איש עלה
מים ויאמר עלה אמר
אל אחאב אסר ורד ולא
יעצרכה הגשם ויהי עד
כה ועד כה והשמים
התקדרו עבים ורוח ויהי
גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה ויד יהוה
היתה אל אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב
עד באכה יזרעאלה ויגד
אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו ואת
כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו
לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם וירא ויקם

ד̇ זוגין מן ב̇ ב̇ וזוג חד זוג וחד פת̇ לא תנחל בנחלתך אשר תנחל
ויישן ויחלם וישכב ויישן ואתר אתה ... והבני זרעני

ביאיד שם̇ יב̇ גם כי ... ויעשר אחד ... ויבא שם אל המערה ... ויאמר
... להקדיש ... לא ...

וילך אל נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את
נערו שם והוא הלך במדבר
דרך יום ויבא וישב תחת
רתם אחת וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי וישכב ויישן תחת
רתם אחד והנה זה מלאך
נגע בו ויאמר לו קום אכול
ויבט והנה מראשתיו עגת
רצפים וצפחת מים ויאכל
וישת וישב וישכב וישב
מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכל כי רב
ממך הדרך ויקם ויאכל
וישתה וילך בכח האכילה
ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים
חרב ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יהוה
אליו ויאמר לו מה לך פה
אליהו ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כי
עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואותר
אני לבדי ויבקשו את נפשי

לקחתה ויאמר צא ועמדת
בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק
מפרק הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח יהוה
ואחר הרוח רעש לא ברעש
יהוה ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש
קול דממה דקה ויהי
כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח
המערה והנה אליו קול
ויאמר מה לך פה אליהו
ויאמר קנא קנאתי ליהוה
אלהי צבאות כי עזבו בריתך
בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה
ויאמר יהוה אליו
לך שוב לדרכך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את
חזאל למלך על ארם
ואת יהוא בן נמשי תמשח
למלך על ישראל ואת
אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא
תחתיך והיה הנמלט מחרב

חזאל ימית יהוא והנמלט
מחרב יהוא ימית אלישע
והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכים
אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו
וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא
חרש שנים עשר צמדים
לפניו והוא בשנים העשר
ויעבר אליהו אליו וישלך
אדרתו אליו ויעזב את
הבקר וירץ אחרי אליהו
ויאמר אשקה נא לאבי
ולאמי ואלכה אחריך
ויאמר לו לך שוב כי מה
עשיתי לך וישב מאחריו
ויקח את צמד הבקר
ויזבחהו ובכלי הבקר
בשלם הבשר ויתן לעם
ויאכלו ויקם וילך אחרי
אליהו וישרתהו

ובן הדד מלך ארם קבץ
את כל חילו ושלשים
ושנים מלך אתו וסוס
ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה וישלח מלאכים

מזבחותיך ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ ויאמר קנא וחבירו
גם צפור מינאיד בית

ואת נביאיך ג̇ ויאמר קנא וחבירו ...
ובאת ג̇ בטע ...

ותתן זהב̇ ב̇ והנה זה מלאך והנה זה בא רכב
איש

ישפק ג ב חס וחד מל אם ישפק עפר שמרון
ישפק עלימו כפיהו בינינו ישפוק

אל אחאב מלך ישראל
העירה ויאמר לו כה אמר
בן הדד כספך וזהבך לי הוא
ונשיך ובניך הטובים לי הם
ויען מלך ישראל ויאמר
כדברך אדני המלך לך אני
וכל אשר לי וישבו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן הדד
לאמר כי שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך
ובניך לי תתן כי אם כעת
מחר אשלח את עבדי
אליך וחפשו את ביתך ואת
בתי עבדיך והיה כל מחמד
עיניך ישימו בידם ולקחו
ויקרא מלך ישראל לכל
זקני הארץ ויאמר דעו
נא וראו כי רעה זה מבקש
כי שלח אלי לנשי ולבני
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי
ממנו ויאמרו אליו כל
הזקנים וכל העם אל
תשמע ולוא תאבה ויאמר
למלאכי בן הדד אמרו
לאדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך בראשנה
אעשה והדבר הזה לא
אוכל לעשות וילכו

המלאכים וישבהו דבר
וישלח אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי אלהים
וכה יוספו אם ישפק עפר
שמרון לשעלים לכל
העם אשר ברגלי ויען
מלך ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כמפתח
ויהי כשמע את הדבר
הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר
אל עבדיו שימו וישימו
על העיר והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך
ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל
ההמון הגדול הזה הנני
נתנו בידך היום וידעת כי
אני יהוה ויאמר אחאב
במי ויאמר כה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות ויאמר
מי יאסר המלחמה ויאמר
אתה ויפקד את נערי
שרי המדינות ויהיו
מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל
העם כל בני ישראל
שבעת אלפים ויצאו

בצהרים ובן הדד שתה
שכור בסכות הוא והמלכים
שלשים ושנים מלך עזר
אתו ויצאו נערי שרי
המדינות בראשנה וישלח
בן הדד ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו משמרון
ויאמר אם לשלום יצאו
תפשום חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תפשום ואלה
יצאו מן העיר נערי שרי
המדינות והחיל אשר
אחריהם ויכו איש אישו
וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך ארם
על סוס ופרשים ויצא
מלך ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם מכה
גדולה ויגש הנביא אל
מלך ישראל ויאמר לו לך
התחזק ודע וראה את
אשר תעשה כי לתשובת
השנה מלך ארם עלה
עליך
ועבדי מלך ארם אמרו
אליו אלהי הרים אלהיהם
על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם

והדבר ג אשר יקשה מכם ... לא
אוכל לעשות

לא נחזק מהם ואת הדבר
הזה עשה הסר המלכים
איש ממקמו ושים פחות
תחתיהם ואתה תמנה לך
חיל כחיל הנפל מאותך
וסוס כסוס ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם
לא נחזק מהם וישמע
לקלם ויעש כן
ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל
אפקה למלחמה עם ישראל
ובני ישראל התפקדו
וכלכלו וילכו לקראתם
ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חשפי עזים וארם
מלאו את הארץ ויגש איש
האלהים ויאמר אל מלך
ישראל ויאמר כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם
אלהי הרים יהוה ולא אלהי
עמקים הוא ונתתי את כל
ההמון הגדול הזה בידך
וידעתם כי אני יהוה ויחנו
אלה נכח אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני
ישראל את ארם מאה אלף

רגלי ביום אחד וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה
אלף איש הנותרים ובן הדד
נס ויבא אל העיר חדר
בחדר ויאמרו אליו עבדיו
הנה נא שמענו כי מלכי
בית ישראל כי מלכי חסד
הם נשימה נא שקים
במתנינו וחבלים בראשנו
ונצא אל מלך ישראל
אולי יחיה את נפשך ויחגרו
שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו
אל מלך ישראל ויאמרו
עבדך בן הדד אמר תחי
נא נפשי ויאמר העודנו חי
אחי הוא והאנשים ינחשו
וימהרו ויחלטו הממנו
ויאמרו אחיך בן הדד
ויאמר באו קחהו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו על
המרכבה ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב וחוצות
תשים לך בדמשק כאשר
שם אבי בשמרון ואני
בברית אשלחך ויכרת

לו ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו
בדבר יהוה הכיני נא וימאן
האיש להכתו ויאמר לו
יען אשר לא שמעת
בקול יהוה הנך הולך
מאתי והכך האריה וילך
מאצלו וימצאהו האריה
ויכהו וימצא איש אחר
ויאמר הכיני נא ויכהו
האיש הכה ופצע וילך
הנביא ויעמד למלך על
הדרך ויתחפש באפר
על עיניו ויהי המלך עבר
והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בקרב
המלחמה והנה איש סר
ויבא אלי איש ויאמר
שמר את האיש הזה אם
הפקד יפקד והיתה נפשך
תחת נפשו או ככר כסף
תשקול ויהי עבדך עשה
הנה והנה והוא איננו
ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת
וימהר ויסר את האפר
מעל עיניו ויכר אתו מלך

ישראל כי מהנביאים הוא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
יען שלחת את איש חרמי
מיד והיתה נפשך תחת
נפשו ועמך תחת עמו
וילך מלך ישראל על ביתו סר
וזעף ויבא שמרונה

ויהי אחר הדברים האלה
כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון וידבר
אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי לי
לגן ירק כי הוא קרוב
אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב
בעיניך אתנה לך כסף
מחיר זה ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה
מתתי את נחלת אבתי לך
ויבא אחאב אל ביתו
סר וזעף על הדבר אשר
דבר אליו נבות היזרעאלי
ויאמר לא אתן לך את
נחלת אבותי וישכב על
מטתו ויסב את פניו ולא
אכל לחם ותבא אליו

איזבל אשתו ותדבר אליו
מה זה רוחך סרה ואינך
אכל לחם וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את
כרמך בכסף או אם
חפץ אתה אתנה לך
כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את כרמי ותאמר
אליו איזבל אשתו אתה
עתה תעשה מלוכה על
ישראל קום אכל לחם
ויטב לבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי
ותכתב ספרים בשם
אחאב ותחתם בחתמו
ותשלח הספרים אל
הזקנים ואל החרים אשר
בעירו הישבים את נבות
ותכתב בספרים לאמר
קראו צום והשיבו את
נבות בראש העם והושיבו
שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת
אלהים ומלך והוציאהו
וסקלהו וימת ויעשו
אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים

בעירו כאשר שלחה אליהם
איזבל כאשר
כתוב בספרים אשר שלחה
אליהם קראו צום והשיבו
את נבות בראש העם ויבאו
שני האנשים בני בליעל
וישבו נגדו ויעדהו אנשי
הבליעל את נבות נגד העם
לאמר ברך נבות אלהים
ומלך ויצאהו מחוץ לעיר
ויסקלהו באבנים וימת
וישלחו אל איזבל לאמר
סקל נבות וימת ויהי
כשמע איזבל כי סקל
נבות וימת ותאמר איזבל
אל אחאב קום רש את
כרם נבות היזרעאלי אשר
מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת ויהי
כשמע אחאב כי מת
נבות ויקם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר קום רד
לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר

ודברת אליו ד׳ ושנות את הדברים מלת דבר
הרצחת שנים בו

ג׳ כתב בסיפ ויתן אדני ואדני השמיע את מחשר
ביד מלאכיך חרפת

מלכים ימלה מיזוח כתב ה׳ דבר חיוי ימלא
מיזוא כתב אלף

ירד שם לרשתו ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ודברת
אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו
הכלבים את דם נבות ילקו
הכלבים את דמך גם אתה
ויאמר אחאב אל אליהו
המצאתני איבי ויאמר
מצאתי יען התמכרך
לעשות הרע בעיני יהוה
הנני מבי אליך רעה ובערתי
אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל ונתתי את ביתך
כבית ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה אל הכעס
אשר הכעסת ותחטא
את ישראל וגם לאיזבל
דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל
יזרעאל המת לאחאב
בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו עוף
השמים רק לא היה
כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יהוה
אשר הסתה אתו איזבל

אשתו ויתעב מאד ללכת
אחרי הגללים ככל אשר
עשו האמרי אשר הוריש
יהוה מפני בני ישראל׃

ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על בשרו
ויצום וישכב בשק ויהלך
אט׃
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר הראית כי
נכנע אחאב מלפני יען
כי נכנע מפני לא אבי
הרעה בימיו בימי בנו
אביא הרעה על ביתו
וישבו שלש שנים אין
מלחמה בין ארם ובין
ישראל׃
ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל ויאמר
מלך ישראל אל עבדיו
הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים
מקחת אתה מיד מלך
ארם׃ ויאמר אל יהושפט
התלך אתי למלחמה

רמת גלעד ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל כמוני
כמוך כעמי כעמך כסוסי
כסוסיך׃ ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש
נא כיום את דבר יהוה
ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים כארבע מאות
איש ויאמר אלהם האלך
על רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמרו עלה
ויתן אדני ביד המלך׃
ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע מיכיהו
בן ימלה ויאמר יהושפט
אל יאמר המלך כן׃
ויקרא מלך ישראל אל
סריס אחד ויאמר מהרה
מיכיהו בן ימלה׃ ומלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה ישבים איש על
כסאו מלבשים בגדים

ויקרע בגדיו ב׳ ויהי כשמע אחאב ויהי כקרא
מלך ישראל

מחשים ד׳ אל תעצלו מקחת אתה וחכינו והרימי
הידעתם ג׳ את לבן בן נחור כי יש בבתים האלה כי לנו

אבי ב׳ חס׳ א׳ לא אבי הרעה בימיו עד
הוריש אבי ל׳

בגרן פתח שער שמרון
וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ויעש לו צדקיה בן
כנענה קרני ברזל ויאמר
כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד
כלתם וכל הנבאים נבאים
כן לאמר עלה רמת
גלעד והצלח ונתן יהוה
ביד המלך והמלאך
אשר הלך לקרא מיכיהו
דבר אליו לאמר הנה נא
דברי הנביאים פה אחד
טוב אל המלך יהי נא
דבריך כדבר אחד מהם
ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר
ויבוא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה
ביד המלך ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משבעך אשר לא
תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ויאמר ראיתי

את כל ישראל נפצים אל
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלוא אמרתי
אליך לוא יתנבא עלי
טוב כי אם רע
ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא
השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו ויאמר יהוה
מי יפתה את אחאב ויעל
ויפל ברמת גלעד ויאמר
זה בכה וזה אמר בכה
ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו
ויאמר יהוה אליו במה
ויאמר אצא והייתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה
כן ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על הלחי

ויאמר אי זה עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אותך ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבה ויאמר מלך
ישראל קח את מיכיהו
והשיבהו אל אמן שר העיר
ואל יואש בן המלך ואמרת
כה אמר המלך שימו את
זה בית הכלא והאכילהו
לחם לחץ ומים לחץ עד
באי בשלום ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא
דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ויעל מלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה רמת גלעד ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבוא במלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו שלשים
ושנים לאמר לא תלחמו
את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו
ויהי כראות שרי הרכב
את יהושפט והמה אמרו

אל מלך ישראל הוא ויסרו
עליו להלחם ויזעק יהושפט
ויהי כראות שרי הרכב כי
לא מלך ישראל הוא וישובו
מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכבו הפך ידך
והוציאני מן המחנה כי
החליתי ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה
מעמד במרכבה נכח ארם
וימת בערב ויצק דם המכה
אל חיק הרכב ויעבר הרנה
במחנה כבא השמש לאמר
איש אל עירו ואיש אל
ארצו וימת המלך ויבוא
שמרון ויקברו את המלך
בשמרון וישטף את הרכב
על ברכת שמרון וילקו
הכלבים את דמו והזנות
רחצו כדבר יהוה אשר
דבר ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה ובית השן אשר
בנה וכל הערים אשר בנה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב אחאב עם אבתיו

וימלך אחזיהו בנו תחתיו

ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
יהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויתר הקדש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בער מן הארץ
ומלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשר אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

אל יהושפט ילכו עבדי עם
עבדיך באניות ולא אבה
יהושפט וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו
אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו ויפשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב ויפל אחזיה
בעד השבכה בעליתו אשר
בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה

ומלאך יהוה דבר אל

90

אך מלך ישראל הוא ויסרו
עליו להלחם ויזעק יהושפט
ויהי כראות שרי הרכב
לא מלך ישראל הוא וישובו
מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכבו הפך ידך
והוציאני מן המחנה כי
החליתי ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה
מעמד במרכבה נכח ארם
וימת בערב ויצק דם המכה
אל חיק הרכב ויעבר הרנה
במחנה כבא השמש לאמר
איש אל עירו ואיש אל
ארצו וימת המלך ויבוא
שמרון ויקברו את המלך
בשמרון וישטף את הרכב
על ברכת שמרון וילקו
הכלבים את דמו והזנות
רחצו כדבר יהוה אשר
דבר ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה ובית השן אשר
בנה וכל הערים אשר בנה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב אחאב עם אבתיו

וימלך אחזיהו בנו תחתיו

ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
יהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויתר הקדש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בער מן הארץ
ומלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשר אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

אל יהושפט ילכו עבדי עם
עבדיך באניות ולא אבה
יהושפט וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו

אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו ופשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב ויפל אחזיה
בעד השבכה בעליתו אשר
בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה

ומלאך יהוה דבר אל

איש אלהים ב ותרד אש אלהים עוד זה מדבר
וזה בא ויאמר ׃

ואם איש ג ואם איש עני ואם איש אלהים אני
ואם איש שפתים יצדק ׃

ליהורם ב וימת כדבר יהוה ואת הממלכה נתן
ליהורם ׃

אליה התשבי קום עלה
לקראת מלאכי מלך שמרון
ודבר אלהם המבלי אין
אלהים בישראל אתם הלכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון ולכן כה אמר
יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וילך אליה
וישובו המלאכים אליו
ויאמר אליהם מה זה
שבתם ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר
אלינו לכו שובו אל המלך
אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה המבלי
אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון לכן המטה
אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות וידבר
אלהם מה משפט האיש
אשר עלה לקראתכם
וידבר אליכם את הדברים
האלה ויאמרו אליו איש
בעל שער ואזור עור
אזור במתניו ויאמר אליה
התשבי הוא וישלח

אליו שר חמשים וחמשיו
ויעל אליו והנה ישב על
ראש ההר וידבר אליו
איש האלהים המלך דבר
רדה ויענה אליהו וידבר
אל שר החמשים ואם
איש אלהים אני תרד
אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד
אש מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב
וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיו ויען וידבר
אליו איש האלהים כה
אמר המלך מהרה רדה
ויען אליה וידבר אליהם
אם איש האלהים אני
תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך
ותרד אש אלהים מן
השמים ותאכל אתו
ואת חמשיו וישב וישלח
שר חמשים שלשים
וחמשיו ויעל ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע
על ברכיו לנגד אליהו
ויתחנן אליו וידבר אליו
איש האלהים תיקר נא

נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל
את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשי בעיניך
וידבר מלאך יהוה
אל אליהו רד אותו אל
תירא מפניו ויקם וירד
אותו אל המלך וידבר
אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים
בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וימת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו וימלך
יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי
לא היה לו בן
ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלוא המה
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
נ

אליה ה ומלאך ולכן כה אמר ואזור עור ויען
אליה הנה אנכי שלח ועד שיח ואליה ׃
כל עזרא ׃

ולכן ה וסימנהון עלו כלו לערסה מכבי רחמין ׃
אל שר ב ויענה אליהו איש לדבר לך אל המלך או ׃

החמשים ח וקדשתם יובל היא ואיש יצאו ומחצית
ויקח משה ויענה אליהו וישב וישלח הנה ירדה ׃

אשר עמדתי לפניו כי לולי
פני יהושפט מלך יהודה
אני נשא אם אביט אליך
ואם אראך ׃ ועתה קחו לי
מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה ׃ ויאמר
כה אמר יהוה עשה הנחל
הזה גבים גבים ׃ כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא
תראו גשם והנחל ההוא
ימלא מים ושתיתם אתם
ומקניכם ובהמתכם ׃ ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את
מואב בידכם ׃ והכיתם כל
עיר מבצר וכל עיר מבחור
וכל עץ טוב תפילו וכל
מעיני מים תסתמו וכל
החלקה הטובה תכאבו
באבנים ׃ ויהי בבקר כעלות
המנחה והנה מים באים
מדרך אדום ותמלא
הארץ את המים ׃ וכל
מואב שמעו כי עלו
המלכים להלחם בם ׃
ויצעקו מכל חגר חגרה
ומעלה ויעמדו על הגבול ׃
וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו

מואב מנגד את המים
אדמים כדם ׃ ויאמרו דם
זה החרב נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב ׃ ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו
ישראל ויכו את מואב
וינסו מפניהם ויבו בה
והכות את מואב ׃ והערים
יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה
וכל מעין מים יסתמו וכל
עץ טוב יפילו ׃ עד השאיר
אבניה בקיר חרשת
ויסבו הקלעים ויכוה ׃
וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש שלף
חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו ׃ ויקח את
בנו הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה על
החמה ויהי קצף גדול
על ישראל ויסעו מעליו
וישבו לארץ ׃

ואשה אחת מנשי בני
הנביאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה
ירא את יהוה והנשה בא
לקחת את שני ילדי לו
לעבדים ׃ ויאמר אליה
אלישע מה אעשה לך
הגידי לי מה יש לכי בבית
ותאמר אין לשפחתך כל
בבית כי אם אסוך שמן ׃
ויאמר לכי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת כל
שכנכי כלים רקים אל
תמעיטי ׃ ובאת וסגרת
הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי ׃
ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם
מגשים אליה והיא מי
צקת ׃ ויהי כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הגישה
אלי עוד כלי ויאמר אליה
אין עוד כלי ויעמד השמן ׃
ותבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את השמן
ושלמי את נשיכי ואת
בניכי תחיי בנותר ׃

ויהי היום ויעבר אלישע

עברו ב ויהי מדי עברו יסר מדי עברו
יחד אתכם ◦ ותשכיבהו ב בחיקה על מטתו ◦
קדמיה מל ◦

יסר ג חס ויהי מדי עברו יסר מדי פתי מי פתי ◦
ארצה וארוצה ב ויהי מה ארצה נא וארוצה
עד איש ◦ בתר של ◦

אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי
מדי עברו יסר שמה לאכל
לחם: ותאמר אל אישה הנה
נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו תמיד
נעשה נא עלית קיר קטנה
ונשים לו שם מטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה: ויהי היום
ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שמה: ויאמר אל
גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד
לפניו: ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך היש לדבר
לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת: ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר גיחזי
אבל בן אין לה ואישה
זקן: ויאמר קרא לה ויקרא
לה ותעמד בפתח: ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי
חבקת בן ותאמר אל אדני
איש האלהים אל תכזב

בשפחתך: ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת
חיה אשר דבר אליה אלישע
ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים: ויאמר
אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו: וישאהו
ויביאהו אל אמו וישב על
ברכיה עד הצהרים וימת
ותעל ותשכבהו על מטת
איש האלהים ותסגר בעדו
ותצא: ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד
מן הנערים ואחת האתנות
וארוצה עד איש האלהים
ואשובה: ויאמר מדוע
אתי הלכתי אליו היום לא
חדש ולא שבת ותאמר
שלום: ותחבש האתון ותא
ותאמר אל נערה נהג ולך
אל תעצר לי לרכב כי אם
אמרתי לך: ותלך ותבא
אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אתה מנגד ויאמר
אל גיחזי נערו הנה השונמית
הלז: עתה רוץ נא לקראתה

ואמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד
ותאמר שלום: ותבא אל
איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה לה כי
נפשה מרה לה ויהוה
העלים ממני ולא הגיד
לי: ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי: ויאמר
לגיחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי
תמצא איש לא תברכנו
וכי יברכך איש לא תעננו
ושמת משענתי על פני
הנער: ותאמר אם הנער
חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה
וגחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני
הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער: ויבא אלישע הביתה
והנה הנער מת משכב על
מטתו: ויבא ויסגר הדלת

יושבת ב קמ״ץ ובתוכה היא יושבת ותאמר
בתוך עמי ◦ דדמיה מל ◦

את דבר אתי ז ואתי אלית ולא ידע כי אתי אתי הלכתי אליו את חביאת בן קומי ולכי אתנ ואתי
שדוד יכלת אדם אתי ◦ איש אלהים ז ויבא איש אלהים אל עלי הנה נ איש אלהי והנה איש אלהים
ויענה אליהו וידבר ותאמר האשה ותאמר אל אישה ◦

בעד שניהם ויתפלל אל יהוה
ויעל וישכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על עיניו
וכפיו על כפו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד וישב וילך
בבית אחת הנה ואחת הנה
ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער
עד שבע פעמים ויפקח הנער
את עיניו ויקרא אל גיחזי
ויאמר קרא אל השנמית
הזאת ויקראה ותבוא אליו
ויאמר שאי בנך ותבא ותפל
על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא׃

ואלישע שב הגלגלה
והרעב בארץ ובני הנביאים
ישבים לפניו ויאמר לנערו
שפת הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים ויצא
אחד אל השדה ללקט
ארת וימצא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח אל
סיר הנזיד כי לא ידעו
ויצקו לאנשים לאכול ויהי
כאכלם מהנזיד והמה צעקו
ויאמרו מות בסיר איש

האלהים ולא יכלו לאכל
ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם
ויאכלו ולא היה דבר רע
בסיר׃ ואיש בא
מבעל שלשה ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם
ויאכלו׃ ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש
ויאמר תן לעם ויאכלו כי
כה אמר יהוה אכל והותר
ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה׃

ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע׃ וארם יצאו
גדודים וישבו מארץ
ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן׃ ותאמר
אל גברתה אחלי אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז
יאסף אתו מצרעתו׃ ויבא
ויגד לאדניו לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר

מארץ ישראל ויאמר מלך
ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח
בידו עשר ככרי כסף וששת
אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים׃ ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו׃ ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע
בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי זה
שלח אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך דעו נא וראו כי מתאנה
הוא לי׃ ויהי כשמע אלישע
איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח
אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי
וידע כי יש נביא בישראל׃
ויבא נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח הבית לאלישע
וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך
לך וטהר׃ ויקצף נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא

וקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו אל המקום
ואסף המצרע הלא טוב
אבנה ופרפר נהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא
ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא
דבר אליך הלוא תעשה ואף
כי אמר אליך רחץ וטהר
וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער קטן
ויטהר וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא
ברכה מאת עבדך ויאמר
חי יהוה אשר עמדתי לפניו
אם אקח ויפצר בו לקחת
וימאן ויאמר נעמן ולא יתן
נא לעבדך משא צמד
פרדים אדמה כי לוא יעשה
עוד עבדך עלה וזבח
לאלהים אחרים כי אם ליהוה
לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך

בבוא אדני בית רמון
להשתחות שמה והוא
נשען על ידי והשתחויתי
בית רמן בהשתחויתי בית
רמן יסלח נא יהוה לעבדך
בדבר הזה ויאמר לו לך
לשלום וילך מאתו כברת
ארץ ויאמר
גחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני
את נעמן הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא חי
יהוה כי אם רצתי אחריו
ולקחתי מאתו מאומה
וירדף גחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום
ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה זה באו
אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים תנה נא
להם ככר כסף ושתי חלפות
בגדים ויאמר נעמן הואל
קח ככרים ויפרץ בו ויצר
ככרים כסף בשני חרטים
ושתי חלפות בגדים ויתן
אל שני נעריו וישאו לפניו

ויבא אל העפל ויקח מידם
ויפקד בבית וישלח את
האנשים וילכו והוא בא
ויעמד אל אדניו ויאמר
אליו אלישע מאן גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
ויאמר אליו לא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל
מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת
בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות
וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג
ויאמרו בני הנביאים אל
אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר ממנו נלכה נא
עד הירדן ונקחה משם
איש קורה אחת ונעשה
לנו שם מקום לשבת שם
ויאמר לכו ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך
ויאמר אני אלך וילך אתם
ויבאו הירדנה ויגזרו העצים
ויהי האחד מפיל הקורה
ואת הברזל נפל אל המים

ויצעקו ויאמר אהה אדני והוא
שאול ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום
ויקצב עץ וישלך שמה ויצף
הברזל ויאמר הרם לך וישלח
ידו ויקחהו:
ומלך ארם היה נלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלני אלמני תחנתי:
וישלח איש האלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר
מעבר המקום הזה כי שם
ארם נחתים: וישלח מלך
ישראל אל המקום אשר
אמר לו איש האלהים
והזהירה ונשמר שם לא
אחת ולא שתים: ויסער לב
מלך ארם על הדבר הזה
ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלוא תגידו לי מי
משלנו אל מלך ישראל:
ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד
למלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך:
ויאמר לכו וראו איכה הוא
ואשלח ואקחהו ויגד לו

לאמר הנה בדתן וישלח
שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויקפו על
העיר: וישכם משרת איש
האלהים לקום ויצא והנה
חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר נערו אליו
אהה אדני איכה נעשה:
ויאמר אל תירא כי רבים
אשר אתנו מאשר אותם:
ויתפלל אלישע ויאמר
יהוה פקח נא את עיניו
ויראה ויפקח יהוה את עיני
הנער וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב אש סביבת
אלישע: וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה
ויאמר הך נא את הגוי הזה
בסנורים ויכם בסנורים
כדבר אלישע: ויאמר
אלהם אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו אחרי
ואוליכה אתכם אל האיש
אשר תבקשון ויולך אותם
שמרונה: ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני אלה
ויראו ויפקח יהוה את

עיניהם ויראו והנה בתוך
שמרון: ויאמר מלך ישראל
אל אלישע כראתו אותם
האכה אכה אבי: ויאמר
לא תכה האשר שבית
בחרבך ובקשתך אתה
מכה שים לחם ומים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל
אדניהם: ויכרה להם כרה
גדולה ויאכלו וישתו ויש
לחם וילכו אל אדניהם
ולא יספו עוד גדודי ארם
לבוא בארץ ישראל:

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד
מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שמרון: ויהי
רעב גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד היות ראש
חמור בשמנים כסף ורבע
הקב חרי יונים בחמשה
כסף: ויהי מלך ישראל
עבר על החמה ואשה צעקה
אליו לאמר הושיעה אדני
המלך: ויאמר אל יושעך
יהוה מאין אושיעך המן
הגרן או מן היקב: ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר האשה

ואדני ג ואדני השמיע ואדני שבחני אלהי ואדני לדוד

מלפניו ח ויצרעת נעמן ואלישע ישב בביתו חילו מלפניו דדב חימי והאלהים עשה אשר יהוה טוב ליראי האלהים אני על המלך טוב ואת פתשגן כתב וזרעות תשטף ס את מלכי ב את מלכי החתים קדשו עליה גוים ס

הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלנו היום ואת בני נאכל
מחר ונבשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום האחר
תני את בנך ונאכלנו ותחבא
את בנה ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויקרע את
בגדיו והוא עבר על החמה
וירא העם והנה השק על
בשרו מבית ויאמר כה
יעשה לי אלהים וכה יסף
אם יעמד ראש אלישע בן
שפט עליו היום ואלישע
ישב בביתו והזקנים ישבים
אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו
והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן המרצח
הזה להסיר את ראשי
ראו כבא המלאך סגרו
הדלת ולחצתם אתו בדלת
הלוא קול רגלי אדניו אחריו
עודנו מדבר עמם והנה
המלאך ירד אליו ויאמר
הנה זאת הרעה מאת יהוה
מה אוחיל ליהוה עוד

ויאמר אלישע שמעו דבר
יהוה כה אמר יהוה כעת
מחר סאה סלת בשקל
וסאתים שערים בשקל
בשער שמרון ויען השליש
אשר למלך נשען על
ידו את איש האלהים
ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה
הדבר הזה ויאמר הנכה
ראה בעיניך ומשם לא
תאכל

וארבעה אנשים היו
מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו ישבים פה עד מתנו
אם אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו שם
ואם ישבנו פה ומתנו ועתה
לכו ונפלה אל מחנה ארם
אם יחינו נחיה ואם ימיתנו
ומתנו ויקמו בנשף לבוא
אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש ואדני השמיע
את מחנה ארם קול רכב
קול סוס קול חיל גדול
ויאמרו איש אל אחיו
הנה שכר עלינו מלך ישראל
את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו ויקומו
וינוסו בנשף ויעזבו את
אהליהם ואת סוסיהם ואת
חמריהם המחנה כאשר
היא וינסו אל נפשם ויבאו
המצרעים האלה עד קצה
המחנה ויבאו אל אהל
אחד ויאכלו וישתו וישאו
משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו וישבו ויבאו אל
אהל אחר וישאו משם
וילכו ויטמנו ויאמרו
איש אל רעהו לא כן
אנחנו עשים היום הזה יום
בשרה הוא ואנחנו מחשים
וחכינו עד אור הבקר ומצאנו
עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך ויבאו ויקראו
אל שער העיר ויגידו
להם לאמר באנו אל
מחנה ארם והנה אין שם
איש וקול אדם כי אם
הסוס אסור והחמור
אסור ואהלים כאשר המה
ויקרא השערים ויגידו בית
המלך פנימה ויקם המלך
לילה ויאמר אל עבדיו

אוחיל ג ומה אוחיל ליהוה עוד וזאת אשיב על לבי הלקי יהוה אמרה ס

האחר ג ונבשל את בני וכנפי הכרובים וכנף הכרוב סופי נבוך ס והתנו ה ואכלנהו אם יספים אתחנו אם אמרנו שלשה בו ס

ונבואה ונבאה ג ב מל וחד חס ועתה לכו האספו למשכנותיו ס

95

אגידה נא לכם את אשר
עשו לנו ארם ידעו כי
רעבים אנחנו ויצאו מן
המחנה להחבה בהשדה — בשדה קרי
לאמר כי יצאו מן העיר
ונתפשם חיים ואל העיר
נבא ויען אחד מעבדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל
ההמון ישראל אשר נשארו
בה הנם ככל המון ישראל
אשר תמו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים
וישלח המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו וילכו
אחריהם עד הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו ארם
בהחפזם וישבו המלאכים
ויגדו למלך ויצא העם
ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים
שערים בשקל כדבר
יהוה והמלך הפקיד את
השליש אשר נשען על
ידו על השער וירמסהו
העם בשער וימת כאשר

דבר איש האלהים אשר
דבר ברדת המלך אליו
ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון ויען
השליש את איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה
כדבר הזה ויאמר הנכה
ראה בעיניך ומשם לא
תאכל ויהי לו כן וירמסו
אתו העם בשער וימת
ואלישע דבר אל
האשה אשר החיה את
בנה לאמר קומי ולכי
אתי וביתך וגורי באשר — את קרי
תגורי כי קרא יהוה לרעב
וגם בא אל הארץ שבע
שנים ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך
היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים ויהי
מקצה שבע שנים ותשב
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך
אל ביתה ואל שדה

והמלך מדבר אל גחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות אשר
עשה אלישע
ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה
את בנה צעקת אל המלך
על ביתה ועל שדה ויאמר
גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה
המלך סריס אחד לאמר
השיב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום
עזבה את הארץ ועד
עתה
ויבא אלישע דמשק ובן
הדד מלך ארם חלה ויגד
לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה ויאמר המלך אל
חזהאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאותו
לאמר האחיה מחלי זה
וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק

בש ג חס ויפצרו בו עד בש ויעמד את פניו
ובש מואב מכמוש ס

משא ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך בן
הדד מלך ארם שלחני אליך
לאמר האחיה מחלי זה׃
ויאמר אליו אלישע לך אמר
לא חיה תחיה והראני יהוה
כי מות ימות׃ ויעמד את פניו
וישם עד בש ויבך איש
האלהים׃ ויאמר חזאל מדוע
אדני בכה ויאמר כי ידעתי
את אשר תעשה לבני
ישראל רעה מבצריהם
תשלח באש ובחריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרטש
והרתיהם תבקע׃ ויאמר
חזאל כי מה עבדך הכלב
כי יעשה הדבר הגדול הזה
ויאמר אלישע הראני יהוה
אתך מלך על ארם׃ וילך
מאת אלישע ויבא אל
אדניו ויאמר לו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה׃ ויהי ממחרת
ויקח המכבר ויטבל במים
ויפרש על פניו וימת וימלך
חזהאל תחתיו׃
ובשנת חמש ליורם בן אחאב
מלך ישראל ויהושפט מלך

יהודה מלך יהורם בן
יהושפט מלך יהודה׃ בן
שלשים ושתים שנה היה
במלכו ושמנה שנה מלך
בירושלם׃ וילך בדרך
מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא
אבה יהוה להשחית את
יהודה למען דוד עבדו
כאשר אמר לו לתת לו
ניר לבניו כל הימים׃ בימיו
פשע אדום מתחת יד יהודה
וימלכו עליהם מלך׃ ויעבר
יורם צעירה וכל הרכב
עמו ויהי הוא קם לילה
ויכה את אדום הסביב אליו
ואת שרי הרכב וינס העם
לאהליו׃ ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום
הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא׃ ויתר דברי
יורם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃
וישכב יורם עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר

דוד וימלך אחזיהו בנו
תחתיו׃
בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה׃ בן עשרים
ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי מלך
ישראל׃ וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי חתן
בית אחאב הוא׃ וילך את
יורם בן אחאב למלחמה
עם חזאל מלך ארם
ברמת גלעד ויכו ארמים
את יורם׃ וישב יורם המלך
להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמים
ברמה בהלחמו את חזהאל
מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא׃
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חגר מתניך וקח פך השמן

ובאת שמה ב̇ לשכנו תדרשו ובאת שמה ס
והביאת ב̇ והביאת אתו לא הביאתי לי ס

קובר ב̇ ואת איזבל שפכו דמם כמים ס בתר מל ס
חזקתיו וחזקתו ב̇ ובאת ולא חזיתיו במלחמה ס

הזה בידך ולך רמת גלעד
ובאת שמה וראה שם יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת
והקמתו מתוך אחיו והביאת
אתו חדר בחדר ולקחת
פך השמן ויצקת על ראשו
ואמרת כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל ישראל
ופתחת הדלת ונסתה ולא
תחכה וילך הנער הנער
הנביא רמת גלעד ויבא
והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר לי אליך השר
ויאמר יהוא אל מי מכלנו
ויאמר אליך השר ויקם
ויבא הביתה ויצק השמן
אל ראשו ויאמר לו כה
אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם
יהוה אל ישראל והכיתה
את בית אחאב אדניך
ונקמתי דמי עבדי הנביאים
ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין
בקיר ועצור ועזוב בישראל
ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט וכבית

בעשא בן אחיה ואת
איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר
ויפתח הדלת וינס ויהוא
יצא אל עבדי אדניו
ויאמר לו השלום מדוע
בא המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם
ידעתם את האיש ואת
שיחו ויאמרו שקר הגד
נא לנו ויאמר כזאת וכזאת
אמר אלי לאמר כה אמר
יהוה משחתיך למלך אל
ישראל וימהרו ויקחו איש
בגדו וישימו תחתיו אל
גרם המעלות ויתקעו
בשופר ויאמרו מלך יהוא
ויתקשר יהוא בן יהושפט
בן נמשי אל יורם ויורם
היה שמר ברמת גלעד
הוא וכל ישראל מפני
חזאל מלך ארם וישב
יהורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן המכים אשר
יכהו ארמים בהלחמו
את חזאל מלך ארם ויאמר
יהוא אם יש נפשכם אל
יצא פליט מן העיר ללכת

לגיד ביזרעאל וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יורם
שכב שמה ואחזיה מלך
יהודה ירד לראות את
יורם והצפה עמד על
המגדל ביזרעאל וירא
את שפעת יהוא בבאו
ויאמר שפעת אני ראה
ויאמר יהורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר
השלום וילך רכב הסוס
לקראתו ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא
מה לך ולשלום סב אל
אחרי ויגד הצפה לאמר
בא המלאך עד הם ולא
שב וישלח רכב סוס שני
ויבא אלהם ויאמר כה
אמר המלך שלום ויאמר
יהוא מה לך ולשלום סב
אל אחרי ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא
שב והמנהג כמנהג יהוא
בן נמשי כי בשגעון ינהג
ויאמר יהורם אסר ויאסר
רכבו ויצא יהורם מלך
ישראל ואחזיהו מלך יהודה
איש ברכבו ויצאו לקראת

אל מי ג̇ אל מי מכלנו אל מי ... אל
מי ... ס

אל ראשו ב̇ ונחרו ... אל ראשו ...
ויקם ויבא הביתה ס

ולשלום ג̇ מה לך ולשלום [illegible]
המשחד ס

יהוא וימצאהו בחלקת נבות
היזרעאלי ויהי כראות
יהורם את יהוא ויאמר
השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל
אמך וכשפיה הרבים ויהפך
יהורם ידיו וינס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיה
ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרעיו
ויצא החצי מלבו ויכרע
ברכבו ויאמר אל בדקר
שלשה שא השלכהו
בחלקת שדה נבות היזרע
היזרעאלי כי זכר אני
ואתה את רכבים צמדים
אחרי אחאב אביו ויהוה
נשא עליו את המשא הזה
אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה
ועתה שא השלכהו
בחלקה כדבר יהוה ואחזיה
מלך יהודה ראה וינס
דרך בית הגן וירדף אחריו
יהוא ויאמר גם אתו הכהו
אל המרכבה במעלה גור

אשר את יבלעם וינס מגדו
וימת שם וירכבו אתו
עבדיו ירושלמה ויקברו
אתו בקברתו עם אבתיו
בעיר דוד
ובשנת אחת עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך אחזיה
על יהודה ויבוא יהוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב
את ראשה ותשקף בעד
החלון ויהוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי וישקיפו
אליו שנים שלשה
סריסים ויאמר שמטהו
וישמטוה ויז מדמה אל
הקיר ואל הסוסים וירמס
וירמסנה ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את
הארורה הזאת וקברוה
כי בת מלך היא וילכו
לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים
וכפות הידים וישבו ויגידו
לו ויאמר דבר יהוה הוא
אשר דבר ביד עבדו אליהו

התשבי לאמר בחלק
יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל והית
נבלת איזבל כדמן על
פני השדה בחלק יזרעאל
אשר לא יאמרו זאת
איזבל
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים
וישלח שמרון אל שרי
יזרעאל הזקנים ואל
האמנים אחאב לאמר
ועתה כבא הספר הזה
אליכם ואתכם בני אדניכם
ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק
וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם על
כסא אביו והלחמו על
בית אדניכם ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני
המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו וישלח
אשר על הבית ואשר
על העיר והזקנים והאמנים
אל יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר
אלינו נעשה לא נמליך

אשר הטוב בעיניך עשה
ויכתב אליהם ספר שנית
לאמר אם לי אתם ולקלי
אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה ובני המלך
שבעים איש את גדלי
העיר מגדלים אותם ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו
את בני המלך וישחטו
שבעים איש וישימו את
ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה ויבא
המלאך ויגד לו לאמר
הביאו ראשי בני המלך
ויאמר שימו אתם שני
צברים פתח השער עד
הבקר ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה דעו
אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר
יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו ויך יהוא את

כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדליו
ומידעיו וכהניו עד בלתי
השאיר לו שריד ויקם
ויבא וילך שמרון הוא בית
עקד הרעים בדרך ויהוא
מצא את אחי אחזיהו מלך
יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה ויאמר
תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור
בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש
מהם

וילך משם וימצא
את יהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו היש
את לבבך ישר כאשר לבבי
עם לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את ידך ויתן
ידו ויעלהו אליו אל
המרכבה ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה
וירכבו אתו ברכבו ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד

השמידו כדבר יהוה אשר
דבר אל אליהו

ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אלהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהוא
יעבדנו הרבה ועתה כל
נביאי הבעל כל עבדיו
וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי
לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה
למען האביד את עבדי
הבעל ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל ויקראו
וישלח יהוא בכל ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל
ולא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה
ויאמר לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המלבוש
ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית הבעל ויאמר
לעבדי הבעל חפשו וראו
פן יש פה עמכם מעבדי
יהוה כי אם עבדי הבעל

לבדם ויבאו לעשות זבחים
ועלות ויהוא שם לו בחוץ
שמנים איש ויאמר האיש
אשר ימלט מן האנשים
אשר אני מביא על ידיכם
נפשו תחת נפשו ויהי ככלתו
לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים
באו הכום איש אל יצא
ויכום לפי חרב וישלכו
הרצים והשלשים וילכו
עד עיר בית הבעל ויצאו
את מצבות בית הבעל
וישרפוה ויתצו את מצבת
הבעל ויתצו את בית הבעל
וישמהו למחראות עד
היום וישמד יהוא את
הבעל מישראל רק חטאי
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן

ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר הטיבת לעשות
הישר בעיני ככל אשר
בלבבי עשית לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על

כסא ישראל ויהוא לא שמר
ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר
מעל חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל
בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש
את כל ארץ הגלעד הגדי
והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנן והגלעד
והבשן ויתר דברי יהוא
וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב יהוא עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו והימים
אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה
בשמרון
ועתליה אם אחזיהו וראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה ותקח
יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך

בני המלך הממותתים אתו
ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליהו
ולא הומת ויהי אתה בית
יהוה מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ

ובשנה השביעית שלח
יהוידע ויקח את שרי
המאיות לכרי ולרצים
ויבא אתם אליו בית יהוה
ויכרת להם ברית וישבע
אתם בבית יהוה וירא אתם
את בן המלך ויצום לאמר
זה הדבר אשר תעשון
השלשית מכם באי
השבת ושמרי משמרת
בית המלך והשלשית
בשער סור והשלשית
בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת
הבית מסח ושתי הידות
בכם כל יצאי השבת ושמרו
את משמרת בית יהוה
אל המלך והקפתם על
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל השדרות
יומת והיו את המלך בצאתו

98

ובבאו׃ ויעשו שרי המאות
ככל אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יצאי השבת
ויבאו אל יהוידע הכהן׃
ויתן הכהן לשרי המאיות
את החנית ואת השלטים
אשר למלך דוד אשר
בבית יהוה׃ ויעמדו הרצים
איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ולבית
על המלך סביב׃ ויוצא את
בן המלך ויתן עליו את
הנזר ואת העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך׃
ותשמע עתליה
את קול הרצין העם ותבא
אל העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עמד על העמוד
כמשפט והשרים והחצצרות
אל המלך וכל עם הארץ
שמח ותקע בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר׃ ויצו
יהוידע הכהן את שרי
המאות פקדי החיל ויאמר

אליהם הוציאו אתה אל
מבית לשדרת והבא אחריה
המת בחרב כי אמר הכהן
אל תומת בית יהוה׃ וישמו
לה ידים ותבוא דרך מבוא
הסוסים בית המלך ותומת
שם׃ ויכרת יהוידע
את הברית בין יהוה ובין
המלך ובין העם להיות
לעם ליהוה ובין המלך ובין
העם׃ ויבאו כל עם הארץ
בית הבעל ויתצהו את
מזבחתו ואת צלמיו שברו
היטב ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם
הכהן פקדת על בית יהוה׃
ויקח את שרי המאות
ואת הכרי ואת הרצים
ואת כל עם הארץ וירידו
את המלך מבית יהוה
ויבואו דרך שער הרצים
בית המלך וישב על כסא
המלכים׃ וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה
ואת עתליהו המיתו בחרב
בית מלך׃ בן שבע
שנים יהואש במלכו׃

בשנת שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע׃ ויעש
יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו
יהוידע הכהן׃ רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות׃ ויאמר
יהואש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה׃ יקחו
להם הכהנים איש מאת
מכרו והם יחזקו את בדק
הבית לכל אשר ימצא
שם בדק׃
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא
חזקו הכהנים את בדק
הבית׃ ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם
מדוע אינכם מחזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי

ויקב ב̇ וחס בן האשה הישראלית חר ׃

כלי זהב ג̇ ויבאו האנשים ונקרב את קרבן יהוה אך לא יעשה ׃

לבדק הבית תתנהו׃ ויאתו
הכהנים לבלתי קחת כסף
מאת העם ולבלתי חזק את
בדק הבית׃ ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל
המזבח בימין בבוא איש
בית יהוה ונתנו שמה
הכהנים שמרי הסף את
כל הכסף המובא בית יהוה
ויהי כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל ספר המלך
והכהן הגדול ויצרו וימנו
את הכסף הנמצא בית
יהוה׃ ונתנו את הכסף
המתכן על ידו עשי המלאכה
הפקדים בית יהוה
ויוציאהו לחרשי העץ
ולבנים העשים בית יהוה
ולגדרים ולחצבי האבן
ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את בדק בית יהוה
ולכל אשר יצא על הבית
לחזקה׃ אך לא יעשה
בית יהוה ספות כסף
מזמרות מזרקות חצצרות
כל כלי זהב וכלי כסף מן
הכסף המובא בית יהוה

כי לעשי המלאכה יתנהו
וחזקו בו את בית יהוה׃ ולא
יחשבו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה
הם עשים׃ כסף אשם וכסף
חטאות לא יובא בית יהוה
לכהנים יהיו׃

אז יעלה חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה וישם
חזאל פניו לעלות
על ירושלם׃ ויקח יהואש
מלך יהודה את כל
הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית
יהוה ובית המלך וישלח
לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם׃ ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃
ויקמו עבדיו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בית
מלא היורד סלא׃ ויוזבד

בן שמעת ויהוזבד בן שמר
עבדיו הכהו וימת ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו׃

בשנת עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן
יהוא על ישראל בשמרון
שבע עשרה שנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה וילך
אחר חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
לא סר ממנה׃ ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם ביד
חזאל מלך ארם וביד בן
הדד בן חזאל כל הימים׃
ויחל יהואחז את פני יהוה
וישמע אליו יהוה כי ראה
את לחץ ישראל כי לחץ
אתם מלך ארם׃ ויתן יהוה
לישראל מושיע ויצאו
מתחת יד ארם וישבו בני
ישראל באהליהם כתמול
שלשום׃ אך לא סרו
מחטאות בית ירבעם אשר
החטי את ישראל בה
הלך וגם האשרה עמדה

ולכל אשר ג̇ ולכל אשר יצא ולכל אשר שלחני אליכם ולכל אשר יעשה בו ׃

ויבא המלך ג̇ ויקח יהואש שמשי זאת הבתים ויצא אסא כסף ׃

מלא ב̇ בחד לשנ׳ בית מלא היורד סלא דלא כל אבירי ׃ בחד כת ה׳ ׃

לדוש ב̇ וישמם כעפר לדש ואפרים עגלה
מלמדה ס קדמיה חס ס

סדר קבורה אביה ויקברו אתו בעיר דוד ס יהוא ויקברו אתו בשמרון ס יהואחז ויקברהו בשמרון ס ויואש [illegible]
קדמיה ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל ס עמרי יהואש ויקבר בשמרון יהואש מספר עם מלכי ישראל ס בעשא ויקבר
בתרצה ירבעם תניינה וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל ס יואש דיהודה עזריה ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד ס

בשמרון כי לא השאיר
ליהואחז עם כי אם
חמשים פרשים ועשרה
רכב ועשרת אלפים רגלי
כי אבדם מלך ארם וישמם
כעפר לדש ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישכב
יהואחז עם אבתיו ויקברהו
בשמרון וימלך יואש בנו
תחתיו

בשנת שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה מלך
יהואש בן יהואחז על
ישראל בשמרון שש
עשרה שנה ויעשה הרע
בעיני יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
בה הלך ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב יואש עם אבתיו

וירבעם ישב על כסאו
ויקבר יואש בשמרון עם
מלכי ישראל

ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו וירד אליו
יואש מלך ישראל ויבך
על פניו ויאמר אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו
ויאמר לו אלישע קח
קשת וחצים ויקח אליו
קשת וחצים ויאמר
למלך ישראל הרכב ידך
על הקשת וירכב ידו
וישם אלישע ידיו על
ידי המלך ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה ויור
ויאמר חץ תשועה ליהוה
וחץ תשועה בארם והכית
את ארם באפק עד כלה
ויאמר קח החצים ויקח
ויאמר למלך ישראל
הך ארצה ויך שלש
פעמים ויעמד ויקצף
עליו איש האלהים ויאמר
להכות חמש או שש
פעמים אז הכית את ארם

עד כלה ועתה שלש פעמים
תכה את ארם

וימת אלישע ויקברהו וגדודי
מואב יבאו בארץ בא
שנה ויהי הם קברים איש
והנה ראו את הגדוד
וישליכו את האיש בקבר
אלישע וילך ויגע האיש
בעצמות אלישע ויחי
ויקם על רגליו

וחזאל מלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי יהואחז
ויחן יהוה אתם וירחמם
ויפן אליהם למען בריתו
את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא
השליכם מעל פניו עד
עתה וימת חזאל מלך
ארם וימלך בן הדד בנו
תחתיו וישב יהואש בן
יהואחז ויקח את הערים
מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים
הכהו יואש וישב את
ערי ישראל

בשנת שתים ליואש בן

פתח ד̇ ויאמר פתח החלון פתח לבתן פתח
מיד לאלם פתח פיך שפט צדק ס

כלה וכלה לכלה [illegible] והכית את ארם אז הכית את א כלה בחמה [illegible]
[illegible] ט כת ה̇ וחד כת א̇ ס
ב̇ חס בלשנה וישמם כעפר לדש [illegible]

יואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך
יהודה בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מן
ירושלם ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש אביו
עשה רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות ויהי כאשר חזקה
הממלכה בידו ויך את
עבדיו המכים את המלך
אביו ואת בני המכים לא
המית ככתוב בספר תורת
משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש
בחטאו ימות הוא הכה
את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ותפש את
הסלע במלחמה ויקרא
את שמה יקתאל עד היום
הזה

אז שלח אמציה מלאכים
אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים וישלח
יהואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח הכה
הכית את אדום ונשאך
לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה
ונפלתה אתה ויהודה
עמך ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהלו ואת אמציהו
מלך יהודה בן יהואש בן
אחזיהו תפש יהואש
מלך ישראל בבית שמש
ויבאו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם בשער
אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה ולקח
את כל הזהב והכסף ואת
כל הכלים הנמצאים
בית יהוה ובאצרות בית
המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה ויתר דברי
יהואש אשר עשה
וגבורתו ואשר נלחם עם
אמציהו מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב יהואש עם אבתיו
ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו

ויחי אמציהו בן יואש
מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציהו הלא
הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם וישאו אתו
על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד ויקחו כל עם יהודה

ולא

למלך חזקיה עלה סנחרב
מלך אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם וישלח חזקיה
מלך יהודה אל מלך אשור
לכישה לאמר חטאתי שוב
מעלי את אשר תתן עלי אשא
וישם מלך אשור על חזקיה
מלך יהודה שלש מאות ככר
כסף ושלשים ככר זהב ויתן
חזקיה את כל הכסף הנמצא
בית יהוה ובאצרות בית המלך
בעת ההיא קצץ חזקיה את
דלתות היכל יהוה ואת
האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ויתנם למלך
אשור

וישלח מלך אשור את תרתן
ואת רב סריס ואת רבשקה
מן לכיש אל המלך חזקיהו
בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו
ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר
במסלת שדה כובס ויקראו אל
המלך ויצא אלהם אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנה הספר ויואח בן אסף
המזכיר ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה

יגאל

אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר
בטחת אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה
על מי בטחת כי מרדת בי
עתה הנה בטחת לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו וכי תאמרון
אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
את במתיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו
בירושלם ועתה התערב נא
את אדני את מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים עליהם
ואיך תשיב את פני פחת
אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים עתה המבלעדי
יהוה עליתי על המקום הזה
להשחתו יהוה אמר אלי
עלה על הארץ הזאת והשחיתה
ויאמר אליקים בן חלקיהו

ושבנה ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר
עמנו יהודית באזני העם
אשר על החמה ויאמר
אליהם רבשקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה
לאכל את חריהם ולשתות
את שיניהם עמכם ויעמד
רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו
דבר המלך הגדול מלך אשור
כה אמר המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידו ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה ולא תנתן את
העיר הזאת ביד מלך אשור
אל תשמעו אל חזקיהו כי
כה אמר מלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר ודבש

ללדה אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה ○
הטה יהוה אזנך ושמע את דברי סנחריב ○

ישעיהו אולי ישמע יי אלהיך את דברי רבשקה ○
הטה יהוה אזנך ושמע את כל דברי סנחריב ○

ועתה יהוה אלהינו ב̇ הושיענו ועבדיו אשר
הוצאת את עמך ○

וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל
חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצלנו ההצל הצילו
אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה כי הצילו
את שמרון מידי מי בכל
אלהי הארצות אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל
יהוה את ירושלם מידי
והחרישו העם ולא ענו אתו
דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו ויבא אליקים
בן חלקיה אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרועי
בגדים ויגדו לו דברי רבשקה
ויהי כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה וישלח
את אליקים אשר על הבית
ושבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו
הנביא בן אמוץ ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה
כי באו בנים עד משבר וכח אין

ללדה אולי ישמע יהוה
אלהיך את כל דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת תפלה
בעד השארית הנמצאה
ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ויאמר להם
ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אתי הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתיו בחרב
בארצו וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש וישמע אל תרהקה
מלך כוש לאמר הנה יצא
להלחם אתך וישב וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר
כה תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד
מלך אשור הנה אתה שמעת

את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם ואתה
תנצל ההצילו אתם אלהי
הגוים אשר שחתו אבותי את
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן
אשר בתלאשר איו מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים
הנע ועוה ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה
ויתפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת
הארץ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עיניך וראה
ושמע את דברי סנחריב אשר
שלחו לחרף אלהים חי אמנם
יהוה החריבו מלכי אשור את
הגוים ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו נא מידו
וידעו כל ממלכות הארץ

איו ואיו ה̇ וסימנהון בנתחון דמלכיא דמלכים
אתגלגלין ובחתין ויריעין ○

יוספה ב׳ פליטת בית יהודה וחבירו ׃ וחד ולא
יוספה שוב אליו ׃

למימי ב׳ למימי קדם ויצרתיה למימי אבותיכם ׃
מלון ב׳ ואבואה מלון מי יתנני במדבר ׃

נגיד ג׳ והנה שני אנשים עבריים להשות גלים
וחבירו ׃

כי אתה יהוה אלהים לבדך
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת
אלי אל סנחריב מלך אשור
שמעתי זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בזה לך לעגה לך
בתולת בת ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך על קדוש
ישראל ביד מלאכיך חרפת
אדני ותאמר ברכב רכבי אני ברב
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת קומת ארזיו מבחור
ברושיו ואבוא מלון קצה
כרמלו אני קרתי ושתיתי
מים זרים ואחרב בכף פעמי
כל יארי מצור הלא שמעת
למרחוק אתה עשיתי למימי
קדם ויצרתיה עתה הביאתיה
ותהי להשות גלים נצים ערים
בצרות וישביהן קצרי יד
חתו ויבשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות ושדפה
לפני קמה ושבתך וצאתך
ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי
יען התרגזך אלי ושאננך עלה

באזני ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והשבתיך
בדרך אשר באת בה וזה לך
האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת צבאות קרי
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר יבא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה וגנותי אל העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי ויהי
בלילה ההוא ויצא מלאך
יהוה ויך במחנה אשור
מאה שמונים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך

וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך
בניו קרי ושראצר הכהו בחרב
והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדן בנו תחתיו

בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמר אליו
כה אמר יהוה צו לביתך כי
מת אתה ולא תחיה ויסב
את פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה לאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול
ויהי ישעיהו לא
יצא העיר התיכנה ודבר חצר קרי
יהוה היה אליו לאמר שוב
ואמרת אל חזקיהו נגיד
עמי כה אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתך
הנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה והספתי
על ימיך חמש עשרה שנה

ועל מי ג׳ הרימות קול וחבירו נשאו לא יקום

הרימות ג׳ ועל מי וחבירו הרימות ימין צריו ׃
וישעיהו הרימותה כח ׃

והוספתי ד׳ ג׳ מל וחד חס על ימיך ואני תמיד
איחל הגדלתי וגדלתי ב׳ מל׳ ע ׃

ומכף מלך אשור אצילך ואת
העיר הזאת וגנותי על העיר
הזאת למעני ולמען דוד
עבדי ויאמר ישעיהו קחו
דבלת תאנים ויקחו וישימו
על השחין ויחי ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו מה אות כי ירפא
יהוה לי ועליתי ביום השלישי
בית יהוה ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר דבר
הלך הצל עשר מעלות אם
ישוב עשר מעלות ויאמר
יחזקיהו נקל לצל לנטות
עשר מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות
ויקרא ישעיהו הנביא אל
יהוה וישב את הצל במעלות
אשר ירדה במעלות אחז
אחרנית עשר מעלות:

בעת ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל
ספרים ומנחה אל חזקיהו
כי שמע כי חלה חזקיהו
וישמע עליהם חזקיהו ויראם
את כל בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבשמים

ואת שמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו ויבא
ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל ויאמר
מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתם באצרתי ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע
דבר יהוה הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבלה לא יותר
דבר אמר יהוה ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקח
והיו סריסים בהיכל מלך
בבל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלוא אם שלום
ואמת יהיה בימי ויתר דברי
חזקיהו וכל גבורתו ואשר
עשה את הברכה ואת

התעלה ויבא את המים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב
חזקיהו עם אבתיו וימלך
מנשה בנו תחתיו:

בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם אמו
חפצי בה ויעש הרע בעיני
יהוה כתועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם
מזבחת לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך
ישראל וישתחו לכל צבא
השמים ויעבד אתם ובנה
מזבחת בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים
את שמי ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות
בית יהוה והעביר את בנו
באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיס וישם
את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה אל

102

דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי
לעולם ולא אסיף להניד רגל
ישראל מן האדמה אשר נתתי
לאבותם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צויתים
ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה ולא שמעו
ויתעם מנשה לעשות את
הרע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל וידבר
יהוה ביד עבדיו הנביאים
לאמר יען אשר עשה מנשה
מלך יהודה התעבות האלה
הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו ויחטא גם את
יהודה בגלוליו
לכן כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני מביא
רעה על ירושלם ויהודה
אשר כל שמעו תצלנה
שתי אזניו ונטיתי על
ירושלם את קו שמרון ואת
משקלת בית אחאב ומחיתי
את ירושלם כאשר ימחה
את הצלחת מחה והפך על
פניה ונטשתי את שארית

נחלתי ונתתים ביד איביהם
והיו לבז ולמשסה לכל
איביהם יען אשר עשו
את הרע בעיני ויהיו מכעסים
אתי מן היום אשר יצאו
אבותם ממצרים ועד היום
הזה וגם דם נקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר מלא
את ירושלם פה לפה לבד
מחטאתו אשר החטיא
את יהודה לעשות הרע
בעיני יהוה ויתר דברי
מנשה וכל אשר עשה
וחטאתו אשר חטא הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב
מנשה עם אבתיו ויקבר
בגן ביתו בגן עזא וימלך
אמון בנו תחתיו

בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים
מלך בירושלם ושם אמו
משלמת בת חרוץ מן יטבה
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אביו
וילך בכל הדרך אשר הלך
אביו ויעבד את הגללים

אשר עבד אביו וישתחו להם
ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו
עבדי אמון עליו וימיתו את
המלך בביתו ויך עם הארץ
את כל הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הארץ את
יאשיהו בנו תחתיו ויתר
דברי אמון אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ויקבר
אתו בקברתו בגן עזא וימלך
יאשיהו בנו תחתיו

בן שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה
מלך בירושלם ושם אמו
ידידה בת עדיה מבצקת
ויעש הישר בעיני יהוה וילך
בכל דרך דוד אביו ולא סר
ימין ושמאול

ויהי בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח המלך
את שפן בן אצליהו בן משלם
הספר בית יהוה לאמר עלה
אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתם את הכסף המובא בית

יהוה אשר אספו שמרי הסף
מאת העם ׃ ויתנה על יד עשי
המלאכה המפקדים בבית
יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק
בדק הבית ׃ לחרשים ולבנים
ולגדרים ולקנות עצים ואבני
מחצב לחזק את הבית ׃ אך לא
יחשב אתם הכסף הנתן על
ידם כי באמונה הם עשים ׃
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיה את הספר אל שפן
ויקראהו ׃ ויבא שפן הספר אל
המלך וישב את המלך דבר
ויאמר התיכו עבדיך את
הכסף הנמצא בבית ויתנהו
על יד עשי המלאכה המפקדים
בית יהוה ׃ ויגד שפן הספר
למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיה הכהן ויקראהו שפן
לפני המלך ׃ ויהי כשמע המלך
את דברי ספר התורה ויקרע
את בגדיו ׃ ויצו המלך את
חלקיה הכהן ואת אחיקם
בן שפן ואת עכבור בן מיכיה
ואת שפן הספר ואת עשיה

עבד המלך לאמר ׃ לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד העם
ובעד כל יהודה על דברי
הספר הנמצא הזה כי גדולה
חמת יהוה אשר היא נצתה
בנו על אשר לא שמעו אבתינו
על דברי הספר הזה לעשות
ככל הכתוב עלינו ׃ וילך
חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל
חלדה הנביאה אשת שלם
בן תקוה בן חרחס שמר
הבגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה ׃ ותאמר
אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי ׃ כה אמר
יהוה הנני מביא רעה אל
המקום הזה ועל ישביו את
כל דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה ׃ תחת אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשה
ידיהם ונצתה חמתי במקום
הזה ולא תכבה ׃ ואל מלך
יהודה השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי ישראל

הדברים אשר שמעת ׃ יען
רך לבבך ותכנע מפני יהוה
כשמעך אשר דברתי על
המקום הזה ועל ישביו להיות
לשמה ולקללה ותקרע
את בגדיך ותבכה לפני וגם
אנכי שמעתי נאם יהוה ׃ לכן
הנני אספך על אבתיך
ונאספת אל קברתיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה וישבו את
המלך דבר ׃ וישלח המלך
ויאספו אליו כל זקני יהודה
וירושלם ׃ ויעל המלך בית
יהוה וכל איש יהודה וכל
ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן
ועד גדול ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה ׃ ויעמד
המלך על העמוד ויכרת את
הברית לפני יהוה ללכת
אחר יהוה ולשמר מצותיו
ואת עדותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את
דברי הברית הזאת הכתבים
על הספר הזה ויעמד כל העם

העם בברית ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת
כהני המשנה ואת שמרי
הסף להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל
והשבית את הכמרים אשר
נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים
לבעל לשמש ולירח
ולמזלות ולכל צבא השמים
ויצא את האשרה מבית
יהוה מחוץ לירושלם אל
נחל קדרון וישרף אתה
בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את עפרה על קבר
בני העם ויתץ את בתי
הקדשים אשר בבית יהוה
אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה ויבא את
כל הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע עד באר
שבע ונתץ את במות השערים

אשר פתח שער יהושע שר
העיר אשר על שמאול איש
בשער העיר אך לא יעלו כהני
הבמות אל מזבח יהוה בירושלם
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם
וטמא את התפת אשר בגי בני
הנם לבלתי להעביר איש
את בנו ואת בתו באש למלך
וישבת את הסוסים אשר נתנו
מלכי יהודה לשמש מבא
בית יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת
מרכבות השמש שרף באש
ואת המזבחות אשר על
הגג עלית אחז אשר עשו מלכי
יהודה ואת המזבחות אשר
עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך וירץ
משם והשליך את עפרם אל
נחל קדרון ואת הבמות אשר
על פני ירושלם אשר מימין
להר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת
שקץ צידנים ולכמוש שקץ
מואב ולמלכם תועבת בני
עמון טמא המלך ושבר
את המצבות ויכרת את
האשרים וימלא את מקומם

עצמות אדם וגם את המזבח
אשר בבית אל הבמה אשר
עשה ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל גם את
המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ וישרף את הבמה הדק
לעפר ושרף אשרה ויפן
יאשיהו וירא את הקברים
אשר שם בהר וישלח ויקח
את העצמות מן הקברים
וישרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש
האלהים אשר קרא את
הדברים האלה ויאמר מה
הציון הלז אשר אני ראה
ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר עשית
על המזבח בית אל ויאמר
הניחו לו איש אל ינע עצמתיו
וימלטו עצמתיו את עצמות
הנביא אשר בא משמרון וגם
את כל בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו ויעש
להם ככל המעשים אשר
עשה בבית אל ויזבח את

השקצים ג̇ חס̇ וגם את האבות והשלכתי
עליך שקצים ושקציה מבין שניו ס

כהני הבמות אשר שם על
המזבחות וישרף את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם
ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם ככתוב על ספר הברית
הזה כי לא נעשה כפסח
הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל
ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה כי אם בשמנה
עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם וגם את האבות
ואת הידענים ואת התרפים
ואת הגללים ואת כל השקצים
אשר נראו בארץ יהודה
ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה
וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל מאדו ככל
תורת משה ואחריו לא קם
כמהו אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה אפו
ביהודה על כל הכעסים

השפטים ד̇ ודרשו השפטים כי לא נעשה ויאמר
אל השפטים ויהי בימי שפט ס ויהי לפני הכהנים
השפטים ס

יהודה ובירושלם ג̇ וגם את האבות ואם נבאים
הם ומוכרים בשבת ס

אשר הכעיסו מנשה ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את
ישראל ומאסתי את העיר
הזאת אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהיה שמי שם
ויתר דברי יאשיהו וכל
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו אתו
וירכבהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו
בקברתו ויקח עם הארץ
את יהואחז בן יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו
בן עשרים ושלש שנה
יהואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם
אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה

כראתו ב̇ חס̇ ויאמר מלך ישראל אל אלישע
וימיתהו במגדו ס

בארץ חמת במלך בירושלם
ויתן ענש על הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב וימלך
פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו
ויסב את שמו יהויקים ואת
יהואחז לקח ויבא מצרים וימת
שם והכסף והזהב נתן יהויקים
לפרעה אך העריך את הארץ
לתת את הכסף על פי פרעה
איש כערכו נגש את הכסף
ואת הזהב את עם הארץ
לתת לפרעה נכה
בן עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת פדיה
מן רומה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו
בימיו עלה נבכדנאצר מלך
בבל ויהי לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד בו
וישלח יהוה בו את גדודי
כשדים ואת גדודי ארם ואת
גדודי מואב ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להאבידו כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים אך על פי יהוה

והכסף והזהב ב̇ נתן יהויקים לפרעה ואמרת
אלהם אתם ידש ס

היתה ביהודה להסיר מעל
פניו בחטאת מנשה ככל
אשר עשה וגם דם הנקי אשר
שפך וימלא את ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה לסלח
ויתר דברי יהויקים וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב יהויקים עם
אבתיו וימלך יהויכין בנו
תחתיו ולא הסיף עוד מלך
מצרים לצאת מארצו כי
לקח מלך בבל מנחל מצרים
עד נהר פרת כל אשר היתה
למלך מצרים׃

בן שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אביו בעת ההיא עלה
עבדי נבכדנאצר מלך בבל
ירושלם ותבא העיר במצור
ויבא נבוכדנאצר מלך בבל
על העיר ועבדיו צרים עליה
ויצא יהויכין מלך יהודה על
מלך בבל הוא ואמו ועבדיו

ושריו וסריסיו ויקח אתו
מלך בבל בשנת שמנה
למלכו ויוצא משם את כל
אוצרות בית יהוה ואוצרות
בית המלך ויקצץ את כל
כלי הזהב אשר עשה
שלמה מלך ישראל בהיכל
יהוה כאשר דבר יהוה׃
והגלה את כל ירושלם ואת
כל השרים ואת כל גבורי
החיל עשרה אלפים גולה (עשרת קרי)
וכל החרש והמסגר לא
נשאר זולת דלת עם הארץ
ויגל את יהויכין בבלה ואת
אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אולי
הארץ הוליך גולה
מירושלם בבלה ואת כל
אנשי החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף הכל
גבורים עשי מלחמה
ויביאם מלך בבל גולה
בבלה וימלך מלך בבל את
מתניה דדו תחתיו ויסב
את שמו צדקיהו׃
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו

(חמוטל קרי) חמיטל בת ירמיהו מלבנה
ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים כי
על אף יהוה היתה בירושלם
וביהודה עד השלכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל׃
ויהי בשנת התשיעית
למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נבכדנאצר
מלך בבל הוא וכל חילו על
ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבא העיר במצור
עד עשתי עשרה שנה
למלך צדקיהו בתשעה
לחדש ויחזק הרעב בעיר
ולא היה לחם לעם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה הלילה דרך
שער בין החמתים אשר
על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילך דרך
הערבה וירדפו חיל כשדים
אחר המלך וישגו אתו
בערבת ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל
רבלתה וידברו אתו משפט

ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו
ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו בבל׃
ובחדש החמישי
בשבעה לחדש היא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבכדנאצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עבד
מלך בבל ירושלם׃ וישרף
את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית גדול שרף באש׃
ואת חומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר
רב טבחים׃ ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו על המלך בבל
ואת יתר ההמון הגלה
נבוזראדן רב טבחים׃
ומדלת הארץ השאיר רב
טבחים לכרמים וליגבים׃
ואת עמודי הנחשת אשר
בית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבלה׃ ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי

הנחשת אשר ישרתו בם
לקחו׃ ואת המחתות ואת
המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רב
טבחים׃ העמודים שנים הים
האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשת כל הכלים
האלה׃ שמנה עשרה אמה
קומת העמוד האחד וכתרת
עליו נחשת וקומת הכתרת
שלש אמה ושבכה ורמנים
על הכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד השני
על השבכה׃ ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת
צפניהו כהן משנה ואת
שלשת שמרי הסף׃ ומן
העיר לקח סריס אחד אשר
הוא פקיד על אנשי המלחמה
וחמשה אנשים מראי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת
הספר שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בעיר׃
ויקח אתם נבוזראדן רב
טבחים וילך אתם על מלך
בבל רבלתה׃ ויך אתם מלך בבל

וימיתם ברבלה בארץ חמת
ויגל יהודה מעל אדמתו׃ והעם
הנשאר בארץ יהודה אשר
השאיר נבוכדנאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את גדליהו
בן אחיקם בן שפן׃ וישמעו כל
שרי החילים המה והאנשים
כי הפקיד מלך בבל את גדליהו
ויבאו אל גדליהו המצפה
וישמעאל בן נתניה ויוחנן
בן קרח ושריה בן תנחמת
הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם׃ וישבע להם
גדליהו ולאנשיהם ויאמר
להם אל תיראו מעבדי הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל ויטב לכם׃
ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו
את גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה׃ ויקמו
כל העם מקטן ועד גדול
ושרי החילים ויבאו מצרים
כי יראו מפני כשדים׃
ויהי בשלשים ושבע

שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו
את ראש יהויכין מלך יהודה
מבית כלא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אתו בבבל
ושנא את בגדי כלאו ואכל
לחם תמיד לפניו כל ימי
חיו וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת המלך דבר
יום ביומו כל ימי חיו

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושלשים
וששה

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר
חזה על יהודה וירושלם
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן הוי
גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את קדוש

ישראל נזרו אחור על מה
תכו עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב דוי
מכף רגל ועד ראש אין בו
מתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים
ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו

שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה
למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי תבאו
לראות פני מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה חדשיכם ומועדיכם

שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו
תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו אם יאדימו
כתולע כצמר יהיו אם תאבו
ושמעתם טוב הארץ
תאכלו ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר

איכה היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים
כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם
לכן נאם האדון יהוה
צבאות אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה מאויבי

105

חטא ג׳ חס׳ הוי גוי חטא אשר חטא עשה רע
כטוב כחטא ׃ מלכים ושנא כל ׃ ירמיהו ושני ׃

משחיתים ד׳ חס׳ ואשר היו עם בנים משחיתים
כלם משחיתים הכסד ועד הערב ׃

ורוממתי ב׳ בית׳ לשנ׳ בנים גדלתי ורוממתי אליאתה
גדלתי ורוממתי עזר ׃ ביתר חס ׃

שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו
את ראש יהויכין מלך יהודה
מבית כלא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אתו בבבל
ושנא את בגדי כלאו ואכל
לחם תמיד לפניו כל ימי
חיו וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת המלך דבר
יום ביומו כל ימי חיו

סכום הפסוקים של ספר
אלף וחמש מאות ושלשים
וששה ׃

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר
חזה על יהודה וירושלם ׃
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן הוי
גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את קדוש

ישראל נזרו אחור על מה
תכו עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב דוי
מכף רגל ועד ראש אין בו
מתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים
ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו

שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה
למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי תבאו
לראות פני מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה חדשיכם ומועדיכם

שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו
תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו אם יאדימו
כתולע כצמר יהיו אם תאבו
ושמעתם טוב הארץ
תאכלו ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר

איכה היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים
כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם
לכן נאם האדון יהוה
צבאות אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה מאויבי

מתם ד׳ וחל׳ מעיר מתם עד בדרך מנף רגל ועד
ויאש אין מתם בבשרי ואין מתם בב בשרי ׃

לראות ג׳ בעלותי לראות בביא כל ישראל כי תבאו ׃
ודרך ג׳ וכשלו איש באחיו כלו אתך שחד אפריים ׃

ומריתם ב׳ ואם לא תשמעו ואם תמאנו
שרפות ב׳ ארצכם שממה ...
בתחייות חל׳ ׃

ואסירה ג ומי יתן את העם הזה אעבירה נא
ואסירה כל בדיליך ס

בצור ג דגש ודכות בצור בוא בצורי לעד ס
ואיש מלחמה ב ויען אחד מהנערים גבור ס

כל ספרא על בית ועל בית בר מ ב אל בית
לכו כד אמר יהודה והלכו עמים ס

ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר
סיגיך ואסירה כל בדיליך
ואשיבה שפטיך כבראשנה
ויעציך כבתחלה אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק קריה
נאמנה ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר מים
אין לה והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה
הדבר אשר חזה ישעיהו בן
אמוץ על יהודה וירושלם
והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו
אליו כל הגוים והלכו עמים
רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם
ושפט בין הגוים והוכיח לעמים
רבים וכתתו חרבותם לאתים

וחניתותיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה
בית יעקב לכו ונלכה באור
יהוה כי נטשתה עמך בית
יעקב כי מלאו מקדם ועננים
כפלשתים ובילדי נכרים
ישפיקו ותמלא ארצו כסף
וזהב ואין קצה לאצרתיו
ותמלא ארצו סוסים ואין
קצה למרכבתיו ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו
וישח אדם וישפל איש
ואל תשא להם בוא בצור
והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו עיני גבהות
אדם שפל ושח רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא
כי יום ליהוה צבאות על כל
גאה ורם ועל כל נשא
ושפל ועל כל ארזי הלבנון
הרמים והנשאים ועל כל
אלוני הבשן ועל כל ההרים
הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה

ועל כל אניות תרשיש ועל
כל שכיות החמדה ושח
גבהות האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא והאלילים כליל
יחלף ובאו במערות צרים
ובמחלות עפר מפני פחד
יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ ביום ההוא
ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו
אשר עשו לו להשתחות
לחפר פרות ולעטלפים לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי במה
נחשב הוא
כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקסם וזקן שר חמשים ונשוא
פנים ויועץ וחכם חרשים
ונבון לחש ונתתי נערים
שריהם ותעלולים ימשלו

...דר יו ומשד תהו ויקם משל לא יוכל העד והיה נכון ויפסל שני עלו אלהי ילדי ויעל הבעלת שלחו
...במראות אלהים והלכו וחבירו והבאורים שלה אורך עד סיפיה ס וכל אל הר הבדיל דכוותיה ס

יחלף ד וחס והאלילים כליל בבקר כחציר
...ירוח על פני יחלף אל יחלף ויגיד ס

בָּם׃ וְנִגַּשׂ הָעָם אִישׁ בְּאִישׁ
וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יִרְהֲבוּ הַנַּעַר
בַּזָּקֵן וְהַנִּקְלֶה בַּנִּכְבָּד׃ כִּי יִתְפֹּשׂ
אִישׁ בְּאָחִיו בֵּית אָבִיו שִׂמְלָה
לְכָה קָצִין תִּהְיֶה לָּנוּ וְהַמַּכְשֵׁלָה
הַזֹּאת תַּחַת יָדֶךָ׃ יִשָּׂא בַיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר לֹא אֶהְיֶה
חֹבֵשׁ וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין
שִׂמְלָה לֹא תְשִׂימֻנִי קְצִין
עָם׃ כִּי כָשְׁלָה יְרוּשָׁלִַם
וִיהוּדָה נָפָל כִּי לְשׁוֹנָם
וּמַעַלְלֵיהֶם אֶל יְהוָה לַמְרוֹת
עֵנֵי כְבוֹדוֹ׃ הַכָּרַת פְּנֵיהֶם
עָנְתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם
הִגִּידוּ לֹא כִחֵדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם
כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה׃ אִמְרוּ
צַדִּיק כִּי טוֹב כִּי פְרִי
מַעַלְלֵיהֶם יֹאכֵלוּ׃ אוֹי
לְרָשָׁע רָע כִּי גְמוּל יָדָיו
יֵעָשֶׂה לּוֹ׃ עַמִּי נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל
וְנָשִׁים מָשְׁלוּ בוֹ עַמִּי
מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים וְדֶרֶךְ
אֹרְחֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ׃

נִצָּב לָרִיב יְהוָה וְעֹמֵד לָדִין
עַמִּים׃ יְהוָה בְּמִשְׁפָּט יָבוֹא
עִם זִקְנֵי עַמּוֹ וְשָׂרָיו וְאַתֶּם
בִּעַרְתֶּם הַכֶּרֶם גְּזֵלַת הֶעָנִי

בְּבָתֵּיכֶם׃ מַלָּכֶם תְּדַכְּאוּ עַמִּי
וּפְנֵי עֲנִיִּים תִּטְחָנוּ נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה יַעַן כִּי
גָבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה
נְטוּוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינָיִם
הָלוֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶם
תְּעַכַּסְנָה׃ וְשִׂפַּח אֲדֹנָי קָדְקֹד
בְּנוֹת צִיּוֹן וַיהוָה פָּתְהֵן יְעָרֶה׃
בַּיּוֹם הַהוּא יָסִיר
אֲדֹנָי אֵת תִּפְאֶרֶת הָעֲכָסִים
וְהַשְּׁבִיסִים וְהַשַּׂהֲרֹנִים׃
הַנְּטִפוֹת וְהַשֵּׁירוֹת וְהָרְעָלוֹת׃
הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת וְהַקִּשֻּׁרִים
וּבָתֵּי הַנֶּפֶשׁ וְהַלְּחָשִׁים׃
הַטַּבָּעוֹת וְנִזְמֵי הָאָף׃
הַמַּחֲלָצוֹת וְהַמַּעֲטָפוֹת
וְהַמִּטְפָּחוֹת וְהָחֲרִיטִים׃
וְהַגִּלְיֹנִים וְהַסְּדִינִים וְהַצְּנִיפוֹת
וְהָרְדִידִים׃ וְהָיָה תַחַת בֹּשֶׂם
מַק יִהְיֶה וְתַחַת חֲגוֹרָה נִקְפָּה
וְתַחַת מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה קָרְחָה
וְתַחַת פְּתִיגִיל מַחֲגֹרֶת שָׂק
כִּי תַחַת יֹפִי׃ מְתַיִךְ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ
וּגְבוּרָתֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃ וְאָנוּ
וְאָבְלוּ פְּתָחֶיהָ וְנִקָּתָה לָאָרֶץ
תֵּשֵׁב׃ וְהֶחֱזִיקוּ שֶׁבַע נָשִׁים
בְּאִישׁ אֶחָד בַּיּוֹם הַהוּא

לֵאמֹר לַחְמֵנוּ נֹאכֵל וְשִׂמְלָתֵנוּ
נִלְבָּשׁ רַק יִקָּרֵא שִׁמְךָ
עָלֵינוּ אֱסֹף חֶרְפָּתֵנוּ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה צֶמַח
יְהוָה לִצְבִי וּלְכָבוֹד וּפְרִי
הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
לִפְלֵיטַת יִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה
הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר
בִּירוּשָׁלִַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר
לוֹ כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים
בִּירוּשָׁלִָם׃ אִם רָחַץ אֲדֹנָי
אֵת צֹאַת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת
דְּמֵי יְרוּשָׁלִַם יָדִיחַ מִקִּרְבָּהּ
בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעֵר׃
וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל מְכוֹן
הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֶהָ עָנָן
יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לֶהָבָה
לָיְלָה כִּי עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה׃
וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם
מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה וּלְמִסְתּוֹר
מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃

אָשִׁירָה נָּא לִידִידִי שִׁירַת
דּוֹדִי לְכַרְמוֹ כֶּרֶם הָיָה לִידִידִי
בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן׃ וַיְעַזְּקֵהוּ
וַיְסַקְּלֵהוּ וַיִּטָּעֵהוּ שֹׂרֵק
וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכוֹ וְגַם יֶקֶב
חָצֵב בּוֹ וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים

ויעש באשים ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה שפטו
נא ביני ובין כרמי מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו
מדוע קויתי לעשות ענבים
ויעש באשים ועתה אודיעה
נא אתכם את אשר אני
עשה לכרמי הסר משוכתו
והיה לבער פרץ גדרו והיה
למרמס ואשיתהו בתה לא
יזמר ולא יעדר ועלה
שמיר ושית ועל העבים
אצוה מהמטיר עליו מטר
כי כרם יהוה צבאות בית
ישראל ואיש יהודה נטע
שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה
צעקה
הוי מגיעי בית בבית שדה
בשדה יקריבו עד אפס
מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ באזני יהוה
צבאות אם לא בתים רבים
לשמה יהיו גדלים וטובים
מאין יושב כי עשרת צמדי
כרם יעשו בת אחת וזרע
חמר יעשה איפה
הוי משכימי בבקר

שכר ירדפו מאחרי בנשף
יין ידליקם והיה כנור ונבל
תף וחליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו לכן
גלה עמי מבלי דעת וכבודו
מתי רעב והמונו צחה צמא
לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פיה לבלי חק וירד
הדרה והמונה ושאונה
ועלז בה וישח אדם וישפל
איש ועיני גבהים תשפלנה
ויגבה יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש
בצדקה ורעו כבשים כדברם
וחרבות מחים גרים יאכלו
הוי משכי העון
בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה האמרים
ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת
קדוש ישראל ונדעה

הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר
הוי חכמים בעיניהם

ונגד פניהם נבנים הוי
גבורים לשתות יין ואנשי
חיל למסך שכר מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו

לכן כאכל קש לשון אש
וחשש להבה ירפה שרשם
כמק יהיה ופרחם כאבק
יעלה כי מאסו את תורת
יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט
ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים
ותהי נבלתם כסוחה בקרב
חוצות בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה ונשא
נס לגוים מרחוק ושרק
לו מקצה הארץ והנה
מהרה קל יבוא אין עיף
ואין כושל בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתח אזור חלציו
ולא נתק שרוך נעליו אשר
חציו שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו כצר
נחשבו וגלגליו כסופה
שאגה לו כלביא ושאג
ככפירים וינהם ויאחז טרף

ויפליט ואין מציל׃ וינהם עליו
ביום ההוא כנהמת ים ונבט
לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה׃
בשנת מות המלך עזיהו ואר
ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים
את ההיכל׃ שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש
כנפים לאחד בשתים יכסה
פניו ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף׃ וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו׃ וינעו אמות
הספים מקול הקורא והבית
ימלא עשן׃ ואמר אוי לי כי
נדמיתי כי איש טמא שפתים
אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני׃ ויעף אלי
אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח׃ ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר
עונך וחטאתך תכפר׃
ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח ומי ילך לנו

ואמר הנני שלחני׃ ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו׃ השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו
ובאזניו ישמע ולבבו יבין
ושב ורפא לו׃ ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר אם
שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה׃ ורחק יהוה
את האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ׃ ועוד בה
עשריה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון אשר
בשלכת מצבת בם זרע
קדש מצבתה׃
ויהי בימי אחז בן יותם בן
עזיהו מלך יהודה עלה
רצין מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עליה
ולא יכל להלחם עליה׃ ויגד
לבית דוד לאמר נחה ארם
על אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עצי יער מפני
רוח׃ ויאמר

יהוה אל ישעיהו צא נא
לקראת אחז אתה ושאר
ישוב בנך אל קצה תעלת
הברכה העליונה אל מסלת
שדה כובס׃ ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא
ולבבך אל ירך משני זנבות
האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ובן
רמליהו׃ יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן רמליהו
לאמר׃ נעלה ביהודה ונקיצנה
ונבקענה אלינו ונמליך מלך
בתוכה את בן טבאל׃
כה אמר אדני יהוה לא תקום
ולא תהיה׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין
ובעוד ששים וחמש שנה
יחת אפרים מעם׃ וראש
אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו
כי לא תאמנו׃
ויוסף יהוה דבר אל אחז
לאמר׃ שאל לך אות מעם
יהוה אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה׃ ויאמר
אחז לא אשאל ולא אנסה

מאוס ג ב חס וחד מל חמאה ודבש כי בטרם / כי אב מאב וחד כחי ומאוס

ובחור ג ב חס וחד מל ובחר אתו מכל שבטי / חמאה ודבש כי בטרם ידע

לאט ב לאט לי לנער לאבשלום ההלכים לאט / עצו ב וחד שימו לכם עליה עצו עצה

את יהוה ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות
אנשים כי תלאו גם את אלהי
לכן יתן אדני הוא לכם אות
הנה העלמה הרה וילדת
בן וקראת שמו עמנו אל
חמאה ודבש יאכל לדעתו
מאוס ברע ובחור בטוב
כי בטרם ידע הנער מאוס
ברע ובחר בטוב תעזב
האדמה אשר אתה קץ מפני
שני מלכיה יביא יהוה עליך
ועל עמך ועל בית אביך
ימים אשר לא באו למיום
סור אפרים מעל יהודה את
מלך אשור
והיה ביום ההוא ישרק
יהוה לזבוב אשר בקצה
יארי מצרים ולדבורה אשר
בארץ אשור ובאו ונחו
כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה
בעברי נהר במלך אשור
את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה
והיה ביום ההוא יחיה איש

עגלת בקר ושתי צאן והיה
מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל
הנותר בקרב הארץ
והיה ביום ההוא יהיה
כל מקום אשר יהיה שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר
ולשית יהיה בחצים ובקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית
תהיה כל הארץ וכל ההרים
אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר
ושית והיה למשלח שור
ולמרמס שה
ויאמר יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתב עליו בחרט
אנוש למהר שלל חש בז
ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריהו
בן יברכיהו ואקרב אל
הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי
קרא שמו מהר שלל חש
בז כי בטרם ידע הנער
קרא אבי ואמי ישא את
חיל דמשק ואת שלל
שמרון לפני מלך אשור
ויסף יהוה דבר אלי

עוד לאמר יען כי מאס
העם הזה את מי השלח
ההלכים לאט ומשוש
את רצין ובן רמליהו ולכן
הנה אדני מעלה עליהם
את מי הנהר העצומים
והרבים את מלך אשור
ואת כל כבודו ועלה על
כל אפיקיו והלך על כל
גדותיו וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע
והיה מטות כנפיו מלא
רחב ארצך עמנו אל
רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ
התאזרו וחתו התאזרו
וחתו עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל
כי כה אמר יהוה אלי
כחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר
לא תאמרון קשר לכל
אשר יאמר העם הזה
קשר ואת מוראו לא
תיראו ולא תעריצו את
יהוה צבאות אתו תקדישו
והוא מוראכם והוא מעריצכם
והיה למקדש ולאבן נגף

[illegible]

לא יקום ד עצו עצה ישעו על ביתו ואיש שבר / לא עשור לא יקום חולו

ולמוקש ב̇ והיו לכם לפח ולמוקש והיה למקדש ס
דרך הים ב̇ עבר הים פאת דרך הים ס
יתמיו ב̇ ואת יתמיו ואת אלמנותיו ואל יתמי חונן ס
ויושב ב̇ וידעו העם כלו ושמעאל ויענם ס
בתרייה חס ס

ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש ל
יושב ירושלם. וכשלו
בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו.
צור תעודה חתום תורה
בלמדי. וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב
וקויתי לו. הנה אנכי והילדים
אשר נתן לי יהוה
לאתות ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות השכן
בהר ציון. וכי
יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים
המצפצפים והמהגים
הלוא עם אל אלהיו ידרש
בעד החיים אל המתים.
לתורה ולתעודה אם לא
יאמרו כדבר הזה אשר
אין לו שחר. ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי ירעב
והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה. ואל
ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה
מנדח. כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון

הקל ארצה זבלון וארצה
נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן
גליל הגוים. העם ההלכים
בחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ צלמות אור
נגה עליהם. הרבית הגוי
לא הגדלת השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר
כאשר יגילו בחלקם שלל.
כי את על סבלו ואת מטה
שכמו שבט הנגש בו
החתת כיום מדין. כי כל
סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה
לשרפה מאכלת אש. כי
ילד ילד לנו בן נתן לנו
ותהי המשרה על שכמו
ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אבי עד שר
שלום. לםרבה המשרה
ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין
אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת.
דבר שלח אדני ביעקב

ונפל בישראל. וידעו העם
כלו אפרים ויושב שמרון
בגאוה ובגדל לבב לאמר.
לבנים נפלו וגזית נבנה
שקמים גדעו וארזים
נחליף. וישגב יהוה את
צרי רצין עליו ואת איביו
יסכסך. ארם מקדם ופלשתים
מאחור ויאכלו את ישראל
בכל פה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה. והעם
לא שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרשו.
ויכרת יהוה מישראל
ראש וזנב כפה ואגמון
יום אחד. זקן ונשוא פנים
הוא הראש ונביא מורה
שקר הוא הזנב. ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים
ומאשריו מבלעים. על
כן על בחוריו לא ישמח
אדני ואת יתמיו ואת
אלמנתיו לא ירחם כי כלו
חנף ומרע וכל פה דבר
נבלה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה. כי
בערה כאש רשעה שמיר
ושית תאכל ותצת בסבכי

והילדים ג̇ הנה אנכי והילדים האלה ארבעתם
וגם הנשים והילדים ס
מועף ב̇ כי לא מועף ועוד אני מדבר בתפלה ס
בתרייה חס ס לשרפה ב̇ ונשרפה והיתה ס
השמחה ג̇ הרבית ושבחתי ואין העם ס
ויקרא שמו ד̇ ויקרא שמו ...
ידיה נסי פלא ס

הלא ו׳ חס בסיפ׳ הלא שרי הלא ככרכמיש הלא כאשר עשיתי על האנשים הלא מאז הלא אני מחשה ס

בלבבו ה׳ ויהי בשמעו וישם דוד את הדברים כי להשמיד בלבבו לנכותי לדעת ודבר אמת ׳ וחד ובלבבי יגדיל ס

היער ויתאבכו גאות עשן
בעברת יהוה צבאות נעתם
ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו
ויגזר על ימין ורעב ויאכל
על שמאול ולא שבעו
איש בשר זרעו יאכלו
מנשה את אפרים ואפרים
את מנשה יחדו המה על
יהודה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה
הוי החקקים חקקי
און ומכתבים עמל כתבו
להטות מדין דלים ולגזל
משפט עניי עמי להיות
אלמנות שללם ואת יתומים
יבזו ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא
על מי תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם בלתי כרע
תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה
הוי אשור שבט אפי ומטה
הוא בידם זעמי בגוי חנף
אשלחנו ועל עם עברתי
אצונו לשלל שלל ולבז
בז ולשומו מרמס כחמר

חוצות והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי
להשמיד בלבבו ולהכרית
גוים לא מעט כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכים
הלא ככרכמיש כלנו אם
לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שמרון כאשר
מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם
ומשמרון הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאליליה
כן אעשה לירושלם
ולעצביה
והיה כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לבב
מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו כי אמר בכח ידי
עשיתי ובחכמתי כי נבנותי
ואסיר גבולת עמים
ועתידתיהם שושתי ואוריד
כאביר יושבים ותמצא
כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל
הארץ אני אספתי ולא
היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף היתפאר הגרזן

על החצב בו אם יתגדל המשור
על מניפו כהניף שבט ואת
מרימיו כהרים מטה לא
עץ
לכן ישלח האדון יהוה צבאות
במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש והיה
אור ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד
וכבוד יערו וכרמלו מנפש
ועד בשר יכלה והיה כמסס
נסס ושאר עץ יערו מספר
יהיו ונער יכתבם
והיה ביום ההוא לא
יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען
על מכהו ונשען על יהוה
קדוש ישראל באמת שאר
ישוב שאר יעקב אל אל גבור
כי אם יהיה עמך ישראל
כחול הים שאר ישוב בו
כליון חרוץ שוטף צדקה
כי כלה ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב כל
הארץ
לכן כה אמר אדני יהוה
צבאות אל תירא עמי יושב

ולהכרית ב׳ ולהכרית גוים ולהכרית את כל יהודה ס

נדדין ג׳ בתרלתה לשנין בהרבר בית הערבים דכבי אתנות צחרות להטות מדין ס

לאש ג׳ והיה אור ישראל הנני נתן דברי בפיך כחם לתולעי ס

ציון מאשור בשבט יככה
ומטהו ישא עליך בדרך
מצרים כי עוד מעט מזער
וכלה זעם ואפי על תבליתם
ועורר עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצור עורב
ומטהו על הים ונשאו בדרך
מצרים והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועלו מעל
צוארך וחבל על מפני שמן
בא על עית עבר במגרון
למכמש יפקיד כליו עברו
מעברה גבע מלון לנו חרדה
הרמה גבעת שאול נסה
צהלי קולך בת גלים הקשיבי
לישה עניה ענתות נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו
עוד היום בנב לעמד ינפף
ידו הר בית ציון גבעת
ירושלם׃
הנה האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדעים והגבהים
ישפלו׃ ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר
יפול׃ ויצא חטר
מגזע ישי ונצר משרשיו
יפרה׃ ונחה עליו רוח יהוה

רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה׃ והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפוט
ולא למשמע אזניו יוכיח׃
ושפט בצדק דלים והוכיח
במישור לענוי ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע׃ והיה
צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו׃ וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׃ ופרה
ודב תרעינה יחדו ירבצו
ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן׃ ושעשע יונק על חר
פתן ועל מאורת צפעוני
גמול ידו הדה׃ לא ירעו
ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים׃
והיה ביום ההוא
שרש ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים ידרשו
והיתה מנחתו כבוד׃

והיה ביום ההוא יוסיף אדני

שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור
וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת
ומאיי הים׃ ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפצות
יהודה יקבץ מארבע כנפות
הארץ׃ וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים׃ ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדו
יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם׃ והחרים
יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעים
רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים׃ והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים׃ ואמרת ביום ההוא
אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני׃ הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה׃ ושאבתם מים

קדש ליהוה

בששון ממעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו
ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי
נשגב שמו זמרו יהוה כי
גאות עשה מידעת זאת
בכל הארץ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך
קדוש ישראל
משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי קול המון
בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה באים מארץ
מרחק מקצה השמים יהוה
וכלי זעמו לחבל כל הארץ
הילילו כי קרוב יום
יהוה כשד משדי יבוא
על כן כל ידים תרפינה וכל
לבב אנוש ימס ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון
כיולדה יחילון איש אל

רעהו יתמהו פני להבים
פניהם הנה יום יהוה בא
אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטא
וחטאיה ישמיד ממנה
כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך
השמש בצאתו וירח לא
יגיה אורו ופקדתי על
תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים
וגאות עריצים אשפיל
אוקיר אנוש מפז ואדם
מכתם אופיר על כן שמים
ארגיז ותרעש הארץ
ממקומה בעברת יהוה
צבאות וביום חרון אפו
והיה כצבי מדח וכצאן
ואין מקבץ איש אל עמו
יפנו ואיש אל ארצו ינוסו
כל הנמצא ידקר וכל
הנספה יפול בחרב ועלליהם
ירטשו לעיניהם ישסו
בתיהם ונשיהם תשגלנה
הנני מעיר עליהם את מדי
אשר כסף לא יחשבו וזהב
לא יחפצו בו וקשתות
נערים תרטשנה ופרי בטן

לא ימכר

לא ירחמו על בנים לא תחוס
עינם והיתה בבל צבי ממלכות
תפארת גאון כשדים
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה לא תשב לנצח
ולא תשכן עד דור ודור
ולא יהל שם ערבי ורעים
לא ירבצו שם ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים
ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם וענה
איים באלמנותיו ותנים
בהיכלי ענג וקרוב לבוא
עתה וימיה לא ימשכו כי
ירחם יהוה את יעקב ובחר
עוד בישראל והניחם על
אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב ולקחום
עמים והביאום אל מקומם
והתנחלום בית ישראל על
אדמת יהוה לעבדים
ולשפחות והיו שבים
לשביהם ורדו בנגשיהם
והיה ביום הניח
יהוה לך מעצבך ומרגזך
ומן העבדה הקשה אשר
עבד בך ונשאת המשל הזה
על מלך בבל ואמרת איך

שבת נגש שבתה מדהבה
שבר יהוה מטה רשעים
שבט משלים מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה
באף גוים מרדף בלי חשך
נחה שקטה כל הארץ פצחו
רנה גם ברושים שמחו לך
ארזי לבנון מאז שכבת לא
יעלה הכרת עלינו שאול
מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים כל
עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים כלם יענו
ויאמרו אליך גם אתה חלית
כמונו אלינו נמשלת הורד
שאול גאונך המית נבליך
תחתיך יצע רמה ומכסיך
תולעה איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדעת לארץ
חולש על גוים ואתה
אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל
ארים כסאי ואשב בהר
מועד בירכתי צפון אעלה
על במתי עב אדמה לעליון
אך אל שאול תורד אל
ירכתי בור ראיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו הזה

האיש מרגיז הארץ מרעיש
ממלכות שם תבל כמדבר
ועריו הרס אסיריו לא פתח
ביתה כל מלכי גוים כלם
שכבו בכבוד איש בביתו
ואתה השלכת מקברך כנצר
נתעב לבש הרגים מטעני
חרב יורדי אל אבני בור
כפגר מובס לא תחד אתם
בקבורה כי ארצך שחת
עמך הרגת לא יקרא לעולם
זרע מרעים הכינו לבניו
מטבח בעון אבותם בל
יקמו וירשו ארץ ומלאו
פני תבל ערים וקמתי עליהם
נאם יהוה צבאות והכרתי
לבבל שם ושאר ונין ונכד
נאם יהוה ושמתיה למורש
קפד ואגמי מים וטאטאתיה
במטאטא השמד נאם
יהוה צבאות

נשבע יהוה צבאות
לאמר אם לא כאשר דמיתי
כן היתה וכאשר יעצתי
היא תקום לשבר אשור
בארצי ועל הרי אבוסנו
וסר מעליהם עלו וסבלו מעל
שכמו יסור זאת העצה

היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים
כי יהוה צבאות יעץ ומי
יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה

בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה אל תשמחי
פלשת כלך כי נשבר שבט
מכך כי משרש נחש יצא
צפע ופריו שרף מעופף
ורעו בכורי דלים ואביונים
לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג
הילילי שער זעקי עיר
נמוג פלשת כלך כי מצפון
עשן בא ואין בודד במועדיו
ומה יענה מלאכי גוי כי
יהוה יסד ציון ובה יחסו
עניי עמו

משא מואב כי בליל שדד
ער מואב נדמה כי בליל
שדד קיר מואב נדמה
עלה הבית ודיבן הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא
מואב ייליל בכל ראשיו
קרחה כל זקן גרועה
בחוצתיו חגרו שק על
גגותיה וברחבתיה כלה ייליל

ירד בבכי׃ ותזעק חשבון
ואלעלה עד יהץ נשמע
קולם על כן חלצי מואב
יריעו נפשו ירעה לו׃ לבי
למואב יזעק בריחה עד
צער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלה
בו כי דרך חורנים זעקת
שבר יעערו׃ כי מי נמרים
משמות יהיו כי יבש חציר
כלה דשא ירק לא היה׃
על כן יתרה עשה ופקדתם
על נחל הערבים ישאום׃
כי הקיפה הזעקה את
גבול מואב עד אגלים ילתה
ובאר אילים ילתה׃ כי מי
דימון מלאו דם כי אשית
על דימון נוספות לפליטת
מואב אריה ולשארית
אדמה׃ שלחו כר מושל ארץ
מסלע מדברה אל הר בת
ציון׃ והיה כעוף נודד קן
משלח תהיינה בנות מואב
מעברת לארנון׃ הביאו
עצה עשו פלילה שיתי
כליל צלך בתוך צהרים
סתרי נדחים נדד אל תגלי׃
יגורו בך נדחי מואב הוי

סתר למו מפני שודד כי
אפס המץ כלה שד תמו
רמס מן הארץ׃
והוכן בחסד כסא
וישב עליו באמת באהל
דוד שפט ודרש משפט
ומהר צדק׃ שמענו גאון
מואב גא מאד גאותו
וגאונו ועברתו לא כן בדיו׃
לכן ייליל מואב למואב
כלה ייליל לאשישי קיר
חרשת תהגו אך נכאים׃
כי שדמות חשבון אמלל
גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו
תעו מדבר שלחותיה נטשו
עברו ים׃ על כן אבכה בבכי
יעזר גפן שבמה אריוך
דמעתי חשבון ואלעלה כי
על קיצך ועל קצירך הידד
נפל׃ ונאסף שמחה וגיל מן
הכרמל ובכרמים לא ירנן
לא ירעע יין ביקבים לא
ידרך הדרך הידד השבתי׃
על כן מעי למואב ככנור
יהמו וקרבי לקיר חרש׃
והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא אל

מקדשו להתפלל ולא יוכל׃
זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאז׃ ועתה
דבר יהוה לאמר בשלש
שנים כשני שכיר ונקלה
כבוד מואב בכל ההמון
הרב ושאר מעט מזער
לוא כביר׃
משא דמשק הנה דמשק
מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה׃ עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו
ואין מחריד׃ ונשבת מבצר
מאפרים וממלכה מדמשק
ושאר ארם ככבוד בני
ישראל יהיו נאם יהוה
צבאות׃
והיה ביום ההוא ידל כבוד
יעקב ומשמן בשרו ירזה׃
והיה כאסף קציר קמה
וזרעו שבלים יקצור והיה
כמלקט שבלים בעמק
רפאים׃ ונשאר בו עוללת
כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר
ארבעה חמשה בסעפיה
פריה נאם יהוה אלהי ישראל׃
ביום ההוא ישעה האדם

משלח ב̇ והיה כעוף נודד כי עיר ביערה ונער משלח ◦
מעברת ב̇ יקמו שלחו כר ומן חגדי ולמעברת ◦
נלאה ב̇ והיה כי נראה ◦
תהגו ב̇ ◦
והוכן ב̇ ב מל וחד חס והוכן בחסד
והוכן ◦

והחמנים ב והאשרים והחמנים והחמנים אשר למעלה מעליהם ב בתריה פת ◦

ויהמיון ג הוי המון עמים רבים אך חבל יהמיון כי המו אויביך ◦

יאור ו על ערות על יאור ג בו כל משליכי ביאור קציר יאור וגרשה ונשקעה ◦

עַל־עֹשֵׂהוּ וְעֵינָיו אֶל־קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה׃ וְלֹא יִשְׁעֶה
אֶל־הַמִּזְבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יָדָיו
וַאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו לֹא
יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחַמָּנִים׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ עָרֵי
מָעֻזּוֹ כַּעֲזוּבַת הַחֹרֶשׁ וְהָאָמִיר
אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְהָיְתָה שְׁמָמָה׃ כִּי שָׁכַחַתְּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵךְ וְצוּר מָעֻזֵּךְ לֹא
זָכָרְתְּ עַל־כֵּן תִּטְּעִי נִטְעֵי
נַעֲמָנִים וּזְמֹרַת זָר תִּזְרָעֶנּוּ׃
בְּיוֹם נִטְעֵךְ תְּשַׂגְשֵׂגִי וּבַבֹּקֶר
זַרְעֵךְ תַּפְרִיחִי נֵד קָצִיר
בְּיוֹם נַחֲלָה וּכְאֵב אָנוּשׁ׃
הוֹי הֲמוֹן עַמִּים רַבִּים
כַּהֲמוֹת יַמִּים יֶהֱמָיוּן וּשְׁאוֹן
לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם כַּבִּירִים
יִשָּׁאוּן׃ לְאֻמִּים כִּשְׁאוֹן מַיִם
רַבִּים יִשָּׁאוּן וְגָעַר בּוֹ וְנָס
מִמֶּרְחָק וְרֻדַּף כְּמֹץ הָרִים
לִפְנֵי־רוּחַ וּכְגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה׃
לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה בַלָּהָה בְּ
טֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ זֶה חֵלֶק
שׁוֹסֵינוּ וְגוֹרָל לְבֹזְזֵינוּ׃

הוֹי אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפָיִם אֲשֶׁר
מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ׃ הַשֹּׁלֵחַ

בַּיָּם צִירִים וּבִכְלֵי־גֹמֶא עַל־
פְּנֵי־מַיִם לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים
אֶל־גּוֹי מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט אֶל־
עַם נוֹרָא מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי
קַו־קָו וּמְבוּסָה אֲשֶׁר־בָּזְאוּ
נְהָרִים אַרְצוֹ׃ כָּל־יֹשְׁבֵי
תֵבֵל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ כִּנְשֹׂא
נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקֹעַ
שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי
אֶשְׁקוֹטָה וְאַבִּיטָה בִמְכוֹנִי
כְּחֹם צַח עֲלֵי־אוֹר כְּעָב
טַל בְּחֹם קָצִיר׃ כִּי־לִפְנֵי
קָצִיר כְּתָם־פֶּרַח וּבֹסֶר גֹּמֵל
יִהְיֶה נִצָּה וְכָרַת הַזַּלְזַלִּים
בַּמַּזְמֵרוֹת וְאֶת־הַנְּטִישׁוֹת
הֵסִיר הֵתַז׃ יֵעָזְבוּ יַחְדָּו
לְעֵיט הָרִים וּלְבֶהֱמַת
הָאָרֶץ וְקָץ עָלָיו הָעַיִט
וְכָל־בֶּהֱמַת הָאָרֶץ עָלָיו
תֶּחֱרָף׃ בָּעֵת הַהִיא
יוּבַל־שַׁי לַיהוָה צְבָאוֹת עַם
מְמֻשָּׁךְ וּמוֹרָט וּמֵעַם נוֹרָא
מִן־הוּא וָהָלְאָה גּוֹי קַו־קָו
וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים
אַרְצוֹ אֶל־מְקוֹם שֵׁם־יְהוָה
צְבָאוֹת הַר־צִיּוֹן׃
מַשָּׂא מִצְרָיִם הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב

עַל־עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ
אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפָּנָיו וּלְבַב
מִצְרַיִם יִמַּס בְּקִרְבּוֹ׃ וְסִכְסַכְתִּי
מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ
אִישׁ־בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ
עִיר בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃
וְנָבְקָה רוּחַ־מִצְרַיִם בְּקִרְבּוֹ
וַעֲצָתוֹ אֲבַלֵּעַ וְדָרְשׁוּ אֶל־
הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאִטִּים
וְאֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים׃
וְסִכַּרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּיַד
אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז
יִמְשָׁל־בָּם נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה
צְבָאוֹת׃ וְנִשְּׁתוּ־מַיִם מֵהַיָּם
וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ׃ וְהֶאֶזְנִיחוּ
נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי
מָצוֹר קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ׃
עָרוֹת עַל־יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר
וְכֹל מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף
וְאֵינֶנּוּ׃ וְאָנוּ הַדַּיָּגִים וְאָבְלוּ
כָּל־מַשְׁלִיכֵי בַיְאוֹר חַכָּה
וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת עַל־פְּנֵי־מַיִם
אֻמְלָלוּ׃ וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי פִשְׁתִּים
שְׂרִיקוֹת וְאֹרְגִים חוֹרָי׃ וְהָיוּ
שָׁתֹתֶיהָ מְדֻכָּאִים כָּל־עֹשֵׂי
שֶׂכֶר אַגְמֵי־נָפֶשׁ׃ אַךְ־אֱוִלִים
שָׂרֵי צֹעַן חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה
עֵצָה נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ

ולא ו ראש פנו בסיפ ולא ישעה ולא יהיה למצרים ולא תשעינה ולא אתי יראוה ולא ימצאו ולא ישעו ◦

גמא ג השלחים הציאה גמא ותקחו לו תבת גמא ◦ והוד לינור וגמא ◦

על פני מים ה והשלחים ואנו הדיגים נדחה מיום חוחג ירד ווא ◦

יאיס ב איס אפוא חכמיך ולא נודע מקומו ס
חד רא פסוק וחד סוף פסו ס

ורפוא לרפוא ב מל נגף ורפוא עד להדוג ועל
לרפוא ס ומצבה ב לא תעשו לכם ביום ההוא ס

שלישיה ג ביום ההוא לבי למואב יועץ מועקת
חשבון ס קדמיה שלישיה כל ושאר שלישיה ס

אל פרעה בן חכמים אני בן
מלכי קדם׃ איס אפוא חכמיך
ויגידו נא לך וידעו מה יעץ
יהוה צבאות על מצרים׃
נואלו שרי צען נשאו שרי
נף התעו את מצרים פנת
שבטיה׃ יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את
מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו׃ ולא
יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה
ואגמון׃ ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד
מפני תנופת יד יהוה צבאות
אשר הוא מניף עליו׃ והיתה
אדמת יהודה למצרים
לחגא כל אשר יזכיר אתה
אליו יפחד מפני עצת
יהוה צבאות אשר הוא
יועץ עליו׃
ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים
מדברות שפת כנען
ונשבעות ליהוה צבאות
עיר ההרס יאמר לאחת׃
ביום ההוא יהיה
מזבח ליהוה בתוך ארץ

מצרים ומצבה אצל גבולה
ליהוה׃ והיה לאות ולעד
ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל יהוה
מפני לחצים וישלח להם
מושיע ורב והצילם׃ ונודע
יהוה למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא ועבדו
זבח ומנחה ונדרו נדר
ליהוה ושלמו׃ ונגף יהוה
את מצרים נגף ורפוא
ושבו עד יהוה ונעתר להם
ורפאם׃ ביום ההוא
תהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור במצרים
ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור׃
ביום ההוא יהיה
ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ׃ אשר ברכו יהוה
צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל׃
בשנת בא תרתן
אשדודה בשלח אתו
סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה׃ בעת

ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך
תחלץ מעל רגלך ויעש
כן הלך ערום ויחף׃
ויאמר יהוה כאשר
הלך עבדי ישעיהו ערום
ויחף שלש שנים אות
ומופת על מצרים ועל
כוש׃ כן ינהג מלך אשור
את שבי מצרים ואת גלות
כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וחשופי שת ערות
מצרים׃ וחתו ובשו מכוש
מבטם ומן מצרים תפארתם׃
ואמר ישב האי הזה ביום
ההוא הנה כה מבטנו
אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו׃

משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא
מארץ נוראה׃ חזות קשה
הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם
צורי מדי כל אנחתה השבתי׃
על כן מלאו מתני חלחלה

יעצו ג והיה לאות שב יצעקו ובעת צ... ס
ישלח ב מושיע בארצות ס

ומעשה ג לא יביטו אשר ברכו ועתה יהוה ומעשה האופנים כי מעשה ... מספרים וידי נעם ב בו לפניו ס
אשדודה ב ופלשתים לקחו בשנת בא תרתן ס בתוך ארץ מצרים ב ביום ההוא ויאמרו בו ולא אבו ס

משמע ד̇ חס̇ נעויתי משמע את עם גועי מסיר
אזנו ולא תמלא אזן משמע ס

הומיה ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל תשאות מלאה אשת
כסילות הומיה היא וסררה ס

מליל ב̇ ותאמר מי מלל לאברהם שמר מה
מליל ס בתריה מל ס

צירים אחזוני כצירי יולדה
נעויתי משמע נבהלתי
מראות: תעה לבבי פלצות
בעתתני את נשף חשקי שם
לי לחרדה: ערך השלחן
צפה הצפית אכול שתה
קומו השרים משחו מגן
כי כה אמר אלי
אדני לך העמד המצפה
אשר יראה יגיד: וראה
רכב צמד פרשים רכב חמור
רכב גמל והקשיב קשב
רב קשב: ויקרא אריה על
מצפה אדני אנכי עמד
תמיד יומם ועל משמרתי
אנכי נצב כל הלילות: והנה
זה בא רכב איש צמד
פרשים ויען ויאמר נפלה
נפלה בבל וכל פסילי
אלהיה שבר לארץ:
מדשתי ובן גרני אשר
שמעתי מאת יהוה צבאות
אלהי ישראל הגדתי לכם

משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה מלילה
שמר מה מליל: אמר שמר
אתא בקר וגם לילה אם

תבעיון בעיו שבו אתיו

משא בערב ביער בערב
תלינו ארחות דדנים:
לקראת צמא התיו מים
ישבי ארץ תימא בלחמו
קדמו נדד: כי מפני חרבות
נדדו מפני חרב נטושה
ומפני קשת דרוכה ומפני
כבד מלחמה:
כי כה אמר אדני אלי
בעוד שנה כשני שכיר
וכלה כל כבוד קדר: ושאר
מספר קשת גבורי בני
קדר ימעטו כי יהוה
אלהי ישראל דבר:
משא גיא חזיון מה
לך אפוא כי עלית כלך
לגגות: תשאות מלאה
עיר הומיה קריה עליזה
חלליך לא חללי חרב
ולא מתי מלחמה: כל
קציניך נדדו יחד מקשת
אסרו כל נמצאיך אסרו
יחדו מרחוק ברחו: על
כן אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי: כי יום

מהומה ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות בגי
חזיון מקרקר קר ושוע
אל ההר: ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר ערה מגן: ויהי מבחר
עמקיך מלאו רכב
והפרשים שת שתו
השערה: ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא
אל נשק בית היער: ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי
הברכה התחתונה: ואת
בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר
החומה: ומקוה עשיתם
בין החמתים למי הברכה
הישנה ולא הבטתם אל
עשיה ויצרה מרחוק לא
ראיתם: ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגר
שק: והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צאן
אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות
ונגלה באזני יהוה צבאות

מצפה ומצפה ב̇ אריה ויהודה ס וכל יהושע
דכות בר מן ג̇ בארץ המצפה ס

עלית ג̇ משא גם שם עלית ואת עלית על מלוכה
כלך ג̇ משא אסף אאסף כלך יפה ס

והנה ב̇ ריא פס בסיפ והנה זה בא והנה ששון
[illegible]

ועד כל ב ועד כל אשר לנוחו לחר מכלי
האגנות ועד כל

בתולות ד מל ורוממתי בתולות בתולות אחריה
בחורים וגם בתולות וכל ונולד

דמו ב אם כה יאמרו אליכם דמו ישבי אי
כשמע ב כשמע צר כשמע לעדיכם

אם יכפר העון הזה לכם עד
תמתון אמר אדני יהוה
צבאות׃
כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על
שבנא אשר על הבית׃ מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצבי מרום
קברו חקקי בסלע משכן
לו׃ הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך עטה׃
צנוף יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים
שמה תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך׃
והדפתיך ממצבך וממעמדך
יהרסך׃ והיה ביום ההוא
וקראתי לעבדי לאליקים
בן חלקיהו׃ והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירושלם
ולבית יהודה׃ ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו ופתח
ואין סגר וסגר ואין פתח׃
ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו׃ ותלו עליו כל

כבוד בית אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן
מכלי האגנות ועד כל כלי
הנבלים׃ ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תמוש היתד
התקועה במקום נאמן
ונגדעה ונפלה ונכרת
המשא אשר עליה כי יהוה
דבר׃
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית
מבוא מארץ כתים נגלה
למו׃ דמו ישבי אי סחר
צידון עבר ים מלאוך׃ ובמים
רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים׃
בושי צידון כי אמר ים
מעוז הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי
בחורים רוממתי בתולות׃
כאשר שמע למצרים
יחילו כשמע צר׃ עברו
תרשישה הילילו ישבי
אי׃ הזאת לכם עליזה
מימי קדם קדמתה יבלוה
רגליה מרחוק לגור׃ מי
יעץ זאת על צר המעטירה
אשר סחריה שרים כנעניה

נכבדי ארץ׃ יהוה צבאות
יעצה לחלל גאון כל צבי
להקל כל נכבדי ארץ׃
עברי ארצך כיאר בת
תרשיש אין מזח עוד׃ ידו
נטה על הים הרגיז ממלכות
יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה׃ ויאמר לא תוסיפי
עוד לעלוז המעשקה
בתולת בת צידון כתים
קומי עברי גם שם לא
ינוח לך׃ הן ארץ כשדים
זה העם לא היה אשור
יסדה לציים הקימו בחוניו
עררו ארמנותיה שמה
למפלה׃ הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן׃
והיה ביום ההוא
ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ שבעים
שנה יהיה לצר כשירת הזונה׃
קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי
שיר למען תזכרי׃ והיה
מקץ שבעים שנה יפקד
יהוה את צר ושבה
לאתננה וזנתה את כל
ממלכות הארץ על פני

על צר ב מי יעץ זאת ואתה עמי שא על צר

הזאת ה לכם עליזה הזאת ... המשנה ...
הזאת ... שמחי

גדלתי ג שמעו שמים בושי צידון אליאתה
בחוריו שם אנש

ב מל בלשנ כקונה כמוכר ומוכרים בשבל ס
והד ביום השבת למכור ס

ו זוגין מן ב מיחדין חד מיעוט וחד ריבוי והעמידה והעמידו ושברה שברוה פתוחה פתוחים
יצרתי משער פשעתי פשעוי ויגדו ויגידו ס ביאורים ב בתל לשנין גם בחלמות גם באורים על כן באורים ס

האדמה והיה סחרה ואתננה
קדש ליהוה לא יאצר
ולא יחסן כי לישבים לפני
יהוה יהיה סחרה לאכל
לשבעה ולמכסה עתיק

הנה יהוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה והפיץ
ישביה והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשא בו הבוק תבוק
הארץ והבוז תבוז כי יהוה
דבר את הדבר הזה אבלה
נבלה הארץ אמללה
נבלה תבל אמללו מרום
עם הארץ והארץ חנפה
תחת ישביה כי עברו תורת
חלפו חק הפרו ברית
עולם על כן אלה אכלה
ארץ ויאשמו ישבי בה
על כן חרו ישבי ארץ
ונשאר אנוש מזער אבל
תירוש אמללה גפן נאנחו
כל שמחי לב שבת משוש
תפים חדל שאון עליזים
שבת משוש כנור בשיר

לא ישתו יין ימר שכר
לשתיו נשברה קרית
תהו סגר כל בית מבוא
צוחה על היין בחוצות
ערבה כל שמחה גלה
משוש הארץ נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת
שער כי כה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללת אם
כלה בציר המה ישאו
קולם ירנו בגאון יהוה
צהלו מים על כן באורים
כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל
מכנף הארץ זמרת
שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי אוי
לי בגדים בגדו ובגד
בוגדים בגדו פחד ופחת
ופח עליך יושב הארץ
והיה הנס מקול הפחד
יפל אל הפחת והעולה
מתוך הפחת ילכד בפח
כי ארבות ממרום נפתחו
וירעשו מוסדי ארץ
רעה התרעעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט

התמוטטה ארץ נוע תנוע
ארץ כשכור והתנודדה
כמלונה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום
והיה ביום ההוא
יפקד יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה
על האדמה ואספו אספה
אסיר על בור וסגרו על
מסגר ומרב ימים יפקדו
וחפרה הלבנה ובושה
החמה כי מלך יהוה צבאות
בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה אמן
כי שמת מעיר לגל
קריה בצורה למפלה
ארמון זרים מעיר לעולם
לא יבנה על כן יכבדוך
עם עז קרית גוים עריצים
ייראוך כי היית מעוז
לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כזרם קיר
כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר

בשיר ג לא ישתו יין והיו משרתים כל אלהי
על ידי אביהם ס ויאשמו ב על כן אשמה ס וחד
למען יחרבו ויאשמו ס

ולא תסיף ד נוע תנוע ארץ והולכתי על לבי עוד
ועמדתי ואמר עד מה הנביא ס ארוממך ג יהוה אלהי
כי דלות צי תהלה לדוד ס

שם יהוה אלהי ישראל ב על כן באורים
דברי אשור ס

עָרִיצִים יַעֲנֶה׃
וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל
הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה
שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים
שְׁמָנִים מְמֻחָיִם שְׁמָרִים
מְזֻקָּקִים׃ וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה
פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל כָּל
הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה
עַל כָּל הַגּוֹיִם׃ בִּלַּע הַמָּוֶת
לָנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנָי יְהוִה
דִּמְעָה מֵעַל כָּל פָּנִים
וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל
כָּל הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה
אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ
וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ
לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה
בִּישׁוּעָתוֹ׃ כִּי תָנוּחַ יַד
יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ
מוֹאָב תַּחְתָּיו כְּהִדּוֹשׁ
מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ וּפֵרַשׂ
יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יְפָרֵשׂ
הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל
גַּאֲוָתוֹ עִם אָרְבּוֹת יָדָיו׃
וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמֹתֶיךָ
הֵשַׁח הִשְׁפִּיל הִגִּיעַ לָאָרֶץ
עַד עָפָר׃ בַּיּוֹם

הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז
לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת
וָחֵל׃ פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא
גוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמֻנִים׃
יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם
שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃ בִּטְחוּ
בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ
יְהוָה צוּר עוֹלָמִים׃ כִּי
הֵשַׁח יֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה
נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילָהּ
עַד אֶרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד עָפָר׃
תִּרְמְסֶנָּה רָגֶל רַגְלֵי עָנִי
פַּעֲמֵי דַלִּים׃ אֹרַח לַצַּדִּיק
מֵישָׁרִים יָשָׁר מַעְגַּל
צַדִּיק תְּפַלֵּס׃ אַף אֹרַח
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ
לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת
נָפֶשׁ׃ נַפְשִׁי אִוִּיתִךָ בַּלַּיְלָה
אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ
כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ
לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יֹשְׁבֵי
תֵבֵל׃ יֻחַן רָשָׁע בַּל לָמַד
צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל
וּבַל יִרְאֶה גֵּאוּת יְהוָה׃

יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן
יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת עָם אַף

אֵשׁ צָרֶיךָ תֹאכְלֵם׃
יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם
לָנוּ כִּי גַּם כָּל מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ
לָּנוּ׃ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּעָלוּנוּ אֲדֹנִים זוּלָתֶךָ לְבַד
בְּךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ מֵתִים בַּל
יִחְיוּ רְפָאִים בַּל יָקֻמוּ לָכֵן
פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד
כָּל זֵכֶר לָמוֹ׃ יָסַפְתָּ לַגּוֹי
יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ
רִחַקְתָּ כָּל קַצְוֵי אָרֶץ׃

יְהוָה בַּצַּר פְּקָדוּךָ צָקוּן
לַחַשׁ מוּסָרְךָ לָמוֹ׃ כְּמוֹ
הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת
תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ
כֵּן הָיִינוּ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃
הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ
רוּחַ יְשׁוּעֹת בַּל נַעֲשֶׂה
אֶרֶץ וּבַל יִפְּלוּ יֹשְׁבֵי
תֵבֵל׃ יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי
יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי
עָפָר כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ
וָאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃

לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר
דְּלָתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט
רֶגַע עַד יַעֲבָור זָעַם׃ כִּי

114

ברח ב׳ חס׳ על לויתן נחש ברח ולויתן ידו נחש
ברח

התנין ב׳ והרג את התנין ואל פני עיר התנין
ולא תכסה ב׳ ולא תכסה עוד ולא תחמל

ואמץ ב׳ חל׳ והיה הקשר אמץ הנה חזק ואמץ
דמיה ג׳ ומל ממקור גלתה וגלתה

הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד על
הרוגיה
ביום ההוא יפקד יהוה
בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש
ברח ועל לויתן נחש
עקלתון והרג את התנין
אשר בים׃ ביום
ההוא כרם חמר ענו לה
אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצרנה׃ חמה
אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אציתנה יחד׃ או יחזק
במעוזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי׃ הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה׃
הכמכת מכהו הכהו אם
כהרג הרגיו הרג׃ בסאסאה
בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום קדים׃
לכן בזאת יכפר עון יעקב

וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח
כאבני גר מנפצות לא
יקמו אשרים וחמנים׃ כי
עיר בצורה בדד נוה
משלח ונעזב כמדבר
שם ירעה עגל ושם
ירבץ וכלה סעפיה׃
ביבש קצירה תשברנה
נשים באות מאירות
אותה כי לא עם בינות
הוא על כן לא ירחמנו
עשהו ויצרו לא יחננו׃

והיה ביום ההוא יחבט
יהוה משבלת הנהר עד
נחל מצרים ואתם תלקטו
לאחד אחד בני ישראל׃

והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים
בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

הוי עטרת גאות שכרי
אפרים וציץ נבל צבי
תפארתו אשר על ראש

גיא שמנים הלומי יין׃ הנה
חזק ואמץ לאדני כזרם
ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח
לארץ ביד׃ ברגלים
תרמסנה עטרת גאות
שכורי אפרים׃ והיתה
ציצת נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים
כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודה
בכפו יבלענה׃
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי
ולצפירת תפארה לשאר
עמו׃ ולרוח משפט ליושב
על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה׃
וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו
בשכר נבלעו מן היין תעו
מן השכר שגו בראה פקו
פליליה׃ כי כל שלחנות
מלאו קיא צאה בלי
מקום׃
את מי יורה דעה ואת מי
יבין שמועה גמולי מחלב
עתיקי משדים׃ כי צו לצו

לילה ויום ג׳ להיות עיניך ... אני יהוה
נצרה לך בנוס את כל היהודים

יכפר ד׳ ולארץ לא יכפר לכן ביאת ונעלה באתי
בחסד ואמת יכפר עון

וגם ג׳ רא פס בסיפ׳ וגם אלה וגם היא ...
וגם מהם אחת

צו לצו קו לקו קו לקו זעיר
שם זעיר שם׃ כי בלעגי
שפה ובלשון אחרת ידבר
אל העם הזה׃ אשר אמר
אליהם זאת המנוחה הניחו
לעיף וזאת המרגעה ולא
אבוא שמוע׃ והיה להם
דבר יהוה צו לצו צו לצו
קו לקו קו לקו זעיר שם
זעיר שם למען ילכו וכשלו
אחור ונשברו ונוקשו
ונלכדו׃
לכן שמעו דבר יהוה אנשי
לצון משלי העם הזה אשר
בירושלם׃ כי אמרתם כרתנו
ברית את מות ועם שאול
עשינו חזה שוט שוטף כי
עבר לא יבואנו כי שמנו
כזב מחסנו ובשקר נסתרנו׃

לכן כה אמר אדני יהוה
הנני יסד בציון אבן אבן
בחן פנת יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש׃ ושמתי
משפט לקו וצדקה למש
למשקלת ויעה ברד מחסה
כזב וסתר מים ישטפו׃
וכפר בריתכם את

מות וחזותכם את שאול
לא תקום שוט שוטף כי
יעבר והייתם לו למרמס
מדי עברו יקח אתכם כי
בבקר בבקר יעבר ביום
ובלילה והיה רק זועה
הבין שמועה׃ כי קצר
המצע מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס׃ כי כהר
פרצים יקום יהוה כעמק
בגבעון ירגז לעשות מעשהו
זר מעשהו ולעבד עבדתו
נכריה עבדתו׃ ועתה אל
תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם
כי כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות
על כל הארץ׃
האזינו ושמעו קולי הקשיבו
ושמעו אמרתי׃ הכל היום
יחרש החרש לזרע יפתח
וישדד אדמתו׃ הלוא אם
שוה פניה והפיץ קצח וכמן
יזרק ושם חטה שורה
ושערה נסמן וכסמת גבלתו׃
ויסרו למשפט אלהיו יורנו׃
כי לא בחרוץ יודש קצח
ואופן עגלה על כמן יוסב
כי במטה יחבט קצח וכמן

בשבט׃ לחם יודק כי לא
לנצח אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו לא
ידקנו׃ גם זאת מעם יהוה
צבאות יצאה הפליא עצה
הגדיל תושיה׃
הוי אריאל אריאל קרית
חנה דוד ספו שנה על שנה
חגים ינקפו׃ והציקותי
לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאריאל׃
וחניתי כדור עליך וצרתי
עליך מצב והקמתי עליך
מצרת׃ ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך
ומעפר אמרתך תצפצף׃
והיה כאבק דק המון זריך
וכמץ עבר המון עריצים
והיה לפתע פתאם׃ מעם
יהוה צבאות תפקד ברעם
וברעש וקול גדול סופה
וסערה ולהב אש אוכלה׃
והיה כחלום חזון לילה
המון כל הגוים הצבאים
על אריאל וכל צביה
ומצדתה והמציקים לה׃
והיה כאשר יחלם הרעב

והנה אוכל והקיץ וריקה
נפשו וכאשר יחלם הצמא
והנה שתה והקיץ והנה
עיף ונפשו שוקקה כן יהיה
המון כל הגוים הצבאים
על הר ציון
התמהמהו ותמהו השתעשעו
ושעו שכרו ולא יין נעו ולא
שכר כי נסך עליכם יהוה
רוח תרדמה ויעצם את
עיניכם את הנביאים ואת
ראשיכם החזים כסה ותהי
לכם חזות הכל כדברי הספר
החתום אשר יתנו אתו אל
יודע הספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא אוכל כי חתום
הוא ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא
נא זה ואמר לא ידעתי ספר
ויאמר אדני יען
כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני ותהי יראתם אתי
מצות אנשים מלמדה לכן
הנני יוסף להפליא את
העם הזה הפלא ופלא
ואבדה חכמת חכמיו ובינת
נבניו תסתתר הוי

המעמיקים מיהוה לסתר
עצה והיה במחשך מעשיהם
ויאמרו מי ראנו ומי יודענו
הפככם אם כחמר היצר
יחשב כי יאמר מעשה
לעשהו לא עשני ויצר
אמר ליצרו לא הבין הלוא
עוד מעט מזער ושב
לבנון לכרמל והכרמל
ליער יחשב ושמעו ביום
ההוא החרשים דברי
ספר ומאפל ומחשך עיני
עורים תראינה ויספו ענוים
ביהוה שמחה ואביוני אדם
בקדוש ישראל יגילו כי
אפס עריץ וכלה לץ
ונכרתו כל שקדי און
מחטיאי אדם בדבר
ולמוכיח בשער יקשון
ויטו בתהו צדיק

לכן כה אמר יהוה אל בית
יעקב אשר פדה את
אברהם לא עתה יבוש
יעקב ולא עתה פניו יחורו
כי בראותו ילדיו מעשה ידי
בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את קדוש יעקב

ואת אלהי ישראל יעריצו
וידעו תעי רוח בינה ורוגנים
ילמדו לקח
הוי בנים סוררים נאם
יהוה לעשות עצה ולא
מני ולנסך מסכה ולא
רוחי למען ספות חטאת
על חטאת ההלכים לרדת
מצרים ופי לא שאלו לעוז
במעוז פרעה ולחסות
בצל מצרים והיה לכם
מעוז פרעה לבשת והחסות
בצל מצרים לכלמה כי
היו בצען שריו ומלאכיו
חנס יגיעו כל הבאיש על
עם לא יועילו למו לא
לעזר ולא להועיל כי
לבשת וגם לחרפה
משא בהמות נגב
בארץ צרה וצוקה לביא
וליש מהם אפעה ושרף
מעופף ישאו על כתף
עירים חילהם ועל דבשת
גמלים אוצרתם על עם
לא יועילו ומצרים הבל
וריק יעזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת עתה
בוא כתבה על לוח אתם

ליום אחרון ב ותהי ליום אחרון עז והדר לבושה
לא אבו ב לא אבו שמוע לא אבו לעצתי

ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד עד עולם
כי עם מרי הוא בנים כחשים
בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה: אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא תחזו
לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות: סורו מני
דרך הטו מני ארח
השביתו מפנינו את קדוש
ישראל:
לכן כה אמר קדוש
ישראל יען מאסכם
בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו: לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ
נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע יבוא
שברה: ושברה כשבר
נבל יוצרים כתות לא
יחמל ולא ימצא במכתתו
חרש לחתות אש מיקוד
ולחשף מים מגבא
כי כה אמר אדני
יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון
בהשקט ובבטחה תהיה
גבורתכם ולא אביתם:

לא ימצא ל ושברה שארית ישראל ואל ארץ
ונכשל ונפל

על הגבעה ב ויקומו בני ישראל בבקר עד
אם נותרתם

ותאמרו לא כי על סוס
ננוס על כן תנוסון ועל
קל נרכב על כן יקלו
רדפיכם: אלף אחד מפני
גערת אחד מפני גערת
חמשה תנסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש
ההר וכנס על הגבעה
ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חוכי לו
כי עם בציון ישב בירושלם
בכו לא תבכה חנון יחנך
לקול זעקך כשמעתו
ענך: ונתן לכם אדני לחם
צר ומים לחץ ולא יכנף
עוד מוריך והיו עיניך
ראות את מוריך: ואזניך
תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו בו
כי תאמינו וכי תשמאילו:
וטמאתם את צפוי פסילי
כספך ואת אפדת מסכת
זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו: ונתן מטר
זרעך אשר תזרע את
האדמה ולחם תבואת

ואזניך ג ב מל וחד חס תשמענה דבר עתיד
אלהי תביאת למוסד לבך

זרה ב וחס אשר זרה ברחת הנה הוא זרה
מתעה ב ורסן מתעה ועזב תוכחת מתעה

האדמה והיה דשן ושמן
ירעה מקניך ביום ההוא
כר נרחב: והאלפים והעירים
עבדי האדמה בליל
חמיץ יאכלו אשר זרה
ברחת ובמזרה: והיה על
כל הר גבה ועל כל גבעה
נשאה פלגים יבלי מים
ביום הרג רב בנפל מגדלים
והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה
שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה
את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא:
הנה שם יהוה בא ממרחק
בער אפו וכבד משאה
שפתיו מלאו זעם ולשונו
כאש אכלת: ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה
להנפה גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים
השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר
יהוה אל צור ישראל:
והשמיע יהוה את הוד
קולו ונחת זרועו יראה

חבוש ג ב חס וחד מל ביום חבש פארך
חבוש עליך פניהם חבש בטמון

ב̇ חס̇ בל̇שנ̇ העמיק הרחב הרחבי קרחתך ס

על קדוש ב̇ ותשא מרום עיניך דמלכים ולא שעו על קדוש ישראל ס

חגורת ב̇ מל̇ ותחת חגורה נקפה וחגורה על חלצים ס

בזעף אף ולהב אש אוכלה
נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי
מקול יהוה יחת אשור
בשבט יכה׃ והיה כל מעבר
מטה מוסדה אשר יניח
יהוה עליו בתפים ובכנרות
ובמלחמות תנופה נלחם
בה׃ כי ערוך מאתמול תפתה
גם היא למלך הוכן העמיק
הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בערה בה׃

הוי הירדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו
על קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו׃ וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי
און׃ ומצרים אדם ולא
אל וסוסיהם בשר ולא
רוח ויהוה יטה ידו וכשל
עוזר ונפל עזר ויחדו
כלם יכליון׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר

יהגה האריה והכפיר על
טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא
יחת ומהמונם לא יענה
כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה
כצפרים עפות כן יגן
יהוה צבאות על ירושלם
גנון והציל פסח והמליט
שובו לאשר העמיקו
סרה בני ישראל׃ כי ביום
ההוא ימאסון איש
אלילי כספו ואלילי זהבו
אשר עשו לכם ידיכם
חטא׃ ונפל אשור בחרב
לא איש וחרב לא אדם
תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃
וסלעו ממגור יעבור
וחתו מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור
לו בירושלם׃

הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו׃
והיה איש כמחבא רוח
וסתר זרם כפלגי מים
בציון כצל סלע כבד

בארץ עיפה׃ ולא תשעינה
עיני ראים ואזני שמעים
תקשבנה׃ ולבב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ לא
יקרא עוד לנבל נדיב
ולכילי לא יאמר שוע׃
כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה
להריק נפש רעב ומשקה
צמא יחסיר׃ וכלי כליו
רעים הוא זמות יעץ
לחבל ענוים באמרי שקר
ובדבר אביון משפט׃ ונדיב
נדיבות יעץ והוא על
נדיבות יקום׃
נשים שאננות קמנה
שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי׃
ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף
בלי יבוא׃ חרדו שאננות
רגזה בטחות פשטה וערה
וחגורה על חלצים׃ על
שדים ספדים על שדי
חמד על גפן פריה׃ על
אדמת עמי קוץ שמיר

עוזר ה̇ מל̇ וכשל עוזר יתום אתה היית עוזר אל תרחק ממני זכרה ירושלם ובא עד קצו ס

ויחדו ג̇ יחדו תמים וחבירו כלם יכליון ס

עניים דכת עניים לחבל ענוים בהיות עניים תאבד לעד ב̇

תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עליזה: כי ארמון נטש
המון עיר עזב עפל ובחן
היה בעד מערות עד עולם
משוש פראים מרעה
עדרים: עד יערה עלינו רוח
ממרום והיה מדבר לכרמל
וכרמל ליער יחשב: ושכן
במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב: והיה מעשה
הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט ובטח
עד עולם: וישב עמי בנוה
שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות: וברד
ברדת היער ובשפלה
תשפל העיר: אשריכם
זרעי על כל מים משלחי
רגל השור והחמור:
הוי שודד ואתה
לא שדוד ובוגד ולא בגדו
בו כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך:
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו בעת צרה: מקול
המון נדדו עמים מרוממתך
נפצו גוים: ואסף שללכם

אסף החסיל כמשק גבים
שקק בו: נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון
משפט וצדקה: והיה
אמונת עתיך חסן ישועת
חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו:

הן אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר יבכיון:
נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב אנוש:
אבל אמללה ארץ החפיר
לבנון קמל היה השרון
כערבה ונער בשן וכרמל:
עתה אקום יאמר
יהוה עתה ארומם עתה
אנשא: תהרו חשש תלדו
קש רוחכם אש תאכלכם:
והיו עמים משרפות שיד
קוצים כסוחים באש
יצתו:
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים
גברתי: פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי

יגור לנו מוקדי עולם: הלך
צדקות ודבר מישרים מאס
בבצע מעשקות נער
כפיו מתמך בשחד אטם
אזנו משמע דמים ועצם
עיניו מראות ברע: הוא
מרומים ישכן מצדות
סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים: מלך ביפיו
תחזינה עיניך תראינה
ארץ מרחקים: לבך יהגה
אימה איה ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים:
את עם נועז לא תראה
עם עמקי שפה משמוע
נלעג לשון אין בינה: חזה
ציון קרית מועדנו עיניך
תראינה ירושלם נוה
שאנן אהל בל יצען בל
יסע יתדתיו לנצח וכל
חבליו בל ינתקו: כי אם
שם אדיר יהוה לנו מקום
נהרים יארים רחבי ידים
בל תלך בו אני שיט וצי
אדיר לא יעברנו: כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו
יהוה מלכנו הוא יושיענו:
נטשו חבליך בל יחזקו

אפס ב׳ קמ״ צ וכל שריה יהיו אפס ואמר אפס ○ ישעיהו ונמסו הרים ○ מיכה ונמסו ההרים ○

ירשוה ב׳ ומל׳ ולהם את נהגה והם ירשוה עד עולם יירשוה ○

פרוח ב׳ ואם פרוח תפרח הצרעת פרח תפרח ותגל ○

כן תרנם בל פרשו נס אז חלק
עד שלל מרבה פסחים בזזו
ובל יאמר שכן חליתי
העם הישב בה נשא עון
קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל
צאצאיה כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם לטבח
וחלליהם ישלכו ופגריהם
יעלה באשם ונמסו הרים
מדמם ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה
מגפן וכנבלת מתאנה כי
רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי
למשפט חרב ליהוה מלאה
דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום
וירדו ראמים עמם ופרים
עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון ונהפכו

נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בערה
לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים
אין עבר בה וירשוה קאת
וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו חריה ואין שם
מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה
תנים חציר לבנות יענה
ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא
אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח שמה
קננה קפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה רעותה
דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא
נעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו
הוא קבצן והוא הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם ירשוה

לדור ודור ישכנו בה
ישושום מדבר וציה
ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה
הדר הכרמל והשרון המה
יראו כבוד יהוה הדר אלהינו

חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו אמרו לנמהרי
לב חזקו אל תיראו הנה
אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם
אז תפקחנה עיני עורים
ואזני חרשים תפתחנה אז
ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים
בנוה תנים רבצה חציר
לקנה וגמא והיה שם
מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא יעברנו טמא
והוא למו הלך דרך ואוילים
לא יתעו לא יהיה שם אריה
ופריץ חיות בל יעלנה לא
תמצא שם והלכו גאולים
ופדויי יהוה ישבון ובאו

ראמים ב׳ וירדו ראמים כמו בן ראמים ○ לריב ב׳ שנת שלומים הן לריב ומצה ○

וירשוה ד׳ זאת ויתפוה וירשוה בחיריו אשר נתתי לאבותם וישבו שם וירשוה ○

ישבון ג׳ חס׳ ופדויי יהוה ישבון וכל גבול שמת ○

אפס ב̇ קמ̇צ̇ וכל שרי̇ה̇ יהיו אפס ואמר אפס ∘ ישעיהו ונמסו הרים ∘ מיכה ונמסו ההרים ∘

יירשוה ב̇ ומל̇ ולהם את ננה והדר יירשוה עד עולם יירשוה ∘

פרוח ב̇ ואם פרוח תפרח הצרעת פרח תפרח ותגל ∘

כי תפרשו בל פרש נס אז חלק
עד שלל מרבה פסחים בזזו
ובל יאמר שכן חליתי
העם הישב בה נשא עון

קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל
צאצאיה כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם לטבח
וחלליהם ישלכו ופגריהם
יעלה באשם ונמסו הרים
מדמם ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה
מגפן וכנבלת מתאנה כי
רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי
למשפט חרב ליהוה מלאה
דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום
וירדו ראמים עמם ופרים
עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון ונהפכו

נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בערה
לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים
אין עבר בה וירשוה קאת
וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו חריה ואין שם
מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה
תנים חציר לבנות יענה
ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא
אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח שמה
קננה קפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה רעותה
דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא
נעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו
הוא קבצן והוא הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשוה

לדור ודור ישכנו בה
ישֻׂשׂום מדבר וציה
ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה
הדר הכרמל והשרון המה
יראו כבוד יהוה הדר אלהינו

חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו אמרו לנמהרי
לב חזקו אל תיראו הנה
אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם
אז תפקחנה עיני עורים
ואזני חרשים תפתחנה אז
ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים
בנוה תנים רבצה חציר
לקנה וגמא והיה שם
מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא יעברנו טמא
והוא למו הלך דרך ואוילים
לא יתעו לא יהיה שם אריה
ופריץ חיות בל יעלנה לא
תמצא שם והלכו גאולים
ופדויי יהוה ישבון ובאו

ראמים ב̇ וירדו ראמים כמו בן ראמים ∘ לריב ב̇ שנת שלומים הן לריב ומצה ∘

יירשוה ד̇ זאת ויפוה ויירשוה בחירי אשר נתתי לאבותם וישבו שם יירשוה ∘

ישבון ג̇ חס̇ ופדויי יהוה ישמיה ופדויי וכל גבול שמה ∘

אשור איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים וכי הצילו
את שמרון מידי מי בכל
אלהי הארצות האלה אשר
הצילו את ארצם מידי
כי יציל יהוה את ירושלם
מידי ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך
היא לאמר לא תענהו
ויבא אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא
הספר ויואח בן אסף המזכיר
אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגידו לו את דברי רבשקה
ויהי כשמע המלך
חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה
וישלח את אליקים אשר
על הבית ואת שבנא
הסופר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו
בנים עד משבר וכח אין
ללדה אולי ישמע יהוה
אלהיך את דברי רבשקה

אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו
ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תירא
מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אותי הנני
נותן בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו והפלתיו
בחרב בארצו וישב
רבשקה וימצא את מלך
אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש
וישמע על תרהקה מלך
כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר
כה תאמרון אל חזקיהו
מלך יהודה לאמר אל
ישאך אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא תנתן
ירושלם ביד מלך אשור

הנה אתה שמעת אשר
עשו מלכי אשור לכל
הארצות להחרימם ואתה
תנצל ההצילו אותם אלהי
הגוים אשר השחיתו אבותי
את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר
איה מלך חמת ומלך ארפד
ומלך לעיר ספרוים הנע
ועוה ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים
ויקראהו ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני
יהוה ויתפלל
חזקיהו אל יהוה לאמר
יהוה צבאות אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ הטה
יהוה אזנך ושמע פקח
יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב
אשר שלח לחרף אלהים
חי אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל הארצות
ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא

אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום
ועתה יהוה אלהינו הושיענו
מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור זה
הדבר אשר דבר יהוה עליו
בזה לך לעגה לך בתולת
בת ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם את
מי חרפת וגדפת ועל מי
הרימותה קול ותשא מרום
עיניך אל קדוש ישראל
ביד עבדיך חרפת אדני
ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת ארזיו
מבחר ברשיו ואבוא מרום
קצו יער כרמלו אני קרתי
ושתיתי מים ואחרב בכף
פעמי כל יארי מצור הלוא
שמעת למרחוק אותה
עשיתי מימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי

להשאות גלים נצים ערים
בצרות וישביהן קצרי
יד חתו ובשו היו עשב
שדה וירק דשא חציר
גגות ושדמה לפני קמה
ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך אלי
יען התרגזך אלי ושאננך
עלה באזני ושמתי חחי
באפך ומתגי בשפתיך
והשיבתיך בדרך אשר
באת בה וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובשנה
השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה צבאות תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבוא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר בא בה ישוב

ואל העיר הזאת לא יבוא
נאם יהוה וגנותי על העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי
ויצא מלאך יהוה
ויכה במחנה אשור מאה
ושמנים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך
וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסר
חדן בנו תחתיו
בימים ההם חלה
חזקיהו למות ויבוא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי מת אתה
ולא תחיה ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה ויאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול

יוסף ה' חס ו' ויאמר שאול בה ו' יעשה אם יעמד ראש אלישע לכן הנני יוסף להפליא הנני יוסף על ימיך ולא יוסף עבר עוד ו' תודך ב' דגש כי לא שאול כי חמת אדם ו

ב' מל בלשנ כל ימי חיינו על בית יהוה פעלך בקרב שנים חייהו ס

ויהי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך
ואמרת אל חזקיהו כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך ראיתי
את דמעתך הנני יוסף על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת וזה לך
האות מאת יהוה אשר
יעשה יהוה את הדבר הזה
אשר דבר הנני משיב את
צל המעלות אשר ירדה
במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות
במעלות אשר ירדה
מכתב לחזקיהו מלך
יהודה בחלתו ויחי מחליו
אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי אמרתי
לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל דורי נסע
ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה

יבצעני מיום עד לילה
תשלימני שויתי עד בקר
כארי כן ישבר כל עצמותי
מיום עד לילה תשלימני
כסוס עגור כן אצפצף
אהגה כיונה דלו עיני
למרום אדני עשקה לי
ערבני מה אדבר ואמר
לי והוא עשה אדדה כל
שנותי על מר נפשי אדני
עליהם יחיו ולכל בהן
חיי רוחי ותחלימני והחייני
הנה לשלום מר לי מר
ואתה חשקת נפשי משחת
בלי כי השלכת אחרי גוך
כל חטאי כי לא שאול
תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל
אמתך חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים
יודיע אל אמתך יהוה
להושיעני ונגנותי ננגן
כל ימי חיינו על בית יהוה
ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על
השחין ויחי ויאמר חזקיהו
מה אות כי אעלה בית יהוה
בעת ההיא שלח

מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה
ויחזק וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא באצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל
ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתים
באוצרתי ויאמר ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות הנה ימים
באים ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר
דבר אמר יהוה ומבניך אשר

בארץ החיים ג' אמרתי לא יעקדתי אלהי יהוה ולא תמצא בארץ החיים ו

רעי ה' וחס דורי נסע ויאמר לבדיש חוי רעי האלהל חרב עדי לא אחסר ו

כארי ב' ימינ שויתי עד בקר כי סבבוני ואמר לי ב' מה אדבר ענה דודי ו

וכל הר ב וכל הר חרמון וכל הר בשן כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה

קורא הקורא ג מל על כן קרא שמה עזו וינעו אמות הספים מקול הקורא בשמך ואין קורא בשמך עשה
כימה למען ירוץ קורא בו ושלום בן קורא וקורא בן ימנה תהום אל תהום

יצאו ממך אשר תוליד יקחו
והיו סריסים בהיכל מלך
בבל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהיה
שלום ואמת בימי

נחמו נחמו עמי יאמר
אלהיכם דברו על לב
ירושלם וקראו אליה
כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה
קול קורא במדבר
פנו דרך יהוה ישרו
בערבה מסלה לאלהינו
כל גיא ינשא וכל הר
וגבעה ישפלו והיה העקב
למישור והרכסים לבקעה
ונגלה כבוד יהוה וראו
כל בשר יחדו כי פי יהוה
דבר
קול אמר קרא ואמר
מה אקרא כל הבשר
חציר וכל חסדו כציץ
השדה יבש חציר נבל
ציץ כי רוח יהוה נשבה
בו אכן חציר העם יבש

חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם
על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל
תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם הנה אדני
יהוה בחזק יבוא וזרעו
משלה לו הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו כרעה
עדרו ירעה בזרעו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל
מי מדד בשעלו
מים ושמים בזרת תכן
וכל בשלש עפר הארץ
ושקל בפלס הרים
וגבעות במאזנים מי תכן
את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו את מי
נועץ ויבינהו וילמדהו
בארח משפט וילמדהו
דעת ודרך תבונות יודיענו
הן גוים כמר מדלי
וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול
ולבנון אין די בער וחיתו

אין די עולה
כל הגוים כאין נגדו מאפס
ותהו נחשבו לו ואל מי
תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו הפסל נסך
חרש וצרף בזהב ירקענו
ורתקות כסף צורף
המסכן תרומה עץ לא
ירקב יבחר חרש חכם
יבקש לו להכין פסל
לא ימוט
הלוא תדעו הלוא
תשמעו הלוא הגד
מראש לכם הלוא
הבינתם מוסדות הארץ
הישב על חוג הארץ
וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם
כאהל לשבת הנתן
רוזנים לאין שפטי ארץ
כתהו עשה אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל
שרש בארץ גזעם וגם
נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם ואל
מי תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה

כציץ ג וכל חסדו אנוש כחציר ימיו כציץ יציא
ולבנון ב אידי בער ואל ארץ גלעד

תכן ג וחס ושמים בזרת מי תכן את רוח
ומים תכן במדה

חוג ב הישב על חוג בחקו חוג על פני תהום
וחוג שמים יתהלך

ובחורים ב ויעפו נערים וגו׳ ותשמח בתולה / בתורייה חס ו עצומה ב ולאין אונים כויש

צרף ד׳ חס וצרף בזהב ירקענו ויחזק חרש הכ״ש / כל צרף בזה״ב דירמיהו ויצא לצרף כלי

ויאבדו ב יהיו כאין ויאבדו בשוב אויבי / אחור

המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ו
ואמיץ כח איש לא נעדר
למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי
יעבור הלוא ידעת אם
לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ
לא ייעף ולא ייגע אין
חקר לתבונתו נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה
ירבה ויעפו נערים ויגעו
ובחורים כשול יכשלו וקוי
יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעפו
החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו
אז ידברו יחדו למשפט
נקרבה מי העיר ממזרח
צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן
כעפר חרבו כקש נדף
קשתו ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבוא מי
פעל ועשה קרא הדרות

מראש אני יהוה ראשון
ואת אחרנים אני הוא ראו
איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון איש
את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק ויחזק חרש
את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר
לדבק טוב הוא ויחזקהו
במסמרים לא ימוט
ואתה ישראל עבדי
יעקב אשר בחרתיך זרע
אברהם אהבי אשר
החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך ו
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך
אל תירא כי עמך אני
אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף
תמכתיך בימין צדקי
הן יבשו ויכלמו כל
הנחרים בך יהיו כאין
ויאבדו אנשי ריבך
תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין
וכאפס אנשי מלחמתך

כי אני יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך
אל תיראי תולעת
יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל הנה
שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש
הרים ותדק וגבעות כמץ
תשים תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיץ אותם ואתה
תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל
העניים והאביונים
מבקשים מים ואין
לשונם בצמא נשתה
אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם
אפתח על שפיים נהרות
ובתוך בקעות מעינות
אשים מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים
אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר
ותאשור יחדו למען יראו

העיר ד׳ מי העיר ודברו חזה ניב ובשנת אחת / וחבירו ויקומו ראשי האבות

משפטי יו למה תאמר ואני אמרתי הקדשיבו אל ונתתי את כבודי ...

וידעו וישימו וישכילו יחדו
כי יד יהוה עשתה זאת
וקדוש ישראל בראה׃

קרבו ריבכם יאמר יהוה
הגישו עצמותיכם יאמר
מלך יעקב׃ יגישו ויגידו
לנו את אשר תקרינה
הראשנות מה הנה הגידו
ונשימה לבנו ונדעה
אחריתן או הבאות
השמיענו׃ הגידו האתיות
לאחור ונדעה כי אלהים
אתם אף תיטיבו ותרעו
ונשתעה ונרא יחדו׃ הן
אתם מאין ופעלכם מאפע
תועבה יבחר בכם׃

העירותי מצפון ויאת
ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו
יוצר ירמס טיט׃ מי הגיד
מראש ונדעה ומלפנים
ונאמר צדיק אף אין מגיד
אף אין משמיע אף אין
שמע אמריכם׃ ראשון
לציון הנה הנם ולירושלם

מבשר אתן׃ וארא ואין
איש ומאלה ואין יועץ
ואשאלם וישיבו דבר׃ הן
כלם און אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם׃

הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא׃
לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו׃ קנה
רצוץ לא ישבור ופשתה
כהה לא יכבנה לאמת
יוציא משפט׃ לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים
בארץ משפט ולתורתו
איים ייחילו׃
כה אמר האל יהוה בורא
השמים ונוטיהם רקע
הארץ וצאצאיה נתן
נשמה לעם עליה ורוח
להלכים בה׃ אני יהוה
קראתיך בצדק ואחזק
בידך ואצרך ואתנך לברית
עם לאור גוים׃ לפקח עינים
עורות להוציא ממסגר
אסיר מבית כלא ישבי חשך׃

אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים׃ הראשנות הנה
באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם׃
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלאו איים
וישביהם׃ ישאו מדבר
ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש
הרים יצוחו׃ ישימו ליהוה
כבוד ותהלתו באיים יגידו׃
יהוה כגבור יצא כאיש
מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על איביו
יתגבר׃ החשיתי
מעולם אחריש אתאפק
כיולדה אפעה אשם
ואשאף יחד׃ אחריב הרים
וגבעות וכל עשבם אוביש
ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש׃ והולכתי
עורים בדרך לא ידעו
בנתיבות לא ידעו אדריכם
אשים מחשך לפניהם לאור

ולא ישמע ד׳ ולא ישמעו אליכם פרעה וירדו אתו
כל איש אשר יחדו ראות רבות

ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים
נסגו אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו

החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות מי עור כי
אם עבדי וחרש כמלאכי
אשלח מי עור כמשלם
ועור כעבד יהוה ראות רבות
ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע יהוה חפץ
למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר והוא עם בזוז
ושסוי הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו היו
לבז ואין מציל משסה
ואין אמר השב מי בכם
יאזין זאת יקשב וישמע
לאחור מי נתן למשוסה
יעקב וישראל לבזזים
הלוא יהוה זו חטאנו לו
ולא אבו בדרכיו הלוך
ולא שמעו בתורתו וישפך
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישים על לב

ועינים ג ולא נתן יהוה לכם הוציא עם עור
ויי אתה עד עני

וישמע ג רפ׳ ישמעו אלי בעלי שכם כימי עמוד
בסוד יהוה מי בכם יאזין זאת

ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל
תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות
לא ישטפוך כי תלך במו
אש לא תכוה ולהבה לא
תבער בך כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל
מושיעך נתתי כפרך
מצרים כוש וסבא תחתיך
מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת
נפשך אל תירא כי אתך
אני ממזרח אביא זרעך
וממערב אקבצך אמר
לצפון תני ולתימן אל
תכלאי הביאי בני מרחוק
ובנותי מקצה הארץ כל
הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
הוציא עם עור ועינים
יש וחרשים ואזנים למו
כל הגוים נקבצו יחדו
ויאספו לאמים מי בהם
יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם

ואתן ג וסימנהון חמדתא דאדם רחמין
ועזוז ב מלחמה נוראותיך

הוציא ב ראש פסוק הוציא עם עור הוציא
יהוה את צדקתינו

ויצדקו וישמעו ויאמרו
אמת אתם עדי נאם יהוה
ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו
כי אני הוא לפני לא נוצר
אל ואחרי לא יהיה
אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע
אנכי הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר
ואתם עדי נאם יהוה ואני
אל גם מיום אני הוא ואין
מידי מציל אפעל ומי
ישיבנה כה
אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי
בבלה והורדתי בריחים
כלם וכשדים באניות
רנתם אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מלככם
כה אמר יהוה הנותן
בים דרך ובמים עזים
נתיבה המוציא רכב
וסוס חיל ועזוז יחדו
ישכבו בל יקומו דעכו
כפשתה כבו אל תזכרו
ראשנות וקדמניות אל
תתבננו הנני עשה חדשה

ובמים ג ובמים רבים דרך שבילך ובמים עזים
ובמים לא יחיצתם

עתה תצמח הלוא תדעוה
אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות׃ תכבדני
חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות
עמי בחירי׃ עם זו יצרתי
לי תהלתי יספרו׃
ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל׃
לא הביאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה׃ לא
קנית לי בכסף קנה וחלב
זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך׃ אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא
אזכר׃ הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען
תצדק׃ אביך הראשון
חטא ומליציך פשעו
בי׃ ואחלל שרי קדש
ואתנה לחרם יעקב
וישראל לגדופים׃
ועתה שמע יעקב עבדי

וישראל בחרתי בו׃ כה
אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו׃ כי אצק מים
על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי על
זרעך וברכתי על צאצאיך׃
וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים׃ זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא
בשם יעקב וזה יכתב
ידו ליהוה ובשם ישראל
יכנה׃
כה אמר יהוה מלך
ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים׃ ומי
כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משומי עם
עולם ואתיות ואשר
תבאנה יגידו למו׃ אל
תפחדו ואל תרהו הלא
מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בל
ידעתי׃ יצרי פסל כלם
תהו וחמודיהם בל יועילו

ועדיהם המה בל יראו
ובל ידעו למען יבשו׃
מי יצר אל ופסל נסך
לבלתי הועיל׃ הן כל
חבריו יבשו וחרשים
המה מאדם יתקבצו
כלם יעמדו יפחדו יבשו
יחד׃ חרש ברזל מעצד
ופעל בפחם ובמקבות
יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח לא
שתה מים וייעף׃ חרש
עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו
כתבנית איש כתפארת
אדם לשבת בית׃ לכרת
לו ארזים ויקח תרזה
ואלון ויאמץ לו בעצי
יער נטע ארן וגשם
יגדל׃ והיה לאדם לבער
ויקח מהם ויחם אף ישיק
ואפה לחם אף יפעל אל
וישתחו עשהו פסל
ויסגד למו׃ חציו שרף
במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע
אף יחם ויאמר האח

חטאותיך ג מל מחיתי כעב לא תנשני הולך
ואוצרותיך

ולא יבינו ג לא ידעו לא ידעו ולא יבינו בחשכה
וחרשיע רשעים

ולא ישיב ב רק לא ירבה לו סוסים ולא
דעת ולא תבונה

חמותי ראיתי אור ושאריתו
לאל עשה לפסלו יסגוד
לו וישתחו ויתפלל אליו
ויאמר הצילני כי אלי אתה
לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל
לבתם ולא ישיב אל לבו
ולא דעת ולא תבונה לאמר
חציו שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול
עץ אסגוד רעה אפר
לב הותל הטהו ולא
יציל את נפשו ולא
יאמר הלוא שקר בימיני
זכר אלה יעקב
וישראל כי עבדי אתה
יצרתיך עבד לי אתה
ישראל לא תנשני מחיתי
כעב פשעיך וכענן
חטאותיך שובה אלי
כי גאלתיך רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה יער
וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר
כה אמר יהוה גאלך

ויצרך מבטן אנכי יהוה
עשה כל נטה שמים
לבדי רקע הארץ מי
אתי מפר אתות בדים
וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם
יסכל מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה
וחרבותיה אקומם האמר
לצולה חרבי ונהרתיך
אוביש האמר לכורש
רעי וכל חפצי ישלם
ולאמר לירושלם תבנה
והיכל תוסד

כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו אני
לפניך אלך והדורים
אושר דלתות נחושה
אשבר ובריחי ברזל
אגדע ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים

למען תדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי
ישראל למען עבדי
יעקב וישראל בחירי
ואקרא לך בשמך אכנך
ולא ידעתני אני יהוה
ואין עוד זולתי אין
אלהים אאזרך ולא
ידעתני למען ידעו
ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא
רע אני יהוה עשה כל
אלה
הרעיפו שמים ממעל
ושחקים יזלו צדק תפתח
ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה
בראתיו הוי
רב את יצרו חרש את
חרשי אדמה היאמר
חמר ליצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו
הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה תחילין
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות

ובישראל ג רנו שמים אשר שמול אתות
מאחר עלות הביאו

יהולל ג ומל וקסמים יהולל מוליך יועצים
כי העשק יהולל חכם

ישלים ב מל ועצת מלאכיו כי ישלים
חקי

נושע ב̇ פו̇ אשריך ישראל וישראל ◦
ומושיע ב̇ הגידו ואלהים זולתי ◦

ויתהללו ב̇ ביהוה יצדקו ישמח צדיק ביהוה ◦
בל̇ ג̇ כרע הכיש בל ופקדתי ◦

פושעים ב̇ מל השיבו פושעים ובריתי מכבד
המורדים והפושעים ◦

שאלוני על בני ועל פעל
ידי תצוני אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם צויתי
אנכי העירתהו בצדק וכל
דרכיו אישר הוא יבנה עירי
וגלותי ישלח לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה
צבאות׃ כה אמר
יהוה יגיע מצרים וסחר
כוש וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו
אחריך ילכו בזקים יעברו
ואליך ישתחוו אליך
יתפללו אך בך אל ואין עוד
אפס אלהים׃ אכן אתה
אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע׃ בושו וגם נכלמו
כלם יחדו הלכו בכלמה
חרשי צירים׃ ישראל
נושע ביהוה תשועת
עולמים לא תבשו ולא
תכלמו עד עולמי עד׃

כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה

לשבת יצרה אני יהוה ואין
עוד׃ לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא
אמרתי לזרע יעקב תהו
בקשוני אני יהוה דבר
צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ
פסלם ומתפללים אל אל
לא יושיע׃ הגידו והגישו
אף יתעצו יחדו מי השמיע
זאת מקדם מאז הגידה
הלוא אני יהוה ואין עוד
אלהים מבלעדי אל
צדיק ומושיע אין זולתי׃
פנו אלי והושעו כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד׃
בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׃ אך ביהוה לי
אמר צדקות ועז עדיו
יבוא ויבשו כל הנחרים
בו׃ ביהוה יצדקו ויתהללו
כל זרע ישראל׃ כרע בל
קרס נבו היו עצביהם
לחיה ולבהמה נשאתיכם

עמוסות משא לעיפה׃
קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלט משא ונפשם בשבי
הלכה׃
שמעו אלי בית יעקב וכל
שארית בית ישראל
העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא
ואני אסבל ואמלט׃
למי תדמיוני ותשוו
ותמשלוני ונדמה׃ הזלים
זהב מכיס וכסף בקנה
ישקלו ישכרו צורף
ויעשהו אל יסגדו אף
ישתחוו׃ ישאהו על כתף
יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה
מצרתו לא יושיענו׃
זכרו זאת והתאששו
השיבו פושעים על לב׃
זכרו ראשנות מעולם כי
אנכי אל ואין עוד אלהים
ואפס כמוני׃ מגיד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא
נעשו אמר עצתי תקום

וכל שארית ג̇ שמעו אלי ובאו כל שרי מלך
בבל וישמעו זרבבל

ויעמד ב̇ וישאהו על כתף ויעמד בארץ
ויצבר ◦

וישבו לארץ ד׳ שבי לארץ אין כסא וישבו אתו
לארץ ישבו לארץ ידמו ונקתה לארץ תשב

וכל חפצי אעשה׃ קרא
ממזרח עיט מארץ מרחק
איש עצתו אף דברתי אף
אביאנה יצרתי אף אעשנה׃
שמעו אלי אבירי
לב הרחוקים מצדקה׃
קרבתי צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי׃ רדי ושבי
על עפר בתולת בת בבל
שבי לארץ אין כסא בת
כשדים כי לא תוסיפי
יקראו לך רכה וענגה׃ קחי
רחים וטחני קמח גלי
צמתך חשפי שבל גלי
שוק עברי נהרות׃ תגל
ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם׃

גאלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל׃ שבי דומם
ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך
גברת ממלכות׃ קצפתי
על עמי חללתי נחלתי
ואתנם בידך לא שמת להם
רחמים על זקן הכבדת

עדינה ב׳ בתוי לשנה ועתה שמעי זאת עדינה
בו שייא ב׳ בתריוור א׳ כתב

עלך מאד׃ ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא שמת
אלה על לבך לא זכרת
אחריתה׃
ועתה שמעי זאת עדינה
היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד
לא אשב אלמנה ולא אדע
שכול׃ ותבאנה לך
שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמן כתמם באו
עליך ברב כשפיך בעצמת
חבריך מאד׃ ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני
חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך
אני ואפסי עוד׃ ובא עליך
רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי
כפרה ותבא עליך פתאם
שאה לא תדעי׃ עמדי
נא בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי׃ נלאית ברב
עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים
בכוכבים מודיעים לחדשים

ועל אלהי ב׳ כי מעיר הקדש ועל אלהי
אבתיו לא יבין

מאשר יבאו עליך׃ הנה
היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד
להבה אין גחלת לחמם
אור לשבת נגדו׃ כן היו
לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו
אין מושיעך׃
שמעו זאת בית
יעקב הנקראים בשם
ישראל וממי יהודה יצאו
הנשבעים בשם יהוה
ובאלהי ישראל יזכירו
לא באמת ולא בצדקה׃
כי מעיר הקדש נקראו
ועל אלהי ישראל נסמכו
יהוה צבאות שמו׃
הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו
ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה׃ מדעתי כי קשה
אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה׃ ואגיד לך
מאז בטרם תבוא השמעתיך
פן תאמר עצבי עשם
ופסלי ונסכי צום׃ שמעת
חזה כלה ואתם הלא
תגידו השמעתיך חדשות

אאריך ב׳ למען שמי ומהדיני כי אאריך נפשי ס
בחרבות ב׳ ימיני תעלויא יתדיו ס

מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם
עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי
יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן תֹּאמַר
הִנֵּה יְדַעְתִּין גַּם לֹא שָׁמַעְתָּ
גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא
פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד
תִּבְגּוֹד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קֹרָא
לָךְ לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ
אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ
לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ הִנֵּה
צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף
בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי
לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ
יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא
אֶתֵּן

שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי
רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן
אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי
אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו
הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשֲׁמָעוּ מִי
בָהֶם הִגִּיד אֶת אֵלֶּה יְהוָה
אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל
וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים אֲנִי אֲנִי
דִּבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו
הֲבִאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ
קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ זֹאת

הוציאוה ג׳ ומה ויאמר יהודה ... הארץ
... [illegible]

שלוחך ג׳ לוא הקשבת ותהי כל הנשים עד הגבול
ישלחוך ס קדמיה של ס

לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי
מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי
וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי
וְרוּחוֹ
כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל
מַדְרִיכֲךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ לוּא
הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֺתָי וַיְהִי
כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ
כְּגַלֵּי הַיָּם וַיְהִי כַחוֹל
זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ
כִּמְעֹתָיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא
יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי
צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ
מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה
הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת
הוֹצִיאוּהָ עַד קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה
עַבְדּוֹ יַעֲקֹב וְלֹא צָמְאוּ
בָּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם
מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע
צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם אֵין שָׁלוֹם
אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים

שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ
לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה
מִבֶּטֶן קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי

בבבל ה׳ וידבר אתו והבירו יהוה אהבו ולקח מהם
ומחמדיהם ומכליו וכען הן על הלבא באדין ס

והבל ג׳ והבל הביא גם הוא ואני אמרתי לריק
שהרתהו ס קדמיה טב אנש ס

הִזְכִּיר שְׁמִי וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב
חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי
וַיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר
בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי וַיֹּאמֶר
לִי עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר וַאֲנִי
אָמַרְתִּי לְרִיק יָגַעְתִּי
לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי
אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת יְהוָה
וּפְעֻלָּתִי אֶת אֱלֹהָי
וְעַתָּה אָמַר יְהוָה
יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ
לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד
בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה
עֻזִּי וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ
לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת
שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּנְצִירֵי
יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ
לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי
עַד קְצֵה הָאָרֶץ
כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֵל
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֹה
נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד
מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ
וָקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן
קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ

קדיש ג׳ חס כה אמר יהוה קדיש משכני עליון
אשרי תבחר ותקרב ס

כה אמר יהוה בעת
רצון עניתיך וביום ישועה
עזרתיך ואצרך ואתנך
לברית עם להקים ארץ
להנחיל נחלות שממות
לאמר לאסורים צאו
לאשר בחשך הגלו על
דרכים ירעו ובכל שפיים
מרעיתם לא ירעבו ולא
יצמאו ולא יכם שרב
ושמש כי מרחמם ינהגם
ועל מבועי מים ינהלם
ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון הנה אלה
מרחוק יבאו והנה אלה
מצפון ומים ואלה מארץ
סינים רנו שמים וגילי
ארץ ופצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועניו
ירחם

ותאמר ציון עזבני
יהוה ואדני שכחני התשכח
אשה עולה מרחם בן
בטנה גם אלה תשכחנה
ואנכי לא אשכחך הן על
כפים חקתיך חומתיך
נגדי תמיד מהרו בניך
מהרסיך ומחריביך ממך

יצאו שאי סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו לך
חי אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים
ככלה כי חרבתיך
ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב
ורחקו מבלעיך עוד
יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי
ואשבה ואמרת בלבבך
מי ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה
וסורה ואלה מי גדל הן
אני נשארתי לבדי אלה
איפה הם

כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מינ
מיניקתיך אפים ארץ
ישתחוו לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי אני
יהוה אשר לא יבשו
קוי היקח מגבור

מלקוח ואם שבי צדיק
ימלט כי כה
אמר יהוה גם שבי גבור
יקח ומלקוח עריץ ימלט
ואת יריבך אנכי אריב
ואת בניך אנכי אושיע
והאכלתי את מוניך את
בשרם וכעסיס דמם
ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב

כה אמר יהוה אי
זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי
מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם
מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן
בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת
בצמא אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם

אדני יהוה נתן לי לשון

למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר
יעיר לי אזן לשמע
כלמודים: אדני יהוה פתח
לי אזן ואנכי לא מריתי
אחור לא נסוגתי: גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני
לא הסתרתי מכלמות ורק:
ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי
פני כחלמיש ואדע כי לא
אבוש: קרוב מצדיקי מי
יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש אלי: הן
אדני יהוה יעזר לי מי
הוא ירשיעני הן כלם
כבגד יבלו עש יאכלם:
מי בכם ירא יהוה
שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישען
באלהיו: הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות
לכו באור אשכם ובזיקות
בערתם מידי היתה זאת
לכם למעצבה תשכבון:
שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו

אל צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם: הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו: כי נחם
יהוה ציון נחם כל חרבתיה
וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה
וקול זמרה:
הקשיבו אלי עמי
ולאומי אלי האזינו כי תורה
מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע: קרוב
צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון: שאו
לשמים עיניכם והביטו
אל הארץ מתחת כי שמים
כעשן נמלחו והארץ כבגד
תבלה וישביה כמו כן
ימותון וישועתי לעולם
תהיה וצדקתי לא תחת:
שמעו אלי ידעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו
חרפת אנוש ומגדפתם אל
תחתו: כי כבגד יאכלם עש

וכצמר יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי
לדור דורים:
עורי עורי לבשי עז
זרוע יהוה עורי כימי קדם
דרות עולמים הלוא את
היא המחצבת רהב
מחוללת תנין: הלוא את
היא המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי ים
דרך לעבר גאולים: ופדויי
יהוה ישובון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנחה:
אנכי אנכי הוא
מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ינתן: ותשכח יהוה
עשך נוטה שמים ויסד
ארץ ותפחד תמיד כל
היום מפני חמת המציק
כאשר כונן להשחית
ואיה חמת המציק: מהר
צעה להפתח ולא ימות
לשחת ולא יחסר לחמו:
ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה

צבאות שמו: ואשם דברי
בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה:
התעוררי התעוררי
קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו את
קבעת כוס התרעלה
שתית מצית: אין מנהל
לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים
גדלה: שתים הנה קראתיך
מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך:
בניך עלפו שכבו בראש
כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת
אלהיך: לכן שמעי נא
זאת עניה ושכרת ולא
מיין:
כה אמר אדניך יהוה
ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס
התרעלה את קבעת כוס
חמתי לא תוסיפי לשתותה
עוד: ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ

גוך וכחוץ לעברים:
עורי עורי לבשי עזך ציון
לבשי בגדי תפארתך
ירושלם עיר הקדש כי
לא יוסיף יבא בך עוד
ערל וטמא: התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם
התפתחו מוסרי צוארך
שביה בת ציון:
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו:
כי כה אמר אדני
יהוה מצרים ירד עמי
בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו: ועתה מה
לי פה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו יהילילו
נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ: לכן ידע עמי
שמי לכן ביום ההוא כי אני
הוא המדבר הנני:
מה נאוו על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע
ישועה אמר לציון מלך
אלהיך: קול צפיך נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין

יראו בשוב יהוה ציון: פצחו
רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם: חשף יהוה את
זרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו:
סורו סורו צאו משם
טמא אל תגעו צאו
מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה: כי לא בחפזון תצאו
ובמנוסה לא תלכון כי
הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל:
הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד:
כאשר שממו עליך רבים
כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם: כן יזה
גוים רבים עליו יקפצו
מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא
שמעו התבוננו:
מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה
ויעל כיונק לפניו וכשרש
מארץ ציה לא תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא

מראה ונחמדהו נבזה וחדל
אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו
אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה והוא מחלל
מפשעינו מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו
ובחברתו נרפא לנו כלנו
כצאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו את
עון כלנו נגש והוא נענה
ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גוזזיה
נאלמה ולא יפתח פיו
מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח כי
נגזר מארץ חיים מפשע
עמי נגע למו ויתן את
רשעים קברו ואת עשיר
במתיו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו
ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח

מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק
עבדי לרבים ועונתם הוא
יסבל לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק שלל
תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע

רני עקרה לא ילדה פצחי
רנה וצהלי לא חלה כי
רבים בני שוממה מבני
בעולה אמר יהוה הרחיבי
מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי
האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי כי ימין ושמאול
תפרצי וזרעך גוים יירש
וערים נשמות יושיבו
אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד כי בעליך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל
הארץ יקרא כי כאשה

עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיך
ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדלים אקבצך
בשצף קצף הסתרתי
פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה

כי מי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר
מי נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך
ומגער בך כי ההרים
ימושו והגבעות תמוטינה
וחסדי מאתך לא ימוש
וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה
עניה סערה לא
נחמה הנה אנכי מרביץ
בפוך אבניך ויסדתיך
בספירים ושמתי כדכד
שמשתיך ושעריך לאבני
אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך בצדקה
תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי

ומוניא ב ומוניא כלי ומוניא דבה ס בתר חס ס
דרשו יהוה ג בדמינאו ועוז ועזר ס

ורא

לא תקרב אליך הן גור
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול הן אנכי
בראתי חרש נפח באש
פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית
לחבל כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה
הוי כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו
שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב למה
תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן
נפשכם הטו אזנכם ולכו
אלי שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים הן
עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו למען

וחלב ג ויקח חמאת וחלב ובלוא מחיר יין וחלב
דבש וחלב תחת לשונך ס

יגאל

יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך
דרשו יהוה בהמצאו
קראהו בהיותו קרוב
יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבתיו וישב אל
יהוה וירחמהו ואל אלהינו
כי ירבה לסלוח כי לא
מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם
יהוה כי גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם
כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל כן יהיה
דברי אשר יצא מפי
לא ישוב אלי ריקם כי
אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו
לפניכם רנה וכל עצי
השדה ימחאו כף תחת

מחשבותיכם ב כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ס

הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה
ליהוה לשם לאות עולם
לא יכרת
כה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות אשרי
אנוש יעשה זאת ובן
אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע
ואל יאמר בן הנכר
הנלוה אל יהוה לאמר
הבדל יבדילני יהוה
מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ
יבש
כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד
ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר
לא יכרת
ובני הנכר הנלוים
על יהוה לשרתו ולאהבה

את שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי
והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי
עלתיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל העמים
נאם אדני יהוה מקבץ
נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו כל חיתו
שדי אתיו לאכל כל
חיתו ביער׃
צפו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא
יוכלו לנבח הזים שכבים
אהבי לנום׃ והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו׃ אתיו
אקחה יין ונסבאה שכר
והיה כזה יום מחר גדול
יתר מאד׃ הצדיק אבד
ואין איש שם על לב
ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק׃ יבוא שלום ינוחו

על משכבותם הלך נכחו׃
ואתם קרבו הנה
בני עננה זרע מנאף
ותזנה׃ על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה תאריכו
לשון הלוא אתם ילדי
פשע זרע שקר׃ הנחמים
באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים׃
בחלקי נחל חלקך הם
הם גורלך גם להם שפכת
נסך העלית מנחה העל
אלה אנחם׃ על הר גבה
ונשא שמת משכבך גם שם
עלית לזבח זבח׃ ואחר הדלת
והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם
יד חזית׃ ותשרי למלך
בשמן ותרבי רקחיך
ותשלחי ציריך עד מרחק
ותשפילי עד שאול׃ ברב
דרכך יגעת לא אמרת
נואש חית ידך מצאת
על כן לא חלית׃ ואת מי
דאגת ותיראי כי תכזבי

ואותי לא זכרת לא שמת
על לבך הלא אני מחשה
ומעלם ואותי לא תיראי׃
אני אגיד צדקתך ואת
מעשיך ולא יועילוך׃
בזעקך יצילך קבוציך
ואת כלם ישא רוח יקח
הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי׃
ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך
עמי׃ כי כה
אמר רם ונשא שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל
רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים׃ כי
לא לעולם אריב ולא
לנצח אקצוף כי רוח
מלפני יעטוף ונשמות
אני עשיתי׃ בעון בצעו
קצפתי ואכהו הסתר
ואקצף וילך שובב בדרך
לבו׃ דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנחהו ואשלם נחמים
לו ולאבליו׃ בורא ניב
שפתים שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יהוה

ורפאתיו׃ והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש וטיט׃
אין שלום אמר אלהי
לרשעים׃
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם׃ ואותי
יום יום ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא
עזב ישאלוני משפטי צדק
קרבת אלהים יחפצון׃ למה
צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכל
עצביכם תנגשו׃ הן לריב
ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו
כיום להשמיע במרום
קולכם׃ הכזה יהיה צום
אבחרהו יום ענות אדם
נפשו הלכף כאגמן ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון
ליהוה׃ הלוא זה צום
אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה

ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו׃ הלוא
פרס לרעב לחמך ועניים
מרודים תביא בית כי תראה
ערם וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם׃ אז יבקע
כשחר אורך וארכתך
מהרה תצמח והלך לפניך
צדקך כבוד יהוה יאספך׃
אז תקרא ויהוה יענה
תשוע ויאמר הנני אם
תסיר מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר און׃ ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה
תשביע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצהרים׃
ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמתיך
יחליץ והיית כגן רוה
וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו׃ ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי דור
ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משבב נתיבות
לשבת׃ אם תשיב משבת
רגלך עשות חפצך ביום
קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד

וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר׃
אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי
ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה
דבר׃
הן לא קצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה אזנו
משמוע׃ כי אם עונתיכם
היו מבדלים בינכם לבין
אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם משמוע׃
כי כפיכם נגאלו בדם
ואצבעותיכם בעון
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולה תהגה׃ אין
קרא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא הרו עמל
והוליד און׃ ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש יארגו
האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה׃
קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם׃ רגליהם

לרע ירצו וימהרו לשפך
דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר
במסלותם דרך שלום לא
ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו להם
כל דרך בה לא ידע שלום
על כן רחק משפט ממנו
ולא תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך ׃ נגששה
כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים
נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממנו
כי רבו פשעינו נגדך
וחטאותינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום ׃ פשע וכחש
ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה
הרו והגו מלב דברי שקר
והסג אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא ׃ ותהי

האמת נעדרת וסר מרע
משתולל וירא יהוה וירע
בעיניו כי אין משפט ׃
וירא כי אין איש וישתומם
כי אין מפגיע ותושע
לו זרעו וצדקתו היא
סמכתהו ׃ וילבש צדקה
כשרין וכובע ישועה
בראשו וילבש בגדי
נקם תלבשת ויעט כמעיל
קנאה ׃ כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול
ישלם ׃ וייראו ממערב
את שם יהוה וממזרח
שמש את כבודו כי יבוא
כנהר צר רוח יהוה נססה
בו ׃ ובא לציון גואל ולשבי
פשע ביעקב נאם יהוה ׃
ואני זאת בריתי אותם
אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם ׃
קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך

זרח ׃ כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאמים ועליך
יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה ׃ והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך ׃ שאי
סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך
על צד תאמנה ׃ אז תראי
ונהרת ופחד ורחב לבבך
כי יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך ׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו ׃ כל צאן קדר
יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון
מזבחי ובית תפארתי
אפאר ׃ מי אלה כעב
תעופינה וכיונים אל
ארבתיהם ׃ כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי
פארך ׃ ובנו בני נכר חמתיך

אכבד ב כי מכבדי אכבד ומקום רגלי אכבד
לאלף ב קמו ומאה לאלף הקטן יהיה

שנא ג חס שנא גזל בעולה ושנא [illegible]
[illegible]

אכרות ב מל ואכר אכרות לך ברית וברית
עולם אכרות

ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני
רחמתיך ופתחו שעריך
תמיד יומם ולילה לא
יסגרו להביא אליך חיל
גוים ומלכיהם נהוגים כי
הגוי והממלכה אשר לא
יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד והלכו אליך
שחוח בני מעניך והשתחוו
על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר
יהוה ציון קדוש ישראל
תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור וינקת
חלב גוים ושד מלכים
תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב תחת
הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת
העצים נחשת ותחת

האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך
צדקה לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר
בגבוליך וקראת ישועה
חומתיך ושעריך תהלה
לא יהיה לך עוד השמש
לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך
לתפארתך לא יבוא
עוד שמשך וירחך לא
יאסף כי יהוה יהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי
אבלך ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו
מטעי קרי ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר הקטן
יהיה לאלף והצעיר
לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה
רוח אדני יהוה
עלי יען משח יהוה אתי
לבשר ענוים שלחני
לחבש לנשברי לב
לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח
לקרא שנת רצון ליהוה

ויום נקם לאלהינו לנחם
כל אבלים לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר
תחת אפר שמן ששון
תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא
להם אילי הצדק מטע
יהוה להתפאר ובנו
חרבות עולם שממות
ראשנים יקוממו וחדשו
ערי חרב שממות דור
ודור ועמדו זרים ורעו
צאנכם ובני נכר אכריכם
וכרמיכם ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו יאמר לכם חיל
גוים תאכלו ובכבודם
תתימרו תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו
חלקם לכן בארצם
משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם כי
אני יהוה אהב משפט
שנא גזל בעולה ונתתי
פעלתם באמת וברית
עולם אכרות להם ונודע
בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם

חלב ב וינקת חלב גוים וחד חלב עזים וחד
חמאת בקר וחלב צאן

ומקום ג ומקום רגלי ומקום משכן כבודך ומקום
[illegible] והיה לך ב לאור עולם [illegible]

עולה בעולה ב מל בסיפ [illegible]
שנא גזל בעולה

אשקוט ג מל אשקוטה ואביטה ולמען ירושלם לא אשקוט כי עתה שכבתי ואשקוט

ישע ה׳ הדריכו שמוש כי הלבישני וכתניה ילביש וקדרים שגבו ירחיקו בעו

חפצי בה ב׳ ושם אמו כי לך יקרא

יכירום כי הם זרע ברך
יהוה:
שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה: כי
כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן
אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים:
למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלם לא
אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד
יבער: וראו גוים צדקך
וכל מלכים כבודך וקרא
לך שם חדש אשר פי
יהוה יקבנו: והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצנוף
מלוכה בכף אלהיך: לא
יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד
שממה כי לך יקרא חפצי
בה ולארצך בעולה כי
חפץ יהוה בך וארצך
תבעל: כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך

ומשוש חתן על כלה
ישיש עליך אלהיך: על
חומתיך ירושלם הפקדתי
שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכרים
את יהוה אל דמי לכם:
ואל תתנו דמי לו עד יכונן
ועד ישים את ירושלם
תהלה בארץ: נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני
נכר תירושך אשר יגעת
בו: כי מאספיו יאכלהו
והללו את יהוה ומקבציו
ישתהו בחצרות קדשי:
עברו עברו בשערים
פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים: הנה
יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו:
וקראו להם עם הקדש
גאולי יהוה ולך יקרא
דרושה עיר לא נעזבה:
מי זה בא מאדום

חמוץ בגדים מבצרה
זה הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע:
מדוע אדם ללבושך
ובגדיך כדרך בגת: פורה
דרכתי לבדי ומעמים
אין איש אתי ואדרכם
באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל
מלבושי אגאלתי: כי
יום נקם בלבי ושנת גאולי
באה: ואביט ואין עזר
ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי
היא סמכתני: ואבוס
עמים באפי ואשכרם
בחמתי ואוריד לארץ
נצחם: חסדי יהוה
אזכיר תהלת יהוה כעל
כל אשר גמלנו יהוה ורב
טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמיו וכרב חסדיו:
ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע: בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו
הושיעם באהבתו ובחמלתו

דמי ג אל דמי לכם ואל תתנו דמי אלהים אל דמי לך

לבית ישראל ל׳ חסדי יהוה ... וכל יחזקאל ... ישראל ... מלאך ב׳ ... ומלאך פניו המלאך הגואל ... וכל דסמיך לאחריו דכות

ובמחמד ב׳ בבקעה תרד מידע נחשבנו ׃
ויהפך ב׳ להם לאויב ׃

ומעולם ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס הלא אני מחשה
לא שמעו ומעולם עד עולם ׃

לא ג׳ מל׳ לא אכל אכל חיובי לא הידעתם
לא ידעת שמיהם ׃

הוא גאלם וינטלם וינשאם
כל ימי עולם והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו
ויהפך להם לאויב הוא
נלחם בם ויזכר ימי עולם
משה עמו איה המעלם
מים את רעי צאנו איה
השם בקרבו את רוח
קדשו מוליך לימין משה
זרוע תפארתו בוקע מים
מפניהם לעשות לו שם
עולם מוליכם בתהמות
כסוס במדבר לא יכשלו
כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת
הבט משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון
מעיך ורחמיך אלי
התאפקו כי אתה אבינו
כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם
שמך למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען

עבדיך שבטי נחלתך׃
למצער ירשו עם קדשך
צרינו בוססו מקדשך׃
היינו מעולם לא משלת
בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו׃ כקדח
אש המסים מים תבעה
אש להודיע שמך לצריך
מפניך גוים ירגזו׃ בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת
מפניך הרים נזלו׃
ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה
למחכה לו׃ פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע׃
ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל
כעלה כלנו ועוננו כרוח
ישאנו׃ ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי
הסתרת פניך ממנו ותמוגנו
ביד עוננו׃ ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר

ואתה יצרנו ומעשה
ידך כלנו׃ אל תקצף
יהוה עד מאד ואל לעד
תזכר עון הן הבט נא
עמך כלנו׃ ערי קדשך
היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלם שממה׃
בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך אבתינו
היה לשרפת אש וכל
מחמדינו היה לחרבה׃
העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותעננו עד מאד׃

נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי׃
פרשתי ידי כל היום אל
עם סורר ההלכים
הדרך לא טוב אחר
מחשבתיהם׃ העם
המכעיסים אתי על פני
תמיד זבחים בגנות
ומקטרים על הלבנים׃
הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים

בוקע ב׳ מל׳ בוקע מים בוקע עמים ׃ וחד
... ובקע בארץ ... חס ׃

האזינו ג׳ ומעולם לא שמעו ... נבאים
ותמשך עליהם ׃

צדקותינו ג׳ ונהי כטמא ...
... צדקותינו ׃

בשר החזיר ופרק פגלים
כליהם׃ האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך
אלה עשן באפי אש
יקדת כל היום׃ הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם
שלמתי ושלמתי על
חיקם׃ עונתיכם ועונת
אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפוני
ומדתי פעלתם ראשנה
על חיקם׃
כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול
ואמר אל תשחיתהו כי
ברכה בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית
הכל׃ והוצאתי מיעקב
זרע ומיהודה יורש הרי
וירשוה בחירי ועבדי
ישכנו שמה׃ והיה השרון
לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר
דרשוני׃ ואתם עזבי יהוה
השכחים את הר קדשי
הערכים לגד שלחן

והממלאים למני ממסך׃
ומניתי אתכם לחרב וכלכם
לטבח תכרעו יען קראתי
ולא עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הנה עבדי ישתו
ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו׃ הנה
עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר
רוח תילילו׃ והנחתם
שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה
ולעבדיו יקרא שם אחר׃
אשר המתברך בארץ
יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע
באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי
נסתרו מעיני׃ כי הנני
בורא שמים חדשים וארץ
חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה

על לב׃ כי אם שישו וגילו
עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלם
גילה ועמה משוש׃ וגלתי
בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול
בכי וקול זעקה׃ לא יהיה
משם עוד עול ימים וזקן
אשר לא ימלא את ימיו
כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה
שנה יקלל׃ ובנו בתים
וישבו ונטעו כרמים
ואכלו פרים׃ לא יבנו
ואחר ישב לא יטעו
ואחר יאכל כי כימי העץ
ימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחירי׃ לא ייגעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי
זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם׃ והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני
אשמע׃ זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה כבקר
יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו

זובח ב׳ מל חד מל בראשה וחד יס במצעה זובח ישר ונדר וזבח משחת ׃

לבנה ב׳ חס כל אוריתא מזכיר לבנה ׃

ואי זה ד׳ ואי זה מקום והחכמה והחכמה מי הוא זה ׃

בכל הר קדשי אמר יהוה׃
כה אמר יהוה
השמים כסאי והארץ הדם
רגלי אי זה בית אשר תבנו
לי ואי זה מקום מנוחתי ואת
כל אלה ידי עשתה ויהיו
כל אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח
וחרד על דברי׃ שוחט השור
מכה איש זובח השה ערף
כלב מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה׃
גם אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃ שמעו
דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו׃ קול שאון מעיר
קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו׃ בטרם

תחיל ילדה בטרם יבוא חבל
לה והמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה׃ האני
אשביר ולא אוליד יאמר
יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך׃
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו
אתה משוש כל המתאבלים
עליה׃ למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃
כי כה אמר יהוה
הנני נטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד
גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו׃
כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו׃ וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו
וזעם את איביו׃ כי

הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי
אש׃ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו
חללי יהוה׃ המתקדשים
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו נאם
יהוה׃ ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה
לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את
כבודי׃ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים
אל הגוים תרשיש פול
ולוד משכי קשת תבל
ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את
שמעי ולא ראו את
כבודי והגידו את כבודי
בגוים׃ והביאו את כל
אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות
על הר קדשי ירושלם

ול דברי ב׳ וחרד על דברי כי שקד אני על ד׳ ׃ ונודעה ב והחטאת יד יהוה ׃

נשפט ה׳ כי באש הנני נשפט אותך נשפט והוא דאיש נשפט באמונה איש הכב׳ נשפט ׃

אל הגוים ה׳ ושמתי בהם ויבוא אל הגוים ... ואחד אחד לכבוד שלחני שפט ...

אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה
בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה וְגַם
מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם
אָמַר יְהוָה כִּי כַאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן
יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם וְהָיָה
מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי
שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל
בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֺת לְפָנַי אָמַר
יְהוָה וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי
הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי
תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם
לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן
לְכָל בָּשָׂר:

סכום הפסוקים של ספר
אלף ומאתים ותשעים
ואחד

דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּן חִלְקִיָּהוּ
מִן הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת
בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן אֲשֶׁר הָיָה
דְבַר יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי
יֹאשִׁיָּהוּ בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ
יְהוּדָה בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְמָלְכוֹ וַיְהִי בִּימֵי

יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה עַד תֹּם עַשְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקִיָּהוּ
בֶן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
עַד גְּלוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם בַּחֹדֶשׁ
הַחֲמִישִׁי:
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
בְּטֶרֶם אֶצָּרְךָ בַבֶּטֶן
יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא
מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ נָבִיא
לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ: וָאֹמַר אֲהָהּ
אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא
יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי נַעַר אָנֹכִי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
אַל תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי
עַל כָּל אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֲךָ
תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ
תְּדַבֵּר: אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּלֶךָ נְאֻם
יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת
יָדוֹ וַיַּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי
בְּפִיךָ: רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ
הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל
הַמַּמְלָכוֹת לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ
וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס לִבְנוֹת
וְלִנְטוֹעַ:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
מָה אַתָּה רֹאֶה יִרְמְיָהוּ
וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי
רֹאֶה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי שֹׁקֵד
אֲנִי עַל דְּבָרִי לַעֲשֹׂתוֹ:
וַיְהִי דְבַר יְהוָה
אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה
אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר סִיר
נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי
צָפוֹנָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָי
מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל
כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: כִּי הִנְנִי
קֹרֵא לְכָל מִשְׁפְּחוֹת
מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם יְהוָה
וּבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ כִּסְאוֹ
פֶּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם וְעַל
כָּל חוֹמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל
כָּל עָרֵי יְהוּדָה: וְדִבַּרְתִּי
מִשְׁפָּטַי אוֹתָם עַל כָּל
רָעָתָם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי
וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם
וְאַתָּה תֶּאְזֹר מָתְנֶיךָ
וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֵת כָּל אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצַוֶּךָּ
אַל תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן

ג מיחד בחד לשן לא יהיה לכהנים ולוים וגם מהם
אקח לכהנים ללוים ולכהנים הלוים לא יכרת ○

אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה וגם
מהם אקח לכהנים ללוים
אמר יהוה כי כאשר
השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם יהוה כן
יעמד זרעכם ושמכם והיה
מדי חדש בחדשו ומדי
שבת בשבתו יבוא כל
בשר להשתחות לפני אמר
יהוה ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם
לא תכבה והיו דראון
לכל בשר:

סכום הפסוקים שלספר
אלף ומאתים ותשעים
ואחד ○

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה
דבר יהוה אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו ויהי בימי

על הגוים ה ראה הפקדתיך שפך חמתך ירמיהו
גדול אשר היה הממלכות ○

ולנטוע ג ב מל וחד חס ראה ורגע אדבר והיה כאשר
שקדתי ○ וחד לנטע שמים וליסד ארץ ○

יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בן יאשיהו מלך יהודה
עד גלות ירושלם בחדש
החמישי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא
מרחם הקדשתיך נביא
לגוים נתתיך ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא ידע
עתי דבר כי נער אנכי:
ויאמר יהוה אלי
אל תאמר נער אנכי כי
על כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר אל תירא מפניהם
כי אתך אני להצלך נאם
יהוה וישלח יהוה את
ידו ויגע על פי ויאמר
יהוה אלי הנה נתתי דברי
בפיך ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס לבנות
ולנטוע:

להרוס ג מל ולהאביד ולהרוס חמה יבנו
ואני אהרוס הן אהרוס ולא יבנו ○

על כל ישבי הארץ ב מצפון תפתח כי חרב אני קרא ○
ויהי דבר יהוה אלי שנית ב סיר נפוח אנכי ○

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני
ראה ויאמר יהוה אלי
היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשתו
ויהי דבר יהוה
אלי שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר
נפוח אני ראה ופניו מפני
צפונה ויאמר יהוה אלי
מצפון תפתח הרעה על
כל ישבי הארץ כי הנני
קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו
פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל
כל ערי יהודה ודברתי
משפטי אותם על כל
רעתם אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למעשי ידיהם
ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך
אל תחת מפניהם פן

ופניו ג מפני צפונה ופניו למלחמה ופניו כמראה
ברק ○

אחתך לפניהם׃ ואני הנה
נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחמות
נחשת על כל הארץ
למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ׃
ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני נאם יהוה
להצילך׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך
לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה׃ קדש
ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם
נאם יהוה׃

שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית
ישראל׃ כה אמר יהוה
מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו׃ ולא

אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים
המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם׃
ואביא אתכם אל ארץ
הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה׃ הכהנים לא
אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני
והרעים פשעו בי והנביאים
נבאו בבעל ואחרי לא
יועלו הלכו׃ לכן עד
אריב אתכם נאם יהוה
ואת בני בניכם אריב׃
כי עברו איי כתיים וראו
וקדר שלחו והתבוננו
מאד וראו הן היתה
כזאת׃ ההימיר גוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי
המיר כבודו בלוא יועיל׃
שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם

יהוה׃ כי שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות
בארת נשברים אשר
לא יכלו המים׃ העבד
ישראל אם יליד בית
הוא מדוע היה לבז׃
עליו ישאגו כפרים נתנו
קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתה מבלי
ישב׃ גם בני נף ותחפנס
ירעוך קדקד׃ הלוא זאת
תעשה לך עזבך את
יהוה אלהיך בעת מוליכך
בדרך׃ ועתה מה לך לדרך
מצרים לשתות מי שחור
ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר׃ תיסרך
רעתך ומשבותיך תוכחך
ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות׃ כי
מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ותאמרי
לא אעבוד כי על כל
גבעה גבהה ותחת כל עץ

לעץ ג ימיצ אמרים לעץ הוי אמר לעץ כי יש
לעץ תקוה ס

כי על כל אלה ב לא במחתרת יביאך האלהים ס
ירמיהו אך שב אפו ממני הושע כי שב אפי ממנו ס

אותך ג ול בסיפ הנני נשפט אותך הנוטע אוזן
כל מאהביך שכחוך ס

רעינו את צעה זנה ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע
אמת ואיך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה כי אם
תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני יהוה איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי
הבעלים לא הלכתי ראי
דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת
דרכיה פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה רוח
תאנתה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם
אלך כבשת גנב כי ימצא
כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם
וכהניהם ונביאיהם אמרים
לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתנו כי פנו אלי
ערף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה

והושיענו ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו
אם יושיעוך בעת רעתך
כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה
למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם
יהוה לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית הדור
אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע
אמרו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך התשכח
בתולה עדיה כלה
קשריה ועמי שכחוני
ימים אין מספר מה
תיטבי דרכך לבקש
אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא
במחתרת מצאתים כי
על כל אלה ותאמרי כי
נקיתי אך שב אפו ממני

הנני נשפט אותך על אמרך
לא חטאתי מה תזלי
מאד לשנות את דרכך
גם ממצרים תבושי כאשר
בשת מאשור גם מאת
זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם לאמר
הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה
לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלוא חנוף תחנף
הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי
נאם יהוה שאי עיניך על
שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך וימנעו רביבים
ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הכלם הלוא מעתה
קראתי לי אבי אלוף
נעורי אתה הינטר לעולם
אם ישמר לנצח הנה
דברת ותעשי הרעות

נאם אדני יהוה ז מקבץ נדחי ישראל כי אם תכבסי שמעו ודעו וקטר מחמץ והילילו שירות והבאתי חשמש
והשלחתי רעב וכל יחזקאל דכותהון בר מן ד חזו שוא הלוא מחזה שוא את זמתך ונתתי רוחי ס

תיצאי ג גם מאת זה כי עתה ויצאי מקדשי
טוב בתי באמצאי ס

ותוכל
ויאמר יהוה אלי בימי
יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם ואמר
אחרי עשותה את כל
אלה אלי תשוב ולא שבה
ותראה בגודה אחותה
יהודה וארא כי על כל
אדות אשר נאפה משבה
ישראל שלחתיה ואתן
את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם היא
והיה מקל זנותה ותחנף
את הארץ ותנאף את
האבן ואת העץ וגם בכל
זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה
כי אם בשקר נאם יהוה
ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשה משבה
ישראל מבגדה יהודה
הלך וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת

שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם
יהוה לא אטור לעולם
אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי
את דרכיך לזרים תחת
כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה שובו
בנים שובבים נאם יהוה
כי אנכי בעלתי בכם
ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון
ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל
והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב ולא יזכרו
בו ולא יפקדו ולא
יעשה עוד בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל
הגוים לשם יהוה לירו
לירושלם ולא ילכו עוד

אחרי שררות לבם הרע
בימים ההמה ילכו
בית יהודה על בית ישראל
ויבאו יחדו מארץ צפון
על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם ואנכי
אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ
חמדה נחלת צבי צבאות
גוים ואמר אבי תקראו
לי ומאחרי לא תשובו
אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה קול על
שפיים נשמע בכי תחנוני
בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה
אלהיהם שובו בנים
שובבים ארפה משובתיכם
הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכן לשקר
מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל והבשת
אכלה את יגיע אבותינו
מנעורינו את צאנם ואת
בקרם את בניהם ואת

בנותיהם נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליהוה
אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו׃
אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני
ולא תנוד ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו׃
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קצים׃ המלו ליהוה
והסרו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי
ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה
מפני רע מעלליכם׃
הגידו ביהודה ובירושלם
השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר׃

שאו נס ציונה העיזו אל
תעמדו כי רעה אנכי
מביא מצפון ושבר גדול׃
עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא
ממקומו לשום ארצך
לשמה עריך תצינה
מאין יושב׃ על זאת
חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון
אף יהוה ממנו׃

והיה ביום ההוא נאם
יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו
הכהנים והנביאים יתמהו׃
ואמר אהה אדני
יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם
לאמר שלום יהיה לכם
ונגעה חרב עד הנפש׃
בעת ההיא יאמר לעם
הזה ולירושלם רוח
צח שפיים במדבר דרך
בת עמי לוא לזרות ולוא
להבר׃ רוח מלא מאלה
יבוא לי עתה גם אני

אדבר משפטים אותם׃
הנה כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃
כבסי מרעה לבך
ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך׃ כי קול
מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ הזכירו
לגוים הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם׃ כשמרי
שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם יהוה׃
דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי
מר כי נגע עד לבך׃

מעי מעי אחולה קירות
לבי המה לי לבי לא
אחריש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל
הארץ פתאם שדדו

אורם ג׳ לא יהלו אורם ואל השמים ואין אורם ומנע מרשעים אורם

ברחת ב׳ מפני שרי גבורתי ברחת כל העיר ובהו ב׳ והארץ היתה ... וראיתי את הארץ

אשמעה ב׳ עד מתי אשמעה מה ידבר ... עמדו ואשמעה

אהלי רגע יריעתי עד מתי
אראה נס אשמעה קול
שופר׃
כי אויל עמי אותי לא
ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים המה
להרע ולהיטיב לא ידעו׃
ראיתי את הארץ והנה
תהו ובהו ואל השמים
ואין אורם ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות
התקלקלו׃ ראיתי והנה
אין האדם וכל עוף השמים
נדדו׃ ראיתי והנה הכרמל
המדבר וכל עריו נתצו
מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל
הארץ וכלה לא אעשה
על זאת תאבל הארץ
וקדרו השמים ממעל
על כי דברתי זמתי ולא
נחמתי ולא אשוב ממנה׃
מקול פרש ורמה קשת
ברחת כל העיר באו
בעבים ובכפים עלו כל
העיר עזובה ואין יושב

בהן איש׃ ואתי שדוד מה
תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא תתיפי
מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו׃ כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח
תפרש כפיה אוי נא לי
כי עיפה נפשי להרגים׃

שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה
משפט מבקש אמונה
ואסלח לה׃ ואם חי יהוה
יאמרו לכן לשקר ישבעו׃
יהוה עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו
כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב׃ ואני אמרתי אך
דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם׃ אלכה לי אל
הגדלים ואדברה אותם

כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו
מוסרות׃ על כן הכם
אריה מיער זאב ערבות
ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם׃ אי
לזאת אסלוח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגדדו׃
סוסים מיזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו
יצהלו׃ העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי׃ עלו
בשרותיה ושחתו וכלה
אל תעשו הסירו
נטישותיה כי לוא ליהוה
המה׃ כי בגוד בגדו בי
בית ישראל ובית יהודה
נאם יהוה׃ כחשו ביהוה
ויאמרו לוא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב

נתצו ב׳ וכל עריו נתצו והדרכים נתצו ממתו וחד והרסו ...

ורמה ב׳ מקול פרש ורמה בני אפרים נושקי רומי קשת ...

יאמרו ג׳ ואם חי יהוה ... כבוד מלכותך יאמרו

ולא תשמע ד׳ לא תאבה לו ואם יפנה לבבך גוי לא תדע לשנו עד אנה יהוה ׃

אעשה אתכם ב׳ וגם אנכי אעשה אתכם וגם בימים ההמה ׃

בבית יעקב ב׳ הגידו זאת שמעו והעידו ׃

ורעב לוא נראה והנביאים
יהיו לרוח והדבר אין בהם
כה יעשה להם
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לאש והעם
הזה עצים ואכלתם׃
הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל
נאם יהוה גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא גוי לא
תדע לשנו ולא תשמע
מה ידבר׃ אשפתו כקבר
פתוח כלם גבורים׃ ואכל
קצירך ולחמך יאכלו
בניך ובנותיך יאכל
צאנך ובקרך יאכל
גפנך ותאנתך ירשש
ערי מבצריך אשר אתה
בטח בהנה בחרב׃ וגם
בימים ההמה נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה׃
והיה כי תאמרו תחת
מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמרת
אליהם כאשר עזבתם

אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצכם כן תעבדו
זרים בארץ לא לכם׃
הגידו זאת בבית יעקב
והשמיעוה ביהודה
לאמר שמעו נא זאת
עם סכל ואין לב עינים
להם ולא יראו אזנים
להם ולא ישמעו׃
האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול גבול
לים חק עולם ולא
יעברנהו ויתגעשו ולא
יוכלו והמו גליו ולא
יעברנהו׃ ולעם הזה היה
לב סורר ומורה סרו
וילכו׃ ולא אמרו בלבבם
נירא נא את יהוה
אלהינו הנתן גשם יורה
ומלקוש בעתו שבעת
חקות קציר ישמר
לנו׃ עונותיכם הטו אלה
וחטאותיכם מנעו
הטוב מכם׃ כי נמצאו
בעמי רשעים ישור

כשך יקושים הציבו משחית
אנשים ילכדו׃ ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מלאים
מרמה על כן גדלו ויעשירו׃
שמנו עשתו גם עברו
דברי רע דין לא דנו דין
יתום ויצליחו ומשפט
אביונים לא שפטו׃ העל
אלה לא אפקד נאם
יהוה אם בגוי אשר כזה
לא תתנקם נפשי׃
שמה ושערורה
נהיתה בארץ׃ הנביאים
נבאו בשקר והכהנים
ירדו על ידיהם ועמי
אהבו כן ומה תעשו
לאחריתה׃ העזו בני
בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר
ועל בית הכרם שאו
משאת כי רעה נשקפה
מצפון ושבר גדול׃ הנוה
והמענגה דמיתי בת
ציון׃ אליה יבאו רעים
ועדריהם תקעו עליה
אהלים סביב רעו איש
את ידו׃ קדשו עליה

שבעת ד׳ חקות קציר ישבעי שבעות חג שבעות ... שבעות ... שבעת כתב ׃

משאת ג׳ ועל בית הכרם שאו משאת משאת עליה חרפה ויתן משאת ביד ... וחד ארוחה ומשאת ׃

דמיתי ב׳ הנוה והמענגה דמיתי לקאת מדבר ׃ וחד ודמיתי אמך ׃

קומו ונעלה ג בצהרים בלילה ציון ׃ וחד׃ ויאמרו קומה ונעלה עליהם׃

מִלְחָמָה קוּמוּ וְנַעֲלֶה
בַצָּהֳרָיִם אוֹי לָנוּ כִּי פָנָה הַיּוֹם
כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב׃ קוּמוּ
וְנַעֲלֶה בַלַּיְלָה וְנַשְׁחִיתָה
אַרְמְנוֹתֶיהָ׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת ו
כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ עַל
יְרוּשָׁלִַם סֹלְלָה הִיא הָעִיר
הָפְקַד כֻּלָּהּ עֹשֶׁק בְּקִרְבָּהּ
כְּהָקִיר בּוֹר מֵימֶיהָ כֵּן ז
הֵקֵרָה רָעָתָהּ חָמָס וָשֹׁד
יִשָּׁמַע בָּהּ עַל פָּנַי תָּמִיד
חֳלִי וּמַכָּה׃ הִוָּסְרִי יְרוּשָׁלִַם ח
פֶּן תֵּקַע נַפְשִׁי מִמֵּךְ פֶּן
אֲשִׂימֵךְ שְׁמָמָה אֶרֶץ
לוֹא נוֹשָׁבָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹלֵל ט
יְעוֹלְלוּ כַגֶּפֶן שְׁאֵרִית
יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר
עַל סַלְסִלּוֹת׃ עַל מִי י
אֲדַבְּרָה וְאָעִידָה וְיִשְׁמָעוּ
הִנֵּה עֲרֵלָה אָזְנָם וְלֹא
יוּכְלוּ לְהַקְשִׁיב הִנֵּה דְבַר
יְהוָה הָיָה לָהֶם לְחֶרְפָּה
לֹא יַחְפְּצוּ בוֹ׃ וְאֵת חֲמַת יא
יְהוָה מָלֵאתִי נִלְאֵיתִי
הָכִיל שְׁפֹךְ עַל עוֹלָל בַּחוּץ

ביר קרי

מלאתי ג ב מל וחד חס א ואת חמת יהוה ואולם אנכי מלאתי כח כי מלותי מלים׃

בוצע ב מל כי מקטנם ועד גדולם עכר ביתו בוצע בצע׃

וְעַל סוֹד בַּחוּרִים יַחְדָּו
כִּי גַם אִישׁ עִם אִשָּׁה
יִלָּכֵדוּ זָקֵן עִם מְלֵא יָמִים
וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים יב
שָׂדוֹת וְנָשִׁים יַחְדָּו כִּי
אַטֶּה אֶת יָדִי עַל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה׃ כִּי יג
מִקְּטַנָּם וְעַד גְּדוֹלָם כֻּלּוֹ
בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנָּבִיא וְעַד
כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה שָּׁקֶר׃
וַיְרַפְּאוּ אֶת שֶׁבֶר עַמִּי יד
עַל נְקַלָּה לֵאמֹר שָׁלוֹם
שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ הֹבִישׁוּ טו
כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בּוֹשׁ
לֹא יֵבֹשׁוּ גַּם הַכְלִים לֹא
יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַנֹּפְלִים
בְּעֵת פְּקַדְתִּים יִכָּשְׁלוּ
אָמַר יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ טז
עַל דְּרָכִים וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ
לִנְתִבוֹת עוֹלָם אֵי זֶה
דֶרֶךְ הַטּוֹב וּלְכוּ בָהּ
וּמִצְאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם
וַיֹּאמְרוּ לֹא נֵלֵךְ׃ וַהֲקִמֹתִי יז
עֲלֵיכֶם צֹפִים הַקְשִׁיבוּ
לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ לֹא
נַקְשִׁיב׃ לָכֵן שִׁמְעוּ יח

חצי המקרא

כי כה אמר יהוה צבאות ה׳ כרות עצה אר העמדים עוד אחת אחר כבוד כאשר זממתי׃

כל טיפחה כלה כתב בר מן ב כתב כלו כי מקטנם ב בו׃

הַגּוֹיִם וּדְעִי עֵדָה אֶת
אֲשֶׁר בָּם׃ שִׁמְעִי הָאָרֶץ יט
הִנֵּה אָנֹכִי מֵבִיא רָעָה
אֶל הָעָם הַזֶּה פְּרִי
מַחְשְׁבוֹתָם כִּי עַל דְּבָרַי
לֹא הִקְשִׁיבוּ וְתוֹרָתִי
וַיִּמְאֲסוּ בָהּ׃ לָמָּה זֶּה כ
לִי לְבוֹנָה מִשְּׁבָא תָבוֹא
וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ
מֶרְחָק עֹלוֹתֵיכֶם לֹא
לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם לֹא
עָרְבוּ לִי׃ לָכֵן כֹּה אָמַר כא
יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶל הָעָם
הַזֶּה מִכְשֹׁלִים וְכָשְׁלוּ
בָם אָבוֹת וּבָנִים יַחְדָּו
שָׁכֵן וְרֵעוֹ יֹאבֵדוּ׃ ואבדו

כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עַם כב
בָּא מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְגוֹי
גָּדוֹל יֵעוֹר מִיַּרְכְּתֵי
אָרֶץ׃ קֶשֶׁת וְכִידוֹן כג
יַחֲזִיקוּ אַכְזָרִי הוּא וְלֹא
יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמֶה
וְעַל סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ
כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ
בַּת צִיּוֹן׃ שָׁמַעְנוּ אֶת כד
שָׁמְעוֹ רָפוּ יָדֵינוּ צָרָה

כה אמר יהוה ח בטע בסיפ הנה עם [illegible]

קדש ליהוה

לא ימכר

החזקתנו חיל כיולדה׃
אל תצאו השדה ובדרך
אל תלכי כי חרב לאויב
מגור מסביב׃ בת עמי
חגרי שק והתפלשי
באפר אבל יחיד עשי
לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו׃
בחון נתתיך בעמי מבצר
ותדע ובחנת את דרכם׃
כלם סרי סוררים הלכי
רכיל נחשת וברזל כלם
משחיתים המה׃ נחר
מפח מאשתם עפרת
לשוא צרף צרוף ורעים
לא נתקו׃ כסף נמאס
קראו להם כי מאס יהוה
בהם׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
לאמר׃ עמד בשער בית
יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים
האלה להשתחות ליהוה׃
כה אמר יהוה

צבאות אלהי ישראל
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום
הזה׃ אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה
היכל יהוה המה׃ כי אם
היטיב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם
אם עשו תעשו משפט
בין איש ובין רעהו׃ גר
יתום ואלמנה לא
תעשקו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים לא
תלכו לרע לכם׃ ושכנתי
אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃
הנה אתם בטחים לכם
על דברי השקר לבלתי
הועיל׃ הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי
אלהים אחרים אשר
לא ידעתם׃ ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה

אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות
האלה׃ המערת פרצים
היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי
נאם יהוה׃ כי לכו נא אל
מקומי אשר בשילו
אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר
עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר
אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם
ולא עניתם׃ ועשיתי לבית
אשר נקרא שמי עליו
אשר אתם בטחים בו
ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ והשלכתי
אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם
את כל זרע אפרים׃
נ

ואתה אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תשא בעדם רנה
ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך׃ האינך
ראה מה המה עשים בערי
יהודה ובחצות ירושלם׃
הבנים מלקטים עצים
והאבות מבערים את
האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני׃ האתי הם
מכעסים נאם יהוה הלוא
אתם למען בשת פניהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ
השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה׃

כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עלותיכם ספו
על זבחיכם ואכלו בשר׃
כי לא דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציא

אותם מארץ מצרים על
דברי עולה וזבח׃ כי אם
את הדבר הזה צויתי
אותם לאמר שמעו
בקולי והייתי לכם ל
לאלהים ואתם תהיו לי
לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
במעצות בשררות לבם
הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה ו
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים יום
השכם ושלח׃ ולוא
שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם׃ ודברת
אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליך
וקראת אליהם ולא
יענוכה׃ ואמרת אליהם
זה הגוי אשר לוא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא

לקחו מוסר אבדה ה
האמונה ונכרתה מפיהם׃
גזי נזרך והשליכי
ושאי על שפים קינה
כי מאס יהוה ויטש את
דור עברתו׃ כי עשו בני
יהודה הרע בעיני נאם
יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו׃ ובנו במות
התפת אשר בגיא בן
הנם לשרף את בניהם
ואת בנתיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה
על לבי׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד
התפת וגיא בן הנם כי
אם גיא ההרגה וקברו
בתפת מאין מקום׃ והיתה
נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃ והשבתי
מערי יהודה
ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה כי לחרבה

תהיה הארץ׃ בעת ההיא
נאם יהוה ויציאו את
עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת
עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם׃ ושטחום
לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר
אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא יאספו
ולא יקברו לדמן על
פני האדמה יהיו׃ ונבחר
מות מחיים לכל השארית
הנשארים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל
המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות׃

ואמרת אליהם כה
אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא
ישוב׃ מדוע שובבה
העם הזה ירושלם

משבה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב׃
הקשבתי ואשמע לוא
כן ידברו אין איש נחם
על רעתו לאמר מה
עשיתי כלה שב במ׳
במרצותם כסוס שוטף
במלחמה׃ גם חסידה
בשמים ידעה מועדיה
ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי
לא ידעו את משפט
יהוה׃ איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת
יהוה אתנו אכן הנה
לשקר עשה עט שקר
ספרים׃ הבשו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר יהוה
מאסו וחכמת מה להם׃
לכן אתן את נשיהם
לאחרים שדותיהם
ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע
מנביא ועד כהן כלה
עשה שקר׃ וירפו את
שבר בת עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין

שלום׃ הבשו כי תועבה
עשו גם בוש לא יבשו
והכלים לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם
יכשלו אמר יהוה׃

אסף אסיפם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבל ואתן להם יעברום׃
על מה אנחנו ישבים
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו
ליהוה׃ קוה לשלום ואין
טוב לעת מרפה והנה
בעתה׃ מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה׃

כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה׃ מבליגיתי

דברתי ב̇ ראש פס̇ דברתי אליך דברתי אני עם לבי

נפוץ ב̇ פוז נפוץ על פני כל הארץ העצב נבזה
ערירי ב̇ ואנכי הולך ערירי כתבו

יפקדו ב̇ ומרב ימים יפקדו ולא יפקדו נאם יהוה

קדש ליהוה

לא ימכר

יקבר סחוב והשלך מהלאה
לשערי ירושלם׃
עלי הלבנון וצעקי
ובבשן תני קולך וצעקי
מעברים כי נשברו כל
מאהביך׃ דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא
אשמע זה דרכך מנעוריך
כי לא שמעת בקולי׃ כל
רעיך תרעה רוח ומאהביך
בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך׃
ישבתי בלבנון מקננתי
בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה׃
חי אני נאם יהוה כי אם
יהיה כניהו בן יהויקים
מלך יהודה חותם על
יד ימיני כי משם אתקנך׃
ונתתיך ביד מבקשי
נפשך וביד אשר אתה
יגור מפניהם וביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד הכשדים׃ והטלתי
אתך ואת אמך אשר
ילדתך על הארץ אחרת
אשר לא ילדתם שם

ושם תמותו׃ ועל הארץ
אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה
לא ישובו׃
העצב נבזה נפוץ האיש
הזה כניהו אם כלי אין
חפץ בו מדוע הוטלו הוא
וזרעו והשלכו על הארץ
אשר לא ידעו׃ ארץ
ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ כה אמר יהוה כתבו
את האיש הזה ערירי
גבר לא יצלח בימיו כי
לא יצלח מזרעו איש
ישב על כסא דוד ומשל
עוד ביהודה׃

הוי רעים מאבדים ומפצים
את צאן מרעיתי נאם
יהוה׃ לכן כה
אמר יהוה אלהי ישראל
על הרעים הרעים את
עמי אתם הפצתם את
צאני ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם
את רע מעלליכם נאם
יהוה׃ ואני אקבץ את

שארית צאני מכל הארצות
אשר הדחתי אתם שם
והשבתי אתהן על נויהן
ופרו ורבו׃ והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא ייראו
עוד ולא יחתו ולא יפקדו
נאם יהוה׃
הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה
בארץ׃ בימיו תושע
יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו׃

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמרו עוד
חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
מצרים׃ כי אם חי יהוה
אשר העלה ואשר הביא
את זרע בית ישראל
מארץ צפונה ומכל
הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם׃
נ

לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל ג̇ הנני מביא רעה
המלכים על הרעים ועתה

ילדתך ב̇ ואת אמך אשר ילדתך שמח הבלתי
ילדתך

ולא יאמרו ב̇ ולא יאמרו בגוים מחר
ולא יאמרו עוד חי יהוה

באפלה ב׳ כאשר ימשש העור באפלה ודרך רשעים כאפלה

שובה אף יהוה ב׳ לא ישוב אף יהוה ובהכנעו שב ממנו ושארא שובה חרון אף יהוה

מקרב ב׳ חס׳ חדשים מקרב באו האלהי מקרב

לַנְּבִאִים נִשְׁבַּר לִבִּי בְקִרְבִּי
רָחֲפוּ כָּל עַצְמוֹתַי הָיִיתִי
כְּאִישׁ שִׁכּוֹר וּכְגֶבֶר עֲבָרוֹ
יָיִן מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דִּבְרֵי
קָדְשׁוֹ׃ כִּי מְנָאֲפִים מָלְאָה
הָאָרֶץ כִּי מִפְּנֵי אָלָה אָבְלָה
הָאָרֶץ יָבְשׁוּ נְאוֹת מִדְבָּר
וַתְּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם
לֹא כֵן׃ כִּי גַם נָבִיא גַם כֹּהֵן
חָנֵפוּ גַּם בְּבֵיתִי מָצָאתִי
רָעָתָם נְאֻם יְהוָה׃ לָכֵן יִהְיֶה
דַרְכָּם לָהֶם כַּחֲלַקְלַקּוֹת
בָּאֲפֵלָה יִדַּחוּ וְנָפְלוּ בָהּ כִּי
אָבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה שְׁנַת
פְּקֻדָּתָם נְאֻם יְהוָה׃ וּבִנְבִיאֵי
שֹׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה
הִנַּבְּאוּ בַבַּעַל וַיַּתְעוּ אֶת
עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וּבִנְבִאֵי
יְרוּשָׁלִַם רָאִיתִי שַׁעֲרוּרָה
נָאוֹף וְהָלֹךְ בַּשֶּׁקֶר וְחִזְּקוּ
יְדֵי מְרֵעִים לְבִלְתִּי שָׁבוּ
אִישׁ מֵרָעָתוֹ הָיוּ לִי כֻלָּם
כִּסְדֹם וְיֹשְׁבֶיהָ כַּעֲמֹרָה׃

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עַל הַנְּבִאִים הִנְנִי מַאֲכִיל
אוֹתָם לַעֲנָה וְהִשְׁקִתִים

מֵי רֹאשׁ כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי
יְרוּשָׁלִַם יָצְאָה חֲנֻפָּה לְכָל
הָאָרֶץ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַל
תִּשְׁמְעוּ עַל דִּבְרֵי הַנְּבִאִים
הַנִּבְּאִים לָכֶם מַהְבִּלִים
הֵמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן לִבָּם
יְדַבֵּרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה׃ אֹמְרִים
אָמוֹר לִמְנַאֲצַי דִּבֶּר יְהוָה
שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְכֹל
הֹלֵךְ בִּשְׁרִרוּת לִבּוֹ אָמְרוּ
לֹא תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה׃
כִּי מִי עָמַד בְּסוֹד יְהוָה
וְיֵרֶא וְיִשְׁמַע אֶת דְּבָרוֹ
מִי הִקְשִׁיב דברו וַיִּשְׁמָע׃
הִנֵּה סַעֲרַת יְהוָה
חֵמָה יָצְאָה וְסַעַר מִתְחוֹלֵל
עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל׃
לֹא יָשׁוּב אַף יְהוָה עַד
עֲשֹׂתוֹ וְעַד הֲקִימוֹ מְזִמּוֹת
לִבּוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
תִּתְבּוֹנְנוּ בָהּ בִּינָה׃ לֹא
שָׁלַחְתִּי אֶת הַנְּבִאִים וְהֵם
רָצוּ לֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם
וְהֵם נִבָּאוּ׃ וְאִם עָמְדוּ
בְּסוֹדִי וְיַשְׁמִעוּ דְבָרַי
אֶת עַמִּי וִישִׁבוּם מִדַּרְכָּם

הָרָע וּמֵרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃
הַאֱלֹהֵי מִקָּרֹב אָנִי
נְאֻם יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי
מֵרָחֹק׃ אִם יִסָּתֵר אִישׁ
בַּמִּסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ
נְאֻם יְהוָה הֲלוֹא אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֲנִי
מָלֵא נְאֻם יְהוָה׃ שָׁמַעְתִּי
אֵת אֲשֶׁר אָמְרוּ הַנְּבִאִים
הַנִּבְּאִים בִּשְׁמִי שֶׁקֶר
לֵאמֹר חָלַמְתִּי חָלָמְתִּי׃
עַד מָתַי הֲיֵשׁ בְּלֵב הַנְּבִאִים
נִבְּאֵי הַשָּׁקֶר וּנְבִיאֵי
תַּרְמִת לִבָּם׃ הַחֹשְׁבִים
לְהַשְׁכִּיחַ אֶת עַמִּי שְׁמִי
בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ
אִישׁ לְרֵעֵהוּ כַּאֲשֶׁר
שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת שְׁמִי
בַּבָּעַל׃ הַנָּבִיא אֲשֶׁר אִתּוֹ
חֲלוֹם יְסַפֵּר חֲלוֹם וַאֲשֶׁר
דְּבָרִי אִתּוֹ יְדַבֵּר דְּבָרִי
אֱמֶת מַה לַתֶּבֶן אֶת הַבָּר
נְאֻם יְהוָה׃ הֲלוֹא כֹה
דְבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְהוָה
וּכְפַטִּישׁ יְפֹצֵץ סָלַע׃
לָכֵן הִנְנִי עַל הַנְּבִאִים
נְאֻם יְהוָה מְגַנְּבֵי דְּבָרַי

תפלה ג׳ ובנביאי שמרון ולא נתן תפלה ואלוה לא ישים תפלה

מתחולל ב׳ וחד וסער מתחולל ... על ראש רשעים מתחולל

וירא ג׳ וירא וירב את ריבי כי מי עמד בסוד יהוה ער ראשיקוף

ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלבשים
מלבוש נכרי ופקדתי על
כל הדולג על המפתן ביום
ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה
והיה ביום ההוא נאם יהוה
קול צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה ושבר
גדול מהגבעות הילילו
ישבי המכתש כי נדמה
כל עם כנען נכרתו כל
נטילי כסף
והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב
יהוה ולא ירע והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישתו את יינם
קרוב יום יהוה הגדול קרוב
ומהר מאד קול יום יהוה
מר צרח שם גבור יום
עברה היום ההוא יום
צרה ומצוקה יום שאה
ומשואה יום חשך ואפלה

יום ענן וערפל יום שופר
ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבהות והצרתי
לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם
כעפר ולחמם כגללים
גם כספם גם זהבם לא
יוכל להצילם ביום
עברת יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל הארץ כי כלה
אך נבהלה יעשה את
כל ישבי הארץ
התקוששו וקושו
הגוי לא נכסף בטרם
לדת חק כמץ עבר יום
בטרם לא יבוא עליכם
חרון אף יהוה בטרם לא
יבוא עליכם יום אף יהוה
בקשו את יהוה כל ענוי
הארץ אשר משפטו פעלו
בקשו צדק בקשו ענוה
אולי תסתרו ביום אף
יהוה כי עזה עזובה
תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה
ועקרון תעקר
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה עליכם

כנען ארץ פלשתים
והאבדתיך מאין יושב
והיתה חבל הים נות כרת
רעים וגדרות צאן והיה
חבל לשארית בית יהודה
עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון
כי יפקדם יהוה אלהיהם
ושב שבותם שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את
עמי ויגדילו על גבולם
לכן חי אני נאם יהוה
צבאות אלהי ישראל כי
מואב כסדם תהיה ובני
עמון כעמרה ממשק
חרול ומכרה מלח ושממה
עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום
זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדלו על עם
יהוה צבאות נורא יהוה
עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו
לו איש ממקומו כל איי
הגוים גם אתם כושים
חללי חרבי המה ויט
ידו על צפון ויאבד את

שואה ב׳ מל בנביא וחד תעשו ליום פקדה [illegible] שאה ומשואה

אַשּׁוּר וְיָשֵׂם אֶת נִינְוֵה
לִשְׁמָמָה צִיָּה כַּמִּדְבָּר׃ וְרָבְצוּ
בְתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל חַיְתוֹ
גוֹי גַּם קָאַת גַּם קִפֹּד
בְּכַפְתֹּרֶיהָ יָלִינוּ קוֹל
יְשׁוֹרֵר בַּחַלּוֹן חֹרֶב בַּסַּף
כִּי אַרְזָה עֵרָה׃ זֹאת הָעִיר
הָעַלִּיזָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח
הָאֹמְרָה בִּלְבָבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי
עוֹד אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה
מַרְבֵּץ לַחַיָּה כֹּל עוֹבֵר
עָלֶיהָ יִשְׁרֹק יָנִיעַ יָדוֹ׃

הוֹי מֹרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר
הַיּוֹנָה׃ לֹא שָׁמְעָה בְּקוֹל
לֹא לָקְחָה מוּסָר בַּיהוָה
לֹא בָטָחָה אֶל אֱלֹהֶיהָ
לֹא קָרֵבָה׃ שָׂרֶיהָ בְקִרְבָּהּ
אֲרָיוֹת שֹׁאֲגִים שֹׁפְטֶיהָ
זְאֵבֵי עֶרֶב לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר׃
נְבִיאֶיהָ פֹּחֲזִים אַנְשֵׁי
בֹּגְדוֹת כֹּהֲנֶיהָ חִלְּלוּ קֹדֶשׁ
חָמְסוּ תּוֹרָה׃ יְהוָה צַדִּיק
בְּקִרְבָּהּ לֹא יַעֲשֶׂה עַוְלָה
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן
לָאוֹר לֹא נֶעְדָּר וְלֹא יוֹדֵעַ
עַוָּל בֹּשֶׁת׃ הִכְרַתִּי גוֹיִם
נָשַׁמּוּ פִּנּוֹתָם הֶחֱרַבְתִּי

עולה ז׳ [illegible]

אל עמים ב׳ לא אל עמים רבים כי אז אהפך אל עמים וחד ואל עמים

חוּצוֹתָם מִבְּלִי עוֹבֵר נִצְדּוּ
עָרֵיהֶם מִבְּלִי אִישׁ מֵאֵין
יוֹשֵׁב׃ אָמַרְתִּי אַךְ תִּירְאִי
אוֹתִי תִּקְחִי מוּסָר וְלֹא
יִכָּרֵת מְעוֹנָהּ כֹּל אֲשֶׁר
פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אָכֵן
הִשְׁכִּימוּ הִשְׁחִיתוּ כֹּל
עֲלִילוֹתָם׃ לָכֵן חַכּוּ לִי נְאֻם
יְהוָה לְיוֹם קוּמִי לְעַד כִּי
מִשְׁפָּטִי לֶאֱסֹף גּוֹיִם
לְקָבְצִי מַמְלָכוֹת לִשְׁפֹּךְ
עֲלֵיהֶם זַעְמִי כֹּל חֲרוֹן אַפִּי
כִּי בְּאֵשׁ קִנְאָתִי תֵּאָכֵל כָּל
הָאָרֶץ׃ כִּי אָז אֶהְפֹּךְ אֶל
עַמִּים שָׂפָה בְרוּרָה לִקְרֹא
כֻלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לְעָבְדוֹ
שְׁכֶם אֶחָד׃ מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי
כוּשׁ עֲתָרַי בַּת פּוּצַי יוֹבִלוּן
מִנְחָתִי׃ בַּיּוֹם הַהוּא לֹא
תֵבוֹשִׁי מִכֹּל עֲלִילֹתַיִךְ
אֲשֶׁר פָּשַׁעַתְּ בִּי כִּי אָז
אָסִיר מִקִּרְבֵּךְ עַלִּיזֵי
גַּאֲוָתֵךְ וְלֹא תוֹסִפִי לְגָבְהָה
עוֹד בְּהַר קָדְשִׁי׃
וְהִשְׁאַרְתִּי בְקִרְבֵּךְ עַם
עָנִי וָדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל לֹא
יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא יְדַבְּרוּ

ולא יעשו [illegible]

ולא ימצא ד׳ [illegible] שארית ישראל ואל ארץ גלעד ולבנון [illegible]

כָזָב וְלֹא יִמָּצֵא בְּפִיהֶם
לְשׁוֹן תַּרְמִית כִּי הֵמָּה יִרְעוּ
וְרָבְצוּ וְאֵין מַחֲרִיד׃

רָנִּי בַּת צִיּוֹן הָרִיעוּ יִשְׂרָאֵל
שִׂמְחִי וְעָלְזִי בְּכָל לֵב בַּת
יְרוּשָׁלִָם׃ הֵסִיר יְהוָה
מִשְׁפָּטַיִךְ פִּנָּה אֹיְבֵךְ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּקִרְבֵּךְ
לֹא תִירְאִי רָע עוֹד׃

בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלִַם
אַל תִּירָאִי צִיּוֹן אַל יִרְפּוּ
יָדָיִךְ׃ יְהוָה אֱלֹהַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ
יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה יַחֲרִישׁ
בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל
עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד
אָסַפְתִּי מִמֵּךְ הָיוּ מַשְׂאֵת
עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי עֹשֶׂה
אֶת כָּל מְעַנַּיִךְ בָּעֵת
הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת
הַצֹּלֵעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ
וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם
בְּכָל הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם׃ בָּעֵת
הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת
קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם
לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי

ולשם ד׳ ולשם ד׳ [illegible]

ותירוש ינובב בתלות כתב · נשים בציון ענו בתלת כתב · רוממתי בתולות
בתולות אחריה רעותיה בחורים וגם בתולות ומגלה בתולות כת ושארא
בתולת ·

והעליתים והשיבותים כתב · והשבותים מארץ מצרים כתב · ושארא
והשבותים כתב · ולאחד ב̇ חד קמ וחד פת ולאחד קראתי חבלים ולאחד
איך יחסר ·

בחורים ותירוש ינובב בתלות
שאלו מיהוה מטר בעת
מלקוש יהוה עשה חזיזים
ומטר גשם יתן להם לאיש
עשב בשדה כי התרפים
דברו און והקוסמים חזו
שקר וחלמות השוא
ידברו הבל ינחמון על
כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה
על הרעים חרה אפי ועל
העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו את
בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה ממנו
פנה ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל נוגש
יחדו והיו כגברים בוסים
בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם
והבישו רכבי סוסים
וגברתי את בית יהודה ואת
בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר
לא זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואענם והיו כגבור
אפרים ושמח לבם כמו יין
ובניהם יראו ושמחו יגל לבם

ביהוה אשרקה להם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם ושבו
והשבותים מארץ מצרים
ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא
ימצא להם ועבר בים צרה
והכה בים גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור
וגברתים ביהוה ובשמו
יתהלכו נאם יהוה

פתח לבנון דלתיך ותאכל
אש בארזיך הילל ברוש
כי נפל ארז אשר אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן
כי ירד יער הבצור קול
יללת הרעים כי שדדה
אדרתם קול שאגת כפירים
כי שדד גאון הירדן

כה אמר יהוה אלהי רעה
את צאן ההרגה אשר
קניהן יהרגן ולא יאשמו
ומכריהן יאמר ברוך יהוה
ואעשר ורעיהם לא יחמול

עליהן כי לא אחמול עוד
על ישבי הארץ נאם יהוה
והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו
וביד מלכו וכתתו את הארץ
ולא אציל מידם וארעה את
צאן ההרגה לכן עניי
הצאן ואקח לי שני מקלות
לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את
הצאן ואכחד את שלשת
הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה
בי ואמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחדת
תכחד והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה
ואקח את מקלי את נעם
ואגדע אתו להפיר את
בריתי אשר כרתי את כל
העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה
הוא

ואמר אליהם אם טוב
בעיניכם הבו שכרי ואם לא
חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף ויאמר יהוה

ותאכל ג̇ רפ ותאכלהו אריה שניו בו
המשיך וחבריו פתח לבנון ·

וחיו ב̇ ויאמר עשו להם וחיו את בניהם ושבו ·
וחד חיו מן האנשים החיים ·

והורד ב̇ והורדתו חמשכו בגאון אשור ·
ולבנון ב̇ אין די בער ואל ארץ גלעד ·

אלי השליכהו אל היוצר אדר
היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה
אל היוצר׃ ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר
את האחוה בין יהודה ובין
ישראל׃
ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי׃ כי הנה
אנכי מקים רעה בארץ
הנכחדות לא יפקד הנער
לא יבקש והנשברת לא
ירפא הנצבה לא יכלכל
ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן יפרק׃ הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין
ימינו כהה תכהה׃

משא דבר יהוה על ישראל
נאם יהוה נטה שמים
ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו׃ הנה אנכי שם
את ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור על

ירושלם׃ והיה ביום ההוא
אשים את ירושלם אבן
מעמסה לכל העמים
כל עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי
הארץ׃ ביום ההוא נאם
יהוה אכה כל סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני
וכל סוס העמים אכה
בעורון׃ ואמרו אלפי
יהודה בלבם אמצה לי
ישבי ירושלם ביהוה
צבאות אלהיהם׃ ביום
ההוא אשים את אלפי
יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו
על ימין ועל שמאול
את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד
תחתיה בירושלם׃ והושיע
יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל
תפארת בית דויד ותפארת
ישב ירושלם על יהודה׃
ביום ההוא יגן יהוה בעד
יושב ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד

ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם׃ והיה ביום
ההוא אבקש להשמיד
את כל הגוים הבאים על
ירושלם׃ ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו
אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על הבכור׃
ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדר
רמון בבקעת מגדון׃ וספדה
הארץ משפחות משפחות
לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת
בית נתן לבד ונשיהם לבד׃
משפחת בית הלוי לבד
ונשיהם לבד משפחת
השמעי לבד ונשיהם
לבד׃ כל המשפחות
הנשארות משפחת
משפחת לבד ונשיהם
לבד׃ והיה ביום ההוא
מקור נפתח לבית דויד
וליושבי ירושלם לחטאת
ולנדה׃ והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אכרית

עוד קרא לאמר תפוצנה כתב ◦ חרב עורי
ותפוצין כתב ◦ ושארא ותפוצינה ◦

ועיניו יא החלו בחזות ועיניו קמה על עיניו ואזניו הכבד אל קדוש ישראל ועיניו לא נשא וחבירו ועיניו
תמקנה בחוריהן ועיניו כעפעפי שחר ועיניו כלפידי אש את עיניו הראינה ◦

את שמות העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד וגם את ״
הנביאים ואת רוח הטמאה
אעביר מן הארץ והיה כי
ינבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תחיה
כי שקר דברת בשם יהוה
ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו והיה ביום ההוא
יבשו הנביאים איש מחזינו
בהנבאתו ולא ילבשו ״
אדרת שער למען כחש
ואמר לא נביא אנכי איש
עבד אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי ואמר אליו
מה המכות האלה בין ידיך
ואמר אשר הכיתי בית ״
מאהבי
חרב עורי על רעי ועל גבר
עמיתי נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על
הצערים והיה בכל הארץ
נאם יהוה פי שנים בה ״
יכרתו יגועו והשלשית
יותר בה והבאתי את
השלשית באש וצרפתים
כצרף את הכסף ובחנתים

כבחן את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה
אתו אמרתי עמי הוא
והוא יאמר יהוה אלהי

הנה יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך ואספתי
את כל הגוים אל ירושלם
למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר
בגולה ויתר העם לא
יכרת מן העיר ויצא יהוה
ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביום קרב ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר
הזיתים אשר על פני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא
גדולה מאד ומש חצי
ההר צפונה וחציו נגבה
ונסתם גיא הרי כי יגיע גי
הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה
ובא יהוה אלהי כל קדשים
עמך והיה ביום ההוא לא
יהיה אור יקרות וקפאון

והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה
והיה לעת ערב יהיה אור
והיה ביום ההוא יצאו
מים חיים מירושלם חצים
אל הים הקדמוני וחצים
אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה והיה יהוה
למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד יסוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמון נגב
ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן
עד מקום שער הראשון
עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך
וישבו בה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם ״
לבטח וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המק
בשרו והוא עמד על רגליו
ועיניו תמקנה בחריהן
ולשונו תמק בפיהם והיה
ביום ההוא תהיה מהומת
יהוה רבה בהם והחזיקו

ואמר ג קמ׳ והוא אמר אל אבדי מעקדון
ועמדו רגליו ביום ההוא ◦

ונלחם ה׳ פת׳ וסימנהון מלחמה וחייתו עבדך
לך וירא יהוה וילמדו ◦

בערבה ב׳ חד חשרון בערבה יסוב כל הארץ
בערבה ◦

וגם ה׳ ר״א פסו׳ בסיפ׳ וגם עתה נאם יהוה וגם על העבדים וגם מה אתם לי
וגם יהודה תלחם וגם חמת וכל וגם אנכי וגם אני נתתי

ב׳ פסוק׳ לא ולא ולא לא חד ר״א פסו׳ לא תשב לנצח ולא תשכון ואם משפחת מצרים
מן ראשה דסיפרא עד סופה יהוה צבאות בר מן חד יהוה אלהי ישראל כי שנא שלח

איש יד רעהו ועלתה ידו
על יד רעהו וגם יהודה
תלחם בירושלם ואסף חיל
כל הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל
והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת והיה כל הנותר מכל
הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולחג את חג הסכות
והיה אשר לא יעלה
מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות ולא
עליהם יהיה הגשם ואם
משפחת מצרים לא תעלה
ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף
יהוה את הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הסכות
זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות
ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה

הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה
צבאות ביום ההוא

ר״א

משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי אהבתי אתכם
אמר יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו שממה
ואת נחלתו לתנות מדבר
כי תאמר אדום רששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו
להם גבול רשעה והעם
אשר זעם יהוה עד עולם
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל בן יכבד

אב ועבד אדניו ואם אב
אני איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר
יהוה צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם במה בזינו
את שמך מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן
יהוה נבזה הוא וכי תגשון
עור לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה
צבאות ועתה חלו נא פני
אל ויחננו מידכם היתה
זאת הישא מכם פנים אמר
יהוה צבאות מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם
כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני מגאל

... ב׳ ... בתר׳ לשניו לבת יפתח ואת נחלתו

... ר׳ ... יהוה ...

וגם ה' ר"א פסו' בסיפ' וגם עתה נאם יהוה וגם על העבדים וגם מה אתם לי
וגם יהודה תלחם וגם חמת וכל וגם אנכי וגם אני נתתי

ב' פסוק לא ולא ולא לא חד ר"א פסו' לא תשב לנצח ולא תשכון ואם משפחת מצרים
מן ויאשר דסיפרא עד סופה יהוה צבאות בר מן חד יהוה אלהי ישראל כי שנא שלח

איש יד רעהו ועלתה ידו
על יד רעהו וגם יהודה
תלחם בירושלם ואסף חיל
כל הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל
והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת והיה כל הנותר מכל
הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולחג את חג הסכות
והיה אשר לא יעלה
מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות ולא
עליהם יהיה הגשם ואם
משפחת מצרים לא תעלה
ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף
יהוה את הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הסכות
זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות
ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה

הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה
צבאות ביום ההוא

ר"א

משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי אהבתי אתכם
אמר יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו שממה
ואת נחלתו לתנות מדבר
כי תאמר אדום רששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו
להם גבול רשעה והעם
אשר זעם יהוה עד עולם
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל בן יכבד

אב ועבד אדניו ואם אב
אני איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר
יהוה צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם במה בזינו
את שמך מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן
יהוה נבזה הוא וכי תגישון
עור לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה
צבאות ועתה חלו נא פני
אל ויחננו מידכם היתה זאת
הישא מכם פנים אמר
יהוה צבאות מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם
כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני מגאל

ב' בתר' לשנוי לבת יפתח ואת נחלתו

חולה החולה ב מל וזאת הפסח ואת החולה ואתה אינך חולה ס

ומפני ג כי מפני חרבות שנים בו בריתי היתה אתו ס וכל ירמיהו מפני ומפני בר מן ב מפני מפני ראשו והנה הכרמל ולא יוכל יהוה עוד לשאת ס ולא אחד ב עשה ימים יצרו ס והנה טמא לא אחד ס

הוא וניבו נבזה אכלו ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ואת הפסח ואת החולה
והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם
אמר יהוה:
וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת לאדני
לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי
נורא בגוים: ועתה אליכם
המצוה הזאת הכהנים: אם
לא תשמעו ואם לא תשימו
על לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם ארותיה
כי אינכם שמים על לב:
הנני גער לכם את הזרע
וזריתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו:
וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות: בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתנם לו
מורא וייראני ומפני שמי

נחת הוא: תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום ובמישור
הלך אתי ורבים השיב מעון:
כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות הוא:
ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתם ברית הלוי אמר
יהוה צבאות: וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים לכל
העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים
פנים בתורה:
הלוא אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית
אבתינו: בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל נכר:
יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות:
וזאת שנית תעשו כסות
דמעה את מזבח יהוה בכי

ואנקה מאין עוד פנות אל
המנחה ולקחת רצון מידכם:
ואמרתם על מה על כי יהוה
העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתה בה והיא
חברתך ואשת בריתך: ולא
אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע
אלהים ונשמרתם ברוחכם
ובאשת נעוריך אל יבגד:
כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו:
הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע
טוב בעיני יהוה ובהם הוא
חפץ או איה אלהי המשפט:
הנני שלח מלאכי ופנה
דרך לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה
בא אמר יהוה צבאות: ומי
מכלכל את יום בואו ומי
העמד בהראותו כי הוא

וערבה ב׳ וערבה ליהוה אם תשכב לא תפחד ס
והריקתי ב׳ והריקתי אחריהם והריקותי לכם ס

כאש מצרף וכברית מכבסים
וישב מצרף ומטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אתם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה וערבה
ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות וקרבתי
אליכם למשפט והייתי
עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם למימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה במארה
אתם נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כלו הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנוני

ויצאתם ב׳ מן הכרמים ויצאתם ופשתם ס
משה עבדי ג׳ ...

נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה
עד בלי די וגערתי לכם
באכל ולא ישחת לכם
את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות
חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות
ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו
אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב
יהוה וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו והיו לי
אמר יהוה צבאות ליום
אשר אני עשה סגלה

וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד
אתו ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא
עבדו
כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל
עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעזב
להם שרש וענף וזרחה
לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק ועסותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה צבאות
זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אותו בחרב
על כל ישראל חקים
ומשפטים הנה אנכי
שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא והשיב
לב אבות על בנים ולב

בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבוֹא
וְהִכֵּיתִי
אֶת
הָאָרֶץ
חֵרֶם׃ נ̇ה̇

ב̇
כול
פכו
בסיפ̇

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמישים ס

[illegible]

[illegible]

ודישון דעת ודישן ב̇ ואחד ודישן ובני שעיר לוטן

קדש ליהוה לא ימכר

אדם שת אנוש קינן מהללאל
ירד חנוך מתושלח למך נח
שם חם ויפת בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר
אשכנז ודיפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ודודנים בני חם
כוש ומצרים פוט וכנען ובני
כוש סבא וחוילה וסבתא
ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודדן וכוש ילד
את נמרוד הוא החל להיות
גבור בארץ ומצרים
ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים
ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים וכנען
ילד את צידון בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי ואת החוי ואת
הערקי ואת הסיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי בני שם
עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד

ילד את שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר ילד שני
בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עיבל ואת
אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד שלח
עבר פלג רעו שרוג נחור
תרח אברם הוא אברהם
בני אברהם יצחק
וישמעאל אלה תלדותם
בכור ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם משמע
ודומה משא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל
ובני קטורה פילגש
אברהם ילדה את זמרן
ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן
ובני מדין עיפה ועפר
וחנוך ואבידע ואלדעה

כל אלה בני קטורה
ויולד אברהם את
יצחק בני יצחק עשו
וישראל בני עשו
אליפז רעואל ויעוש ויעלם
וקרח בני אליפז
תימן ואומר צפי וגעתם
קנז ותמנע ועמלק
בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה ובני
שעיר לוטן ושובל וצבעון
וענה ודישון ואצר ודישן
ובני לוטן חרי והומם
ואחות לוטן תמנע
בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון
איה וענה בני ענה
דישון ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן בני אצר
בלהן וזעון יעקן בני דישון
עוץ וארן
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל בלע
בן בעור ושם עירו דנהבה
וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה וימת
יובב וימלך תחתיו חושם

[illegible]

מהיטבאל ג ויהי בעלחנן וחבירו ואני באתי ...
עכר ב ויאמר יונתן ובני כרמי ...

וימיתהו ה ... וירשות ה ...

ויא

מארץ התימני וימת חושם
וימלך תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית וימת
הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן
עכבור וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב וימת
הדד
ויהיו אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עליה אלוף
יתת אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר
אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום
אלה בני ישראל ראובן
שמעון לוי ויהודה יששכר
וזבלון דן יוסף ובנימן
נפתלי גד ואשר
בני יהודה ער ואונן ושלה
שלושה נולד לו מבת

שוע הכנענית ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימיתהו ותמר
כלתו ילדה לו את פרץ
ואת זרח כל בני יהודה
חמשה בני פרץ חצרון
וחמול ובני זרח זמרי
ואיתן והימן וכלכל ודרע
כלם חמשה ובני כרמי
עכר עוכר ישראל אשר
מעל בחרם ובני איתן
עזריה ובני חצרון
אשר נולד לו את ירחמאל
ואת רם ואת כלובי ורם
הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון נשיא בני
יהודה ונחשון הוליד את
שלמא ושלמא הוליד את
בעז ובעז הוליד את
עובד ועובד הוליד את
ישי וישי הוליד את
בכרו את אליאב ואבינדב
השני ושמעא השלישי
נתנאל הרביעי רדי
החמישי אצם הששי
דויד השבעי ואחיתיהם
צרויה ואביגיל ובני צרויה
אבשי ויואב ועשהאל

יגא

שלשה ואביגיל ילדה
את עמשא ואבי עמשא
יתר הישמעאלי וכלב בן
חצרון הוליד את עזובה
אשה ואת יריעות ואלה
בניה ישר ושובב וארדון
ותמת עזובה ויקח לו כלב
את אפרת ותלד לו את חור
וחור הוליד את אורי ואורי
הוליד את בצלאל
ואחר בא חצרון אל
בת מכיר אבי גלעד והוא
לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב ושגוב
הוליד את יאיר ויהי לו
עשרים ושלש ערים
בארץ הגלעד
ויקח גשור וארם את
חות יאיר מאתם את קנת
ואת בנתיה ששים עיר
כל אלה בני מכיר אבי
גלעד ואחר מות חצרון
בכלב אפרתה ואשת חצרון
אביה ותלד לו את אשחור
אבי תקוע ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם ובונה וארן
ואצם אחיה ויהיו

... בארץ הגלעד ב ויהי לו ...
ושגוב הוליד את יאיר

עבוד ב שם נקד ואשת חצרון אביה ושם
אמו אביה ...

סדר השנים כל קדמיה שנה אחת ואחת ועד עשר שנים קרי שתים שנים שלש שנים ארבע חמש עד עשר בר מן חד המלך אל המלכים דהוא מיוחד במקרא ס
וכל ריבוי ומיעוט דכותה שתים עשרה שנה שלש עשרה שנה ארבע עשרה שלשים שנה חמשים ושתים שנה עד מאה כולו שנה בר מן חד המלך השני ומלוי
וכל ריבוי מיוחד שנה דכוות וכל אלף שנים ס

אַחֶ֖רֶת לִֽירַחְמְאֵ֑ל וּשְׁמָ֥הּ
עֲטָרָ֖ה הִ֥יא אֵ֥ם אוֹנָֽם׃
וַיִּהְי֧וּ בְנֵי־רָ֛ם בְּכ֥וֹר
יְרַחְמְאֵ֖ל מַ֥עַץ וְיָמִ֖ין וָעֵֽקֶר׃
וַיִּהְי֣וּ בְנֵי־אוֹנָ֔ם שַׁמַּ֖י וְיָדָ֑ע
וּבְנֵ֣י שַׁמַּ֔י נָדָ֖ב וַאֲבִישֽׁוּר׃
וְשֵׁ֛ם אֵ֥שֶׁת אֲבִישׁ֖וּר אֲבִיהָ֑יִל
וַתֵּ֣לֶד ל֔וֹ אֶת־אַחְבָּ֖ן וְאֶת־
מוֹלִֽיד׃ וּבְנֵ֣י נָדָ֔ב סֶ֖לֶד וְאַפָּ֑יִם
וַיָּ֥מָת סֶ֖לֶד לֹ֥א בָנִֽים׃ וּבְנֵ֥י
אַפַּ֖יִם יִשְׁעִ֑י וּבְנֵ֥י יִשְׁעִ֖י שֵׁשָׁ֑ן
וּבְנֵ֥י שֵׁשָׁ֖ן אַחְלָֽי׃ וּבְנֵ֣י יָדָ֔ע
אֲחִ֣י שַׁמַּ֔י יֶ֖תֶר וְיוֹנָתָ֑ן וַיָּ֥מָת
יֶ֖תֶר לֹ֥א בָנִֽים׃ וּבְנֵ֥י
יוֹנָתָ֖ן פֶּ֣לֶת וְזָזָ֑א אֵ֥לֶּה הָי֖וּ בְּנֵ֥י
יְרַחְמְאֵֽל׃ וְלֹא־הָיָ֤ה לְשֵׁשָׁן֙
בָּנִ֔ים כִּ֖י אִם־בָּנ֑וֹת וּלְשֵׁשָׁ֛ן
עֶ֥בֶד מִצְרִ֖י וּשְׁמ֥וֹ יַרְחָֽע׃
וַיִּתֵּ֨ן שֵׁשָׁ֜ן אֶת־בִּתּ֧וֹ לְיַרְחָ֛ע
עַבְדּ֖וֹ לְאִשָּׁ֑ה וַתֵּ֥לֶד ל֖וֹ אֶת־
עַתָּֽי׃ וְעַתַּי֙ הוֹלִ֣יד אֶת־נָתָ֔ן
וְנָתָ֖ן הוֹלִ֥יד אֶת־זָבָֽד׃ וְזָבָד֙
הוֹלִ֣יד אֶת־אֶפְלָ֔ל וְאֶפְלָ֖ל
הוֹלִ֥יד אֶת־עוֹבֵֽד׃ וְעוֹבֵד֙
הוֹלִ֣יד אֶת־יֵה֔וּא וְיֵה֖וּא
הוֹלִ֥יד אֶת־עֲזַרְיָֽה׃ וַעֲזַרְיָה֙
הוֹלִ֣יד אֶת־חָ֔לֶץ וְחֶ֖לֶץ הוֹלִ֥יד
אֶת־אֶלְעָשָֽׂה׃ וְאֶלְעָשָׂ֖ה

הוֹלִ֥יד אֶת־סִסְמָֽי׃ וְסִסְמַ֖י
הוֹלִ֥יד אֶת־שַׁלּ֑וּם וְשַׁלּ֖וּם
הוֹלִ֥יד אֶת־יְקַמְיָ֑ה וִיקַמְיָ֖ה
הוֹלִ֥יד אֶת־אֱלִישָׁמָֽע׃
וּבְנֵ֤י כָלֵב֙ אֲחִ֣י יְרַחְמְאֵ֔ל
מֵישָׁ֥ע בְּכֹר֖וֹ ה֣וּא אֲבִֽי־זִ֑יף
וּבְנֵ֥י מָרֵשָׁ֖ה אֲבִ֥י חֶבְרֽוֹן׃
וּבְנֵ֖י חֶבְר֑וֹן קֹ֣רַח וְתַפֻּ֔חַ וְרֶ֖קֶם
וְשָֽׁמַע׃ וְשֶׁ֣מַע הוֹלִ֔יד אֶת־
רַ֖חַם אֲבִ֣י יָרְקֳעָ֑ם וְרֶ֖קֶם
הוֹלִ֥יד אֶת־שַׁמָּֽי׃ וּבֶן־שַׁמַּ֖י
מָע֑וֹן וּמָע֖וֹן אֲבִ֥י בֵֽית־צֽוּר׃
וְעֵיפָה֙ פִּילֶ֣גֶשׁ כָּלֵ֔ב יָֽלְדָ֗ה
אֶת־חָרָ֛ן וְאֶת־מוֹצָ֖א וְאֶת־
גָּזֵ֑ז וְחָרָ֖ן הוֹלִ֥יד אֶת־גָּזֵֽז׃
וּבְנֵ֣י יָהְדָּ֔י רֶ֥גֶם וְיוֹתָ֖ם
וְגֵישָׁ֑ן וָפֶ֥לֶט וְעֵיפָ֖ה וָשָֽׁעַף׃
פִּלֶ֣גֶשׁ כָּלֵ֔ב מַעֲכָ֖ה יָלַ֥ד
שֶׁ֖בֶר וְאֶת־תִּרְחֲנָֽה׃ וַתֵּ֗לֶד
שַׁ֚עַף אֲבִ֣י מַדְמַנָּ֔ה אֶת־
שְׁוָ֕א אֲבִ֥י מַכְבֵּנָ֖א וַאֲבִ֣י
גִבְעָ֑א וּבַת־כָּלֵ֖ב עַכְסָֽה׃
אֵ֤לֶּה הָיוּ֙ בְּנֵ֣י כָלֵ֔ב
בֶּן־ח֖וּר בְּכ֣וֹר אֶפְרָ֑תָה שׁוֹבָ֕ל
אֲבִ֖י קִרְיַ֥ת יְעָרִֽים׃ שַׂלְמָא֙
אֲבִ֣י בֵֽית־לֶ֔חֶם חָרֵ֖ף אֲבִ֥י
בֵית־גָּדֵֽר׃ וַיִּהְי֣וּ בָנִ֔ים לְשׁוֹבָ֕ל
אֲבִ֖י קִרְיַ֣ת יְעָרִ֑ים הָרֹאֶ֖ה

חֲצִ֥י הַמְּנֻחֽוֹת׃ וּמִשְׁפְּח֞וֹת
קִרְיַ֣ת יְעָרִ֗ים הַיִּתְרִי֙
וְהַפּוּתִ֔י וְהַשֻּׁמָתִ֖י וְהַמִּשְׁרָעִ֑י
מֵאֵ֗לֶּה יָֽצְאוּ֙ הַצָּ֣רְעָתִ֔י
וְהָאֶשְׁתָּאֻלִֽי׃
בְּנֵ֣י שַׂלְמָ֗א בֵּ֥ית
לֶ֙חֶם֙ וּנְט֣וֹפָתִ֔י עַטְר֖וֹת
בֵּ֣ית יוֹאָ֑ב וַחֲצִ֥י הַמָּנַחְתִּ֖י
הַצָּרְעִֽי׃ וּמִשְׁפְּח֤וֹת סֹֽפְרִים֙
יֹשְׁבֵ֣ו יַעְבֵּ֔ץ תִּרְעָתִ֥ים
שִׁמְעָתִ֖ים שׂוּכָתִ֑ים הֵ֚מָּה
הַקִּינִ֣ים הַבָּאִ֔ים מֵחַמַּ֖ת
אֲבִ֥י בֵית־רֵכָֽב׃
וְאֵ֣לֶּה הָי֔וּ בְּנֵ֣י דָוִ֔יד
אֲשֶׁ֥ר נֽוֹלַד־ל֖וֹ בְּחֶבְר֑וֹן
הַבְּכ֣וֹר ׀ אַמְנֹן֙ לַאֲחִינֹ֣עַם
הַיִּזְרְעֵאלִ֔ית שֵׁנִ֣י דָּנִיֵּ֔אל
לַאֲבִיגַ֖יִל הַכַּרְמְלִֽית׃
הַשְּׁלִשִׁי֙ לְאַבְשָׁל֣וֹם בֶּֽן־
מַעֲכָ֔ה בַּת־תַּלְמַ֖י מֶ֣לֶךְ
גְּשׁ֑וּר הָרְבִיעִ֖י אֲדֹנִיָּ֥ה בֶן־
חַגִּֽית׃ הַחֲמִישִׁי֙ שְׁפַטְיָ֔ה
לַאֲבִיטָ֑ל הַשִּׁשִּׁ֥י יִתְרְעָ֖ם
לְעֶגְלָ֥ה אִשְׁתּֽוֹ׃ שִׁשָּׁה֙
נֽוֹלַד־ל֣וֹ בְחֶבְר֔וֹן וַיִּמְלָךְ־
שָׁ֗ם שֶׁ֤בַע שָׁנִים֙ וְשִׁשָּׁ֣ה
חֳדָשִׁ֔ים וּשְׁלֹשִׁ֤ים וְשָׁלוֹשׁ֙
שָׁנָ֔ה מָלַ֖ךְ בִּירוּשָׁלָֽם׃

[illegible]

ובן ה׳ סביר ובני ובן נעריה ובן חנניה ובן עזרא
ובן זרבבל ובן חלם

שכניה ב׳ בסיפ׳ ובני שכניה שמעיה שנים בו ומן ראשה דעזרא עד ויקם על מעלה חלוים דכותהון

ואלה נולדו לו בירו
שלים שמעא ושובב
ונתן ושלמה ארבעה לבת
שוע בת עמיאל ויבחר
ואלישמע ואליפלט ונגה
ונפג ויפיע ואלישמע
ואלידע ואליפלט תשעה
כל בני דויד מלבד בני
פילגשים ותמר אחותם

ובן שלמה רחבעם אביה
בנו אסא בנו יהושפט בנו
יורם בנו אחזיהו בנו יואש
בנו אמציהו בנו עזריה
בנו יותם בנו אחז בנו חזקיהו
בנו מנשה בנו אמון בנו
יאשיהו בנו ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים
השלשי צדקיהו הרביעי
שלום ובני יהויקים יכניה
בנו צדקיה בנו ובני יכניה
אסר שאלתיאל בנו
ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה
ובני פדיה זרבבל ושמעי
ובן זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם וחשבה
ואהל וברכיה וחסדיה

ויושב חסד חמש ובן חנניה
פלטיה וישעיה בני רפיה
בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה ובני שכניה שמעיה
ובני שמעיה חטוש ויגאל
ובריח ונעריה ושפט ששה
ובן נעריה אליועיני וחזקיה
ועזריקם שלשה
ובני אליועיני
הודויהו ואלישיב ופליה
ועקוב ויוחנן ודליה וענני
שבעה בני יהודה
פרץ חצרון וכרמי וחור
ושובל וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד
את אחומי ואת להד
אלה משפחות הצרעתי
ואלה אבי עיטם
יזרעאל וישמא וידבש
ושם אחותם הצללפוני
ופנואל אבי גדר ועזר
אבי חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי בית
לחם ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשים חלאה
ונערה ותלד לו נערה
את אחזם ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי

אלה בני נערה ובני חלאה
צרת יצחר ואתנן וקוץ
הוליד את ענוב ואת הצבבה
ומשפחות אחרחל בן הרום
ויהי יעבץ נכבד מאחיו
ואמו קראה שמו יעבץ
לאמר כי ילדתי בעצב
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני
והרבית את גבולי והיתה
ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים
את אשר שאל
וכלוב אחי שוחה
הוליד את מחיר הוא אבי
אשתון ואשתון הוליד
את בית רפא ואת פסח ואת
תחנה אבי עיר נחש אלה
אנשי רכה ובני קנז
עתניאל ושריה ובני
עתניאל חתת ומעונתי
הוליד את עפרה ושריה
הוליד את יואב אבי גיא
חרשים כי חרשים היו

ובני כלב בן יפנה עירו אלה
ונעם ובני אלה וקנז ובני
יהללאל זיף וזיפה תיריא

שאל ג׳ קדש וסימנהון תמנת נזמי יעבץ
חרשים ג׳ ויועץ וחכם חרשים ומעונתי בבו

ואשראל׃ ובן עזרה יתר
ומרד ועפר וילון ותהר
את מרים ואת שמי ואת
ישבח אבי אשתמע׃ ואשתו
היהדיה ילדה את ירד
אבי גדור ואת חבר אבי
שוכו ואת יקותיאל אבי
זנוח ואלה בני בתיה בת
פרעה אשר לקח מרד׃
ובני אשת הודיה
אחות נחם אבי קעילה
הגרמי ואשתמע המעכתי׃
ובני שימון אמנון ורנה
בן חנן ותולון ובני ישעי
זוחת ובן זוחת׃ בני שלה
בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית עבדת הבץ
לבית אשבע׃ ויוקים ואנשי
כזבא ויואש ושרף אשר
בעלו למואב וישבי לחם
והדברים עתיקים׃ המה
היוצרים וישבי נטעים
וגדרה עם המלך במלאכתו
ישבו שם׃ בני שמעון
נמואל וימין יריב זרח
שאול׃ שלם בנו מבשם
בנו משמע בנו׃ ובני משמע

חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו׃ ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות שש ולאחיו
אין בנים רבים וכל משפחתם
לא הרבו עד בני יהודה׃
וישבו בבאר שבע
ומולדה וחצר שועל׃
ובבלהה ובעצם ובתולד׃
ובבתואל ובחרמה ובציקלג׃
ובבית מרכבות ובחצר סוסים
ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך
דויד׃ וחצריהם עיטם
ועין רמון ותכן ועשן
ערים חמש׃ וכל חצריהם
אשר סביבות הערים
האלה עד בעל זאת
מושבתם והתיחשם להם׃
ומשובב וימלך ויושה בן
אמציה׃ ויואל ויהוא
בן יושביה בן שריה בן
עשיאל׃ ואליועיני
ויעקבה וישוחיה ועשיה
ועדיאל וישימאל ובניה׃
וזיזא בן שפעי בן אלון
בן ידיה בן שמרי בן
שמעיה׃ אלה הבאים
בשמות נשיאים במשפחותם

ובית אבותיהם פרצו לרוב׃
וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה
לצאנם׃ וימצאו מרעה
שמן וטוב והארץ רחבת
ידים ושקטת ושלוה כי
מן חם הישבים שם לפנים׃
ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו מלך
יהודה ויכו את אהליהם
ואת המעונים אשר נמצאו
שמה ויחרימם עד היום
הזה וישבו תחתיהם כי
מרעה לצאנם שם׃ ומהם
מן בני שמעון הלכו להר
שעיר אנשים חמש מאות
ופלטיה ונעריה ורפיה
ועזיאל בני ישעי בראשם׃
ויכו את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
היום הזה׃
ובני ראובן בכור ישראל
כי הוא הבכור ובחללו
יצועי אביו נתנה בכרתו
לבני יוסף בן ישראל ולא
להתיחש לבכרה׃ כי
יהודה גבר באחיו ולנגיד
ממנו והבכרה ליוסף׃

בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
בני יואל שמעיה בנו גוג
בנו שמעי בנו: מיכה בנו
ראיה בנו בעל בנו: בארה
בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשור הוא
נשיא לראובני: ואחיו
למשפחתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו: ובלע בן עזז בן
שמע בן יואל הוא יושב
בערער ועד נבו ובעל מעון
ולמזרח ישב עד לבוא
מדברה למן הנהר
פרת כי מקניהם רבו בארץ
גלעד: ובימי שאול עשו
מלחמה עם ההגראים
ויפלו בידם וישבו באהליהם
על כל פני מזרח לגלעד:
ובני גד לנגדם ישבו
בארץ הבשן עד סלכה:
יואל הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן: ואחיהם
לבית אבותיהם מיכאל
ומשלם ושבע ויורי ויעכן
וזיע ועבר שבעה:
אלה בני אביחיל

בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן
יחדו בן בוז: אחי בן עבדיאל
בן גוני ראש לבית אבותם
וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי
שרון על תוצאותם: כלם
התיחשו בימי יותם מלך
יהודה ובימי ירבעם מלך
ישראל:
בני ראובן וגדי וחצי שבט
מנשה מן בני חיל אנשים
נשאי מגן וחרב ודרכי
קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות וששים יצאי
צבא: ויעשו מלחמה עם
ההגריאים ויטור ונפיש
ונודב: ויעזרו עליהם וינתנו
בידם ההגריאים וכל
שעמהם כי לאלהים זעקו
במלחמה ונעתור להם
כי בטחו בו: וישבו מקניהם
גמליהם חמשים אלף
וצאן מאתים וחמשים
אלף וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף: כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים

המלחמה וישבו תחתיהם
עד הגלה:
ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ מבשן עד
בעל חרמון ושניר והר
חרמון המה רבו: ואלה
ראשי בית אבותם ועפר
וישעי ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי חיל אנשי
שמות ראשים לבית
אבותם: וימעלו באלהי
אבותיהם ויזנו אחרי אלהי
עמי הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם: ויער אלהי
ישראל את רוח פול מלך
אשור ואת רוח תלגת
פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי
שבט מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה:
בני לוי גרשון קהת ומררי
ובני קהת עמרם יצהר
וחברון ועזיאל:
ובני עמרם אהרן
ומשה ומרים ובני

הוליד יא חס ו ועתי ויהוא ועזריה שנים בו ואלעזר ב בו וזכריה והתן הולד את גזז וראיה בן שובל שנים בו פינחס ס וחד חס ו וקהת הוליד את עמרם ג
ג פסוק בכיפ כל חד חלוף לחבריה ובני קהת ובני קהת בני קהת עמרם ויצהר וחברון תינינה עמרם ויצהר וחברון תליתא עמרם יצהר חברון ס

קדש ליהוה לא ימכר

אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר אלעזר הוליד את
פינחס פינחס הוליד את
אבישוע ואבישוע הוליד
את בקי ובקי הוליד את
עזי ועזי הוליד את זרחיה
וזרחיה הוליד את מריות
מריות הוליד את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את יוחנן ויוחנן
הוליד את עזריה הוא
אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם
ויולד עזריה את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את שלום ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את שריה ושריה
הוליד את יהוצדק
ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם

ביד נבכדנאצר

בני לוי גרשם קהת ומררי
ואלה שמות בני גרשום
לבני ושמעי ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל בני מררי
מחלי ומשי ואלה
משפחות הלוי לאבתיהם
לגרשום לבני בנו יחת
בנו זמה בנו יואח בנו
עדו בנו זרח בנו יאתרי
בנו בני קהת עמינדב
בנו קרח בנו אסיר בנו
אלקנה בנו ואביסף בנו
ואסיר בנו תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו
ושאול בנו ובני אלקנה
עמשי ואחימות אלקנה
בנו אלקנה צופי בנו ונחת
בנו אליאב בנו ירחם בנו
אלקנה בנו ובני שמואל
הבכר ושני ואביה
בני מררי מחלי
לבני בנו שמעי בנו עזה
בנו שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו
ואלה אשר העמיד דויד

על ידי שיר בית יהוה
ממנוח הארון ויהיו
משרתים לפני משכן אהל
מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם
ויעמדו כמשפטם על
עבודתם ואלה העמדים
ובניהם מבני הקהתי הימן
המשורר בן יואל בן
שמואל בן אלקנה בן
ירחם בן אליאל בן תוח
בן צוף בן אלקנה בן מחת
בן עמשי בן אלקנה בן
יואל בן עזריה בן צפניה
בן תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכיהו
בן שמעא בן מיכאל בן
בעשיה בן מלכיה בן
אתני בן זרח בן עדיה
בן איתן בן זמה בן שמעי
בן יחת בן גרשם בן לוי
ובני מררי אחיהם
על השמאול איתן בן
קישי בן עבדי בן מלוך
בן חשביה בן אמציה בן

ואלה אסד ב ואלה אשר נחלו בני ישראל ואלה אשר העמיד דויד ס
בשיר ג לא ישתו יין ויהיו משרתים כל אלה על ידי אביהם בשיר ס
עור ב כת ה שמעי בנו עזה אלהיך עזר ס וכל נביא דכות ב מ ג ס

חלקיה בן אמצי בן בני בן
שמר בן מחלי בן מושי
בן מררי בן לוי׃
ואחיהם הלוים נתונים
לכל עבודת משכן בית
האלהים׃ ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקטרת
לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על
ישראל ככל אשר צוה
משה עבד האלהים׃

ואלה בני אהרן אלעזר
בנו פינחס בנו אבישוע
בנו בקי בנו עזי בנו זרחיה
בנו מריות בנו אמריה
בנו אחיטוב בנו צדוק
בנו אחימעץ בנו׃
ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחת הקהתי
כי להם היה הגורל׃ ויתנו
להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה׃ ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה׃ ולבני

אהרן נתנו את ערי המקלט
את חברון ואת לבנה ואת
מגרשיה ואת יתר ואת
אשתמע ואת מגרשיה
ואת חילן ואת מגרשיה
את דביר ואת מגרשיה
ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת
מגרשיה׃ וממטה
בנימן את גבע ואת מגרשיה
ואת עלמת ואת מגרשיה
ואת ענתות ואת מגרשיה
כל עריהם שלש עשרה
עיר במשפחותיהם׃
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת המטה ממחצית
מטה חצי מנשה בגורל
ערים עשר׃
ולבני גרשום למשפחותם
ממטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן
ערים שלש עשרה׃
לבני מררי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן בגורל ערים
שתים עשרה׃ ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים

ואת מגרשיהם׃ ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה בני
בנימן את הערים האלה
אשר יקראו אתהם בשמות׃
וממשפחות בני
קהת ויהי ערי גבולם
ממטה אפרים׃ ויתנו להם
את ערי המקלט את שכם
ואת מגרשיה בהר אפרים
ואת גזר ואת מגרשיה
ואת יקמעם ואת מגרשיה
ואת בית חורון ואת
מגרשיה׃ ואת אילון ואת
מגרשיה ואת גת רמון
ואת מגרשיה׃ וממחצית
מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת
מגרשיה למשפחת לבני
קהת הנותרים׃
לבני גרשום ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן
בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה׃
וממטה יששכר את קדש
ואת מגרשיה את דברת
ואת מגרשיה׃ ואת ראמות
ואת מגרשיה ואת ענם

ואת מגרשיה וממטה
אשר את משל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה
ואת חוקק ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה:
וממטה נפתלי את
קדש בגליל ואת מגרשיה
ואת חמון ואת מגרשיה
ואת קריתים ואת מגרשיה:
לבני מררי הנותרים
ממטה זבולן את רמונו ואת
מגרשיה את תבור ואת
מגרשיה: ומעבר לירדן
ירחו למזרח הירדן ממטה
ראובן את בצר במדבר ואת
מגרשיה ואת יהצה ואת
מגרשיה ואת קדמות
ואת מגרשיה ואת מיפעת
ואת מגרשיה: וממטה גד
את ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים ואת
מגרשיה ואת חשבון ואת
מגרשיה ואת יעזר ואת
מגרשיה: ולבני
יששכר תולע ופואה ישוב
ושמרון ארבעה: ובני
תולע עזי ורפיה ויריאל
ויחמי ויבשם ושמואל

ראשים לבית אבותם לתולע
גבורי חיל לתלדותם
מספרם בימי דויד עשרים
ושנים אלף ושש מאות:
ובני עזי יזרחיה ובני
יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה חמשה ראשים
כלם: ועליהם לתלדותם
לבית אבותם גדודי צבא
מלחמה שלשים וששה
אלף כי הרבו נשים ובנים:
ואחיהם לכל משפחות
יששכר גבורי חילים
שמונים ושבעה אלף
התיחשם לכל:
בנימן
בלע ובכר וידיעאל שלשה:
ובני בלע אצבון
ועזי ועזיאל וירימות ועירי
חמשה ראשי בית אבות
גבורי חילים והתיחשם
עשרים ושנים אלף
ושלשים וארבעה: ובני
בכר זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר:
והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם

גבורי חיל עשרים אלף
ומאתים: ובני ידיעאל
בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן
ואהוד וכנענה וזיתן
ותרשיש ואחישחר: כל
אלה בני ידיעאל לראשי
האבות גבורי חילים
שבעה עשר אלף ומאתים
יצאי צבא למלחמה:
ושפם וחפם בני עיר
חשם בני אחר: בני נפתלי
יחציאל וגוני ויצר ושלום
בני בלהה:
בני מנשה אשריאל
אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר
אבי גלעד: ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים
ושם אחתו מעכה ושם
השני צלפחד ותהינה
לצלפחד בנות: ותלד מעכה
אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו
שרש ובניו אולם ורקם:
ובני אולם בדן אלה בני
גלעד בן מכיר בן מנשה:
ואחתו המלכת ילדה את
אישהוד ואת אביעזר ואת

210

ותבן ב̇ ותבן צר מצור ותבן את בית חורון ׃
הנולדים ב̇ ויעתו שני בניך והרגום אנשי גת ׃

מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין
ושכם ולקחי ואניעם׃

ובני אפרים שותלח וברד
בנו ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו׃ וזבד בנו ושותלח
בנו ועזר ואלעד והרגום
אנשי גת הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם׃
ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו
לנחמו׃ ויבא אל אשתו
ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו בריעה כי ברעה היתה
בביתו׃ ובתו שארה ותבן
את בית חורון התחתון ואת
העליון ואת אזן שארה׃
ורפח בנו ורשף ותלח בנו
ותחן בנו׃ לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו׃ נון בנו
יהושע בנו׃ ואחזתם ומש
ומשבותם בית אל ובנתיה
ולמזרח נערן ולמערב
גזר ובנתיה ושכם ובנתיה
עד עיה ובנתיה׃ ועל ידי
בני מנשה בית שאן ובנתיה
תענך ובנתיה מגדו ובנותיה
דור ובנותיה באלה ישבו

ב[illegible] ד̇ מל [illegible]
[illegible]

אלף ומלכיאל למשבותם כתב ׃ לטירותם ומשבותם
כת ׃ ואחזתם ומשבותם כת ׃ ושארא ומשבתם ׃

בני יוסף בן ישראל׃

בני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח
אחותם׃ ובני בריעה חבר
ומלכיאל הוא אבי ברזות׃
וחבר הוליד את יפלט
ואת שומר ואת חותם ואת
שועא אחותם׃ ובני יפלט
פסך ובמהל ועשות אלה
בני יפלט׃ ובני שמר אחי
ורוהגה יחבה וארם׃ ובן
הלם אחיו צופח וימנע
ושלש ועמל׃ בני צופח
סוח וחרנפר ושועל
וברי וימרה׃ בצר והוד
ושמא ושלשה ויתרן
ובאר׃ ובני יתר יפנה
ופספה וארא׃ ובני עלא
ארח וחניאל ורציא׃ כל
אלה בני אשר ראשי בית
האבות ברורים גבורי
חילים ראשי הנשיאים
והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים
וששה אלף׃
ובנימן הוליד את
בלע בכרו אשבל השני

שלחו ג̇ ושחרים [illegible] ויעמדו [illegible]
איש שלחו המיבי ׃

אחוד אחיחוד ב̇ בלשנ והוליד את עזא ואת
אחיחד ואלה בני אחוד ׃

ואחרח השלישי׃ נוחה
הרביעי ורפא החמישי׃
ויהיו בנים לבלע אדר
וגרא ואביהוד׃ ואבישוע
ונעמן ואחוח׃ וגרא ושפופן
וחורם׃ ואלה בני אחוד
אלה הם ראשי אבות
ליושבי גבע ויגלום אל
מנחת׃ ונעמן ואחיה וגרא
הוא הגלם והוליד את
עזא ואת אחיחד׃ ושחרים
הוליד בשדה מואב מן
שלחו אתם חושים ואת
בערא נשיו׃ ויולד מן
חדש אשתו את יובב
ואת צביא ואת מישא
ואת מלכם׃ ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה
בניו ראשי אבות׃ ומחשים
הוליד את אביטוב ואת
אלפעל׃ ובני אלפעל עבר
ומשעם ושמד הוא בנה
את אונו ואת לד ובנתיה׃
ובריעה ושמע המה ראשי
האבות ליושבי אילון
המה הבריחו את יושבי
גת׃ ואחיו ששק וירמות׃
וזבדיה וערד ועדר׃ ומיכאל

וזבדיה ד̇ וטיבתחון ומשלם ועדי וזכריה [illegible] הרביעי
ומבני [illegible] ומבני אחוד ׃

וישפה ויוחא בני בריעה׃
וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר׃
וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל׃ ויקים וזכרי
וזבדי׃ ואליעני וצלתי
ואליאל׃ ועדיה ובראיה
ושמרת בני שמעי׃ וישפן
ועבר ואליאל׃ ועבדון וזכרי
וחנן׃ וחנניה ועילם ועתתיה׃
ויפדיה ופנואל בני ששק׃
ושמשרי ושחריה ועתליה׃
ויערשיה ואליה וזכרי
בני ירחם׃ אלה ראשי אבות
לתלדותם ראשים אלה
ישבו בירושלם׃ ובגבעון
ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה׃ ובנו הבכור
עבדון וצור וקיש ובעל
ונדב׃ וגדור ואחיו וזכר׃
ומקלות הוליד את שמאה
ואף הם נגד אחיהם
ישבו בירושלם עם אחיהם׃
ונר הוליד את
קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד את
יהונתן ואת מלכי שוע
ואת אבינדב ואת אשבעל׃
ובן יהונתן מריב בעל ומריב

בעל הוליד את מיכה׃ ובני
מיכה פיתון ומלך ותארע
ואחז׃ ואחז הוליד את
יהועדה ויהועדה הוליד
את עלמת ואת עזמות
ואת זמרי וזמרי הוליד
את מוצא׃ ומוצא הוליד
את בנעא רפה בנו
אלעשה בנו אצל בנו׃
ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו
וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן כל אלה בני
אצל׃ ובני עשק אחיו
אולם בכרו יעוש השני
ואליפלט השלשי׃ ויהיו בני
אולם אנשים גבורי חיל
דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים
כל אלה מבני בנימן׃

וכל ישראל התיחשו והנם
כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם׃ והיושבים
הראשנים אשר באחזתם
בעריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים׃ ובירושלם

ישבו מן בני יהודה ומן בני
בנימן ומן בני אפרים ומנשה׃
עותי בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בני מן בני פרץ
בן יהודה׃ ומן השילוני
עשיה הבכור ובניו׃ ומן בני
זרח יעואל ואחיהם שש
מאות ותשעים׃ ומן בני
בנימן סלוא בן משלם בן
הודויה בן הסנאה׃ ויבניה
בן ירחם ואלה בן עזי בן
מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה׃ ואחיהם
לתלדותם תשע מאות
וחמשים וששה כל אלה
אנשים ראשי אבות לבית
אבתיהם׃ ומן הכהנים
ידעיה ויהויריב ויכין׃
ועזריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן
אחיטוב נגיד בית האלהים׃
ועדיה בן ירחם בן
פשחור בן מלכיה ומעשי
בן עדיאל בן יחזרה בן
משלם בן משלמית בן
אמר׃ ואחיהם ראשים לבית
אבותם אלף ושבע מאות
וששים גבורי חיל מלאכת

חרש ב׳ ... ובקבקר
לשבעת הימים ב׳ ... ואחיהם בחצריהם

לשכת ג׳ חס׳ ... אותם בלשכת ... לשכת
בלשכת פטירים

המפתח ב׳ ויקחו את המפתח ויפתחו והם על
המפתח

עבדת בית האלהים ומן הלוים
שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה מן בני מררי
ובקבקר חרש וגלל ומתניה
בן מיכא בן זכרי בן אסף
ועבדיה בן שמעיה בן גלל
בן ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום
ועקוב וטלמן ואחימן
ואחיהם שלום הראש ועד
הנה בשער המלך מזרחה
המה השערים למחנות בני
לוי ושלום בן קורא בן אביסף
בן קרח ואחיו לבית אביו
הקרחים על מלאכת העבודה
שמרי הספים לאהל
ואבתיהם על מחנה יהוה
שמרי המבוא ופינחס בן
אלעזר נגיד היה עליהם
לפנים יהוה עמו זכריה בן
משלמיה שער פתח לאהל
מועד כלם הברורים לשערים
בספים מאתים ושנים עשר
המה בחצריהם התיחשם
המה יסד דויד ושמואל הראה
באמונתם והם ובניהם על
השערים לבית יהוה לבית

האהל למשמרות לארבע
רוחות יהיו השערים מזרח
ימה צפונה ונגבה ואחיהם
בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת עם
אלה כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים
הם הלוים והיו על הלשכות
ועל האצרות בית האלהים
וסביבות בית האלהים ילינו
כי עליהם משמרת והם
על המפתח ולבקר לבקר
ומהם על כלי העבודה כי
במספר יביאום ובמספר
יוציאום ומהם ממנים על
הכלים ועל כל כלי הקדש
ועל הסלת והיין והשמן
והלבונה והבשמים ומן בני
הכהנים רקחי המרקחת
לבשמים ומתתיה מן הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי
באמונה על מעשה החבתים
ומן בני הקהתי מן אחיהם
על לחם המערכת להכין
שבת שבת ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת
פטירים כי יומם ולילה עליהם
במלאכה אלה ראשי

האבות ללוים לתלדותם
ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון
יעואל ושם אשתו מעכה
ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונר ונדב וגדור
ואחיו וזכריה ומקלות
ומקלות הוליד את שמאם
ואף הם נגד אחיהם ישבו
בירושלם עם אחיהם
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדב
ואת אשבעל ובן יהונתן
מריב בעל ומריב בעל הוליד
את מיכה ובני מיכה פיתן
ומלך ותחרע ואחז הוליד
את יערה ויערה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא
ומוצא הוליד את בנעא ורפיה
בנו אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו וישמעאל
ושעריה ועבדיה וחנן אלה
בני אצל
ופלשתים נלחמו בישראל

על לחם ב׳ ... אותם ומן בני הקהתי
המערכת ב׳ ... ושמת אותם ומן בני הקהתי

ולבקר ב׳ והם על המפתח ... ולבקר
וסביבות ב׳ ונתתי אותם וסביבות בית האלהים

שבת ד׳ ... קדש
[illegible]

וינס איש ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בהר גלבע וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחרי
בניו ויכו פלשתים את יונתן
ואת אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו המורים
בקשת ויחל מן היורים
ויאמר שאול אל נשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה פן
יבאו הערלים האלה
והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את החרב
ויפל עליה וירא נשא כליו
כי מת שאול ויפל גם הוא
על החרב וימת
וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל
אשר בעמק כי נסו וכי מתו
שאול ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים וישבו
בהם ויהי
ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת בניו נפלים
בהר גלבע ויפשיטהו וישאו

את ראשו ואת כליו
וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר את עצביהם
ואת העם וישימו את כליו
בית אלהיהם ואת גלגלתו
תקעו בית דגון
וישמעו כל יביש גלעד
את כל אשר עשו פלשתים
לשאול ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת
שאול ואת גופת בניו
ויביאום יבישה ויקברו
את עצמותיהם תחת האלה
ביבש ויצומו שבעת ימים
וימת שאול במעלו אשר
מעל ביהוה על דבר יהוה
אשר לא שמר וגם לשאול
באוב לדרוש ולא דרש
ביהוה וימיתהו ויסב את
המלוכה לדויד בן ישי

ויקבצו כל ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו גם תמול גם
שלשום גם בהיות שאול
מלך אתה המוציא והמביא
את ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה את

עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דויד
ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך
על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל וילך דויד
וכל ישראל ירושלם היא
יבוס ושם היבוסי ישבי
הארץ ויאמרו ישבי יבוס
לדויד לא תבוא הנה וילכד
דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד ויאמר דויד כל
מכה יבוסי בראשונה יהיה
לראש ולשר ויעל בראשונה
יואב בן צרויה ויהי לראש
וישב דויד במצד על כן קראו
לו עיר דויד ויבן העיר מסביב
מן המלוא ועד הסביב
ויואב יחיה את שאר העיר
וילך דויד הלוך וגדול
ויהוה צבאות עמו
ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה על
ישראל ואלה מספר

שלושה יו מל ויתנו לכלב ויולדו לאבשלום ותאו שלושה מפו ושעריה עד בני יהודה ואחריו אלעזר וירדו שלושה ואבשי אחי יואב ב בו וה השלושה בשנים ב בו
אלה עשה והיו שם עם דויד בני מושי ושלושה פנים ימה ויהיו ימים שלושה וכל מגלה דכותהון

הגברים אשר לדויד ישבעם
בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל בפעם אחת ואחריו
אלעזר בן דודו האחוחי הוא
בשלושה הגברים הוא היה
עם דויד בפס דמים והפלשתים
נאספו שם למלחמה ותהי
חלקת השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים
ויתיצבו בתוך החלקה
ויצילוה ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה גדולה
וירדו שלושה מן השלושים
ראש על הצר אל דויד אל
מערת עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים ודויד
אז במצודה ונציב פלשתים
אז בבית לחם ויתאו דויד
ויאמר מי ישקני מים מבור
בית לחם אשר בשער ויבקעו
השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו
אל דויד ולא אבה דויד
לשתותם וינסך אתם ליהוה
ויאמר חלילה לי מאלהי
מעשות זאת הדם האנשים

האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום ולא
אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגבורים ואבשי
אחי יואב הוא היה ראש
השלושה והוא עורר את
חניתו על שלש מאות
חלל ולו שם בשלושה
מן השלושה בשנים נכבד
ויהי להם לשר ועד
השלושה לא בא
בניה בן יהוידע בן
איש חיל רב פעלים מן
קבצאל הוא הכה את
שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך
הבור ביום השלג והוא
הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה
וביד המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי
ויהרגהו בחניתו אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלושה הגברים מן
השלושים הנו נכבד הוא
ואל השלשה לא בא
וישימהו דויד על משמעתו

וגבורי החילים עשהאל
אחי יואב אלחנן
בן דודו מבית לחם שמות
ההרורי חלץ
הפלוני עירא בן
עקש התקועי אביעזר
הענתותי סבכי
החשתי עילי
האחוחי מהרי
הנטופתי חלד
בן בענה הנטופתי איתי
בן ריבי מגבעת בני בנימן
בניה הפרעתני חורי
מנחלי געש אביאל
הערבתי עזמות
הבחרומי אליחבא
השעלבני בני השם
הגזוני יונתן בן שגה
ההררי אחיאם
בן שכר ההררי אליפל
בן אור חפר המכרתי
אחיה הפלני חצרו
הכרמלי נערי
בן אזבי יואל
אחי נתן מבחר
בן הגרי צלק
העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה עירא

[illegible]

החמשי ג חס ויהי בשנת השביעית האכבר
בחדש החמשי משמנה

שפטיהו ושפטיהו ג אלעוזי וירימות לשמעוני
שפטיהו ומיכאל ושפטיהו

השלישים זכות השלשים ב ואלה המספר
הגבורים ורוח לבשה

היתרי גרב
היתרי אוריה
החתי זבד
בן אחלי עדינא
בן שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים
חנן בן מעכה ויושפט
המתני עזיא
העשתרתי שמע
ויעיאל בני חותם הערערי
ידיעאל בן שמרי
ויחא אחיו התיצי
אליאל המחוים ויריבי
ויושויה בני אלנעם
ויתמה המואבי אליאל
ועובד ויעשיאל
המצביה
ואלה הבאים אל דויד
לציקלג עוד עצור מפני
שאול בן קיש והמה
בגבורים עזרי המלחמה
נשקי קשת מימינים
ומשמאלים באבנים ובחצים
בקשת מאחי שאול מבנימן
הראש אחיעזר ויואש בני
השמעה הגבעתי ויזואל
ופלט בני עזמות וברכה
ויהוא הענתתי וישמעיה

הגבעוני גבור בשלשים
ועל השלשים וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד
הגדרתי אלעוזי
וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי אלקנה
וישיהו ועזראל ויועזר
וישבעם הקרחים ויועאלה
וזבדיה בני ירחם מן הגדור
ומן הגדי נבדלו אל דויד
למצד מדברה גברי החיל
אנשי צבא למלחמה
ערכי צנה ורמח ופני
אריה פניהם וכצבאים
על ההרים למהר
הראש עבדיה השני
אליאב השלשי משמנה
הרביעי ירמיה החמשי
עתי הששי אליאל
השביעי יוחנן השמיני
אלזבד התשיעי ירמיהו
העשירי מכבני עשתי
עשר אלה מבני
גד ראשי הצבא אחד
למאה הקטן והגדול
לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש
הראשון והוא ממלא על

כל גדותיו ויבריחו את כל
העמקים למזרח ולמערב

ויבאו מן בני בנימן ויהודה
עד למצד לדויד ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר להם
אם לשלום באתם אלי
לעזרני יהיה לי עליכם
לבב ליחד ואם לרמותני
לצרי בלא חמס בכפי
ירא אלהי אבותינו ויוכח
ורוח לבשה את
עמשי ראש השלושים
לך דויד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך
ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד
וממנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על
שאול למלחמה ולא
עזרם כי בעצה שלחהו
סרני פלשתים לאמר
בראשינו יפול אל אדניו
שאול בלכתו אל ציקלג
נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל
ויוזבד ואליהוא וצלתי

וברכה ב בתר לשנן וברכה ויהוא וברכה
לראש משביד ממלא ב חנני מלא והוא

לאחד ג לאחד לשלום לאחד שלך חדמיה
ובצבאים על ההרים

והגדול ב דברדות נף אחד לאחד הקטן
מדברה ג יום שלחו כר ורמוה ישב ומן הגדי

בצבא ד׳ וכת א׳ ותהי המחנה כי יקח איש אשה
והתיחשם בצבא ויהיו שרים

ב׳ חס׳ אלה ברשנו אם לא שרותך לטוב
וגם כל שרית ישראל

ראשי האלפים אשר למנשה
והמה עזרו עם דויד על
הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא כי לעת
יום ביום יבאו על דויד לעזרו
עד למחנה גדול כמחנה
אלהים׃
ואלה מספרי ראשי החלוץ
לצבא באו על דויד חברונה
להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה׃ בני יהודה
נשאי צנה ורמח ששת
אלפים ושמונה מאות
חלוצי צבא׃ מן בני
שמעון גבורי חיל לצבא
שבעת אלפים ומאה׃
מן בני הלוי ארבעת
אלפים ושש מאות׃
ויהוידע הנגיד לאהרן
ועמו שלשת אלפים
ושבע מאות׃ וצדוק
נער גבור חיל ובית אביו
שרים עשרים ושנים׃
ומן בני בנימן אחי
שאול שלשת אלפים
ועד הנה מרביתם שמרים
משמרת בית שאול׃
ומן בני אפרים עשרים

אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות לבית
אבותם׃ ומחצי
מטה מנשה שמונה
עשר אלף אשר נקבו
בשמות לבוא להמליך
את דויד׃ ומבני
יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה
ישראל ראשיהם מאתים
וכל אחיהם על פיהם׃
מזבלון יוצאי צבא
ערכי מלחמה בכל כלי
מלחמה חמשים אלף
ולעדר בלא לב ולב׃
ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף׃
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמונה
אלף ושש מאות׃
ומאשר יוצאי צבא
לערך מלחמה ארבעים
אלף׃ ומעבר
לירדן מן הראובני והגדי
וחצי שבט מנשה בכל
כלי צבא מלחמה מאה
ועשרים אלף׃ כל

אלה אנשי מלחמה עדרי
מערכה בלבב שלם באו
חברונה להמליך את דויד
על כל ישראל וגם כל
שרית ישראל לב אחד
להמליך את דויד׃ ויהיו
שם עם דויד ימים שלושה
אכלים ושותים כי הכינו
להם אחיהם׃ וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון
ונפתלי מביאים לחם
בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים
וצמוקים ויין ושמן ובקר
וצאן לרב כי שמחה בישראל׃

ויועץ דויד עם שרי
האלפים והמאות לכל
נגיד׃ ויאמר דויד לכל
קהל ישראל אם עליכם
טוב ומן יהוה אלהינו
נפרצה נשלחה על אחינו
הנשארים בכל ארצות
ישראל ועמהם הכהנים
והלוים בערי מגרשיהם
ויקבצו אלינו׃ ונסבה את
ארון אלהינו אלינו כי לא
דרשנהו בימי שאול׃ ויאמרו

ועד הנה ד׳ סלה נאלצו בשער המלך מרביתם
אגיד נפלאותיך

על דויד ה׳ והחזותי דמלכיה ואלה מספרי
וממנשה כי לעת יום ודויד מבריח

ומן יהוה ב׳ ומן יהוה יסוד לבו אם עליכם
טוב

כל הקהל לעשות כן כי
ישר הדבר בעיני כל העם
ויקהל דויד את כל ישראל
מן שיחור מצרים ועד לבוא
חמת להביא את ארון
האלהים מקרית יערים
ויעל דויד וכל ישראל בעלתה
אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את
ארון האלהים יהוה יושב
הכרובים אשר נקרא שם
וירכיבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה מבית
אבינדב ועזא ואחיו נהגים
בעגלה ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים
בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות ויבאו עד גרן
כידן וישלח עזא את ידו
לאחז את הארון כי שמטו
הבקר ויחר אף יהוה בעזא
ויכהו על אשר שלח ידו על
הארון וימת שם לפני אלהים
ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד היום
הזה ויירא דויד את האלהים

ביום ההוא לאמר היך
אביא אלי את ארון האלהים
ולא הסיר דויד את הארון
אליו אל עיר דויד ויטהו
אל בית עבד אדם הגתי
וישב ארון האלהים עם
בית עבד אדם בביתו שלשה
חדשים ויברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו וישלח חורם
מלך צר מלאכים אל דויד
ועצי ארזים וחרשי קיר
וחרשי עצים לבנות לו
בית וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל
כי נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל
ויקח דויד עוד
נשים בירושלם ויולד
דויד עוד בנים ובנות
ואלה שמות הילודים
אשר היו לו בירושלם
שמוע ושובב נתן ושלמה
ויבחר ואלישוע ואלפלט
ונגה ונפג ויפיע ואלישמע
ובעלידע ואליפלט

וישמעו פלשתים כי נמשח

דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דויד וישמע דויד ויצא
לפניהם ופלשתים באו ויפשטו
בעמק רפאים וישאל דויד
באלהים לאמר האעלה
על פלשתים ונתתם בידי
ויאמר לו יהוה עלה ונתתים
בידך ויעלו בבעל פרצים
ויכם שם דויד ויאמר דויד
פרץ האלהים את אויבי
בידי כפרץ מים על כן
קראו שם המקום ההוא
בעל פרצים ויעזבו שם
את אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש
ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו
בעמק וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים
לא תעלה אחריהם הסב
מעליהם ובאת להם ממול
הבכאים ויהי כשמעך את
קול הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה כי יצא
האלהים לפניך להכות את
מחנה פלשתים ויעש דויד
כאשר צוהו האלהים ויכו
את מחנה פלשתים מגבעון

משמיעים ג̇ ב מל וחד חס ויאמר דויד וכל
ישראל מעלים ועמהם הימן

ועד גזרה׃ ויצא שם דויד
בכל הארצות ויהוה נתן
את פחדו על כל הגוים׃
ויעש לו בתים בעיר דויד
ויכן מקום לארון האלהים
ויט לו אהל׃ אז אמר דויד
לא לשאת את ארון האלהים
כי אם הלוים כי בם בחר
יהוה לשאת את ארון יהוה
ולשרתו עד עולם׃
ויקהל דויד את כל ישראל
אל ירושלם להעלות את
ארון יהוה אל מקומו אשר
הכין לו׃ ויאסף דויד את
בני אהרן ואת הלוים׃
לבני קהת אוריאל
השר ואחיו מאה ועשרים
לבני מררי עשיה
השר ואחיו מאתים ועשרים
לבני גרשום יואל
השר ואחיו מאה ושלשים
לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים
לבני חברון אליאל
השר ואחיו שמונים׃ לבני
עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק ולאביתר

עזיהו ג̇ ומתתיהו ואליפלהו לבני אפרים הושע
ויחיאל ועזזיהו

הכהנים וללוים לאוריאל
עשיה ויואל שמעיה
ואליאל ועמינדב׃
ויאמר להם אתם ראשי
האבות ללוים התקדשו
אתם ואחיכם והעליתם את
ארון יהוה אלהי ישראל
אל הכינותי לו׃ כי למבראשונה
לא אתם פרץ יהוה אלהינו
בנו כי לא דרשנהו כמשפט׃
ויתקדשו הכהנים והלוים
להעלות את ארון יהוה
אלהי ישראל׃ וישאו בני
הלוים את ארון האלהים
כאשר צוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות עליהם

ויאמר דויד לשרי הלוים
להעמיד את אחיהם
המשררים בכלי שיר נבלים
וכנרות ומצלתים משמיעים
להרים בקול לשמחה׃

ויעמידו הלוים את הימן
בן יואל ומן אחיו אסף בן
ברכיהו ומן בני מררי
אחיהם איתן בן קושיהו׃
ועמהם אחיהם המשנים

זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני אליאב ובניהו
ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים הימן
אסף ואיתן במצלתים נחשת
להשמיע׃ וזכריה ועזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני
ואליאב ומעשיהו ובניהו
בנבלים על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד
אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות
על השמינית לנצח׃ וכנניהו
שר הלוים במשא יסר במשא
כי מבין הוא׃ וברכיה ואלקנה
שערים לארון׃ ושבניהו
ויושפט ונתנאל ועמשי
וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצצרות
לפני ארון האלהים ועבד
אדם ויחיה שערים לארון׃
ויהי דויד וזקני ישראל
ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית
יהוה מן בית עבד אדם
בשמחה׃
ויהי בעזר האלהים את
הלוים נשאי ארון ברית

כאשר צוה משה ג̇ ...
...

ואחיהם ל̇ משוררי ... ואסף
... ויבא אל הכהנים

במשא ב̇ בתר לשנו כאשר נשיאם במשא
יסר במשא

וכל הלוים ב̇ והנה גם צדוק ודויד מכרבל במעיל ס
במצלתים ב̇ ואסף והלוים בני אסף ס

ויאמר דויד לשרי הלוים נבלים וכנרות ס אסף הראש ובחצצרות נבלים ובכנרות ס וכל ישראל מעלים בנבלים
וכנרות ס והלוים המשררים ובנבלים וכנרות ס ויבאו ירושלם ויעמדו את הלוים בנבלים ובכנרות ס

יהוה ויזבחו שבעה פרים ו
ושבעה אילים ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים
הנשאים את הארון והמשררים
וכנניה השר המשא המשררים
ועל דויד אפוד בד וכל
ישראל מעלים את ארון
ברית יהוה בתרועה ובקול
שופר ובחצצרות ובמצלתים
משמעים בנבלים וכנרות
ויהי ארון ברית יהוה בא
עד עיר דויד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דויד
מרקד ומשחק ותבז לו
בלבה
ויביאו את ארון האלהים
ויציגו אתו בתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריבו
עלות ושלמים לפני האלהים
ויכל דויד מהעלות העלה
והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה ויחלק לכל איש
ישראל מאיש ועד אשה
לאיש ככר לחם ואשפר
ואשישה ויתן לפני ארון
יהוה מן הלוים משרתים
ולהזכיר ולהודות ולהלל

ליהוה אלהי ישראל אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל
ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל
בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע ובניהו ויחזיאל
הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים ביום ההוא
אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו
זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור
אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם
לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר
לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו

שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו
כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז

ולהודות ג̇ ב̇ חס וחד מל ויתן לפני ארון יהוה
ויהי כאחד ויעמד יחזקיהו ס

מתי מספר ה̇ ויאמר יעקב והמין יהוה ופליטי חרב בהיותכם בהיותכם ס ושארא מתי במתי מעט ס
דרשו יהוה ג̇ בהמצאו דרשו יהוה ועיר וחבידו ס מיום אל יום ב̇ ואמר מחדש יחדיש בשרו דדברי ס

אויביך ז מל כן יאבדו וחרב אויביך למשגת ואכרית את כל אויביך והכנעתי את כל אויביך כי יתעו אויביך
יהמיון בזרוע עזך פזרת אשר חרפו ◦ כי תצא למלחמה על אויביך אשר יציק לך איב ך כתב ושארא איביך ◦

שפטי ישראל ב ויאמר משה את אחד דוב חימו ◦

הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים יהוה מלך ירעם הים ומלואו
יעלץ השדה וכל אשר בו אז ירננו עצי היער
מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה

ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני
הארון תמיד לדבר יום ביומו ועבד אדם ואחיהם ששים
ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים ואת
צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר
בגבעון להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר
ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל ועמהם
הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות
ליהוה כי לעולם חסדו ועמהם הימן וידותון חצצרות
ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער
וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו

ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה
אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות
ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל
נתן לאמר לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה
תבנה לי הבית לשבת כי לא ישבתי בבית מן היום אשר
העליתי את ישראל עד
היום הזה ואהיה מאהל
אל אהל וממשכן בכל
אשר התהלכתי בכל
ישראל הדבר דברתי את
אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי
לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים ועתה כה
תאמר לעבדי לדויד
כה אמר יהוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה מן
אחרי הצאן להיות נגיד
על עמי ישראל ואהיה
עמך בכל אשר הלכת
ואכרית את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך שם
כשם הגדולים אשר בארץ
ושמתי מקום לעמי
ישראל ונטעתיהו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד ולא
יוסיפו בני עולה לבלתו
כאשר בראשונה ולמימים
אשר צויתי שפטים על
עמי ישראל והכנעתי את
כל אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה כי ימלא
ימיך ללכת עם אבתיך

ואמרו ג הגידו ביהודה ב בו השמיעו הללו השמיעו על ארמנות מזרח ישראל הושיענו ◦◦
ויסב ב וסימנהון מעליהם לברך ◦ וכל שמואל דכוותהון בר מן חד ויסב את עמשא ◦

ואגד ב חל ואגד לכם היום ואגד לך ובית ◦

והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי
את מלכותו: הוא יבנה לי בית
וכננתי את כסאו עד עולם:
אני אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן וחסדי לא אסיר
מעמו כאשר הסירותי
מאשר היה לפניך: והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם
וכסאו יהיה נכון עד עולם:
ככל הדברים האלה וככל
החזון הזה כן דבר נתן אל
דויד:
ויבא המלך דויד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אני יהוה
אלהים ומי ביתי כי הביאתני
עד הלם: ותקטן זאת בעיניך
אלהים ותדבר על בית
עבדך למרחוק וראיתני
כתור האדם המעלה יהוה
אלהים: מה יוסיף עוד דויד
אליך לכבוד את עבדך ואתה
את עבדך ידעת: יהוה בעבור
עבדך וכלבך עשית את כל
הגדולה הזאת להדיע את
כל הגדלות: יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו: ומי

כעמך ישראל גוי אחד
בארץ אשר הלך האלהים
לפדות לו עם לשום לך
שם גדלות ונראות לגרש
מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים: ותתן את
עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים: ועתה יהוה
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו יאמן עד
עולם ועשה כאשר
דברת: ויאמן ויגדל שמך
עד עולם לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אלהים לישראל ובית
דויד עבדך נכון לפניך: כי
אתה אלהי גלית את
אזן עבדך לבנות לו בית
על כן מצא עבדך להתפלל
לפניך: ועתה יהוה אתה
הוא האלהים ותדבר על
עבדך הטובה הזאת: ועתה
הואלת לברך את בית
עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה יהוה ברכת ומברך
לעולם:
ויהי אחרי כן ויך דויד את

פלשתים ויכניעם ויקח את
גת ובנתיה מיד פלשתים
ויך את מואב ויהיו מואב
עבדים לדויד נשאי מנחה
ויך דויד את הדדעזר מלך
צובה חמתה בלכתו להציב
ידו בנהר פרת: וילכד דויד
ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דויד את
כל הרכב ויותר ממנו מאה
רכב: ויבא ארם דרמשק
לעזור להדדעזר מלך צובה
ויך דויד בארם עשרים ושנים
אלף איש: וישם דויד בארם
דרמשק ויהי ארם לדויד
עבדים נשאי מנחה ויושע
יהוה לדויד בכל אשר
הלך: ויקח דויד את שלטי
הזהב אשר היו על עבדי
הדדעזר ויביאם ירושלם:
ומטבחת ומכון ערי הדדעזר
לקח דויד נחשת רבה מאד
בה עשה שלמה את ים
הנחשת ואת העמודים ואת
כלי הנחשת:
וישמע תעו מלך חמת כי
הכה דויד את כל חיל הדדעזר

הדורם ד ג מל וחד חס ואת הדורים ואת אזול
ותבירו וישלח ◦ בתריה חס ◦ וחד אדורם ◦

ולא

אל ארץ בני עמון ב דין אל ארץ בני עמון לא
יהבת ויבאו עבדי דויד ◦

יגאל

לתשועה ב והיית לי לתשועה דדב׳ הימי
שיר חסוס ◦

מלך צובה וישלח את הדורם
בנו אל המלך דויד לשאול
לו לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעו היה
הדדעזר וכל כלי זהב וכסף
ונחשת׃ גם אתם הקדיש
המלך דויד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר נשא
מכל הגוים מאדום וממואב
ומבני עמון ומפלשתים
ומעמלק׃ ואבשי בן צרויה
הכה את אדום בגיא המלח
שמונה עשר אלף׃ וישם
באדום נציבים ויהיו כל
אדום עבדים לדויד ויושע
יהוה את דויד בכל אשר
הלך׃ וימלך דויד על כל
ישראל ויהי עשה משפט
וצדקה לכל עמו׃ ויואב בן
צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר׃ וצדוק
בן אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא סופר׃
ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד הראשנים
ליד המלך׃
ויהי אחרי כן וימת נחש מלך

בני עמון וימלך בנו תחתיו
ויאמר דויד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כי עשה
אביו עמי חסד וישלח דויד
מלאכים לנחמו על אביו
ויבאו עבדי דויד אל ארץ
בני עמון אל חנון לנחמו
ויאמרו שרי בני עמון
לחנון המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח לך
מנחמים הלא בעבור לחקר
ולהפך ולרגל הארץ באו
עבדיו אליך׃ ויקח חנון את
עבדי דויד ויגלחם ויכרת
את מדויהם בחצי עד
המפשעה וישלחם׃ וילכו
ויגידו לדויד על האנשים
וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו ביריחו
עד אשר יצמח זקנכם
ושבתם׃ ויראו בני
עמון כי התבאשו עם דויד
וישלח חנון ובני עמון
אלף ככר כסף לשכר להם
מן ארם נהרים ומן ארם
מעכה ומצובה רכב ופרשים׃
וישכרו להם שנים ושלשים

אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון
נאספו מעריהם ויבאו
למלחמה׃ וישמע
דויד וישלח את יואב ואת
כל צבא הגבורים׃ ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה
פתח העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה׃ וירא
יואב כי היתה פני המלחמה
אליו פנים ואחור ויבחר מכל
בחור בישראל ויערך
לקראת ארם׃ ואת יתר
העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראת בני עמון
ויאמר אם תחזק ממני ארם
והיית לי לתשועה
ואם בני עמון יחזקו
ממך והושעתיך׃ חזק
ונתחזקה בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו ויהוה הטוב
בעיניו יעשה׃ ויגש יואב
והעם אשר עמו לפני ארם
למלחמה וינוסו מפניו׃ ובני
עמון ראו כי נס ארם וינוסו
גם הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא יואב

על אביו ב ולגוששיו אותם ... ויאמר דויד ◦
מן ארם ג ויתני בלק לשכר להם ב בו ◦

על האנשים ה הכבד העבדיה רבשקהו וחבירו
ופקדתו על האנשים וילבו ויגידו ◦

ואת מלך ד ואת מלך העי וחבירו ואת מלך
מעכה וחבירו ◦

עבירת הירדן ב וברזלי הגלעדי ויעבר לדויד
דדל חומים ס

ירושלם׃ וירא ארם
כי נגפו לפני ישראל וישלחו
מלאכים ויוציאו את ארם
אשר מעבר הנהר ושופך
שר צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן ויבא
אלהם ויערך אלהם ויערך
דויד לקראת ארם מלחמה
וילחמו עמו וינס ארם
מלפני ישראל ויהרג דויד
מארם שבעת אלפים רכב
וארבעים אלף איש רגלי
ואת שופך שר הצבא המית
ויראו עבדי הדדעזר כי
נגפו לפני ישראל וישלימו
עם דויד ויעבדהו ולא
אבה ארם להושיע את
בני עמון עוד׃
ויהי לעת תשובת
השנה לעת צאת המלכים
וינהג יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר את רבה ודויד
ישב בירושלם ויך יואב
את רבה ויהרסה׃ ויקח
דויד את עטרת מלכם מעל
ראשו וימצאה משקל ככר

איש רגלי ל ...

והביאו ד את אחיכם פיקו באו בית אל לכו ספרו
מלאתם ואשר ישמיעו ס

זהב ובה אבן יקרה ותהי
על ראש דויד ושלל
העיר הוציא הרבה מאד׃
ואת העם אשר בה הוציא
וישר במגרה ובחריצי
הברזל ובמגרות וכן יעשה
דויד לכל ערי בני עמון
וישב דויד וכל העם
ירושלם ויהי
אחריכן ותעמד מלחמה
בגזר עם פלשתים אז
הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים
ויכנעו ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי
גלית הגתי ועץ חניתו
כמנור ארגים
ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדה
ואצבעתיו שש ושש
עשרים וארבע וגם הוא
נולד להרפא ויחרף את
ישראל ויכהו יהונתן בן
שמעא אחי דויד׃ אל
נולדו להרפא בגת ויפלו
ביד דויד וביד עבדיו׃
פ

חזק ה ...

יוסף ג מל ואת אשר חטא ואחריו לא יוסף
יוסף יהוה על עמו ס וכל שם אנש דכוו ס

ויעמד שטן על ישראל
ויסת את דויד למנות את
ישראל׃ ויאמר דויד אל
יואב ואל שרי העם לכו
ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם׃ ויאמר
יואב יוסף יהוה על עמו
כהם מאה פעמים הלא
אדני המלך כלם לאדני
לעבדים למה יבקש זאת
אדני למה יהיה לאשמה
לישראל׃ ודבר המלך חזק
על יואב ויצא יואב
ויתהלך בכל ישראל ויבא
ירושלם׃ ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל
אלף אלפים ומאה אלף
איש שלף חרב ויהודה
ארבע מאות ושבעים אלף
איש שלף חרב׃ ולוי ובנימן
לא פקד בתוכם כי נתעב
דבר המלך את יואב׃ וירע
בעיני האלהים על הדבר
הזה ויך את ישראל׃
ויאמר דויד אל האלהים
חטאתי מאד אשר עשיתי

בעיני האלהים ב ...

להשחיתה ל׳ ועתה הרבה לערי דישעיהו כי
על בבל מזמתו וישלח הלוים ובת הנשים

קנה ג ב בת ה׳ וחד כת ו או קנה מיד עמיתך
כי קנה אחוז דישמ׳ וחבירו

ויעש ב רפ ויעש אדני המלך ויעש הבא אליו
לעלות ב קמצ ראה נתתי הבקר ומנת המלך

את הדבר הזה ועתה יהוה העבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי
מאד:
וידבר יהוה אל גד חזה דויד
לאמר לך ודברת אל דויד
לאמר כה אמר יהוה שלוש
אני נוטה עליך בחר לך
אחת מהנה ואעשה לך
ויבא גד אל דויד ויאמר
לו כה אמר יהוה קבל לך
אם שלוש שנים רעב
ואם שלשה חדשים
נספה מפני צריך וחרב
אויביך למשגת ואם
שלשת ימים חרב יהוה
ודבר בארץ ומלאך יהוה
משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב
את שלחי דבר:
ויאמר דויד אל גד
צר לי מאד אפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמיו מאד
וביד אדם אל אפל: ויתן
יהוה דבר בישראל ויפל
מישראל שבעים אלף
איש וישלח האלהים
מלאך לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה וינחם

על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף
ידך ומלאך יהוה עמד
עם גרן ארנן היבוסי:
וישא דויד את עיניו
וירא את מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמים
וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד
והזקנים מכסים בשקים
על פניהם: ויאמר דויד אל
האלהים הלא אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר
חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו
יהוה אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובעמך לא למגפה
ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי
יעלה דויד להקים מזבח
ליהוה בגרן ארנן היבסי
ויעל דויד בדבר גד אשר
דבר בשם יהוה: וישב ארנן
וירא את המלאך וארבעת
בניו עמו מתחבאים וארנן
דש חטים: ויבא דויד עד
ארנן ויבט ארנן וירא את
דויד ויצא מן הגרן וישתחו

לדויד אפים ארצה: ויאמר
דויד אל ארנן תנה לי מקום
הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה
בכסף מלא תנהו לי ותעצר
המגפה מעל העם: ויאמר
ארנן אל דויד קח לך ויעש
אדני המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר לעלות
והמורגים לעצים והחטים
למנחה הכל נתתי: ויאמר
המלך דויד לארנן לא כי
קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך
ליהוה והעלות עולה חנם:
ויתן דויד לארנן במקום
שקלי זהב משקל שש
מאות: ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויקרא אל יהוה ויענהו
באש מן השמים על מזבח
העלה: ויאמר
יהוה למלאך וישב חרבו
אל נדנה: בעת ההיא בראות
דויד כי ענהו יהוה בגרן
ארנן היבוסי ויזבח שם:
ומשכן יהוה אשר עשה
משה במדבר ומזבח העלה
בעת ההיא בבמה בגבעון:

למנות ה׳ את עפר הארץ ויקח את דויד הלא אני
אמרתי יואב בן צרויה למנות ומינו

ובעמך ג ובכה ובעמך חנני משלוחבך לא למגפה
הלא אני ג הגידו מחשה אמרתי

נתתי ג קמצ דרכם בראשם כוף פלו מצמית
הארץ הדמה הכל נתתי

יהוה האלהים ג׳ ויקראו בני ראובן ויאמרו אנשי בית שמש לכו אחריו ענני יהוה ענני זה הוא בית עתה ויתנו
ועוד דברו עבדיו ואתנה את פני ויברך עזרא אשר בחרת ס דבר עליך ג׳ עתה בני רוח שקר ותבירן ס

לדרוש ליהוה ד׳ עתה תנו לבבכם וכל אשר
לא ידרש ויירא ויתן ויאצלו בני ישראל ס

ולא יכל דויד ללכת לפניו
לדרש אלהים כי נבעת
מפני חרב מלאך יהוה׃
ויאמר דויד זה הוא
בית יהוה האלהים וזה
מזבח לעלה לישראל׃

ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ
ישראל ויעמד חצבים
לחצוב אבני גזית לבנות
בית האלהים׃ וברזל לרב
למסמרים לדלתות
השערים ולמחברות הכין
דויד ונחשת לרב אין
משקל׃ ועצי ארזים לאין
מספר כי הביאו הצידנים
והצרים עצי ארזים לרב
לדויד׃
ויאמר דויד שלמה בני
נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למעלה
לשם ולתפארת לכל
הארצות אכינה נא לו
ויכן דויד לרב לפני מותו׃
ויקרא לשלמה בנו ויצוהו
לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל׃ ויאמר

דויד לשלמה בנו אני היה
עם לבבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי׃ ויהי עלי דבר
יהוה לאמר דם לרב
שפכת ומלחמות גדלות
עשית לא תבנה בית לשמי
כי דמים רבים שפכת ארצה
לפני׃ הנה בן נולד לך הוא
יהיה איש מנוחה והנחותי
לו מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושלום
ושקט אתן על ישראל
בימיו׃ הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ואני
לו לאב והכינותי כסא
מלכותו על ישראל עד
עולם׃ עתה בני יהי יהוה
עמך והצלחת ובנית בית
יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך׃ אך יתן לך יהוה
שכל ובינה ויצוך על
ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך׃ אז תצליח
אם תשמור לעשות את
החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה
על ישראל חזק ואמץ
אל תירא ואל תחת׃ והנה

בעניי הכינותי לבית יהוה
זהב ככרים מאה אלף
וכסף אלף אלפים ככרים
ולנחשת ולברזל אין
משקל כי לרב היה ועצים
ואבנים הכינותי ועליהם
תוסיף׃ ועמך לרב עשי
מלאכה חצבים וחרשי
אבן ועץ וכל חכם בכל
מלאכה׃ לזהב לכסף
ולנחשת ולברזל אין
מספר קום ועשה ויהי
יהוה עמך׃ ויצו דויד לכל
שרי ישראל לעזר
לשלמה בנו׃ הלא
יהוה אלהיכם עמכם
והניח לכם מסביב כי נתן
בידי את ישבי הארץ
ונכבשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה
אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים
להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האלהים
לבית הנבנה לשם יהוה׃
ודויד זקן ושבע ימים וימלך

נולד ג׳ קמץ ולימינהו ויאשיהו שלמה יבני ס
ודעו ג׳ ר״פ בבית נולד בגוי גנף ס

תשמור ד׳ אז תצליח וחקיו ומשפטיו ותשמ בסיפ
ויצלח הארח שלום תשמור ס

מקדש יהוה ג׳ ואיש אשר יקדש ולאלה תהיה
עתה תנו לבבכם ס

את שלמה בנו על ישראל
ויאסף את כל שרי ישראל
והכהנים והלוים׃ ויספרו
הלוים מבן שלשים שנה
ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם
לגברים שלשים ושמונה
אלף׃ מאלה לנצח על
מלאכת בית יהוה עשרים
וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃
וארבעת אלפים שערים
וארבעת אלפים מהללים
ליהוה בכלים אשר עשיתי
להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי
לגרשון קהת ומררי׃
לגרשני לעדן ושמעי׃
בני לעדן הראש יחיאל
וזתם ויואל שלשה׃
בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה אלה
ראשי האבות ללעדן׃
ובני שמעי יחת זינא
ויעוש ובריעה אלה בני
שמעי ארבעה׃ ויהי יחת
הראש וזיזה השני ויעוש
ובריעה לא הרבו בנים
ויהיו לבית אב לפקדה אחת׃

בני קהת עמרם יצהר
חברון ועזיאל ארבעה׃
בני עמרם אהרן ומשה
ויבדל אהרן להקדישו
קדש קדשים הוא ובניו
עד עולם להקטיר לפני
יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד עולם׃ ומשה איש
האלהים בניו יקראו על
שבט הלוי׃ בני משה
גרשום ואליעזר׃ בני גרשום
שבואל הראש׃ ויהיו בני
אליעזר רחביה הראש
ולא היה לאליעזר בנים
אחרים ובני רחביה רבו
למעלה׃ בני יצהר
שלמית הראש׃ בני חברון
יריהו הראש אמריה
השני יחזיאל השלישי
ויקמעם הרביעי׃ בני עזיאל
מיכה הראש וישיה השני׃
בני מררי מחלי ומושי בני
מחלי אלעזר וקיש׃ וימת
אלעזר ולא היו לו בנים
כי אם בנות וישאום בני
קיש אחיהם׃ בני מושי
מחלי ועדר וירמות שלשה׃
אלה בני לוי לבית

אבותיהם ראשי האבות
לפקודיהם במספר שמות
לגלגלתם עשה המלאכה
לעבדת בית יהוה מבן
עשרים שנה ומעלה׃ כי
אמר דויד הניח יהוה
אלהי ישראל לעמו וישכן
בירושלם עד לעולם׃ וגם
ללוים אין לשאת את
המשכן ואת כל כליו
לעבדתו׃ כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר בני
לוי מבן עשרים שנה ולמעלה׃
כי מעמדם ליד בני אהרן
לעבדת בית יהוה על
החצרות ועל הלשכות
ועל טהרת לכל קדש
ומעשה עבדת בית האלהים׃
וללחם המערכת ולסלת
למנחה ולרקיקי המצות
ולמחבת ולמרבכת ולכל
משורה ומדה׃ ולעמד
בבקר בבקר להדות ולהלל
ליהוה וכן לערב׃ ולכל
העלות עלות ליהוה
לשבתות לחדשים ולמעדים
במספר כמשפט עליהם
תמיד לפני יהוה׃ ושמרו

וראשי ל̇ שא את ראש ואלה אשר נחלו אלה הנחלת וישמע פינחס ויכתבם שמעיה ויפילו גם הם גורלות חוא
שלמות ואחיו ויסבו ביהודה ורבים הכהנים וראשי הלוים

העשרים ג̇ ויאמר לא אשחית עבור העשרים
ליחזקאל העשרים

אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל־מוֹעֵד וְאֵת
מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁמֶרֶת
בְּנֵי אַהֲרֹן אֲחֵיהֶם לַעֲבֹדַת
בֵּית יְהוָה׃
וְלִבְנֵי אַהֲרֹן מַחְלְקוֹתָם בְּנֵי
אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר
וְאִיתָמָר׃ וַיָּמָת נָדָב וַאֲבִיהוּא
לִפְנֵי אֲבִיהֶם וּבָנִים לֹא הָיוּ
לָהֶם וַיְכַהֲנוּ אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר׃
וַיֶּחָלְקֵם דָּוִיד וְצָדוֹק מִן
בְּנֵי אֶלְעָזָר וַאֲחִימֶלֶךְ מִן
בְּנֵי אִיתָמָר לִפְקֻדָּתָם
בַּעֲבֹדָתָם׃ וַיִּמָּצְאוּ בְנֵי
אֶלְעָזָר רַבִּים לְרָאשֵׁי
הַגְּבָרִים מִבְּנֵי אִיתָמָר
וַיַּחְלְקוּם לִבְנֵי אֶלְעָזָר
רָאשִׁים לְבֵית אָבוֹת שִׁשָּׁה
עָשָׂר וְלִבְנֵי אִיתָמָר לְבֵית
אֲבוֹתָם שְׁמוֹנָה׃ וַיַּחְלְקוּם
בְּגוֹרָלוֹת אֵלֶּה עִם אֵלֶּה כִּי
הָיוּ שָׂרֵי קֹדֶשׁ וְשָׂרֵי
הָאֱלֹהִים מִבְּנֵי אֶלְעָזָר
וּבִבְנֵי אִיתָמָר׃
וַיִּכְתְּבֵם שְׁמַעְיָה בֶן
נְתַנְאֵל הַסּוֹפֵר מִן הַלֵּוִי
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וְצָדוֹק
הַכֹּהֵן וַאֲחִימֶלֶךְ בֶּן אֶבְיָתָר
וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לַכֹּהֲנִים

וְלַלְוִיִּם בֵּית אָב אֶחָד אָחֻז
לְאֶלְעָזָר וְאָחֻז אָחֻז
לְאִיתָמָר׃
וַיֵּצֵא הַגּוֹרָל הָרִאשׁוֹן
לִיהוֹיָרִיב לִידַעְיָה
הַשֵּׁנִי׃ לְחָרִם
הַשְּׁלִשִׁי לִשְׂעֹרִים
הָרְבִעִי׃ לְמַלְכִּיָּה
הַחֲמִישִׁי לְמִיָּמִן
הַשִּׁשִּׁי׃ לְהַקּוֹץ
הַשְּׁבִעִי לַאֲבִיָּה
הַשְּׁמִנִי׃ לְיֵשׁוּעַ
הַתְּשִׁעִי לִשְׁכַנְיָהוּ
הָעֲשִׂרִי׃ לְאֶלְיָשִׁיב עַשְׁתֵּי
עָשָׂר לְיָקִים שְׁנֵים
עָשָׂר לְחֻפָּה שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר לְיֶשֶׁבְאָב אַרְבָּעָה
עָשָׂר׃ לְבִלְגָּה
חֲמִשָּׁה עָשָׂר לְאִמֵּר
שִׁשָּׁה עָשָׂר׃ לְחֵזִיר שִׁבְעָה
עָשָׂר לְהַפִּצֵּץ שְׁמוֹנָה
עָשָׂר לִפְתַחְיָה תִּשְׁעָה
עָשָׂר לִיחֶזְקֵאל
הָעֶשְׂרִים לְיָכִין
אֶחָד וְעֶשְׂרִים לְגָמוּל
שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לִדְלָיָהוּ
שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
לְמַעַזְיָהוּ אַרְבָּעָה

וְעֶשְׂרִים׃
אֵלֶּה פְקֻדָּתָם לַעֲבֹדָתָם
לָבוֹא לְבֵית יְהוָה כְּמִשְׁפָּטָם
בְּיַד אַהֲרֹן אֲבִיהֶם כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְלִבְנֵי לֵוִי הַנּוֹתָרִים לִבְנֵי
עַמְרָם שׁוּבָאֵל לִבְנֵי
שׁוּבָאֵל יֶחְדְּיָהוּ׃
לִרְחַבְיָהוּ לִבְנֵי רְחַבְיָהוּ
הָרֹאשׁ יִשִּׁיָּה׃ לַיִּצְהָרִי
שְׁלֹמוֹת לִבְנֵי שְׁלֹמוֹת
יָחַת׃ וּבָנַי יְרִיָּהוּ
אֲמַרְיָהוּ הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל
הַשְּׁלִישִׁי יְקַמְעָם הָרְבִיעִי׃
בְּנֵי עֻזִּיאֵל מִיכָה
לִבְנֵי מִיכָה שָׁמִור׃ אֲחִי
מִיכָה יִשִּׁיָּה לִבְנֵי
יִשִּׁיָּה זְכַרְיָהוּ׃ בְּנֵי
מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי
יַעֲזִיָּהוּ בְנוֹ׃ בְּנֵי מְרָרִי
לְיַעֲזִיָּהוּ בְּנוֹ וְשֹׁהַם וְזַכּוּר
וְעִבְרִי׃ לְמַחְלִי אֶלְעָזָר
וְלֹא הָיָה לוֹ בָּנִים׃ לְקִישׁ
בְּנֵי קִישׁ יְרַחְמְאֵל׃
וּבְנֵי מוּשִׁי מַחְלִי וְעֵדֶר
וִירִימוֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם׃ וַיַּפִּילוּ גַם

ובבני ד̇ ושאול לבד ומלובה וגם כל היהודים
והחלקים בגרלות ויבחר יהודה

אמריהו ג̇ ובני יריהו והנה אמריהו כהן ועל
ידו עדן ומנימן

ישיה ב̇ בתר לשנ ומשור והביעי יקמעם
למעזיהו בנו ושהם

ויוסף ל̇ חודד מצרימה בן שלשים הוא השליט ישית ידו היה במצרים אלה יעמדו לבני אסף זכור אמר
גאלת בזרועך ויאמר יואב שם אנש וצרי ב̇ בתר לשון נכאת וצרי להימן בני הימן

ויתן האלהים ב̇ כל אלה בנים ויתן האלהים
את דניאל

גם הם גורלות לעמת אחיהם
בני אהרן לפני דויד המלך
וצדוק ואחימלך וראשי
האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת אחיו
הקטן׃ ויבדל
דויד ושרי הצבא לעבדה
לבני אסף והימן וידותון
הנביאים בכנרות בנבלים
ובמצלתים ויהי מספרם
אנשי מלאכה לעבדתם׃
לבני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשראלה בני
אסף על יד אסף הנבא
על ידי המלך׃ לידותון
בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו
ששה על ידי אביהם
ידותון בכנור הנבא על
הדות והלל ליהוה׃
להימן בני הימן
בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה
חנני אליאתה גדלתי
ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות׃
כל אלה בנים להימן חזה
המלך בדברי האלהים

להרים קרן ויתן האלהים
להימן בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש׃ כל אלה
על ידי אביהם בשיר
בית יהוה במצלתים
נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון
והימן׃ ויהי מספרם עם
אחיהם מלמדי שיר
ליהוה כל המבין מאתים
שמונים ושמונה׃ ויפילו
גורלות משמרת לעמת
כקטן כגדול מבין עם
תלמיד׃
ויצא הגורל הראשון
לאסף ליוסף גדליהו
השני הוא ואחיו ובניו
שנים עשר׃ השלשי
זכור בניו ואחיו שנים
עשר׃ הרביעי
ליצרי בניו ואחיו שנים
עשר׃ החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ הששי
בקיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ השביעי
ישראלה בניו ואחיו שנים

עשר׃ השמיני
ישעיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ התשיעי
מתניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ העשירי
שמעי בניו ואחיו שנים
עשר׃ עשתי עשר
עזראל בניו ואחיו שנים
עשר׃ השנים עשר
לחשביה בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשלשה עשר
שובאל בניו ואחיו שנים
עשר׃ לארבעה עשר
מתתיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ לחמשה עשר
לירמות בניו ואחיו שנים
עשר׃ לששה עשר
לחנניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשבעה עשר
לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר׃ לשמונה
עשר לחנני בניו ואחיו שנים
עשר׃ לתשעה עשר
למלותי בניו ואחיו שנים
עשר׃ לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים
עשר׃ לאחד ועשרים
להותיר בניו ואחיו שנים

מתניהו ג̇ להימן בני הימן התשיעי מתניהו
וכן בני אסף

נתניהו ה̇ וישלחו כל השרים ויבאו אל גדליה
והבור אשר השליך החמישי ועמדו

מתתיהו ד̇ ועמדו אחיהם ואליפלהו
בני ידותון לארבעה עשר

ושכר ב׳ בתר׳ לישנ׳ לא חד מן וחד מן יואח
השלשי

עשר לשנים ועשרים
לגדלתי בניו ואחיו שנים
עשר לשלשה ועשרים
למחזיאות בניו ואחיו שנים
עשר לארבעה ועשרים
לרוממתי עזר בניו ואחיו
שנים עשר
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו בן
קורא מן בני אסף ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור ידיעאל
השני זבדיהו השלישי
יתניאל הרביעי עילם
החמישי יהוחנן הששי
אליהועיני השביעי ולעבד
אדם בנים שמעיה הבכור
יהוזבד השני יואח השלשי
ושכר הרביעי ונתנאל
החמישי עמיאל הששי
יששכר השביעי פעלתי
השמיני כי ברכו אלהים
ולשמעיה בנו
נולד בנים הממשלים לבית
אביהם כי גבורי חיל המה
בני שמעיה עתני ורפאל
ועובד אלזבד אחיו בני חיל
אליהו וסמכיהו כל אלה
מבני עבד אדם המה ובניהם

השלישי ז׳ מל׳ בסיפ׳ אשבל השני ואחרח השני וחזיאל לחרם השליש׳ וחזיאל ולמשלמיהו שר הצבא ב׳ בן
לראשי ג׳ כל אלה בני ידיעאל וימצאו בני אליעזר לאלה מחלקות

ואחיהם איש חיל בכח
לעבדה ששים ושנים
לעבד אדם ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל שמנה
עשר ולחסה מן
בני מררי בנים שמרי
הראש כי לא היה בכור
וישימהו אביהו לראש
חלקיהו השני טבליהו
השלשי זכריהו הרבעי
כל בנים ואחים לחסה
שלשה עשר לאלה
מחלקות השערים לראשי
הגברים משמרות לעמת
אחיהם לשרת בבית יהוה
ויפילו גורלות כקטן כגדול
לבית אבותם לשער ושער

ויפל הגורל מזרחה
לשלמיהו וזכריהו בנו
יועץ בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה
לעבד אדם נגבה ולבניו בית
האספים לשפים ולחסה
למערב עם שער שלכת
במסלה העולה משמר
לעמת משמר
למזרח הלוים ששה

לצפונה ליום ארבעה
לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים
לפרבר למערב ארבעה
למסלה שנים לפרבר
אלה מחלקות השערים
לבני הקרחי ולבני מררי
והלוים אחיהם על אוצרות
בית האלהים ולאצרות
הקדשים בני
לעדן בני הגרשני ללעדן
ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי
בני יחיאלי זתם
ויואל אחיו על אצרות
בית יהוה לעמרמי
ליצהרי לחברוני לעזיאלי
ושבאל בן גרשום בן
משה נגיד על האצרות
ואחיו לאליעזר
רחביהו בנו וישעיהו בנו
ויורם בנו וזכרי בנו ושלמות
בנו הוא שלמות ואחיו
על כל אצרות הקדשים
אשר הקדיש דויד
המלך וראשי האבות
לשרי האלפים והמאות
ושרי הצבא מן המלחמות

הארבעים ג׳ ויאמר לא אעשה ויעל אהרן הכהן
למלכות דויד ס׳ דודי ב׳ האחוחי שם אתן ס׳

הצבאות ה׳ יהוה זכרו שמעו והעידו כי הנני
מקים הנגע בארץ מן בני פרץ ס׳

הענתותי ב׳ מל׳ עירא בן עקש ...
אביעזר הענתותי לבן ימיני ס׳

מן השלל הקדישו לחזק
לבית יהוה וכל ההקדיש
שמואל הראה ושאול
בן קיש ואבנר בן נר ויואב
בן צרויה כל המקדיש
על יד שלמית ואחיו
ליצהרי כנניהו ובניו
למלאכה החיצונה על
ישראל לשטרים ולשפטים
לחברוני חשביהו ואחיו
בני חיל אלף ושבע מאות
על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאכת
יהוה ולעבדת המלך
לחברוני יריה הראש
לחברוני לתלדתיו לאבות
בשנת הארבעים למלכות
דויד נדרשו וימצא בהם
גבורי חיל ביעזיר גלעד
ואחיו בני חיל אלפים
ושבע מאות ראשי האבות
ויפקידם דויד המלך על
הראובני והגדי וחצי
שבט המנשי לכל דבר
האלהים ודבר המלך
ובני ישראל למספרם

ראשי האבות ושרי האלפים
והמאות ושטריהם המשרתים
את המלך לכל דבר
המחלקות הבאה והיצאת
חדש בחדש לכל חדשי
השנה המחלקת האחת
עשרים וארבעה אלף
על המחלקת הראשונה
לחדש הראשון ישבעם
בן זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
מן בני פרץ הראש
לכל שרי הצבאות לחדש
הראשון ועל
מחלקת החדש השני
דודי האחוחי ומחלקתו
ומקלות הנגיד ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף שר הצבא ה
שלישי לחדש השלישי
בניהו בן יהוידע הכהן
ראש ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
הוא בניהו גבור השלשים
ועל השלשים ומחלקתו
עמיזבד בנו הרביעי
לחדש הרביעי עשהאל

אחי יואב וזבדיה בנו
אחריו ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
החמישי לחדש
החמישי השר שמהות
היזרח ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
הששי לחדש
הששי עירא בן עקש
התקועי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השביעי לחדש
השביעי חלץ הפלוני מן
בני אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השמיני לחדש
השמיני סבכי החשתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
התשיעי לחדש
התשיעי אביעזר הענתתי
לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
העשירי לחדש
העשירי מהרי הנטופתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
עשתי עשר לעשתי

דבר האלהים ג׳ ...
... באשר ישאל ...

השרי ד׳ פת׳ ... שאל ... השר המשא
... שמחות השיר הגדול ס׳

הנטופתי ג׳ מל׳ ...
... הנטופתי לעתניאל ס׳

בניה ז̇ ויואב אל כל הצבא ויהי כהתבאי ואליועיני מן קבצאל איתי בן ריבי עשתי עשר ויחזיאל ס וכל עזרא ס
גלעדה ג̇ וילכו בני מכיר ויבאו הגלעדה לחצי המנשה ס

קמואל ג̇ ואת קמואל אבי ארם קמואל בן שפטן
ללוי חשביה בן ס

עָשָׂר הַחֹדֶשׁ בְּנָיָה הַפִּרְעָתוֹנִי
מִן־בְּנֵי אֶפְרָיִם וְעַל מַחְלֻקְתּוֹ
עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה אָלֶף
הַשְּׁנֵים עָשָׂר לִשְׁנֵים
עָשָׂר הַחֹדֶשׁ חֶלְדַּי
הַנְּטוֹפָתִי לְעָתְנִיאֵל וְעַל
מַחְלֻקְתּוֹ עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה
אָלֶף׃
וְעַל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לָרְאוּבֵנִי
נָגִיד אֱלִיעֶזֶר בֶּן־זִכְרִי
לַשִּׁמְעוֹנִי שְׁפַטְיָהוּ
בֶּן־מַעֲכָה׃ לַלֵּוִי
חֲשַׁבְיָה בֶן־קְמוּאֵל לְאַהֲרֹן
צָדוֹק׃ לִיהוּדָה אֱלִיהוּ
מֵאֲחֵי דָוִיד לְיִשָּׂשכָר
עָמְרִי בֶּן־מִיכָאֵל׃
לִזְבוּלֻן יִשְׁמַעְיָהוּ בֶן־
עֹבַדְיָהוּ לְנַפְתָּלִי יְרִימוֹת
בֶּן־עַזְרִיאֵל׃ לִבְנֵי
אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן־עֲזַזְיָהוּ
לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה יוֹאֵל
בֶּן־פְּדָיָהוּ׃ לַחֲצִי
הַמְנַשֶּׁה גִּלְעָדָה יִדּוֹ בֶּן־
זְכַרְיָהוּ לְבִנְיָמִן
יַעֲשִׂיאֵל בֶּן־אַבְנֵר׃
לְדָן עֲזַרְאֵל בֶּן־יְרֹחָם
אֵלֶּה שָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־נָשָׂא דָוִיד מִסְפָּרָם

לְמִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמָטָּה
כִּי אָמַר יְהוָה לְהַרְבּוֹת אֶת־
יִשְׂרָאֵל כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם
יוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה הֵחֵל
לִמְנוֹת וְלֹא כִלָּה וַיְהִי
בָזֹאת קֶצֶף עַל־יִשְׂרָאֵל
וְלֹא עָלָה הַמִּסְפָּר בְּמִסְפַּר
דִּבְרֵי־הַיָּמִים לַמֶּלֶךְ דָּוִיד
וְעַל אֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ
עַזְמָוֶת בֶּן־עֲדִיאֵל
וְעַל הָאֹצָרוֹת
בַּשָּׂדֶה בֶּעָרִים וּבַכְּפָרִים
וּבַמִּגְדָּלוֹת יְהוֹנָתָן בֶּן־
עֻזִּיָּהוּ וְעַל עֹשֵׂי
מְלֶאכֶת הַשָּׂדֶה לַעֲבֹדַת
הָאֲדָמָה עֶזְרִי בֶּן־כְּלוּב׃
וְעַל הַכְּרָמִים שִׁמְעִי
הָרָמָתִי וְעַל שֶׁבַּכְּרָמִים
לְאֹצְרוֹת הַיַּיִן זַבְדִּי הַשִּׁפְמִי
וְעַל הַזֵּיתִים וְהַשִּׁקְמִים
אֲשֶׁר בַּשְּׁפֵלָה בַּעַל חָנָן
הַגְּדֵרִי וְעַל אֹצְרוֹת
הַשֶּׁמֶן יוֹעָשׁ׃ וְעַל
הַבָּקָר הָרֹעִים בַּשָּׁרוֹן
שִׁטְרַי הַשָּׁרוֹנִי וְעַל
הַבָּקָר בָּעֲמָקִים שָׁפָט
בֶּן־עַדְלָי׃ וְעַל הַגְּמַלִּים
אוֹבִיל הַיִּשְׁמְעֵלִי

וְעַל הָאֲתֹנוֹת יֶחְדְּיָהוּ
הַמֵּרֹנֹתִי וְעַל הַצֹּאן
יָזִיז הַהַגְרִי כָּל אֵלֶּה שָׂרֵי
הָרְכוּשׁ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד
וִיהוֹנָתָן דּוֹד־דָּוִיד
יוֹעֵץ אִישׁ מֵבִין וְסוֹפֵר
הוּא וִיחִיאֵל בֶּן־חַכְמוֹנִי עִם־
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַאֲחִיתֹפֶל
יוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ וְחוּשַׁי הָאַרְכִּי
רֵעַ הַמֶּלֶךְ וְאַחֲרֵי
אֲחִיתֹפֶל יְהוֹיָדָע בֶּן־בְּנָיָהוּ
וְאֶבְיָתָר וְשַׂר־צָבָא לַמֶּלֶךְ
יוֹאָב׃
וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶת־כָּל־שָׂרֵי
יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַשְּׁבָטִים
וְשָׂרֵי הַמַּחְלְקוֹת הַמְשָׁרְתִים
אֶת־הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים
וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְשָׂרֵי כָל־
רְכוּשׁ־וּמִקְנֶה לַמֶּלֶךְ וּלְבָנָיו
עִם־הַסָּרִיסִים וְהַגִּבּוֹרִים
וּלְכָל־גִּבּוֹר חָיִל אֶל־
יְרוּשָׁלִָם׃ וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ
עַל־רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּנִי
אַחַי וְעַמִּי אֲנִי עִם־לְבָבִי
לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן
בְּרִית־יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי
אֱלֹהֵינוּ וַהֲכִינוֹתִי לִבְנוֹת
וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא

ולא נשא ב̇ ולא נשא דויד ולא נשא אתם ס
לשמעוני ב̇ נשיא בית [illegible] שפטיהו ס

בזאת ג̇ ובחנוני נא בזאת ויהי בזאת קצף לא
לכם להלחם ס וחד ובזאת עליך קצף ס

חיל ד̇ קמץ ולמשלמיהו ויקהל ויסכר מספר ס
וכל אתנחת וסופי פסוק דכות ס

ומכל ב̇ ריש̇ ומכל אחי ומכל בני ס
וכל יצר ב̇ מחשבות לבו וכל יצר מחשבות ס

מצות יהוה אלהיכם ח̇ לא תספו שמור תשמרון את
המצות והקללה ועינה לעיני כל ישראל ס

ואמץ ב̇ פת̇ רית חזק ואמץ ויאמר דוד לשלמה ס

תבנה בית לשמי כי איש
מלחמות אתה ודמים שפכת
ויבחר יהוה אלהי ישראל
בי מכל בית אבי להיות
למלך על ישראל לעולם
כי ביהודה בחר לנגיד
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה להמליך
על כל ישראל ומכל בני
כי רבים בנים נתן לי יהוה
ויבחר בשלמה בני לשבת
על כסא מלכות יהוה על
ישראל ויאמר לי שלמה
בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי
כי בחרתי בו לי לבן ואני
אהיה לו לאב והכינותי
את מלכותו עד לעולם
אם יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה ועתה
לעיני כל ישראל קהל
יהוה ובאזני אלהינו שמרו
ודרשו כל מצות יהוה
אלהיכם למען תירשו
את הארץ הטובה והנחלתם
לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה שלמה בני דע את
אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל

לבבות דורש יהוה וכל
יצר מחשבות מבין אם
תדרשנו ימצא לך ואם
תעזבנו יזניחך לעד ראה
עתה כי יהוה בחר בך
לבנות בית למקדש חזק
ועשה
ויתן דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת בתיו
וגנזכיו ועליתיו וחדריו
הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה
ברוח עמו לחצרות בית
יהוה ולכל הלשכות סביב
לאצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים
ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית
יהוה ולכל כלי עבודת בית
יהוה לזהב במשקל לזהב
לכל כלי עבודה ועבודה
לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבודה
ומשקל למנרות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל
מנורה ומנורה ונרתיה
ולמנרות הכסף במשקל
למנורה ונרתיה כעבודת

מנורה ומנורה ואת הזהב
משקל לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנות הכסף והמזלגות
והמזרקות והקשות זהב
טהור ולכפורי הזהב
במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל
לכפור וכפור ולמזבח
הקטרת זהב מזקק
במשקל ולתבנית
המרכבה הכרובים זהב
לפרשים וסככים על
ארון ברית יהוה הכל
בכתב מיד יהוה עלי
השכיל כל מלאכות
התבנית
ויאמר דויד לשלמה בנו
חזק ואמץ ועשה אל
תירא ואל תחת כי יהוה
אלהים אלהי עמך לא
ירפך ולא יעזבך עד
לכלות כל מלאכת עבודת
בית יהוה והנה מחלקות
הכהנים והלוים לכל
עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל
נדיב בחכמה לכל עבודה

ברוח ג̇ קמ̇צ̇ לא ברוח יהוה כל אשר היה ברוח
אין אדם שלט ברוח ס

למקדש ג̇ ושרפו במפקד הבית והיה למו
מקדש לבמותי ראה עתה ס

בכתב ד̇ חמל בכתב ויאמר חורם מלך צר דויד
ליך ישראל את הרשום ס וחד ובכתב ס

ומלואים ולמלואים ב׳ זאת התורה אבני שהם
ומלואים ושאר מלאים כתב

עבדת בית האלהים ז׳ ואחיהם הלוים ואחיהם ראשים כי מעמדם בתורה דפסוק כל אלה על ידי אביהם
וחנה מחלקות ויתנו לעבודת ובכל מעשה והמלאכה ג׳ והיתה דים גדולה לא לאדם אחד

והשרים וכל העם לכל
דבריך׃ ויאמר
דויד המלך לכל הקהל
שלמה בני אחד בחר בו
אלהים נער ורך והמלאכה
גדולה כי לא לאדם הבירה
כי ליהוה אלהים׃ ובכל כחי
הכינותי לבית אלהי הזהב
לזהב והכסף לכסף והנחשת
לנחשת הברזל לברזל
והעצים לעצים אבני
שהם ומלואים אבני פוך
ורקמה וכל אבן יקרה
ואבני שיש לרב׃ ועוד
ברצותי בבית אלהי יש
לי סגלה זהב וכסף נתתי
לבית אלהי למעלה מכל
הכינותי לבית הקדש׃
שלשת אלפים ככרי זהב
מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק
לטוח קירות הבתים׃
לזהב לזהב ולכסף לכסף
ולכל מלאכה ביד חרשים
ומי מתנדב למלאות ידו
היום ליהוה׃ ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי האלפים

והמאות ולשרי מלאכת
המלך׃ ויתנו לעבודת בית
האלהים זהב ככרים חמשת
אלפים ואדרכנים רבו
וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים
ככרים וברזל מאה אלף
ככרים׃ והנמצא אתו
אבנים נתנו לאוצר בית
יהוה על יד יחיאל הגרשני׃
וישמחו העם על
התנדבם כי בלב שלם
התנדבו ליהוה וגם דויד
המלך שמח שמחה גדולה׃

ויברך דויד את יהוה לעיני
כל הקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי
ישראל אבינו מעולם ועד
עולם׃ לך יהוה הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש
והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל׃ ועתה אלהינו

מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך׃ וכי מי אני
ומי עמי כי נעצר כח להתנדב
כזאת כי ממך הכל ומידך
נתנו לך׃ כי גרים אנחנו
לפניך ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ ואין
מקוה׃ יהוה אלהינו כל
ההמון הזה אשר הכיננו
לבנות לך בית לשם קדשך
מידך היא ולך הכל׃ וידעתי
אלהי כי אתה בחן לבב
ומישרים תרצה אני במישר
לבבי התנדבתי כל אלה
ועתה עמך הנמצאו פה
ראיתי בשמחה להתנדב
לך׃ יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבתינו
שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך׃ ולשלמה בני
תן לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה
אשר הכינותי׃
ויאמר דויד לכל הקהל
ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה

בלב שלם ג׳ אתה יהוה וברכנא דרישעיהו ואחד
שלם בני ושלמה הדעתי

ועתה אלהינו ב׳ ויעתה אלהינו מודים ועתה
אלהינו האלהים

עדותיך ב׳ ולשלמה מלכים ובאלפבותא
רבא בסלונך פנה בר מן ומצות עדותיך

ולמלך ב̇ חד מל וחד חס ולי אני עבדך ויאכלו וישתו ׃ קדמאה חס ׃

אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמלך
ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום
ההוא פרים אלף אילים
אלף כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה
ביום ההוא בשמחה
גדולה וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימשחו
ליהוה לנגיד ולצדוק
לכהן וישב שלמה על
כסא יהוה למלך תחת
דויד אביו ויצלח וישמעו
אליו כל ישראל וכל
השרים והגברים וגם כל
בני המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך ויגדל
יהוה את שלמה למעלה
לעיני כל ישראל ויתן
עליו הוד מלכות אשר
לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל
ודויד בן ישי מלך על כל
ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע

ישי ב̇ יקפ קמץ ודויד בן ישי ועבדי המלך את ישי ׃ וכל אתנחתא וסוף פסוק דכות ׃

ועל ישראל ב̇ ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל עד כל מלכותו ׃

שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש וימת
בשיבה טובה שבע ימים
עשר וכבוד וימלך שלמה
בנו תחתיו ודברי דויד
המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי
שמואל הראה ועל דברי
נתן הנביא ועל דברי גד
החזה עם כל מלכותו
וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל
ועל כל ממלכות הארצות

ויתחזק שלמה בן דויד על
מלכותו ויהוה אלהיו עמו
ויגדלהו למעלה ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי
האלפים והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל
ראשי האבות וילכו
שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי
שם היה אהל מועד
האלהים אשר עשה משה
עבד יהוה במדבר אבל
ארון האלהים העלה דויד
מקרית יערים בהכין לו

ומזבח הנחשת ב̇ יהודה לבקר אשר עשה ׃

דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן
אורי בן חור שם לפני
משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל ויעל
שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה
ויאמר לו שאל מה אתן
לך ויאמר שלמה לאלהים
אתה עשית עם דויד
אבי חסד גדול והמלכתני
תחתיו עתה יהוה אלהים
יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם
רב כעפר הארץ עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך הזה
הגדול

ויאמר אלהים לשלמה
יען אשר היתה זאת עם
לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיך וגם ימים רבים

ולמלך ב̇ חד מל וחד חס ולי אני עבדך ויאכלו וישתו ס קדמאה חס

אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמלך
ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום
ההוא פרים אלף אילים
אלף כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה
ביום ההוא בשמחה
גדולה וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימשחו
ליהוה לנגיד ולצדוק
לכהן וישב שלמה על
כסא יהוה למלך תחת
דויד אביו ויצלח וישמעו
אליו כל ישראל וכל
השרים והגברים וגם כל
בני המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך ויגדל
יהוה את שלמה למעלה
לעיני כל ישראל ויתן
עליו הוד מלכות אשר
לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל

ודויד בן ישי מלך על כל
ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע

ישי ב̇ יקף קמצ ודויד בן ישי ועבדי המלך את ישי ס וכל אגודה וסוס מלך דויד ס

ועל ישראל ב̇ ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל עם כל מלכותו ס

שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש וימת
בשיבה טובה שבע ימים
עשר וכבוד וימלך שלמה
בנו תחתיו ודברי דויד
המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי
שמואל הראה ועל דברי
נתן הנביא ועל דברי גד
החזה עם כל מלכותו
וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל
ועל כל ממלכות הארצות

ויתחזק שלמה בן דויד על
מלכותו ויהוה אלהיו עמו
ויגדלהו למעלה ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי
האלפים והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל
ראשי האבות וילכו
שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי
שם היה אהל מועד
האלהים אשר עשה משה
עבד יהוה במדבר אבל
ארון האלהים העלה דויד
מקרית יערים בהכין לו

וכל השרים ג̇ וישמעו אליו וכל השרים והגבורים ויהי בית המלך וכל השרים ואנשי ס

ומזבח הנחשת ב̇ יחזקיהו לבקר אשר עשה ס

דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן
אורי בן חור שם לפני
משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל ויעל
שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה
ויאמר לו שאל מה אתן
לך ויאמר שלמה לאלהים
אתה עשית עם דויד
אבי חסד גדול והמלכתני
תחתיו עתה יהוה אלהים
יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם
רב כעפר הארץ עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך הזה
הגדול

ויאמר אלהים לשלמה
יען אשר היתה זאת עם
לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיך וגם ימים רבים

ואת נפש ד̇ ויקלענה ... את נפשך ואמר ... ס

ויוציאו יב את המקלל לבת הארץ כל העדה הנערים המרגלים ויעשו כן כאשר בא את מצבות את אוריהו
ויעלו את בן המלך את כל התמאהד את ארם ח חתים ח ארץ ארץ מלכי מלכי ולמלכי

החכמים ב ויבאו כל החכמים עם החכמים
וחד אשר הצדיקים והחכמים

לא שאלת ותשאל לך חכמה
ומדע אשר תשפוט את
עמי אשר המלכתיך עליו
החכמה והמדע נתון לך
ועשר ונכסים וכבוד אתן
לך אשר לא היה כן
למלכים אשר לפניך
ואחריך לא יהיה כן ויבא
שלמה לבמה אשר
בגבעון ירושלם מלפני
אהל מועד וימלך על
ישראל
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות
רכב ושנים עשר אלף
פרשים ויניחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם ויתן
המלך את הכסף ואת
הזהב בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוא סחרי
המלך מקוא יקחו במחיר
ויעלו ויוציאו ממצרים
מרכבה בשש מאות כסף
וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים ומלכי

ארם בידם יוציאו ויאמר
שלמה לבנות בית לשם
יהוה ובית למלכותו ויספר
שלמה שבעים אלף איש
סבל ושמונים אלף איש
חצב בהר ומנצחים עליהם
שלשת אלפים ושש
מאות
וישלח שלמה אל חורם
מלך צר לאמר כאשר
עשית עם דויד אבי
ותשלח לו ארזים לבנות
לו בית לשבת בו הנה אני
בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר
לפניו קטרת סמים ומערכת
תמיד ועלות לבקר ולערב
לשבתות ולחדשים
ולמועדי יהוה אלהינו
לעולם זאת על ישראל
והבית אשר אני בונה
גדול כי גדול אלהינו
מכל האלהים ומי יעצר
כח לבנות לו בית כי השמים
ושמי השמים לא יכלכלהו
ומי אני אשר אבנה לו
בית כי אם להקטיר לפניו
ועתה שלח לי איש חכם

לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ובברזל ובארגון
וכרמיל ותכלת ויודע
לפתח פתוחים עם החכמים
אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין
דויד אבי ושלח לי
עצי ארזים ברושים
ואלגומים מהלבנון כי
אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות
עצי לבנון והנה עבדי
עם עבדיך ולהכין לי
עצים לרב כי הבית
אשר אני בונה גדול
והפלא והנה לחטבים
לכרתי העצים נתתי
חטים מכות לעבדיך
כרים עשרים אלף
ושערים כרים עשרים
אלף ויין בתים עשרים
אלף ושמן בתים עשרים
אלף ויאמר
חורם מלך צר בכתב
וישלח אל שלמה
באהבת יהוה את עמו
נתנך עליהם מלך ויאמר
חורם ברוך יהוה אלהי

מכל האלהים ב עתה ידעתי כי גדול אלהינו
וחד ואדנינו מכל אלהים

ודיע ג וחס נאם שריע אמרי אל טוב יהוה לקווי
ודיע לפתח פתוחים

ויוציאו ד ותעלה ויעלו בעת ההיא נאם יהוה
הלא אתי יהודה

את השמים ואת הארץ יג̇ בראשית יברך את יום ביני ובין הערתי בכם וחביון ואעידה בם ישב הכרבים
ישב הכרבים האלהי מקרוב אתה אדני יהוה אני מרעיש ואני מרעיש ויאמר חורם ׃

כל קריה ינפוי בר מן ה̇ חיפוי ואת הבית ב בון
הקירות לככרים לשקלים ׃

ישראל אשר עשה את
השמים ואת הארץ אשר
נתן לדויד המלך בן חכם
ידע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו׃ ועתה שלחתי
איש חכם ידע בינה
לחורם אבי׃ בן אשה מן
בנות דן ואביו איש צרי
ידע לעשות בזהב
ובכסף בנחשת בברזל
באבנים ובעצים בארגמן
בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב
כל מחשבת אשר ינתן
לו עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך׃ ועתה החטים
והשערים השמן והיין
אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו׃ ואנחנו נכרת
עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה
אתם ירושלם׃

ויספר שלמה כל האנשים
הגיורים אשר בארץ
ישראל אחרי הספר אשר

ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף
ושלשת אלפים ושש
מאות׃ ויעש מהם שבעים
אלף סבל ושמנים אלף
חצב בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים
להעביד את העם׃ ויחל
שלמה לבנות את בית
יהוה בירושלם בהר
המוריה אשר נראה
לדויד אביהו אשר הכין
במקום דויד בגרן ארנן
היבוסי׃ ויחל לבנות
בחדש השני בשני בשנת
ארבע למלכותו׃ ואלה
הוסד שלמה לבנות את
בית האלהים הארך
אמות במדה הראשונה
אמות ששים ורחב אמות
עשרים׃ והאולם אשר
על פני הארך על פני
רחב הבית אמות עשרים
והגבה מאה ועשרים
ויצפהו מפנימה זהב
טהור׃ ואת הבית הגדול
חפה עץ ברושים ויחפהו
זהב טוב ויעל עליו תמרים

ושרשרות׃ ויצף את הבית
אבן יקרה לתפארת
והזהב זהב פרוים׃ ויחף
את הבית הקרות הספים
וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרובים על הקירות׃
ויעש את בית קדש
הקדשים ארכו על פני
רחב הבית אמות עשרים
ורחבו אמות עשרים
ויחפהו זהב טוב לככרים
שש מאות׃ ומשקל
למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות
חפה זהב׃ ויעש בבית
קדש הקדשים כרובים
שנים מעשה צעצעים
ויצפו אתם זהב׃ וכנפי
הכרובים ארכם אמות
עשרים כנף האחד לאמות
חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות
חמש מגיע לכנף הכרוב
האחר׃ וכנף הכרוב האחד
אמות חמש מגיע לקיר
הבית והכנף האחרת אמות
חמש דבקה לכנף הכרוב
האחר׃ כנפי הכרובים האלה

במידה ג̇ דגמ לא תעשו עול אך החוץ והיה
ואלה הוסד שלמה ׃

ואת הבית ה̇ ויצף הבית ויאמר יהוה גם את יהודה
אשר אין דישור והבית ואת הבית הגדול ׃

האחר ג̇ ואחד אליו ביום האחר וכנפי הכרובים
וכנף הכרוב דסופי פסוקיא ׃

ופניהם ט אחרנין איש אל אחיו וחבירו וכנפיהם פרדות אחריהם אל
היכל יהוה וידו אדם ומחוצה והם עמדים אל יחפרו ׃

עולה העולה ט מל בסיפ ואהרן ובניו ומשכן יהוה לא כי קנה לשפים ולחכת
את מעשה ויביאו פנימה וישחטום ובעת החל ואחר הכינו ׃

פרשים אמות עשרים והם
עמדים על רגליהם ופניהם
לבית ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן
וכרמיל ובוץ ויעל עליו
כרובים ויעש
לפני הבית עמודים שנים
אמות שלשים וחמש
ארך והצפת אשר על
ראשו אמות חמש׃
ויעש שרשרות
בדביר ויתן על ראש
העמדים ויעש רמונים
מאה ויתן בשרשרות׃
ויקם את העמודים על
פני ההיכל אחד מימין
ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימיני יכין ושם
השמאלי בעז׃
ויעש מזבח נחשת
עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו׃
ויעש את הים
מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב
וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו

סביב׃ ודמות בקרים תחת
לו סביב סביב סובבים
אתו עשר באמה מקיפים
את הים סביב שנים טורים
הבקר יצוקים במצקתו׃
עומד על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה
ושלושה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם
מלמעלה וכל אחריהם
ביתה׃ ועביו טפח ושפתו
כמעשה שפת כוס פרח
שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל׃
ויעש כיורים
עשרה ויתן חמשה מימין
וחמשה משמאול לרחצה
בהם את מעשה העולה
ידיחו בם והים לרחצה
לכהנים בו׃ ויעש
את מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש משמאול׃
ויעש שלחנות עשרה
וינח בהיכל חמשה מימין
וחמשה משמאול ויעש
מזרקי זהב מאה׃

ויעש חצר הכהנים
והעזרה הגדולה ודלתות
לעזרה ודלתותיהם צפה
נחשת׃ ואת הים נתן
מכתף הימנית קדמה ממול
נגבה׃ ויעש חורם
את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חורם
לעשות את המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בבית
האלהים׃ עמודים שנים
והגלות והכתרות על
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים׃
ואת הרמונים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים
טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את שתי
גלות הכתרות אשר על
פני העמודים׃ ואת המכנות
עשה ואת הכירות עשה
על המכנות׃ את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר
תחתיו׃ ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת
כל כליהם עשה חורם אביו

הימני יכין הימיני ב ויכל את אולם ושבכת
ויקרא שם הימיני יכין ׃

את הכירות ב ויעש את כל כלי המזבח ויעש
חורם דה״ב והימיני ׃

חירם אחד ב והעמודים כוסי ויכל חירם את
חורם אחד דה״ב והימיני ׃

לרב מאד ה̇ וגם יהודה ונתנו למלך ויעש שלמה
כי במצער ויאספו ירושלמ׳ ס

באהל ו̇ איוה שרה זאת התורה וירא יהוה מנשים
ויעלו ויעלו ס וחד וימתחם כאהל ס

ואת אהל ה̇ וכפר וכלה ונשאו את יריעת
ויעלו ויעלו ס

למלך שלמה לבית יהוה
נחשת ממרוק׃ בככר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה
בין סכות ובין צרדתה׃ ויעש
שלמה כל הכלים האלה
לרב מאד כי לא נחקר
משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת
השלחנות ועליהם לחם
הפנים׃ ואת המנרות
ונרתיהם לבערם כמשפט
לפני הדביר זהב סגור׃
והפרח והנרות והמלקחים
זהב הוא מכלות זהב׃
והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב
סגור ופתח הבית דלתותיו
הפנימיות לקדש הקדשים
ודלתי הבית להיכל זהב׃
ותשלם כל המלאכה אשר
עשה שלמה לבית יהוה
ויבא שלמה את
קדשי דויד אביו ואת
הכסף ואת הזהב ואת כל
הכלים נתן באצרות בית
האלהים׃

אז יקהיל שלמה את זקני
ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דויד היא
ציון׃ ויקהלו אל המלך
כל איש ישראל בחג
הוא החדש השבעי׃ ויבאו
כל זקני ישראל וישאו
הלוים את הארון׃ ויעלו
את הארון ואת אהל
מועד ואת כל כלי הקדש
אשר באהל העלו אתם
הכהנים הלוים׃ והמלך
שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו
לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב׃ ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים׃ ויהיו
הכרובים פרשים כנפים
על מקום הארון ויכסו
הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה׃ ויאריכו

הבדים ויראו ראשי הבדים
מן הארון על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהי
שם עד היום הזה׃ אין
בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב
אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם ממצרים׃

ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש כי כל הכהנים
הנמצאים התקדשו אין
לשמור למחלקות׃ והלוים
המשררים לכלם לאסף
להימן לידתון ולבניהם
ולאחיהם מלבשים בוץ
במצלתים ובנבלים ובכנרות
עמדים מזרח למזבח
ועמהם כהנים למאה
ועשרים מחצררים בחצצרות׃
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות
ליהוה ובהרים קול
בחצצרות ובמצלתים ובכלי
השיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והבית מלא ענן בית יהוה

ואת הכסף ד̇ וכסף משנה אף את הזהב ויקח
יהושע ותשלך ודוד ויביאו ס

על מקום ג̇ על מקום דם ואשר הגיעו ויהיו
והכרובים ודוד מחוץ ומחוי ודב׳ ויביאו ס

למאה ב̇ ... ומאה למאה הקטן ועמדים כהנים ס
וחד ולחדו עשרה אנשים למאה ס

ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית האלהים׃

אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכון בערפל׃ ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך
עולמים׃ ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל
עומד׃ ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דויד אבי ובידיו
מלא לאמר׃ מן היום
אשר הוצאתי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי
בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי
שם ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על עמי
ישראל׃ ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על עמי
ישראל׃ ויהי עם לבב
דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל׃
ויאמר יהוה אל דויד אבי
יען אשר היה עם לבבך

לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך׃ רק
אתה לא תבנה הבית
כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃
ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל׃
ואשים שם את הארון
אשר שם ברית יהוה
אשר כרת עם בני ישראל׃
ויעמד לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו׃ כי עשה
שלמה כיור נחשת ויתנהו
בתוך העזרה חמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו
ואמות שלוש קומתו
ויעמד עליו ויברך על
ברכיו נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו
השמימה׃
ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים בשמים

ובארץ שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם׃ אשר
שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו לאמר
לא יכרת לך איש מלפני
יושב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל יאמן
דברך אשר דברת לעבדך
לדויד׃ כי האמנם ישב
אלהים את האדם על
הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר
בניתי׃ ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך׃ להיות
עיניך פתחות אל הבית

לשמוע ד' מל' ... שבו על עונת אבותם אל התבית ס

ואם ב' ראש פסוק בס"פ ואם ינגף ואם תשובון אתם ולראות ב' ושמרת לעמך ד' ס

ב' מל' בלשנ' והשיבתם בניהם מאחריהם והשיבותם אל האדמה ס

הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך
שם לשמוע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה ושמעת
אל תחנוני עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל
המקום הזה ואתה
תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת
וסלחת אם יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה
תשמע מן השמים
ועשית ושפטת את
עבדיך להשיב לרשע
לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת
לו כצדקתו:
ואם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי
יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו
והתחננו לפניך בבית
הזה ואתה תשמע מן
השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשיבותם

אל האדמה אשר נתתה
להם ולאבתיהם:

בהעצר השמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך
מחטאתם ישובון כי
תענם: ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל
כי תורם אל הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה:
רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה
שדפון וירקון ארבה
וחסיל כי יהיה כי יצר
לו איביו בארץ שעריו
כל נגע וכל מחלה: כל
תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם ולכל
עמך ישראל אשר ידעו
איש נגעו ומכאבו ופרש
כפיו אל הבית הזה: ו
ואתה תשמע מן השמים
מכון שבתך וסלחת ונתתה

לאיש ככל דרכיו אשר
תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב
בני האדם: למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל הימים
אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתתה
לאבתינו: וגם
אל הנכרי אשר לא
מעמך ישראל הוא ובא
מארץ רחוקה למען
שמך הגדול וידך החזקה
וזרועך הנטויה ובאו
והתפללו אל הבית הזה
ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעו כל
עמי הארץ את שמך
וליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה
אשר בניתי: כי יצא עמך
למלחמה על איביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך: ושמעת

אל הדרך ב' וט אליה אל הדרך כי תורם אל הדרך הטובה דרב הימי' ס

על הבית ד' טרם ישכבו וכפר על הבית וטהר כי שמך נקרא וכבוד יהוה על הבית ס וכל מלכים וישעיהו דכוותהו בר מן ד' וארז אל הבית להיות עיניך פתחות ופרש כפיו ובא והתפלל ס

מן השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם
כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום
שוביהם אל ארץ רחוקה
או קרובה והשיבו אל
לבבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו אליך
בארץ שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ושבו
אליך בכל לבם ובכל
נפשם בארץ שבים אשר
שבו אתם והתפללו דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת ולבית
אשר בניתי לשמך ושמעת
מן השמים ממכון שבתך
את תפלתם ואת תחנתיהם
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
עתה אלהי יהיו נא עיניך
פתחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה
ועתה קומה יהוה
אלהים לנוחך אתה וארון
עזך כהניך יהוה אלהים
ילבשו תשועה וחסידיך

ישמחו בטוב יהוה אלהים
אל תשב פני משיחיך זכרה
לחסדי דויד עבדך

וככלות שלמה להתפלל
והאש ירדה מהשמים
ותאכל העלה והזבחים
וכבוד יהוה מלא את
הבית ולא יכלו הכהנים
לבוא אל בית יהוה כי
מלא כבוד יהוה את בית
יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש וכבוד
יהוה על הבית ויכרעו
אפים ארצה על הרצפה
וישתחוו והודות ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והמלך וכל העם זבחים
זבח לפני יהוה
ויזבח המלך שלמה
את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את
בית האלהים המלך וכל
העם והכהנים על משמרותם
עמדים והלוים בכלי שיר
יהוה אשר עשה דויד
המלך להדות ליהוה כי

לעולם חסדו בהלל דויד
בידם והכהנים מחצצרים
נגדם וכל ישראל עמדים
ויקדש שלמה
את תוך החצר אשר
לפני בית יהוה כי עשה
שם העלות ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת
אשר עשה שלמה לא
יכול להכיל את העלה
ואת המנחה ואת החלבים
ויעש שלמה את החג
בעת ההיא שבעת ימים
וכל ישראל עמו קהל
גדול מאד מלבוא חמת
עד נחל מצרים ויעשו
ביום השמיני עצרת כי
חנכת המזבח עשו שבעת
ימים והחג שבעת ימים
וביום עשרים ושלשה
לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה
לדויד ולשלמה ולישראל
עמו ויכל שלמה את
בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל הבא על לב שלמה

לעשות בבית יהוה ובביתו
הצליח:
וירא יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את
תפלתך ובחרתי במקום
הזה לי לבית זבח: הן
אעצר השמים ולא יהיה
מטר והן אצוה על חגב
לאכול הארץ ואם אשלח
דבר בעמי: ויכנעו עמי
אשר נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני
וישבו מדרכיהם הרעים
ואני אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם וארפא
את ארצם: עתה עיני
יהיו פתחות ואזני קשבות
לתפלת המקום הזה:
ועתה בחרתי והקדשתי
את הבית הזה להיות שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים: ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך
דויד אביך ולעשות ככל
אשר צויתיך וחקי ומשפטי
תשמור: והקימותי את
כסא מלכותך כאשר כרתי
לדויד אביך לאמר לא
יכרת לך איש מושל
בישראל: ואם תשובון אתם
ועזבתם חקותי ומצותי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם:
ונתשתים מעל אדמתי
אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי לשמי
אשליך מעל פני ואתננו
למשל ולשנינה בכל העמים
והבית הזה אשר היה עליון
לכל עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה
ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהי אבתיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים
ויחזיקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם את
כל הרעה הזאת:

ויהי מקץ עשרים שנה
אשר בנה שלמה את בית
יהוה ואת ביתו והערים
אשר נתן חורם לשלמה
בנה שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל: וילך
שלמה חמת צובה ויחזק
עליה: ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות אשר
בנה בחמת: ויבן את בית
חורון העליון ואת בית
חורון התחתון ערי מצור
חומות דלתים ובריח: ואת
בעלת ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת
כל ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו: כל העם
הנותר מן החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי
אשר לא מישראל המה:
מן בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא
כלום בני ישראל ויעלם
שלמה למס עד היום הזה
ומן בני ישראל אשר לא
נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה ושרי שלישיו
ושרי רכבו ופרשיו:

ולא סרו ב̇ ולא סרו ימין ושמאול ולא סרו מצות ◦
חדש המה ב̇ אשר באה אליהם ואל יבוא בית ◦

עד היום ט̇ מיחד חוג אבי מואב חוג אבי בני עמון וישימהו למצאות ובשאת מתנותיכם היא מצבת קברת ר̇
ותכן כל מלאכת שלמה וביום הרביעי ויקונן ירמיהו לבת המלך ◦ וישארא עד היום הזה עד היום ההוא ◦

ואלה שרי הנציבים אשר
למלך שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם: ואת
בת פרעה העלה שלמה
מעיר דויד לבית אשר
בנה לה כי אמר לא תשב
אשה לי בבית דויד מלך
ישראל כי קדש המה
אשר באה אליהם ארון
יהוה
אז העלה שלמה עלות
ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם
ובדבר יום ביום להעלות
כמצות משה לשבתות
ולחדשים ולמועדות שלוש
פעמים בשנה בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות
ויעמד כמשפט דויד אביו
את מחלקות הכהנים על
עבדתם והלוים על משמרתם
להלל ולשרת נגד הכהנים
לדבר יום ביומו והשוערים
במחלקותם לשער ושער
כי כן מצות דויד איש
האלהים ולא סרו מצות
המלך על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות: ותכן

כל מלאכת שלמה עד
היום מוסד בית יהוה ועד
כלתו שלם בית יהוה
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על שפת
הים בארץ אדום וישלח
לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות
וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה:

ומלכת שבא שמעה את
שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד
מאד וגמלים נשאים
בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר
היה עם לבבה ויגד לה
שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה
אשר לא הגיד לה ותרא
מלכת שבא את חכמת
שלמה והבית אשר בנה
ומאכל שלחנו ומושב

עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו
ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח
ותאמר אל המלך אמת
הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל
חכמתך ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא
הגד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על השמועה
אשר שמעתי אשרי
אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את
חכמתך יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך
לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל
להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה ותתן
למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב
מאד ואבן יקרה ולא

על הכהנים ג̇ ולא סרו מצות המלך ודריש יוויריתון
ויפקדו ביום ההוא ◦ וחד ועל הכהנים ◦

מאכל ד̇ בת̇ ובכל הילולא שלחנו וחבירו
ונפשו מאכל תאוה ◦

יספת ג̇ יספת לגוי יהוה יספת לגוי
יספת על השמועה ◦

לכרי זהב ב שלשת אלפים שש מאות וששים
ושש כברי זהב

וששׁ ג ראש פסוק ושש שנים וזרע דויד שמונה
ושש מאות איש ושש מעלות דרך ימים

חשילוני ב מל ומן חשילוני עשיה הבכור ועל
נבואת אחיה השילוני

היה כבשם ההוא אשר
נתנה מלכת שבא למלך
שלמה וגם עבדי חירם
ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי
אלגומים ואבן יקרה ויעש
המלך את עצי האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים
לשרים ולא נראו כהם
לפנים בארץ יהודה
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר
הביאה אל המלך ותהפך
ותלך לארצה היא
ועבדיה
ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת
שש מאות וששים ושש
ככרי זהב לבד מאנשי
התרים והסחרים מביאים
וכל מלכי ערב ופחות
הארץ מביאים זהב
וכסף לשלמה ויעש
המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש
מאות זהב שחוט יעלה

על הצנה האחת ושלש
מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה
על המגן האחת ויתנם
המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב טהור
ושש מעלות לכסא וכבש
בזהב לכסא מאחזים
וידות מזה ומזה על
מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל
הידות ושנים עשר אריות
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה
וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור
אין כסף נחשב בימי
שלמה למאומה כי אניות
למלך הלכות תרשיש
עם עבדי חורם אחת
לשלוש שנים תבואנה
אניות תרשיש נשאות
זהב וכסף שנהבים וקופים
ותוכיים
ויגדל המלך שלמה מכל

מלכי הארץ לעשר וחכמה
וכל מלכי הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמע
את חכמתו אשר נתן
האלהים בלבו והם מביאים
איש מנחתו כלי כסף
וכלי זהב ושלמות נשק
ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה
ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אריות
סוסים ומרכבות ושנים
עשר אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים ויתן המלך
את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה
לרב ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה ומכל
הארצות ושאר דברי
שלמה הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים על דברי
נתן הנביא ועל נבואת
אחיה השילוני ובחזות

משיקה ד וסימנהון חטאו הוי משקה רעהו
וכל כלו וחבירו

ועד ארץ ב בואך שורה ועד ארץ מצרים ודוי
מושל בכל המלכים

ועד גבול ד מן השיחור ושלמה היה מושל ומגדל
סמנך ויהי מושל בכל המלכים

אלהם יו̇ חס בכתיב ויבא אלהים ויערך אלהים לבו עד שלשת ימים נועצים להעם הזה קטני עבה כעצת הילדים
ויקבץ מלך ישראל הוציאוה יגשחך אלהים ישתבל שנים בו אתם קדש אתם מעלתם אתה ראיה ויאכלו ס

מעם האלהים ב̇ כי נכון הדבר כי היתה
נסבה ס

יעדי החזה על ירבעם בן נבט
וימלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה
וישכב שלמה עם אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו
וימלך רחבעם בנו תחתיו

וילך רחבעם שכמה כי
שכם באו כל ישראל להמליך
אתו ויהי כשמע ירבעם
בן נבט והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה המלך
וישב ירבעם ממצרים וי
שלחו ויקראו לו ויבא
ירבעם וכל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר
נתן עלינו ונעבדך ויאמר
אלהם עוד שלשת ימים
ושובו אלי וילך העם
ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה
דבר וידברו אליו לאמר

אם תהיה לטוב להעם
הזה ורציתם ודברת אלהם
דברים טובים והיו לך
עבדים כל הימים ויעזב
את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו העמדים
לפניו ויאמר אלהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן
העל אשר נתן אביך עלינו
וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה
תאמר לעם אשר דברו
אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל
מעלינו כה תאמר אלהם
קטני עבה ממתני אבי
ועתה אבי העמיס עליכם
על כבד ואני אסיף על
עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים

ויבא ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי ביום השלישי

ויענם המלך קשה ויעזב
המלך רחבעם את עצת
הזקנים וידבר אלהם
כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם ואני
אסיף עליו אבי יסר
אתכם בשוטים ואני
בעקרבים ולא שמע
המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלהים למען
הקים יהוה את דברו אשר
דבר ביד אחיהו השילוני
אל ירבעם בן נבט וכל
ישראל כי לא שמע
המלך להם וישיבו העם
את המלך לאמר מה לנו
חלק בדויד ולא נחלה
בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך
דויד וילך כל ישראל
לאהליו ובני
ישראל הישבים בערי
יהודה וימלך עליהם רחבעם
וישלח המלך רחבעם את
הדרם אשר על המס וירגמו
בו בני ישראל אבן וימת
והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה

שלמה המלך ג̇ ...
...

ויהי ה̇ בטע בסיפ ערבנו מקץ עשרים כשמע
ירבעם עלה שישק מספר העלה ס

וישיבו ג̇ חל ויאמר אני פרי הארץ וכל
ישראל כי את המלך דבר דוד ימים ס

שמעיהו ה׳ וגם איש ואל שמעיהו הנחלמי ויהי ביית המלך ויהי דבר יהוה אל שמעיהו ועמדם הלוים ס
והקימותי עליתי מצרת כתב ס ויחזק את המצרות מל ס ושארא מצרות כתב ס

שעירים ב׳ מל ושעירים ירקדו שם לבמות
ולשעירים ס

לנוס ירושלם
ויפשעו ישראל בבית
דויד עד היום הזה ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל
את בית יהודה ובנימן
מאה ושמונים אלף בחור
עשה מלחמה להלחם
עם ישראל להשיב את
הממלכה לרחבעם

ויהי דבר יהוה אל שמעיהו
איש האלהים לאמר אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל ישראל
ביהודה ובנימן לאמר כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה הדבר
הזה וישמעו את דברי
יהוה וישבו מלכת אל
ירבעם
וישב רחבעם בירושלם
ויבן ערים למצור ביהודה
ויבן את בית לחם ואת עיטם
ואת תקוע ואת בית צור
ואת שוכו ואת עדלם ואת
גת ואת מרשה ואת זיף
ואת אדורים ואת לכיש

ואת עזקה ואת צרעה ואת
אילון ואת חברון אשר
ביהודה ובבנימן ערי
מצרות ויחזק את המצרות
ויתן בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים ויחזקם
להרבה מאד ויהי לו יהודה
ובנימן והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל
התיצבו עליו מכל גבולם
כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה
ולירושלם כי הזניחם ירבעם
ובניו מכהן ליהוה ויעמד
לו כהנים לבמות ולשעירים
ולעגלים אשר עשה
ואחריהם מכל שבטי
ישראל הנתנים את לבבם
לבקש את יהוה אלהי
ישראל באו ירושלם לזבוח
ליהוה אלהי אבותיהם
ויחזקו את מלכות יהודה
ויאמצו את רחבעם בן
שלמה לשנים שלוש כי
הלכו בדרך דויד ושלמה
לשנים שלוש ויקח לו
רחבעם אשה את מחלת

בן ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי ותלד
לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם ואחריה
לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את
אביה ואת עתי ואת זיזא
ואת שלמית ויאהב
רחבעם את מעכה בת
אבשלום מכל נשיו ופילגשיו
כי נשים שמונה עשרה
נשא ופילגשים ששים
ויולד עשרים ושמונה
בנים וששים בנות ויעמד
לראש רחבעם את אביה בן
מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו ויבן ויפרץ מכל
בניו לכל ארצות יהודה
ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב וישאל
המון נשים ויהי כהכין
מלכות רחבעם וכחזקתו
עזב את תורת יהוה וכל
ישראל עמו

ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה שישק
מלך מצרים על ירושלם

להרבה ג׳ ובכל עיר ועיר הלוים והכהנים והלוים
ובין עשרת ימים בכל יין ס

ולא תלחמו ב׳ ויאמר יהודה אלו אמר כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמון ס

ויבן ד׳ וסימנהון
בניו וידבר עמו ס

ומשיה ב̇ לובים סכיים וכושים ולובים וכשים
במצעריו ס בתריה חד ו̇ ס

האחרונים ז̇ מל כי בדברי דויד שלמה רחבעם
אסא אמציהו אחז אין דין לכל הדעס ס

כי מעלו ביהוה: באלף ומא
ומאתים רכב ובששים אלף
פרשים ואין מספר לעם
אשר באו עמו ממצרים
לובים סכיים וכושים: וילכד
את ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד ירושלם
ושמעיה הנביא
בא אל רחבעם ושרי
יהודה אשר נאספו אל
ירושלם מפני שישק
ויאמר להם כה אמר יהוה
אתם עזבתם אתי ואף
אני עזבתי אתכם ביד
שישק: ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו
צדיק יהוה: ובראות יהוה
כי נכנעו היה דבר יהוה
אל שמעיה לאמר
נכנעו לא אשחיתם
ונתתי להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירושלם
ביד שישק: כי יהיו לו
לעבדים וידעו עבודתי
ועבודת ממלכות הארצות
ויעל שישק מלך
מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת

אצרות בית המלך את
הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה
ויעש המלך רחבעם
תחתיהם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח
בית המלך: ויהי מדי בוא
המלך בית יהוה באו
הרצים ונשאום והשבום
אל תא הרצים: ובהכנעו
שב ממנו אף יהוה ולא
להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים
ויתחזק המלך
רחבעם בירושלם וימלך
כי בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל
שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ויעש
הרע כי לא הכין לבו לדרו
לדרוש את יהוה:
ודברי רחבעם
הראשנים והאחרונים הלא
הם כתובים בדברי שמעיה

הנביא ועדו החזה להתיחש
ומלחמות רחבעם וירבעם
כל הימים: וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה בנו
תחתיו:
בשנת שמונה עשרה
למלך ירבעם וימלך אביה
על יהודה: שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו
מיכיהו בת אוריאל מן
גבעה ומלחמה היתה בין
אביה ובין ירבעם: ויאסר
אביה את המלחמה בחיל
גבורי מלחמה ארבע מאות
אלף איש בחור
וירבעם ערך עמו
מלחמה בשמונה מאות
אלף איש בחור גבור חיל
ויקם אביה מעל
להר צמרים אשר בהר
אפרים ויאמר שמעוני
ירבעם וכל ישראל: הלא
לכם לדעת כי יהוה אלהי
ישראל נתן ממלכה לדויד
על ישראל לעולם לו
ולבניו ברית מלח:
ויקם ירבעם בן נבט עבד

במלכים דהגריצות ד̇ עם כל מלכותו כי יהיו לו
ויהי פחד יהוה ויהי פחד אלהים ס

מיכיהו מבית ה̇ עבדיו דמלכי שלוש שנים שלח
לשריו ולכהנים ולבני הכהנים ס

סדר קבורה דדב׳ ומ׳ שלמה ויקברהו בעיר דויד אביו ◦ רחבעם ויקבר בעיר דויד ◦ אביה ויקברו אתו בעיר דויד ◦ אסא ויקברהו בקברתיו ◦ יהושפט ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ◦ יהורם ◦ יואש יהוידע ויקברהו בעיר דויד ◦ אחזיהו ויקברהו ◦ אמציהו ויקברו אתו עם א׳ בעיר יהודה ◦ עזיהו ויקברו אתו עם א׳ בשדה הקבורה ◦ אחז ויקברהו בעיר בירושלם ◦ יחזקיהו ויקברהו במעלה קברי בני ד׳ ◦ מנשה ויקברהו ביתו ◦ אמון וימיתהו בביתו ◦ יאשיהו ויקבר בקברות אבתיו ◦

שלמה בן דויד וימרד על
אדניו ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בליעל ויתאמצו
על רחבעם בן שלמה
ורחבעם היה נער ורך לבב
ולא התחזק לפניהם ועתה
אתם אמרים להתחזק
לפני ממלכת יהוה ביד
בני דויד ואתם המון רב
ועמכם עגלי זהב אשר
עשה לכם ירבעם לאלהים
הלא הדחתם את כהני
יהוה את בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים כעמי
הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם
שבעה והיה כהן ללא
אלהים ואנחנו
יהוה אלהינו ולא עזבנהו
וכהנים משרתים ליהוה
בני אהרן והלוים במלאכת
ומקטרים ליהוה עלות
בבקר בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומערכת
לחם על השלחן הטהור
ומנורת הזהב ונרתיה
לבער בערב בערב כי
שמרים אנחנו את משמרת

יהוה אלהינו ואתם עזבתם
אתו והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצצרות
התרועה להריע עליכם בני
ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם כי לא
תצליחו וירבעם הסב את
המארב לבוא מאחריהם
ויהיו לפני יהודה והמארב
מאחריהם ויפנו יהודה
והנה להם המלחמה פנים
ואחור ויצעקו ליהוה
והכהנים מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה והאלהים
נגף את ירבעם וכל ישראל
לפני אביה ויהודה וינוסו
בני ישראל מפני יהודה
ויתנם אלהים בידם ויכו
בהם אביה ועמו מכה רבה
ויפלו חללים מישראל
חמש מאות אלף איש
בחור ויכנעו בני ישראל
בעת ההיא ויאמצו בני
יהודה כי נשענו על יהוה
אלהי אבותיהם וירדף
אביה אחרי ירבעם וילכד
ממנו ערים את בית אל

ואת בנותיה ואת ישנה
ואת בנותיה ואת עפרון
ובנתיה ולא עצר כח
ירבעם עוד בימי אביהו
ויגפהו יהוה וימת

ויתחזק אביהו וישא לו
נשים ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים ושש
עשרה בנות ויתר דברי
אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא
עדו וישכב אביה עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו
תחתיו בימיו שקטה הארץ
עשר שנים

ויעש אסא הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיו ויסר
את מזבחות הנכר והבמות
וישבר את המצבות ויגדע
את האשרים ויאמר
ליהודה לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר
מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט

ובערב ד׳ יהוה על המשכו בבקר תאמר חתרתי לי בקר ומקטרים ליהוה ◦

ודבריו ה׳ שמעת מתוך הא׳ס הראשנים ויתר דברי אביה לא בחשבון אינש נשמ עב׳

הטוב והישר ד׳ שמר ושמעת וראיתם ויעש אסא ויעש כזאת יחזקיהו ◦

ואין עמו ב̇ יהוה בידו ינחנו כי שקטה הארץ ׃ ובשמך ב̇ ובשמך באנו תחינו ובשמך נקרא ׃

וישבו ה̇ חס בכתיב̇ וישבו הלכת אל ירבעם וגם אחרי מקנה וגם בירושלם וישבו כל איש יהודה וישבו ירושלם ׃ וכל אוריתא ונביאיא דכוותהון בר מן ו̇ מל ׃ ויבקשהו ב̇ וחס ולבד שאול בן קיש ויושב בגבעה ׃

הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ וַיִּבֶן עָרֵי
מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי שָׁקְטָה
הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה
בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ יְהוָה
לוֹ׃ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה
אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה
וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים
עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי
דָרַשְׁנוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ
וַיַּצְלִיחוּ׃
וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה
וָרֹמַח מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן
נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת
מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אָלֶף
כָּל אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ וַיֵּצֵא
אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל
אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד
מָרֵשָׁה׃ וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו
וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה בְּגֵיא
צְפַתָה לְמָרֵשָׁה׃ וַיִּקְרָא
אָסָא אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו
וַיֹּאמַר יְהוָה אֵין עִמְּךָ
לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ
עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי
עָלֶיךָ נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָאנוּ

עַל הֶהָמוֹן הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אַתָּה אַל יַעְצֹר עִמְּךָ אֱנוֹשׁ׃
וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הַכּוּשִׁים
לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּדָה
וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃ וַיִּרְדְּפֵם אָסָא
וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד לִגְרָר
וַיִּפֹּל מִכּוּשִׁים לְאֵין לָהֶם
מִחְיָה כִּי נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי יְהוָה
וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל
הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּכּוּ אֵת כָּל
הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי הָיָה
פַּחַד יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ
אֶת כָּל הֶעָרִים כִּי בִזָּה
רַבָּה הָיְתָה בָהֶם׃ וְגַם אָהֳלֵי
מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן
לָרֹב וּגְמַלִּים וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃
וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן עוֹדֵד
הָיְתָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃
וַיֵּצֵא לִפְנֵי אָסָא וַיֹּאמֶר
לוֹ שְׁמָעוּנִי אָסָא וְכָל
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה עִמָּכֶם
בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם תִּדְרְשֻׁהוּ
יִמָּצֵא לָכֶם וְאִם תַּעַזְבֻהוּ
יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃
וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל
לְלֹא אֱלֹהֵי אֱמֶת וּלְלֹא
כֹּהֵן מוֹרֶה וּלְלֹא תוֹרָה׃
וַיָּשָׁב בַּצַּר לוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהֵי

יִשְׂרָאֵל וַיְבַקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא
לָהֶם׃ וּבָעִתִּים הָהֵם אֵין שָׁלוֹם
לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמֹת
רַבּוֹת עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת׃
וְכֻתְּתוּ גוֹי בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר
כִּי אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל
צָרָה׃ וְאַתֶּם חִזְקוּ וְאַל
יִרְפּוּ יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר
לִפְעֻלַּתְכֶם׃
וְכִשְׁמֹעַ אָסָא
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה
עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק וַיַּעֲבֵר
הַשִּׁקּוּצִים מִכָּל אֶרֶץ
יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּמִן הֶעָרִים
אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר אֶפְרָיִם
וַיְחַדֵּשׁ אֶת מִזְבַּח יְהוָה
אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃
וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל יְהוּדָה
וּבִנְיָמִן וְהַגָּרִים עִמָּהֶם
מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן
כִּי נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל
לָרֹב בִּרְאֹתָם כִּי יְהוָה
אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃
וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלִַם בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁלִישִׁי לִשְׁנַת חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת אָסָא׃
וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
מִן הַשָּׁלָל הֵבִיאוּ בָּקָר

יעצר ג̇ וחס … יעצר … אנו … יעצר … ׃

והגרים … עם הארץ וגם … ׃

בראותם ג̇ ב חס … ישראל כי יהוה אלהיו עמו ׃

ועד המלך בית יהוה ... ויקרא אל יחזק למקטן ועד גדול ׃ וכל אשר לא ידרש למן קטן ועד גדול ׃
נסכלת ב׳ ויאמר שמואל אל שאול כי יהוה ׃ בזאת ב׳ יחזק ולא בקשהו בכל זאת ובכל רצונו ׃

שבע מאות וצאן שבעת
אלפים׃ ויבאו בברית
לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם בכל לבבם ובכל
נפשם׃ וכל אשר לא ידרש
ליהוה אלהי ישראל יומת
למקטן ועד גדול למאיש
ועד אשה׃ וישבעו ליהוה
בקול גדול ובתרועה
ובחצצרות ובשופרות׃
וישמחו כל יהודה על
השבועה כי בכל לבבם
נשבעו ובכל רצונם בקשהו
וימצא להם וינח יהוה להם
מסביב׃ וגם מעכה אם
אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת
אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו מישראל רק לבב
אסא היה שלם כל ימיו׃
ויבא את קדשי אביו
וקדשיו בית האלהים כסף
וזהב וכלים׃ ומלחמה לא
היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא׃
ס

בשנת שלשים ושש
למלכות אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת
יוצא ובא לאסא מלך
יהודה׃ ויצא אסא כסף
וזהב מאצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח אל
בן הדד מלך ארם היושב
בדרמשק לאמר׃ ברית
ביני ובינך ובין אבי ובין
אביך הנה שלחתי לך
כסף וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ וישמע בן
הדד אל המלך אסא
וישלח את שרי החילים
אשר לו אל ערי ישראל
ויכו את עיון ואת דן ואת
אבל מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי׃ ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישבת את
מלאכתו׃ ואסא
המלך לקח את כל יהודה
וישאו את אבני הרמה
ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבנו בהם את גבע

ואת המצפה׃ ובעת
ההיא בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויאמר
אליו בהשענך על מלך
ארם ולא נשענת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל
מלך ארם מידך׃ הלא
הכושים והלובים היו
לחיל לרב לרכב ולפרשים
להרבה מאד ובהשענך
על יהוה נתנם בידך׃ כי
יהוה עיניו משטטות בכל
הארץ להתחזק עם
לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש
עמך מלחמות׃ ויכעס
אסא אל הראה ויתנהו
בית המהפכת כי בזעף
עמו על זאת וירצץ אסא
מן העם בעת ההיא׃ והנה
דברי אסא הראשונים
והאחרונים הנם כתובים
על ספר המלכים ליהודה
וישראל׃ ויחלא אסא
בשנת שלושים ותשע
למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו
לא דרש את יהוה כי

[illegible]

קדש ליהוה

ברפאים: וישכב אסא עם
אבתיו וימת בשנת ארבעים
ואחת למלכו: ויקברהו
בקברתיו אשר כרה לו
בעיר דויד וישכיבהו
במשכב אשר מלא בשמים
וזנים מרקחים במרקחת
מעשה וישרפו לו שרפה
גדולה עד למאד:

וימלך יהושפט בנו תחתיו
ויתחזק על ישראל: ויתן
חיל בכל ערי יהודה
הבצרות ויתן נציבים
בארץ יהודה ובערי
אפרים אשר לכד אסא
אביו: ויהי יהוה עם
יהושפט כי הלך בדרכי
דויד אביו הראשנים
ולא דרש לבעלים: כי
לאלהי אביו דרש
ובמצותיו הלך ולא
כמעשה ישראל: ויכן
יהוה את הממלכה בידו
ויתנו כל יהודה מנחה
ליהושפט ויהי לו עשר
וכבוד לרב: ויגבה לבו
בדרכי יהוה ועוד הסיר

את הבמות ואת האשרים
מיהודה:
ובשנת שלוש למלכו
שלח לשריו לבן חיל
ולעבדיה ולזכריה
ולנתנאל ולמיכיהו ללמד
בערי יהודה: ועמהם
הלוים שמעיהו ונתניהו
וזבדיהו ועשהאל
ושמרימות ויהונתן
ואדניהו וטוביהו וטוב
אדוניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכהנים:
וילמדו ביהודה ועמהם
ספר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וילמדו
בעם: ויהי פחד יהוה על
כל ממלכות הארצות
אשר סביבות יהודה ולא
נלחמו עם יהושפט: ומן
פלשתים מביאים ליהושפט
מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים לו
צאן אילים שבעת אלפים
ושבע מאות ותישים
שבעת אלפים ושבע
מאות:
ויהי יהושפט הלך וגדל

עד למעלה ויבן ביהודה
בירניות וערי מסכנות:
ומלאכה רבה היה לו בערי
יהודה ואנשי מלחמה גבורי
חיל בירושלם: ואלה
פקדתם לבית אבותיהם
ליהודה שרי אלפים
עדנה השר ועמו
גבורי חיל שלש מאות
אלף: ועל ידו יהוחנן
השר ועמו מאתים ושמונים
אלף: ועל ידו
עמסיה בן זכרי המתנדב
ליהוה ועמו מאתים אלף
גבור חיל: ומן בנימן
גבור חיל אלידע ועמו
נשקי קשת ומגן מאתים
אלף: ועל ידו
יהוזבד ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא:
אלה המשרתים את
המלך מלבד אשר נתן
המלך בערי המבצר בכל
יהודה:
ויהי ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב: וירד
לקץ שנים אל אחאב
לשמרון ויזבח לו אחאב

וזה פלשתים ב׳ ויאמר יהוה אל בני ישראל
מביאים ליהושפט

וגדל ג׳ וסימנהון יצחק שמואל ויהושפט
אנשי מלחמה ב׳ כל אלה ומבני ... ואנשי
מלחמה ... ואנשי מלחמה

ועדנה ג׳ ב כל א ואלה פקודתי ומבני פחת
מואב לחור עדנא

צֹאן וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר
עִמּוֹ וַיְסִיתֵהוּ לַעֲלוֹת אֶל
רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אַחְאָב
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט
מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲתֵלֵךְ עִמִּי
רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כָּמוֹנִי
כָמוֹךָ וּכְעַמְּךָ עַמִּי וְעִמְּךָ
בַּמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ נָא
כַיּוֹם אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּקְבֹּץ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּבִאִים
אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם הֲנֵלֵךְ אֶל רָמֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ
עֲלֵה וְיִתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד
וְנִדְרְשָׁה מֵאֹתוֹ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט עוֹד
אִישׁ אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת
יְהוָה מֵאֹתוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיהוּ
כִּי אֵינֶנּוּ מִתְנַבֵּא עָלַי לְטוֹבָה
כִּי כָל יָמָיו לְרָעָה הוּא
מִיכָיְהוּ בֶן יִמְלָא וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט אַל יֹאמַר הַמֶּלֶךְ
כֵּן וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶל סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר
מַהֵר מִיכָהוּ בֶן יִמְלָא וּמֶלֶךְ

יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה יוֹשְׁבִים אִישׁ עַל
כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים
וְיֹשְׁבִים בַּגֹּרֶן פֶּתַח שַׁעַר
שֹׁמְרוֹן וְכָל הַנְּבִיאִים
מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם וַיַּעַשׂ
לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן כְּנַעֲנָה
קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה
אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח
אֶת אֲרָם עַד כַּלּוֹתָם וְכָל
הַנְּבִאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר
עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח
וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ
וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא
לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר
הִנֵּה דִּבְרֵי הַנְּבִאִים פֶּה
אֶחָד טוֹב אֶל הַמֶּלֶךְ וִיהִי
נָא דְבָרְךָ כְּאַחַד מֵהֶם
וְדִבַּרְתָּ טּוֹב וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ
חַי יְהוָה כִּי אֶת אֲשֶׁר
יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר
וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיכָה הֲנֵלֵךְ
אֶל רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה
אִם אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ
וְהַצְלִיחוּ וְיִנָּתְנוּ בְּיֶדְכֶם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד
כַּמֶּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּעֶךָ

אֲשֶׁר לֹא תְדַבֵּר אֵלַי רַק
אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה וַיֹּאמֶר
רָאִיתִי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל
נְפוֹצִים עַל הֶהָרִים כַּצֹּאן
אֲשֶׁר אֵין לָהֶן רֹעֶה וַיֹּאמֶר
יְהוָה לֹא אֲדֹנִים לָאֵלֶּה
יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל
יְהוֹשָׁפָט הֲלֹא אָמַרְתִּי
אֵלֶיךָ לֹא יִתְנַבֵּא עָלַי
טוֹב כִּי אִם לְרָע
וַיֹּאמֶר לָכֵן שִׁמְעוּ
דְּבַר יְהוָה רָאִיתִי אֶת יְהוָה
יוֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ וְכָל צְבָא
הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל יְמִינוֹ
וּשְׂמֹאלוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה
מִי יְפַתֶּה אֶת אַחְאָב מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמוֹת
גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה אֹמֵר
כָּכָה וְזֶה אֹמֵר כָּכָה וַיֵּצֵא
הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲפַתֶּנּוּ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה וַיֹּאמֶר
אֵצֵא וְהָיִיתִי לְרוּחַ שֶׁקֶר
בְּפִי כָּל נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר
תְּפַתֶּה וְגַם תּוּכַל צֵא וַעֲשֵׂה
כֵן וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ
שֶׁקֶר בְּפִי נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה

והוצאתני ב̇ והוצאתני אל פרעה וזה המחנה דדברי הימים

ו̇ זוגין מן ב̇ דמיין מתחלפין בטע ואבדהם חיו יהיה ויאמר כי יהיה שלום לא תהיה משכלה לו ותהיה שוק חמיון כל אשר אין לו כנפיו וכל אשר אין לו כל אשר תמצא ידך והדינא ידך כי לא יוכלו כי לא יבלו לע הפך ידיך חפך ידך

ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה הדרך עבר רוח
יהוה מאתי לדבר אתך
ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להחבא ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המלך
ואמרתם כה אמר המלך
שימו זה בית הכלא
והאכילהו לחם לחץ ומים
לחץ עד שובי בשלום
ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר
יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה אל
רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט
התחפש ובוא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את הקטן את

הגדול כי אם את מלך
ישראל לבדו ויהי כראות
שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל
הוא ויסבו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים ממנו
ויהי כראות שרי הרכב
כי לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו ואיש
משך בקשת לתמו ויך
את מלך ישראל בין
הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכב הפך ידיך
והוצאתני מן המחנה כי
החליתי ותעל המלחמה
ביום ההוא ומלך ישראל
היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת
בוא השמש וישב יהושפט
מלך יהודה אל ביתו
בשלום לירושלם
ויצא אל פניו יהוא
בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע
לעזר ושנאי יהוה
תאהב ובזאת עליך קצף
מלפני יהוה אבל דברים

טובים נמצאו עמך כי
בערת האשרות מן הארץ
והכינות לבבך לדרש
האלהים וישב יהושפט
בירושלם וישב ויצא
בעם מבאר שבע עד הר
אפרים וישיבם אל יהוה
אלהי אבותיהם ויעמד
שפטים בארץ בכל ערי
יהודה הבצרות לעיר
ועיר ויאמר אל השפטים
ראו מה אתם עשים כי
לא לאדם תשפטו כי
ליהוה ועמכם בדבר
משפט ועתה יהי פחד
יהוה עליכם שמרו ועשו
כי אין עם יהוה אלהינו
עולה ומשא פנים ומקח
שחד וגם בירושלם העמיד
יהושפט מן הלוים והכהנים
ומראשי האבות לישראל
למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם ויצו עליהם
לאמר כה תעשון ביראת
יהוה באמונה ובלבב שלם
וכל ריב אשר יבוא עליכם
מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם בין תורה

ובוא ג̇ ב̇ חס וחד מל ... והתחפש ... ואמרתם כה ב̇ ... ויאמר שלום כה א̇ ומלך דדברי הימים

אל פניו ו̇ ... ומראשי ג̇ וגם בירושלם ...

בין דם לדם ב̇ כי יפלא ממך ...

ישבי הארץ הזאת ב הנני ממלא חלא אתה
וחד ליושבי הארץ הזאת

השמידום ב והעיר הישבים בחצרים כי סרו
מעליהם ולא השמידום

להשתחות ליהוה ב עמד בשער בית יהוה
ויקד יהושפט

למצוה לחקים ולמשפטים
והזהרתם אתם ולא יאשמו
ליהוה והיה קצף עליכם
ועל אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו והנה אמריהו כהן
הראש עליכם לכל דבר
יהוה וזבדיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה לכל
דבר המלך ושטרים הלוים
לפניכם חזקו ועשו ויהי
יהוה עם הטוב
ויהי אחריכן באו בני
מואב ובני עמון ועמהם
מהעמונים על יהושפט
למלחמה ויבאו ויגידו
ליהושפט לאמר בא
עליך המון רב מעבר לים
מארם והנם בחצצון תמר
היא עין גדי ויירא ויתן
יהושפט את פניו לדרוש
ליהוה ויקרא צום על כל
יהודה ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מכל
ערי יהודה באו לבקש
את יהוה ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם
בבית יהוה לפני החצר
החדשה ויאמר יהוה

אלהי אבתינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים ואתה
מושל בכל ממלכות הגוים
ובידך כח וגבורה ואין
עמך להתיצב הלא אתה
אלהינו הורשת את ישבי
הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע
אברהם אהבך לעולם
וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר
אם תבוא עלינו רעה חרב
שפוט ודבר ורעב נעמדה
לפני הבית הזה ולפניך כי
שמך בבית הזה ונזעק
אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע ועתה הנה בני
עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתתה לישראל
לבוא בהם בבאם מארץ
מצרים כי סרו מעליהם
ולא השמידום והנה הם
גמלים עלינו לבוא
לגרשנו מירשתך אשר
הורשתנו אלהינו הלא
תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הרב הזה הבא
עלינו ואנחנו לא נדע

מה נעשה כי עליך עינינו
וכל יהודה עמדים לפני
יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם
ויחזיאל בן זכריהו בן
בניה בן יעיאל בן מתניה
הלוי מן בני אסף היתה
עליו רוח יהוה בתוך
הקהל ויאמר הקשיבו
כל יהודה וישבי ירושלם
והמלך יהושפט כה אמר
יהוה לכם אתם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב
הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים מחר רדו
עליהם הנם עלים במעלה
הציץ ומצאתם אתם בסוף
הנחל פני מדבר ירואל
לא לכם להלחם בזאת
התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם יהודה
וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם
ויהוה עמכם ויקד יהושפט
אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו לפני
יהוה להשתחות ליהוה
ויקמו הלוים מן בני הקהתים

שפוט ג ב חס וחד מל
פיך והחי ביומי שפט

לא נדע ג וגם מקנו כלי אלהינו חלא
גמלים ב

הקהתים ג ונסע
עשים באמונה

ומן בני הקרחים להלל ליהוה
אלהי ישראל בקול גדול
למעלה: וישכימו בבקר
ויצאו למדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר
שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה
אלהיכם ותאמנו האמינו
בנביאיו והצליחו: ויועץ
אל העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים להדרת
קדש בצאת לפני החלוץ
ואמרים הודו ליהוה כי
לעולם חסדו: ובעת החלו
ברנה ותהלה נתן יהוה
מארבים על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים ליהודה
וינגפו: ויעמדו בני עמון
ומואב על ישבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד וככלותם
ביושבי שעיר עזרו איש
ברעהו למשחית: ויהודה
בא על המצפה למדבר
ויפנו אל ההמון והנם פגרים
נפלים ארצה ואין פליטה:
ויבא יהושפט ועמו לבז
את שללם וימצאו בהם
לרב ורכוש ופגרים וכלי

חמדות וינצלו להם לאין
משא ויהיו ימים שלושה
בזזים את השלל כי רב
הוא: וביום הרבעי נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו
את יהוה על כן קראו את
שם המקום ההוא עמק
ברכה עד היום: וישבו כל
איש יהודה וירושלם
ויהושפט בראשם לשוב
אל ירושלם בשמחה כי
שמחם יהוה מאויביהם
ויבאו ירושלם בנבלים
ובכנרות ובחצצרות אל
בית יהוה: ויהי פחד אלהים
על כל ממלכות הארצות
בשמעם כי נלחם יהוה
עם אויבי ישראל: ותשקט
מלכות יהושפט וינח לו
אלהיו מסביב:

וימלך יהושפט על יהודה
בן שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי
וילך בדרך אביו אסא
ולא סר ממנה לעשות

הישר בעיני יהוה: אך
הבמות לא סרו ועוד העם
לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם: ויתר דברי
יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים
בדברי יהוא בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי
ישראל: ואחרי כן אתחבר
יהושפט מלך יהודה עם
אחזיה מלך ישראל הוא
הרשיע לעשות: ויחברהו
עמו לעשות אניות ללכת
תרשיש ויעשו אניות
בעציון גבר: ויתנבא אליעזר
בן דדוהו ממרשה על
יהושפט לאמר כהתחברך
עם אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל
תרשיש: וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דויד וימלך
יהורם בנו תחתיו: ולו אחים
בני יהושפט עזריה ויחיאל
וזכריהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל: ויתן

לָהֶם אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת
לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עִם
עָרֵי מְצֻרוֹת בִּיהוּדָה וְאֶת
הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי
הוּא הַבְּכוֹר׃
וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל מַמְלֶכֶת
אָבִיו וַיִּתְחַזַּק וַיַּהֲרֹג אֶת
כָּל אֶחָיו בֶּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי
יִשְׂרָאֵל׃ בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה
שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב
כִּי בַּת אַחְאָב הָיְתָה לּוֹ
אִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי
יְהוָה׃ וְלֹא אָבָה יְהוָה
לְהַשְׁחִית אֶת בֵּית דָּוִיד
לְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת
לוֹ נִיר וּלְבָנָיו כָּל הַיָּמִים׃
בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת
יַד יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם
מֶלֶךְ׃ וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם
שָׂרָיו וְכָל הָרֶכֶב
עִמּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיַּךְ
אֶת אֱדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו
וְאֵת שָׂרֵי הָרָכֶב׃ וַיִּפְשַׁע
אֱדוֹם מִתַּחַת יַד יְהוּדָה

עַד הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשַׁע
לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת
יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו׃ גַּם הוּא עָשָׂה בָמוֹת
בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיֶּזֶן אֶת
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם וַיַּדַּח אֶת
יְהוּדָה׃
וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי דָּוִיד אָבִיךָ
תַּחַת אֲשֶׁר לֹא הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי
יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי
אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ וַתֵּלֶךְ
בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּזְנֶה
אֶת יְהוּדָה וְאֶת יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם כְּהַזְנוֹת בֵּית אַחְאָב
וְגַם אֶת אַחֶיךָ בֵית אָבִיךָ
הַטּוֹבִים מִמְּךָ הָרָגְתָּ׃ הִנֵּה
יְהוָה נֹגֵף מַגֵּפָה גְדוֹלָה
בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ
וּבְכָל רְכוּשֶׁךָ׃ וְאַתָּה בָּחֳלָיִים
רַבִּים בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ עַד
יֵצְאוּ מֵעֶיךָ מִן הַחֹלִי יָמִים
עַל יָמִים׃ וַיָּעַר יְהוָה עַל
יְהוֹרָם אֵת רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים
וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר עַל יַד
כּוּשִׁים׃ וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה
וַיִּבְקָעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֵת כָּל

הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ
וְגַם בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאַר לוֹ בֵּן
כִּי אִם יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו׃
וְאַחֲרֵי כָּל זֹאת נְגָפוֹ יְהוָה
בְּמֵעָיו לָחֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא׃
וַיְהִי לְיָמִים מִיָּמִים וּכְעֵת
צֵאת הַקֵּץ לְיָמִים שְׁנַיִם
יָצְאוּ מֵעָיו עִם חָלְיוֹ וַיָּמָת
בְּתַחֲלֻאִים רָעִים וְלֹא עָשׂוּ
לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת
אֲבֹתָיו׃ בֶּן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
הָיָה בְמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא
חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר
דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃
וַיַּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
אֶת אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ הַקָּטֹן
תַּחְתָּיו כִּי כָל הָרִאשֹׁנִים
הָרַג הַגְּדוּד הַבָּא בָעַרְבִים
לַמַּחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ
בֶּן יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

בֶּן אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
אֲחַזְיָהוּ בְמָלְכוֹ וְשָׁנָה
אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם
אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בַּת עָמְרִי׃
גַּם הוּא הָלַךְ בְּדַרְכֵי בֵּית
אַחְאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה יוֹעַצְתּוֹ

להרשיע ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי המה
היו לו יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל
למלחמה על חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם וישב
להתרפא ביזרעאל כי
המכים אשר הכהו ברמה
בהלחמו את חזאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את
יהורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא ומאלהים היתה
תבוסת אחזיהו לבוא אל
יורם ובבאו יצא עם יהורם
אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את
בית אחאב ויהי כשפט
יהוא עם בית אחאב וימצא
את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו
ויהרגם ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא
בשמרון ויבאהו אל יהוא
וימתהו ויקברהו כי אמרו

בן יהושפט הוא אשר דרש
את יהוה בכל לבבו ואין
לבית אחזיהו לעצר כח
לממלכה ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה
ותקם ותדבר את כל זרע
הממלכה לבית יהודה
ותקח יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו
ותגנב אתו מתוך בני
המלך המומתים ותתן
אתו ואת מינקתו בחדר
המטות ותסתירהו יהושבעת
בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא
היתה אחות אחזיהו מפני
עתליהו ולא המיתתהו
ויהי אתם בבית האלהים
מתחבא שש שנים ועתליה
מלכת על הארץ

ובשנה השבעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי
המאות לעזריהו בן ירחם
ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת
מעשיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זכרי עמו

בברית ויסבו ביהודה
ויקבצו את הלוים מכל
ערי יהודה וראשי האבות
לישראל ויבאו אל
ירושלם ויכרת כל הקהל
ברית בבית האלהים עם
המלך ויאמר להם הנה
בן המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד
זה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי
השבת לכהנים וללוים
לשערי הספים והשלשית
בבית המלך והשלשית
בשער היסוד וכל העם
בחצרות בית יהוה ואל
יבוא בית יהוה כי אם
הכהנים והמשרתים ללוים
המה יבאו כי קדש המה
וכל העם ישמרו משמרת
יהוה והקיפו הלוים את
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית יומת
והיו את המלך בבאו
ובצאתו ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר צוה
יהוידע הכהן ויקחו איש
את אנשיו באי השבת

ויצאי ד׳ מל׳ מזבולון ומאשר ויהי לעשרון באי השבת עד׳ ס

כל דברי הימים ויאמר להם בר מן ד׳ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים והר אתם ויקבץ הוציאוה ס

עם יוצאי השבת כי לא
פטר יהוידע הכהן את
המחלקות ויתן יהוידע
הכהן לשרי המאות את
החניתים ואת המגנות ואת
השלטים אשר למלך דויד
אשר בית האלהים ויעמד
את כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית
למזבח ולבית על המלך
סביב ויוציאו את בן המלך
ויתנו עליו את הנזר ואת
העדות וימליכו אתו
וימשחהו יהוידע ובניו
ויאמרו יחי המלך

ותשמע עתליהו את
קול העם הרצים והמהללים
את המלך ותבוא אל העם
בית יהוה ותרא והנה
המלך עומד על עמודו
במבוא והשרים והחצצרות
על המלך וכל עם הארץ
שמח ותוקע בחצצרות
והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע
עתליהו את בגדיה ותאמר
קשר קשר ויוצא

יהוידע הכהן את שרי
המאות פקודי החיל ויאמר
אלהם הוציאוה אל מבית
השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן
לא תמיתוה בית יהוה
וישימו לה ידים ותבוא
אל מבוא שער הסוסים
בית המלך וימיתוה שם

ויכרת יהוידע ברית בינו
ובין כל העם ובין המלך
להיות לעם ליהוה ויבאו
כל העם בית הבעל ויתצהו
ואת מזבחתיו ואת צלמיו
שברו ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם
יהוידע פקדת בית יהוה
ביד הכהנים הלוים אשר
חלק דויד על בית יהוה
להעלות עלות יהוה ככתוב
בתורת משה בשמחה ובשיר
על ידי דויד ויעמד השוערים
על שערי בית יהוה ולא
יבא טמא לכל דבר ויקח
את שרי המאות ואת
האדירים ואת המושלים
בעם ואת כל עם הארץ

ויורד את המלך מבית
יהוה ויבאו בתוך שער
העליון בית המלך ויושיבו
את המלך על כסא הממלכה
וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת עתליהו
המיתו בחרב בן שבע
שנים יואש במלכו וארבעים
שנה מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע
ויעש יואש הישר בעיני
יהוה כל ימי יהוידע הכהן
וישא לו יהוידע
נשים שתים ויולד בנים
ובנות ויהי אחרי כן היה
עם לב יואש לחדש את
בית יהוה ויקבץ את הכהנים
והלוים ויאמר להם צאו
לערי יהודה וקבצו מכל
ישראל כסף לחזק את
בית אלהיכם מדי שנה
בשנה ואתם תמהרו לדבר
ולא מהרו הלוים ויקרא
המלך ליהוידע הראש
ויאמר לו מדוע לא דרשת
על הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את משאת
משה עבד יהוה והקהל

הוציאוה ג׳ ויאמר יהוידע ... הארץ אל מבוא ... השדרות ס

ולא יבוא ב׳ אשר ידבר והביא ויעמד השוערים ס על שערי ב׳ ויעמד שהוא רעים ס

מהרו ג׳ מהרו בעך ולא מהרו הלוים מהרו שלחו מעשיו ס

לְיִשְׂרָאֵל לְאֹהֶל הָעֵדוּת׃ כִּי
עֲתַלְיָהוּ הַמִּרְשַׁעַת בָּנֶיהָ
פָרְצוּ אֶת בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם
כָּל קָדְשֵׁי בֵית יְהוָה עָשׂוּ
לַבְּעָלִים׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֻהוּ
בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה חוּצָה׃
וַיִּתְּנוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם
לְהָבִיא לַיהוָה מַשְׂאַת
מֹשֶׁה עֶבֶד הָאֱלֹהִים עַל
יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר׃ וַיִּשְׂמְחוּ
כָל הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם
וַיָּבִיאוּ וַיַּשְׁלִיכוּ לָאָרוֹן
עַד לְכַלֵּה׃ וַיְהִי בְּעֵת יָבִיא
אֶת הָאָרוֹן אֶל פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ
בְּיַד הַלְוִיִּם וְכִרְאוֹתָם כִּי
רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר הַמֶּלֶךְ
וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וִיעָרוּ
אֶת הָאָרוֹן וְיִשָּׂאֻהוּ וִישִׁבֻהוּ
אֶל מְקֹמוֹ כֹּה עָשׂוּ לְיוֹם
בְּיוֹם וַיַּאַסְפוּ כֶסֶף לָרֹב׃
וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע
אֶל עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת עֲבוֹדַת
בֵּית יְהוָה וַיִּהְיוּ שֹׂכְרִים
חֹצְבִים וְחָרָשִׁים לְחַדֵּשׁ
בֵּית יְהוָה וְגַם לְחָרָשֵׁי בַרְזֶל
וּנְחֹשֶׁת לְחַזֵּק אֶת בֵּית
יְהוָה׃ וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה

וַתַּעַל אֲרוּכָה לַמְּלָאכָה
בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת בֵּית
הָאֱלֹהִים עַל מַתְכֻּנְתּוֹ
וַיְאַמְּצֻהוּ׃ וּכְכַלּוֹתָם הֵבִיאוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וִיהוֹיָדָע אֶת
שְׁאָר הַכֶּסֶף וַיַּעֲשֵׂהוּ כֵלִים
לְבֵית יְהוָה כְּלֵי שָׁרֵת
וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וּכְלֵי זָהָב
וָכָסֶף וַיִּהְיוּ מַעֲלִים עֹלוֹת
בְּבֵית יְהוָה תָּמִיד כֹּל יְמֵי
יְהוֹיָדָע׃
וַיִּזְקַן יְהוֹיָדָע וַיִּשְׂבַּע יָמִים
וַיָּמֹת בֶּן מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּמוֹתוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְעִיר דָּוִיד עִם הַמְּלָכִים
כִּי עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְעִם הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ׃

וְאַחֲרֵי מוֹת יְהוֹיָדָע בָּאוּ
שָׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לַמֶּלֶךְ אָז שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֲלֵיהֶם׃ וַיַּעַזְבוּ אֶת בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת הָאֲשֵׁרִים וְאֶת
הָעֲצַבִּים וַיְהִי קֶצֶף עַל
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם בְּאַשְׁמָתָם
זֹאת׃ וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים
לַהֲשִׁיבָם אֶל יְהוָה וַיָּעִידוּ

בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ׃
וְרוּחַ אֱלֹהִים לָבְשָׁה
אֶת זְכַרְיָה בֶּן יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וַיַּעֲמֹד מֵעַל לָעָם וַיֹּאמֶר
לָהֶם כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים
לָמָה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת מִצְוֹת
יְהוָה וְלֹא תַצְלִיחוּ כִּי
עֲזַבְתֶּם אֶת יְהוָה וַיַּעֲזֹב
אֶתְכֶם׃ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו
וַיִּרְגְּמֻהוּ אֶבֶן בְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ
בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה׃ וְלֹא זָכַר
יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֶסֶד אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוֹיָדָע אָבִיו עִמּוֹ
וַיַּהֲרֹג אֶת בְּנוֹ וּכְמוֹתוֹ אָמַר
יֵרֶא יְהוָה וְיִדְרֹשׁ׃

וַיְהִי לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה
עָלָיו חֵיל אֲרָם וַיָּבֹאוּ אֶל
יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם וַיַּשְׁחִיתוּ
אֶת כָּל שָׂרֵי הָעָם מֵעָם
וְכָל שְׁלָלָם שִׁלְּחוּ לְמֶלֶךְ
דַּרְמָשֶׂק׃ כִּי בְמִצְעַר
אֲנָשִׁים בָּאוּ חֵיל אֲרָם
וַיהוָה נָתַן בְּיָדָם חַיִל לָרֹב
מְאֹד כִּי עָזְבוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת
יוֹאָשׁ עָשׂוּ שְׁפָטִים׃ וּבְלֶכְתָּם
מִמֶּנּוּ כִּי עָזְבוּ אֹתוֹ בְּמַחֲלֻיִים

ירב ב׳ ויהועף ירב בארין ובניו ירב המשא ס
וחד וירב העם ס

למבן ב׳ ולא נשא דויד מספרם ויקבץ אמציהו ס
למאת ב׳ מאת אדנים ומה לעשות ס

כל אוריתא יצא צבא וכל דברי הימים יוצאי צבא
בר מן חד יוצא צבא ויקבץ אמציהו ס

רבים התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא
קברהו בקברות המלכים
ואלה המתקשרים עליו
זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המואבית
ובניו ירב המשא עליו
ויסוד בית האלהים הנם
כתובים על מדרש ספר
המלכים וימלך אמציהו
בנו תחתיו׃
בן עשרים וחמש שנה
מלך אמציהו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מירושלים
ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם ויהי
כאשר חזקה הממלכה
עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך אביו
ואת בניהם לא המית כי
ככתוב בתורה בספר משה
אשר צוה יהוה לאמר
לא ימותו אבות על בנים
ובנים לא ימותו על אבות
כי איש בחטאו ימותו׃

ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות
לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים
שנה ומעלה וימצאם
שלש מאות אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח וצנה
וישכר מישראל מאה אלף
גבור חיל במאה ככר כסף
ואיש האלהים בא אליו
לאמר המלך אל יבוא
עמך צבא ישראל כי אין
יהוה עם ישראל כל בני
אפרים׃ כי אם בא אתה
עשה חזק למלחמה
יכשילך האלהים לפני
אויב כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל׃ ויאמר
אמציהו לאיש האלהים
ומה לעשות למאת הככר
אשר נתתי לגדוד ישראל
ויאמר איש האלהים יש
ליהוה לתת לך הרבה מזה
ויבדילם אמציהו לגדוד
אשר בא אליו מאפרים
ללכת למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו

למקומם בחרי אף׃
ואמציהו התחזק
וינהג את עמו וילך גיא
המלח ויך את בני שעיר
עשרת אלפים ועשרת
אלפים חיים שבו בני
יהודה ויביאום לראש
הסלע וישליכום מראש
הסלע וכלם נבקעו׃ ובני
הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו
למלחמה ויפשטו בערי
יהודה משמרון ועד בית
חורון ויכו מהם שלשת
אלפים ויבזו בזה רבה׃

ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים ויבא
את אלהי בני שעיר
ויעמידם לו לאלהים
ולפניהם ישתחוה ולהם
יקטר׃ ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו
נביא ויאמר לו למה
דרשת את אלהי העם
אשר לא הצילו את עמם
מידך׃ ויהי בדברו אליו
ויאמר לו הליועץ למלך

ואת בניהם ד׳ ולמדו כלו בבית יקים ותחתם
ואת בניהם לא המית ס

וכלם ג׳ וכלם נבקעו וכלם סבבו יבלו לבית אבותם
וכלם בשמות ס ויכו מהם ב׳ אנשי העי שלשת
אלפים ס

ועד בית ג׳ משמרון ועד בית חורון ועד בית
חגלה ויל למלך ס

אוצרות ב̇ מל̇ בס̇פ̇ אחיו על אוצרות ואת אוצרות בית המלך

נתתיך חדל לך למה יכוך
ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יעץ אלהים
להשחיתך כי עשית זאת
ולא שמעת לעצתי

ויועץ אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז
בן יהוא מלך ישראל
לאמר לך נתראה פנים
וישלח יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח אמרת
הנה הכית את אדום
ונשאך לבך להכביד
עתה שבה בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת
אתה ויהודה עמך ולא
שמע אמציהו כי מהאלהים
היא למען תתם ביד כי
דרשו את אלהי אדום
ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו

ואת אמציהו מלך יהודה ואת צדקיהו מלך יהודה
אמציהו ונפש וחזר צדקיהו נחטף ולא חזר

מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וינגף
יהודה לפני ישראל וינסו
איש לאהלו ואת
אמציהו מלך יהודה
בן יואש בן יהואחז תפש
יואש מלך ישראל בבית
שמש ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד שער
הפונה ארבע מאות
אמה וכל הזהב והכסף
ואת כל הכלים הנמצאים
בבית האלהים עם עבד
אדום ואת אוצרות בית
המלך ואת בני התערבות
וישב שמרון

ויחי אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יואש
בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה ויתר
דברי אמציהו הראשנים
והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ומעת
אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה

בראות ב̇ חד מל̇ בעת החיא חמבין בראות
וחד ובראות יחוח

וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם וישאהו על
הסוסים ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר יהודה ויקחו
כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו
אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם
אבתיו

בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים ושתים
שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכליה מן ירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים
בימי זכריהו המבין בראת
האלהים ובימי דרשו את
יהוה הצליחו האלהים
ויצא וילחם בפלשתים
ויפרץ את חומת גת ואת
חומת יבנה ואת חומת
אשדוד ויבנה ערים באשדוד
ובפלשתים ויעזרהו
האלהים על פלשתים ועל
הערביים הישבים בגור
בעל והמעונים

בבית האלהים [illegible]

ויבנה [illegible]

עושי ג׳ מל וכת ד׳ עושי מלחמה בכח חיל ויתנו אתו עושי המלאכה ויתנהו את הכסף ° וחד מל וכת ה׳
ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה ° הפנות ב׳ ומל ועל הפנות הגבהות להיות על המגדלים ועל הפנות °

מצורע ב׳ מל חד מל במצע וחד מל בראשה
ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע כי אמרו מצורע °

ויתנו העמונים מנחה לעזיהו
וילך שמו עד לבוא מצרים
כי החזיק עד למעלה ויבן
עזיהו מגדלים בירושלם על
שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר ויחצב
ברות רבים כי מקנה רב
היה לו ובשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה היה
ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יוצאי
צבא לגדוד במספר
פקדתם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על יד
חנניהו משרי המלך כל
מספר ראשי האבות לגבורי
חיל אלפים ושש מאות
ועל ידם חיל צבא שלש
מאות אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות עושי מלחמה
בכח חיל לעזור למלך
על האויב ויכן להם
עזיהו לכל הצבא מגנים
ורמחים וכובעים ושרינות
וקשתות ולאבני קלעים
ויעש בירושלם חשבנות

מחשבת חושב להיות
על המגדלים ועל הפנות
לירוא בחצים ובאבנים
גדלות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להעזר
עד כי חזק וכחזקתו גבה
לבו עד להשחית וימעל
ביהוה אלהיו ויבא אל
היכל יהוה להקטיר על
מזבח הקטרת ויבא אחריו
עזריהו הכהן ועמו כהנים
ליהוה שמונים בני חיל
ויעמדו על עזיהו המלך
ויאמרו לו לא לך עזיהו
להקטיר ליהוה כי לכהנים
בני אהרן המקדשים
להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים ויזעף עזיהו
ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני הכהנים
בבית יהוה מעל למזבח
הקטרת ויפן אליו עזריהו
כהן הראש וכל הכהנים
והנה הוא מצרע במצחו
ויבהלוהו משם וגם הוא
נדחף לצאת כי נגעו יהוה

ויהי עזיהו המלך מצרע
עד יום מותו וישב בית
החפשית מצרע כי נגזר
מבית יהוה ויותם בנו על
בית המלך שופט את עם
הארץ ויתר דברי עזיהו
הראשנים והאחרנים כתב
ישעיהו בן אמוץ הנביא
וישכב עזיהו עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו
בשדה הקבורה אשר
למלכים כי אמרו מצורע
הוא וימלך יותם בנו תחתיו

בן עשרים וחמש שנה
יותם במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם
אמו ירושה בת צדוק
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו
אביו רק לא בא אל היכל
יהוה ועוד העם משחיתים
הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת
העפל בנה לרב וערים
בנה בהר יהודה ובחרשים
בנה בירניות ומגדלים
והוא נלחם עם מלך בני

[illegible] ה׳ ושבחו המלך אמר יהוה [illegible]
לעזר למלך [illegible] הרבות °

והנה הוא ה׳ [illegible] עלות והעם אשר אתו עשה מלאכה
והוא את כספו מצרע °

והוא נלחם ב׳ במלך מואב עם מלך בני עמון
ועוד העם ב׳ משחיתים לא הכינו לבבם °

שעורים ב׳ מל׳ וחדי חלקוה השדה דדב׳ ימים
ושעורים עשרת אלפים ס

לפני יהוה אלהיו ב׳ ויתחזק יותם ויעש כזאת ס
לכבוש ב׳ לעבדים את המלכות ס בתר מל ס

ג׳ כת תעבות אחז אחז גם כל שרי ס ושאר
תועבות כת בר מן ב׳ מל ס

עמון ויחזק עליהם ויתנו
לו בני עמון בשנה ההיא
מאה ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים ושעורים
עשרת אלפים זאת השיבו
לו בני עמון ובשנה השנית
והשלשית ויתחזק יותם
כי הכין דרכיו לפני יהוה
אלהיו ויתר דברי יותם
וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה בן
עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם וישכב
יותם עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דויד וימלך
אחז בנו תחתיו

בן עשרים שנה אחז
במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה כדויד
אביו וילך בדרכי מלכי
ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את
בניו באש כתעבות הגוים

אשר הריש יהוה מפני בני
ישראל ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן ויתנהו יהוה אלהיו
ביד מלך ארם ויכו בו
וישבו ממנו שביה גדולה
ויביאו דרמשק וגם ביד
מלך ישראל נתן ויך בו
מכה גדולה
ויהרג פקח בן רמליהו
ביהודה מאה ועשרים
אלף ביום אחד הכל בני
חיל בעזבם את יהוה
אלהי אבותם ויהרג זכרי
גבור אפרים את מעשיהו
בן המלך ואת עזריקם
נגיד הבית ואת אלקנה
משנה המלך
וישבו בני ישראל
מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם
שלל רב בזזו מהם ויביאו
את השלל לשמרון
ושם היה נביא
ליהוה עדד שמו ויצא
לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת
יהוה אלהי אבותיכם על

יהודה נתנם בידכם ותהרגו
בם בזעף עד לשמים
הגיע ועתה בני יהודה
וירושלם אתם אמרים
לכבש לעבדים ולשפחות
לכם הלא רק אתם עמכם
אשמות ליהוה אלהיכם
ועתה שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם
מאחיכם כי חרון אף יהוה
עליכם ויקמו
אנשים מראשי בני אפרים
עזריהו בן יהוחנן ברכיהו
בן משלמות ויחזקיהו בן
שלם ועמשא בן חדלי
על הבאים מן הצבא
ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי
לאשמת יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על
חטאתנו ועל אשמתנו
כי רבה אשמה לנו וחרון
אף על ישראל
ויעזב החלוץ את
השביה ואת הבזה לפני
השרים וכל הקהל ויקמו
האנשים אשר נקבו
בשמות ויחזיקו בשביה

ולא עשה ח׳ ומסכות שנים בו בן עשרים בו
עשרים וירא האלהים ס

משנה ד׳ וכתב לו ויכתב שם ושלמתי ראשונה
ואת אלקנה ס לאשמת ב׳ אם הכהן משיח ס

ויקמו האנשים ב׳ וילכו אשר נקבו בשמות ס
ותריין ויקמו אנשים ס

וכל מערמיהם הלבישו מן
השלל וילבשום וינעלום
ויאכלום וישקום ויסכום
וינהלום בחמרים לכל
כושל ויביאום ירחו עיר
התמרים אצל אחיהם
וישובו שמרון

בעת ההיא שלח המלך
אחז על מלכי אשור לעזר
לו ועוד אדומים באו
ויכו ביהודה וישבו שבי
ופלשתים פשטו בערי
השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש
ואת אילון ואת הגדרות
ואת שוכו ובנותיה ואת
תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה
וישבו שם כי הכניע יהוה את
יהודה בעבור אחז מלך
ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה ויבא
עליו תלגת פלנאסר מלך
אשור ויצר לו ולא חזקו
כי חלק אחז את בית יהוה
ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא
לעזרה לו ובעת הצר לו

ויוסף למעול ביהוה הוא
המלך אחז ויזבח לאלהי
דרמשק המכים בו ויאמר
כי אלהי מלכי ארם הם
מעזרים אתם להם אזבח
ויעזרוני והם היו לו
להכשילו ולכל ישראל
ויאסף אחז את כלי בית
האלהים ויקצץ את כלי
בית האלהים ויסגר את
דלתות בית יהוה ויעש
לו מזבחות בכל פנה
בירושלם ובכל עיר ועיר
ליהודה עשה במות
לקטר לאלהים אחרים
ויכעס את יהוה אלהי
אבתיו ויתר דבריו וכל
דרכיו הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל וישכב
אחז עם אבתיו ויקברהו
בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי
ישראל וימלך יחזקיהו
בנו תחתיו

יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם

אמו אביה בת זכריהו
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד
אביו הוא בשנה הראשונה
למלכו בחדש הראשון
פתח את דלתות בית יהוה
ויחזקם ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב
המזרח ויאמר להם
שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את
בית יהוה אלהי אבתיכם
והוציאו את הנדה מן
הקדש כי מעלו אבתינו
ועשו הרע בעיני יהוה
אלהינו ויעזבהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה ויתנו
ערף גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות
וקטרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאלהי
ישראל ויהי קצף יהוה
על יהודה וירושלם ויתנם
לזועה לשמה ולשרקה
כאשר אתם ראים בעיניכם
והנה נפלו אבותינו בחרב
ובנינו ובנותינו ונשינו
בשבי על זאת עתה עם

יעיאל דכת׳ יעואל ל׳ ובגבעון הינינה שמעו ויעואל ביד יעיאל הסופר ומן בני אליצפן ושאר׳ יעיאל
כתב יעיאל קרי ׳ וחד ומן בני זרח יעואל ׳ לכרות ב׳ מל לכרות עצי לבנון לכרות ברית ׳

והחצצרות ל׳ ותרי׳ וחבירו׳ וכל הקהל משתחוים
ובעת החל העלה ׳ וכבשים ב׳ וחד פרים ויביאו ׳

לבני לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב ממנו
חרון אפו בני עתה אל
תשלו כי בכם בחר יהוה
לעמד לפניו לשרתו ולהיות
לו משרתים ומקטרים

ויקמו הלוים מחת בן עמשי
ויואל בן עזריהו מן בני
הקהתי ומן בני מררי קיש
בן עבדי ועזריהו בן
יהללאל ומן הגרשני
יואח בן זמה ועדן בן יואח
ומן בני אליצפן שמרי
ויעואל ומן בני אסף
זכריהו ומתניהו
ומן בני הימן יחואל
ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל
ויאספו את אחיהם ויתקדשו
ויבאו כמצות המלך בדברי
יהוה לטהר בית יהוה
ויבאו הכהנים לפנימה בית
יהוה לטהר ויוציאו את
כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר בית
יהוה ויקבלו הלוים להוציא
לנחל קדרון חוצה

ויחלו באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה
לחדש באו לאולם יהוה
ויקדשו את בית יהוה
לימים שמונה וביום
ששה עשר לחדש
הראשון כלו׃
ויבואו פנימה אל
חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה
את מזבח העולה ואת
כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו
ואת כל הכלים אשר
הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה׃
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי
העיר ויעל בית יהוה׃
ויביאו פרים שבעה
ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים
שבעה לחטאת על
הממלכה ועל המקדש
ועל יהודה ויאמר לבני
אהרן הכהנים להעלות
על מזבח יהוה׃ וישחטו

הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האילים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה ויגישו את שעירי
החטאת לפני המלך
והקהל ויסמכו ידיהם
עליהם׃ וישחטום הכהנים
ויחטאו את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל
כי לכל ישראל אמר
המלך העולה והחטאת׃
ויעמד את הלוים בית
יהוה במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא כי
ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו׃ ויעמדו הלוים
בכלי דויד והכהנים
בחצצרות׃
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל
ידי כלי דויד מלך ישראל׃
וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות

ויביאו ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ...
...

במצלתים ל׳ ...
משורר ׳

מחצצרים הכל עד לכלות
העלה: וככלות להעלות
כרעו המלך וכל הנמצאים
אתו וישתחוו: ויאמר
יחזקיהו המלך והשרים
ללוים להלל ליהוה בדברי
דויד ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו
וישתחוו:
ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם ליהוה
גשו והביאו זבחים ותודות
לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב
לב עלות: ויהי מספר העלה
אשר הביאו הקהל בקר
שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה
ליהוה כל אלה: והקדשים
בקר שש מאות וצאן
שלשת אלפים: רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו
להפשיט את כל העלות
ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי הלוים
ישרי לבב להתקדש
מהכהנים: וגם עלה לרב

בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבודת בית
יהוה: וישמח יחזקיהו וכל
העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר:

וישלח יחזקיהו על כל
ישראל ויהודה וגם
אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא לבית יהוה
בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל:
ויועץ המלך ושריו וכל
הקהל בירושלם לעשות
הפסח בחדש השני: כי לא
יכלו לעשתו בעת ההיא
כי הכהנים לא התקדשו
למדי והעם לא נאספו
לירושלם: ויישר הדבר
בעיני המלך ובעיני כל
הקהל: ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישראל
מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי
ישראל בירושלם כי לא
לרב עשו ככתוב: וילכו
הרצים באגרות מיד המלך
ושריו בכל ישראל ויהודה

וכמצות המלך לאמר בני
ישראל שובו אל יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל
וישב אל הפליטה הנשארת
לכם מכף מלכי אשור: ואל
תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויתנם לשמה
כאשר אתם ראים: עתה
אל תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו למקדשו
אשר הקדיש לעולם ועבדו
את יהוה אלהיכם וישב
מכם חרון אפו: כי בשובכם
על יהוה אחיכם ובניכם
לרחמים לפני שוביהם
ולשוב לארץ הזאת כי
חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פנים מכם אם
תשובו אליו:
ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו
משחיקים עליהם ומלעגים
בם: אך אנשים מאשר
ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
לירושלם: גם ביהודה היתה
יד האלהים לתת להם

המשכילים ב׳ מל׳ המשכילים שכל טוב ומן המשכילים יכשלו

קדש ליהוה

לב אחד לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה ויאספו
ירושלם עם רב לעשות את
חג המצות בחדש השני
קהל לרב מאד ויקמו
ויסירו את המזבחות אשר
בירושלם ואת כל המקטרות
הסירו וישליכו לנחל
קדרון וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו
עלות בית יהוה ויעמדו
על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים
הכהנים זרקים את הדם
מיד הלוים כי רבת בקהל
אשר לא התקדשו והלוים
על שחיטת הפסחים לכל
לא טהור להקדיש ליהוה
כי מרבית העם רבת
מאפרים ומנשה יששכר
וזבלון לא הטהרו כי אכלו
את הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם
לאמר יהוה הטוב יכפר
בעד כל לבבו הכין לדרוש
האלהים יהוה אלהי אבותיו

מרבית ג׳ וכל מרבית ביתך והגדלת לא הגדלת השמחה כי מרבית העם

לא ומכר

ולא כטהרת הקדש
וישמע יהוה אל
יחזקיהו וירפא את העם
ויעשו בני ישראל
הנמצאים בירושלם את
חג המצות שבעת ימים
בשמחה גדולה ומהללים
ליהוה יום ביום הלוים
והכהנים בכלי עז ליהוה
וידבר יחזקיהו
על לב כל הלוים המשכילים
שכל טוב ליהוה ויאכלו
את המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים
ומתודים ליהוה אלהי
אבותיהם
ויועצו כל הקהל
לעשות שבעת ימים
אחרים ויעשו שבעת
ימים שמחה כי חזקיהו
מלך יהודה הרים לקהל
אלף פרים ושבעת אלפים
צאן והשרים הרימו
לקהל פרים אלף וצאן
עשרת אלפים ויתקדשו
כהנים לרב וישמחו כל
קהל יהודה והכהנים
והלוים וכל הקהל הבאים

על מחלקותם ב׳ ויעמד יחזקיהו ותכון העבודה וישארו על משמרותם

מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים
ביהודה ותהי שמחה
גדולה בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך
ישראל לא כזאת
בירושלם ויקמו
הכהנים הלוים ויברכו
את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון
קדשו לשמים

וככלות כל זאת יצאו כל
ישראל הנמצאים לערי
יהודה וישברו המצבות
ויגדעו האשרים וינתצו
את הבמות ואת המזבחות
מכל יהודה ובנימן ובאפרים
ומנשה עד לכלה וישובו
כל בני ישראל איש
לאחזתו לעריהם

ויעמד יחזקיהו את מחלקות
הכהנים והלוים על
מחלקותם איש כפי עבדתו
לכהנים וללוים לעלה
ולשלמים לשרת ולהדות
ולהלל בשערי מחנות

יהוה׃ ומנת המלך
מן רכושו לעלות לעלות
הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים
ככתוב בתורת יהוה׃ ויאמר
לעם ליושבי ירושלם לתת
מנת הכהנים והלוים למען
יחזקו בתורת יהוה׃ וכפרץ
הדבר הרבו בני ישראל
ראשית דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת שדה
ומעשר הכל לרב הביאו׃
ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה
גם הם מעשר בקר וצאן
ומעשר קדשים המקדשים
ליהוה אלהיהם הביאו
ויתנו ערמות ערמות׃
בחדש השלשי
החלו הערמות ליסוד
ובחדש השביעי כלו׃
ויבאו יחזקיהו
והשרים ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל׃
וידרש יחזקיהו על הכהנים
והלוים על הערמות׃ ויאמר
אליו עזריהו הכהן

הראש לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה לביא
בית יהוה אכול ושבוע
והותר עד לרוב כי יהוה
ברך את עמו והנותר את
ההמון הזה׃
ויאמר יחזקיהו להכין
לשכות בבית יהוה ויכינו׃
ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד
כונניהו הלוי ושמעי
אחיהו משנה׃ ויחיאל
ועזזיהו ונחת ועשהאל
וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו
פקידים מיד כונניהו
ושמעי אחיו במפקד
יחזקיהו המלך ועזריהו
נגיד בית האלהים׃ וקורא
בן ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות האלהים
לתת תרומת יהוה וקדשי
הקדשים׃ ועל ידו עדן
ומנימן וישוע ושמעיהו
אמריהו ושכניהו בערי
הכהנים באמונה לתת
לאחיהם במחלקות כגדול

כקטן׃ מלבד התיחשם
לזכרים מבן שלוש שנים
ולמעלה לכל הבא לבית
יהוה לדבר יום ביומו
לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם׃ ואת התיחש
הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותיהם׃ ולהתיחש
בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי
באמונתם יתקדשו קדש׃
ולבני אהרן הכהנים בשדי
מגרש עריהם בכל עיר
ועיר אנשים אשר נקבו
בשמות לתת מנות לכל
זכר בכהנים ולכל התיחש
בלוים׃ ויעש כזאת יחזקיהו
בכל יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני יהוה
אלהיו׃ ובכל מעשה אשר
החל בעבודת בית האלהים
ובתורה ובמצוה לדרש
לאלהיו בכל לבבו עשה
והצליח׃
אחרי הדברים והאמת
האלה בא סנחריב מלך

מלחמתנו ב̇ וחס ונלחם את מלחמתנו ולהלחם ׃ תקטירו ב̇ לא תקטירו ממנו אשר ועליו ׃

ז̇ פסוק על אל על וישכב שמשון ויתמדד על הילד ועברו גוים רבים שלח על כל הגולה על כן לבי למואב לשלל שלל ויתן שרי מלחמות ׃ היכול ב̇ עוד היכל אוכל היכול יכלו אלהי ׃ קדמיה חס ׃

אשר בא ביהודה ויחנו על
הערים הבצרות ויאמר
לבקעם אליו׃ וירא יחזקיהו
כי בא סנחריב ופניו למלחמה
על ירושלם׃ ויועץ עם שריו
וגבריו לסתום את מימי
העינות אשר מחוץ לעיר
ויעזרוהו׃ ויקבצו עם רב
ויסתמו את כל המעינות
ואת הנחל השוטף בתוך
הארץ לאמר למה יבואו
מלכי אשור ומצאו מים
רבים׃ ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל על
המגדלות ולחוצה החומה
אחרת ויחזק את המלוא
עיר דויד ויעש שלח לרב
ומגנים׃ ויתן שרי מלחמות
על העם ויקבצם אליו
אל רחוב שער העיר וידבר
על לבבם לאמר׃ חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תחתו
מפני מלך אשור ומלפני
כל ההמון אשר עמו כי
עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע
בשר ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו
ויסמכו העם על דברי

יחזקיהו מלך יהודה׃

אחר זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלימה
והוא על לכיש וכל
ממשלתו עמו על יחזקיהו
מלך יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר׃
כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם בטחים
וישבים במצור בירושלם׃
הלא יחזקיהו מסית אתכם
לתת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מכף מלך
אשור׃ הלא הוא יחזקיהו
הסיר את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו ועליו
תקטירו׃ הלא תדעו מה
עשיתי אני ואבותי לכל
עמי הארצות היכול
יכלו אלהי גויי הארצות
להציל את ארצם מידי׃
מי בכל אלהי הגוים האלה
אשר החרימו אבותי
אשר יכול להציל את

עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציל אתכם מידי׃ ועתה
אל ישיא אתכם חזקיהו
ואל יסית אתכם כזאת
ואל תאמינו לו כי לא
יוכל כל אלוה כל גוי
וממלכה להציל עמו
מידי ומיד אבותי אף כי
אלהיכם לא יצילו אתכם
מידי׃ ועוד דברו עבדיו
על יהוה האלהים ועל
יחזקיהו עבדו׃ וספרים
כתב לחרף ליהוה אלהי
ישראל ולאמר עליו לאמר
כאלהי גויי הארצות אשר
לא הצילו עמם מידי כן
לא יציל אלהי יחזקיהו
עמו מידי׃ ויקראו בקול
גדול יהודית על עם
ירושלם אשר על החומה
ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר׃ וידברו אל
אלהי ירושלם כעל אלהי
עמי הארץ מעשה ידי
האדם׃ ויתפלל
יחזקיהו המלך וישעיהו
בן אמוץ הנביא על זאת
ויזעקו השמים׃ וישלח

פסוק כל כל ... ויאמר אלי שמעו ויתן צבר ... כל מלכים ... ולהביא ׃

ולאמר ג̇ ולאמר ליהו שלמו ולאמר לציון עמי אתה ולאמר עליו לאמר ׃

ב̇ סופי פסוק דמיין דסוס ורכב רב מאד ורכוש רב מאד ◦ וקדמייה חטף ותניינה מארך למה הראשון לרב היה ופתאם נחטף ואבד והשני לרב היה ורבה ופרץ ◦ מלכים גחון בגחון כתב ושאר גיחון ◦

אשים את שמי לעילום מיוחד בכל המקרא ולהוד נתחלף שהוא התנייה אם הגלוה אשים את שמי ואם לא אעליב את שמי ◦

וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור
חיל ונגיד ושר במחנה מלך
אשור וישב בבשת פנים
לארצו ויבא בית אלהיו
ומיציאו מעיו שם הפילהו
בחרב׃ ויושע יהוה את
יחזקיהו ואת ישבי ירושלם
מיד סנחריב מלך אשור
ומיד כל וינהלם מסביב׃
ורבים מביאים מנחה ליהוה
לירושלם ומגדנות ליחזקיהו
מלך יהודה וינשא לעיני
כל הגוים מאחרי כן׃

בימים ההם חלה יחזקיהו
עד למות ויתפלל אל יהוה
ויאמר לו ומופת נתן לו׃
ולא כגמל עליו השיב
יחזקיהו כי גבה לבו ויהי
עליו קצף ועל יהודה
וירושלם׃ ויכנע יחזקיהו
בגבה לבו הוא וישבי
ירושלם ולא בא עליהם
קצף יהוה בימי יחזקיהו׃
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד
הרבה מאד ואצרות עשה
לו לכסף ולזהב ולאבן
יקרה ולבשמים ולמגנים

ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש
ויצהר וארות לכל בהמה
ובהמה ועדרים לאורות׃
וערים עשה לו ומקנה
צאן ובקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד׃
והוא יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון העליון
ויישרם למטה מערבה
לעיר דויד ויצלח יחזקיהו
בכל מעשהו׃ וכן במליצי
שרי בבל המשלחים עליו
לדרש המופת אשר היה
בארץ עזבו האלהים
לנסותו לדעת כל בלבבו׃
ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו
הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר
מלכי יהודה וישראל׃
וישכב יחזקיהו עם אבתיו
ויקברהו במעלה קברי
בני דויד וכבוד עשו לו
במותו כל יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו
תחתיו׃
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה

מלך בירושלם׃ ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל׃ וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו
אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרות וישתחו לכל
צבא השמים ויעבד אתם׃
ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם
יהיה שמי לעולם׃ ויבן
מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה׃
והוא העביר את בניו באש
בגי בן הנם ועונן ונחש
וכשף ועשה אוב וידעוני
הרבה לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ וישם את
פסל הסמל אשר עשה
בבית האלהים אשר אמר
אלהים אל דויד ואל
שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים
את שמי לעילום׃ ולא
אוסיף להסיר את רגל
ישראל מעל האדמה
אשר העמדתי לאבתיכם

רק אם ישמרו לעשות את
כל אשר צויתים לכל
התורה והחקים והמשפטים
ביד משה ויתע מנשה את
יהודה וישבי ירושלם
לעשות רע מן הגוים אשר
השמיד יהוה מפני בני
ישראל
וידבר יהוה אל מנשה ואל
עמו ולא הקשיבו ויבא
יהוה עליהם את שרי
הצבא אשר למלך אשור
וילכדו את מנשה בחחים
ויאסרהו בנחשתים
ויוליכהו בבלה וכהצר
לו חלה את פני יהוה אלהיו
ויכנע מאד מלפני אלהי
אבתיו ויתפלל אליו ויעתר
לו וישמע תחנתו וישיבהו
ירושלם למלכותו וידע
מנשה כי יהוה הוא
האלהים ואחרי כן בנה
חומה חיצונה לעיר דויד
מערבה לגיחון בנחל
ולבוא בשער הדגים וסבב
לעפל ויגביהה מאד וישם
שרי חיל בכל הערים
הבצרות ביהודה ויסר את

אלהי הנכר ואת הסמל
מבית יהוה וכל המזבחות
אשר בנה בהר בית יהוה
ובירושלם וישלך חוצה
לעיר ויכן את מזבח יהוה
ויזבח עליו זבחי שלמים
ותודה ויאמר ליהודה
לעבוד את יהוה אלהי
ישראל אבל עוד העם
זבחים בבמות רק ליהוה
אלהיהם ויתר דברי מנשה
ותפלתו אל אלהיו ודברי
החזים המדברים אליו
בשם יהוה אלהי ישראל
הנם על דברי מלכי ישראל
ותפלתו והעתר לו וכל
חטאתו ומעלו והמקמות
אשר בנה בהם במות
והעמיד האשרים והפסלים
לפני הכנעו הנם כתובים
על דברי חוזי וישכב
מנשה עם אבתיו ויקברהו
ביתו וימלך אמון בנו
תחתיו
בן עשרים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר

עשה מנשה אביו ולכל
הפסילים אשר עשה
מנשה אביו זבח אמון
ויעבדם ולא נכנע מלפני
יהוה כהכנע מנשה אביו
כי הוא אמון הרבה אשמה
ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו
בביתו ויכו עם הארץ את
כל הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הארץ
את יאשיהו בנו תחתיו

בן שמונה שנים יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת
שנה מלך בירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
וילך בדרכי דויד אביו
ולא סר ימין ושמאול
ובשמונה שנים למלכו
והוא עודנו נער החל
לדרוש לאלהי דויד אביו
ובשתים עשרה שנה החל
לטהר את יהודה וירושלם
מן הבמות והאשרים
והפסלים והמסכות וינתצו
לפניו את מזבחות הבעלים
והחמנים אשר למעלה
מעליהם גדע והאשרים

והפסלים והמסכות שבר
והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם ועצמות כהנים
שרף על מזבחותים ויטהר
את יהודה ואת ירושלם
ובערי מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי
בחר בתיהם סביב וינתץ
את המזבחות ואת האשרים
והפסלים כתת להדק וכל
החמנים גדע בכל ארץ
ישראל וישב לירושלם

ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר הארץ
והבית שלח את שפן בן
אצליהו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח בן
יואחז המזכיר לחזק את
בית יהוה אלהיו ויבאו
אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתנו את הכסף המובא
בית אלהים אשר אספו
הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל
יהודה ובנימן וישבו
ירושלם ויתנו על יד

עשה המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו
עושי המלאכה אשר
עשים בבית יהוה לבדוק
ולחזק הבית ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני
מחצב ועצים למחברות
ולקרות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה
והאנשים עשים
באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת
ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם מן
בני הקהתים לנצח והלוים
כל מבין בכלי שיר ועל
הסבלים ומנצחים לכל
עשה מלאכה לעבודה
ועבודה ומהלוים סופרים
ושטרים ושוערים
ובהוציאם את הכסף
המובא בית יהוה מצא
חלקיהו הכהן את ספר
תורת יהוה ביד משה ויען
חלקיהו ויאמר אל שפן
הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל

שפן ויבא שפן את הספר
אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל
אשר נתן ביד עבדיך הם
עשים ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו
על יד המפקדים ועל יד
עושי המלאכה ויגד
שפן הסופר למלך לאמר
ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא בו שפן
לפני המלך ויהי כשמע
המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו ויצו
המלך את חלקיהו ואת
אחיקם בן שפן ואת
עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד
המלך לאמר לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד
הנשאר בישראל וביהודה
על דברי הספר אשר
נמצא כי גדולה חמת יהוה
אשר נתכה בנו על אשר
לא שמרו אבותינו את
דבר יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הזה וילך
חלקיהו ואשר המלך אל

מלפני אלהים ב̇ יען רך לבבך דב״ה תימים אשר
אינני ירא מלפני אלהים

ברית אלהים ב̇ ויעשו יושבי ירושלם כברית
אלהים לא שמרו ברית אלהים ו̇ ושארא ברית
יהוה

לעבוד ב̇ מל ויאמר ליהודה לעבוד את כל
הנמצא בישראל

חלדה הנביאה אשת שלם בן
תוקהת בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם במשנה
וידברו אליה כזאת ותאמר
להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי
כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה
ועל יושביו את כל האלות
הכתובות על הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה
תחת אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה
ולא תכבה ואל מלך יהודה
השלח אתכם לדרוש ביהוה
כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר
שמעת יען רך לבבך ותכנע
מלפני אלהים בשמעך את
דבריו על המקום הזה ועל
ישביו ותכנע לפני ותקרע
את בגדיך ותבך לפני וגם
אני שמעתי נאם יהוה הנני
אספך אל אבתיך ונאספת

אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה ועל ישביו וישיבו
את המלך דבר
וישלח המלך ויאסף
את כל זקני יהודה וירושלם
ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וישבי ירושלם
והכהנים והלוים וכל העם
מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי
ספר הברית הנמצא בית
יהוה ויעמד המלך על
עמדו ויכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחרי
יהוה ולשמור את מצותיו
ועדותיו וחקיו בכל לבבו
ובכל נפשו לעשות את
דברי הברית הכתובים על
הספר הזה ויעמד את כל
הנמצא בירושלם ובנימן
ויעשו ישבי ירושלם
כברית אלהים אלהי
אבותיהם ויסר יאשיהו
את כל התועבות מכל הארצות
אשר לבני ישראל ויעבד
את כל הנמצא בישראל

לעבוד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לא סרו מאחרי
יהוה אלהי אבותיהם
ויעש יאשיהו בירושלם
פסח ליהוה וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש
הראשון ויעמד הכהנים
על משמרותם ויחזקם
לעבודת בית יהוה
ויאמר ללוים המבונים
לכל ישראל הקדושים
ליהוה תנו את ארון הקדש
בבית אשר בנה שלמה
בן דויד מלך ישראל אין
לכם משא בכתף עתה
עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל והכינו
לבית אבותיכם כמחלקותיכם
בכתב דויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו ועמדו
בקדש לפלגות בית האבות
לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים ושחטו הפסח
והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר יהוה ביד
משה
וירם יאשיהו לבני העם צאן
כבשים ובני עזים הכל

לבני העם צאן כבשים
ובני עזים הכל לפסחים
לכל הנמצא למספר
שלשים אלף ובקר שלשת
אלפים אלה מרכוש המלך
ושריו לנדבה לעם
לכהנים וללוים הרימו
חלקיה וזכריהו ויחיאל
נגידי בית האלהים לכהנים
נתנו לפסחים אלפים ושש מאות
ובקר שלש מאות: וכנניהו
ושמעיהו ונתנאל אחיו
וחשביהו ויעיאל ויוזבד
שרי הלוים הרימו ללוים
לפסחים חמשת אלפים
ובקר חמש מאות: ותכון
העבודה ויעמדו הכהנים
על עמדם והלוים על
מחלקותם כמצות המלך:
וישחטו הפסח ויזרקו
הכהנים מידם והלוים
מפשיטים: ויסירו העלה
לתתם למפלגות לבית אבות
לבני העם להקריב ליהוה
ככתוב בספר משה וכן
לבקר: ויבשלו הפסח באש
כמשפט והקדשים בשלו
בסירות ובדודים ובצלחות
ויריצו לכל בני העם: ואחר
הכינו להם ולכהנים כי

הכהנים בני אהרן בהעלות
העולה והחלבים עד לילה
והלוים הכינו להם ולכהנים
בני אהרן: והמשררים בני
אסף על מעמדם כמצות
דויד ואסף והימן וידתון
חוזה המלך והשערים
לשער ושער אין להם
לסור מעל עבדתם כי אחיהם
הלוים הכינו להם: ותכון
כל עבודת יהוה ביום ההוא
לעשות הפסח והעלות
עלות על מזבח יהוה כמצות
המלך יאשיהו: ויעשו בני
ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא ואת חג
המצות שבעת ימים: ולא
נעשה פסח כמהו בישראל
מימי שמואל הנביא וכל
מלכי ישראל לא עשו
כפסח אשר עשה יאשיהו
והכהנים והלוים וכל
יהודה וישראל הנמצא
ויושבי ירושלם:
בשמונה עשרה שנה
למלכות יאשיהו נעשה
הפסח הזה: אחרי
כל זאת אשר הכין יאשיהו

את הבית עלה נכו מלך
מצרים להלחם בכרכמיש
על פרת ויצא לקראתו
יאשיהו: וישלח אליו
מלאכים לאמר מה לי ולך
מלך יהודה לא עליך אתה
היום כי אל בית מלחמתי
ואלהים אמר לבהלני חדל
לך מאלהים אשר עמי
ואל ישחיתך: ולא הסב
יאשיהו פניו ממנו כי
להלחם בו התחפש ולא
שמע אל דברי נכו מפי
אלהים ויבא להלחם בבקעת
מגדו: וירו הירים
למלך יאשיהו ויאמר המלך
לעבדיו העבירוני כי החליתי
מאד: ויעבירהו עבדיו מן
המרכבה וירכיבהו על רכב
המשנה אשר לו ויוליכהו
ירושלם וימת ויקבר
בקברות אבתיו וכל יהודה
וירושלם מתאבלים על
יאשיהו: ויקונן
ירמיהו על יאשיהו ויאמרו
כל השרים והשרות
בקינותיהם על יאשיהו עד
היום ויתנום לחק על ישראל

וְהִנָּם כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו
כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְהוָה׃ וּדְבָרָיו
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה׃
וַיִּקְחוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ וַיַּמְלִיכֻהוּ תַחַת
אָבִיו בִּירוּשָׁלִָם׃ בֶּן־שָׁלוֹשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיְסִירֵהוּ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעֲנֹשׁ אֶת־הָאָרֶץ מֵאָה
כִכַּר־כֶּסֶף וְכִכַּר זָהָב׃ וַיַּמְלֵךְ
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם אֶת־אֶלְיָקִים
אָחִיו עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם
וַיַּסֵּב אֶת־שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים
וְאֶת־יוֹאָחָז אָחִיו לָקַח נְכוֹ
וַיְבִיאֵהוּ מִצְרָיְמָה׃

בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו׃ עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל וַיַּאַסְרֵהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם
לְהֹלִיכוֹ בָּבֶלָה׃ וּמִכְּלֵי בֵּית
יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר
לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהֵיכָלוֹ בְּבָבֶל
וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים
וְתֹעֲבֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה
וְהַנִּמְצָא עָלָיו הִנָּם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וִיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃
בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין
בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים
וַעֲשֶׂרֶת יָמִים מָלַךְ
בִּירוּשָׁלִָם וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְלִתְשׁוּבַת
הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיְבִאֵהוּ בָבֶלָה
עִם־כְּלֵי חֶמְדַּת בֵּית־יְהוָה
וַיַּמְלֵךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ אָחִיו
עַל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃

בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהָיו לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִפִּי יְהוָה׃
וְגַם בַּמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר
מָרָד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוֹ בֵּאלֹהִים
וַיֶּקֶשׁ אֶת־עָרְפּוֹ וַיְאַמֵּץ
אֶת־לְבָבוֹ מִשּׁוּב אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ גַּם כָּל־
שָׂרֵי הַכֹּהֲנִים וְהָעָם הִרְבּוּ
לִמְעָול־מַעַל כְּכֹל תֹּעֲבוֹת
הַגּוֹיִם וַיְטַמְּאוּ אֶת־בֵּית
יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
בִּירוּשָׁלִָם׃
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בְּיַד
מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם וְשָׁלוֹחַ
כִּי־חָמַל עַל־עַמּוֹ וְעַל־מְעוֹנוֹ׃
וַיִּהְיוּ מַלְעִבִים בְּמַלְאֲכֵי
הָאֱלֹהִים וּבוֹזִים דְּבָרָיו
וּמִתַּעְתְּעִים בִּנְבִאָיו עַד
עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ עַד־
לְאֵין מַרְפֵּא׃ וַיַּעַל עֲלֵיהֶם
אֶת־מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים וַיַּהֲרֹג
בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית
מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל־
בָּחוּר וּבְתוּלָה זָקֵן וְיָשֵׁשׁ
הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ׃ וְכֹל
כְּלֵי בֵּית הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים
וְהַקְּטַנִּים וְאֹצְרוֹת בֵּית־יְהוָה
וְאֹצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו הַכֹּל
הֵבִיא בָבֶל׃ וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־
בֵּית הָאֱלֹהִים וַיְנַתְּצוּ אֵת
חוֹמַת יְרוּשָׁלִָם וְכָל־אַרְמְנוֹתֶיהָ
שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־כְּלֵי מַחֲמַדֶּיהָ

ויאחז ד̇ בשנת שתים לדריוש לשחר הארץ בו שלוש
וימלך מלך מצרים °
לאין ה̇ ואחרי כל זאת ויבגדו הכהנים עמך לעזר ועזני אריים ויפל מכושיהם עד עלות חמת יהוה שאריות
ושלחו מנות ° בחוריהם ג̇ ב̇ מל וחד חס ויאמר הזאל והחינה נשיהם שכלות ויעל עליהם °

למלאות דבר יהוה ושלאחריו בפי ירמיהו … ראשת דעזרא מפי ירמיה ושארא מפי ירמיהו … רצתה ב בחירי רצתה נפשי עד רצתה הארץ … כמץ ב דגש וגבעות כמץ תשיב לא כן …

להשחית׃ ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו
לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס׃ למלאות
דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים
שנה׃ ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב לאמר׃ כה אמר
כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו
בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו
יהוה אלהיו עמו ויעל׃ סכום הפסוק אלף ושבע
מאות ושישים וחמשה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה
והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו
יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

למה רגשו גוים | ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ | ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו | ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו | יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו | אז ידבר אלימו באפו

ובדרך ה' … והאיש אשר … אשרי האיש … ובתורתו … אשר … האיש לא … אלהים …

ובחרונו יבהלמו׃ | ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי׃ | אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה | אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל | ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו | הוסרו שפטי ארץ
עבדו את יהוה ביראה | וגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף | ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו | אשרי כל חוסי בו

מזמור לדוד | בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי | רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה
ואתה יהוה מגן בעדי | כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות עם | אשר סביב שתו עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי | כי הכית
את כל איבי לחי | שני רשעים שברת
ליהוה הישועה | על עמך ברכתך סלה

למנצח בנגינות מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי צדקי | בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי׃ | בני איש
עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה
ודעו כי הפלה יהוה | חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו׃ | רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם | על משכבכם ודמו סלה

לישועה ג אשר עשה הישועה הגדולה ושאבתם מים … הישועה … ב בטע ומזמור … הושיעני באפך …

למלאות דבר יהוה ושלאחריו בפי ירמיהו ◦ ראשה דעזרא מפי ירמיה ושארא מפי ירמיהו ◦ רצתה ב̇ בחירי רצתה נפשי עד רצתה הארץ ◦ כמץ ב̇ דנש וגבעות כמץ חשיב לא כן ◦

סיים סוף הפסוק שלשלשת הספרים אשר יהיה ואשר ישפיל אם יהיה בר״ש התיבה יהיה למעלה כמות לא ישב ואם יהיה הטעם באות השני מן התיבה וקורא לו שבא למעלה יהיה כמות ודמו סלה ◦ והשאר למטה ◦

להשחית ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו
לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס למלאות
דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים
שנה ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב לאמר כה אמר
כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו
בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו
יהוה אלהיו עמו ויעל

סכום הפסוק אלף ושבע מאות וששים וחמשה ◦

אשרי האיש אשר לא הלך | בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד | ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה
והיה כעץ שתול על פלגי מים | אשר פריו
יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים | כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע יהוה דרך צדיקים | ודרך רשעים תאבד

למה רגשו גוים | ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ | ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו | ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו | יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו | אז ידבר אלימו באפו
ובחרונו יבהלמו | ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי | אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה | אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל | ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו | הוסרו שפטי ארץ
עבדו את יהוה ביראה | וגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף | ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו | אשרי כל חוסי בו

מזמור לדוד | בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי | רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה
ואתה יהוה מגן בעדי | כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואישנה | הקיצותי כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות עם | אשר סביב שתו עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי | כי הכית
את כל איבי לחי | שני רשעים שברת
ליהוה הישועה | על עמך ברכתך סלה

למנצח בנגינות מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי צדקי | בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי | בני איש
עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה
ודעו כי הפלה יהוה | חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו | רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם | על משכבכם ודמו סלה

ובדרך ה̇ והאיש אשר הוא טהור ויעשה הרע שניהם אשרי האיש ◦ ואחד אל תבא ובדרך ◦ ובתורתו ג̇ ב מל וחד חס ...

לישועה ג̇ אשר עשה הישועה הגדולה ושאבתם מים ליהוה הישועה ◦ זומר ב̇ בטע וסומכו הושיעני באפך ◦

זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פניך יהוה נתתה שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי
הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל
יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה
כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה
ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אל היכל קדשך ביראתך יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי הישר לפני דרכך כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו
ויעלצו בך אהבי שמך כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו

למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו
עצמי ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי
שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך

כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך
יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה עששה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח יבשו
ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני
פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל
יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי
אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה קומה יהוה
באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי
משפט צוית ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה יהוה ידין עמים
שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי יגמר נא רע
רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות
אלהים צדיק מגני על אלהים מושיע ישרי לב
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה
ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר
בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד
אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון

למנצח על הגתית מזמור לדוד
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים מפי עוללים
ויונקים יסדת עז למען צורריך להשבית
אויב ומתנקם כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו צנה ואלפים כלם וגם
בהמות שדי צפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

למנצח על מות לבן מזמור לדוד
אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק
גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת
אבד זכרם המה ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו והוא ישפט תבל בצדק
ידין לאמים במישרים ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דרשיך יהוה זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלילותיו כי דרש דמים
אותם זכר לא שכח צעקת עניים
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות

למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון
אגילה בישועתך טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם נודע יהוה
משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה
ישובו רשעים לשאולה כל גוים
שכחי אלהים כי לא לנצח ישכח אביון
תקות עניים תאבד לעד קומה יהוה
אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך
שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה
בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות
זו חשבו כי הלל רשע על תאות נפשו
ובצע ברך נאץ יהוה רשע כגבה אפו
בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפיח בהם אמר בלבו בל אמוט
לדר ודר אשר לא ברע אלה פיהו מלא
ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו יארב במסתר
כאריה בסכה יארב לחטוף עני
יחטף עני במשכו ברשתו ידכה ישח
ונפל בעצומיו חלכאים אמר בלבו
שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח
קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח עניים
על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו
לא תדרש ראתה כי אתה עמל וכעס

עוזר ה׳ חל וכשל עוזר ונפל עזר ראלה כי אתה אל תרחק ממני זכרזה
ירושלם ובא עד ידו ואין עוזר ס

בלבבי ג׳ כאשר בלבבי ובנפשי ככל אשר בלבבי עשיה יגון בלבבי יומם
תדרוש ב׳ חל שבר זרוע רשע ולחטאתי תדרוש ס

תביטה לתת בידך עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית עוזר שבר זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בל תמצא יהוה מלך
עולם ועד אבדו גוים מארצו תאות ענוים
שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך
לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש
מן הארץ

למנצח לדוד
ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו
הרכם צפור כי הנה הרשעים ידרכון
קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב כי השתות יהרסון
צדיק מה פעל יהוה בהיכל קדשו
יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם יהוה צדיק יבחן
ורשע ואהב חמס שנאה נפשו
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יחזו פנימו

למנצח על השמינית מזמור לדוד
הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים
מבני אדם שוא ידברו איש את רעהו
שפת חלקות בלב ולב ידברו
יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון
מדברת גדלות אשר אמרו ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדון לנו
משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום
יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף
בעליל לארץ מזקק שבעתים
אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור
זו לעולם סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם

למנצח מזמור לדוד
עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר
את פניך ממני עד אנה אשית עצות
בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום
איבי עלי הביטה ענני יהוה אלהי
האירה עיני פן אישן המות פן יאמר
איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי

למנצח לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו
עלילה אין עשה טוב יהוה משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים הכל סר יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד הלא
ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
יהוה לא קראו שם פחדו פחד כי אלהים
בדור צדיק עצת עני תבישו
כי יהוה מחסהו מי יתן מציון ישועת ישראל
בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

אתה יהוה ג׳ ראש פסוק אתה יהוה תשמרם לא תכלא רחמיך ממני אתה
יהוה לעולם תשב ס בחסדך ב׳ בחסדך ואני ס וחד ובחסדך תצמית איבי ס

זכר ב̇ קמץ חטאות נעורי ◦ וכל אזכ' דכותהון בכתב לא בספר ◦
ואסובבה ב̇ ארחץ בנקיון כפי אקוה נא ◦ קדמיה חס ◦

אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי
גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם
דרכיך יהוה הודיעני ארחותיך למדני
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
אותך קויתי כל היום זכר רחמיך יהוה
וחסדיך כי מעולם המה חטאות נעורי
ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יהוה טוב וישר יהוה
על כן יורה חטאים בדרך ידרך ענוים
במשפט וילמד ענוים דרכו כל ארחות
יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו
למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא
מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ
סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם
עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי
פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני
ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי
ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני
שמרה נפשי והצילני אל אבוש
כי חסיתי בך תם וישר יצרוני כי קויתיך
פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד בחנני יהוה ונסני
צרופה כליותי ולבי כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך לא ישבתי עם מתי שוא

תם ב̇ וחס' לשון תמימות תם וישר יצרוני מגן להלכי תם ◦ וחד
תקותך ותם דרכיך ◦ בטוב ד̇ רפ וסימנהון יחלפנו נפשו אנסכה
ביום טובה ◦

ועם רשעים לא אשב ועם נעלמים לא אבוא ועם צדיקים אל יכ ◦
כאשר יתיצב הטעם על האות השלישי יהיה על הרביעי האריך ◦

ועם נעלמים לא אבוא שנאתי קהל מרעים
ועם רשעים לא אשב ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה לשמע
בקול תודה ולספר כל נפלאותיך
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי
דמים חיי אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שחד ואני בתמי אלך פדני
וחנני רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא
יהוה מעוז חיי ממי אפחד בקרב עלי
מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי
המה כשלו ונפלו אם תחנה עלי
מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח אחת שאלתי מאת
יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה
כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו
כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתרני בסתר
אהלו בצור ירוממני ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי ואזבחה באהלו
זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה
שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי
כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור

ומקום ג̇ ומקום רגלי אכבד ומקום משכן כבודך ומקום הצדק
ושא ג̇ את מספר שמותם עלה ראש הפסגה לכל חטאותי ◦

לולא ל̇ כת א̇ כי לולא החזיקתי ... ולולא חרשתם כי לולא דברת האמנתי ס
ומעוז ב̇ ויהוה מחסה לעמו ומעוז ישועות ס

למען שוררי   אל תתנני בנפש צרי כי קמו
בי עדי שקר ויפח חמס   לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה   בארץ חיים
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך   וקוה אל יהוה

לדוד אליך יהוה אקרא   צורי אל תחרש
ממני פן תחשה ממני   ונמשלתי עם יורדי בור
שמע קול תחנוני   בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך   אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און   דברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבם   תן להם כפעלם
וכרע מעלליהם   כמעשה ידיהם תן להם
השב גמולם להם   כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו   יהרסם ולא יבנם
ברוך יהוה   כי שמע קול תחנוני
יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
ומשירי אהודנו   יהוה עז למו
ומעוז ישועות משיחו הוא   הושיעה את
עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

מזמור לדוד   הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז   הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש   קול יהוה
על המים אל הכבוד הרעים   יהוה על מים רבים
קול יהוה בכח   קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארזים   וישבר יהוה את
ארזי הלבנון   וירקידם כמו עגל
לבנון ושרין כמו בן ראמים   קול יהוה

... כי ... וחבירו ... ודוד ... אמר כגמו יקח על
... ב̇ וירדו ... כמו בן ראמים ס

בשלום ב̇ דגש יהוה יברך את עמו בשלום קול פחדיך באזני ס
פעלת לפעלות ב̇ לפעלות אדם אל פעלת יהוה ס ירמיה ... ס

חצב להבות אש   קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש   קול יהוה יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד
יהוה למבול ישב   וישב יהוה מלך לעולם
יהוה עז לעמו יתן   יהוה יברך את עמו בשלום

מזמור שיר חנכת הבית לדוד
ארוממך יהוה כי דליתני   ולא שמחת איבי לי
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני   יהוה העלית
מן שאול נפשי   חייתני מיורדי בור
זמרו ליהוה חסידיו   והודו לזכר קדשו
כי רגע באפו חיים ברצונו   בערב ילין
בכי ולבקר רנה   ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם   יהוה ברצונך העמדתה
להררי עז   הסתרת פניך הייתי נבהל
אליך יהוה אקרא   ואל אדני אתחנן
מה בצע בדמי ברדתי אל שחת   היודך עפר
היגיד אמתך   שמע יהוה וחנני   יהוה היה
עזר לי   הפכת מספדי למחול לי   פתחת שקי
ותאזרני שמחה   למען יזמרך כבוד
ולא ידם   יהוה אלהי   לעולם אודך

למנצח מזמור לדוד
בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם   בצדקתך פלטני
הטה אלי אזנך מהרה הצילני   היה לי לצור
מעוז לבית מצודות להושיעני   כי סלעי
ומצודתי אתה   ולמען שמך תנחני ותנהלני
תוציאני מרשת זו טמנו לי   כי אתה מעוזי

וברך ג̇ השקיפה ממעון קדשך ועתה הואל והושיעה את עמך ס
הנגלות ג̇ וסימנהון עלה בכחך מן שאול ס וחד העליתך רד כי ס

ווגד ואני אמרתי נגרשתי ○ תליש ואני אמרתי בחפזי נגרזתי ○ וחד אמרתי נגזרתי ○
על יתר ב׳ כוננתה על יתר ומשלם על יתר ○

תהומות ג׳ מל נתן באוצרות תהומות יעלו שמים ירדו תהומות ברדעו
תהומות נבקעו ○ תהרות יכסימו חס ○ ושארא תהומות כתב ○

בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי חנני יהוה כי צר לי
עששה בכעס עיני נפשי ובטני כי כלו ביגון
חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
ועצמי עששו מכל צררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ
נדדו ממני נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי
לקחת נפשי זממו ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך יהוה אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול תאלמנה
שפתי שקר הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשנות ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך אהבו את יהוה כל חסידיו
אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה גאוה
חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה

אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה
כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בחרבני קיץ סלה חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה אשכילך ואורך בדרך זו
תלך איעצה עליך עיני אל תהיו כסוס
כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום
בל קרב אליך רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו
שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ
בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות
ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד
יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים
עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם

ומשלם ג׳ ומשלם לשנאיו עשה חסד לאלפים ומשלם ומשלם על יתר ○
על עבדך ב׳ ועשה חסד האירה פניך ○

וברוח ד׳ וברוח אפיך וברוח בער וברוח שפתיו וברוח פיו כל צבאם
הפיר ב׳ אלוף אשר בוז ובדבר אשר הפיר יהוה ○

אל כל ישבי הארץ ב̇ הידד כדרכים יענה ממכון שבתו השגיח ∘
היצר ב̇ חס אם כחמר היוצר היצר יחד לבם ∘ עזרנו ב̇ נפשנו
בשם יהוה ∘

ישועה ג̇ חס בלשנ̇ וינבל צור ישעתו ולכה לישעתה לנו ישעתך אני והיה
התשעה מי יתן מציון ישעות וכע̇ עבדיה ישעתי ∘

קדש ליהוה

בחר לנחלה לו׃ משמים הביט יהוה
ראה את כל בני האדם׃ ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ׃ היצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם׃ אין המלך
נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח׃
שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט׃
הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו׃
להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב׃
נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא׃
כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו׃
יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך׃

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך׃ אברכה את יהוה בכל
עת תמיד תהלתו בפי׃ ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו׃ גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו׃ דרשתי את יהוה
ויענני ומכל מגורותי הצילני׃ הביטו אליו
ונהרו ופניהם אל יחפרו׃ זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו׃ חנה
מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם׃
טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו׃
יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו׃
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב׃
לכו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם׃
מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה׃
סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו׃

עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם׃
פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם׃
צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם׃
קרוב יהוה לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃
שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה׃
תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו׃
פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסים בו׃

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי׃
החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי׃
והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני׃ יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי׃ יהיו כמץ
לפני רוח ומלאך יהוה דוחה׃
יהי דרכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה רדפם׃
כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי׃
תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן
תלכדו בשואה יפל בה׃ ונפשי תגיל ביהוה
תשיש בישועתו׃ כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון מגזלו׃ יקומון עדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני׃ ישלמוני רעה
תחת טובה שכול לנפשי׃ ואני בחלותם
לבושי שק עניתי בצום נפשי ותפלתי
על חיקי תשוב׃ כרע כאח לי התהלכתי
כאבל אם קדר שחותי׃ ובצלעי שמחו
ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃

וילך ז̇ פס̇ ויקח העבד וילך ויעקב נסע לעשו ויחר אף יהוה ויהונתן בא העיר
ויגרשהו ∘ והוא אותי נהג וילך ∘

ולא ידעתי ה̇ ותקח האשה ויאמר אחימעץ ואני ככבש אלוף הם המליכו
ובצלעי שמחו ∘ יריבי ב̇ חד קמ וחד פת̇ ושמע לקול יריבי לדוד ריבה ∘

לא ומכר ולא יגאל

בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שנימו
אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך אל ישמחו לי איבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין כי לא שלום ידברו
ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון
וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח
ראתה עינינו ראיתה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני העירה והקיצה
למשפטי אלהי ואדני לריבי שפטני כצדקך
יהוה אלהי ואל ישמחו לי
אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו
יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת
וכלמה המגדילים עלי ירנו וישמחו
חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה
החפץ שלום עבדו ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך
למנצח לעבד יהוה לדוד
נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים
לנגד עיניו כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא דברי פיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב און יחשב על
משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס
יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים
צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון ירוין
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור
משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב
אל תבואני רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני
שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום

לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ
ורעה אמונה והתענג על יהוה
ויתן לך משאלת לבך גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים דום ליהוה
והתחולל לו אל תתחר במצליח
דרכו באיש עשה מזמות הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר אך להרע
כי מרעים יכרתון וקוי יהוה המה יירשו
ארץ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על
מקומו ואיננו וענוים יירשו ארץ והתענגו
על רב שלום זמם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו חרב פתחו רשעים
ודרכו קשתם להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים כי זרועות רשעים
תשברנה וסומך צדיקים יהוה
יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו

ולא ישלם ב̇ ולמחבריו ולא ישלם · נופח ב̇ צופה רשע · נופח
לוה רשע · פני דמשק · ב̇ מל

מרחק ה̇ חס ועמדו על ראש יחיד עונות מרחוק ומשלמי ... האלהי מקרב
וקרבי מרחק עמדו · וכל אוריתא דכותהון

כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן כי מברכיו יירשו ארץ
ומקלליו יכרתו מיהוה מצעדי גבר כוננו
ודרכו יחפץ כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו
נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם
כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת
צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה
פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו
צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו
יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו
קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו

מזמור לדוד להזכיר
יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני
כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך
אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי

מפני חטאתי כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני הבאישו נמקו
חבורתי מפני אולתי נעויתי שחתי עד מאד
כל היום קדר הלכתי כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי נפוגותי ונדכיתי עד
מאד שאגתי מנהמת לבי אדני נגדך כל
תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה לבי סחרחר
עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי
אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי
מרחק עמדו וינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו
ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו
ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי
כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי
עלי הגדילו כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר ומשלמי רעה תחת
טובה ישטנוני תחת רדפי טוב אל תעזבני
יהוה אלהי אל תרחק ממני חושה לעזרתי אדני תשועתי

למנצח לידיתון מזמור לדוד
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי
נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר
חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני
הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא

... אין מתם בבשרי · ושאר
... פקודי אין אין ·

מה היא ל̇ אדני שמעני והאיתם את ... ויאמר מה היא החדות ...
הלכתי ג̇ כל היום קדר הלכתי יהוה לא גבה לבי קדר הלכתי ·

השע ב בחד לשון ואזניו הכבד ועיניו השע השע ממני ואבליגה ס
נפלאתיך ג חס רבות עשית ודברי נפלאתיך ולא זכרו ס

אבותי ז מל ויבא אחאב אל ביתו אשר שחתו אבותי אשר השחיתו
הלא תדעו מי בכל אלהי ועתה אל ישיא תושב ככל אבותי ס

אדעה מה חדל אני | הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך | אך כל הבל כל אדם נצב סלה
אך בצלם יתהלך איש | אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם | ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא | מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני | נאלמתי לא אפתח פי
כי אתה עשית | הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כליתי | בתוכחות על עון
יסרת איש ותמס כעש חמודו | אך הבל
כל אדם סלה | שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה | אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך | תושב ככל אבותי
השע ממני ואבליגה | בטרם אלך ואינני

למנצח לדוד מזמור
קוה קויתי יהוה | ויט אלי וישמע שועתי
ויעלני מבור שאון מטיט היון | ויקם על
סלע רגלי כונן אשרי | ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו | ויבטחו ביהוה
אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו | ולא פנה
אל רהבים ושטי כזב | רבות עשית
אתה יהוה אלהי | נפלאתיך ומחשבתיך
אלינו אין ערך אליך | אגידה ואדברה
עצמו מספר | זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי | עולה וחטאה לא שאלת
אז אמרתי הנה באתי | במגלת ספר
כתוב עלי | לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי | בשרתי צדק בקהל רב

הנה שפתי לא אכלא | יהוה אתה ידעת
צדקתך לא כסיתי | בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי | לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב | אתה יהוה לא
תכלא רחמיך ממני | חסדך ואמתך תמיד יצרוני
כי אפפו עלי רעות | עד אין מספר
השיגוני עונתי | ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי | ולבי עזבני
רצה יהוה להצילני | יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד | מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו | חפצי רעתי
ישמו על עקב בשתם | האמרים לי האח האח
ישישו וישמחו | בך כל מבקשיך
יאמרו תמיד יגדל יהוה | אהבי תשועתך
ואני עני ואביון | אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה | אלהי אל תאחר

למנצח מזמור לדוד
אשרי משכיל אל דל | ביום רעה
ימלטהו יהוה | יהוה ישמרהו ויחיהו
ואשר בארץ | ואל תתנהו בנפש איביו
יהוה יסעדנו על ערש דוי | כל משכבו
הפכת בחליו | אני אמרתי יהוה חנני
רפאה נפשי כי חטאתי לך | איבי
יאמרו רע לי | מתי ימות ואבד שמו
ואם בא לראות שוא ידבר | לבו יקבץ און לו
יצא לחוץ ידבר | יחד
כל שנאי עלי יתלחשו | עלי יחשבו רעה לי

וייראו ד ד חס וכל העם וכל ישראל והנשארים ראו איבי ויתן בפי
שיר הגש וייראו צדיקים וייראו ס וחזי המה ואביהם וייראו ס

ובבלתי ג עם אחתי גם ... ואדברה ד ויאמר אל נא ...

יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום
גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל
לחמי הגדיל עלי עקב׃ ואתה יהוה
חנני והקימני ואשלמה להם׃ בזאת ידעתי
כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי׃
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם׃
ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם
ועד העולם אמן ואמן׃

למנצח משכיל לבני קרח׃
כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים׃ צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה
פני אלהים׃ היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמר אלי כל היום
איה אלהיך׃ אלה אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית
אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג׃
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פניו׃ אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער׃
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו׃ יומם
יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי׃ אומרה לאל סלעי
למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב׃

ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
אלי כל היום איה אלהיך׃ מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי׃

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועולה תפלטני׃ כי אתה אלהי
מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך
בלחץ אויב׃ שלח אורך ואמתך
המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל
משכנותיך׃ ואבואה אל מזבח אלהים
אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי׃
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי׃

למנצח לבני קרח משכיל׃
אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו
פעל פעלת בימיהם בימי קדם׃ אתה ידך
גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם׃
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך
ואור פניך כי רציתם׃ אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב׃ בך צרינו ננגח
בשמך נבוס קמינו׃ כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני׃ כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות׃ באלהים הללנו כל
היום ושמך לעולם נודה סלה׃
אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו׃

ארד ג באמר יהוה אלי באמר לחכ עד יהוה אלה באמר אלי כל היום
חד ויהי באמר יהושע שירה ב ויהי ש דו חמשה ואלף ובלילה
שירה [illegible]

הושעתנו ב ואמר איש ישראל
כי הושעתנו מצרינו

תשיבנו אחור מני צר ומשנאינו שסו למו
תתננו כצאן מאכל ובגוים זריתנו
תמכר עמך בלא הון ולא רבית במחיריהם
תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
תשימנו משל בגוים מנוד ראש בל אמים
כל היום כלמתי נגדי ובשת פני כסתני
מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם
כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך
לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מני ארחך
כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות
אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר
הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב
כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה
עורה למה תישן אדני הקיצה
אל תזנח לנצח למה פניך תסתיר
תשכח עניינו ולחצנו כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו קומה
עזרתה לנו ופדנו למען חסדך

למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר
ידידת רחש לבי דבר טוב אמר אני
מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר
יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך
על כן ברכך אלהים לעולם חגור חרבך
על ירך גבור הודך והדרך והדרך צלח רכב
על דבר אמת וענוה צדק ותורך
נוראות ימינך חציך שנונים עמים תחתיך
יפלו בלב אויבי המלך כסאך אלהים עולם

ועד שבט מישר שבט מלכותך
אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך
אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך
מר ואהלות קציעות כל בגדתיך מן
היכלי שן מני שמחוך בנות מלכים ביקרותיך
נצבה שגל לימינך בכתם אופיר
שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך
ובית אביך ויתאו המלך יפיך
כי הוא אדניך והשתחוי לו ובת צר
במנחה פניך יחלו עשירי עם
כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב
לבושה לרקמות תובל למלך
בתולות אחריה רעותיה מובאות לך
תובלנה בשמחת וגיל תבאינה
בהיכל מלך תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ אזכירה
שמך בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד

למנצח לבני קרח על עלמות שיר
אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות
נמצא מאד על כן לא נירא בהמיר
ארץ ובמוט הרים בלב ימים יהמו
יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש
משכני עליון אלהים בקרבה בל תמוט
יעזרה אלהים לפנות בקר המו גוים
מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה

לכו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ
משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר
וקצץ חנית עגלות ישרף באש הרפו ודעו
כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום
בארץ יהוה צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה
למנצח לבני קרח מזמור
כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה
כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ
ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו
יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב
אשר אהב סלה עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו כי מלך כל הארץ
אלהים זמרו משכיל מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים
מגני ארץ מאד נעלה

שיר מזמור לבני קרח
גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו יפה נוף משוש כל הארץ
הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב
אלהים בארמנותיה נודע למשגב
כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו
המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו
רעדה אחזתם שם חיל כיולדה
ברוח קדים תשבר אניות תרשיש
כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה
דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ
צדק מלאה ימינך ישמח הר ציון תגלנה
בנות יהודה למען משפטיך סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה שיתו לבכם לחילה
פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון
כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו על מות

למנצח לבני קרח מזמור
שמעו זאת כל העמים האזינו כל ישבי
חלד גם בני אדם גם בני איש יחד
עשיר ואביון פי ידבר חכמות
והגות לבי תבונות אטה למשל אזני
אפתח בכנור חידתי למה אירא בימי רע
עון עקבי יסובני הבטחים על חילם
וברב עשרם יתהללו אח לא פדה יפדה
איש לא יתן לאלהים כפרו ויקר פדיון נפשם
וחדל לעולם ויחי עוד לנצח
לא יראה השחת כי יראה חכמים
ימותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו
לאחרים חילם קרבם בתימו לעולם
משכנתם לדור ודר קראו בשמותם
עלי אדמות ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה כצאן לשאול

שתו מות ירעם   וירדו בם ישרים לבקר
וצורם לבלות שאול מזבל לו   אך אלהים
יפדה נפשי מיד שאול   כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשר איש   כי ירבה כבוד ביתו
כי לא במותו יקח הכל   לא ירד אחריו כבודו
כי נפשו בחייו יברך   ויודך כי תיטיב לך
תבוא עד דור אבותיו   עד נצח לא יראו אור
אדם ביקר ולא יבין   נמשל כבהמות נדמו

מזמור לאסף
אל אלהים יהוה   דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבאו   מציון מכלל יפי
אלהים הופיע   יבא אלהינו ואל יחרש
אש לפניו תאכל   וסביביו נשערה מאד
יקרא אל השמים מעל   ואל הארץ לדין עמו
אספו לי חסידי   כרתי בריתי עלי זבח
ויגידו שמים צדקו   כי אלהים שפט
הוא סלה   שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך   אלהים אלהיך אנכי
לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד
לא אקח מביתך פר   ממכלאתיך עתודים
כי לי כל חיתו יער   בהמות בהררי אלף
ידעתי כל עוף הרים   וזיז שדי עמדי
אם ארעב לא אמר לך   כי לי תבל ומלאה
האוכל בשר אבירים   ודם עתודים אשתה
זבח לאלהים תודה   ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה   אחלצך ותכבדני
ולרשע אמר אלהים   מה לך לספר חקי

ותשא בריתי עלי פיך   ואתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחריך   אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך   פיך
שלחת ברעה   ולשונך תצמיד מרמה
תשב באחיך   תדבר
בבן אמך תתן דפי   אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך   אוכיחך ואערכה
לעיניך   בינו נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל   זבח תודה
יכבדנני ושם דרך   אראנו בישע אלהים

למנצח מזמור לדוד
בבוא אליו נתן הנביא   כאשר בא
אל בת שבע   חנני אלהים כחסדך
כרב רחמיך מחה פשעי   הרבה כבסני
מעוני ומחטאתי טהרני   כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד   לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי   למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך   הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי   הן אמת
חפצת בטחות   ובסתם חכמה תודיעני
תחטאני באזוב ואטהר   תכבסני ומשלג אלבין
תשמיעני ששון ושמחה   תגלנה
עצמות דכית   הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה   לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון   חדש בקרבי
אל תשליכני מלפניך   ורוח קדשך
אל תקח ממני   השיבה לי ששון ישעך

חומות ג מל ישועה ישית חומות וחל חומות דלתים ובריח תבנה
חומות ירושלם

ורוח נדיבה תסמכני   אלמדה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישובו   הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי   תרנן לשוני צדקתך
אדני שפתי תפתח   ופי יגיד תהלתך
כי לא תחפץ זבח ואתנה   עולה לא תרצה
זבחי אלהים רוח נשברה   לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה   היטיבה ברצונך את
ציון תבנה חומות ירושלם: אז תחפץ
זבחי צדק עולה וכליל   אז יעלו
על מזבחך פרים:

למנצח משכיל לדוד
בבוא דואג האדמי   ויגד לשאול ויאמר
לו בא דוד אל בית אחימלך: מה תתהלל
ברעה הגבור   חסד אל כל היום
הוות תחשב לשונך   כתער מלטש עשה
רמיה: אהבת רע מטוב   שקר מדבר צדק סלה
אהבת כל דברי בלע   לשון מרמה
גם אל יתצך לנצח   יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה: ויראו צדיקים
וייראו ועליו ישחקו: הנה הגבר לא
ישים אלהים מעוזו   ויבטח ברב עשרו
יעז בהותו: ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך:

למנצח על מחלת משכיל לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו

הישועה ב לו הושיעתני ולנוגע שם פחדו פחד
...

ויראו ג רפ פקח את עיני אלה ויראו צדיקים ויראו ויראו שנאי
הצילני ג ב מל וחד חס ויאמר דוד דרשתי את יהוה כי מכל צרה

עול אין עשה טוב: אלהים משמים
השקיף על בני אדם   לראות היש משכיל
דרש את אלהים: כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב   אין גם אחד: הלא
ידעו פעלי און   אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו: שם פחדו פחד לא
היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך
הבשתה כי אלהים מאסם: מי יתן מציון
ישעות ישראל   בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעקב   ישמח ישראל:

למנצח בנגינת משכיל לדוד
בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד
מסתתר עמנו: אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני: אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי: כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם
סלה: הנה אלהים עזר לי   אדני בסמכי נפשי
ישוב הרע לשררי   באמתך הצמיתם
בנדבה אזבחה לך   אודה שמך יהוה כי טוב
כי מכל צרה הצילני   ובאיבי ראתה עיני

למנצח בנגינת משכיל לדוד
האזינה אלהים תפלתי   ואל תתעלם מתחנתי
הקשיבה לי וענני   אריד בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני עקת רשע   כי ימיטו עלי
און ובאף ישטמוני   לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי   יראה ורעד יבא בי

תתעלם ב חד זמי וחד פת ומבשרך לא תתעלם ואל תתעלם
ישים אלהים ב חדבר אשר ישים אלהים בפי הנה הגבר

ותכסני פלצות ואמר מי יתן לי אבר כיונה
אעופה ואשכנה הנה ארחיק נדד אלין
במדבר סלה אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס
וריב בעיר יומם ולילה יסובבה על חומתיה
ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי
הגדיל ואסתר ממנו ואתה אנוש כערכי
אלופי ומידעי אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש ישימות
עלימו ירדו שאול חיים כי רעות
במגורם בקרבם אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני ערב ובקר וצהרים
אשיחה ואהמה וישמע קולי פדה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי
ישמע אל ויענם וישב קדם סלה
אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים
שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו
חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו
משמן והמה פתחות השלך על יהוה
יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק
ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם
באחז אותו פלשתים בגת חנני אלהים
כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני
שאפו שוררי כל היום כי רבים
לחמים לי מרום יום אירא אני
אליך אבטח באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי
כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע
יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר
קוו נפשי על און פלט למו באף עמים
הורד אלהים נדי ספרתה אתה
שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך
אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי באלהים אהלל
דבר ביהוה אהלל דבר באלהים בטחתי
לא אירא מה יעשה אדם לי
עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו
מפני שאול במערה חנני אלהים
חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך
אחסה עד יעבר הוות אקרא לאלהים
עליון לאל גמר עלי ישלח משמים
ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים
חסדו ואמתו נפשי בתוך לבאם
אשכבה להטים בני אדם שניהם
חנית וחצים ולשונם חרב חדה
רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך רשת הכינו לפעמי כפף

קדמית דכיפל דומה על תשועת אלהים ושארא דומה על טמים סימנהון השמים שמים ליהוה ס ישאלהים ב כי יש אלהים לישראל אך יש אלהים ס

נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה
נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה
עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר
אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך
רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך

למנצח אל תשחת לדוד מכתם
האמנם אלם צדק תדברון מישרים
תשפטו בני אדם אף בלב עולת תפעלון
בארץ חמס ידיכם תפלסון זרו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב חמת למו
כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו
אשר לא ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם אלהים הרס שנימו
בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה
ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו
כמו יתמללו כמו שבלול תמס יהלך
נפלי אשת בל חזו שמש בטרם יבינו
סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו
ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ
בדם הרשע ויאמר אדם אך פרי לצדיק
אך יש אלהים שפטים בארץ

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח
שאול וישמרו את הבית להמיתו
הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני
הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני

וישמרו ב וישמרו את הבית וישמרו משמרת אלהיהם ס והיו וישמרו את כל צודתנו ס זרו ב בתרוו לשנו לא זרו ולא חבשו זרו רשעים ס

כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה בלי עון
ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה ואתה
יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה ישובו לערב יהמו
ככלב ויסובבו עיר הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם כי מי שמע
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים
עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגננו אדני חטאת פימו
דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי
הארץ סלה וישבו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר המה ינועון לאכל
אם לא ישבעו וילינו ואני אשיר עזך
וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד
בהצותו את ארם נהרים ואת ארם
צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא
מלח שנים עשר אלף אלהים
זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו

שושן ב פת מעבד שושן ... למנצח על שושן עדות ס וכל שושן הבירה דכוותהון ס

נתתה ב׳ ראש פסוק נתתה שמחה בלבי נתתה ליראיך נס ◦
עז לאלהים ב׳ אחת דבר אלהים׳ תנו עז לאלהים ◦

הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה
הראיתה עמך קשה השקיתנו יין תרעלה
נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני
קשט סלה למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו אלהים דבר
בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי מי יבלני
עיר מצור מי נחני עד אדום הלא אתה
אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו
הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו

למנצח על נגינת לדוד
שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי
מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי
בצור ירום ממני תנחני כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב אגורה באהלך עולמים
אחסה בסתר כנפיך סלה כי אתה אלהים
שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר
ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת
מן ינצרהו כן אזמרה שמך
לעד לשלמי נדרי יום יום

למנצח על ידותון מזמור לדוד

ולא תצא ג׳ ... בצבאותינו ... בצבאותינו ◦

ב׳ ראש פסוק אל אל אל׳ אל תגעו למען שמך אל תבטחו בעשק ◦
אשחרך ב׳ אף רוחי בקרבי אלהים אלי אתה ◦

אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי
אך הוא צורי וישועתי משגבי
לא אמוט רבה עד אנה תהותתו על
איש תרצחו כלכם כקיר נטוי
גדר הדחויה אך משאתו יעצו
לדחות ירצו כזב בפיו יברכו
ובקרבם יקללו סלה אך לאלהים
דומי נפשי כי ממנו תקותי
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא
אמוט על אלהים ישעי וכבודי
צור עזי מחסי באלהים בטחו בו
בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם
אלהים מחסה לנו סלה אך הבל
בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות
המה מהבל יחד אל תבטחו בעשק
ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב
אל תשיתו לב אחת דבר אלהים
שתים זו שמעתי כי עז לאלהים
ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה
אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך
נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה
ועיף בלי מים כן בקדש חזיתיך
לראות עזך וכבודך כי טוב חסדך
מחיים שפתי ישבחונך כן אברכך
בחיי בשמך אשא כפי כמו חלב ודשן
תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי

על איש ח׳ ... על איש ... על אלהים׳ ... ישעי וכבודי ◦

עולת ג̇ כת כן ותעלית עליו עולת אף בלב עולת תפעלון יחפשו
לירות ב̇ לירות במו אפל לירת במסתרים

ראה ב̇ ... ויתנדדו כל ראה בם ...
... קדש ג̇ ... למען יהוה אשר נאמן ... אשרי תבחר

אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך
כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן
דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך
והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ יגירהו על ידי
חרב מנת שעלים יהיו והמלך
ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע
בו כי יסכר פי דוברי שקר

למנצח מזמור לדוד
שמע אלהים קולי בשיחי מפחד
אויב תצר חיי תסתירני מסוד מרעים
מרגשת פעלי און אשר שננו כחרב
לשונם דרכו חצם דבר מר לירת
במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו
יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה למו
יחפשו עולת תמנו חפש מחפש
וקרב איש ולב עמק וירם אלהים
חץ פתאום היו מכותם ויכשילוהו
עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם
וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו ישמח
צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב

למנצח מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר
שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו

דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם
אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך
נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו
מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים
מכין הרים בכחו נאזר בגבורה
משביח שאון ימים שאון גליהם
והמון לאמים ויראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין
פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים תכין דגנם
כי כן תכינה תלמיה רוה נחת גדודיה
ברביבים תמגגנה צמחה תברך
עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון
דשן ירעפו נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים
כל הארץ זמרו כבוד שמו
שימו כבוד תהלתו אמרו לאלהים
מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו
לך איביך כל הארץ ישתחוו לך
ויזמרו לך יזמרו שמך סלה
לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על בני אדם הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו
משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה

ומעשהו ג̇ ... ויראו כל אדם
ויתהללו ב̇ ביהוה ... ישמח צדיק ביהוה

דומיה ד̇ ב̇ ... לך דמיה תהלה ... דומיה נפשי

אעלה ה אמר מלאכה לאנחתה דארונה אריך למכביי קוטרתא דירושלם מיחים ב וחרבות מחים עלות מיחים

אסירים ב מוציא אסירים בכושרות יחד אסירים שאננו וחד את כל האסירים

הסוררים אל ירימו למו סלה ברכו עמים
אלהינו והשמיעו קול תהלתו השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו כי בחנתנו
אלהים צרפתנו כצרף כסף הבאתנו
במצודה שמת מועקה במתנינו
הרכבת אנוש לראשנו באנו באש
ובמים ותוציאנו לרויה אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי עלות מחים
אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר
עם עתודים סלה לכו שמעו ואספרה
כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי
אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני
און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני
אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי
ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי

למנצח בנגינת מזמור שיר
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם ישמחו וירננו לאמים
כי תשפט עמים מישר ולאמים
בארץ תנחם סלה יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם ארץ נתנה יבולה
יברכנו אלהים אלהינו יברכנו אלהים
וייראו אותו כל אפסי ארץ
למנצח לדוד מזמור שיר

יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו
משנאיו מפניו כהנדף עשן תנדף
כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים וצדיקים ישמחו
יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמרו שמו סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו
אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו אלהים מושיב יחידים
ביתה מוציא אסירים בכושרות
אך סוררים שכנו צחיחה אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדך בישימון סלה
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל
גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה
אתה כוננתה חיתך ישבו בה
תכין בטובתך לעני אלהים אדני יתן
אמר המבשרות צבא רב מלכי צבאות
ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל
אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק
חרוץ בפרש שדי מלכים בה תשלג
בצלמון הר אלהים הר בשן
הר גבננים הר בשן למה תרצדון
הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח רכב אלהים
רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש
עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות

וייראו ה ונשמדתם מאד וייראו ממערב אל יחזה אלהינו יפחדו יברכנו אלהים ... ולא נתן למוט רגלנו ...

שמע אלהים ג אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער ... ביה ב כי ביה יהוה צור ... ביה שמו

מקדשיך ב̇ מל בעול רכלתך חללת מקדשיך נורא אלהים ממקדשיך ס
ממקור ב̇ וטהרה ממקר דמיה אדני ממקור ישראל ס

מעמד ב̇ ימינ̇ והמלך ח̇י̇ה מעמד טבעתי ס ונגינות בנגינות ג̇ בקראי ענני
יהוה אל באפך ונגינות שותי שכר ס לחרפות ב̇ ואבכה לחרפון ס

באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים
ברוך אדני יום יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה האל לנו אל
למושעות וליהוה אדני למות תוצאות
אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך באשמיו אמר
אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים
למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאיבים מנהו ראו הליכותיך אלהים
הליכות אלי מלכי בקדש קדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות
במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור
ישראל שם בנימן צעיר רדם
שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי
צוה אלהיך עזך עוזה אלהים
זו פעלת לנו מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי
כסף בזר עמים קרבות יחפצו יאתיו
חשמנים מני מצרים כוש
תריץ ידיו לאלהים ממלכות הארץ
שירו לאלהים זמרו אדני סלה
לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
קול עז תנו עז לאלהים על ישראל
גאותו ועזו בשחקים נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נתן
עז ותעצמות לעם ברוך אלהים
ס

למנצח על שושנים לדוד
הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי
במעמקי מים ושבלת שטפתני
יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני
מיחל לאלהי רבו משערות ראשי
שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב
אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי
ממך לא נכחדו אל יבשו בי קויך
אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי
מבקשיך אלהי ישראל כי עליך
נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי
כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי ואבכה בצום נפשי
ותהי לחרפות לי ואתנה לבושי שק
ואהי להם למשל ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר ואני תפלתי לך
יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך הצילני מטיט
ואל אטבעה אנצלה משנאי
וממעמקי מים אל תשטפני שבלת
מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר
עלי באר פיה ענני יהוה כי
טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי
מהר ענני קרבה אל נפשי גאלה

הליכות ד̇ והליכות עולם לו ראו הליכותיך [illegible] תהא צופיה ס
[illegible] ב̇ בתיו לשנות [illegible] אלהינו ס
[illegible] ס

כל כתיבי כתבי יהוה אלהים בר מן ד̇ כת̇ אדני יהוה אל יבשו בי כי
אתה תקותי אבוא בגברות ואני קרבת אלהים ס

ולא מצאתי ה׳ ויקרב אליה מיום נפלו ויבקש מאד ולמנחמים ולא מצאתי
אשר עוד בקשה נפשי ׃ יהללוהו ב׳ שמים וארץ ובמושב זקנים ׃

למען איבי פדני ׃ אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלמתי נגדך כל צוררי ׃ חרפה שברה
לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים
ולא מצאתי ׃ ויתנו בברותי ראש
ולצמאי ישקוני חמץ ׃ יהי שלחנם
לפניהם לפח ולשלומים למוקש ׃
תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
המעד ׃ שפך עליהם זעמך וחרון אפך
ישיגם ׃ תהי טירתם נשמה
באהליהם אל יהי ישב ׃ כי אתה
אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך
יספרו ׃ תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך ׃
ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו ׃
ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני ׃
אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה ׃
ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס ׃
ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם ׃
כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו
לא בזה ׃ יהללוהו שמים וארץ
ימים וכל רמש בם ׃ כי אלהים יושיע
ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה ׃
וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו בה ׃

למנצח לדוד להזכיר ׃ אלהים להצילני
יהוה לעזרתי חושה ׃ יבשו ויחפרו
מבקשי נפשי ׃ יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי ׃ ישובו על עקב בשתם
האמרים האח האח ׃ ישישו וישמחו

וירשוה ד׳ וירשוה בחוזיו [illegible] כי תתן ימים באחד
כי אלהים יושיע ציון ׃ [illegible] עוד [illegible] ויתן לו ׃

כל מלה דגרשה בטע בתלתי [illegible]
לבי שמרה נפשי כי חסיד אני [illegible] יראת יהוה ׃

בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל
אלהים אהבי ישועתך ׃ ואני עני
ואביון אלהים חושה לי עזרי
ומפלטי אתה יהוה אל תאחר ׃

בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם ׃
בצדקתך תצילני ותפלטני הטה אלי
אזנך והושיעני ׃ היה לי לצור מעון
לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי
ומצודתי אתה ׃ אלהי פלטני מיד רשע
מכף מעול וחומץ ׃ כי אתה תקותי
אדני יהוה מבטחי מנעורי ׃ עליך
נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי
בך תהלתי תמיד ׃ כמופת הייתי לרבים
ואתה מחסי עז ׃ ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך ׃ אל תשליכני לעת
זקנה ככלות כחי אל תעזבני ׃ כי אמרו
אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו ׃
לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו
כי אין מציל ׃ אלהים אל תרחק ממני
אלהי לעזרתי חושה ׃ יבשו יכלו
שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה
מבקשי רעתי ׃ ואני תמיד איחל
והוספתי על כל תהלתך ׃ פי יספר
צדקתך כל היום תשועתך כי לא
ידעתי ספרות ׃ אבוא בגברות אדני
יהוה אזכיר צדקתך לבדך ׃ אלהים
למדתני מנעורי ועד הנה אגיד נפלאותיך ׃

משען ד׳ [illegible] ׃ וכל שב יהודה
ואנש דכותה ׃ [illegible] אל תהיה לי למחתה [illegible] ׃

וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני
עד אגיד זרועך לדור לכל יבוא
גבורתך וצדקתך אלהים עד מרום
אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך
אשר הראיתנו צרות רבות ורעות
תשוב תחינו ומתהמות הארץ תשוב
תעלני תרב גדלתי ותסב תנחמני
גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי
אזמרה לך בכנור קדוש ישראל
תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר
פדית גם לשוני כל היום תהגה
צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי

לשלמה אלהים משפטיך למלך תן
וצדקתך לבן מלך ידין עמך בצדק
ועניך במשפט ישאו הרים שלום
לעם וגבעות בצדקה ישפט עניי
עם יושיע לבני אביון וידכא עושק
ייראוך עם שמש ולפני ירח דור
דורים ירד כמטר על גז כרביבים
זרזיף ארץ יפרח בימיו צדיק
ורב שלום עד בלי ירח וירד מים
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ לפניו
יכרעו ציים ואיביו עפר ילחכו
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו
מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו
וישתחוו לו כל מלכים כל גוים
יעבדוהו כי יציל אביון משוע

ועני ואין עזר לו יחס על דל ואביון
ונפשות אביונים יושיע מתוך ומחמס
יגאל נפשם וייקר דמם בעיניו ויחי ויתן
לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יברכנהו יהי פסת בר
בארץ בראש הרים ירעש כלבנון פריו
ויציצו מעיר כעשב הארץ יהי שמו
לעולם לפני שמש ינין שמו
ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
עשה נפלאות לבדו וברוך
שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן
כלו תפלות דוד בן ישי

מזמור לאסף
אך טוב לישראל אלהים לברי לבב
ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי
כי קנאתי בהוללים שלום רשעים
אראה כי אין חרצבות למותם
ובריא אולם בעמל אנוש אינמו
ועם אדם לא ינגעו לכן ענקתמו
גאוה יעטף שית חמס למו
יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב
ימיקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו
שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ
לכן ישיב עמו הלם ומי מלא ימצו למו

נגוע ב׳ ומל ואהי נגוע כל היום ואנחנו חשבנהו נגוע
קרבת אלהים ב׳ ישאלוני משפטי צדק ואני

קומה אלהים ב׳ ריבה ריבך שפטה הארץ ושארא קומה יהוה
בצאן ב׳ וכל חוס בצאן לבן יעשן אפך ושמש ב׳ ולא יכבד שרב
אתה הכינות

ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון
הנה אלה רשעים ושלוי עולם השגו חיל
אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי
ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים
אם אמרתי אספרה כמו הנה דור
בניך בגדתי ואחשבה לדעת זאת
עמל היא בעיני עד אבוא אל
מקדשי אל אבינה לאחריתם
אך בחלקות תשית למו הפלתם
למשואות איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות כחלום מהקיץ
אדני בעיר צלמם תבזה כי יתחמץ לבבי
וכליותי אשתונן ואני בער
ולא אדע בהמות הייתי עמך
ואני תמיד עמך אחזת ביד ימיני
בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני
מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ
כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
אלהים לעולם כי הנה רחקיך
יאבדו הצמתה כל זונה ממך
ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי לספר כל מלאכותיך

משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך
בצאן מרעיתך זכר עדתך
קנית קדם גאלת שבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו הרימה

פעמיך למשאות נצח כל הרע
אויב בקדש שאגו צרריך בקרב
מועדך שמו אותתם אתות יודע
כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות
ועת פתוחיה יחד בכשיל
וכילפות יהלמון שלחו באש מקדשך
לארץ חללו משכן שמך אמרו
בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי
אל בארץ אותתינו לא ראינו
אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה
עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב
שמך לנצח למה תשיב ידך וימינך
מקרב חוקך כלה ואלהים מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ
אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי
תנינים על המים אתה רצצת
ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים
אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת
נהרות איתן לך יום אף לך לילה
אתה הכינות מאור ושמש
אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף
אתה יצרתם זכר זאת אויב חרף יהוה
ועם נבל נאצו שמך אל תתן לחית
נפש תורך חית עניך אל תשכח לנצח
הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ
נאות חמס אל ישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך קומה אלהים
ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום

עד מה ד׳ אשור תשבר ולא אתנו ידע עד מה תאנף למה תסתר לנצח
ולא אדע ג׳ לא אשב אלמנה ואני בער ולא אדע מי זה מעלים

הובשת ב׳ בתריץ לשנין ויאמר הבשת היום אתה הובשת
זונה ב׳ אם זנה אתה ישראל והצמתה כל זונה ממך
אשר נשברתי את לבם הזונה

לעלם ח̇ חס בנביא ובכתיב יחי אדני המלך דוד ושבו דמיהם בראש בית יהוה את ישראל אזכירה שמך ואני אגיד לעלם ואתה מרום מאמתי והקמתי ...
מהררי ג̇ מן ארם ינחני נאור אתה אדיר ממעונות אריות ס ולא אדבר ב̇ ואמרתי לא אברנו נפעמתי ס

אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר
הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
ספרו נפלאותיך כי אקח מועד
אני מישרים אשפט נמגים ארץ
וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה
אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים
אל תרימו קרן אל תרימו למרום
קרנכם תדברו בצואר עתק כי לא ממוצא
וממערב ולא ממדבר הרים
כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים
כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך
ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו
כל רשעי ארץ ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב וכל קרני
רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק

למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר
נודע ביהודה אלהים בישראל
גדול שמו ויהי בשלם סוכו
ומעונתו בציון שמה שבר רשפי
קשת מגן וחרב ומלחמה סלה נאור
אתה אדיר מהררי טרף אשתוללו
אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל
אנשי חיל ידיהם מגערתך
אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס
אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך

משמים השמעת דין ארץ
יראה ושקטה בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי ארץ סלה כי
חמת אדם תודך שארית חמת תחגר
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו
יובילו שי למורא יבצר
רוח נגידים נורא למלכי ארץ

למנצח על ידיתון לאסף מזמור
קולי אל אלהים ואצעקה קולי
אל אלהים והאזין אלי ביום צרתי
אדני דרשתי ידי לילה נגרה
ולא תפוג מאנה הנחם נפשי
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף
רוחי סלה אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר חשבתי ימים
מקדם שנות עולמים אזכרה נגינתי
בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי
הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות
עוד האפס לנצח חסדו גמר אמר
לדר ודר השכח חנות אל אם
קפץ באף רחמיו סלה ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון אזכיר
מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך
והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים
אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך
גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה

ממערב ג̇ ממזרח אביא זרעך וממערב כי לא ממוצא וממערב ומארצות קבצם ס
תודך ב̇ דגש כי לא שאול תודך כי חמת אדם תודך ס

נודע ב̇ ... נודע ביהודה נודע בשערים בעלה ...
... נקרא שמו ... ס

עבות ב מל בקר לא עבות זרמו מים עבות ס נוזלים ב מל מים ירדים קרים
ביד משה ואהרן ב אלה מסעי נחית כצאן ס ויוצא נוזלים ס

ולא יהיו ג בנים ובנות תולד לא תקח לך אשה ולא יהיו כאבותם וכל
יחזקאל דכותהון בר מן חד והיתה ידי אל הנביאים ס

ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו
אף ירגזו תהמות זרמו מים עבות
קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו
קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ בים דרכך ושביליך
במים רבים ועקבותיך לא נדעו
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן

משכיל לאסף

האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי
אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם
אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו
לא נכחד מבניהם לדור אחרון
מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו
אשר עשה ויקם עדות ביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם למען ידעו דור
אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם
וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו
מעללי אל ומצותיו ינצרו
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה
דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו
בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב
לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת
וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען
בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד
וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש

יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה
ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים
ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה
וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם
וידברו באלהים אמרו היוכל אל
לערך שלחן במדבר הן הכה צור ויזובו
מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת
אם יכין שאר לעמו לכן שמע יהוה
ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף
עלה בישראל כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח וימטר עליהם
מן לאכל ודגן שמים נתן למו
לחם אבירים אכל איש צידה שלח
להם לשבע יסע קדים בשמים
וינהג בעזו תימן וימטר עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כנף ויפל בקרב מחנהו
סביב למשכנתיו ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם יבא להם לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם ואף אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע
בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו
בנפלאותיו ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גאלם ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו

וישימו ג רפ וכימנהון העניים וישפילו כסלם ס ויעבירם ב וינקמו ביקעים ס יקמו חל ס
ונדעם ג אף לא כי נודע מכרם כי לא כנודעו ויזכרו כי אלהים ס וחד ועזוזו לבדו ס

לשבע ד ואכלתם ואכלתם באכלו לחם יגורת שלח ס ותראיו לשבע ולחם בית לחם ס
ויפל ג וכותיהון איש מות במשריתא ס רומי ורמה ב דרכו ח וחד כת ס ומקול קרש
בני אפרים

יכפר עון ולא־ישחית והרבה להשיב אפו
ולא־יעיר כל־חמתו׃ ויזכר כי־בשר המה
רוח הולך ולא ישוב׃ כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון׃ וישובו וינסו אל
וקדוש ישראל התוו׃ לא־זכרו את־ידו
יום אשר־פדם מני־צר׃ אשר־שם במצרים
אתותיו ומופתיו בשדה־צען׃ ויהפך לדם
יאריהם ונזליהם בל־ישתיון׃ ישלח
בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם׃
ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה׃
יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל׃
ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים׃
ישלח־בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים׃ יפלס נתיב
לאפו לא־חשך ממות נפשם וחיתם
לדבר הסגיר׃ ויך כל־בכור במצרים
ראשית אונים באהלי־חם׃ ויסע
כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר׃
וינחם לבטח ולא פחדו ואת־אויביהם
כסה הים׃ ויביאם אל־גבול קדשו
הר־זה קנתה ימינו׃ ויגרש מפניהם
גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
שבטי ישראל׃ וינסו וימרו את
אלהים עליון ועדותיו לא שמרו׃
ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה׃
ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו׃
שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד
בישראל׃ ויטש משכן שלו

אהל שכן באדם׃ ויתן לשבי עזו
ותפארתו ביד־צר׃ ויסגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר׃ בחוריו אכלה־אש
ובתולתיו לא הוללו׃ כהניו בחרב נפלו
ואלמנתיו לא תבכינה׃ ויקץ כישן אדני
כגבור מתרונן מיין׃ ויך־צריו אחור
חרפת עולם נתן למו׃ וימאס באהל
יוסף ובשבט אפרים לא בחר׃
ויבחר את־שבט יהודה את־הר ציון
אשר אהב׃ ויבן כמו־רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם׃ ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן׃ מאחר
עלות הביאו לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו׃ וירעם
כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם׃

מזמור לאסף
אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
את־היכל קדשך שמו את־ירושלם לעיים׃
נתנו את־נבלת עבדיך מאכל
לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו
ארץ׃ שפכו דמם כמים סביבות
ירושלם ואין קובר׃ היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו׃
עד־מה יהוה תאנף לנצח תבער
כמו־אש קנאתך׃ שפך חמתך
אל־הגוים אשר לא־ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו׃ כי אכל את־יעקב

שבעתים ו̇ ב̇ קמצ̇ וארבעה פת̇ כל הרגלין יזכר קדם אמרית
חלבנה והשב לשכנינו ונמצא יטלה ◦ שרופה ב̇ ויבא דוד שרפה
באש ◦

לא אבה ג̇ לא אבה יהוה השחיתך לא אבה יבמי וישראל ◦
תעברנה ב̇ עד תעברנה חוצן כפיו מדוד ◦

וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ אַל־תִּזְכׇּר־לָנוּ עֲוֺנֹת רִאשֹׁנִים
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃
עׇזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ
וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם
יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ
הַשָּׁפוּךְ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר
כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ וְהָשֵׁב
לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל־חֵיקָם חֶרְפָּתָם
אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי׃ וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן
מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם
לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ אֶל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃
רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף
יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ לִפְנֵי אֶפְרַיִם
וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה
לִישֻׁעָתָה לָּנוּ׃ אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ
וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה אֱלֹהִים
צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃
הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ
בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ
וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ־לָמוֹ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן
מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃
פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֵשׁ שׇׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא־אָרֶץ׃
כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃
תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃

לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כׇּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ׃
יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃
אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב־נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם
וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר־
נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃
שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃
תְּהִי־יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם
אִמַּצְתָּ לָּךְ׃ וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ
נִקְרָא׃ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר
פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף׃
הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם־נָבֶל׃
תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃ הֲסִירוֹתִי
מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃
בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר
רַעַם אֶבְחׇנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל
אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר
וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃ אָנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב־
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ
בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃
לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃

וכפר ד̇ וכפר אל המזבח שניה בו וחולך מהדיה אלהי ישענו עזרנו ◦
עזרנו ב̇ וחד עזרנו אלהי ישענו עזרנו יהוה אלהינו ◦ וחד ועזרנו ◦

בשרירות ב̇ מל ולא שמעו ויאמר אל קשר ואשלחהו ונשאר בשרירות ◦
ולא תשתחוה ב̇ למינהון ולא יהיה בך ◦

ולא יבינו ג̇ לא ידעו ולא יבינו כי טח לא ידעו ולא יבינו בחשכה ולא
יבינו כל רשעים ◦ אלהים אתם ב̇ הגידו האתיות אני אמרתי ◦

שתה ב̇ ולא עשה ולא שתה לבה אשר שתה אפרחיה ◦◦
ראה אלהים ב̇ מגננו ראה אלהים את תענה את בנתי ◦

כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו
לו ויהי עתם לעולם ויאכילהו
מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפט עד מתי תשפטו עול
ופני רשעים תשאו סלה שפטו דל ויתום
עני ורש הצדיקו פלטו דל ואביון
מיד רשעים הצילו לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ
אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם
אכן כאדם תמותון וכאחד
השרים תפלו קומה אלהים
שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים

שיר מזמור לאסף
אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקט אל כי הנה אויביך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש על עמך
יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך
אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר
שם ישראל עוד כי נועצו לב יחדו
עליך ברית יכרתו אהלי אדום
וישמעאלים מואב והגרים
גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור
גם אשור נלוה עמם היו זרוע

לבני לוט סלה עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון נשמדו בעין
דאר היו דמן לאדמה שיתמו נדיבמו
כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו
אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים
אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח
כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים
כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם
מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה
יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו
וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו אל אל חי גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה אשרי אדם עוז
לו בך מסלות בלבבם עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון
יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי
האזינה אלהי יעקב סלה מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך כי טוב יום
בחצריך מאלף בחרתי הסתופף

מלא ח̇ שבע ואת את אמתחות מלא קרקר גבור עממים מלא פניהם ◦
וחד ומלא חפיה ... ואמר קנא ... גם
צפור ◦

יראה יג̇ בחור יהוה מציון ויאכל ב̇ בו שלש שלש בבו שאו מגן
אשר יראה עליונים ומבוד עליך בציון אל עבדיך ◦

נתינה יבולה ד׳ ונתתי גשמיכם ונתן עץ השדה ארץ נתנה יבולה גם יהוה
יתן הטוב ס׳ הראנו ב׳ את תבוא העיר הראנו יהוה ׳ שמח ב׳ שמחהו
נפש עבדך ׳

בבית אלהי מדור באהלי רשע
כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה
לא ימנע טוב להלכים בתמים
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך

למנצח לבני קרח מזמור
רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב
נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה
אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך
שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו
הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר
הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו
אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר
שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה
אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד
בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק
ושלום נשקו אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף גם יהוה
יתן הטוב וארצנו תתן יבולה
צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו

תפלה לדוד
הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני
שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך
אתה אלהי הבוטח אליך חנני אדני
כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה אדני

אשמעה ב׳ עד מתי אראה נס ... ׳
האל יהוה ב׳ ...

יבואו ג׳ מל׳ פן יבואו הערלים דשמואל למה יבואו מלכי אשור כל
גוים אשר עשית ׳ והושיעה ב׳ עלה אלינו מהרה לבן אמתך ׳

טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך
האזינה יהוה תפלתי והקשיבה
בקול תחנונותי ביום צרתי אקראך כי תענני
אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך
כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו
לפניך אדני ויכבדו לשמך
כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה
אלהים לבדך הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך
אודך אדני אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי
והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים
זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם ואתה אדני
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת
פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמתך עשה עמי
אות לטובה ויראו שנאי ויבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

לבני קרח מזמור שיר יסודתו
בהררי קדש אהב יהוה שערי ציון
מכל משכנות יעקב נכבדות מדבר בך
עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל
ליודעי הנה פלשת וצור עם כוש
זה ילד שם ולציון יאמר איש ואיש
ילד בה והוא יכוננה עליון יהוה יספר
בכתוב עמים זה ילד שם סלה

איש ואיש ג׳ ואת מלך מעכה ולמנון ואדר מים עמקים ׳
הלעולם ב׳ והמוצאים הלעולם תאנף בנו ׳

לענות ב בתר לשנ כל נדר וכל שבעת אסר למנצח על מחלת ירח חד
היספר ב היספר בקבר היספר לו כי אדבר

קדש ליהוה

ושרים כחללים | כל מעיני בך

שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות | משכיל
להימן האזרחי | יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך | תבוא לפניך
תפלתי הטה אזנך לרנתי | כי שבעה
ברעות נפשי | וחיי לשאול הגיעו
נחשבתי עם יורדי בור | הייתי כגבר אין איל
במתים חפשי | כמו חללים שכבי
קבר אשר לא זכרתם עוד | והמה
מידך נגזרו | שתני בבור תחתיות
במחשכים במצלות | עלי סמכה חמתך
וכל משבריך עניתך סלה | הרחקת
מידעי ממני | שתני תועבות למו
כלא ולא אצא | עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל יום | שטחתי אליך כפי
הלמתים תעשה פלא | אם רפאים
יקומו יודוך סלה | היספר בקבר חסדך
אמונתך באבדון | היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה | ואני אליך
יהוה שועתי | ובבקר תפלתי תקדמך
למה יהוה תזנח נפשי | תסתיר פניך ממני
עני אני וגוע מנער | נשאתי אמיך אפונה
עלי עברו חרוניך | בעותיך צמתותני
סבוני כמים כל היום | הקיפו עלי יחד
הרחקת ממני | אהב ורע מידעי מחשך

בכל יום ג ואל יעם בכל יום יודאמיך יהוה בכל יום בכל יום אברכך
זוד ובכל יום ויום ולא אצא ב כלא ולא אצא גדר בעדי

ולקדוש ג הזגוי לא תדע כי לי אוים יקוו כי ליהוה מגננו ס וחד
לקדוש יהוה מכבד ס למה ג ר פ למה אמרת תעמד ברחוק תזנח נפ ס

לא

ומבר

משכיל לאיתן האזרחי
חסדי יהוה עולם אשירה | לדר ודר
אודיע אמונתך בפי | כי אמרתי עולם
חסד יבנה | שמים תכן אמונתך בהם
כרתי ברית לבחירי | נשבעתי לדוד עבדי
עד עולם אכין זרעך | ובניתי לדר ודור
כסאך סלה | ויודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים | כי מי
בשחק יערך ליהוה | ידמה ליהוה
בבני אלים | אל נערץ בסוד קדשים
רבה ונורא על כל סביביו | יהוה אלהי
צבאות מי כמוך חסין יה | ואמונתך סביבותיך
אתה מושל בגאות הים | בשוא גליו
אתה תשבחם | אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך | לך שמים
אף לך ארץ | תבל ומלאה אתה יסדתם
צפון וימין אתה בראתם | תבור וחרמון
בשמך ירננו | לך זרוע עם גבורה
תעז ידך תרום ימינך | צדק ומשפט
מכון כסאך | חסד ואמת יקדמו פניך
אשרי העם יודעי תרועה | יהוה
באור פניך יהלכון | בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו | כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרנינו | כי ליהוה מגננו
ולקדוש ישראל מלכנו | אז דברת בחזון
לחסידיך ותאמר | שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם | מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו | אשר ידי

בקבר ג דגש או במת או בקבר אשר איש האלהים היספר ס
במצלות ג וכימתהון נחתו דרופייא לחשוכא ס

זרועי ב̇ מל̇ אנכי עשיתי את הארץ אשר ידי תכון עמו ° ושארא חס ° ובנהרות ב̇ כי תעבר במים ושמתי בים ידו °

תכון עמו אף זרועי תאמצנו | לא ישא
אויב בו | ובן עולה לא יעננו
וכותותי מפניו צריו | ומשנאיו אגוף
ואמונתי וחסדי עמו | ובשמי תרום קרנו
ושמתי בים ידו | ובנהרות ימינו
הוא יקראני אבי אתה | אלי וצור ישועתי
אף אני בכור אתנהו | עליון למלכי ארץ
לעולם אשמור לו חסדי | ובריתי נאמנת לו
ושמתי לעד זרעו | וכסאו כימי שמים
אם יעזבו בניו תורתי | ובמשפטי לא ילכון
אם חקתי יחללו | ומצותי לא ישמרו
ופקדתי בשבט פשעם | ובנגעים עונם
וחסדי לא אפיר מעמו | ולא אשקר באמונתי
לא אחלל בריתי | ומוצא שפתי לא אשנה
אחת נשבעתי בקדשי | אם לדוד אכזב
זרעו לעולם יהיה | וכסאו כשמש נגדי
כירח יכון עולם | ועד בשחק נאמן סלה
ואתה זנחת ותמאס | התעברת עם משיחך
נארתה ברית עבדך | חללת לארץ נזרו
פרצת כל גדרתיו | שמת מבצריו מחתה
שסהו כל עברי דרך | היה חרפה לשכניו
הרימות ימין צריו | השמחת כל אויביו
אף תשיב צור חרבו | ולא הקימתו במלחמה
השבת מטהרו | וכסאו לארץ מגרתה
הקצרת ימי עלומיו | העטית עליו
בושה סלה | עד מה יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמתך | זכר אני מה חלד
על מה שוא בראת | כל בני אדם

הרימות ג̇ ועל מי הרימות קול וחבירו̇ הרימות ימין צריו ° הושיעיהו הרימותה כתב ושארא הרימות כתב ° ילכון ג̇ גבר במסלתו ואיש בדרכיו ובמשפטי לא ילכון °

למנות ה̇ ושמתי את זרעו ויסת את דויד חל̇א גני אמרתי יואב בן צרויה למנות ימינו ° לנגדך ב̇ ויאמר נסעה שתה עונתינו °

מי גבר יחיה ולא יראה מות | ימלט
נפשו מיד שאול סלה | איה חסדיך
הראשנים אדני | נשבעת לדוד באמונתך
זכר אדני חרפת עבדיך | שאתי בחיקי
כל רבים עמים | אשר חרפו אויביך
יהוה אשר חרפו | עקבות משיחך
ברוך יהוה לעולם | אמן ואמן

תפלה למשה איש האלהים
אדני מעון אתה | היית לנו בדר ודר
בטרם הרים ילדו | ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם | אתה אל
תשב אנוש עד דכא | ותאמר שובו בני אדם
כי אלף שנים בעיניך | כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה | זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף | בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש | כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו | שת עונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך | כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו | כמו הגה
ימי שנותינו בהם | שבעים שנה ואם
בגבורת שמונים שנה | ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה | מי יודע עז אפך
וכיראתך עברתך | למנות ימינו כן הודע
ונבא לבב חכמה | שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך | שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו | שמחנו

ומעולם ג̇ ב מל̇ וחד חס ומעולם לא שמעו הלא אני מחשה ומעלם ומעולם עד עולם ° דכא ג̇ לא יבא פצוע דכא ואת דכא ושפל רוח תשב אנוש °

ידינו ו׳ מל׳ יהי ינחמנו ממעשנו וידינו לא שפכה שמענו את שמעו ולא
נאמר עוד אלהינו ויהי נעם אדני שנים בו ׳

כימות עניתנו שנות ראינו רעה
יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו
כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי

מזמור שיר ליום השבת
טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור

ארך ... ו׳ כל ... ואורך על ... ועל
... ופדי ... אחריך ... ליהוה ...
... ׳

לארך ימים ג׳ ושבתי בבית יהוה לביתך נאוה קדש ליהוה לנצח ׳
שלום ג׳ חס׳ בלשנ׳ אנכי שלמי באו ימי השלם ושלמת רשעים ׳

כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן
מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת
בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
און להשמדם עדי עד ואתה מרום
לעלם יהוה כי הנה איביך יהוה כי
הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און
ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז
מעולם אתה נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים
מקלות מים רבים אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און
עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו

הופיע ב׳ הופיע מהר פארן מציון מכלל יפי אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע ... והופיע אור עננו ׳

יצר ד̇ חס̇ כי כה אמר יהוה כי בטח יצר יצרו הנטע אזן היחברך ס
שרעפי ב̇ ברב שרעפי בקרבי בחנני ודע שרעפי ס

קלו בקלו ה̇ חס בנביא ובכתיב וישא שאול קלו ועליון יתן קלו
גם בקלו תשמעו שמעי שמוע ברגז קלו וישקד יהוה ס

אלמנה וגר יהרגו   ויתומים ירצחו
ויאמרו לא יראה יה   ולא יבין אלהי יעקב
בינו בערים בעם   וכסילים מתי תשכילו
הנטע אזן הלא ישמע   אם יצר עין הלא יביט
היסר גוים הלא יוכיח   המלמד אדם דעת
יהוה ידע מחשבות אדם   כי המה הבל
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה   ומתורתך תלמדנו
להשקיט לו מימי רע   עד יכרה
לרשע שחת   כי לא יטש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב   כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב   מי יקום לי
עם מרעים   מי יתיצב לי עם פעלי און
לולי יהוה עזרתה לי   כמעט שכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטה רגלי   חסדך יהוה יסעדני
ברב שרעפי בקרבי   תנחומיך ישעשעו נפשי
היחברך כסא הוות   יצר עמל עלי חק
יגודו על נפש צדיק   ודם נקי ירשיעו
ויהי יהוה לי למשגב   ואלהי לצור מחסי
וישב עליהם את אונם   וברעתם
יצמיתם   יצמיתם יהוה אלהינו

לכו נרננה ליהוה   נריעה לצור ישענו
נקדמה פניו בתודה   בזמרות נריע לו
כי אל גדול יהוה   ומלך גדול על כל אלהים
אשר בידו מחקרי ארץ   ותועפות הרים לו
אשר לו הים והוא עשהו   ויבשת ידיו יצרו
באו נשתחוה ונכרעה   נברכה
לפני יהוה עשנו   כי הוא אלהינו

ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו   היום
אם בקלו תשמעו   אל תקשו לבבכם
כמריבה כיום מסה במדבר   אשר נסוני
אבותיכם   בחנוני גם ראו פעלי
ארבעים שנה אקוט בדור   ואמר
עם תעי לבב הם   והם לא ידעו דרכי
אשר נשבעתי באפי   אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליהוה שיר חדש   שירו ליהוה
כל הארץ   שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו   ספרו בגוים
כבודו בכל העמים נפלאותיו   כי גדול
יהוה ומהלל מאד   נורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אלילים   ויהוה שמים
עשה   הוד והדר לפניו   עז ותפארת במקדשו
הבו ליהוה   משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז   הבו ליהוה
כבוד שמו   שאו מנחה ובאו לחצרותיו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש   חילו מפניו
כל הארץ   אמרו בגוים יהוה מלך
אף תכון תבל בל תמוט   ידין עמים במישרים
ישמחו השמים ותגל הארץ   ירעם הים
ומלאו   יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער   לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ   ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו
יהוה מלך תגל הארץ   ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביביו   צדק ומשפט מכון כסאו

ולא יבין ג̇ אדם ביקר ולא יבין ויאמרו לא יראה יה ויבדר בינו ס
בערים ב̇ בתריין לשונו ונתתיך ביד אנשים בינו ס

כי יא בטע לגרמה חפץ תעיב יומם [illegible] ואת שער
התהוויינא שלו ס על כל אלהים ג̇ בסיפ [illegible]

אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו
האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ
הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו יבשו כל עבדי
פסל המתהללים באלילים השתחוו
לו כל אלהים שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך
כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילם אור זרע לצדיק
ולישרי לב שמחה שמחו
צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי
נפלאות עשה הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו זכר חסדו
ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו הריעו ליהוה
כל הארץ פצחו ורננו וזמרו זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה
בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו לפני יהוה כי בא
לשפט הארץ ישפט תבל בצדק

ועמים במישרים
יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים
תנוט הארץ יהוה בציון גדול ורם
הוא על כל העמים יודו שמך
גדול ונורא קדוש הוא ועז מלך
משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
להדם רגליו קדוש הוא משה ואהרן
בכהניו ושמואל בקראי שמו
קראים אל יהוה והוא יענם
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו
וחק נתן למו יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם ונקם על עלילותם
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה
דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו
ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו באו שעריו
בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו כי טוב יהוה
לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך
יהוה אזמרה אשכילה בדרך תמים
מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי

שיחו ב אתם ידעתם את האיש ואת שיחו ולפני יהוה ישפך שיחו
ותשליכני ב מעולה כי נשאתני חד רא פס וחד סוף פס

תלים ואתה יהוה וזכרך
קינה אתה יהוה כסאך
הושע שמני ושקוי
תלים ושקוי

לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה
סטים שנאתי לא ידבק בי לבב עקש
יסור ממני רע לא אדע מלושני בסתר
רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב
לבב אתו לא אוכל עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי הלך בדרך תמים
הוא ישרתני לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני
לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך
שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתי
אליך תבוא אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום
אקרא מהר ענני כי כלו בעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו הוכה כעשב
ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי מקול
אנחתי דבקה עצמי לבשרי דמיתי
לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות
שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו
כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד כי רצו עבדיך את אבניה

ואת עפרה יחננו וייראו גוים את שם
יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך כי בנה
יהוה ציון נראה בכבודו פנה אל תפלת
הערער ולא בזה את תפלתם
תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא
יהלל יה כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט לשמע
אנקת אסיר לפתח בני תמותה
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם
בהקבץ עמים יחדו וממלכות
לעבד את יהוה ענה בדרך כחו קצר ימי
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים המה יאבדו
ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו בני עבדיך ישכונו
וזרעם לפניך יכון

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי
את שם קדשו ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי הגואל משחת חייכי
המעטרכי חסד ורחמים המשביע בטוב
עדיך תתחדש כנשר נעוריכי עשה צדקות
יהוה ומשפטים לכל עשוקים יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו רחום וחנון
יהוה ארך אפים ורב חסד לא לנצח יריב

בודד ג ומל ואין בודד במועדיו כי המה עלו אשור שקדתי ואהיה
הוכה ג ב חס וחד מל ושם איש ישראל הכה אפרים הוכה כעשב
וחד ימצא תגנב והכה ומת

ישכונו ב חד מל וחד חס מדרו ישכנו בני עבדיך ישכונו
ואתה הוא ב נחמיה ואתה הוא ושנותיך

ירדו ה̇ ויאמר עתה הרבו כל פריה ישי מות עלימו יעלו הרים יעלו שמים ◦
לבהמה ב̇ מצמיח חציר ואין מקום לבהמה ◦ וחד נותן לבהמה לחמה ◦

ולא לעולם יטור לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונתינו גמל עלינו כי כגבה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו כרחק מזרח
ממערב הרחיק ממנו את פשעינו
כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ
כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו
וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים לשמרי בריתו ולזכרי
פקדיו לעשותם יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה ברכו יהוה מלאכיו
גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה המקרה במים
עליותיו השם עבים רכובו המהלך על
כנפי רוח עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט יסד ארץ על
מכוניה בל תמוט עולם ועד
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו
מים מן גערתך ינוסון מן קול רעמך
יחפזון יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם גבול שמת

עשה ה̇ בסיפ דובליהוה מלאכיו רוחות שבחו אל משפט שמים וא ◦
על הארץ ב̇ בסיפ כי כגבה שמים ויקרא רעב ◦

ישכון ב̇ מל ועל מפריצו ישכון עליהם עוף השמים ◦
יהלכון ג̇ אשרי העם בין הרים שם אניות ◦

בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ
המשלח מעינים בנחלים בין הרים
יהלכון ישקו כל חיתו שדי ישברו
פראים צמאם עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך
תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם להוציא לחם
מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון
אשר נטע אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה לשפנים
עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש
כל חיתו יער הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם תזרח השמש
יאספון ואל מעונתם ירבצון יצא אדם
לפעלו ולעבדתו עדי ערב מה רבו
מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך זה הים גדול
ורחב ידים שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך
ישברון לתת אכלם בעתו תתן
להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב
תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון

לעשותם ד̇ ב מל וב חס ושמרת את המצות ויקרא משה והייתה
עמו לשמרי בריתו ◦ רוחם ג̇ אז רפתה אשר הלכים תכף ◦

תשלח ד̇ תשלח הרנך שלח תשלח את האש מבצריהם תשלח קצירה תשלח
רוחך ∘ ותשלח פארות ∘ דרשו יהוה ג̇ בהמצאו ועזו והבדיו ∘

ואל עפרם ישובון תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו המביט לארץ
ותרעד יגע בהרים ויעשנו אשירה ליהוה
בחיי אזמרה לאלהי בעודי יערב
עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים
עוד אינם ברכי נפשי את יהוה
הללו יה
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו התהללו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
ומשפטי פיו זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור אשר כרת את
אברהם ושבועתו לישחק
ויעמידה ליעקב לחק לישראל
ברית עולם לאמר לך אתן את ארץ
כנען חבל נחלתכם בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר לא הניח אדם
לעשקם ויוכח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר

אתותיו ג̇ ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה במצרים שמו בם דברי אתותיו ∘∘
קדמיה אתותיו כתב ושאר אתותיו ∘

שלח מלך ויתירהו חטף שלח חשך געי למטי הראשון יפרש האות ∘
השני אילו נחטף לא נתפרש האות והוא אחד מהם נסתר ולא יצא הפה ∘

שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף
ענו בכבל רגליו ברזל באה נפשו
עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו
שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו
שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו
לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם
ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ
חם ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר
בו שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ
חם שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו
הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם
שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם
אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם
נתן גשמיהם ברד אש להבות בארצם
ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם
אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר
ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם
ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם
ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל
שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם
פרש ענן למסך ואש להאיר לילה
שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם
פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר
כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו

ויזובו ב̇ מל וחד חסר צור פתח ויזובו ∘ ותרוין חס ויבקע צור ויזבו
[illegible] ∘ שמח ג̇ וגם דויד המלך לבו שמח לבי שמח מצרים בצאתם ∘

בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ
הַלְלוּ יָהּ
הַלְלוּ יָהּ
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ
אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת
זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ
לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת
גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתֶךָ חָטָאנוּ עִם
אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ
בְמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ
לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל
יָם בְּיַם סוּף וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ
לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף
וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר
וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב
וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר
וַיַּאֲמִינוּ בִדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ
מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ
וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֵל
בִּישִׁימוֹן וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם
וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה
בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה תִּפְתַּח אֶרֶץ
וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת אֲבִירָם
וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט
רְשָׁעִים יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְמַסֵּכָה וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם
בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב שָׁכְחוּ אֵל

מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם
נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף
וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ
עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית
וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ
וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר
וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת
וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים
וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה
וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה
וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם
וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם
כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו
לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר
יְהוָה לָהֶם וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם
וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ
וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם
לַשֵּׁדִים וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זִבְּחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן
וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם
וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּעַמּוֹ
וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם
וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם
וְהֵמָּה יַמְרוּ בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֺנָם
וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָו

אותם ה̇ מל בכת̇ כי דרש דמים וישא ידו להם ויתן אותם לרחמים
לעשות אותם ימי וכל עזרא ס בר מן חד ושבתם אלי ס

שוביהם ג̇ מל ושבים שוביהם דדב̇ ימי כי בשובכם ויתן אותם ס
ויזבחו ב̇ רפ ואשלחה את חעד זבחי תודה ס

וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ

הֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר
וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב
מִצָּפוֹן וּמִיָּם תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן
דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ רְעֵבִים
גַּם־צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף
וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
יַצִּילֵם וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה
לָלֶכֶת אֶל־עִיר מוֹשָׁב יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם כִּי־הִשְׂבִּיעַ
נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב
יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל
כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ
וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר
וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם
יוֹשִׁיעֵם יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת
נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ

פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ כָּל־אֹכֶל
תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מָוֶת
וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם יוֹדוּ לַיהוָה
חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם
וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה
יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים
הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה
וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו
יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג
יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל־חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע
וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם
יוֹצִיאֵם יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם
וַיִּשְׂמְחוּ כִי־יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם
אֶל־מְחוֹז חֶפְצָם יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם וִירוֹמְמוּהוּ
בִּקְהַל־עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ
יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן
אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ
יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
לְמֹצָאֵי מָיִם וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים
וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת
וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה
וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט
וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן
שֹׁפֵךְ בּוּז עַל־נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ
וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת

ה̇ ממזרח ראשיהון וסופהון הללו יה מי ימלל עבדי יהוה קדמיה
שעמדים הללו נפשי כי טוב זמרה מן השמים שירו ליהוה אל בקדשו ס

יקם ג̇ אך יקם יהוה את דברו יקם יהוה את דבריך יקם ס
ובמושב ב̇ ובמושב לצים ובמושב זקנים ס

ירמיהו מי האיש החכם ויבן את זאת׳ ג חושע מי חכם ויבן אלה ס
תלים מי חכם וישמר אלה׳ ג מעטים ב׳ יהיו ימיו יהיו דבריך ס

ירמיהו מלפניך אל תמחי ס תלים אל תמח ס משלי לא תמחה ס
ואל תכס אל תמחה ס זכרה לי ואל תמח ס

יראו ישרים וישמחו וכל עולה
קפצה פיה מי חכם וישמר אלה ויתבוננו
חסדי יהוה׃
שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי עורה
הנבל וכנור אעירה שחר אודך בעמים
יהוה ואזמרך בל אמים כי גדול מעל
שמים חסדך ועד שחקים אמתך
רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו
אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד לי גלעד לי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת אתרועע מי יבלני
עיר מבצר מי נחני עד אדום הלא אלהים
זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו
הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו׃

למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחרש כי פי רשע
ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה וישימו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו בהשפטו

יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה
יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר
יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה
ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם
ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו
זרים יגיעו אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם יזכר עון אבתיו
אל יהוה וחטאת אמו אל תמח
יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם
יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת
ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה
ותרחק ממנו וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו
תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה
זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים
רע על נפשי ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני
כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי
כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה
ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן
ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך
וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה
יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו
ועבדך ישמח ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם אודה יהוה מאד בפי

אעלזה ג ב חס וחד מל ואני ביהוה אעלוזה אלהים דבר בקדשו
החבירו ס קדמיה מל ס הפקד ב את הלוים הפקד עליו רשע

בשתם ד בכל הארץ בשתם ושמו על עקב ושובו על עקב ויעטו כמעיל ס
ויבשו ב וישבירון קודדי יד דמלכא קמו ויבשו ס

כל כתיבייא רגליך חס בר מן חד עד אשית איביך הדם לרגליך ס וכל אורייתא
ונביאייא דכות בר מן ה חס משנה תורה תהלין אם תשוב חטבעו יהושע ס

ובתוך רבים אהללנו   כי יעמד
לימין אביון   להושיע משפטי נפשו

לדוד מזמור
נאם יהוה לאדני   שב לימיני עד אשית
איביך הדם לרגליך   מטה עזך ישלח
יהוה מציון רדה בקרב איביך   עמך נדבת
ביום חילך בהדרי קדש   מרחם משחר
לך טל ילדתיך   נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם   על דברתי מלכי צדק
אדני על ימינך   מחץ ביום אפו מלכים
ידין בגוים מלא גויות   מחץ ראש
על ארץ רבה   מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש

הללו יה
אודה יהוה בכל לבב   בסוד ישרים ועדה
גדלים מעשי יהוה   דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו   וצדקתו עמדת לעד
זכר עשה לנפלאתיו   חנון ורחום יהוה
טרף נתן ליראיו   יזכר לעולם בריתו
כח מעשיו הגיד לעמו   לתת להם
נחלת גוים   מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו   סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר   פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו   קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה   יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם   תהלתו עמדת לעד

ינחם ד פן ינחם העם כי ינחם יהוה מנאקתם לא ישקר ולא ינחם
נשבע יהוה ולא ינחם ס וחד ונחם יהוה אל הרעה ס

תלים ילדתיך כתב   מאשפת ב חס מקים מעפר דל
קהלת בילדותיך כת   מקימי מעפר ס

הללו יה
אשרי איש ירא את יהוה   במצותיו
חפץ מאד   גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יברך   הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד   זרח בחשך
אור לישרים   חנון ורחום וצדיק
טוב איש חונן ומלוה   יכלכל דבריו במשפט
כי לעולם לא ימוט   לזכר עולם
יהיה צדיק   משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה   סמוך לבו לא
יירא עד אשר יראה בצריו   פזר נתן
לאביונים   צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד   רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס   תאות רשעים תאבד

הללו יה
הללו עבדי יהוה   הללו את שם יהוה
יהי שם יהוה מברך   מעתה ועד עולם
ממזרח שמש עד מבואו   מהלל שם יהוה
רם על כל גוים יהוה   על השמים כבודו
מי כיהוה אלהינו   המגביהי לשבת
המשפילי לראות   בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל   מאשפת ירים אביון
להושיבי עם נדיבים   עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית   אם הבנים שמחה
הללו יה
בצאת ישראל ממצרים   בית יעקב מעם לעז

פקודיו ב חד מל וחד חס לשמרי בריתו נאמנים כל פקודיו ס
בטוח ב יצר סמוך משמועה רעה ס קדמיה של ס

יושיע ב כי לא בחרב ובחנית דל תי ולי יהושיע ס
עניתי ב אני עניתי ואשורנו אני עניתי מאד ס

יוסף ד ואחריו לא יוסף יוסף יהוה על עמו יסף יהוה עליכם ויוסף יי
אלהיך ס וכל אוריתא דכותהון בר מן ב ארבעים שנים בו ס

היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא
בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליהוה
עשה שמים וארץ השמים שמים
ליהוה והארץ נתן לבני אדם לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי דומה
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה
אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפשי חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם שמר פתאים יהוה
דלותי ולי יהושיע שובי נפשי
למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב מה אשיב ליהוה
כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו אנה יהוה כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי
לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם
הללויה
הללו את יהוה כל גוים שבחוהו
כל האמים כי גבר עלינו חסדו
ואמת יהוה לעולם
הללויה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

ו סופי פסוק מן ד מלין קדמית ותליתה לא נסב ו על בתולות על חסידים כל נגע כל מחלה זמלכים דברים טובים דברים ארום בגוים ארום שבט מישור שבט
על חסדך על אמתך אבי ישר אבי על עמי על ישראל רגלי ח וסימנהון במוט מטה עברה דמעה אחוה מרמה ויברך נר ס וכל לשון מניין דכות
בגיד אנדיב רענך ס

לחסות מחסי מחסה ה בלשנ מחסי אתה ביום רעה ויהוה מחסה לעמו אלהים לנו מחסה ועו אלהים מחסה לנו סלה ואתה מחסי עז טוב טוב אשר באת
וכל אחסה דכותהון בר מן חד ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות ס ויאר ב בתר לשנין ויאר את הלולה אל יהוה ס

יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ־נָא בֵית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ
מִן־הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃
יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם
יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים
כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם
סַבּוּנִי גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם
סַבּוּנִי כִדְבוֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
וַיהוָה עֲזָרָנִי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה
יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל לֹא אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ
וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק
אָבֹא־בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים
הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְהוָה
הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ
זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ
אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא יְהוָה
הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה אֵל יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה
אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ
אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ
אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃
אָז לֹא־אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֺתֶיךָ
אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ
אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד

בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ
בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֺתֶיךָ
בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־פִיךָ
בְּדֶרֶךְ עֵדְוֺתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הוֹן
בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ
בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ

גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ
גַּל־עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ
גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֺתֶיךָ
גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת
גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֺתֶיךָ
גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי
גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ

אתה יז ראש פסו בסיפ תשמרם לא תמלא סתרלי יוקד מלכי אלהים ידעת
פזרת ריצית חצבת בקעת נורא עשה פלא מושל דכאת תקומ צויתה אתה
ידעת שבתי ס

אל כל יא בכת אמר אל חטעם ממכון שבתו חיצר יחד אז לא אבוש
אבן חן חשחד כי מי אשר יחבר ונשלוח ספרים וישלח ספרים וישלח ספ
ויכתב מרדכי ולא [illegible] ס

ב̇ פסוק באלף ביתא דמיין בסופיהון דמטעין כי פקודיך דרשתי ס ואתהלכה ברחבה לך אני הושיעני ס סימנהון כפ״ד ס

ב̇ פסוק באלף ביתא דמיין דמטעין בסופיהון כי פקודיך נצרתי זאת היתה לי מזקנים אתבונן סימנהון צפ״ן ס

גם עדתיך שעשעי — אנשי עצתי

דבקה לעפר נפשי — חיני כדברך
דרכי ספרתי ותענני — למדני חקיך
דרך פקודיך הבינני — ואשיחה בנפלאותיך
דלפה נפשי מתוגה — קימני כדברך
דרך שקר הסר ממני — ותורתך חנני
דרך אמונה בחרתי — משפטיך שויתי
דבקתי בעדותיך יהוה — אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ — כי תרחיב לבי

הורני יהוה דרך חקיך — ואצרנה עקב
הבינני ואצרה תורתך — ואשמרנה בכל לב
הדריכני בנתיב מצותיך — כי בו חפצתי
הט לבי אל עדותיך — ואל אל בצע
העבר עיני מראות שוא — בדרכך חיני
הקם לעבדך אמרתך — אשר ליראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי — כי משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקדיך — בצדקתך חיני

ויבאני חסדך יהוה — תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר — כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד — כי למשפטך יחלתי
ואשמרה תורתך תמיד — לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה — כי פקדיך דרשתי
[illegible]

[illegible] תנחם [illegible]

ד̇ פסוק באלף ביתא מן ארבעתיהון בפקודיך אשיחה ואשתעשע במצותיך [illegible]

[illegible] ואשיבה [illegible]

מיצות ג̇ סורו ממני מרעים חכם לב יקח מיצות והעמדנו עלינו ∴ וכל
דסמיך לאדברה דכותהון בר מן ג̇ ליא עזבתם נסכלת פקודי יהוה ∴
תהלים מה נמלצו איוב מה נמרצו ∴

ותורתך ה̇ באלף ביתא דבא דרך שקר נפשי בכפי סעפים שנאתי
צדקתך צדק לעולם תאבתי לישועתך יהוה ∴

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי
יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך
ישובו לי יראיך וידעי עדתיך
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני
כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך
כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך

לעולם יהוה דברך נצב בשמים
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי
לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך
ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך
נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם
סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי

יחלתי ה̇ ואל תיגר יראיך יראוני כלתה לתשועתך סתרי ומגני
קדמתי בנשף ∘ חייתני ב̇ מיורדי בור כי בם חייתני ∴

שעשעי ו̇ וחס̇ גם עדתיך יבאוני רחמיך לולי תורתך עד ומיני
תאבתי לישועתך ושעשעי את בני אדם ∴

ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני
עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך
צוית צדק עדתיך ואמונה מאד
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה
קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך

קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי
ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו
רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך
לא שמרו ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חיני ראש דברך
אמת ולעולם כל משפט צדקך

שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני
תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני

ולא · יגאל

תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי
תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני
תעיתי כשה אבד בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי

שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה
מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים
אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם
אהלי קדר רבת שכנה לה נפשי
עם שונא שלום אני שלום
וכי אדבר המה למלחמה

שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל
יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך
יומם השמש לא יככה וירח בלילה
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם

שיר המעלות לדוד
שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות
לישראל להדות לשם יהוה
כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות
לבית דויד שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך למען
בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך

שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם
כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו
אל יהוה אלהינו עד שיחננו
חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז
רבת שבעה לה נפשנו הלעג
השאננים הבוז לגאיונים

שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו
אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים

שלא ד' שלא נתננו טרף שלא מלא כפו קוצר ולאדם שלא עמל בו על דברת שלא ימצא ושארא אשר לא

הצדיקים ו' אולי יחסרון ... כמעשה הצדיקים אשר הצדיקים והחכמים

ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ

שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב ירושלם הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה
את פעלי האון שלום על ישראל

שיר המעלות
בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים
שובה יהוה את שביתנו כאפיקים בנגב
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמתיו

שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר

שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער

שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם
כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל

שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל
רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי
על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם
יהוה צדיק קצץ עבות רשעים
יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם
ברכנו אתכם בשם יהוה

שיר המעלות

[illegible]

שיר המעלות לדוד ג̇ שמחתי לדוד לא גבה הנה מה טוב ס
והרבה ב̇ למען למוג לב עמו פדות ס אזניך ב̇ מל בכתיבי קשבות
ישבות ס

ממעמקים קראתיך יהוה אדני שמעה
בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד
כי עמך הסליחה למען תורא
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות והוא
יפדה את ישראל מכל עונתיו

שיר המעלות לדוד
יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי יחל ישראל אל
יהוה מעתה ועד עולם

שיר המעלות
זכור יהוה לדוד את כל ענותו
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב
אם אבא באהל ביתי אם אעלה
על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה עד אמצא מקום
ליהוה משכנות לאביר יעקב הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה בשדי יער
נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם
רגליו קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך

שדי ג̇ כת ו̇ ושדי תרומות על שדי המד ולבני אהרן הכהנים והנח
שמעוה אל תסג לבוש בחום ס וכל רות דכוותהו בר מן ב̇ כת ה̇ו
כי שמעה מבית נעמי ס

פדות ג̇ ב מל וחד חס ושמתי פדות שלח ליעקב והרבה עמו ס
יחד ב̇ ביצא לישנו אל עבדו על חוקן ס

כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך
נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך
אשית לכסא לך אם ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך כי בחר יהוה בציון
אוה למושב לו זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אותיה צידה ברך אברך
אביוניה אשביע לחם וכהניה
אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי
אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו

שיר המעלות לדוד
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן
אהרן שירד על פי מדותיו כטל
חרמון שירד על הררי ציון כי שם
צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם

שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בלילות שאו
ידכם קדש וברכו את יהוה יברכך
יהוה מציון עשה שמים וארץ

הללו יה
הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה
שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו

נבואה ונבאה ג̇ ועתה לכו ונבאה היאספו ונבואה נבואה למשכנותיו ס
ערכתי ג̇ ויערכו ומזבחות אירמיהו ומשפט ס

בטח ה׳ חס בכת׳ כמוהם כמוהם יהוה צבאות אשרי אדם בי המלך ובטח על יהוה ידשן ◦ וכל נביאייא דכות ב מ ב ◦

ט מפק אלהא לשנ׳ לאדניהם לאדניהם ואדנינו ואדנינו ואדני האדנים לאדני האדנ[ים] כי קדוש היום לאדנינו ◦

הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהמות מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו שהכה בכורי מצרים
מאדם עד בהמה שלח אותות ומפתים
בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם עצבי הגוים כסף
וזהב מעשה ידי אדם פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם בית ישראל
ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה
ברכו את יהוה ברוך יהוה מציון שכן ירושלם
הללויה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו

לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו
משיר ציון איך נשיר את שיר יהוה

י זוגין מן ב בחד עינין קדמאה לית בה ל תנינה נסב ל הממעלה עקרבים ולמעלה החרק משכב זכר למשכב זכר קחי נא לי מעט מים לקחינא לי נחלה נחלה לנחלה נחלה ימים אלה מאתים לימים אלף שליש שער השפות לשער האשפות ◦ נהרות ג ומל הלוא טוב אמנה אתה חובשת על נהרות ◦

מעשי יא כת ו קוריהם משפטי להכעיסני ויקטרו דדב חימי תמשילהו
כי שמחתני תמה ראו גדלים נאותים לא אמוץ יגמר ס

על אדמת נכר אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי זכר יהוה לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו
עד היסוד בה בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע

לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך
אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך
על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל
שמך אמרתך ביום קראתי ותענני
תרהבני בנפשי עז יודוך יהוה
כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך
וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה
כי רם יהוה ושפל יראה וגבה
ממרחק יידע אם אלך בקרב צרה
תחייני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך יהוה יגמר בעדי
יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף

למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע אתה ידעת
שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה

ידך ה חס בסיפ אל נשא ידך ותנחת עלי ידך כי יומם ולילה על אף
איבי תשלח פותח את ידך ו וכל קריות דכותהון בר מן יא מל ס

וראה ג ראש פסוק וראה בנים לבנים וראה אם דרך עצב בי וראה
ועשה ו עולליך ב אשרי שיאחז שאי אליו כפיך על נפש ו בתר מה ו

פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח
אם אסק שמים שם אתה ואציעה
שאול הנך אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים גם שם ידך תנחני
ותאחזני ימינך ואמר אך חשך ישופני
ולילה אור בעדני גם חשך לא יחשיך
ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה
כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאד לא נכחד
עצמי ממך אשר עשיתי בסתר
רקמתי בתחתיות ארץ גלמי ראו עיניך
ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולא אחד בהם ולי מה יקרו רעיך אל
מה עצמו ראשיהם אספרם
מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים
סורו מני אשר ימרוך למזמה נשוא
לשוא עריך הלוא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך אתקוטט תכלית
שנאה שנאתים לאויבים היו לי
חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי
וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עלם

למנצח מזמור לדוד
חלצני יהוה מאדם רע מאיש
חמסים תנצרני אשר חשבו רעות בלב

ולא אחד ב ולא אחד עשה ומים יצרו ולא אחד בהם ו וחד מטרא לא אחד
ידעת ג וחס וכל אשה וכל אשה ונפשי ידעת מאד

כל יום יגורו מלחמות   שננו לשונם כמו
נחש חמת עכשוב   תחת שפתימו סלה
שמרני יהוה מידי רשע   מאיש חמסים
תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי   טמנו
גאים פח לי   וחבלים פרשו רשת
ליד מעגל מקשים שתו לי סלה   אמרתי
ליהוה אלי אתה   האזינה יהוה קול תחנוני
יהוה אדני עז ישועתי   סכתה לראשי ביום
נשק   אל תתן יהוה מאויי רשע   זממו אל
תפק ירומו סלה   ראש מסבי
עמל שפתימו יכסומו   ימוטו עליהם גחלים
באש יפלם   במהמרות בל יקומו
איש לשון בל יכון בארץ   איש חמס רע
יצודנו למדחפת   ידעת כי יעשה יהוה
דין עני   משפט אבינים   אך צדיקים
יודו לשמך   ישבו ישרים את פניך

מזמור לדוד
יהוה קראתיך חושה לי   האזינה קולי
בקראי לך   תכון תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב   שיתה יהוה שמרה
לפי   נצרה על דל שפתי   אל תט לבי
לדבר רע   להתעולל עללות ברשע את
אישים פעלי און   ובל אלחם במנעמיהם
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני   שמן ראש
אל יני ראשי   כי עוד ותפלתי ברעותיהם
נשמטו בידי סלע שפטיהם   ושמעו
אמרי כי נעמו   כמו פלח ובקע בארץ

נפזרו עצמינו לפי שאול   כי אליך יהוה
אדני עיני   בכה חסיתי   אל תער נפשי
שמרני מידי פח   יקשו לי   ומקשות
פעלי און   יפלו במכמריו רשעים   יחד אנכי
עד אעבור
משכיל לדוד
בהיותו במערה תפלה   קולי אל יהוה
אזעק   קולי אל יהוה אתחנן   אשפך
לפניו שיחי   צרתי לפניו אגיד
בהתעטף עלי רוחי   ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך   טמנו פח לי
הביט ימין וראה   ואין לי מכיר   אבד
מנוס ממני   אין דורש לנפשי
זעקתי אליך יהוה   אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים   הקשיבה אל
רנתי   כי דלותי מאד   הצילני מרדפי
כי אמצו ממני   הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך   בי יכתרו צדיקים
כי תגמל עלי

מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי   האזינה אל תחנוני
באמנתך ענני בצדקתך   ואל תבוא
במשפט את עבדך   כי לא יצדק
לפניך כל חי   כי רדף אויב נפשי   דכא
לארץ חיתי   הושיבני במחשכים כמתי
עולם   ותתעטף עלי רוחי   בתוכי ישתומם לבי
זכרתי ימים מקדם   הגיתי בכל פעלך

במעשה ידיך אשוחח פרשתי ידי אליך
נפשי כארץ עיפה לך סלה מהר ענני
יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי בור השמיעני בבקר
חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך
כי אליך נשאתי נפשי הצילני מאיבי יהוה
אליך כסתי למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי ובחסדך תצמית איבי
והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד
עמי תחתי יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו אדם להבל דמה
ימיו כצל עובר יהוה הט שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו ברוק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהמם שלח ידיך ממרום
פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור
אזמרה לך הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שקר אשר בנינו
כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות

תבנית היכל מזוינו מלאים
מפיקים מזן אל זן צאוננו מאליפות
מרבבות בחוצותינו אלופינו מסבלים
אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו

תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד גדול
יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה
ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד

ישב ב̇ חס̇ · תצא רוחו ישב לאדמתו אך כי ישב יהפך ידו · תמכסה ב̇ ויהוה
איר חמכסה אני המכסה שמים · וכל תמכסה את תדיב דכות ·

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

הללו יה
הללי נפשי את יהוה   אהללה יהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי   אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה   תצא רוחו
ישב לאדמתו   ביום ההוא אבדו עשתנתיו
אשרי שאל יעקב בעזרו   שברו על יהוה אלהיו
עשה שמים וארץ   את הים ואת כל אשר
בם השמר אמת לעולם   עשה משפט
לעשוקים נתן לחם   לרעבים יהוה מתיר
אסורים יהוה פקח עורים   יהוה זקף כפופים
יהוה אהב צדיקים   יהוה שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד   ודרך רשעים יעות
ימלך יהוה לעולם   אלהיך ציון לדר ודר
הללו יה
הללו יה
כי טוב זמרה אלהינו   כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלם יהוה   נדחי ישראל יכנס
הרפא לשבורי לב   ומחבש לעצבותם
מונה מספר לכוכבים   לכלם שמות יקרא
גדול אדונינו ורב כח   לתבונתו אין מספר
מעודד ענוים יהוה   משפיל
רשעים עדי ארץ   ענו ליהוה בתודה
זמרו לאלהינו בכנור   המכסה שמים
בעבים המכין לארץ מטר   המצמיח הרים חציר
נותן לבהמה לחמה   לבני ערב אשר יקראו
לא בגבורת הסוס יחפץ   לא בשוקי האיש ירצה

תהלת ד̇ אין עוד תהלת מואב איך לא עזבה עיר תהלה כת̇ ותתפש
תהלת כל הארץ תהלת יהוה · חד קמץ ·

ו̇ מל̇ בלשנ̇ בי אדני דמנוח אשר אדוניה ואמ̇ אדונים אני וטוב אדוניה
אל יד אדוניהם גדול אדונינו · לעד לעולם ב̇ סמוכים ויעמידם ·

רוצה יהוה את יראיו   את המיחלים לחסדו
שבחי ירושלם את יהוה   הללי אלהיך ציון
כי חזק בריחי שעריך   ברך בניך בקרבך
השם גבולך שלום   חלב חטים ישביעך
השלח אמרתו ארץ   עד מהרה ירוץ דברו
הנתן שלג כצמר   כפור כאפר יפזר
משליך קרחו כפתים   לפני קרתו מי יעמד
ישלח דברו וימסם   ישב רוחו יזלו מים
מגיד דבריו ליעקב   חקיו ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי   ומשפטים בל ידעום
הללו יה
הללו יה
הללו את יהוה מן השמים   הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו   הללוהו כל צבאו
הללוהו שמש וירח   הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים   והמים אשר מעל השמים
יהללו את שם יהוה   כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם   חק נתן ולא יעבור
הללו את יהוה מן הארץ   תנינים וכל תהמות
אש וברד שלג וקיטור   רוח סערה עשה דברו
ההרים וכל גבעות   עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה   רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאמים   שרים וכל שפטי ארץ
בחורים וגם בתולות   זקנים עם נערים
יהללו את שם יהוה   כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים   וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו   לבני ישראל עם קרבו
הללו יה

וכל בהמה ג̇ כי יתן איש אל רעהו וכל בהמה מפרסת פרסה תחיה ·
ושמי ד̇ ביום עשות מי מדד בשעלו על ארץ הוד בקדשו ·

כל דברי הימים ראש פסוק והיום בר מן ג חדה בן נולד לך חדה אני בונה בית חדה יהוה נגף ס וכל שאר כתיביא דמתחלין חדה ראש פסוק בר מן ו והנה רוח גדולה והנה
והנה אשה לקראתו והנה עלה כלו והנה יד נגעה בי והנה כדמות והנה בעז ס ישיבה לארץ ג ונקתה שבי לארץ אין כסא וישבו אתו ישבו לארץ ידמו ס

ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו
שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום
ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך עד זה מדבר וזה בא
ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה
באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך ויקם איוב ויקרע
את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערם יצתי מבטן אמי
וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח
יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא חטא
איוב ולא נתן תפלה לאלהים

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על
יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב
על יהוה ויאמר יהוה אל השטן אי מזה
תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט
בארץ ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל
השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין
כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים
וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני
בו לבלעו חנם ויען השטן את יהוה
ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש
יתן בעד נפשו אולם שלח נא ידך וגע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך

יברכך ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך
אך את נפשו שמר ויצא השטן מאת
פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף
רגלו עד קדקדו ויקח לו חרש להתגרד
בו והוא ישב בתוך האפר ותאמר לו
אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים
ומת ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפתיו

וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו
אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
השמימה וישבו אתו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי
ראו כי גדל הכאב מאד אחרי כן פתח
איוב את פיהו ויקלל את יומו
ויען איוב ויאמר

יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר
היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה
ממעל ואל תופע עליו נהרה
יגאלהו חשך וצלמות תשכן עליו עננה
יבעתהו כמרירי יום הלילה ההוא
יקחהו אפל אל יחד בימי שנה

אולם ג ראש פסוק בסיפ אולם שלחנא תניינא אולם אני אדרש
ואולם ... ואולם ס

וישאו קולם ג ויבא העם בית אל והנה בני המלך באו וישאו אדד
עיניהם ס וחד ... וישאו קולם ס

ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו
שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום
ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך עד זה מדבר וזה בא
ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה
באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך ויקם איוב ויקרע
את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערם יצתי מבטן אמי
וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח
יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא חטא
איוב ולא נתן תפלה לאלהים

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על
יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב
על יהוה ויאמר יהוה אל השטן אי מזה
תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט
בארץ ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל
השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין
כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים
וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני
בו לבלעו חנם ויען השטן את יהוה
ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש
יתן בעד נפשו אולם שלח נא ידך וגע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך

יברכך ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך
אך את נפשו שמר ויצא השטן מאת
פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף
רגלו עד קדקדו ויקח לו חרש להתגרד
בו והוא ישב בתוך האפר ותאמר לו
אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים
ומת ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפתיו

וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו
אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
השמימה וישבו אתו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי
ראו כי גדל הכאב מאד אחרי כן פתח
איוב את פיהו ויקלל את יומו
ויען איוב ויאמר
יאבד יום אולד בו   והלילה אמר הרה גבר
היום ההוא יהי חשך   אל ידרשהו אלוה
ממעל ואל תופע   עליו נהרה
יגאלהו חשך וצלמות   תשכן עליו עננה
יבעתהו כמרירי יום   הלילה ההוא
יקחהו אפל אל יחד   בימי שנה

אולם ג ראש פסוק בסיפ אולם שלח נא תניינא אולם אני אדרש
ואולם אל שדי [illegible] ואולם ס

וישאו קולם ג ויבא העם בית אל והנה בני המלך באו וישאו את
עיניהם ס וחד דמה וישאו קולם ס

הבונים ז׳ אבן מאסו הבונים עם מלכים ויעצי ארץ ויסדי הבנים ואלהבנים בחומה ומשאים ׳ יחד והבונים איש חרבו ׳ ויסתר ב׳ משה לא סגר ׳

במספר ירחים אל יבא הנה הלילה ההוא
יהי גלמוד אל תבא רננה בו יקבהו אררי יום
העתידים עורר לויתן יחשכו כוכבי נשפו
יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר
כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע
מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק
כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי
עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו
או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף
או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור
שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח
יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש
קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש
המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר
לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו
כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים
שאגתי כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי
יבא לי לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז
ויען אליפז התימני ויאמר
הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל
הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק
כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ
כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל
הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך
זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו

כעש ד׳ כת שין בלשנ כי לאויל יהרג כעש לך שקולו ישקל כעשי וחרב כעשך ותכה מכעס עיני ׳ ושאר לשנה כעס כתב ׳

כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו
מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו
שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו
ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו
ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו
בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה
על אנשים פחד קראני ורעדה
ורב עצמותי הפחיד ורוח על פני יחלף
תסמר שערת בשרי יעמד ולא אכיר
מראהו תמונה לנגד עיני דממה
וקול אשמע האנוש מאלוה יצדק
אם מעשהו יטהר גבר הן בעבדיו
לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה
אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם
ידכאום לפני עש מבקר לערב יכתו
מבלי משים לנצח יאבדו הלא נסע
יתרם בם ימותו ולא בחכמה
קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה
כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה
אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם
ירחקו בניו מישע וידכאו בשער
ואין מציל אשר קצירו רעב יאכל
ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף
אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים
אשים דברתי עשה גדלות ואין חקר
נפלאות עד אין מספר הנתן מטר על

לא פסוק לא ולא ולא ט ראש פסוק לא תשתחוה לא תגנבו לא איש אל לא אכלתי לא ידעו לא ידעו דכאו ויעשר שלותי ... [illegible]
... [illegible]

פני ארץ ושלח מים   על פני חוצות׃
לשום שפלים למרום   וקדרים שגבו ישע
מפר מחשבות ערומים   ולא תעשינה
ידיהם תושיה   לכד חכמים בערמם
ועצת נפתלים נמהרה   יומם יפגשו חשך
וכלילה ימששו בצהרים   ויושע
מחרב מפיהם   ומיד חזק אביון
ותהי לדל תקוה   ועלתה קפצה פיה
הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר
שדי אל תמאס   כי הוא יכאיב ויחבש
ימחץ וידו תרפינה   בשש צרות יצילך
ובשבע לא יגע בך רע   ברעב פדך ממות
ובמלחמה מידי חרב   בשוט לשון תחבא
ולא תירא משד כי יבוא   לשד ולכפן
תשחק ומחית הארץ   אל תירא׃
כי עם אבני השדה בריתך   וחית השדה
השלמה לך   וידעת כי שלום אהלך
ופקדת נוך ולא תחטא   וידעת כי רב
זרעך וצאצאיך כעשב הארץ   תבוא
בכלח אלי קבר   כעלות גדיש בעתו
הנה זאת חקרנוה כן היא   שמענה ואתה דע לך

ויען איוב ויאמר

לו שקול ישקל כעשי   והותי
במאזנים ישאו יחד   כי עתה מחול ימים
יכבד על כן דברי לעו   כי חצי שדי
עמדי אשר חמתם   שתה רוחי בעותי
אלוה יערכוני   הינהק פרא עלי דשא
אם יגעה שור על בלילו   היאכל תפל
מבלי מלח   אם יש טעם בריר חלמות
מאנה לנגוע נפשי   המה כדוי לחמי
מי יתן תבוא שאלתי   ותקותי יתן אלוה
ויאל אלוה וידכאני   יתר ידו ויבצעני
ותהי עוד נחמתי   ואסלדה בחילה לא
יחמול כי לא כחדתי   אמרי קדוש
מה כחי כי איחל   ומה קצי כי אאריך נפשי
אם כח אבנים כחי   אם בשרי נחוש
האם אין עזרתי בי   ותשיה נדחה ממני
למס מרעהו חסד   ויראת שדי יעזוב
אחי בגדו כמו נחל   כאפיק נחלים יעברו
הקדרים מני קרח   עלימו יתעלם שלג
בעת יזרבו נצמתו   בחמו נדעכו ממקומם
ילפתו ארחות דרכם   יעלו בתהו ויאבדו
הביטו ארחות תמא   הליכת שבא
קוו למו   בשו כי בטח   באו
עדיה ויחפרו   כי עתה הייתם לא
תראו חתת ותיראו   ההכי אמרתי הבו לי
ומכחכם שחדו בעדי   ומלטוני מיד צר
ומיד עריצים תפדוני   הורוני ואני
אחריש ומה שגיתי   הבינו לי
מה נמרצו אמרי ישר   ומה יוכיח
הוכח מכם   הלהוכח מלים תחשבו
ולרוח אמרי נאש   אף על יתום
תפילו ותכרו על ריעכם   ועתה הואילו
פנו בי ועל פניכם אם אכזב   שובו נא
אל תהי עולה   ושבו עוד צדקי בה
היש בלשוני עולה   אם חכי לא יבין הוות

כל קריה למה דדגש טעמה על למד ׃ וכל למה דרפי טעמה על מם
בר מן חד למה שמתני למפגע לך ׃

הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר ימיו
כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו
כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי
אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב
ושבעתי נדדים עדי נשף לבש בשרי רמה
וגיש עפר עורי רגע וימאס ימי קלו
מני ארג ויכלו באפס תקוה זכר כי רוח חיי
לא תשוב עיני לראות טוב
לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני
כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה
לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו
גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי
אשיחה במר נפשי הים אני אם תנין
כי תשים עלי משמר כי אמרתי
תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי
וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי
מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני
כי הבל ימי מה אנוש כי תגדלנו
וכי תשית אליו לבך ותפקדנו לבקרים
לרגעים תבחננו כמה לא תשעה ממני
לא תרפני עד בלעי רקי חטאתי מה
אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע
לך ואהיה עלי למשא ומה לא תשא
פשעי ותעביר את עוני כי עתה
לעפר אשכב ושחרתני ואינני
ויען בלדד השוחי ויאמר
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך

על ביתו ח ויפקדהו וירא יוסף ויצו את אשר ויוסף אחד וילך אלקנה
בימי בנו אביא הדעה וילך מלך ישראל וישע על ביתו ׃

כי שאל נא לדר רישון אין כמהו במקרא חסר ולמה כי הדור הראשון לא
נכללו כל המצות שבתורה והוא מחסר מצות הרבה לכן הוא מיוחד במקרא ׃
כי המצות לא נכללו אלא על יד משה אדנינו ׃

האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק
אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אם אתה תשחר אל אל
ואל שדי תתחנן אם זך וישר
אתה כי עתה יעיר עליך ושלם
נות צדקך והיה ראשיתך מצער
ואחריתך ישגה מאד כי שאל נא לדר
רישון וכונן לחקר אבותם כי תמול אנחנו
ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ הלא הם
יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים
היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים
עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד
אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו
ישען על ביתו ולא יעמד
יחזיק בו ולא יקום רטב הוא לפני שמש
ועל גנתו ינקתו תצא על גל שרשיו יסבכו
בית אבנים יחזה אם יבלענו ממקמו
וכחש בו לא ראיתיך הן הוא
משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו
הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים
עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו
ויען איוב ויאמר
אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל
אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף
חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם
המעתיק הרים ולא ידעו אשר

מבטחו ד והיה יהודה אשר שם יהודה ובית עכביש ויתקע מאהלו ׃
ולא ידעו ב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ המעתיק הרים ׃

ולא אראה ל̇ והן יעבר עלי שמאל בעשתו ולא אחז ואמרי ב̇ יהושע ואיוב
איש ישבעני ממררים קצה השביענו במרורים איוב חס קינה של

הפכם באפו המרגיז ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון האמר לחרס ולא
יזרח ובעד כוכבים יחתם נטה שמים לבדו
ודורך על במתי ים עשה עש כסיל וכימה
וחדרי תמן עשה גדלות עד אין חקר
ונפלאות עד אין מספר הן יעבר עלי
ולא אראה ויחלף ולא אבין לו
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה
אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו
עזרי רהב אף כי אנכי אעננו אבחרה
דברי עמו אשר אם צדקתי לא אענה
למשפטי אתחנן אם קראתי ויענני
לא אאמין כי יאזין קולי אשר בשערה
ישופני והרבה פצעי חנם לא יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים אם לכח
אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אחת היא על כן אמרתי תם ורשע
הוא מכלה אם שוט ימית פתאם למסת
נקים ילעג ארץ נתנה ביד רשע פני
שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא
וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה
חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל
אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה
פני ואבליגה יגרתי כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני אנכי ארשע
למה זה הבל איגע אם התרחצתי

כל יש שבמקרא אם יפריך בשתי נקודות יהיד ואם חיוך ונשע שעמו
על תאות הראשון מן התיבה יהיד בשלש נקודות כמות ישראל

במו שלג והזכותי בבר כפי אז בשחת תטבלני
ותעבוני שלמותי כי לא איש כמני אעננו
נבוא יחדו במשפט לא יש בינינו מוכיח
ישת ידו על שנינו יסר מעלי שבטו
ואמתו אל תבעתני אדברה ולא איראנו
כי לא כן אנכי עמדי נקטה נפשי בחיי
אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי
אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על
מה תריבני הטוב לך כי תעשק
כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת
העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה
הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר
כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל
ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני
הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני
חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי
ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך
אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני
אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא
אשא שבע קלון וראה עניי
ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי
תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי
חליפות וצבא עמי ולמה מרחם הצאתני
אגוע ועין לא תראני כאשר לא הייתי
אהיה מבטן לקבר אובל הלא מעט ימי

ישה ב׳ אשר ישה ברעהו ודע כי ישה לך ◦ כפלים ב׳ ירושלם לתושיה ◦
מצק ב׳ חס ושתי כתרית והיית מצק ולא תירא ◦

נבוב ב׳ ועביו ארבע אצבעות ואיש נבוב ◦ כל ביפרא כי עמל בר מן ב׳
כי אתה עמל תשכח כי אתה תבחר ולא אני ◦

יחדל ישית ממני ואבליגה מעט בטרם אלך
ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות ארץ עפתה
כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל
ויען צפר הנעמתי ויאמר
הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק
בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם
ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך
ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך
ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה מעונך
החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא
גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול
מה תדע ארכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו
כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד
אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך
אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן
באהליך עולה כי אז תשא פניך ממום
והיית מצק ולא תירא כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תזכר ומצהרים יקום חלד
תעפה כבקר תהיה ובטחת כי יש תקוה
וחפרת לבטח תשכב ורבצת ואין מחריד
וחלו פניך רבים ועיני רשעים תכלינה
ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש
ויען איוב ויאמר
אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה
גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם

ואת מי אין כמו אלה שחק לרעהו
אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים
לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל
ישליו אהלים לשדדים ובטחות
למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו
ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים
ויגד לך או שיח לארץ ותרך ויספרו
לך דגי הים מי לא ידע בכל אלה
כי יד יהוה עשתה זאת אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר איש הלא אזן
מלין תבחן וחך אכל יטעם לו
בישישים חכמה וארך ימים תבונה
עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה
הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש
ולא יפתח הן יעצר במים ויבשו
וישלחם ויהפכו ארץ עמו עז ותושיה
לו שגג ומשגה מוליך יועצים שולל
ושפטים יהולל מוסר מלכים פתח
ויאסר אזור במתניהם מוליך כהנים שולל
ואתנים יסלף מסיר שפה לנאמנים
וטעם זקנים יקח שופך בוז על נדיבים
ומזיח אפיקים רפה מגלה עמקות
מני חשך ויצא לאור צלמות
משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם
בתהו לא דרך ימששו חשך ולא אור
ויתעם כשכור הן כל ראתה עיני
שמעה אזני ותבן לה כדעתכם

אלפיד ג׳ ... ◦
ואל איש ג׳ ... ◦

ואת מי ... ואת מי ...
אין כמו אלה ◦ ויגד ל׳ ...
ואולם שאל נא ◦

עונות ו̇ מל כמה לי ותורישני אם עונות תשמר יה כי תוחו עונות חרב
כי בחטאינו ובעונות אבתינו ועונות אבותיכם

בצרור ב̇ ומל והיתה נפש אדני צרורה חתם בצרור פשעי וחד
כצרור אבן במרגמה ואיו ב̇ ויאמר אל בנתיו ויגוע אדם

ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם
אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ
ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם
מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה
שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו
הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה
הפניו תשאון אם לאל תריבון
הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש
תהתלו בו הוכח יוכיח אתכם
אם בסתר פנים תשאון הלא שאתו
תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם
זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם
החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי
מה על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי
הן יקטלני לא איחל אך דרכי
אל פניו אוכיח גם הוא לי לישועה
כי לא לפניו חנף יבוא שמעו שמוע מלתי
ואחותי באזניכם הנה נא ערכתי משפט
ידעתי כי אני אצדק מי הוא יריב עמדי
כי עתה אחריש ואגוע אך שתים
אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר
כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני
וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני
למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך
העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף
כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי

על שרשי רגלי תתחקה והוא כרקב יבלה
כבגד אכלו עש אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז כציץ יצא וימל
ויברח כצל ולא יעמוד אף על זה פקחת
עינך ואתי תביא במשפט עמך
מי יתן טהור מטמא לא אחד אם חרוצים
ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבר
שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו
כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף
וינקתו לא תחדל אם יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו מריח מים יפרח
ועשה קציר כמו נטע וגבר ימות ויחלש
ויגוע אדם ואיו אזלו מים מני ים
ונהר יחרב ויבש ואיש שכב ולא יקום
עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יעורו
משנתם מי יתן בשאול תצפנני
תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק
ותזכרני אם ימות גבר היחיה כל
ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי
תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך
תכסף כי עתה צעדי תספור לא
תשמר על חטאתי חתם בצרור פשעי
ותטפל על עוני ואולם הר נופל יבול
וצור יעתק ממקמו אבנים שחקו מים
תשטף ספיחיה עפר ארץ
ותקות אנוש האבדת תתקפהו לנצח
ויהלך משנה פניו ותשלחהו יכבדו בניו
ולא ידע ויצערו ולא יבין למו

אסתר ב̇ הן גרשת אתי אך שתים וחד ואסתר ממנו
תריבון ב̇ ומל מה תריבון עמדי האתם תריבון לבעל הפניו תשאון
והשיבני ב̇ לך נא ראה או אדבר קדמיה חס

כשכיר ב̇ כשכיר מושב עד ירצה כשכיר יומו וחד ובשכיר
יעורו ג̇ ב חס וחד מל יעורו ממסגרותיהם ארץ יעורו ויעלו הגוים
ולא יעורו משנתם

הרה ב̇ חד כת̇ ה̇ וחד כת̇ י̇ הרו עמל והולידו און הרה עמל וילד און ◦ רעננה ב̇ וכפתו לא רעננה אף ערשנו רעננה ◦ חד מלעל וחד מלרע ◦

ל̇ חל̇ בלישנ̇ והוצאתי את מנחתי והוצאתי את בלע ולמה מרחם הוצאתני והוצאת מפיך מלין ◦ בעבי ב̇ מאדמה גבי מגניו ◦

אַף בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכְאָב וְנַפְשׁוֹ עָלָיו תֶּאֱבָל
וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וַיֹּאמַר
הֶחָכָם יַעֲנֶה דַעַת רוּחַ וִימַלֵּא קָדִים בִּטְנוֹ
הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן וּמִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם
אַף אַתָּה תָּפֵר יִרְאָה וְתִגְרַע שִׂיחָה לִפְנֵי אֵל
כִּי יְאַלֵּף עֲוֺנְךָ פִיךָ וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמִים
יַרְשִׁיעֲךָ פִיךָ וְלֹא אָנִי וּשְׂפָתֶיךָ יַעֲנוּ בָךְ
הֲרִאישׁוֹן אָדָם תִּוָּלֵד וְלִפְנֵי גְבָעוֹת חוֹלָלְתָּ
הַבְסוֹד אֱלוֹהַּ תִּשְׁמָע וְתִגְרַע אֵלֶיךָ חָכְמָה
מַה יָּדַעְתָּ וְלֹא נֵדָע תָּבִין וְלֹא עִמָּנוּ הוּא
גַּם שָׂב גַּם יָשִׁישׁ בָּנוּ כַּבִּיר מֵאָבִיךָ יָמִים
הַמְעַט מִמְּךָ תַּנְחֻמוֹת אֵל וְדָבָר לָאַט עִמָּךְ
מַה יִּקָּחֲךָ לִבֶּךָ וּמַה יִּרְזְמוּן עֵינֶיךָ
כִּי תָשִׁיב אֶל אֵל רוּחֶךָ וְהֹצֵאתָ מִפִּיךָ מִלִּין
מָה אֱנוֹשׁ כִּי יִזְכֶּה וְכִי יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה
הֵן בִּקְדֹשָׁו לֹא יַאֲמִין וְשָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְעֵינָיו
אַף כִּי נִתְעָב וְנֶאֱלָח אִישׁ שֹׁתֶה כַמַּיִם עַוְלָה
אֲחַוְּךָ שְׁמַע לִי וְזֶה חָזִיתִי וַאֲסַפֵּרָה
אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחֲדוּ מֵאֲבוֹתָם
לָהֶם לְבַדָּם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא עָבַר זָר בְּתוֹכָם
כָּל יְמֵי רָשָׁע הוּא מִתְחוֹלֵל וּמִסְפַּר שָׁנִים
נִצְפְּנוּ לֶעָרִיץ קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנָיו
בַּשָּׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֶנּוּ לֹא יַאֲמִין שׁוּב
מִנִּי חֹשֶׁךְ וְצָפוּ הוּא אֱלֵי חָרֶב נֹדֵד הוּא
לַלֶּחֶם אַיֵּה יָדַע כִּי נָכוֹן בְּיָדוֹ יוֹם חֹשֶׁךְ
יְבַעֲתֻהוּ צַר וּמְצוּקָה תִּתְקְפֵהוּ
כְּמֶלֶךְ עָתִיד לַכִּידוֹר כִּי נָטָה אֶל אֵל יָדוֹ
וְאֶל שַׁדַּי יִתְגַּבָּר יָרוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר

בַּעֲבִי גַּבֵּי מָגִנָּיו כִּי כִסָּה פָנָיו בְחֶלְבּוֹ
וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי כָסֶל וַיִּשְׁכּוֹן
עָרִים נִכְחָדוֹת בָּתִּים לֹא יֵשְׁבוּ לָמוֹ
אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגַלִּים לֹא יֶעְשַׁר וְלֹא יָקוּם
חֵילוֹ וְלֹא יִטֶּה לָאָרֶץ מִנְלָם לֹא יָסוּר
מִנִּי חֹשֶׁךְ יוֹנַקְתּוֹ תְּיַבֵּשׁ שַׁלְהָבֶת
וְיָסוּר בְּרוּחַ פִּיו אַל יַאֲמֵן בַּשָּׁו נִתְעָה
כִּי שָׁוְא תִּהְיֶה תְמוּרָתוֹ בְּלֹא יוֹמוֹ
תִּמָּלֵא וְכִפָּתוֹ לֹא רַעֲנָנָה יַחְמֹס כַּגֶּפֶן בִּסְרוֹ
וְיַשְׁלֵךְ כַּזַּיִת נִצָּתוֹ כִּי עֲדַת חָנֵף גַּלְמוּד
וְאֵשׁ אָכְלָה אָהֳלֵי שֹׁחַד הָרֹה עָמָל
וְיָלֹד אָוֶן וּבִטְנָם תָּכִין מִרְמָה
וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר
שָׁמַעְתִּי כְאֵלֶּה רַבּוֹת מְנַחֲמֵי עָמָל כֻּלְּכֶם
הֲקֵץ לְדִבְרֵי רוּחַ אוֹ מַה יַּמְרִיצְךָ כִּי תַעֲנֶה
גַּם אָנֹכִי כָּכֶם אֲדַבֵּרָה לוּ יֵשׁ נַפְשְׁכֶם
תַּחַת נַפְשִׁי אַחְבִּירָה עֲלֵיכֶם בְּמִלִּים וְאָנִיעָה
עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֹאשִׁי אֲאַמִּצְכֶם בְּמוֹ פִי
וְנִיד שְׂפָתַי יַחְשֹׂךְ אִם אֲדַבְּרָה לֹא יֵחָשֵׂךְ
כְּאֵבִי וְאַחְדְּלָה מַה מִּנִּי יַהֲלֹךְ
אַךְ עַתָּה הֶלְאָנִי הֲשִׁמּוֹתָ כָּל עֲדָתִי
וַתִּקְמְטֵנִי לְעֵד הָיָה וַיָּקָם בִּי כַחֲשִׁי
בְּפָנַי יַעֲנֶה אַפּוֹ טָרַף וַיִּשְׂטְמֵנִי
חָרַק עָלַי בְּשִׁנָּיו צָרִי יִלְטוֹשׁ עֵינָיו לִי
פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם בְּחֶרְפָּה הִכּוּ לְחָיָי
יַחַד עָלַי יִתְמַלָּאוּן יַסְגִּירֵנִי אֵל אֶל עֲוִיל
וְעַל יְדֵי רְשָׁעִים יִרְטֵנִי שָׁלֵו הָיִיתִי וַיְפַרְפְּרֵנִי
וְאָחַז בְּעָרְפִּי וַיְפַצְפְּצֵנִי וַיְקִימֵנִי לוֹ לְמַטָּרָה

וללחם ד̇ דגש ותרעב כל ארץ מצרים ונתת על המערכת והשלחן
ירעב בארץ נדד הוא ◦ וחד וללחם לא ירעב ◦

כאלה ג̇ לא כאלה חלק יעקב וחבירו שמעתי כאלה רבות ◦
לגלים ג̇ ונתתי את ירושלם והיתה בבל אשר התעתדו ◦

יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמל
ישפך לארץ מררתי יפרצני פרץ על פני
פרץ ירץ עלי כגבור שק תפרתי עלי גלדי
ועללתי בעפר קרני פני חמרמרה
מני בכי ועל עפעפי צלמות על לא
חמס בכפי ותפלתי זכה ארץ אל תכסי
דמי ואל יהי מקום לזעקתי גם עתה
הנה בשמים עדי ושהדי במרומים
מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני
ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו
כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך
רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי
אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע
כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם
לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה
והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם
ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר
ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ
ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא
בכם חכם ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי
לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה
בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת
ויען בלדד השחי ויאמר

עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר
מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם
טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ
ויעתק צור ממקמו גם אור רשעים
ידעך ולא יגה שביב אשו אור חשך באהלו
ונרו עליו ידעך יצרו צעדי אונו
ותשליכהו עצתו כי שלח ברשת ברגליו
ועל שבכה יתהלך יאחז בעקב פח
יחזק עליו צמים טמון בארץ חבלו
ומלכדתו עלי נתיב סביב בעתהו בלהות
והפיצהו לרגליו יהי רעב אנו
ואיד נכון לצלעו יאכל בדי עורו
יאכל בדיו בכור מות ינתק מאהלו מבטחו
ותצעדהו למלך בלהות תשכון באהלו
מבלי לו יזרה על נוהו גפרית מתחת
שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו
זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על
פני חוץ יהדפהו מאור אל חשך
ומתבל ינדהו לא נין לו ולא נכד
בעמו ואין שריד במגוריו על יומו
נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער
אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל
ויען איוב ויאמר
עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי
ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי
אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי
דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף

אפו ד̇ חס ואיח אפו תקותי דעו אפו מי יתן אפו אם לא אפו ס
ובעבור ב̇ תהיה יראתו לכן שעפי ישיבוני ס

המזמו מקמו כל כיפרא חס בר מן ב̇ מל ולא עוד תשורנו מקומו אך
לזאת יחרד לבי ס בפלגות ב̇ ומל למה ישבת בין אל ירא ס

לא ימכר ולא יגאל

הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט
ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי
חשך ישים כבודי מעלי הפשיט
ויסר עטרת ראשי יתצני סביב ואלך
ויסע כעץ תקותי ויחר עלי אפו
ויחשבני לו כצריו יחד יבאו גדודיו
ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי
אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני
חדלו קרובי ומידעי שכחוני
גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי
הייתי בעיניהם לעבדי קראתי ולא
יענה במו פי אתחנן לו רוחי זרה לאשתי
וחנתי לבני בטני גם עוילים מאסו בי
אקומה וידברו בי תעבוני כל מתי סודי
וזה אהבתי נהפכו בי בעורי ובבשרי
דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני
חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי
למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו
מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו
בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון
ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום
ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה
אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר
כלו כליתי בחקי כי תאמרו מה נרדף לו
ושרש דבר נמצא בי גורו לכם מפני חרב
כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין
ויען צפר הנעמתי ויאמר
לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי

מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני
הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ
כי רננת רשעים מקרוב ושמחת
חנף עדי רגע אם יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע כגללו לנצח יאבד
ראיו יאמרו איו כחלום יעוף ולא ימצאהו
וידד כחזיון לילה עין שזפתו ולא תוסיף
ולא עוד תשורנו מקומו בניו ירצו דלים
וידיו תשבנה אונו עצמותיו מלאו עלומו
ועמו על עפר תשכב אם תמתיק
בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו
יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו
לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו
חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל
ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה
אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה
משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו
ולא יעלס כי רצץ עזב דלים
בית גזל ולא יבנהו כי לא ידע שלו
בבטנו בחמודו לא ימלט אין שריד לאכלו
על כן לא יחיל טובו במלאות שפקו
יצר לו כל יד עמל תבואנו
יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו
וימטר עלימו בלחומו יברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחושה שלף ויצא מגוה
וברק ממררתו יהלך עליו אמים
כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו
אש לא נפח ירע שריד באהלו

בצור ג̇ דגש והכית בצור בוא בצור לעד בצור יחצבון ס
טובו ג̇ ופחדו אל יהוה ואל טובו כי מה טובו על כן לא יחיל ס

יבריח ג̇ ב̇ שם אנשי נבריח דרך ותשוי זבחותם יבריח ממדין ס
וראשו ד̇ ומגדל חורש השמיני יחיד פרוע לעב יגיע ס

דברי ג עורי עורי דברי שיר כי מדי דברי בו ואחר דברי תלעיג ס
האנכי ב האנכי הריתי האנכי לאדם שיחי ס

שאלתם ב ועתה הנה המלך הלא שאלתם ס וחד ושאלתם לו בשמי ס
ערומים ב ומל ויהיו שניהם ובגדי ערומים תפשיט ס

יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו
יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו
זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל
ויען איוב ויאמר
שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם
שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג
האנכי לאדם שיחי ואם מדוע
לא תקצר רוחי פנו אלי והשמו
ושימו יד על פה ואם זכרתי ונבהלתי
ואחז בשרי פלצות מדוע רשעים יחיו
עתקו גם גברו חיל זרעם נכון לפניהם
עמם וצאצאיהם לעיניהם בתיהם
שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם
שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא
תשכל ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם
ירקדון ישאו כתף וכנור וישמחו
לקול עוגב יבלו בטוב ימיהם
וברגע שאול יחתו ויאמרו לאל סור
ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו
מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו
הן לא בידם טובם עצת רשעים
רחקה מני כמה נר רשעים ידעך
ויבא עלימו אידם חבלים יחלק באפו
יהיו כתבן לפני רוח וכמץ גנבתו סופה
אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע
יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה
כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו
הלאל ילמד דעת והוא רמים ישפוט

זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו
עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה
וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה
יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם
הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות
עלי תחמסו כי תאמרו איה בית נדיב
ואיה אהל משכנות רשעים הלא
שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו
כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו
מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי
ישלם לו והוא לקברות יובל ועל גדיש
ישקוד מתקו לו רגבי נחל
ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר
ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל
ויען אליפז התימני ויאמר
הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל
החפץ לשדי כי תצדק ואם בצע
כי תתם דרכיך המיראתך יוכיחך
יבוא עמך במשפט הלא רעתך רבה
ואין קץ לעונתיך כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפשיט לא מים עיף תשקה
ומרעב תמנע לחם ואיש זרוע לו הארץ
ונשוא פנים ישב בה אלמנות שלחת ריקם
וזרעות יתמים ידכא על כן סביבותיך
פחים ויבהלך פחד פתאם או חשך
לא תראה ושפעת מים תכסך
הלא אלוה גבה שמים וראה ראש
כוכבים כי רמו ואמרת מה ידע אל

על פה ב ישימו יד על פה ושימו יד על פה ס ותריין אל פה פה אל
פה אשר מלאוה מפה אל פה ס תשכל ג מחוץ תשכל חרב ולא תשכל
לבני הגפן תפלט פרתו ס

ונשוא ד ותעמה שר צבא מלך א שר חמשים זקן ונשוא פנים
ונשוא פנים ישב בה ס וחד והעבד הישב בה נשא עון ס קדמיה
ובתרייה חס ס

ולא יראה ג̇ ולא יראה בך ערות דבר כי יבוא טוב כי יבא חם ולא יראה
בטוב מי גבר יחיה עבים סתר לו ס

הבעד ערפל ישפוט עבים סתר לו ולא
יראה וחוג שמים יתהלך׃ הארח עולם
תשמר אשר דרכו מתי און׃ אשר קמטו
ולא עת נהר יוצק יסודם׃
האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל
שדי למו׃ והוא מלא בתיהם טוב
ועצת רשעים רחקה מני׃ יראו
צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו׃
אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש׃
הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה׃
קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך׃
אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה
מאהלך׃ ושית על עפר בצר
ובצור נחלים אופיר׃ והיה שדי בצריך
וכסף תועפות לך׃ כי אז על שדי תתענג
ותשא אל אלוה פניך׃ תעתיר אליו
וישמעך ונדריך תשלם׃ ותגזר אמר
ויקם לך ועל דרכיך נגה אור׃
כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים
יושע׃ ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך׃
ויען איוב ויאמר׃
גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי׃
מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו׃
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות׃
אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי׃
הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם בי׃
שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי׃
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין לו׃

אחז ג̇ ב מלרע וחד מלעיל חזיל אחז ושבי והנה אחז בקרנות ומזבח
שמאול בעשתו ולא אחז ס תפלה ג̇ ובנביאי שמרון בכל זאת ואלוה ס

רוצח ד̇ מל לנס שמה רצח יבדיל לנוס שמה רוצח ... אז ישוב
הרוצח לאור יקום ס שפטים מעיר מתים איוב מעיר מתים ס

שמאול בעשתו ולא אחז
יעטף ימין ולא אראה׃ כי ידע דרך
עמדי בחנני כזהב אצא׃ באשרו
אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט׃
מצות שפתיו ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו׃ והוא באחד ומי
ישיבנו ונפשו אותה ויעש׃ כי ישלים
חקי וכהנה רבות עמו׃ על כן מפניו אבהל
אתבונן ואפחד ממנו׃ ואל הרך לבי
ושדי הבהילני׃ כי לא נצמתי מפני
חשך ומפני כסה אפל׃ מדוע משדי
לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו׃
גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו׃
חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה׃
יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ׃
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי
לטרף ערבה לו לחם לנערים׃
בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו׃
ערום הלינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה׃
מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור׃
יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו׃
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר׃
בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו׃
מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע
ואלוה לא ישים תפלה׃ המה היו
במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו
בנתיבתיו׃ לאור יקום רוצח יקטל
עני ואביון ובלילה יהי כגנב׃

לאור ג̇ קמ̇ץ ... ס
ונקי ג̇ ונקי ... ונקי ילעג למו ס

ואם לא ב׳ ריא פס בסיפ ואם לא אפו ואם לא ישמעו · וכל קריה דכות ב מ ח אם לא · ופחד ב׳ תפל עליהם ומשלם

ועין נאף שמרה נשף   לאמר לא תשורני
עין וסתר פנים ישים   חתר בחשך בתים
יומם חתמו למו   לא ידעו אור
כי יחדו בקר למו צלמות   כי יכיר בלהות צלמות
קל הוא על פני מים   תקלל חלקתם
בארץ לא יפנה   דרך כרמים
ציה גם חם   יגזלו מימי שלג שאול
חטאו ישכחהו רחם   מתקו רמה
עוד לא יזכר   ותשבר כעץ עולה
רעה עקרה לא תלד   ואלמנה לא ייטיב
ומשך אבירים בכחו   יקום ולא יאמין בחיין
יתן לו לבטח וישען   ועיניהו על דרכיהם
רומו מעט ואיננו   והמכו ככל יקפצון
וכראש שבלת ימלו   ואם לא אפו
מי יכזיבני   וישם לאל מלתי
ויען בלדד השחי ויאמר
המשל ופחד עמו   עשה שלום במרומיו
היש מספר לגדודיו   ועל מי
לא יקום אורהו   ומה יצדק אנוש עם
אל ומה יזכה ילוד אשה   הן עד ירח ולא
יאהיל וכוכבים   לא זכו בעיניו
אף כי אנוש רמה   ובן אדם תולעה
ויען איוב ויאמר
מה עזרת ללא כח   הושעת זרוע לא עז
מה יעצת ללא חכמה   ותושיה לרב הודעת
את מי הגדת מלין   ונשמת מי יצאה ממך
הרפאים יחוללו   מתחת מים ושכניהם
ערום שאול נגדו   ואין כסות לאבדון

ועל מי ד׳ ועל מי נטשת ועל מי הרימות קול והבידו לא יקום אורהו · ולמה זה ג׳ ולמה זה לי בבירי ולמה זה חרה לך ולמה זה הבל תהבלו ·

שפרה ב׳ בתר לשנ אשר שם תאחת ברוחו שמים שפרה · בצדקתי ב׳ תביאני יהוה חזקתי ·

נטה צפון על תהו   תלה ארץ על בלימה
צרר מים בעביו   ולא נבקע ענן תחתם
מאחז פני כסה   פרשז עליו עננו
חק חג על פני מים   עד תכלית אור עם חשך
עמודי שמים ירופפו   ויתמהו מגערתו
בכחו רגע הים   ובתובנתו מחץ רהב
ברוחו שמים שפרה   חללה ידו נחש בריח
הן אלה קצות דרכו   ומה שמץ דבר
נשמע בו   ורעם גבורתו מי יתבונן
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
חי אל הסיר משפטי   ושדי המר נפשי
כי כל עוד נשמתי בי   ורוח אלוה באפי
אם תדברנה שפתי עולה   ולשוני
אם יהגה רמיה   חלילה לי אם אצדיק
אתכם עד אגוע   לא אסיר תמתי ממני
בצדקתי החזקתי   ולא ארפה
לא יחרף לבבי מימי   יהי כרשע איבי
ומתקוממי כעול   כי מה תקות חנף
כי יבצע   כי ישל אלוה נפשו
הצעקתו ישמע אל   כי תבוא עליו צרה
אם על שדי יתענג   יקרא אלוה בכל עת
אורה אתכם ביד אל   אשר עם שדי
לא אכחד   הן אתם כלכם חזיתם
ולמה זה הבל תהבלו   זה חלק אדם
רשע עם אל   ונחלת עריצים משדי יקחו
אם ירבו בניו למו חרב   וצאצאיו
לא ישבעו לחם   שרידו במות יקברו
ואלמנתיו לא תבכינה   אם יצבר

דרכו ה׳ חס ולא חללו בניו ויהי דוד לכל דרכו ולמה לא יגיש כדרכו והילו דרכו הן אלה קצות דרכו · שרידיו ב׳ ואל תסגר שרידיו שרידיו במות יקברו ·

הדריכוהו ב̇ כתרו את בנימן לא הדריכוהו בני שחץ ◦ וקדמית כתב הדריכהו בתריה חל ◦ ומקום ב̇ ומקום לגמלים ומקום לזהב ◦

ולא יאסף ב̇ ולא יאסף הביתה עשיר ישכב ולא יאסף ◦◦
כל קריה כימי קדם בר מן חד מי יתנני כירחי קדם ◦

כעפר כסף | וכחמר יכין מלבוש
יכין וצדיק ילבש | וכסף נקי יחלק
בנה כעש ביתו | וכסכה עשה נצר
עשיר ישכב ולא יאסף | עיניו פקח ואיננו
תשיגהו כמים בלהות | לילה גנבתו סופה
ישאהו קדים וילך | וישערהו ממקמו
וישלך עליו ולא יחמל | מידו ברוח יברח
ישפק עלימו כפימו | וישרק עליו ממקמו
כי יש לכסף מוצא | ומקום לזהב יזקו
ברזל מעפר יקח | ואבן יצוק נחושה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן
אפל וצלמות | פרץ נחל מעם גר
הנשכחים מני רגל | דלו מאנוש נעו
ארץ ממנה יצא לחם | ותחתיה נהפך כמו אש
מקום ספיר אבניה | ועפרת זהב לו
נתיב לא ידעו עיט | ולא שזפתו עין איה
לא הדריכוהו בני שחץ | לא עדה עליו שחל
בחלמיש שלח ידו | הפך משרש הרים
בצורות יארים בקע | וכל יקר ראתה עינו
מבכי נהרות חבש | ותעלמה יצא אור

והחכמה מאין תמצא | ואי זה מקום בינה
לא ידע אנוש ערכה | ולא תמצא
בארץ החיים | תהום אמר לא בי היא
וים אמר אין עמדי | לא יתן סגור תחתיה
ולא ישקל כסף מחירה | לא תסלה
בכתם אופיר | בשהם יקר וספיר
לא יערכנה זהב וזכוכית | ותמורתה כלי פז

ראמות וגביש לא יזכר | ומשך חכמה מפנינים
לא יערכנה פטדת כוש | בכתם טהור לא
תסלה | והחכמה מאין תבוא | ואי זה
מקום בינה | ונעלמה מעיני כל חי
ומעוף השמים נסתרה | אבדון ומות
אמרו באזנינו | שמענו שמעה
אלהים הבין דרכה | והוא ידע את מקומה
כי הוא לקצות הארץ | יביט
תחת כל השמים יראה | לעשות לרוח משקל
ומים תכן במדה | בעשתו למטר חק
ודרך לחזיז קלות | אז ראה ויספרה
הכינה וגם חקרה | ויאמר לאדם
הן יראת אדני היא חכמה | וסור מרע בינה
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
מי יתנני כירחי קדם | כימי אלוה ישמרני
בהלו נרו עלי ראשי | לאורו אלך חשך
כאשר הייתי בימי חרפי | בסוד אלוה
עלי אהלי | בעוד שדי עמדי | סביבותי נערי
ברחץ הליכי בחמה | וצור יצוק עמדי
פלגי שמן | בצאתי שער עלי קרת
ברחוב אכין מושבי | ראוני נערים
ונחבאו וישישים | קמו עמדו
שרים עצרו במלים | וכף ישימו לפיהם
קול נגידים נחבאו | ולשונם לחכם דבקה
כי אזן שמעה ותאשרני | ועין ראתה ותעידני
כי אמלט עני משוע | ויתום ולא עזר לו
ברכת אבד עלי תבא | ולב אלמנה ארנן
צדק לבשתי וילבשני | כמעיל

ויקח ג̇ ב̇ קמ̇ [illegible] ויקח נא מעט מים גם שבי גבור וקח ברזל מעפר ◦
בארץ החיים ג̇ אמרתי לא אראה יה חלקי בארץ החיים ולא תמצא ◦

ישפוק ג̇ ב̇ חס וחד מל̇ אם ישפק עפר שמרון וישפק עליו כפימו ◦
כי יסיף על חטאתו פשע ◦ בתריה של ◦

וצניף משפטי   עינים הייתי לעור
ורגלים לפסח אני   אב אנכי לאביונים
וריב לא ידעתי אחקרהו   ואשברה
מתלעות עול   ומשניו אשליך טרף
ואמר עם קני אגוע   וכחול ארבה ימים
שרשי פתוח אלי מים   וטל ילין בקצירי
כבודי חדש עמדי   וקשתי בידי תחליף
לי שמעו ויחלו   וידמו למו עצתי
אחרי דברי לא ישנו   ועלימו תטף מלתי
ויחלו כמטר לי   ופיהם פערו למלקוש
אשחק אלהם לא יאמינו   ואור פני
לא יפילון   אבחר דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלך בגדוד   כאשר אבלים ינחם
ועתה שחקו עלי   צעירים ממני לימים
אשר מאסתי אבותם   לשית עם כלבי צאני
גם כח ידיהם למה לי   עלימו אבד כלח
בחסר ובכפן גלמוד   הערקים ציה
אמש שואה ומשאה   הקטפים
מלוח עלי שיח   ושרש רתמים לחמם
מן גו יגרשו   יריעו עלימו כגנב
בערוץ נחלים לשכן   חרי עפר וכפים
בין שיחים ינהקו   תחת חרול יספחו
בני נבל גם בני בלי שם   נכאו מן הארץ
ועתה נגינתם הייתי   ואהי להם למלה
תעבוני רחקו מני   ומפני לא חשכו רק
כי יתרו פתח ויענני   ורסן מפני שלחו
על ימין פרחח יקומו   רגלי שלחו
ויסלו עלי ארחות אידם   נתסו נתיבתי

לחותי יעילו   לא עזר למו
כפרץ רחב יאתיו   תחת שאה התגלגלו
ההפך עלי בלהות   תרדף כרוח נדבתי
וכעב עברה ישעתי   ועתה עלי
תשתפך נפשי   יאחזוני ימי עני
לילה עצמי נקר מעלי   וערקי לא ישכבון
ברב כח יתחפש לבושי   כפי כתנתי יאזרני
הרני לחמר   ואתמשל כעפר ואפר
אשוע אליך ולא תענני   עמדתי
ותתבנן בי   תהפך לאכזר לי
בעצם ידך תשטמני   תשאני אל רוח
תרכיבני ותמגגני תשוה   כי ידעתי
מות תשיבני   ובית מועד לכל חי
אך לא בעי ישלח יד   אם בפידו
להן שוע   אם לא בכיתי לקשה
יום עגמה נפשי לאביון   כי טוב קויתי
ויבא רע   ואיחלה לאור ויבא אפל
מעי רתחו ולא דמו   קדמני ימי עני
קדר הלכתי בלא חמה   קמתי בקהל
אשוע אח הייתי לתנים   ורע לבנות יענה
עורי שחר מעלי   ועצמי חרה מני חרב
ויהי לאבל כנרי   ועגבי לקול בכים
ברית כרתי לעיני   ומה אתבונן על בתולה
ומה חלק אלוה ממעל   ונחלת שדי ממרמים
הלא איד לעול   ונכר לפעלי און
הלא הוא יראה דרכי   וכל צעדי יספור
אם הלכתי עם שוא   ותחש על מרמה רגלי
ישקלני במאזני צדק   וידע אלוה תמתי

מאום ב̇ כת א ובכפי דבק מאום ולריש אשר אין בהם כל מאום ∘
אובד ב̇ מל אם אראה אובד ותנו שכר לאובד ∘

לא מצאו ד̇ ואדריהם על אשר לא מצאו מענה ...
גם נביאיה לא מצאו חזון ∘ ...

אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני
הלך לבי ובכפי דבק מאום אזרעה
ואחר יאכל וצאצאי ישרשו
אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי
תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
כי הוא זמה והיא עון פלילים
כי אש היא עד אבדון תאכל
ובכל תבואתי תשרש אם אמאס
משפט עבדי ואמתי בריבם עמדי
ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו
הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד
אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה
ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה
כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה
אם אראה אובד מבלי לבוש
ואין כסות לאביון אם לא ברכוני חלצו
ומגז כבשי יתחמם אם הניפותי
על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי
כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר
כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל
אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי
אם אשמח כי רב חילי וכי כביר
מצאה ידי אם אראה אור כי יהל
וירח יקר הלך ויפת בסתר לבי
ותשק ידי לפי גם הוא עון פלילי
כי כחשתי לאל ממעל אם אשמח
בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע
ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו

אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו
לא נשבע בחוץ לא ילין גר
דלתי לארח אפתח אם כסיתי כאדם פשעי
לטמון בחבי עוני כי אערוץ המון רבה
ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא פתח
מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני
וספר כתב איש ריבי אם לא על שכמי
אשאנו אענדנו עטרות לי מספר צעדי
אגידנו כמו נגיד אקרבנו אם עלי
אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון
אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש
בעליה הפחתי תחת חטה יצא חוח
ותחת שערה באשה תמו דברי איוב:

וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את
איוב כי הוא צדיק בעיניו

ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים
ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה
וירשיעו את איוב: ואליהו חכה את איוב בדברים
כי זקנים המה ממנו לימים: וירא אליהוא
כי אין מענה בפי שלשת האנשים
ויחר אפו:
ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר
צעיר אני לימים ואתם ישישים
על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם:
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה

ולא נתתי ב̇ ולא נתתי ... ולא נתתי לחטא חכי ∘

ולא אכל ד̇ ...

לא ידברו ב̇ ואיש בר עדו יחדו ... והוחלתי כי לא ידברו ... עצמתיו ב̇ חס ... ושפו ע ... עונה ג̇ ... מדוע באתי ואין איש יען קראתי ואין עונה ... אמריו מכם
... נתנחמתי יהוי כמות וחית... שדי ... עלי אלהים ... תני יאת חקרנות ... הקשב איוב שמע לי וכל פסקתא ופשטתא דכותהון
איוב פדעהו משלי פרעהו סימנהון גאת ראשו ואת פדרו

אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם
לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט
לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם
עד תחקרון מלין ועדיכם אתבונן
והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם
פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
ולא ערך אלי מלין ובאמריכם
לא אשיבנו חתו לא ענו עוד
העתיקו מהם מלים והוחלתי כי לא ידברו
כי עמדו לא ענו עוד אענה אף אני חלקי
אחוה דעי אף אני כי מלתי מלים
הציקתני רוח בטני הנה בטני כיין לא
יפתח כאבות חדשים יבקע אדברה וירוח לי
אפתח שפתי ואענה אל נא אשא פני איש
ואל אדם לא אכנה כי לא ידעתי
אכנה כמעט ישאני עשני ואולם שמע נא
איוב מלי וכל דברי האזינה הנה נא
פתחתי פי דברה לשוני בחכי
ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני
אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני
הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד
אך אמרת באזני וקול מלין אשמע
זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי

הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה
אלוה מאנוש מדוע אליו ריבות
כי כל דבריו לא יענה כי באחת ידבר אל
ובשתים לא ישורנה בחלום חזיון לילה
בנפל תרדמה על אנשים בתנומות
עלי משכב אז יגלה אזן אנשים
ובמסרם יחתם להסיר אדם מעשה
וגוה מגבר יכסה יחשך נפשו מני שחת
וחיתו מעבר בשלח והוכח במכאוב
על משכבו וריב עצמיו אתן
וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה
יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו
ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף
להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו
מרדת שחת מצאתי כפר רטפש
בשרו מנער ישוב לימי עלומיו
יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה
וישב לאנוש צדקתו ישר על אנשים
ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי
פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי
באור תראה הן כל אלה יפעל אל
פעמים שלוש עם גבר להשיב נפשו
מני שחת לאור באור החיים
הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר
אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך
אם אין אתה שמע לי
החרש ואאלפך חכמה ויען אליהוא ויאמר
שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי

עם אלהים ג כי שריה עם אלהים כי עם אלהים עשה בדעתו וחד ועם האלהים וביתו ׃ נכר ב נכר אתו אלהים ולא נכר שוע ׃

ויען אליהוא ויאמר
שמעו חכמים מלי　　וידעים האזינו לי
כי אזן מלין תבחן　　וחך יטעם לאכל
משפט נבחרה לנו　　נדעה בינינו מה טוב
כי אמר איוב צדקתי　　ואל הסיר משפטי
על משפטי אכזב　　אנוש חצי בלי פשע
מי גבר כאיוב　　ישתה לעג כמים
וארח לחברה עם פעלי און　　וללכת
עם אנשי רשע　　כי אמר לא יסכן גבר
ברצתו עם אלהים　　לכן אנשי לבב
שמעו לי　　חללה לאל מרשע
ושדי מעול　　כי פעל אדם ישלם לו
וכארח איש ימצאנו　　אף אמנם אל
לא ירשיע　　ושדי לא יעות משפט
מי פקד עליו ארצה　　ומי שם תבל כלה
אם ישים אליו לבו　　רוחו ונשמתו
אליו יאסף　　יגוע כל בשר יחד
ואדם על עפר ישוב　　ואם בינה שמעה
זאת האזינה לקול מלי　　האף שונא
משפט יחבוש　　ואם צדיק כביר תרשיע
האמר למלך בליעל　　רשע אל נדיבים
אשר לא נשא פני שרים　　ולא נכר שוע
לפני דל　　כי מעשה ידיו כלם
רגע ימתו וחצות לילה　　יגעשו עם ויעברו
ויסירו אביר לא ביד　　כי עיניו על דרכי
איש וכל צעדיו יראה　　אין חשך ואין
צלמות להסתר שם　　פעלי און
כי לא על איש ישים עוד　　להלך אל אל במשפט

וללכת ד כי תשמר את כל המצוה את יהוה ואלכת דין שמרו מאד וארח לחברה ׃ ממלך ד כי אותי מאסו ואנכי מאסתיו בירושלם אדם חנף ׃

ישלמנה ג ומכה נפש בהמה ומכה בהמה המעמך ישלמנה ׃ יאמרו לי ב אנשי לבב פן יאמרו לי אשה הרגתהו ׃

ירע כבירים לא חקר　　ויעמד אחרים תחתם
לכן יכיר מעבדיהם　　והפך לילה וידכאו
תחת רשעים ספקם　　במקום ראים
אשר על כן סרו מאחריו　　וכל דרכיו
לא השכילו　　להביא עליו צעקת דל
וצעקת עניים ישמע　　והוא ישקט
ומי ירשע　　ויסתר פנים ומי ישורנו
ועל גוי ועל אדם יחד　　ממלך אדם חנף
ממקשי עם　　כי אל אל האמר נשאתי
לא אחבל　　בלעדי אחזה אתה הרני
אם עול פעלתי לא אסיף　　המעמך ישלמנה
כי מאסת כי אתה תבחר　　ולא אני
ומה ידעת דבר　　אנשי לבב יאמרו לי
וגבר חכם שמע לי　　איוב לא בדעת ידבר
ודבריו לא בהשכיל　　אבי יבחן איוב
עד נצח　　על תשבת באנשי און
כי יסיף על חטאתו　　פשע
בינינו יספוק　　וירב אמריו לאל
ויען אליהו ויאמר
הזאת חשבת למשפט　　אמרת צדקי מאל
כי תאמר מה יסכן לך　　מה אעיל מחטאתי
אני אשיבך מלין　　ואת רעיך עמך
הבט שמים וראה　　ושור שחקים גבהו ממך
אם חטאת מה תפעל בו　　ורבו פשעיך
מה תעשה לו　　אם צדקת מה תתן לו
או מה מידך יקח　　לאיש כמוך רשעך
ולבן אדם צדקתך　　מרב עשוקים יזעיקו
ישועו מזרוע רבים　　ולא אמר איה

ולא ד ראש פסוק בסיפ ולא אמר איוב ולא נתתי ... אלי מלין ולא נמצא ... ולא אמר ...

ידמיוד דסיפ יכלו בטוב ימיהם תינינה יכלו ימיהם בטוב סימתדון
ישאו יבלט ∘ אם ישמעו יבינו ∘

עולה העולה ה׳ העולה שעיר והוא מדבר עמם והעולה מתוך הפחת
זאל חכתף מחוצה לעולה אף על עולה ∘

עשי נתן זמרות בלילה׃ מלפנו
מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו
שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים
אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחולל לו ועתה כי אין פקד אפו ולא
ידע בפש מאד׃ ואיוב הבל יפצה פיהו
בבלי דעת מלין יכבר
ויסף אליהוא ויאמר
כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים
אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק
כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך
הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב׃
לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן
לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא
וישיבם לנצח ויגבהו ואם אסורים בזקים
ילכדון בחבלי עני ויגד להם פעלם
ופשעיהם כי יתגברו ויגל אזנם למוסר
ויאמר כי ישובון מאון אם ישמעו
ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים
ואם לא ישמעו בשלח יעברו
ויגועו בבלי דעת וחנפי לב ישימו אף
לא ישועו כי אסרם תמת בנער נפשם
וחיתם בקדשים יחלץ עני בעניו
ויגל בלחץ אזנם׃ ואף הסיתך מפי צר
רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך
מלא דשן ודין רשע מלאת
דין ומשפט יתמכו׃ כי חמה פן יסיתך

בספק ורב כפר אל יטך׃ היערך שועך
לא בצר וכל מאמצי כח אל תשאף
הלילה לעלות עמים תחתם השמר
אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני
הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה
מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה
זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים
כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק
הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו
ולא חקר כי יגרע נטפי מים יזקו
מטר לאדו אשר יזלו שחקים
ירעפו עלי אדם רב אף אם יבין
מפרשי עב תשאות סכתו׃
הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה
כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר
על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע
יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה
אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו
שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא
תחת כל השמים ישרהו ואורו
על כנפות הארץ אחריו ישאג קול
ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי
ישמע קולו ירעם אל בקולו נפלאות
עשה גדלות ולא נדע כי לשלג
יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם
מטרות עזו ביד כל אדם יחתום
לדעת כל אנשי מעשהו ותבוא חיה
במו ארב ובמעונתיה תשכן מן החדר

תמות ג ב חס וחד מל תמת נפשי מות ישרים תמות נפשי עם פלשתים
תמת בנער נפשם ∘ ויגל ד׳ אדמתו אדמתו יהודה אזנם ∘
וחד ויגל פלשי ענו ותמת ∘

הוא ב׳ הוה גביר לאחיך כי לשלג יאמר הוא ∘ דדמיה כתב א׳ ∘
אל תפן ג אל מנחתם אל תקשו אל און ∘

ענן ד̇ כי ענן יהוה על המשכן וכסה ענן הקטרת ועתר ענן הקטרת
יפיץ ענן אורו · וחד וענן יהוה · יבלע ב̇ כן יבלע למלך היספר לו ·

תבוא סופה ומִמְּזָרִים קָרָה
מנשמת אל יתן קרח ורחב מים במוצק
אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו
והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם
כל אשר יצום על פני תבל ארצה
אם לשבט אם לארצו אם לחסד ימצאהו
האזינה זאת איוב עמד והתבונן
נפלאות אל התדע בשום אלוה עליהם
והופיע אור עננו התדע על מפלשי עב
מפלאות תמים דעים אשר בגדיך חמים
בהשקט ארץ מדרום תרקיע עמו
לשחקים חזקים כראי מוצק
הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך
היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע
ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם מצפון זהב
יאתה על אלוה נורא הוד שדי לא
מצאנהו שגיא כח ומשפט ורב צדקה
לא יענה לכן יראוהו אנשים
לא יראה כל חכמי לב:

ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר
מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת
אזר נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני
איפה היית ביסדי ארץ הגד
אם ידעת בינה מי שם ממדיה כי תדע
או מי נטה עליה קו על מה אדניה
הטבעו או מי ירה אבן פנתה:

ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים
ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא
בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו
ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים
ואמר עד פה תבוא ולא תסיף
ופא ישית בגאון גליך המימיך
צוית בקר ידעתה שחר מקמו
לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה
תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש
וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר
הבאת עד נבכי ים ובחקר תהום התהלכת
הנגלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה
התבננת עד רחבי ארץ הגד
אם ידעת כלה אי זה הדרך ישכן
אור וחשך אי זה מקמו כי תקחנו
אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו
ידעת כי אז תולד ומספר ימיך רבים
הבאת אל אצרות שלג ואוצרות
ברד תראה אשר חשכתי לעת צר
ליום קרב ומלחמה אי זה הדרך
יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ
מי פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות
להמטיר על ארץ לא איש מדבר
לא אדם בו להשביע שאה ומשאה
ולהצמיח מצא דשא היש למטר
אב או מי הוליד אגלי טל
מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו
כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו:

התקשר מעדנות כימה או משכות
כסיל תפתח התציא מזרות בעתו
ועיש על בניה תנחם הידעת חקות
שמים אם תשים משטרו בארץ
התרים לעב קולך ושפעת מים תכסך
התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו
מי שת בטחות חכמה או מי נתן לשכוי בינה
מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי
ישכיב בצקת עפר למוצק
ורגבים ידבקו התצוד ללביא טרף
וחית כפירים תמלא כי ישחו במעונות
ישבו בסכה למו ארב מי יכין לערב צידו
כי ילדו אל אל ישועו יתעו לבלי אכל
הידעת עת לדת יעלי סלע
חלל אילות תשמר תספר ירחים תמלאנה
וידעת עת לדתנה תכרענה ילדיהן
תפלחנה חבליהם תשלחנה יחלמו בניהם
ירבו בבר יצאו ולא שבו למו
מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח
אשר שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה
ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא
ישמע יתור הרים מרעהו ואחר
כל ירוק ידרוש היאבה רים עבדך
אם ילין על אבוסך התקשר רים
בתלם עבתו אם ישדד עמקים אחריך
התבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך
התאמין בו כי ישוב זרעך וגרנך יאסף
כנף רננים נעלסה אם אברה חסידה ונצה

ירוק ג ב חס וחד מל וכי ירק ... ואחד כל ירוק ידרוש ◦
ישדד ג ומינהון ... ◦

כי תעזב לארץ בציה ועל עפר תחמם
ותשכח כי רגל תזורה וחית השדה תדושה
הקשיח בניה ללא לה לריק
יגיעה בלי פחד כי השה אלוה חכמה
ולא חלק לה בבינה כעת במרום
תמריא תשחק לסוס ולרכבו

התתן לסוס גבורה התלביש צוארו
רעמה התרעישנו כארבה הוד
נחרו אימה יחפרו בעמק וישיש בכח
יצא לקראת נשק ישחק לפחד
ולא יחת ולא ישוב מפני חרב
עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון
ברעש ורגז יגמא ארץ ולא יאמין
כי קול שופר בדי שפר יאמר האח
ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים
ותרועה המבינתך יאבר נץ יפרש
כנפו לתימן אם על פיך יגביה נשר
וכי ירים קנו סלע ישכן ויתלנן
על שן סלע ומצודה משם חפר אכל
למרחוק עיניו יביטו ואפרחו
יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא
ויען יהוה את איוב ויאמר
הרב עם שדי יסור מוכיח אלוה יעננה

ויען איוב את יהוה ויאמר
הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי
אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף

איוב ג ב חס וחד מל ... הרב עם שדי ◦
ובאשר ד לא ... ◦

בחכה ב̇ כלה בחכה תעלה תמשך לויתן ס וחד כל משליכי ביאור חכה ס
רכות ב̇ ועני לאוד רכות אם ידבר אליך רכות ס לעבד עולם ב̇ ויאמן א̇
אכיש היכרת ברית עמך ס

אגמן ג̇ חס̇ הלכף כאגמן ראשו התשים אגמן כדוד נפוח ואגמן ס
מסע ב̇ אבן שלמה מסע חנית מסע ושריה ס

ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר
אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני
האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש
הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו
ראה כל גאה הכניעהו והדך
רשעים תחתם טמנם בעפר יחד
פניהם חבש בטמון וגם אני אודך
כי תושע לך ימינך הנה נא בהמות
אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל
הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו
יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו
עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל
הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו
כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה
ישחקו שם תחת צאלים ישכב
בסתר קנה ובצה יסכהו צאלים
צללו יסבהו ערבי נחל הן יעשק
נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו
בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף
תמשך לויתן בחכה ובחבל
תשקיע לשנו התשים אגמן באפו
ובחוח תקב לחיו הירבה אליך תחנונים
אם ידבר אליך רכות היכרת ברית עמך
תקחנו לעבד עולם התשחק בו
כצפור ותקשרנו לנערותיך יכרו עליו

חברים יחצוהו בין כנענים
התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים
ראשו שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף
הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל
לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב
מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים
לי הוא לא אחריש בדיו
ודבר גבורות וחין ערכו מי גלה פני
לבושו בכפל רסנו מי יבוא מי פתח דלתי פניו
סביבות שניו אימה
גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר
אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם
איש באחיהו ידבקו יתלכדו
ולא יתפרדו עטישתיו תהל אור
ועיניו כעפעפי שחר מפיו לפידים יהלכו
כידודי אש יתמלטו מנחיריו יצא עשן
כדוד נפוח ואגמן נפשו גחלים תלהט
ולהב מפיו יצא בצוארו ילין עז
ולפניו תדוץ דאבה מפלי בשרו דבקו
יצוק עליו בל ימוט לבו יצוק כמו
אבן ויצוק כפלח תחתית
משתו יגורו אלים משברים יתחטאו
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה
יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה
לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו לו
אבני קלע כקש נחשבו תותח
וישחק לרעש כידון תחתיו
חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט

חבוש ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ פניהם חבש יחבוש פארך תחבוש עליך בשמן ס
בול ב̇ בתר לשנו וכשנה האחות עשיתי כי בול הרים ס

ערכו ג̇ וערכו את ערכו איש כנפש נפשות ערכו ודבר גבורות וחין ס
באחיהו ג̇ וחד באחיהו בידודי וצורו ושמעו ידבקו ס

ה זוגין מן ג בחד עינו קדמיה נסב ו ושני טורים שני טורים ואם בגוי אם בגוי ויראאלהים ירא אלהים ואשאלך והודיעני
אשאלך והודיעני אשאלך והודיעני ס כל את מקף בתלת נקודין בר מן את כל גבה יראה ס וכל את דגש בתרתין נקודין בר מן את גאון יעקב את ארם נהרים
כי את אשר יאהב ס

ירתיח כסיר מצולה   ים ישים כמרקחה
אחריו יאיר נתיב   יחשב תהום לשיבה
אין על עפר משלו   העשו לבלי חת
את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ

ויען איוב את יהוה ויאמר
ידעת כי כל תוכל   ולא יבצר ממך מזמה
מי זה מעלים עצה   בלי דעת
לכן הגדתי ולא אבין   נפלאות ממני
ולא אדע   שמע נא ואנכי אדבר
אשאלך והודיעני   לשמע אזן
שמעתיך   ועתה עיני ראתך
על כן אמאס ונחמתי   על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני
חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם
אלי נכונה כעבדי איוב ועתה
קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים
ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה
בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם
פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה
כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב
וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי
צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם
יהוה וישא יהוה את פני איוב ויהוה שב
את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה

ולא אבין ד הן קדם אהלך ואיננו הן יעבר עלי מי זה מעלים עצה
ואנכי שמעתי ולא אדע ג לא אשב אלמנה ואני בער מי זה ס

ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו
לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו
וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא
יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת
ואיש נזם זהב אחד ויהוה ברך את אחרית
איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר
אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף
צמד בקר ואלף אתונות ויהי לו שבענה
בנים ושלוש בנות ויקרא שם האחת
ימימה ושם השנית קציעה ושם
השלישית קרן הפוך ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך אחיהם ויחי איוב
אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויראה
את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות
וימת איוב זקן ושבע ימים

סכום הפסוקים שלספר אלף ושבעים ס

משלי שלמה בן דוד   מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר   להבין אמרי בינה
לקחת מוסר השכל   צדק ומשפט
ומישרים   לתת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה   ישמע חכם ויוסף
לקח ונבון תחבלות יקנה   להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם   יראת יהוה
ראשית דעת   חכמה ומוסר אוילים בזו

שמע בני מוסר אביך   ואל תטש תורת אמך

יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה   יָם יָשִׂים כַּמֶּרְקָחָה
אַחֲרָיו יָאִיר נָתִיב   יַחְשֹׁב תְּהוֹם לְשֵׂיבָה
אֵין עַל עָפָר מָשְׁלוֹ   הֶעָשׂוּ לִבְלִי חָת
אֵת כָּל גָּבֹהַּ יִרְאֶה   הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל בְּנֵי שָׁחַץ

וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת יְהוָה וַיֹּאמַר
יָדַעְתָּ כִּי כֹל תּוּכָל   וְלֹא יִבָּצֵר מִמְּךָ מְזִמָּה
מִי זֶה מַעְלִים עֵצָה   בְּלִי דָעַת
לָכֵן הִגַּדְתִּי וְלֹא אָבִין   נִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי
וְלֹא אֵדָע   שְׁמַע נָא וְאָנֹכִי אֲדַבֵּר
אֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי   לְשֵׁמַע אֹזֶן
שְׁמַעְתִּיךָ   וְעַתָּה עֵינִי רָאָתְךָ
עַל כֵּן אֶמְאַס וְנִחַמְתִּי   עַל עָפָר וָאֵפֶר

וַיְהִי אַחַר דִּבֶּר יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי
חָרָה אַפִּי בְךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם
אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב   וְעַתָּה
קְחוּ לָכֶם שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים
וּלְכוּ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם עוֹלָה
בַּעַדְכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אִם
פָּנָיו אֶשָּׂא לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם נְבָלָה
כִּי לֹא דִבַּרְתֶּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדִּי אִיּוֹב
וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וּבִלְדַּד הַשּׁוּחִי
צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם
יְהוָה וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת פְּנֵי אִיּוֹב וַיהוָה שָׁב
אֶת שְׁבִית אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ
וַיֹּסֶף יְהוָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנֶה

וַיָּבֹאוּ אֵלָיו כָּל אֶחָיו וְכָל אַחְיֹתָיו וְכָל יֹדְעָיו
לְפָנִים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיָּנֻדוּ לוֹ
וַיְנַחֲמוּ אֹתוֹ עַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבִיא
יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קְשִׂיטָה אֶחָת
וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב אֶחָד   וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַחֲרִית
אִיּוֹב מֵרֵאשִׁתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבָּעָה עָשָׂר
אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמַלִּים וְאֶלֶף
צֶמֶד בָּקָר וְאֶלֶף אֲתוֹנוֹת   וַיְהִי לוֹ שִׁבְעָנָה
בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת   וַיִּקְרָא שֵׁם הָאַחַת
יְמִימָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית קְצִיעָה   וְשֵׁם
הַשְּׁלִישִׁית קֶרֶן הַפּוּךְ   וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים
יָפוֹת כִּבְנוֹת אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲבִיהֶם נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם   וַיְחִי אִיּוֹב
אַחֲרֵי זֹאת מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּרְאֶה
אֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֵי בָנָיו אַרְבָּעָה דֹּרוֹת
וַיָּמָת אִיּוֹב זָקֵן וּשְׂבַע יָמִים

סכום הפסוקים של ספר אלף ושבעים

מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד   מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לָדַעַת חָכְמָה וּמוּסָר   לְהָבִין אִמְרֵי בִינָה
לָקַחַת מוּסַר הַשְׂכֵּל   צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
וּמֵשָׁרִים   לָתֵת לִפְתָאיִם עָרְמָה
לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה   יִשְׁמַע חָכָם וְיוֹסֶף
לֶקַח וְנָבוֹן תַּחְבֻּלוֹת יִקְנֶה   לְהָבִין מָשָׁל
וּמְלִיצָה דִּבְרֵי חֲכָמִים וְחִידֹתָם   יִרְאַת יְהוָה
רֵאשִׁית דָּעַת   חָכְמָה וּמוּסָר אֱוִילִים בָּזוּ

שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ   וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ

ח שושלין ברובה ולא פסיקן אין ישועתה לו הנה מלאך יהוה לך דמיה תהלה בפרש שדי ישאו הרים שלום אשרי שיאחז ונפין כי לוית חן היחותה איש אש בחיקו ס
כל מלה דבקדייה ראית בה תרין מתאמין דמיין אז קדם לחון געי רבא או געי זעירא פתחין בפתח בר מן ז̇ בינר להם ישחרנני וכה תודה אז יקראנני ג̇ בן ומשחרי ס
ואז לא קדם לחוז געי לא פתחין כמות הנני חקקי ס

כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶךָ
בְּנִי אִם יְפַתּוּךָ חַטָּאִים אַל תֹּבֵא
אִם יֹאמְרוּ לְכָה אִתָּנוּ נֶאֶרְבָה לְדָם
נִצְפְּנָה לְנָקִי חִנָּם נִבְלָעֵם כִּשְׁאוֹל
חַיִּים וּתְמִימִים כְּיוֹרְדֵי בוֹר
כָּל הוֹן יָקָר נִמְצָא נְמַלֵּא בָתֵּינוּ שָׁלָל
גּוֹרָלְךָ תַּפִּיל בְּתוֹכֵנוּ כִּיס אֶחָד יִהְיֶה
לְכֻלָּנוּ בְּנִי אַל תֵּלֵךְ בְּדֶרֶךְ אִתָּם
מְנַע רַגְלְךָ מִנְּתִיבָתָם כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע
יָרוּצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפָּךְ דָּם כִּי חִנָּם
מְזֹרָה הָרָשֶׁת בְּעֵינֵי כָּל בַּעַל כָּנָף
וְהֵם לְדָמָם יֶאֱרֹבוּ יִצְפְּנוּ לְנַפְשֹׁתָם׃
כֵּן אָרְחוֹת כָּל בֹּצֵעַ בָּצַע
אֶת נֶפֶשׁ בְּעָלָיו יִקָּח׃

חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרֹנָּה בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ
בְּרֹאשׁ הֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים
בָּעִיר אֲמָרֶיהָ תֹאמֵר עַד מָתַי
פְּתָיִם תְּאֵהֲבוּ פֶתִי וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ
לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ דָעַת תָּשׁוּבוּ
לְתוֹכַחְתִּי הִנֵּה אַבִּיעָה לָכֶם רוּחִי
אוֹדִיעָה דְבָרַי אֶתְכֶם יַעַן קָרָאתִי
וַתְּמָאֵנוּ נָטִיתִי יָדִי וְאֵין מַקְשִׁיב
וַתִּפְרְעוּ כָל עֲצָתִי וְתוֹכַחְתִּי לֹא אֲבִיתֶם
גַּם אֲנִי בְּאֵידְכֶם אֶשְׂחָק אֶלְעַג
בְּבֹא פַחְדְּכֶם׃ בְּבֹא כְשַׁאֲוָה
פַּחְדְּכֶם וְאֵידְכֶם כְּסוּפָה יֶאֱתֶה
בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה׃ אָז

יִקְרָאֻנְנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יְשַׁחֲרֻנְנִי
וְלֹא יִמְצָאֻנְנִי תַּחַת כִּי שָׂנְאוּ דָעַת
וְיִרְאַת יְהוָה לֹא בָחָרוּ לֹא אָבוּ לַעֲצָתִי
נָאֲצוּ כָּל תּוֹכַחְתִּי וְיֹאכְלוּ מִפְּרִי
דַרְכָּם וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם יִשְׂבָּעוּ כִּי
מְשׁוּבַת פְּתָיִם תַּהַרְגֵם וְשַׁלְוַת
כְּסִילִים תְּאַבְּדֵם וְשֹׁמֵעַ לִי
יִשְׁכָּן בֶּטַח וְשַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָה

בְּנִי אִם תִּקַּח אֲמָרָי וּמִצְוֺתַי תִּצְפֹּן אִתָּךְ
לְהַקְשִׁיב לַחָכְמָה אָזְנֶךָ תַּטֶּה לִבְּךָ
לַתְּבוּנָה כִּי אִם לַבִּינָה תִקְרָא לַתְּבוּנָה
תִּתֵּן קוֹלֶךָ אִם תְּבַקְשֶׁנָּה כַכָּסֶף
וְכַמַּטְמוֹנִים תַּחְפְּשֶׂנָּה׃ אָז תָּבִין
יִרְאַת יְהוָה וְדַעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא
כִּי יְהוָה יִתֵּן חָכְמָה מִפִּיו דַּעַת וּתְבוּנָה
וְצָפַן לַיְשָׁרִים תּוּשִׁיָּה מָגֵן
לְהֹלְכֵי תֹם לִנְצֹר אָרְחוֹת מִשְׁפָּט
וְדֶרֶךְ חֲסִידָו יִשְׁמֹר אָז תָּבִין
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים כָּל מַעְגַּל טוֹב
כִּי תָבוֹא חָכְמָה בְלִבֶּךָ וְדַעַת לְנַפְשְׁךָ יִנְעָם
מְזִמָּה תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ תְּבוּנָה תִנְצְרֶכָּה
לְהַצִּילְךָ מִדֶּרֶךְ רָע מֵאִישׁ מְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת
הַעֹזְבִים אָרְחוֹת יֹשֶׁר לָלֶכֶת
בְּדַרְכֵי חֹשֶׁךְ הַשְּׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רָע
יָגִילוּ בְּתַהְפֻּכוֹת רָע אֲשֶׁר אָרְחֹתֵיהֶם
עִקְּשִׁים וּנְלוֹזִים בְּמַעְגְּלוֹתָם
לְהַצִּילְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה

תאמר ב̇ כל אשר תאמר אמריה תאמר ס ויראת יהוה ב̇ ונחה ותחת ס
לכלנו ב̇ הלוא אב אחד כיס אחד ס

ומישרים ג̇ ב מל וחד חס וידעתי אלהי לקחת מוסר השכל
לא אבו ב̇ בניס לא אבו שמוע לא אבו לעצתי ס

בוגדים ח̇ מל ובגד בוגדים בגדו למה תביט בוגדים יבשו הבוגדים ריקם ובוגדים יסחו ממנה ובוגדים באדם תוסף ○

אמריה החליקה העזבת אלוף נעוריה
ואת ברית אלהיה שכחה כי שחה אל
מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות
חיים למען תלך בדרך טובים וארחות
צדיקים תשמר כי ישרים ישכנו ארץ
ותמימים יותרו בה ורשעים
מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך
כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך
חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך
כתבם על לוח לבך ומצא חן ושכל טוב
בעיני אלהים ואדם בטח אל יהוה בכל
לבך ואל בינתך אל תשען בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחתיך אל תהי
חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע
רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך
כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך
וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו

מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב
את בן ירצה אשרי אדם מצא
חכמה ואדם יפיק תבונה כי טוב סחרה
מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
יקרה היא מפנינים וכל חפציך
לא ישוו בה ארך ימים בימינה

ויאמר ג̇ ויקהשו[...] אל כל עדת ישראל אתו ובימך עמי אשלחך [...] ויאמר לרעך ומחר אעשה ○

יושב ב̇ מל בסיפ והוא יושב לבטח אתך מלך יושב על כסא דין ○ ג̇ מטע יחזקאל לא כרת שרך ○ משלי תהי לשרך ○ שיר השירים שררך אגן הסהר ○

בשמאולה עשר וכבוד דרכיה דרכי
נעם וכל נתיבותיה שלום עץ חיים
היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים
בתבונה בדעתו תהומות נבקעו
ושחקים ירעפו טל בני אל ילזו
מעיניך נצר תשיה ומזמה ויהיו חיים
לנפשך וחן לגרגרתיך אז
תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה
שנתך אל תירא מפחד פתאם
ומשאת רשעים כי תבא
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל
ידיך לעשות אל תאמר לרעיך
לך ושוב ומחר אתן ויש אתך
אל תחרש על רעך רעה והוא
יושב לבטח אתך אל תרוב עם
אדם חנם אם לא גמלך רעה אל
תקנא באיש חמס ואל תבחר
בכל דרכיו כי תועבת יהוה נלוז
ואת ישרים סודו מארת יהוה
בבית רשע ונוה צדיקים יברך
אם ללצים הוא יליץ ולענוים יתן חן
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו

ינחלו ג̇ קמצ לשמות מטות אבתם כפי נחלתו אשר ינחלו כבוד חכמים ינחלו ○ שמאולה ג̇ ב̇ מל וחד חס ושנים זיתים ואעו ואמר אליו ארך ימים ○

לדעת בינה כי לקח טוב נתתי לכם
תורתי אל תעזבו כי בן הייתי לאבי
רך ויחיד לפני אמי וירני ויאמר לי
יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל
תט מאמרי פי אל תעזבה ותשמרך
אהבה ותצרך ראשית חכמה
קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה
תתן לראשך לוית חן עטרת
תפארת תמגנך שמע בני וקח אמרי
וירבו לך שנות חיים בדרך חכמה
הריתיך הדרכתיך במעגלי ישר
בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ
לא תכשל החזק במוסר אל תרף
נצרה כי היא חייך בארח רשעים
אל תבא ואל תאשר בדרך רעים
פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור
כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם
אם לא יכשולו כי לחמו לחם רשע
ויין חמסים ישתו וארח צדיקים
כאור נגה הולך ואור עד נכון
היום דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו

בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו
מרפא מכל משמר נצר לבך

כי ממנו תוצאות חיים הסר ממך
עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך
עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו
נגדך פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו
אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע

בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי
הט אזנך לשמר מזמות
ודעת שפתיך ינצרו כי נפת תטפנה
שפתי זרה וחלק משמן חכה ואחריתה
מרה כלענה חדה כחרב פיות
רגליה ירדות מות שאול
צעדיה יתמכו ארח חיים פן תפלס
נעו מעגלתיה לא תדע

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו
מאמרי פי הרחק מעליה דרכך
ואל תקרב אל פתח ביתה פן תתן
לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית
נכרי ונהמת באחריתך בכלות בשרך
ושארך ואמרת איך שנאתי מוסר
ותוכחת נאץ לבי ולא שמעתי
בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך
יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך

יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך
אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל
עת באהבתה תשגה תמיד ולמה
תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה
כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל
מעגלתיו מפלס עוונתיו ילכדנו
את הרשע ובחבלי חטאתו יתמך
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה

בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך
נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך
עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת
בכף רעך לך התרפס ורהב רעיך
אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך
הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקוש

לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם
אשר אין לה קצין שטר ומשל
תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה
עד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך מעט שנות מעט תנומות
מעט חבק ידים לשכב ובא
כמהלך ראשך ומחסרך כאיש מגן

אדם בליעל איש און הולך עקשות פה
קרץ בעינו מלל ברגלו מרה באצבעתיו
תהפכות בלבו חרש רע בכל עת
מדנים ישלח על כן פתאם יבוא אידו

פתע ישבר ואין מרפא

שש הנה שנא יהוה ושבע תועבות
נפשו עינים רמות לשון שקר
וידים שפכות דם נקי לב חרש
מחשבות און רגלים ממהרות לרוץ
לרעה יפיח כזבים עד שקר
ומשלח מדנים בין אחים

נצר בני מצות אביך ואל תטש
תורת אמך קשרם על לבך תמיד
ענדם על גרגרתך בהתהלכך
תנחה אתך בשכבך תשמר עליך
והקיצות היא תשיחך כי נר מצוה
ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון
נכריה אל תחמד יפיה בלבבך
ואל תקחך בעפעפיה כי בעד
אשה זונה עד ככר לחם ואשת
איש נפש יקרה תצוד

היחתה איש אש בחיקו ובגדיו
לא תשרפנה אם יהלך איש
על הגחלים ורגליו לא תכוינה
כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה
כל הנגע בה לא יבוזו לגנב כי
יגנוב למלא נפשו כי ירעב
ונמצא ישלם שבעתים את כל הון

כל קריה פתאים דפי לא מפק א׳ ותורתי ב׳ וימאסו בה כאישון
וכל קריה פראים דגש מפק א׳ והחזיקה ב׳ ושלחו ידו ותשיחו לו

עניים ג׳ חס׳ כי ידעתי רבים פשעיכם והוכיח לעניים ענוים ועניים
כל אורייתא דכות ב׳ מ״א שבעה גוים רבים ועצומים
ותלים בכבה כות ומשלי דכבא

ביתו יתן   נאף אשה חסר־לב משחית
נפשו הוא יעשנה   נגע־וקלון ימצא
וחרפתו לא תמחה   כי־קנאה חמת־גבר
ולא־יחמול ביום נקם   לא־ישא
פני כל־כפר   ולא־יאבה כי תרבה־שחד

בני שמר אמרי   ומצותי תצפן אתך
שמר מצותי וחיה   ותורתי כאישון עיניך
קשרם על־אצבעתיך   כתבם על־לוח לבך
אמר לחכמה אחתי את   ומדע לבינה
תקרא לשמרך מאשה זרה   מנכריה
אמריה החליקה   כי בחלון ביתי
בעד אשנבי נשקפתי   וארא
בפתאים אבינה בבנים   נער חסר־לב
עבר בשוק אצל פנה   ודרך ביתה יצעד
בנשף־בערב יום   באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו   שית זונה
ונצרת לב   המיה היא וסררת
בביתה לא־ישכנו רגליה   פעם בחוץ
פעם ברחבות   ואצל כל־פנה תארב
והחזיקה בו ונשקה־לו   העזה פניה
ותאמר לו   זבחי שלמים עלי
היום שלמתי נדרי   על־כן יצאתי
לקראתך   לשחר פניך ואמצאך
מרבדים רבדתי ערשי   חטבות אטון
מצרים   נפתי משכבי מר אהלים
וקנמון   לכה נרוה דדים עד־הבקר
נתעלסה באהבים   כי אין האיש בביתו

הלך בדרך מרחוק   צרור־הכסף
לקח בידו   ליום הכסא יבא ביתו
הטתו ברב לקחה   בחלק שפתיה תדיחנו
הולך אחריה פתאם   כשור אל־טבח
יבוא וכעכס אל־מוסר אויל   עד
יפלח חץ כבדו   כמהר צפור אל־פח
ולא־ידע כי־בנפשו הוא   ועתה בנים
שמעו־לי   והקשיבו לאמרי־פי
אל־ישט אל־דרכיה לבך   אל־תתע
בנתיבותיה   כי־רבים חללים הפילה
ועצמים כל־הרגיה   דרכי שאול
ביתה ירדות   אל־חדרי־מות

הלא־חכמה תקרא   ותבונה תתן קולה
בראש־מרמים עלי־דרך   בית נתיבות נצבה
ליד־שערים לפי־קרת   מבוא פתחים
תרנה   אליכם אישים אקרא
וקולי אל־בני אדם   הבינו פתאים ערמה
וכסילים הבינו לב   שמעו כי־
נגידים אדבר   ומפתח שפתי מישרים
כי־אמת יהגה חכי   ותועבת שפתי רשע
בצדק כל־אמרי־פי   אין בהם נפתל ועקש
כלם נכחים למבין   וישרים
למצאי דעת   קחו־מוסרי ואל־כסף
ודעת מחרוץ נבחר   כי־טובה חכמה
מפנינים   וכל־חפצים לא ישוו־בה
אני־חכמה שכנתי ערמה   ודעת
מזמות אמצא   יראת יהוה שנאת רע

כאישון ג׳ וסי׳ ויגרנהו כאישון עינו שמרני כאישון בת עין ותורתי
כאישון עיניך ׳ חומיה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ תשאות מלאה המיה
היא וסררת אשת כסילות

אישים ג׳ ומל׳ גבור וחדל אישים את אישים פעלו און אליכם
אישים אקרא

קדש ליהוה

גאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי
לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה
בי מלכים ימלכו ורזנים יחקקו צדק
בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק
אני אהביה אהב ומשחרי ימצאנני
עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה
טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר
בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא
יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז
מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ
באין תהמות חוללתי באין מעינות
נכבדי מים בטרם הרים הטבעו
לפני גבעות חוללתי עד לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל בהכינו שמים
שם אני בחקו חוג על פני תהום באמצו
שחקים ממעל בעזוז עינות תהום
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו
בחוקו מוסדי ארץ ואהיה אצלו
אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת
לפניו בכל עת משחקת
בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם

ועתה בנים שמעו לי ואשרי
דרכי ישמרו שמעו מוסר וחכמו
ואל תפרעו אשרי אדם שמע לי
לשקד על דלתתי יום יום
לשמר מזוזת פתחי

כי מצאי מצא חיים ויפק רצון מיהוה
וחטאי חמס נפשו כל משנאי
אהבו מות חכמות בנתה ביתה
חצבה עמודיה שבעה טבחה טבחה
מסכה יינה אף ערכה שלחנה
שלחה נערתיה תקרא על גפי
מרמי קרת מי פתי יסר הנה
חסר לב אמרה לו לכו לחמו בלחמי
ושתו ביין מסכתי עזבו פתאים וחיו
ואשרו בדרך בינה יסר לץ
לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם
ויאהבך תן לחכם ויחכם עוד
הודע לצדיק ויוסף לקח תחלת חכמה
יראת יהוה ודעת קדשים בינה
כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים
אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא
אשת כסילות המיה פתיות
ובל ידעה מה וישבה לפתח ביתה
על כסא מרמי קרת לקרא לעברי דרך
המישרים ארחותם מי פתי יסר הנה
וחסר לב ואמרה לו מים גנובים ימתקו
ולחם סתרים ינעם ולא ידע
כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה
משלי שלמה
בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו
לא יועילו אוצרות רשע וצדקה
תציל ממות לא ירעיב יהוה נפש

קרבה ב̇ חס̇ הנה נא העיר הזאת קרבה ופי אויל מחתה קרבה ׃
מתעה ב̇ ורסן מתעה ועזב תוכחת מתעה ׃

יפל ג̇ חס בסיפ̇ צדקת תמים באין תחבלות מלאך רשע ׃ וכל
קריה דכותהון בר מן ז̇ מל̇ ׃ אבדה ב̇ ותוחלת אונים גם אהבתם ׃

לא ימכר ולא יגאל

צדיק והות רשעים יהדף׃ ראש עשה
כף רמיה ויד חרוצים תעשיר׃ אגר בקיץ
בן משכיל נרדם בקציר בן מביש׃
ברכות לראש צדיק ופי רשעים
יכסה חמס׃ זכר צדיק לברכה
ושם רשעים ירקב׃ חכם לב יקח מצות
ואויל שפתים ילבט׃ הולך בתם ילך בטח
ומעקש דרכיו יודע׃ קרץ עין יתן עצבת
ואויל שפתים ילבט׃ מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים יכסה חמס׃ שנאה תעורר
מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה׃
בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט
לגו חסר לב׃ חכמים יצפנו דעת ופי
אויל מחתה קרבה׃ הון עשיר
קרית עזו מחתת דלים רישם׃
פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
לחטאת׃ ארח לחיים שומר
מוסר ועוזב תוכחת מתעה׃ מכסה שנאה
שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל׃
ברב דברים לא יחדל פשע וחושך
שפתיו משכיל׃ כסף נבחר לשון
צדיק לב רשעים כמעט׃ שפתי צדיק
ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו׃
ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף
עצב עמה׃ כשחוק לכסיל עשות זמה
וחכמה לאיש תבונה׃ מגורת
רשע היא תבואנו ותאות
צדיקים יתן׃ כעבור סופה ואין רשע

ולא יוסף ג̇ ולא יוסיף עוד לצעק בך ולא יוסיף לראות עוד ולא יוסף
עצב עמה ׃ כעבור ב̇ וזרו כעבר ומצחיים כעבור סופה ׃
קדמיה חס̇ ׃

וצדיק יסוד עולם׃ כחמץ לשנים
וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו׃
יראת יהוה תוסיף ימים ושנות
רשעים תקצרנה׃ תוחלת צדיקים
שמחה ותקות רשעים תאבד׃
מעוז לתם דרך יהוה ומחתה
לפעלי און׃ צדיק לעולם בל ימוט
ורשעים לא ישכנו ארץ׃ פי צדיק
ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת׃
שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים
תהפכות׃ מאזני מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו׃ בא זדון
ויבא קלון ואת צנועים חכמה׃
תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם׃
לא יועיל הון ביום עברה וצדקה
תציל ממות׃ צדקת תמים תישר
דרכו וברשעתו יפל רשע׃
צדקת ישרים תצילם ובהות
בגדים ילכדו׃ במות אדם רשע
תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה׃
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו׃
בפה חנף ישחת רעהו ובדעת
צדיקים יחלצו׃ בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבד רשעים רנה׃
בברכת ישרים תרום קרת ובפי
רשעים תהרס׃ בז לרעהו חסר לב
ואיש תבונות יחריש׃ הולך רכיל
מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר׃

צדקות ה̇ וירא ראשית לו ואתה בן אדם הנפש והחטאת צדקת
תמים צדקת ישרים ׃ וחז̇ וצדקות צדיקים ׃

ירשיע ד̇ ג̇ מל̇ ובכל̇ אשר יפנה והוא ישקט אף אמנם ואיש מזמות ○
גמל̇ ב̇ בתריי לשנין ובסר גמל̇ גמל̇ נפשו ○

באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ
רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח
אשת חן תתמך כבוד ועריצים
יתמכו עשר גמל נפשו איש חסד
ועכר שארו אכזרי רשע עשה
פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת
כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו
תמימי דרך יד ליד לא ינקה רע
וזרע צדיקים נמלט נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם תאות
צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה
יש מפזר ונוסף עוד וחשך מישר
אך למחסור נפש ברכה תדשן
ומרוה גם הוא יורא מנע בר יקבהו
לאום וברכה לראש משביר
שחר טוב יבקש רצון ודרש
רעה תבואנו בוטח בעשרו הוא
יפל וכעלה צדיקים יפרחו עכר ביתו
ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב
פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות
חכם הן צדיק בארץ ישלם אף
כי רשע וחוטא אהב מוסר אהב
דעת ושנא תוכחת בער טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות
ירשיע לא יכון אדם ברשע
ושרש צדיקים בל ימוט
אשת חיל עטרת בעלה וכרקב

ונוסף ג̇ ב פת̇ וחד קמ̇ תוסף גם הוא ותוסף על̇ נחלת המטה
יש מפזר ונוסף עוד ○ לאום ב̇ מנע בר ובאפס לאם ○ וחד
ולאם מלאם יאמץ ○

מצוד מצודים מצודות ח̇ בלשנ̇ חלמת חמדתה שבועתא אתביזעת
סוגרת דקרתא נוניא מרירייא ○

בעצמותיו מבישה מחשבות צדיקים
משפט תחבלות רשעים מרמה
דברי רשעים ארב דם ופי
ישרים יצילם הפוך רשעים ואינם
ובית צדיקים יעמד לפי שכלו
יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז
טוב נקלה ועבד לו ממתכבד
וחסר לחם יודע צדיק נפש בהמתו
ורחמי רשעים אכזרי עבד אדמתו
ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב
חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן בפשע שפתים
מוקש רע ויצא מצרה צדיק
מפרי פי איש ישבע טוב וגמול
ידי אדם ישוב לו דרך אויל
ישר בעיניו ושמע לעצה חכם
אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא שפת אמת תכון
לעד ועד ארגיעה לשון שקר
מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום
שמחה לא יאנה לצדיק כל און
ורשעים מלאו רע תועבת יהוה
שפתי שקר ועשי אמונה רצונו
אדם ערום כסה דעת ולב כסילים
יקרא אולת יד חרוצים תמשול
ורמיה תהיה למס דאגה בלב איש

ישלם ג̇ ב קמצ̇ וחד פת̇ ולך ישלם נדר הן צדיק בארץ ישלם
וירא מצוה הוא ישלם ○

מוסר יב׳ פס׳ שלומנו הבליו אכזרי מלייב כלמתי השכל שמע בני שמע
בנים וכעכס ולץ ינאץ ענוה ׃ וכל דסמיך לאדכרא דכותהון ׃

וירא ב׳ איש חייל בארץ עוץ
וירא מיצור ׃

תבואות ב׳ מל׳ ורב מרב ׃ ושארא
תבואת כתב׳ ׃

ישחנה ודבר טוב ישמחנה יתר מרעהו
צדיק ודרך רשעים תתעם לא יחרך
רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ
בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות
בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה
מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס
נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן
דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ו
ויחפיר צדקה תצר תם דרך
ורשעה תסלף חטאת יש מתעשר
ואין כל מתרושש והון רב
כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע
גערה אור צדיקים ישמח ונר רשעים
ידעך רק בזדון יתן מצה ואת נועצים
חכמה הון מהבל ימעט וקבץ
על יד ירבה תוחלת ממשכה
מחלה לב ועץ חיים תאוה באה
בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם
תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות
שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן
כל ערום יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת מלאך רשע יפל ברע
וציר אמונים מרפא ריש וקלון
פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד
תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת
כסילים סור מרע הולך את חכמים
וחכם ורעה כסילים ירוע חטאים

תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב
טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק
חיל חוטא רב אכל ניר ראשים
ויש נספה בלא משפט חושך שבטו
שונא בנו ואהבו שחרו מוסר
צדיק אכל לשבע נפשו ובטן
רשעים תחסר חכמות נשים
בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו
הולך בישרו ירא יהוה ונלוז
דרכיו בוזהו בפי אויל חטר גאוה
ושפתי חכמים תשמורם באין אלפים
אבוס בר ורב תבואות בכח שור
עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים
עד שקר בקש לץ חכמה ואין
ודעת לנבון נקל לך מנגד לאיש כסיל
ובל ידעת שפתי דעת חכמת ערום
הבין דרכו ואולת כסילים מרמה
אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון
לב יודע מרת נפשו ובשמחתו
לא יתערב זר בית רשעים ישמד
ואהל ישרים יפריח יש דרך ישר
לפני איש ואחריתה דרכי מות
גם בשחק יכאב לב ואחריתה
שמחה תוגה מדרכיו ישבע סוג לב
ומעליו איש טוב פתי יאמין לכל דבר
וערום יבין לאשרו חכם ירא וסר
מרע וכסיל מתעבר ובוטח קצר אפים
יעשה אולת ואיש מזמות ישנא

ו׳ כת׳ ו׳ ברייש תיבות וקרי׳ ו׳ וישאג ישפטוהו ועשו ירב יחכמ׳
ויצפו יחכמ׳ ישודם׳ יהדו ישוף ׃ חכמות ב׳ פס׳ נשים שרותיה ׃

תחסר ג׳ ב׳ קמצ׳ וחד פת׳ לא תחסר כל בה ונפשות תרתי לא
תחסר ובטן רשעים תחסר ׃ יפריח ב׳ מריח מים יפריח ...
יפריח ׃ קדמות הב׳ ׃

תרומם ב̇ וחד ותרומם ב̇ מל וחד חס̇ על כן לא תרמם צדקה תרומם גוי ותרומם גלין ויטב ב̇ חס̇ כה יעשה יהוה ליהונתן לב שמח ייטב פנים

בוצע ב̇ מל כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע בצע עכר ביתו מתנת ב̇ חס̇ נתן אברהם מתנת ושונא מתנת יחיה

נמלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת
שחו רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדיק גם לרעהו ישנא רש
ואהבי עשיר רבים בז לרעהו חוטא
ומחונן ענוים אשריו הלוא יתעו
חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב
בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים
אך למחסור עטרת חכמים עשרם
אולת כסילים אולת מציל נפשות עד
אמת ויפח כזבים מרמה ביראת יהוה
מבטח עז ולבניו יהיה מחסה
יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות
ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם
מחתת רזון ארך אפים רב תבונה
וקצר רוח מרים אולת חיי בשרים
לב מרפא ורקב עצמות קנאה
עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון
ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק
בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים
תודע צדקה תרומם גוי וחסד לאמים
חטאת רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש מענה רך ישיב
חמה ודבר עצב יעלה אף לשון חכמים
תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת
בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים
מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר
ברוח אויל ינאץ מוסר אביו ושמר
תוכחת יערם בית צדיק חסן רב

ובתבואת רשע נעכרת שפתי חכמים
יזרו דעת ולב כסילים לא כן
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
ישרים רצונו תועבת יהוה דרך רשע
ומרדף צדקה יאהב מוסר רע לעזב
ארח שונא תוכחת ימות שאול ואבדון
נגד יהוה אף כי לבות בני אדם
לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך
לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב
רוח נכאה לב נבון יבקש דעת ופני
כסילים ירעה אולת כל ימי עני
רעים וטוב לב משתה תמיד
טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב
ומהומה בו טוב ארחת ירק ואהבה
שם משור אבוס ושנאה בו
איש חמה יגרה מדון וארך אפים
ישקיט ריב דרך עצל כמשכת חדק
וארח ישרים סללה בן חכם ישמח
אב וכסיל אדם בוזה אמו
אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה
יישר לכת הפר מחשבות באין
סוד וברב יועצים תקום שמחה
לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב
ארח חיים למעלה למשכיל
למען סור משאול מטה
בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם
עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה

[illegible]

מטה ג̇ ... [illegible]

אויביו ה מל והניחותי לו מכל אויביו יקום אלהים אויביו אלביש בשת
השמחת כל אויביו ברצות יהוה ○

יוטל ג ב מל וחד חס כי יפל לא יוטל תגד אל מראיו יוטל בחיק ○
מואס ב מאס בבינע מעשקות פורע מוסר ○ ידמיה חס ○

לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים
יביע רעות רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע מאור עינים ישמח
לב שמועה טובה תדשן עצם
אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת
קונה לב יראת יהוה מוסר חכמה ולפני
כבוד ענוה לאדם מערכי לב
ומיהוה מענה לשון כל דרכי איש זך בעיניו
ותכן רוחות יהוה גל אל יהוה מעשיך
ויכנו מחשבתיך כל פעל יהוה למענהו
וגם רשע ליום רעה תועבת יהוה כל גבה לב
יד ליד לא ינקה בחסד ואמת יכפר עון
וביראת יהוה סור מרע ברצות יהוה דרכי
איש גם אויביו ישלם אתו טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא משפט לב אדם
יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו קסם על
שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו
פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה
נבחר מכסף מסלת ישרים סור מרע
שמר נפשו נצר דרכו לפני שבר גאון
ולפני כשלון גבה רוח טוב שפל רוח
את עניים מחלק שלל את גאים

משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח
ביהוה אשריו לחכם לב יקרא נבון
ומתק שפתים יסיף לקח מקור חיים
שכל בעליו ומוסר אולים אולת
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח
צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש
ומרפא לעצם יש דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מות נפש עמל עמלה
לו כי אכף עליו פיהו איש בליעל
כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת
איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף
איש חמס יפתה רעהו והוליכו
בדרך לא טוב עצה עיניו לחשב תהפכות
קרץ שפתיו כלה רעה עטרת תפארת
שיבה בדרך צדקה תמצא טוב ארך
אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר
בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו
טוב פת חרבה ושלוה בה מבית
מלא זבחי ריב עבד משכיל ימשל בבן
מביש ובתוך אחים יחלק נחלה מצרף לכסף
וכור לזהב ובחן לבות יהוה
מרע מקשיב על שפת און שקר מזין
על לשון הות לעג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה עטרת זקנים
בני בנים ותפארת בנים אבותם
לא נאוה לנבל שפת יתר אף
כי לנדיב שפת שקר אבן חן
השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל

גאון ג גאון שבעת לחם עדה נא גאון וגבה לפני שבר גאון ○ וחד גאות וגאון ○
יכפר ד ולארץ לא יכפר ונגלה באזני לכן בזאת ב זסד ואמת ○ מענה ג נפש עניך
מענה אלהים שמחה לאיש ומיהוה מענה לשון ○

נאוה ד קמצ לישרים נאוה תהלה כי נעים נאוה תהלה לא נאוה לנבל נאוה
כירושלם ○ וחד שחורה אני ונאוה ○ רצון ג יראיו מלך מלכים ○ וחד
ורצון שכני ○

מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר
מפריד אלוף תחת גערה במבין
מהכות כסיל מאה אך מרי יבקש רע
ומלאך אכזרי ישלח בו פגוש דב
שכול באיש ואל כסיל באולתו
משיב רעה תחת טובה לא תמיש רעה מביתו
פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע
הריב נטוש מצדיק רשע ומרשיע
צדיק תועבת יהוה גם שניהם
למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה
ולב אין בכל עת אהב הרע
ואח לצרה יולד אדם חסר לב תוקע
כף ערב ערבה לפני רעהו אהב פשע
אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר
עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו
יפול ברעה ילד כסיל לתוגה לו
ולא ישמח אבי נבל לב שמח ייטב
גהה ורוח נכאה תיבש גרם שחד מחיק
רשע יקח להטות ארחות משפט
את פני מבין חכמה ועיני כסיל
בקצה ארץ כעס לאביו בן כסיל
וממר ליולדתו גם ענוש לצדיק לא
טוב להכות נדיבים על ישר
חושך אמריו יודע דעת וקר רוח
איש תבונה גם אויל מחריש חכם
יחשב אטם שפתיו נבון לתאוה
יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע
לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו

בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה
מים עמקים דברי פי איש נחל נבע
מקור חכמה שאת פני רשע לא טוב
להטות צדיק במשפט שפתי כסיל
יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו
דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית
מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב
הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו
לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו
וכלמה רוח איש יכלכל מחלהו ורוח
נכאה מי ישאנה לב נבון יקנה דעת
ואזן חכמים תבקש דעת מתן אדם ירחיב
לו ולפני גדלים ינחנו צדיק הראשון בריבו
יבא רעהו וחקרו מדינים ישבית הגורל
ובין עצומים יפריד אח נפשע מקרית
עז ומדונים כבריח ארמון מפרי פי
איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע
מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה
מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה
תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות
איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח
טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל
גם בלא דעת נפש לא טוב
ואץ ברגלים חוטא אולת אדם תסלף דרכו
ועל יהוה יזעף לבו הון יסיף רעים רבים

באות ב חד כת ה וחד כת י הסמוכים בחי שמי בזוז דרכיו יומת י
ושבע ב וזיגע וימת אברהם ושבע ילין ו יפרד ב ומשד מרעהו ו

לכי בנים עשה אתי לראני לקח בגדו קריתא שמעתא בבוא רשע
במקום געייה אין שופר ואם אין געייה יש שופר בבא חזיפים לכן וראו

ודל מרעהו יפרד   עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט   רבים יחלו פני נדיב
וכל הרע לאיש מתן   כל אחי רש שנאהו
אף כי מרעהו רחקו ממנו מרדף אמרים לא המה
קנה לב אהב נפשו   שמר תבונה למצא טוב
עד שקרים לא ינקה   ויפיח כזבים יאבד

לא נאוה לכסיל תענוג   אף כי לעבד
משל בשרים   שכל אדם האריך אפו
ותפארתו עבר על פשע   נהם ככפיר
זעף מלך וכטל על עשב רצונו   הות
לאביו בן כסיל   ודלף טרד מדיני אשה
בית והון נחלת אבות   ומיהוה אשה משכלת
עצלה תפיל תרדמה   ונפש רמיה תרעב
שמר מצוה שמר נפשו   בוזה דרכיו ימות
מלוה יהוה חונן דל   וגמלו ישלם לו
יסר בנך כי יש תקוה   ואל המיתו אל תשא נפשך
גרל חמה נשא ענש כי אם תציל ועוד תוסף
שמע עצה וקבל מוסר   למען תחכם באחריתך
רבות מחשבות בלב איש   ועצת יהוה היא
תקום תאות אדם חסדו   וטוב רש מאיש כזב
יראת יהוה לחיים   ושבע ילין בל יפקד רע
טמן עצל ידו בצלחת   גם אל פיהו לא
ישיבנה   לץ תכה ופתי יערם
והוכיח לנבון יבין דעת   משדד אב
יבריח אם   בן מביש ומחפיר
חדל בני לשמע מוסר   לשגות מאמרי דעת
עד בליעל יליץ משפט   ופי רשעים יבלע און

נכונו ללצים שפטים   ומהלמות
לגו כסילים   לץ היין המה שכר
וכל שגה בו לא יחכם   נהם ככפיר
אימת מלך   מתעברו חוטא נפשו
כבוד לאיש שבת מריב   וכל אויל יתגלע
מחרף עצל לא יחרש   ישאל בקציר ואין
מים עמקים עצה בלב איש   ואיש
תבונה ידלנה   רב אדם יקרא איש
חסדו ואיש אמונים   מי ימצא
מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו
מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע
מי יאמר זכיתי לבי   טהרתי מחטאתי
אבן ואבן איפה ואיפה   תועבת יהוה גם שניהם
גם במעלליו יתנכר נער   אם זך
ואם ישר פעלו   אזן שמעת ועין ראה
יהוה עשה גם שניהם   אל תאהב שנה
פן תורש פקח עיניך   שבע לחם
רע רע יאמר הקונה   ואזל לו אז יתהלל
יש זהב ורב פנינים   וכלי יקר שפתי דעת
לקח בגדו כי ערב זר   ובעד נכרים חבלהו
ערב לאיש לחם שקר   ואחר ימלא
פיהו חצץ   מחשבות בעצה תכון
ובתחבלות עשה מלחמה   גולה סוד
הולך רכיל   ולפתה שפתיו לא תתערב
מקלל אביו ואמו   ידעך נרו באישון חשך
נחלה מבחלת בראשונה   ואחריתה
לא תברך   אל תאמר אשלמה רע
קוה ליהוה וישע לך   תועבת יהוה

לקח ב לקח פר אחד בן בקר לקח בגדו דמיה דסיפרא ו וחד ולקח עין א
ומיהוה ד וסימנהון ברנשת מגפה ביהוד כצו

אל פיהו ב כי יגיח ירדן אל פיהו גם אל פיהו לא ישיבנה
תבורך ג ב זמין תבורך מנשים ב בו ואחריתה לא תבורך

אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב
מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו
מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר
מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן
נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן
חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה
חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן
פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו כל דרך איש ישר בעיניו
ותכן לבות יהוה עשה צדקה ומשפט
נבחר ליהוה מזבח רום עינים ורחב לב
נר רשעים חטאת מחשבות חרוץ
אך למותר וכל אץ אך למחסור
פעל אצרות בלשון שקר הבל נדף
מבקשי מות שד רשעים יגורם
כי מאנו לעשות משפט הפכפך
דרך איש וזר וזך ישר פעלו
טוב לשבת על פנת גג מאשת מדינים
ובית חבר נפש רשע אותה רע לא
יחן בעיניו רעהו בענש לץ יחכם פתי
ובהשכיל לחכם יקח דעת משכיל
צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע
אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא
ולא יענה מתן בסתר יכפה אף
ושחד בחק חמה עזה שמחה לצדיק
עשות משפט ומחתה לפעלי און
אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח

איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן
לא יעשיר כפר לצדיק רשע ותחת
ישרים בוגד טוב שבת בארץ מדבר
מאשת מדונים וכעס אוצר נחמד ושמן
בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו
רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד
עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו
זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון
תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות
כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך
זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו
עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר
העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו
אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה

סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה
נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב
עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה
ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו
עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים
צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו
ירחק מהם חנך לנער על פי דרכו גם
כי יזקין לא יסור ממנה עשיר ברשים ימשול
ועבד לוה לאיש מלוה זורע עולה
יקצור און ושבט עברתו יכלה
טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל
גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון

אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך׃ עיני
יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד׃
אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח׃
שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם׃
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו׃ עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחסור׃ הט אזנך ושמע
דברי חכמים ולבך תשית לדעתי׃
כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך׃
להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה׃
הלא כתבתי לך שלשום במעצת ודעת׃
להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים
אמת לשלחיך׃ אל תגזל דל כי דל הוא
ואל תדכא עני בשער׃ כי יהוה יריב ריבם
וקבע את קבעיהם נפש׃ אל תתרע
את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא׃
פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך׃
אל תהי בתקעי כף בערבים משאות׃
אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך׃
אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך׃
חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים׃

כי תשב ללחום את מושל בין תבין
את אשר לפניך׃ ושמת שכין בלעך
אם בעל נפש אתה׃ אל תתאו למטעמותיו
והוא לחם כזבים׃ אל תיגע להעשיר
מבינתך חדל׃ התעיף עיניך בו ואיננו

כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים׃

אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו
למטעמתיו׃ כי כמו שער בנפשו כן
הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך׃
פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים׃
באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך׃
אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא׃
כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך׃
הביאה למוסר לבך ואזנך
לאמרי דעת׃ אל תמנע מנער מוסר
כי תכנו בשבט לא ימות׃ אתה בשבט
תכנו ונפשו משאול תציל׃ בני אם חכם לבך
ישמח לבי גם אני׃ ותעלזנה כליותי
בדבר שפתיך מישרים׃ אל יקנא לבך
בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום׃
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת׃
שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך׃
אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו׃
כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה׃
שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז
כי זקנה אמך׃ אמת קנה ואל תמכר
חכמה ומוסר ובינה׃ גול יגול אבי צדיק
יולד חכם ישמח בו׃ ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך׃ תנה בני לבך לי ועיניך
דרכי תרצנה׃ כי שוחה עמקה זונה
ובאר צרה נכריה׃ אף היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסף׃ למי אוי

כחכה ב חד מל וחד חס פן ישבעו זרים כחך ביום צרה צר כחכה
חכוני ג ונאספו עלי ודמוני חכוני בל חליתי חכוני פצעוני

ירא ד ירא את יהוה וסור מרע ירא את יהוה בני ומלך מי את האלהים
ירא סוף דבר הכל נשמע ישק ב ועל פיך ישק כל עמי שפתים ישק

למי אבוי למי מדונים למי שיח למי
פצעים חנם למי חכללות עינים
למאחרים על היין לבאים לחקר ממסך
אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס עינו
יתהלך במישרים אחריתו כנחש
ישך וכצפעני יפרש עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות והיית כשכב בלב
ים וכשכב בראש חבל הכוני בל חליתי
הלמוני בל ידעתי מתי אקיץ אוסיף
אבקשנו עוד אל תקנא באנשי רעה
ואל תתאו להיות אתם כי שד יהגה
לבם ועמל שפתיהם תדברנה בחכמה
יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת
חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים
גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח
כי בתחבלות תעשה לך מלחמה
ותשועה ברב יועץ ראמות לאויל
חכמות בשער לא יפתח פיהו מחשב
להרע לו בעל מזמות יקראו
זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ
התרפית ביום צרה צר כחכה
הצל לקחים למות ומטים להרג
אם תאמר הן לא ידענו זה
הלא תכן לבות הוא יבין ונצר
נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפעלו
אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך
כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת
ויש אחרית ותקותך לא תכרת

אל תארב רשע לנוה צדיק אל תשדד רבצו
כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה
בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו
אל יגל לבך פן יראה יהוה
ורע בעיניו והשיב מעליו אפו

אל תתחר במרעים אל תקנא ברשעים
כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך
ירא את יהוה בני ומלך עם שונים
אל תתערב כי פתאם יקום אידם
ופיד שניהם מי יודע

גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט
בל טוב אמר לרשע צדיק אתה
יקבהו עמים יזעמוהו לאמים
ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב
שפתים ישק משיב דברים נכחים
הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך
אחר ובנית ביתך
אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתיך
אל תאמר כאשר עשה לי כן אעשה לו
אשיב לאיש כפעלו

על שדה איש עצל עברתי ועל כרם
אדם חסר לב והנה עלה כלו קמשנים
כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה
ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר

ולבך ה׳ [illegible]

לרשע ה׳ אוי לרשע רע ושבתם וראיתם להשיב לרשע ומוכיח לרשע מומו
אמר לרשע כסו ב כסו הרים צלה כסו פניו חרלים

וחלי ב בתר לשנ וחדי גבולם חלזות וחלי נזם זהב וחלי כתם ס
ובמקום ב ובמקום אשר ישכנו שם ובמקום גדלים ס

מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידים לשכב ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו
אנשי חזקיה מלך יהודה כבד אלהים הסתר
דבר וכבד מלכים חקר דבר שמים לרום
וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר
הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי
הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו
אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים
אל תעמד כי טוב אמר לך עלה הנה
מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך
אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה
בהכלים אתך רעך ריבך ריב את רעך
וסוד אחר אל תגל פן יחסדך שמע
ודבתך לא תשוב תפוחי זהב במשכיות
כסף דבר דבר על אפניו נזם זהב
וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת
כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו
ונפש אדניו ישיב

נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל
במתת שקר בארך אפים יפתה קצין
ולשון רכה תשבר גרם דבש מצאת
אכל דיך פן תשבענו והקאתו
הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך
מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו
עד שקר שן רעה ורגל מועדת

ידעך ג ב מלרע וחד מלעל ... ס
בארך ג ... בארך אפים ס

מבטח ג ב קמצ וחד פת מבטח כל קצוי ארץ ... ס
שונה ושונה ב כסל שונה באולתו ושנה בדבר ס חד מל וחד חס ס

מבטח בוגד ביום צרה מעדה בגד
ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע

אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא
השקהו מים כי גחלים אתה חתה על
ראשו ויהוה ישלם לך רוח צפון
תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר
טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים
ובית חבר מים קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מארץ מרחק
מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט
לפני רשע אכל דבש הרבות לא טוב
וחקר כבדם כבוד עיר פרוצה אין
חומה איש אשר אין מעצר לרוחו
כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה
לכסיל כבוד כצפור לנוד כדרור לעוף
כן קללת חנם לא תבא שוט לסוס
מתג לחמור ושבט לגו כסילים
אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה
ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו
מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים
ביד כסיל דליו שקים מפסח
ומשל בפי כסילים כצרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים רב מחולל כל
ושכר כסיל ושכר עברים ככלב שב
על קאו כסיל שונה באולתו
ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו

קללת ג כי קללת אלהים תלוי ... כן קללת חנם ס
כצפור ג ... ס

קדש ליהוה

אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות
הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו
טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו
חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר
על ריב לא לו כמתלהלה הירה
זקים חצים ומות כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני באפס עצים
תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון
פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב

דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים
ולב רע בשפתו ינכר שונא ובקרבו
ישית מרמה כי יחנן קולו אל תאמן
בו כי שבע תועבות בלבו תכסה שנאה
במשאון תגלה רעתו בקהל כרה שחת
בה יפל וגלל אבן אליו תשוב
לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק
יעשה מדחה אל תתהלל ביום
מחר כי לא תדע מה ילד יום
יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך
כבד אבן ונטל החול וכעס אויל
כבד משניהם אכזריות חמה ושטף
אף ומי יעמד לפני קנאה טובה תוכחת מגלה
מאהבה מסתרת נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא נפש שבעה
תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק

כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו
שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו
מעצת נפש רעך ורעה אביך אל תעזב
ובית אחיך אל תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאח רחוק חכם בני
ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר
ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו
קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו
מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים
קללה תחשב לו דלף טורד ביום סגריר
ואשת מדונים נשתוה צפניה צפן רוח
ושמן ימינו יקרא ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו נצר תאנה
יאכל פריה ושמר אדניו יכבד
כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם
שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם
לא תשבענה מצרף לכסף וכור לזהב
ואיש לפי מהללו אם תכתוש את
האויל במכתש בתוך הריפות בעלי
לא תסור מעליו אולתו

ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים
כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור
גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים
כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים
ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך
וחיים לנערותיך נסו ואין רדף רשע
וצדיקים ככפיר יבטח בפשע ארץ רבים

ידע ב̇ חס בסיפ ובאדם מבין ידע ידע צדיק דין דלים ° ושאר סיפ מל °
ירחם ב̇ אשר בך ירחם יתום ומודה ועזב ירחם °

לא ימכר ולא יגאל

שוקק ב̇ חד מל וחד חס כמשק גבים שקק בו ארי נהם ודב שוקק °
תרומות ג̇ ב חס וחד מל כל טווריא דמלכא °

שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך
גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם
עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם

אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה
יבינו כל טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר נוצר תורה בן מבין
ורעה זוללים יכלים אביו מרבה הונו בנשך
ובתרבית לחונן דלים יקבצנו מסיר אזנו
משמע תורה גם תפלתו תועבה משגה ישרים
בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב

חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו
בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים
יחפש אדם מכסה פשעיו לא יצליח
ומודה ועזב ירחם אשרי אדם מפחד
תמיד ומקשה לבו יפול ברעה ארי נהם
ודב שוקק מושל רשע על עם דל
נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע
יאריך ימים

אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו
הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים ישבע ריש
איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר
נבהל להון איש רע עין ולא ידע
כי חסר יבאנו מוכיח אדם אחרי חן ימצא

ממחליק לשון גוזל אביו ואמו ואמר
אין פשע חבר הוא לאיש משחית
רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה
ידשן בוטח בלבו הוא כסיל והולך
בחכמה הוא ימלט נותן לרש אין
מחסור ומעלים עיניו רב מארות
בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם
ירבו צדיקים איש תוכחות מקשה
ערף פתע ישבר ואין מרפא
ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל
רשע יאנח עם איש אהב חכמה
ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון
מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות
יהרסנה גבר מחליק על רעהו רשת
פורש על פעמיו בפשע איש רע
מוקש וצדיק ירון ושמח ידע צדיק
דין דלים רשע לא יבין דעת אנשי לצון
יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף
איש חכם נשפט את איש אויל ורגז
ושחק ואין נחת אנשי דמים ישנאו תם
וישרים יבקשו נפשו כל רוחו יוציא
כסיל וחכם באחור ישבחנה משל מקשיב
על דבר שקר כל משרתיו רשעים
רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני
שניהם יהוה מלך שופט באמת דלים
כסאו לעד יכון שבט ותוכחת יתן חכמה
ונער משלח מביש אמו ברבות רשעים
ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו

יבאנו ב̇ ולא קרו מכל בחורי בישראל המפקדים בבית יהוה קדמיה
דפסוק ויתנהו בבית הפקדות בנשך ובתרבית ° והלוא ...

ברבות ג̇ ברבות צדיקים ברבות רשעים ברבות הטובה °
משגה ב̇ אויה משגה ישרים ° וחד לו שגג ומשגה °

יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך
באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו
בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון
איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע
גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד
חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד חרדת אדם יתן מוקש
ובוטח ביהוה ישגב רבים מבקשים
פני מושל ומיהוה משפט איש
תועבת צדיקים איש עול
ותועבת רשע ישר דרך

דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר
לאיתיאל לאיתיאל ואכל כי בער אנכי
מאיש ולא בינת אדם לי ולא למדתי
חכמה ודעת קדשים אדע מי עלה
שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר
מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ
מה שמו ומה שם בנו כי תדע
כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא
לחסים בו אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת

שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני
בטרם אמות שוא ודבר כזב הרחק
ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני
לחם חקי פן אשבע וכחשתי ואמרתי
מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי

אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת
דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך
דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ
דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו
דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם

לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה
לא תשבענה ארבע לא אמרו הון
שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים
ואש לא אמרה הון עין תלעג לאב
ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל
ויאכלוה בני נשר

שלשה המה נפלאו ממני וארבע
לא ידעתים דרך הנשר בשמים
דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים
ודרך גבר בעלמה כן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע
לא תוכל שאת תחת עבד כי ימלוך
ונבל כי ישבע לחם תחת שנואה כי תבעל
ושפחה כי תירש גברתה
ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים

מאתך ה' וסימנהון והיה הקשית שאלה שאלה שתים ׃
שוא ו' וסימנהון אביר אברים בכורה נצר קריה דבריה ׃

ודחר ה' וסימנהון ומצאו העמלים במתנתם ושמע שאול וחד ברכת
חודש ודחר ׃ בלב ים ג' יקפאו תהומות והיית כשכב דוד אניה ׃

אגור ב̇ בתור לשנ̇ לולי כעם אוהב אגור דברי אגור בן יקה ○
לנשים ב̇ דגש ותתי שם לנשים אל תתן לנשים חילך ○

בשנ̇ ב̇ חד מל וחד חס̇ ועמד ורעה ב̇ ועו וחווה חגרה בעוז מתניה ○
בלילה דכתב̇ בליל ב̇ לא יכבה בליל נרה קומי רני בליל ○

הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם
שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם
מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו
שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך

שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה
מיטבי לכת׃ ליש גבור בבהמה ולא ישוב
מפני כל׃ זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא
דם ומיץ אפים יוציא ריב׃

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ אל
תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
ולרוזנים או שכר פן ישתה וישכח מחקק
וישנה דין כל בני עני תנו שכר לאובד
ויין למרי נפש ישתה וישכח רישו
ועמלו לא יזכר עוד׃
פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף
פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון׃

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה
היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה

ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה
זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה
טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני
עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה׃

סכום הפסוקים
תשע מאות
וחמשה
עשר
○

ויהי בימי שפט השפטים
ויהי רעב בארץ וילך איש
מבית לחם יהודה לגור בשדי
מואב הוא ואשתו ושני בניו
ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניו
מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו
שדי מואב ויהיו שם וימת
אלימלך איש נעמי
ותשאר היא ושני בניה
וישאו להם נשים מאביות
שם האחת ערפה ושם
השנית רות וישבו שם
כעשר שנים וימותו גם
שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה
ומאישה ותקם היא וכלתיה
ותשב משדי מואב כי
שמעה בשדה מואב כי
פקד יהוה את עמו לתת
להם לחם ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי
כלותיה עמה ותלכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה
ותאמר נעמי לשתי כלתיה
לכנה שבנה אשה לבית אמה
יעשה יהוה עמכם חסד

כאשר עשיתם עם המתים
ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אישה
ותשק להן ותשאנה קולן
ותבכינה ותאמרנה לה כי
אתך נשוב לעמך ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה
תלכנה עמי העוד לי בנים
במעי והיו לכם לאנשים
שבנה בנתי לכן כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי
יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי
בנים הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעגנה
לבלתי היות לאיש אל
בנתי כי מר לי מאד מכם
כי יצאה בי יד יהוה ותשנה
קולן ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות דבקה
בה ותאמר הנה שבה יבמתך
אל עמה ואל אלהיה שובי
אחרי יבמתך ותאמר רות
אל תפגעי בי לעזבך לשוב
מאחריך כי אל אשר תלכי
אלך ובאשר תליני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי
באשר תמותי אמות ושם

אקבר כה יעשה יהוה לי
וכה יסיף כי המות יפריד
ביני ובינך ותרא כי מתאמצת
היא ללכת אתה ותחדל
לדבר אליה ותלכנה שתיהם
עד בואנה בית לחם ויהי
כבאנה בית לחם ותהם כל
העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי ותאמר אליהן
אל תקראנה לי נעמי
קראן לי מרא כי המר שדי
לי מאד אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה
תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע לי ותשב
נעמי ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדי מואב
והמה באו בית לחם בתחלת
קציר שערים ולנעמי
מידע לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז ותאמר רות
המואביה אל נעמי אלכה
נא השדה ואלקטה בשבלים
אחר אשר אמצא חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי ותלך
ותבוא ותלקט בשדה
אחרי הקצרים ויקר מקרה

יברכך יהוה ד מיהודין ויעמוד אפס כי לא יהיה בך יברכך יהוה נוה צדק ויאמרו לו ׀ וכל תלים דכותהון ׀
תמול שלשום ב ואת מתכנת הלבנים אשר לא ידעת ׀ מעם יהוה אלהי ישראל ב ותאנף יהוה בשלמה ׀
ישלם יהוה ׀

תצאי ג גם מאוד זה כי עתה תצאי
טוב בתי כי תצאי ׀

חלקת השדה לבעז אשר
ממשפחת אלימלך והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים
יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה ויאמר בעז לנערו הנצב
על הקוצרים למי הנערה
הזאת ויען הנער הנצב על
הקוצרים ויאמר נערה
מואביה היא השבה עם
נעמי משדה מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא
ותעמוד מאז הבקר ועד
עתה זה שבתה הבית מעט
ויאמר בעז אל רות הלוא
שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשדה אחר וגם לא תעבורי
מזה וכה תדבקין עם נערתי
עיניך בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל
הכלים ושתית מאשר
ישאבון הנערים ותפל על
פניה ותשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ויען
בעז ויאמר לה הגד הגד

לי כל אשר עשית את
חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ
מולדתך ותלכי אל עם
אשר לא ידעת תמול
שלשום ישלם יהוה פעלך
ותהי משכרתך שלמה
מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת
כנפיו ותאמר אמצא חן
בעיניך אדני כי נחמתני
וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתיך ויאמר לה בעז
לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב מצד
הקצרים ויצבט לה קלי
ותאכל ותשבע ותתר
ותקם ללקט ויצו בעז את
נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימוה וגם
של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא
תגערו בה ותלקט בשדה
עד הערב ותחבט את
אשר לקטה ויהי כאיפה
שערים ותשא ותבוא העיר

ותרא חמותה את אשר
לקטה ותוצא ותתן לה
את אשר הותרה משבעה
ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית
יהי מכירך ברוך ותגד
לחמותה את אשר עשתה
עמו ותאמר שם האיש
אשר עשיתי עמו היום
בעז ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר
לא עזב חסדו את החיים
ואת המתים ותאמר לה
נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי
עם הנערים אשר לי תדבקין
עד אם כלו את כל הקציר
אשר לי ותאמר נעמי אל
רות כלתה טוב בתי כי תצאי
עם נערותיו ולא יפגעו בך
בשדה אחר ותדבק בנערות
בעז ללקט עד כלות קציר
השערים וקציר החטים
ותשב את חמותה ותאמר
לה נעמי חמותה בתי
הלא אבקש לך מנוח אשר
ייטב לך ועתה הלא בעז

אל הכלים ב ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים
והלכת אל הכלים ׀

ללקט ב יצאו ... ללקט
בגנים וללקט ׀

[illegible]

ובאתי ה̇ ובאת אל המלך ובאת אליו ובאת וסגרת הדלת ובאת עד בבל ובאת וגלית מרגלותיו ס וחד ובת טוב ס
ותבא ב̇ חס בכתי ותבא כמים ותבא בלט ס ותאחז ב̇ חד מל וחד חס ותחז יד ימין יואב ואחזי ביד ותאחז בה ס

זולתך ב̇ עין לא ראתה אלהים זולתך ואדעה
כי אין זולתך ס

מדעתנו אשר היית את
נערותיו הנה הוא זרה את
גרן השערים הלילה
ורחצת וסכת ושמת
שמלתך עליך וירדתי
הגרן אל תודעי לאיש
עד כלתו לאכל ולשתות
ויהי בשכבו וידעת את
המקום אשר ישכב שם
ובאת וגלית מרגלתיו
ושכבתי והוא יגיד לך את
אשר תעשין ותאמר אליה
כל אשר תאמרי אעשה
ותרד הגרן ותעש ככל
אשר צותה חמותה ויאכל
בעז וישת ויטב לבו ויבא
לשכב בקצה הערמה
ותבא בלט ותגל מרגלתיו
ותשכב ויהי בחצי הלילה
ויחרד האיש וילפת והנה
אשה שכבת מרגלתיו
ויאמר מי את ותאמר
אנכי רות אמתך ופרשת
כנפך על אמתך כי גאל
אתה ויאמר ברוכה את
ליהוה בתי היטבת חסדך
האחרון מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים אם

דל ואם עשיר ועתה בתי
אל תיראי כל אשר
תאמרי אעשה לך כי
יודע כל שער עמי כי
אשת חיל את ועתה כי
אמנם כי אם גאל אנכי
וגם יש גאל קרוב
ממני ליני הלילה והיה
בבקר אם יגאלך טוב
יגאל ואם לא יחפץ
לגאלך וגאלתיך אנכי
חי יהוה שכבי עד הבקר
ותשכב מרגלתו עד הבקר
ותקם בטרום יכיר איש
את רעהו ויאמר אל יודע
כי באה האשה הגרן
ויאמר הבי המטפחת אשר
עליך ואחזי בה ותאחז
בה וימד שש שערים
וישת עליה ויבא העיר
ותבוא אל חמותה ותאמר
מי את בתי ותגד לה את
כל אשר עשה לה האיש
ותאמר שש השערים
האלה נתן לי כי אמר
אל תבואי ריקם אל חמותך
ותאמר שבי בתי עד אשר
תדעין איך יפל דבר כי

לא ישקט האיש כי אם
כלה הדבר היום ובעז עלה
השער וישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר בעז
ויאמר סורה שבה פה פלני
אלמני ויסר וישב ויקח
עשרה אנשים מזקני
העיר ויאמר שבו פה
וישבו ויאמר לגאל חלקת
השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי
השבה משדה מואב ואני
אמרתי אגלה אזנך לאמר
קנה נגד הישבים ונגד
זקני עמי אם תגאל גאל
ואם לא יגאל הגידה לי
ואדע כי אין זולתך לגאול
ואנכי אחריך ויאמר אנכי
אגאל ויאמר בעז ביום
קנותך השדה מיד נעמי
ומאת רות המואביה אשת
המת קניתי להקים שם
המת על נחלתו ויאמר
הגאל לא אוכל לגאול
לי פן אשחית את נחלתי
גאל לך אתה את גאלתי
כי לא אוכל לגאל וזאת
לפנים בישראל על הגאלה

וישת ו̇ וישת לו עדרים וישת על ראש אפרים וישת אל המדבר וישת עליהם תבל וישת חשך סביבותיו וישת עליה ס

פלני אלמני ג̇ ואת הנערים יודעתי ומלך ארם
ויאמר סודה שבה פה ס

ויקרא ד׳ לך אל נינוה וחבירו ויקרא ואנכי אענה
ויקרא שם בבית לחם ס

ויקרא ב׳ ויקרא בחם שמי ויקרא שמו בישראל ס
והיה לך ב׳ והיה לך יהוה והיה לך למשיב נפש ס

ג׳ מל בלשנ׳ וראיתני כתור תאדם תורי זהב
וקול התור נשמע ס

וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר
שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ
וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה־
לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃ וַיֹּאמֶר
בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם
עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן
וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃ וְגַם אֶת־
רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן
קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים
שֵׁם־הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־
יִכָּרֵת שֵׁם־הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו
וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים
אַתֶּם הַיּוֹם׃ וַיֹּאמְרוּ כָּל־
הָעָם אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים
עֵדִים יִתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה
הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל׀
וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־
חַיִל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם
בְּבֵית לָחֶם׃ וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית
פֶּרֶץ אֲשֶׁר־יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה
מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְךָ
מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃ וַיִּקַּח בֹּעַז
אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן

וַתֵּלֶד בֵּן׃ וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים
אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר
לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם
וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהָיָה
לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל
אֶת־שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר־
אֲהֵבַתֶךְ יְלָדַתּוּ אֲשֶׁר־הִיא
טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃
וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד
וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי־לוֹ
לְאֹמֶנֶת׃ וַתִּקְרֶאנָה לוֹ
הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד־
בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ
עוֹבֵד הוּא אֲבִי־יִשַׁי אֲבִי
דָוִד׃
וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פָּרֶץ פֶּרֶץ
הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן׃ וְחֶצְרוֹן
הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד
אֶת־עַמִּינָדָב׃ וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד
אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד
אֶת־שַׂלְמָה׃ וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד
אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־
עוֹבֵד׃ וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־
יִשָׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

שמונים וחמשה פסוק ס

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃
יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־

טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃ לְרֵיחַ
שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק
שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃
מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה
הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ
מִיַּיִן מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃

שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת
יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר
כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה׃ אַל־תִּרְאוּנִי
שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי
הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים
כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃
הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ
בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה
כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃
אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה
בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן
וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת
הָרֹעִים׃
לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ
רַעְיָתִי׃ נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים
צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב
נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃
עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי

ולא יכרת ד׳ והקמתי את בריתי ועתה ארורים
אתנב אחרתי אך תיראי שם חמות ס

עובד ג׳ מל ותקראנה שמו ובעז הוליד את עובד
וכל דברי דוידם בר מן עבד אדם ס

סכום לסוסתי ב׳ חם מרכבות וסוס לסוסתי ס

ויקרא ד׳ לך אל נינוה וחבירו ויקרא ואנכי איענה
ויקרא שם בבית לחם

ויקרא ב׳ ויקרא בחם שמו ויקרא שמו בישראל
והיה לך ב׳ והיה לך יהוה והיה לך למשיב נפש

ג׳ מל בלשנ וראיתני כתור היאדם תורי זהב
וקול התור נשמע

ועל התמורה לקים כל דבר
שלף איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישראל
ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו ויאמר
בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך
ואת כל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי וגם את
רות המאביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים
אתם היום ויאמרו כל
העם אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתיהם
את בית ישראל ועשה
חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם ויהי ביתך כבית
פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן הנערה הזאת ויקח בעז
את רות ותהי לו לאשה ויבא
אליה ויתן יהוה לה הריון

ותלד בן ותאמרנה הנשים
אל נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום
ויקרא שמו בישראל והיה
לך למשיב נפש ולכלכל
את שיבתך כי כלתך אשר
אהבתך ילדתו אשר היא
טובה לך משבעה בנים
ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו
לאמנת ותקראנה לו
השכנות שם לאמר ילד
בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי
דוד
ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב הוליד
את נחשון ונחשון הוליד
את שלמה ושלמון הוליד
את בעז ובעז הוליד את
עובד ועבד הוליד את
ישי וישי הוליד את דוד

שמונים וחמשה פסוק

שיר השירים אשר לשלמה
ישקני מנשיקות פיהו כי

טובים דדיך מיין לריח
שמניך טובים שמן תורק
שמך על כן עלמות אהבוך
משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה
ונשמחה בך נזכירה דדיך
מיין מישרים אהבוך

שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם כאהלי קדר
כיריעות שלמה אל תראוני
שאני שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נחרו בי
שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי
הגידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ
בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך
אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיתיך על משכנות
הרעים
לססתי ברכבי פרעה דמיתיך
רעיתי נאוו לחייך בתרים
צוארך בחרוזים תורי זהב
נעשה לך עם נקדות הכסף
עד שהמלך במסבו נרדי

ולא יכרת ד׳ והקמתי את בריתי ועתה ארורים
אתה אדרתו אך תיראו שם המת

עובד ג׳ מל ותקראנה שמו ובעז הוליד את עובד
וכל דברי דוד בר מן עבד אדם

סכום לססתי ב׳ חס מרכבות ולססתי

ד׳ כת חית וקר חד׳ אל תלמי בן עמיחור נחלת
מבחירת רחיטנו ולחתם חטאות ס

ואמר לי ב׳ מה אדבר ואמר לי ענה דודי ואמר לי ס
ג׳ מל בלשנ׳ וראיתי גוים ומראיך נאוה ויראו לפניך
מראינו ס

גברי ה׳ חס׳ כי באמונה ומן הגדי ברכו יהוה
מלאכיו מגברי ישראל ואחיהם גברי חיל ס

נתנו ריחו צרור המר דודי לי
בין שדי ילין אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים הנך יפה
דודי אף נעים אף ערשנו
רעננה קרות בתינו ארזים
רחיטנו ברותים אני חבצלת
השרון שושנת העמקים
כשושנה בין החוחים כן
רעיתי בין הבנות כתפוח
בעצי היער כן דודי בין
הבנים בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי הביאני
אל בית היין ודגלו עלי
אהבה סמכוני באשישות
רפדוני בתפוחים כי חולת
אהבה אני שמאלו תחת
לראשי וימינו תחבקני
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד
שתחפץ קול דודי הנה זה
בא מדלג על ההרים מקפץ
על הגבעות דומה דודי לצבי
או לעפר האילים הנה זה
עומד אחר כתלנו משגיח

מן החלנות מציץ מן
החרכים ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הגיע וקול התור
נשמע בארצנו התאנה
חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי
רעיתי יפתי ולכי לך
יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה הראיני
את מראיך השמיעיני את
קולך כי קולך ערב ומראיך
נאוה אחזו לנו
שועלים שועלים קטנים
מחבלים כרמים וכרמינו
סמדר דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים עד
שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי
או לעפר האילים על
הרי בתר על משכבי
בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו
אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה

את שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו מצאוני
השמרים הסבבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם
כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה
נפשי אחזתיו ולא ארפנו
עד שהביאתיו אל בית
אמי ואל חדר הורתי
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ מי
זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת
מור ולבונה מכל אבקת
רוכל הנה מטתו שלשלמה
ששים גברים סביב לה
מגברי ישראל כלם אחזי
חרב מלמדי מלחמה איש
חרבו על ירכו מפחד בלילות
אפריון עשה לו המלך
שלמה מעצי הלבנון
עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלם
צאינה וראינה בנות ציון

אקומה ג׳ ויאמר אבשלום אל יואב ... אקומה
נא ואסובבה ... ס

סב ו׳ וחס׳ רב לכם ופנו ... אל
אחרי וחבירו סב דמה לך ס

מלמדי ב׳ ויהי מספר עם אוחזי כלי מלח
חרב ס